உ

சிவமயம்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

பெரியபுராணம்

என்றுவழங்கும்

திருத்தொண்டர்சரித்திரம்

இஃது பூவைசியர்களில்

தொண்டமண்டலம் நருவம்பொன்னா திருமயிலைநாட்டாண்மை

முத்தையப்பமுதலியார்வம்சம்

ஸ்ரீராமயமுதலியார் புத்திரருமாகிய

அருணாசலமுதலியாரவர்களால்

பதிப்பித்துவழங்கியபிரதியை

இதற்குமுன்பலர்பதிப்பித்தபிரதிகள்பொருள்படாதபிழையுடனிருந்ததை

இப்பொழுது சீர்திருத்தி

சென்னை-சூளை,

பிருங்கிமாநகரம்

வேம்புலிமுதலியாரவர்கள்-குமாரர்

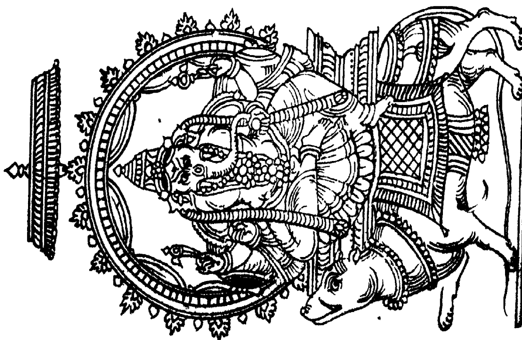
நமசிவாயமுதலியாரது

நிரஞ்சனிவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

உ

சிவமயம்.

விநாயகர்வணக்கம்.

ஒருகொம்பிரண்டுசெவிமூன்றுமதநால்வாய்
பொருசெங்கையைந்துடையபுத்தேள் - வருகங்கை
யாறுதரித்தோன்மைந்தனானைமுகத்தோனைநினைந்
தேழுபிறப்புந்தீரவெட்டு.

இஃது, புதுவை. க - சுப்பராயமுதலியாரியற்றியது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருவினைப்பயந்து மருவுநல்லிசைபெறீஇப் பொங்குறாமுதப் பைங்கடலாகுந், தாசிடைக்கசைத்த காசினிமடந்தை, முகமெனச்சிறந்த தகைமிகுசோழ, நாட்டினம்முகத்திற் பொட்டெனத்திலதமெனு, முனைப்பூர்ருந்து மறையாமெருமூவி, மறக்கோலின்றி யறக்கோனடாக் ஙந்த,சோழ னநபாயன் வாழுமந்நாளிற், சிவசமயமதனைவிட் டவசமயமாகு, மாருகாரிகை நேரியன்விழைந்து, பற்பலகவிஞர் சொற்பலவிரித்தாங், குணைத்திடநாளுந் திருத்திமிதாகி, மகிழ்வுறுநாளிற் புகழ்பெறுசைவ, சமயமேமெய்ம்மைச் சமயமெனறறியா, வீரனலதுலகிற் பரமிலையென்றப்,பரமனையுளத்திற் றிரமுறவிருத்தி, யோவிலாதருச்சனை யாவலிற்புரியஞ், சேக்கிழாரெனும்பெயர்ப் போக்கறுமமைச்சர், யன்னனைநோக்கி மின்னுபார்சடலுட், டோன் மீனந்த வான்றபாலுண்ணு, திழிவுளபலபொரு டருவியுண்டதுபோல், சத்தியமாஞ்சிவ பத்திநூலின்றிச், செய்தவமில்லாக் கைதவவமணாதம், பிழுக்குறு நூலின் வழக்கினைக்கற்றீங், கிம்மைமறுமைப்பயன் றம்மையுமிழர்ந்து, பிறப்பெனுங் கடலினும் வரப்பிலாதழுந்தி, வருந்துறுதன்பெனவிருந்திறற்சோழன், மிகமாம்பெருந்திமித சுகைமையில்சரிதை, யிருமையின்பமுமொருமையினிழத்தற், கேதுவாமெனவோர்ந்தெனாலது, சொன்னவர்யாரதில் மன்னியசரிதமென், னெங்குளததனையெற் கிங்கருள்கவென்றனன், மூவாபுகழருண் மொழித்தேவருண்மகிழ்ந்து, திருவாரூரின மருவியபரமன, அடியவர்திறத்தைப் படியவருய்யச், சூழ்வந்தநில்லை வாழந்தணர்தம், மடியார்க்குமடியேனெனவடியெடுத்துத், தந்திடவவர்தஞ் சுந்தரத்துதித்த, கோமிக்சுந்தர சுவாமிகள்வாக்கால், பதிகமொருசெய்யுளாவிசுமுறவருந்தித், தொண்டத்தொகையென விண்டனாபதிக, மப்பதிகக்காங் கொப்பில்வேதாகம, மாதியநூல்தமக் கோதியநாவலூரப், பொல்லாப்பிள்ளையார் சொல்லப்பொருடெரிந், தந்தாதியாகச் செந்தமிழினமபி, யாண்டார்நம்பி யீண்டுவிரித்துரைத்தனர், திருமுறைகண்ட பெருமையனபய, குலசேகரனெனு நலசிவாலயமுனி, யாதியமூவான்கிளோதியின்புற்றுளார், என்வியற்றோதந்து மநமிகமகிழ்ந்து, சொன்னவநூலின் மன்னுநற்பொருளை, யென்னுளந்தேறப் பன்னியுரையென்ன, வருண்மொழித்தேவர் பூருண்மிகவுகலக், கோதிலந்நூலை யோதியுரைசொல்லத், தெரிந்திறையின்பப் பெருந்திரைமூழ்கித், தொண்டர்தமன்புந் தண்டவெண்மதிசேர், வேணியனருளும் பேணிக்குமுருகியிவ், வற்புதச்சரிதையைப் பொற்புறவெவாக்கும், விளங்கிடவிலக்கணக்களங்கமிலாமற், பெருங்காப்பியமதாத் தருங்காருணிய னீயேயாதலின் றூயோய்தனை, விரைவினிற்றருவெனப், பரவிநின்றுரைக்க, வருண்மொழித்தேவா பொருண்மிகக்கொண்டு, பதம்பமருளுஞ் சிதம்பரஞ்சென்றுபவமங்கொழிக்குஞ் சிவகங்கையினிற்,

சிறப்புப்பாயிரம்.

படிந்துசிவார்ச்சனை முடிந்தபினெழுந்து, சபாபதிமுன்னர்த் தபோமணிநின்றாங், கழ
லிணைப்பட்ட மெழுகெனவுருகி, யிருகரங்கூப்பிப் பெருகுமானந்த, விழிநீர்பெருக
மொழியதுகுழறச், செய்யமேனியவெம் மையநின்றொண்டர்,அன்பின்றிறத்தை யின்
பொடுமெடியேன், பெருங்காப்பியமாத் தருங்கவித்திறமெற், கருளுவதன்றி மருளுறு
மெனக்கு, வேதமாகிய வோதுநின்வாக்கால், முதலடியெடுத்திங் குதவுதல்வேண்டு,
மென்றடிவணங்கி, நின்றன்னுங்கன், றையனதருளாற் றுய்யவம்மன்றில், உலகெ
லாமுணர்ந் தோதற்கரியவன், என்றசரீரிவாக் கொன்றெழுந்ததுகேட்,டின்புளம்பொ
ங்கி யன்பொடுநடேசனைப், பரவியங்ககன்று திருவினிலுயர்ந்து, மீயுயர்ந்தோங்கு மா
யிரங்கானுள, மண்டபமிருந்து தொண்டரிலுயர்ந்த, மூவரைப்புகழ்ந்து தேவருள்புரி
ந்த, வடிமுதலெடுத்து வடிதமிழ்க்காப்பியம், பெரிதாவியற்றின ரரிதாமந்நூல், வண்
டமிழ்தெரிந்த பண்டிதர்க்கன்றிப், பாமரரதனைத் தோமரவறித, லரியதிலரிதாம் பெ
ரியவந்நூலை, வாசகநடையாத் தேசுறவியற்றி, யெழுதாவெழுத்தில் வழுவாதிசைவித்
தடியவர்வடிவினைப் படியவர்மயிர்க்கச், சித்திரனைகொடு சித்திரித்தாங்காங், கொருப
டமமைத்துத் தரவெனச்சென்னைப், பதியினில்வாழு மதியிலுயர்ந்த, சங்கரனடியவர்
பொங்குறுசெல்வ,ரியம்பினராக வயங்கெழின்முன்னூ,லாய்ந்தரும்புலமை வாய்ந்திடு
மறிஞரைக், கொண்டெவர்தமக்கும் விண்டிடவெளிதாச், சந்திகள்கடிந்து சுந்தர
மான, சித்திரப்படமோ டுத்தமமான, வச்சினிலெவரு மெச்சிடபதித்துத், தந்தன
ன்வயலி னந்துகுலுலைந்தாங், கீன்றமணிநிலவு கான்றநற்பலமுலை, கண்மலர்
ந்தொளிரத் தண்ணெளிவீசி, மன்னிருளகற்று மின்னியவளர்தொண்டை, நாட்
டினிலமர ரீட்டமகிறங்க, வைத்தபல்லேணி யொத்துவளர்தாருத், தலைமிசைப்
பூத்த வலரிலைவிரும்பிக், கொள்ளைவண்டினஞ்சென் றள்ளியுண்டலர்த்தேன்,கா
மரம்பாடித் தேமலர்குடைந்து, கொங்குதிர்த்தாகாய கங்கையைத்தூர்க்குஞ், சோ
லையதுசூழ்ந்த வேலைநிகர்வாவி, வாளைகளெழுந்து பாளைவிர்தெங்கின், பழக்கு
லையுதிர்ததாங் குழைகளின்விழுந்த, தெங்கம்பழமீ ரொங்குஞ்சிதறி, மறுகினிலெழு
ந்து நிறைதருதுகளை, மேலெழாதடக்கி நாலுவீதியினும், நதியெனச்சென்று ப
திகுளிர்விக்கு, நகரிருமருங்கு நிகரறுசுண்ணச், சாந்தெழினிலவின் காந்தியைவி
ரிக்கு, மாடமாளிகைக ணீடுநானியமக், துள்ளெழில்குலவும் பள்ளியுளமர்ந்த,தா
ருகன்வனத்திற் காரிகைதங்கள், கற்பினையழித்த பொற்பமர்கபாலி, கொச்சையம்
பதியார் மெச்சவளர்ஞான, சம்பந்தரந்த நம்பனிசைபாடித், தசையிலென்பதனை வ
சையில்பூம்பாவைப், பெண்ணெனச்செய்த வெண்ணில்புகழ்பெற்று, மந்தரிமயிலா
வந்தவதரித்துப், பரமனைப்பூசித் தருவரமபெற்ற, காரணமதனாற் சீரணிமயிலைப், பதி
யெனும்பெயரிய துதிமிகுநகரஞ், சுந்தரமமைந்த வந்திவண்ணன்சிரந், தங்கிநின்றொ
ளிருங் கங்கைபெற்றெடுத்த, புத்திரனாகிய யித்தலமதனில், கல்விகேள்வியினில் வல்
லவனாகி, நீதிநூன்முற்று மோதிநன்குணர்ந்து, மன்னர்க்கமைச்ச னென்னவிருந்து,
செறிபுலமன்னர்க் கறிவுகொளுத்தித், தனைப்புகழ்புலவர் நினைப்பறக்கொடுத்தாங், கி
லையென்வந்தோர்க் கிலையெனாதீந்து, பவமகன்றிடநஞ் சிவனடியவனாக, தண்டொ
றுமெதிர்ந்து வேண்டிவேண்டுவவெலாந், தந்துவேளாண்மைசெய் முந்துவேளாளர்த
ங், குடியிலவதரித்துப் படியினர்புகழக், கேண்மையினவர்க்குநாட் டாண்மையாயிருந்
து, வருமுத்தையவேள் மரபினில்வந்த, வயித்தியநாதன் வியப்புறுபௌத்திர, னம்ம
ரபினர்தங், தம்முறைவழாம, லில்லறவாழ்க்கையைச் சொல்லுறநடாத்தி, யறம்பொ
ருளின்பந் திறமுறப்பெற்றே, யொப்புரவமைந்த சுப்பராயப்பெருந், தகைசெயுந்தவ
த்தின் றகைமிகுபயனென, வந்தவரித்துச் செந்தமிழாதி, கல்விபலதேர்ந்து செல்வி
மனைமேவக், கற்றமர்புகழ்பாப் பெற்றவர்மகிழக், கநகமதளிக்கு மநகனென்றிசைக்கு
ம், அருணாசலமெனுங் கருணை, மலையெனவுளாக்குந் தலைமைமிக்கோனே.

சிவமயம்.

திருத்தொண்டர்புராண அட்டவணை.

சிவமயம்.

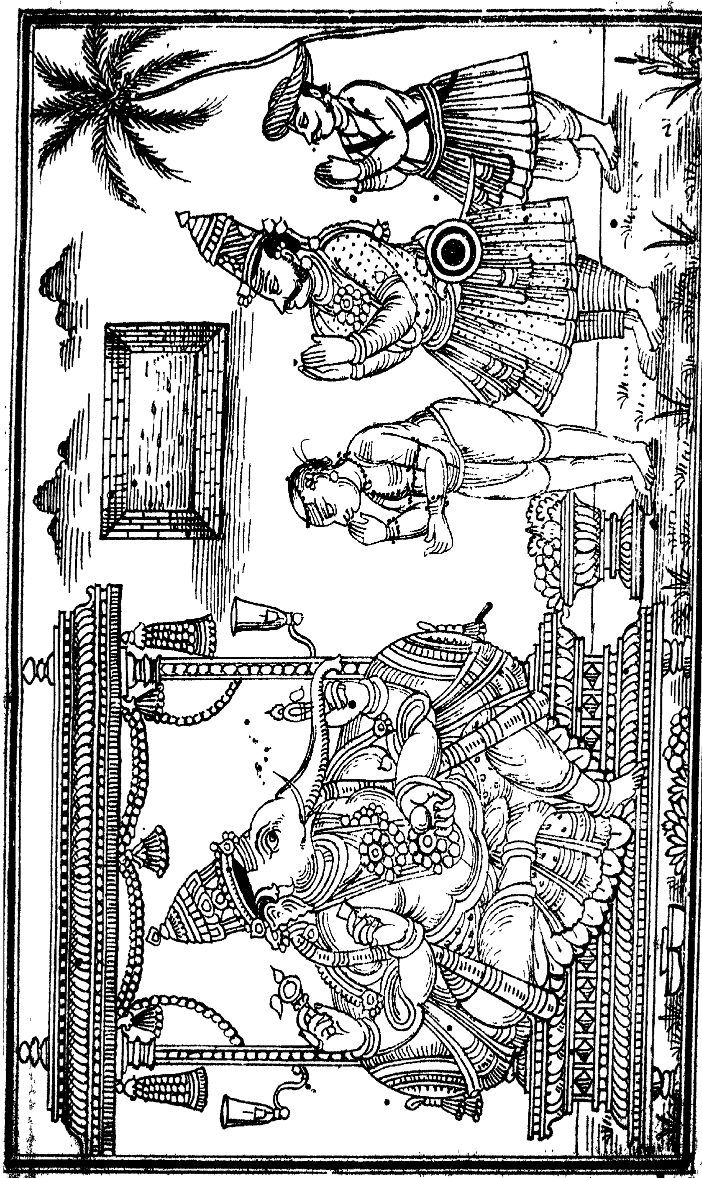
திருச்சிற்றம்பலம்.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் சரித்திரம்.

ஆதிகாலத்திலே நந்திமலையில் வசிஷ்டர் ஆச்சிரமத்திலுள்ள காமதேனு பொழிந்த பால்பெருகிய காரணத்தால் பாலாறென்று பெயர்பெற்ற புண்ணியநதியானது இடைவிடாது ஒழுகுதலால் மிக்கவளஞ் சுரந்தளிக்க செழுமையுள்ளதாகிய நீர்வளமும் நிலவளமும் பயிர்வளமு முள்ளதாய காஞ்சீபுரமுதலான பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களும் விஷ்ணுஸ்தலங்களும் உள்ளதான தொண்டைநாட்டிற்கு உட்பிரிவாகிய இருபத்துநான்குகோட்டங்களுள் ஒன்றாகிய புலியூர்க்கோட்டத்தைச் சேர்ந்த குன்றைவளநாட்டில் குன்றத்தூரில்வாழும் வேளாளர் குலஞ்செய்த தவப்பயனால் சேக்கிழார்மரபில் சைவசமயம் விளங்கும்படி சிவபுண்ணியந் திருவுருக்கொண்டதுபோல பாலறாவாயரென்னும் தம்பியாருடன் திருவவதாரஞ் செய்து அருண்மொழித்தேவரென்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் புனைந்து கல்வியறிவு முதிர்ந்து சைவசமயக்குரிய தீக்ஷைகளும் சிவபத்தியிலதிகரித்துச் சதாகாலக்ஷேபஞ் செய்துகொண்டிருக்கையில் அனபாய சோழமகாராசன் அறிந்து வரவழைத்து மந்திரித்தலைமையும் உத்தமச்சோழப் பல்லவராயனென்னும் பட்டப்பெயருங் கொடுக்கக்கொண்டு இமயசேதுபரியந்தம் நீதிதவறாமல் செங்கோல்செலுத்துகையில் அந்தச் சோழதேசத்திலிருக்குந் திருநாகேச்சரமென்னும் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலத்தில் தாம் வைத்திருக்கும் அன்பின் மிகுதியால் தமது பதியாகிய குன்றத்தூரில் மடவளாகமொன்றேற்படுத்தி ஆலயப்பிரதிஷ்டையுஞ் செய்து சோழநாட்டிலிருக்கும் திருநாகேச்சரம்போல திருப்பேர் கற்பித்து கும்பாபிஷேகமுஞ் செய்வித்து நித்திய நைமித்தியகாமியமென மூன்றுவகையாகிய பூசைகளுஞ் சிறப்பாக நடத்திவருநாளில்.

அனபாயசோழமகாராஜன் சைவசமயப் பற்றுள்ளவனாயிருந்தும் சைவசமய ராஜனாகிய சீவகராஜனுடைய சரித்திரமென்றேற்பட்டிருக்கிற சிந்தாமணியென்னும் இலக்கியத்தை நாடோறும் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறமையறிந்து சேக்கிழார் அவர் யாதொருபயனும் அடையாமல் வீணாள் கழிக்கின்றனனேயென்று மனமிரங்கியுற்று அரசனைநோக்கி இம்மை மறுமைப்பயனைக் கரதலத்தக்கதாகிய நமதுடைய சைவசமயக் கதையிருக்கக் கரும்புதின்னாமல் வேம்புதின்பதுபோல பயனற்ற ஆருகதகதையைக் கேட்பதென்னவென்ன அரசன் அவ்வண்ணம் பயனுற்றகதை யீசாகில் இம்மை மறுமைகளுக்கு இயைந்தக்க சிவகதையேது அது கூறவல்லார்யார் சிந்தாமணிபோல் நடையிலவந்த கதையோ அன்றி புராதனமோ முன்னூலுண்டோ அதைச் சொன்னவர்யார், கேட்டவர்யார், தவக்கதையோ தவம்பண்ணிப் பேறுபெற்ற அப்பயற்றகதையோ விவரமாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்றனன். சேக்கிழார் அது பரமசிவனின் அடியார்களாகிய திருத்தொண்டர்களுடைய சரித்திரம் சாமானியர்களான மற்றொருவரால் சொல்லப்பட்டதல்ல பரமசிவம் தடுத்தாட்கொண்ட வன்றொண்டரென்னும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்குத் திருவாரூரில் பரமசிவம் கிருபைகூர்ந்து "தில்லைவாழந்தணர்தம் அடியார்க்குமடியேனென்று" நம்முடைய தொண்டர்களைப்பாடித் துதிசெய்யென்று முதலெடுத்துக்கொடுத்து அவர்களுடைய பெருமைப்பாட்டினையுஞ் சரிதங்களையுந் தெரிந்தருள அதுவே முதலடியாக அமைத்துப் பதினொருதிருப்பாடலாகச்செய்த திருத்தொண்டத்தொகைக்குத் திருநாரையூர் நம்பியாண்டார்நம்பி பொல்லாப்பிள்ளையார் அதற்குப் பொருளுரைக்கத் திருத்தொண்டர்களுடையபெருமைப்பாடு தோன்றக் கலித்துறையந்தாதியாகச் செய்தனர்.

அதைத் திருமுறைகண்ட ராஜராஜதேவர் சிவாலயதேவர்முதலானபெரியோர்களும் மற்றுமுள்ள யாவரும் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தார்களென்று திருத்தொண்டர்பேர் மரபு தொண்டு யாவும் விவரமாகச் சொல்ல அரசன்கேட்டு ஆனந்தமடை

ந்து சேக்கிழார் சுவாமிகளை நோக்கி இவ்வாறே திருத்தொண்டர் பெருமைகள் விளங்கும்படி பெருங்காப்பியமாக விரவிற்செய்து தந்தருளவேண்டுமென்று மிகுந்தபொருளுங்கொடுத்தனுப்பிவிக்க அருண்மொழித்தேவர் சிதம்பரத்தையடைந்து சிவகங்கையில் ஸ்நாநஞ்செய்து திருநீறு தரித்துக்கொண்டு பரிசுத்தத்தோடு சிற்சபைக்கெதிரில் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்து ஐயனேதேவரீருடைய திருத்தொண்டர் பெருமையைப் பெருங்காப்பியமாகப் பாடும்படி அடியெடுத்துத்தந்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நடேசமூர்த்தி அருண்மிகுந்து "உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவ"னென்று முதலடியெடுத்துக்கொடுத்த அசரீரிவாக்குஅடியார்களுக்குந் தில்லைவாழ்ந்தணர் முதலானவர்களுக்குங்கேட்டபோது யாவரும ஆனந்தபரவச மடைந்தார்கள். சேக்கிழாருங் கேட்டுக்களிகூர்ந்து வணங்கி திருநெறித் தலைவனையுந் தோத்திரஞ்செய்து விபூதி ருத்திராக்ஷ முதலான சிவசாதனந் தரித்துக்கொண்டு ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து "உலகெலாமுணர்ந் தோதற்கரியவன்" என்னுந் திருப்பாட்டுமுதல் வெள்ளையானைச் சருக்க மீறாகப் புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினர், இவ்வாறுபுராணம் நிறைவேறிய செய்தியை அன்பாய்ச் சோழமஹாராஜன் ஏவலாளிகளாலுணர்ந்து மிகமகிழ்ந்து நடேசமூர்த்தியானவர் உலகெலாமென்று முதலடியெடுத்துக்கொடுக்கச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் நிறைவேற்றிய புராணத்தை தில்லையிற்சென்று வணங்க வேண்டுமென்று விருப்பங் கொண்டு சதுரங்கசேனைகளுந் தன்னைச் சூழ்ந்துவரயானையின்மீது ஏறிச்செல்ல அதையறிந்த தில்லைவாழந்தணர்களும் மடாதிபதிகளும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்களும் சேக்கிழார் சுவாமிகளும் மகாராஜாவை யெதிர்கொண்டு கண்டு ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள் அப்போது முண்டிதமான திருமுடியும் குண்டலமசையுந்திருச்செவிகளும் ருத்திராக்ஷகெவுடும் கரமாலையும் சிரமாலையும் விளங்கும்படி சேக்கிழார்சுவாமிகள் கொண்டிருக்கிற சிவவேடத்தைச் சோழராஜன் கண்டு மகிழ்ந்துதன்னையுமறியாமல் இரண்டு கரங்களையும் அஞ்சலியாகச்சிரசின்மீது வைத்துக்கொண்டு சேக்கிழார்சுவாமிகள் திருவடியை வணங்கி நடேசமூர்த்தியினுடைய திருவடியையும் வணங்கவேண்டு மென்கிற அன்புகொண்டு சேக்கிழார் சுவாமிகளும்தில்லைவாழந்தணரும்கூடவரச் சென்று நடேசமூர்த்தியைத் தரிசித்து அன்பினாலாநந்தப் பரவசங்கொண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து துதிசெய்ய நடேசமூர்த்தியானவர் அரசனே நம்முடைய அன்பனாகிய சேக்கிழான் அடியார்களுடைய பெருமையைப் புராணமாகச் செய்யும்பொருட்டு நம்முடைய வாக்கினால் "உலகெலாமென" அடியெடுத்துக்கொடுத்துஅவர்களுடைய தொண்டு முதலானவையுந் தெரித்தருளக் கொண்டு புராணஞ்செய்து நிறைவேற்றினன்.

அதனை நீ விரைவில் கேட்கக் கடவையென்ற அந்தச் சிதாகாசமாகிய ஞானவெளியில் அசரீரிவாக்கு திருச்சிலம்பொலியுடன் உண்டாக அவ்வொலி சளங்குன்ற அடியார்களுடைய செவிகளிலும் புகுந்தன அதைக்கேட்ட சோழராஜன் மனமகிழ்ந்துதேசங்களிலுள்ள அரசர்களும, மடாதிபதிகளும், சிவனடியார்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் வரும்படி ஓலையெழுதியனுப்பி அவர்களெல்லாம்வரக்கண்டு சந்தோஷித்துசேக்கிழார் சுவாமிகளைநோக்கி நடேசமூர்த்தியின்கிருபையால்தேவரருளிச்செய்த திருத்தொண்டர் புராணத்தை தேவரோவாசித்து அதனதுபொருளை விளங்க அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று அரசர் முதலிய அடியவர்களெல்லாங் கேட்டுக்கொள்ள சமமதித்தனர்அதற்குமேல் கனகசபையினிடத்தில் மெழுகிக் கோலமிட்டு அறுகாற்பீடம்வைத்து அதன்மேல் பட்டுவஸ்திரமும் அதன்மேல் வெள்ளைவஸ்திரமும் மடித்திட்டு மலர்களுந்தூவித்தூப தீபங்களுங் கொடுத்து பிராமணர்கள் ஆதனங்கற்பித்து அதன்மேற்திரு

த்தொண்டர் புராணத்தை வைக்கச்சேக்கிழார் சுவாமிகள் அரசர் முதலானவர்களை நோக்கிச் சிற்சபையில் நடனஞ்செய்யும் நடேசமூர்த்திக்குப் பொதுவாக அமைந்திருக்கும் ஹரனென்னுந் திருநாமத்துக்கு இசைந்த நட்சத்திரமும் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்த நட்சத்திரமும் ஷை சுவாமிகள் திருமூலைப்பாலுண்ட நட்சத்திரமும் திருவாதிரை நட்சத்திரமாதலால் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரமாகிய இன்றுமுதல் திருத்தொண்டர் சரித்திரத்தை பிரசங்கஞ் செய்துகொண்டுவந்துமேல்வருஷம் சித்திரைமாதம் திருவாதிரை நட்சத்திரநாளில் பூர்த்திசெய்கிறோமென்று சொல்லி உத்தேசித்து நாள்தோறும் பிரசங்க நடத்திவர அரசர்முதலானயாவரும் அன்புடனிருந்து கேட்டு ஆநந்தபரவசத்தை யடைந்தார்கள். அதன்பின்பு திருமுறையைப் பசும்பட்டுக் கவளிகைசாத்தி பொன்தட்டில் வைத்து அந்தத் தட்டுடன் திருமுறையை யெடுத்துக் கொண்டுபோய்ப் பட்டத்து யானையின்மேற் கட்டியிருக்கும் அம்பாரியில் வைத்துச்சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்குப் பின்புறமிருந்து தன்னிரண்டுகரங்களாலும் சாமரை வீசிக்கொண்டு கிராமப்பிரதக்ஷிணஞ் செய்வித்துச் சிற்சபைக்கு முன்வந்தபோது அரசர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் திருமுறையை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு போய் சந்நிதியில்வைத்து அரசர் முதலாகிய அடியார்கள் யாவரும் நடேசமூர்த்தியைச் சேவித்துச் சேக்கிழார் சுவாமிகளையும் சேவித்துக் கொண்டார்கள் அதன்பின் அரசன்தனக்கு மந்திரிவேண்டுமேயென்று கருதிப்பாலறுவாயர் எங்கிருக்கின்றனரென்று வினவ அவர் குன்றத்தூரில் தன்பேரால் பாலறுவாயன்கேணியென்று ஒரு தடாகப்பிரதிஷ்டை செய்து திருநாகேச்சுரமென்னுஞ் சிவாலயத்திருப்பணி செய்துகொண்டு இருக்கிறார். என்றுசொல்ல அதைக்கேட்டு அவரை யழைப்பித்து மந்திரிப்பட்டமும் தொண்டைமானென்னும் பட்டப்பேருங் கொடுத்துத் தம்மிடத்திலே வைத்துக்கொள்ள அங்கு நீதிசெலுத்திக் கொண்டிருக்கும் நாளில் தொண்டைமண்டலத்தில் கருப்புக்காலஞ் சம்பவித்தமையால் அந்த நாட்டிலிருப்பவர்களெல்லாருந் தம்மைவந்து அடைய அவர்களுக்கு யாதொரு குறையுமில்லாமல் ஆதரித்தமையால் தொண்டைமண்டலங்காத்த பெருமானென்று புகழ்பெற்று விளங்கினர் சேக்கிழார்சுவாமிகள் துறவாச்சிரமத்திலிருந்து நடேசமூர்த்தியினுடையதிருவடி நீழலிலடைந்தனர்

முற்றுப்பெற்றது.

சேக்கிழார்சுவாமிகள் மரபுமுறைவிளக்கம்.

சேக்கிழார்வம்சத்திலவதரித்த.

அருண்மொழித்தேவர்
அவர்புத்திரர்-பொன்மலைத்தேவர்
அவர்புத்திரர்-மின்னதேவர்
அவர்புத்திரர்-காத்தாம்பலதேவர்
அவர்புத்திரர்-கைலைத்தேவர்
அவர்புத்திரர்-கடவுட்டேவர்
அவர்புத்திரர்-முக்கணதேவர்
அவர்புத்திரர்-தில்லையம்பலதேவநாயனார்
அவர்புத்திரர்-திருவம்பலதேவநாயனார்
அவர்புத்திரர்-அருண்மொழியுடையார்
அவர்புத்திரர்-திருவாலியையருடையார்
அவர்புத்திரர்-மலையப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-சடையபபமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-வெள்ளியப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-நயனப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லப்பமுதலியார்
அவர்புத்திரர் - செல்லப்பவெங்டாசலமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-பொன்னையாமுதலியார்
அவர்புத்திரர்-செல்லபஅப்பாவுமுதலியார்

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசித்தாந்தாசாரியபரம்பரைவிளக்கம்.

சைவசித்தாந்தோபதேச சந்தானசாரியர்களுள் தலைவராவார பரமசிவனது அருள்பெற்ற திருநந்திதேவர், அவர்மாணாக்கர் சனற்குமார மகாமுனிவர, அவர்மாணாக்கர் சத்தியஞானதரிசனிகள், அவர்மாணாக்கர் பரஞ்சோதி மகாமுனிவர், அவர் திருபாவசத்தினாலே கைலாசகிரியினின்றும் நீங்கித் தமிழ்நாட்டிற்கு எழுந்தருளியபோது அவரிடத்திலே ஞானோபதேசம்பெற்ற மாணாக்கர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் எழுந்தருளியிருந்த வேளாளராகிய மெய்கண்ட சிவாசாரியர் என்னும் காரணப்பெயரை உடைய சுவேதவனப் பெருமாள், அவர மாணாக்கர் நாற்பத்தொன்பதின்மருள்சிரேஷ்டர், திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்தஆதிசைவராகிய சகலாகமபண்டிதரென்னும் காரணப்பெயரை உடைய அருணந்தி சிவாசாரியர், அவரமாணாக்கர சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவராகிய மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர், அவர் மாணாக்கர் தில்லைவாழந்தணரில் ஒருவராய் அந்தத் திருப்பதியைச் சார்ந்த கொற்றவன்குடியில் எழுந்தருளியிருந்த உமாபதி சிவாசாரியர், அவர அத்திருத்தொண்டர்புராணத்தைச் சுருக்கித் திருத்தொண்டர் புராணசாரம் எனப்பெயர்தந்து எழுபத்தைந்துதிருவிருத்தத்தால் அருளிச் செய்து, சேக்கிழார் புராணமும் பாடியருளினார்.

திருப்பதிக்கோவை.

இப்போது உள்ள தேவாரத்திருப்பதிகங்களை உடையனவாயிருக்கின்ற சிவஸ்தலங்கள் இருநூற்றெழுபத்திரண்டு அவை வருமாறு.

சோழநாட்டிலே காவேரிக்கு வடகரையில் உள்ளஸ்தலங்கள்.= சிதம்பரம், திருவேட்களம், நெல்வாயில், கழிப்பாலை, பெருமணம், மயேந்திரப்பள்ளி, திருமுல்லைவாயில், கலிக்காமூர், சாய்க்காடு, பல்லவனீச்சுரம், திருவெண்காடு, திருக்காட்டுப்பள்ளி, குருகாவூர், சீர்காழி, கோலக்கா, புள்ளிருக்கு வேளூர், கண்ணார்கோயில், கடைமுடி, நின்றியூர், திருப்புன்கூர், நீடூர், அன்னியூர், வேள்விக்குடி, எதிர்கொள்பாடி, மணஞ்சேரி, திருக்கொறுக்கை, கருப்பறியலூர், குரக்குக்கா, வாளொளிபுற்றூர், மண்ணிபடிக்கரை, ஓமாம்புலியூர், கானாட்டுமுள்ளூர், திருநாரையூர், கடம்பூர்,பந்தணநல்லூர், கஞ்சனூர், கோடிகா, மங்கலக்குடி, திருப்பனந்தாள், ஆப்பாடி, திருச்சேய்ஞலூர், தேவன்குடி, வியலூர், கொட்டையூர், இன்னம்பர், புறம்பயம், விசயமங்கை, வைகாவூர், வடகுரங்காடுதுறை, திருப்பழனம், திருவையாறு, நெய்த்தானம், பெரும்புலியூர், திருமழபாடி, திருப்பழுவூர், திருக்கானூர், அன்பிலாலந்துறை, மாந்துறை, பாற்றுறை, திருவானைக்கா, திருப்பைஞ்ஞீலி, பாச்சிலாச்சிராமம், ஈங்கோய்மலை. ஆ கூ ௬.

சோழநாட்டிலே காவேரிக்குத் தென்கரையில் உள்ளஸ்தலங்கள்.= வாட்போக்கி, கடம்பந்துறை, பராய்த்துறை, கற்குடி, மூக்கீச்சரம், திருச்சிராப்பள்ளி எறும்பியூர், நெடுங்களம், மேலைக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம்பொழில் பூந்துருத்தி, கண்டியூர், சோற்றுத்துறை, வேதிகுடி, தென்குடித்திட்டை, புள்ளமங்கை, சக்கரப்பள்ளி, கருகாவூர், பாலைத்துறை, நல்லூர் ஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம், சத்திமுற்றம், பட்டீச்சரம், பழையாறை, வடதளி, வலஞ்சுழி, கும்பகோணம், குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம், குடந்தைக்காரோணம், திருநாகேச்சரம், திருவிடைமருதூர். தென்குரங்காடுதுறை, நீலக்குடி, வைகன்மாடக்கோயில், நலலம், கோழம்பம், திருவாவடுதுறை, துருத்தி, திருவழுந்தூர், மாயூரம், விளாகர், பறியலூர், செம்பொன்பள்ளி, நனிபள்ளி, வலம்புறம், தலைச்சங்காடு, ஆக்

கூர்த்தான் தோன்றிமாடம், திருக்கடவூர். திருக்கடவூர்மயானம், வேட்டக்குடி, தெளிச்சேரி, தருமபுரம், திருநள்ளாறு, கோட்டாறு, அம்பர்ப்பெருந் திருக்கோயில், அம்பர்மாகாளம், மீயச்சூரிளங்கோயில், திலதைப்பதி, பாம்புரம், சிறுகுடி, திருவீழிமிழலை, வன்னியூர், கருவிலி, பேணுபெருந்துறை, நறையூர்ச் சித்தீச்சரம், அரிசிற்கரைப்புத்தூர், சிவபுரம், கலயநல்லூர், கருகாவூர்குடி, வாஞ்சியம், நன்னிலத்துப்பெருங்கோயில் கொண்டீச்சரம், பனையூர், விற்குடி, திருப்புகலூர், வர்த்தமானீச்சரம், இராமனதீச்சரம், பயற்றூர், செங்காட்டங்குடி, மருகல், சாத்தமங்கை, நாகைக்காரோணம், சிக்கல், கீழ்வேளூர், தேவூர், பள்ளியின் முக்கூடல், திருவாரூர் மூலட்டானம், திருவாரூரரநெறி, திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி, விளமர், கரவீரம், பெருவேளூர், தலையாலங்காடு, குடவாயில், சேறை, நாலூர்மயானம், கடுவாய்க் கரைப்புத்தூர், இரும்பூளை அரதைப்பெரும்பாழி, அவளிவணல்லூர், பருதிநியமம், வெண்ணி, பூவனூர், பாதாளீச்சரம், திருக்களர், சிற்றேமம், உசாத்தானம, இடும்பாவனம், கடிக்குளம், தண்டலைநீணெறி, கோட்டூர், வெண்டுறை, கொள்ளம்பூதூர், பேரெயில், கொள்ளிக்காடு, தெங்கூர், நெல்லிக்கா, நாட்டியத்தான்குடி, காறாயல், கன்றாப்பூர், வலிவலம், கச்சிணம், கோளிலி, வாய்மூர், வேதாரணியம் அகத்தியான்பள்ளி, கோடிக்குழகர், ஆ கஉஎ

ஈழநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = திருக்கோணமலை, திருக்கேதீச்சரம். ஆ உ.

பாண்டிநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = மதுரை, ஆப்பனூர், திருப்பரங்குன்று திருவேடகம், கொடுங்குன்றம், புத்தூர், புனவாயில், இராமேச்சரம், ஆடானை, கானப்பேர், பூவணம், திருச்சுழியல், திருக்குற்றாலம், திருநெல்வேலி. ஆ கச.

மலைநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம = திருவஞ்சைக்களம் ஆ க.

கொங்குநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = அவிநாசி. முருகன்பூண்டி, திருநணா, கொடிமாடச்செங்குன்றூர, வெஞ்சமாக்கூடல், பாண்டிக்கொடுமுடி, கருவூர். ஆ எ.

நடுநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = அரத்துறை, தூங்கானைமாடம, கூடலையாற்றூர், எருக்கத்தம்புலியூர், தினைநகர், சோபுரம், திருவதிகை, திருநாவலூர் முதுகுன்றம், நெல்வெண்ணெய், கோவலூர், அறையணி நல்லூர், இடையாறு, திருவெண்ணெய்நல்லூர், துறையூர், வடுகூர், திருமாணிகுழி, பாதிரிப்புலியூர, முண்டீச்சரம் புறவார் பனங்காட்டூர், ஆமாத்தூர, திருவண்ணாமலை. ஆ உஉ.

தொண்டைநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். — கச்சியேகம்பம் கச்சிமேற்றளி, கச்சியோணகாந்தன்றளி, கச்சியனேகதங்காவதம், கச்சிநெறிக்காரைக்காடு, குரங்கணில்முட்டம். மாகறல், ஓத்தூர், வன்பார்த்தான், பனங்காட்டூர், வல்லம், மாற்பேறு, ஊறல் இலம்பையங்கோட்டூர், விற்கோலம், திருவாலங்காடு பாசூர், வெண்பாக்கம, கள்ளில், திருக்காளத்தி, திருவொற்றியூர், வலிதாயம், வடமுல்லைவாயில், வேற்காடு, மயிலாப்பூர், வான்மியூர், கச்சூராலக்கோயில், இடைச்சுரம். திருக்கழுக்குன்றம், அச்சிறுபாக்கம், திருவக்கரை அரசிலி, இரும்பைமாகாளம. ஆ ௩உ.

க.

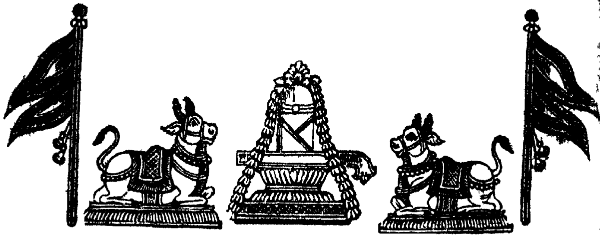
துளுவநாட்டில் உள்ள ஸ்தலம் = .கோகரணம.

வடநாட்டில் உள்ள ஸ்தலங்கள். = திருப்பருப்பதம், இந்திரநீலப்பருப்பதம், அனேகதங்காவதம், திருக்கேதாரம், நொடித்தான்மலை - என்பது (கைலாசமலை.) ஆ ரு.

சமயகுரவர் நால்வர் வயசு.

அப்பருக்கெண்பத்தொன் றருள்வாதவூரருக்குச்
செப்பியநாலெட்டினிற்றெய்வீக-மிப்புவியிற்
சுந்தரர்க்குமூவாறுதொன்ஞானசம்பந்தர்க்
கந்தம்பதினாறறி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைலாயச்சிறப்பு.

கடவுள் வணக்கம்.

உலகெலா முணர்ந் தோதற கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

பொன்போனற வெள்ளிய திருநீறுதரித்த பரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்கும் வெள்ளிமலையானது இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது. அதுபெரியோர்கள் களங்கரகிதமான மனம்போலும், படிகம்போலும், திரிலோகங்களுஞ் செய்த புண்ணியங்களே திரண்டு ஓருருவாகப் பிரகாசிப்பதுபோலு மிருக்கின்றது அதில இருக்கு, யசுசு, சாமம், அதர்வணம் என்னு நானகுவேதங்களும துதிக்கின்ற வோசையும், வித்தியாதராகள் வீணையோசையும, யாணைகளுடைய முழக்கமும் தேவதுந்துபி முழக்கமும் இடைவிடாதொலிக்கின்றன. அன்றியும், தேவாகள் சிரமாலைகளும் பற்பலமுனிவர்க ளஞ்சலிசெய்து அர்ச்சித்த மலர்மாலைகளும், அம்மலைப்பக்கங்களெங்கு நெருங்கி மயங்குகின்றன. அமரர், சித்தர், அசுரர், தைத்தியர், கருடர், காந்தருவர், கிந்நரர், கிருதர், கிம்புருடர், இயக்கர், விஞ்சையர் பூதர், பைசாசர், அந்தரர், முனிவர், உரகர், ஆகாயவாசிகள், போக பூமியர் என்னும் பதினெண்கணங்களும் துதிக்கின்ற பேரொலிமுழங்க நிறைந்துள்ளாகிய அக்கைலாயமலையினுச்சியில் கோடாகோடிசூரியபிரகாசம்போலு

ம் விளங்குகின்ற நவமணிகள் பதிக்கப்பட்ட திருக்கோயிலுக்கு முதற்கோபுரவாயிற் காவற்றலைவர் அதிகாரநந்திதேவர், அவர் உலககர்த்தாவாகிய பரமசிவனது திருப்பணிக்கு அதிகாரத்தலைவர், அவர் உடைவாளும் திருப்பிரம்பும்பெற்று கைலையைக்காக்கின்றவர், தேவர்முதலிய யாவருக்கும்மேலானவர், பரமசிவனிடத்து அதிகபக்தியும் அன்புமுள்ளவர், இவராலிரவும்பகலும் இடைவிடாமற் காக்கப்பட்ட வெள்ளிமலையென்னுங் கைலாயத்தின் அடிவாரத்தில் எச்சமயங்களினும் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்றும்எக்கடவுளினும் பரமசிவமே மெய்க்கடவுளென்றும் நிச்சயித் தறிந்தவராகிய உபமன்னியமஹாமுநிவர், இவர் கிருஷ்ணனுடைய தலையில் தன்றிருவடியைச் சூட்டினவர், பிறப்பிறப்பில்லாதவர், பரமசிவன் அருளால் திருப்பாற்கடலையுண்டவர், கடவுளினிடத்து இடைவிடாத மிகுந்த அன்புள்ளவர்.

இந்த உபமன்னியமஹாமுநிவர் ஒருநாள் அடியார்களும் முநிவாகளும் பெரியோர்களும் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்தில் தமக்கெதிராக ஆயிரம் ஆதித்தகிரணங்கள் ஏககாலத்தில ஒன்றுகத்திரண்டு பிரகாசிப்பதுபோல ஓரொளிதோன்ற அதைக்கண்டு தன்னைசசூழ்ந்திருந்த எல்லோரும் உபமன்னிய மஹாமுநிவரைநோக்கி இதுவென்ன வாசசரியம், இப்படிப்பட்ட வொளிதோன்றுவதற்குக காரணமென்னென உபமன்னியர் சிவனைத் தியானித்துத் தெரிந்து தென்றிசையில் திருநாவலூரிலவதரித்த சுந்தரமூர்த்தியென்றும் வன்றெண்டரென்றுந் திருநாமம்பெறறவர் சிவனது ஆஞ்ஞையால் வருகிறுரென்று தனதிருகரமுஞ் சிரமேற்குவித்து அத்திசையை நோக்கி வணங்கி ஆநந்தக் கண்ணீருடன் பூமுது நனைப்பச் செல்லுமபோது மறறவர்கள் தங்களுக்குண்டாகிய சந்தேக நிவர்த்தியாகும் பொருட்டு எங்களாண்டவராகிய முநிவரே சிவனது திருவடிகளையல்லாமல் வேறெருதெய்வத்தினடிகளையும் மனதினுலுஞ் சிந்தியாத தேவரீர் இன்று வணங்குதற்குக் காரணமென்னென உபமன்னியர் கேளுங்கள் பெரியோர்களேபரமசிவன் றரிக்கப்பட்ட திருமாலையையும் திருவெண்ணீற்றினையும் எடுததுவருகின்றவர் அவருடையபெயா ஆலாலசுநதா முறகாலததிலொருநாள் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களெடுக்க நந்தவனத்திறகுச்சென்றுர். அவர்செல்லுமுன்னமே பார்வதிதேவியாருக்கு மலர்கள பறித்துவர தோழிமார்களாகிய அநிந்திதையென்றும் கமலினியென்றும் இருபெண்களவந்து மலாகள் கொய்துகொண்டிருக்கும்போது தான வந்துறபவிக்க மிகுந்ததவஞ்செய்த தென்றிசையானது வாழவும் குற்றமற்ற திருத்தொண்டத்தொகைசொல்லவும் வருகின்றவராகிய ஆலாலசுந்தரா இது கடவுளினதருளென்றுகருதி அவவிருவரையுங்கண் டிச்சைகொண்டார். அப்பெண்களிருவரும் அவ்வாலாலசுந்தரரைக்கண் டிச்சித்தார்கள். பின்பு ஆலாலசுந்தரரும் பரமசிவனுக்குத்தக்க மலர்களையெடுத்துக்கொண்டு போனுர். அப்பெண்களும்பார்வதி

யாருக்கூத்தக்க மலர்களை யெடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். இவையெல்லா மறிந்த பரமசிவனார் ஆலாலசுந்தரரைப்பார்த்து நீ பெண்களிடத் திச்சை வைத்தபடியால் தென்றேயத்திற்போயச சாரமெடுத்து அந்தப் பெண்க ளோடும் ஆசைதீரும்படி கலந்தனுபவிக்கக் கடவாயென்று கட்டளையிட, ஆலாலசுந்தரர் இருகரங்களுங் குவித்து மங்கலங்கி என்னுடைய வமாக்கி யத்தால் தேவர் திருவடிகளைவிட்டு நீங்கும் அடியேன் விதிவிலக்குகளை யறி யாதவன் ஆகையால் எளியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ள வேண்டுமென்றுகே ட்டுக்கொள்ள, சுவாமியப்படியே தடுத்தாட்கொள்வோமென்று கட்டளையி ட்டருளிய பின்பு ஆலாலசுந்தரரும் அநிந்திதையும் கமலினியும் தென்றி சையி லவதாரஞ்செய்து இன்பத்தை யநுபவித்தார்கள். அவர்களில் ஆலா லசுந்தரர் வருகிறாரென்று அவருடைய செய்திகளையெல்லாம் வரன்முறை யாக உபமன்னிய மஹாமுனிவர் மற்ற முனிவர்களுக்குச்சொல்ல அதைக் கேட்ட அம்முனிவர்கள் பாசபந்தங்களில் அகப்பட்டுத் தடுமாறுகின்ற மா னுடர் பிறப்பதற்கிடமான தென்றிசையானது மற்றத் திசைகளைப்பார்க்கி லுஞ் சிறந்ததற்கு அது செய்தபுண்ணியம் யாதென உபமன்னியமஹாமு னிவர் என் பிதாவாகிய வியாக்கிரமபாதரால் பூசித்த சிதம்பரமும், பூமிதே விக் கிருதயமாகிய திருவாரூரும், கம்பாநதிசூழ்ந்த காஞ்சிபுரமும், சிவனெ ழுந்தருளிய திருவையாறும், பிரளயகாலத்து மூழ்காததோணிபுரமும் மற் றும் பல திவ்விய ஸ்தலங்களும் தென்றிசையினிடத் திருக்கின்றன. இவ்வி தமான தலங்களின் பெருமையும் இத்தலங்களிலேசிவபணிவிடைகள்செய் து பேறுபெற்ற சிவனடியார்கள் பெருமையும் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இந்தப்பிரகாரம் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளால் திருவுளமகிழ்ந்தருளிய திருத் தொண்டத்தொகைப்படி சேக்கிழாரருளிச்செய்தபுராணத்தை வாக்கியமா கச் சொல்லுகிறோம்.

மநுச்சக்கிரவர்த்திசரித்திரம்.

எவற்றிற்கு முதல்வனாகிய பெரியதவத்தையுடைய அகத்தியமுனிவ னது கமண்டலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட பூமிதேவியின் மார்பிற்றங்கிய நித்திலமாலையையொத்த காவிரியாற்றாற் சூழப்பெற்ற பலவளங்களுநிறை ந்துள்ள சோழநாட்டின்மத்தியில் சிறந்த பழமையானதும் இலக்குமியாற் பூசிக்கப்பெற்ற வன்னியும், கங்கையும், மதியுந்தங்கிய சிவந்த சடையினையு டைய பரமசிவன் வசிக்கின்ற திருவாரூரென்னு நகரமொன்றுண்டு, அந்நக ரத்தில் அநபாயச்சோழ வம்சத்திற்பிறந்த மநுச்சக்கிரவர்த்தி, மநுமுறைதவ றாது, செங்கோல்செலுத்தி அசையாமணிகட்டி ஆறிலொரு கடமைவாங் கி அரசாளுங்காலத்தில் பரமசிவனது திருவருளால் தம்முடைய மனைவியா

ர் திருவயிற்றில் சிங்கக்குட்டிக் கொப்பாகிய வீதி விடங்கனென்னும் ஒருபி
ள்ளை பிறந்தது. அநேகதவங்களைச்செய்து அருமையாகப்பெற்ற ஒப்பற்ற
அப்பிள்ளையானது நாள்தோறும் பரமசிவத்தைப் பூசைசெய்ய முயற்சியி
லிருந்து அவரருளினால் வடமொழிமுதலிய பாஷைகளுந்திருத்தமாக வோ
தி யானையேற்றங் குதிரையேற்றந் தநுர்வேதமுதலிய எல்லாவற்றையுங்
கற்று வல்லவனாகி தன்னை யருமையாகப்பெற்ற தந்தை மனமகிழ்ந்துஅன்
புகூரும்படி மேலான நற்குணங்களா னிறையப்பெற்று இளவரசாகி வாழு
கின்றநாளில் ஒருநாள் வெண்கொற்றக் கொடையினையுடைய அரசனது
அழகுமிகுந்த அரண்மனைனின்றும் ஆகாயத்தையளாவிய மாடமாளிகைக
ள் நெருங்கிய வீதியில் அநேக அரசகுமாரர்கள் தன்னைச்சூழவாசனைதங்
கிய மலர்மாலைகள் தொங்காநின்று குங்குமமணிந்த தோள்களையுடைய இரா
ஜபுத்திரன் மிகுந்த சேனைகள் தன்னைச்சூழ இரதத்தினமீதேறி முன்னர்வந்
தியரும்-சூதரும்-மாகதரும் தன் வீரமுதலியவற்றைப் புகழ்ந்து செல்ல
ஒருபக்கத்தில் முரசுவாத்தியங்களும், ஒருபக்கத்தில் சங்கவாத்தியங்களுமு
ழங்கச் செல்லும்போது ஒப்பற்ற பெரிய தருமதேவதையானது தயையில்
லாமல் நாலுவகைச் சேனைகளையுடைய சோழமகாராஜனது அச்சமற்றம
நதி னுண்மையைச்சோதிக்கவந்ததுபோல அங்குசெல்லுமனிதர்கள் தனது
வரவைக்காணாத வண்ணம் ஓரழகிய பசுவின் புதிய இளங்கன்றானது துள்
ளிக்கொண்டு அவ்வீதியின்வந்து அரசகுமாரன் தேர்க்காலி லகப்பட்டு
இறந்தது.

அதைக்கண்ட தாயாகிய பசுவானது மனவருத்தமடைந்து துள்
ளித்துடித்துக் கதறிக் கீழேவிழுந்தது, அதைக்கண்ட இராஜகுமாரன் ஐ
யோ அபாயம் வந்ததேயென்று சொல்தடுமாறி அத்துயரினால்வருந்தி யறி
வழிந்து இந்தப் பசுவுங் கன்றும என்னறிவின் பெருமைகெட அழித்துவி
ட்டதே இதற்கென்னசெய்வேன் என்றுதேரினின்று மிழிந்துகீழேவிழுந்து
அலறுகின்ற பசுவைப்பார்த்து உயிர்பதைத்துச் சோர்ந்து பூமியிலிறந்தகன்
றை நோக்கிப் பெருமூச்சுவிட்டு அழுது நிலைபெற்ற இவ்வுலகத்தைக்காக
கும் மநுவென்கிற என்போமானுக்கு உலகத்தில் இத்தப்பழிவந்துசம்பவிக்
க நான்பிறந்தேனன்றோ வென்றுசொல்லி இதனால்வந்தபாவத்தைபிராமண
ர்களிடத்திற்சென்று அவர்களால் செய்யத்தக்க யாகாதிகளால்நீக்கிக்கொள்
வது அறமேயாதலால் எந்தையறிதற்கு முன்னர் செய்வேனென்று அந்தணர்
முன்பாகச்சென்றான், அப்பொழுது பசுவானது மிகவுந்தளர்ந்து பெருமூச்
சுவிட்டு மநுச்சக்கிரவர்த்தி அரண்மனைவாயிலிற்கட்டிய ஆராய்ச்சிமணியி
னிடத்திற்போய் அதைக்கொம்பினா லடித்தது, அவ்வோசையானது மநுச்
சோழனது செவியிற்கேட்ட வளவில் அவர்தம்பிள்ளைப் பிராணனைக்கொண்
டுபோகவரும் இயமன் வாகனத்திற்கட்டிய மணியோசையோவென்றுசொ

ல்லி என்றுங்கேளாத மணியோசை செவியிற்புகுந்த தென்னவென்று சிங்காதனம்விட்டிறங்கி ஆராய்ச்சிமணி கட்டியிருக்கிறவாயிலில்வந்தார்காவலாளர் எதிராகவந்து ஆண்டவரே! ஒருபசுவந்து மணியைக் கொம்பினலாட்டிய தென்றார்கள் மநுச்சோழரானவர் அவர்கள் சொல்லைக்கேட்டு வருத்தமடைந்து பசுவைப்பார்த்து உங்கள் அசாக்கிரதையினலே இதற்குத்துன்பமுண்டாயிற்றென்று கோபிக்க ஒரு பழமையான மந்திரி எதிராகவந்து சுவாமீ வீதிவிடங்கன் தேரிலேறிப் போகும்போது இப்பசுவின்கன்று தேர்ச்சக்கரத்திலகப்பட்டிறந்ததென அம்மந்திரிசொன்னவார்த்தையைக்கேட்ட இராஜாவானவர் மிகவு மநங்கலங்கி வியசனமடைந்தார் அவ்வாறு வியசனப்படு மநுச்சோழரது துக்கத்தைக்கண்டு மந்திரிகள்வணங்கி ஆண்டவரே வியசனப்படாதீர் அந்தப்பாவந் தீரும்படிக்கு பிராயச்சித்தமுண்டு அதுசெய்யுமென்றார்கள். அப்பொழுதுசோழராஜன் மந்திரிகளே! நீங்கள் சொல்லுவது நியாயமல்ல பிராயச்சித்தம் பசுவடைந்த துன்பத்திற்கு மருந்தாகுமா பழிக்குப்பழி யென்பிள்ளையைக் கொடுப்பதே நியாயமென்று மநுச்சோழர் குமாரனைத் தம்மிடத்து வரவழைத்து ஒரு மந்திரியைப்பார்த்து இந்தப்பிள்ளையைப் பசுவின்கன்று இறந்த வீதியிலே கிடத்தித் தேரை யவன்மார்பின்மேலே நடத்தென்று கட்டளைகொடுக்க மந்திரியும் விடைபெற்றுச்சென்று தானவ்வாறுசெய்ய மநமில்லாமல் தன்பிராணனை விட்டுவிட்டான்.

மந்திரியிறந்த செய்தியைக் கேட்ட மநுச்சோழர் பிள்ளையைத் தாமேயழைத்துக் கொண்டு பசுவின் கன்றிறந்த வீதியிற்சென்று தமது குலத்திற்கு ஓர் பிள்ளைதா னிருக்கிற தென்பதை நினையாமற் றருமவழியிலே நடப்பது தகுதியென்று, தன்குமாரனைக் கீழேகிடத்தித் தேருருளையானது பிள்ளைமார்பி லழுந்தும்படி தன்றேரை நடத்தினர். அச்செய்கையைக்கண்டு, உலகிலுள்ளோர் கண்ணீர் விட்டார்கள். தேவர்கள் மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். அப்பொழுது பார்வதியும், பரமசிவனும, இடபாரூடராய் வந்தெதிர்நின்று, காக்ஷிகொடுத்து அநுக்கிரகஞ்செய்தார்கள். இறந்த பசுவின்கன்றுடனே, வீதிவிடங்கனுகிய விராஜகுமாரனும்,மந்திரியும், சிவனுடையதிருவருளினலே உயிர்த்தெழுந்தார்கள். மநுச்சோழரானவர் மகனையெடுத்து மார்போடணைத்து மநமகிழ்ச்சியடைந்தார். பார்ப்பதியும் பரமசிவனும்அந்தரமாக மறைந்தார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

———

தேவாசிரிய மண்டபச் சிறப்பு.

பூதகணங்களுக்குத் தலைவராயும், புற்றைத் தமக்கிடமாகக் கொண்டவருமாகிய எவற்றிற்கு முதலாயுள்ள கடவுள் வாழாநின்ற அழகிய ஆலயத்துள் பிரகாசம்பொருந்திய மதிலையுடைய திருவாயிலின் முன்னா பிரமன், இந்திரன், திருமால்முதலிய தேவர்கள் இடைவிடாது நிறைந்திருக்கின்ற தேவாசிரிய மண்டபமானது, அடைந்தவரது துன்பத்தைநீக்காநின்ற அடியவர்களது திருமேனியிற்பூசிய திருநீற்றினாலும், அவரது நிறைந்தபரிசுத்தத்தினாலும பஞ்சாக்ஷரவோசை பொலிதலினாலும், பரவிய திருப்பாற்கடலுக் கொப்பாயிருக்கின்றது, அதனிடத்து பரமசிவன முன்னர்தானே விரும்பி அடிமைகொண்ட அடியார்களும், தங்கள கரங்களினாலே திருத்தொண்டு செய்யு முறைமையையுடையவர்களும், குற்றமற்ற திருமேனியில் பூசியதிருநீற்றம்பால் உள்ளம பரிசுத்தமானவர்களும் பஞ்சபூதங்களு நிலைகெட்டுக் கலங்கினாலும உமையை யொருகூறாகவுடைய பரமசிவனது திருவடியை மறவாதவர்களும் செல்வமும் வறுமையுமில்லாத செல்வத்தையுடையவர்களும் ஓடும்பொன்னுமொன்றாக நினைப்பவர்களும், அன்போடு பரமசிவனை வணங்குதலேயன்றி, வீட்டினையும் விரும்பாத மனவலியால் விளங்குகின்றவர்களும் முத்தாரமுதலிய ஆரங்களும், கண்டிகைகளும், வஸ்திரங்களும், பாரமென்றெறிந்து பரமசிவனது பணிவிடையல்லது வேறொன்றினும் இச்சைவையாதவர்களும் ஆகிய இவ்வடியார்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற இம்மண்டபத்திலுள்ள அடியவர்களது பெருமையை யென்னாற்சொல்லுந் தகைமையையுடையன தன்றாயினும், ஆலாலசுந்தரா சொல்லிய திருத்தொண்டத் தொகையிலுள்ளபடி சொல்லுகின்றேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தொண்டர் குருபூசை.

அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும் திருவாதவூரடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளும் சிவபதம் அடைந்த மாதமும் நக்ஷத்திரமும் மேலே உணர்த்தப்படும சைவசமயிகள் யாவரும் அவர்களுக்கு வருடந்தோறும் அவரவர் அடைந்த மாதநக்ஷத்திரத்திலே சிவாகமவிதிப்படி அன்போடுகுருபூசை செய்தல்வேண்டும், அவர்கள் அனைவருக்கும் செய்தற்குச் சக்தியில்லாதவர்கள் அவர்களுள் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் என்னும் நால்வருக்குமாத்திரம் ஆயினும் செய்தல்வேண்டும் அவர்கள் நால்வரும் பல அற்புதங்களைச்செய்து பரசமயங்களைவென்று சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தைஸ்தாபனம்பண்ணி, ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத்தமிழ்வேதம் செய்தருளி சமயகுரவர்கள் என நிற்றலால் அவர்களுக்குக் குருபூசைசெய்வது மிக அவசியமாம்.

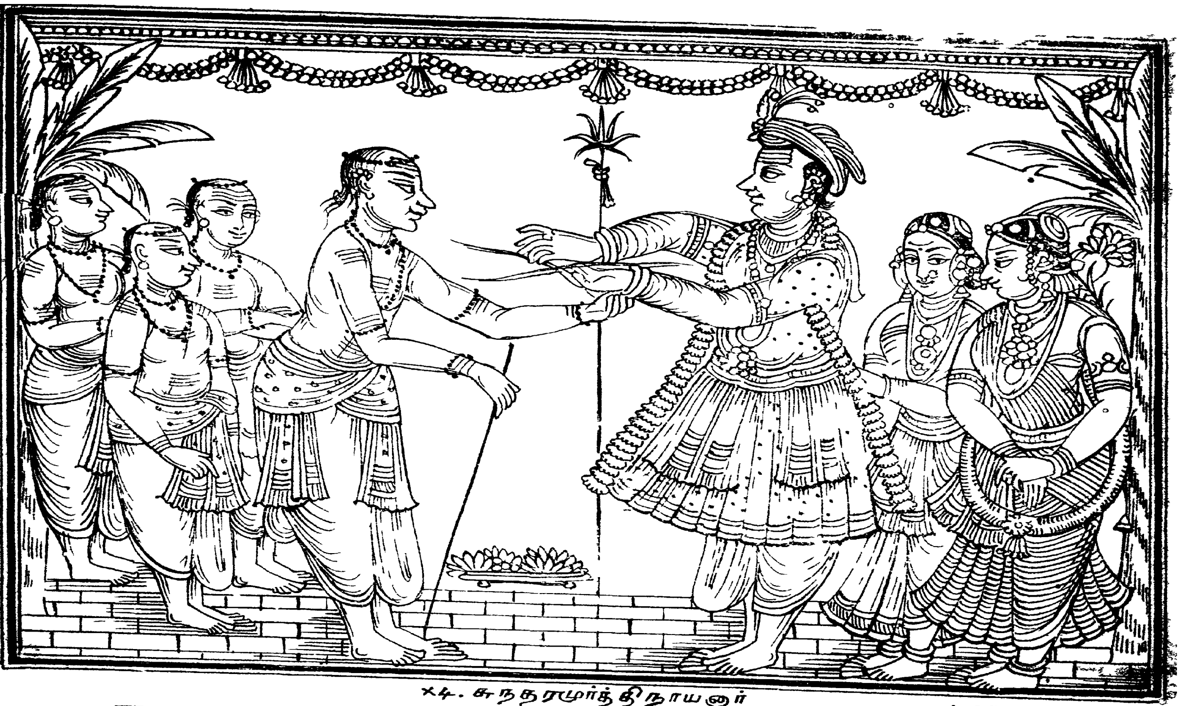
சிவானந்தமாலை ரு-ம், திருவெண்பா.

சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுமென் சுந்தரனுஞ்
சிற்கோலவாதவூர்த் தேசிகனு-முற்கோலி
வந்திலரே னீறெங்கே மாமறை நூலெங்கே
யெந்தைபிரா னஞ்செழுத் தெங்கே.

நெம்.	அடியார்கள் பெயர்.	மாதம்.	நட்சத்திரம்.
1	சிறுத்தொண்டநாயனார்.	சித்திரை	பரணி
2	மங்கையர்க்கரசியார்.	,,	உரோகிணி
3	விறன்மீண்டநாயனார்.	,,	திருவாதிரை
4	இசைஞானியார்	,,	சித்திரை
5	திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்.	,,	ஸ்வாதி
6	திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.	,,	சதயம்
7	கழற்சிங்கநாயனார்.	வைகாசி	பரணி
8	நமிநந்தியடிகணாயனார்	,,	பூசம்
9	சோமாசிமாறநாயனார்.	,,	ஆயிலியம்
10	முருகநாயனார்.	,,	மூலம்
11	திருநீலநக்கநாயனார்.	,,	ஷை
12	திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார்	,,	ஷை
13	திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்.	,,	ஷை
14	மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.	ஆனி	மகம்
15	அமர்நீதிநாயனார்.	,,	பூரம்
16	ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்.	,,	இரேவதி
17	மூர்த்திநாயனார்.	ஆடி	கார்த்திகை
18	புகழ்ச்சோழநாயனார்.	,,	ஷை
19	கூற்றுவநாயனார்.	,,	திருவாதிரை
20	பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார்.	,,	சித்திரை
21	சேரமான்பெருமாணாயனார்.	,,	ஸ்வாதி
22	சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.	,,	ஷை
23	கலியநாயனார்.	,,	கேட்டை
24	கோட்புலிநாயனார்.	,,	ஷை
25	செருத்துணைநாயனார்.	ஆவணி	பூசம்
26	அதிபத்தநாயனார்.	,,	ஆயிலியம்
27	புகழ்த்துணைநாயனார்.	,,	ஷை
28	இளையான்குடிமாறநாயனார்.	,,	மகம்
29	குலச்சிறைநாயனார்.	,,	அனுஷம்
30	குங்கிலியக்கலயநாயனார்.	,,	மூலம்
31	உருத்திரபசுபதிநாயனார்.	புரட்டாசி	அஸ்வனி
32	திருநாளைப்போவார்நாயனார்.	,,	உரோகிணி
33	புறுநிநாயனார்.	,,	உத்திராடம்
34	நரசிங்கமுனையரையநாயனார்	,,	சதயம்
35	திருமூலநாயனார்.	ஐப்பசி	அஸ்வனி
36	நெடுமாறநாயனார்.	,,	பரணி
37	இடங்கழிநாயனார்.	,,	கார்த்திகை
38	சத்திநாயனார்.	,,	பூசம்
39	பூசலார்நாயனார்.	,,	அனுஷம்
40	ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார்.	,,	மூலம்

எண்.	அடியார்கள் பெயர்.	மாதம்.	நட்சத்திரம்.
41	கணம்புல்லநாயனார்.	கார்த்திகை	கார்த்திகை
42	மெய்ப்பொருணாயனார்.	,,	உத்திரம்
43	ஆனாயநாயனார்	,,	அஸ்தம்
44	மூர்க்கநாயனார்.	,,	மூலம்
45	சிறப்புலிநாயனார்.	,,	பூராடம்
46	சடையநாயனார்.	மார்கழி	திருவாதிரை
47	இயற்பகைநாயனார்.	,,	உத்திரம்
48	மானக்கஞ்சாறநாயனார்.	,,	ஸ்வாதி
49	சாக்கியநாயனார்.	,,	பூராடம்
50	வாயிலார்நாயனார்.	,,	இரேவதி
51	கண்ணப்பநாயனார்.	தை	மிருகசீரிடம்
52	அரிவாட்டநாயனார்.	,,	திருவாதிரை
53	சண்டேசுரநாயனார்.	,,	உத்திரம்
54	திருநீலகண்ட நாயனார்.	,,	விசாகம்
55	அப்பூதிநாயனார்.	,,	சதயம்
56	கலிக்கம்பநாயனார்.	,,	இரேவதி
57	எறிபத்தநாயனார்.	மாசி	அஸ்தம்
58	காரிநாயனார்.	,,	பூராடம்
59	கோச்செங்கட்சோழநாயனார்.	,,	சதயம்
60	நேசநாயனார்.	பங்குனி	உரோகிணி
61	கணநாதநாயனார்.	,,	திருவாதிரை
62	முனையடுவார்நாயனார்.	,,	பூசம்
63	காரைக்காலம்மையார்.	,,	ஸ்வாதி
64	தண்டியடிகணாயனார்.	,,	சதயம்

சித்திரைச் சதயத்தப்பர் சிறந்தவை காசிமூலத்
தத்தனைப் பணிசம்பந்த ரானிமா மகத்திலந்த
முத்தமிழ் வாதவூரர் முதியநல் லாடிதன்னிற்
சுத்தமாஞ் சுவாதிநாளிற் சுந்தரர் கைலைசேர்ந்தார்.

௨௪. சுந்தரமூர்த்திநாயனர்

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் புராணம்

தண்கயிலையதுநீங்கி நாவலூர்வாழ்
சைவனார்சடையனார் தநயனாராய்
மண்புகழ வருட்டுறையா னோலைகாட்டி
மணம்விலக்க வன்றொண்டாயதிகைசேர்ந்து
நண்பினுடனருள்புரிய வாரூர்மேவி
நலங்கிளரும்பரவைதோ ணயந்துவைகித்
திண்குலவும்விறன்மிண்டர் திறல்கண்டேத்துந்
திருத்தொண்டத் தொகையருளாறசெப்பினாரே.

செப்பலருங்குண்டையூர் நெல்லழைத்துத்திருப்புகலூர்ச்
செங்கல்செழும் பொன்னாசெய்து
தப்பின்முதுகுன்றார்தரும் பொருளாற்றிட்டுத்
சட த்தெடுத்துச சங்கிலிதோள்சார்ந்துநாத
னைப்பிறனிற்றூதுவந்தா றாடுகீறி
யுறுமுதலைசிறுமதலை யுமிழநல்கி
மெய்ப்பெரியகளிறேறி யருளாற்சேர
வேந்தருடன் வடகயிலைமேவினாரே.

ஸ்ரீ கைலாசகிரியிலே, அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவனானவர், ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு, மாயாகாரியமாகிய எங்கள் சரீரம்போலாகாது சத்தியகாரியமாயுள்ள சரீரத்தை எடுத்து, தமது அருட்சத்தியாகிய பார்வதிதேவியோடு வீற்றிருப்பார். அக்கடவுளுக்குத் திருத்தொண்டு செய்யும் அடியார்கூட்டத்திலே ஆலாலசுந்தரர்என ஒருவர் உளர். அவா ஆதிகாலத்திலே ஒருநாள், பத்தர்கள் செய்யும் அருச்சனையை அவர்கள் முத்திபெற்றுஉய்யும்பொருட்டு அங்கீகாரஞ் செய்தருளுகின்ற அக்கடவுளுக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு, புஷ்பங்களைக்கொய்வதற்கு நந்தவனத்துக்குப்போனார், போனபோது பார்வதி தேவியாருக்குத் தரிக்கும்பொருட்டு அந்த நந்தவனத்திலே புஷ்பங் கொய்துகொண்டு நின்ற அவருடைய சேடியர்களாகிய அனிந்திதை கமலினி என்னும் பெய

ர்களை உடைய பெண்களிருவரையும் கண்டு, அவர்கள்மேல் ஆசைவைத்தார். அவர்களும் ஆலாலசுந்தரரைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்கள். பின்பு ஒருபிரகாரம் மனதைத்திருப்பி, புஷ்பங்களைக் கொய்துகொண்டு, ஆலாலசுந்தரர் சுவாமி சந்நிதானத்துக்கும், சேடியர்கள் தேவிசந்நிதானத்துக்கும் திரும்பிவிட்டார்கள். அப்பொழுது, சமஸ்த ஆன்மாக்களிடத்திலும் வியாபித்திருந்து அந்த அந்த ஆன்மாக்கள் மனம் வாக்குக் காயங்களினாலேசெய்கின்ற கர்மங்களை அறிந்து அந்த அந்தக் கர்மங்களுக்கு ஏற்ற பலங்களை ஊட்டி அக்கர்மங்களைத் தொலைப்பிக்கின்ற காருண்ணிய ஸ்வரூபியாகிய கடவுளானவர் ஆலாலசுந்தரரைநோக்கி, நீ பெண்கள்மேல் இச்சைகொண்டபடியால் தக்ஷிணபூமியிலே மானுடதேகம் எடுத்துப்பிறந்து அந்தப் பெண்களோடு புணர்ந்து இன்பம் அனுபவிப்பாய் என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அதைக்கேட்ட ஆலாலசுந்தரர் ஙங்கலமங்கி சந்நிதானத்திலே சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம்பண்ணி, எழுந்துநின்று அஞ்சலியஸ்தராகி, சுவாமீ! தேவரீருடைய அருமைத் திருவடிகளைப் பிரிதற்கு ஏதுவாகிய கொடும்பாவத்தைச் செய்தவனாகிய சிறியேன் மயக்கம் பொருந்திய மனிதப் பிறப்பையெடுத்து, செய்யவேண்டியது இன்னது என்றும்நீக்கவேண்டியது இன்னது என்றும் அறியாமல் பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலே மயங்கும்போது, தேவரீர் வெளிப்பட்டுவந்து அடியேனைத்தடுத்து ஆட்கொண்டருளவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, வேண்டுவார்வேண்டுவைகளை ஈந்தருளும் கடவுளும் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார்.

பின்பு ஆலாலசுந்தரர், பூமியிலே புண்ணியபூமியாகிய பரதகண்டத்திலே தமிழ்வழங்கும் நிலமாகிய தென்னாட்டைச்சேர்ந்த திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருநாவலூரென்னுந் திருப்பதியிலே ஆதிசைவரென்னும் பிராமணகுலத்திலே சடையனாரென்னும் சிவாசாரியருக்கு அவருடைய மனைவியாராகிய கற்பிலேசிறந்த இசைஞானியார் என்பவரிடத்திலே, ஆன்மாக்கள் சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்று உணர்ந்து அதனை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு பிறந்தருளினார். பிறந்த அப்பிள்ளைக்கு நம்பியாரூரர் என்று நாமகரணஞ்செய்தார்கள். அந்தப்பிள்ளை ஒருநாள் வீதியிலே சிறுதேர் உருட்டி விளையாடும்போது, அந்தத் திருமுனைப்பாடி நாட்டுக்கு அரசராகிய நரசிங்க முனையரென்பவர் அந்தப் பிள்ளையைக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசைமிகுந்து, அவருடைய தந்தையாராகிய சடையனாரிடத்துக்குப்போய், இந்தப்பிள்ளையை எனக்குத் தாருமென்று கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டு போய், அவரைஅபிமான புத்திரராகப் பாவித்துவளர்த்தார். அந்தப்பிள்ளை அரசரால் வளர்க்கப்படினும், தமது பிராமணவருணத்திற்கு உரியஒழுக்கத்தையே உடையவராகி வளர்ந்து, உரியகாலத்திலே உபநயனஞ் செய்யப்

பெற்று, வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து, சகல கலைகளிலும் மகாபாண்டித்தியமுடையவராய், விவாகஞ்செய்தற்கு உரியபருவத்தை அடைந்தார்.

அதுகண்டு, தந்தையாராகிய சடையனார் ஆதிசைவர் குலத்திலே தம்முடைய கொள்வகைக்கு ஏற்பப் பந்துவாய்ப்புத்தூரில் இருக்கின்ற சடங்கவி சிவாசாரியரிடத்திலே, அவருடையபுத்திரிக்கும் தம்முடைய புத்திரருக்கும விவாகம் பேசிவரும்பொருட்டு, சிலமுதியோர்களை அனுப்பினார், அவர்கள் சடங்கவி சிவாசாரியரிடத்திற் போய்ப்பேசி, அவர் உடன்பட்டது கண்டு, சடையனாரிடத்துக்குத் திரும்பிப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சடையனார் மகிழ்ச்சிகொண்டு, விவாகத்துக்கு முகூர்த்தம் நியமித்து, தம்முடைய ஞாதிகள் சினேகிதர்கள் யாவரையும் விவாகபத்திரம் அனுப்பி அழைப்பித்தார். பின்பு நம்பியாரூரராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் விவாகதினத்துக்கு முதற்றினத்திலே சமாவாத்தனம்பண்ணி, ரக்ஷாபந்தனஞ்செய்து மற்றுநாள் நித்தியகர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, மணக்கோலங்கொண்டு, குதிரைமேல் ஏறி மகா அலங்காரத்தோடு புத்தூரிலே சடங்கவி சிவாசாரியர் வீட்டிலே திருக்கல்யாணப் பந்தருக்கு முன்சென்று குதிரையினின்றும் இறங்கி உள்ளேபோய் ஆசனத்தில் இருந்தார்.

அப்பொழுது, ஊரும் பேரும் உருவும இல்லாதவர் ஆயினும் ஆன்மாக்களுக்கு வினையினால் வந்த வாஸ்தவமாகிய ஊரையும் பேரையும் உருவையும் இருவினையொப்பாகிய பக்குவகாலத்திலே ஒழிக்கும் பொருட்டுக் கற்பிதமாகிய ஊரும் பேரும் உருவுங்கொண்டருளுகின்ற பரமசிவனானவர், தாம் கைலாசத்திலே சுந்தரமூர்த்திக்கு வாக்குதத்தம் பண்ணியபிரகாரம் அவரைப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையிலே மயங்கவிடாமல் தடுத்து ஆட்கொண்டருளும் பொருட்டு, ஒருவயோதிகப் பிராமணவுருவங்கொண்டு, அவ்விடத்திலே எழுந்தருளிவந்து நின்று, இவ்விடத்தில் இருக்கின்றயாவர்களும் நான்சொல்லும இவ்வார்த்தையைக் கேளுங்கள் என்று சொன்னார். அப்படிச்சொல்லிய அந்த ஐயரை விவாகஞ்செய்யத் தொடங்கும் நம்பியாரூரரும் அங்கிருக்கின்ற மற்றப் பிராமணர்களும்பார்த்து, இவ்விடத்திலே நீர்சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்லும் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட ஐயர் நம்பியாரூரரைநோக்கி, எனக்கும உனக்கும ஒருவழக்கு இருக்கின்றது. அதை முடித்துக்கொண்டு உன்னுடைய விவாகத்தை நடத்து என்று அருளிச்செய்தார். நம்பியாரூரர் உமக்கும் எனக்கும் ஒரு வழக்கு உளதாயின், அதை முடித்தன்றி நான் விவாகஞ்செய்யேன். நீர் அவ்வழக்கு இன்னதெனத்தெரியும்படி சொல்லும் என்று கேட்க, அந்த ஐயர் பிராமணர்களைப்பார்த்து, இந்தத் திருநாவலூரனாகிய நம்பியாரூரன் எனக்குஅடியவன் என்று சொல்லியருளினார். அதைக்கேட்ட நம்பியாரூரர் இந்த ஐயர்சொன்னவார்

த்தை நன்றாயிருக்கின்றது என்று இகழ்ச்சியாகச்சொல்லிச் சிரிக்க, பிராமணவேடங்கொண்ட கடவுள் அவருக்குச் சமீபத்திலேபோய், அக்காலத்திலே உன்னுடைய பாட்டன் எனக்கு எழுதித்தந்த அடிமையோலை இதுவே அப்படியிருக்க, இந்தக் காரியத்தைக் குறித்துநீ பரிகாசம்பண்ணியது என்ன என்றார். உடனே நம்பியாரூரர் ஐயரைப்பார்த்து பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமையாதல் இன்றைக்கு நீயே சொல்லக்கேட்டோம். நீபித்தனோ என்றுசொல்ல, ஐயர் நான் பித்தனானாலும் ஆகுக. பேயனானாலும் ஆகுக. நீ இப்போது எத்தனை வசை மொழிகளைச் சொன்னாய்! அவைகளினால் நான் சிறிதாயினும் வெட்கம் அடையேன். நீ என்னைச் சிறிதும் அறிந்திலை இப்படி நின்று விளையாட்டுமொழிகள் பேசவேண்டாம், அடிமைத்தொழில் செய்வாயென்றார். அப்பொழுது நம்பியாரூரர், இவர் அடிமையோலை ஒன்று உண்டென்றாரே அதின் உண்மையை அறியவேண்டும் என்றுநினைத்து, ஐயரே! உம்முடையஓலையைக் காட்டும் என்றுசொல்ல, ஐயர் நீ யிந்தவோலையைப் பார்த்து நிச்சயிக்கத் தக்கவனோ, நான் இந்த சபையாருக்கு ஓலையைக்காட்டி மெய்யென்று அங்கீகாரஞ் செய்வித்தபின், எனக்கு ஊழியஞ்செய்வதற்குமாத்திரம் தக்கவன் என்றார். அதுகேட்ட நம்பியாரூரர் கோபங்கொண்டு அவர்கையில் இருக்கும் ஓலையைப் பறிக்கும்படி அவருக்கு எதிரே விரைந்துசென்றபோது, அவர் ஓடத் தொடங்க, அவரைப்பின்றொடர்ந்துபிடித்து ஓலையைப் பறித்து, பிராமணர்கள் அடிமையாய் ஊழியஞ்செய்தல் என்னமுறையென்றுசொல்லிக் கிழிக்க, ஐயர் சுந்தரமூர்த்தியைப் பிடித்துக்கொண்டு, ஒருதரம் இது முறையோ என்று சத்தமிட, சமீபத்தில் நின்றவர்கள் அவ்விருவரையும் விலக்கி, உலகத்திலே ஒருகாலமும் நடந்திராத ஏற்பாட்டைக்கொண்டு வழக்காடுகின்ற பிராமணரே! நீர் எங்கேஇருக்கிறவர் சொல்லும் என்றார்கள், அதற்கு ஐயர், நான் இந்தத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கின்றவன் அது நிற்க, இந்த நம்பியாரூரன் தருமவழிக்கு விரோதமாக வலாத்காரம்பண்ணி என்கையிலோலையைப்பறித்துக் கிழித்தலினாலேதான் எனக்கு அடியவனென்பதை ஸ்திரப்படுத்தினான் என்றார். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனார், நீர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கிறவராகில் இந்த வழக்கை அங்கேதானேபேசித் தீர்ப்புச்செய்யவாரும் என்றுசொல்ல, ஐயர் அதைக்கேட்டு, திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கின்ற பிராமணர்களுக்கு முன்னே அங்கியில் எழுதப்பட்டமூலவோலையைக்காட்டி நீ எனக்கு அடிமை என்பதைச் சாதிப்பேன் என்றுசொல்லி தண்டை ஊன்றிக்கொண்டு முன்னே நடந்தார், சுந்தரமூர்த்தியும் மற்றப் பிராமணர்களும் பின்னாகப் போனார்கள்.

ஐயர் தனக்குப் பின்வந்த சுந்தரமூர்த்தியோடும் மற்றப் பிராமணர்களோடும் திருவெண்ணெய் நல்லூரை அடைந்து, அங்கு இருக்கின்ற பிரா

மணர்களுடைய சபையிலேபோய் அவர்களை நோக்கி, அறிவால் அமைந்த பெரியோர்களே! திருநாவலூரில இருக்கின்ற ஆரூரனனவன் நான், நீஎனக்கு அடிமையென்று காண்பித்த ஓலையைக் கிழித்துவிட்டு உங்களிடத்துக் குவந்திருக்கிறான் என்றுசொல்லி முறைப்பாடுசெய்தார். அந்தஅபியோகத்தைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப்பார்த்து, பிராமணர்கள் அடிமையாதல் இவவுலகத்திலே இதுவரையிலும் இல்லை. ஐயரே! நீர்என்ன தப்புவார்த்தைசொன்னீர், என்றுசொல்ல ஐயர் நான் பொய்வழக்குக் கொண்டுவரவில்லை மெய்வழக்கே கொண்டுவந்தேன்.

இவனபறித்துக்கிழித்தஓலை இவன்பாட்டன்தானுமதன்மரபினரும்எனக்கு அடிமையென்று எழுதிதந்த அடிமையோலை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியை நோக்கி இவர் உம்முடைய பாட்டன் அடிமைசெய்தற்கு இசைந்து எழுதிக்கொடுத்த ஓலையைக்காட்டினாராகில், நீர் அதைப் பறித்துக் கிழித்ததனால் உம்முடைய பட்சம் சயம்பெறுமோ இவர் தம்முடைய வழக்கை யாவரும் அங்கிகரிக்கும்படி சொன்னார். இனி உமமுடைய எண்ணம் யாது என்றார்கள், அதற்குச் சுந்தரமூர்த்தி வேதாகமம் முதலாகிய சமஸ்த சாஸ்திரங்களையும் உணர்ந்த மகான்களே! நான் ஆதிசைவன் என்பது உங்கள் எல்லாருக்குந்தெரியும், அப்படியிருக்க இந்தப் பிராமணர் நமக்கு என்னை அடிமையென்று சாதித்தாராகில் இது மனசினால் அறிதல் கூடாத ஒரு மாயையென்று நினைக்கவேண்டும், இதைக் குறித்து நான்யாது சொல்வேன் இது என்னால் அறியப்படுதல்கூடாது என்றுசொல்ல, பிராமணர்கள்கேட்டு அந்த ஐயரைப்பார்த்து நீர் இவரை உம்முடைய அடிமை என்றுசொல்லுகின்ற விவகாரத்தை எங்களுக்குமுன் உறுதிப்படுத்தவேண்டும், ஒரு விவகாரத்தை உண்மையென்று நிச்சயிப்பதற்கு அனுபவம்-லிகிதம்-சாட்சி என்கிற மூன்றும் வேண்டும். ஆயினும், இந்த ஆரூரர் உமக்கு அடிமையென்பதற்கு அமமூன்றில் ஒன்றாயினும காட்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது ஐயர் இவன் கிழித்தஓலை மூலவோலையைப்பார்த்து எழுதியபடியோலை. மூலவோலையோ என்னிடத்தில் இருக்கின்றது என்றுசொன்னார். உடனே பிராமணர்கள் அதை எங்களுக்குக்காட்டும் என்றுசொல்ல, ஐயா ஆரூரன் அதையும் பறித்துக் கிழியாதபடி செய்வீர்களாயின்அதைக்காட்டுவேன் என்றார். அதற்கு பிராமணர்கள நாங்கள கிழிக்கவிடோம என்றுசொல்ல, ஐயர் மூலவோலையைக் கையில் எடுத்தார். அப்பொழுது சபையாருடைய கட்டளையினால் ஒருகரணன் அவரைக்கும்பிட்டு அந்தஓலையைவாங்கி சுருளாயிருக்கின்ற மடிப்பை நீக்கிவிரித்து, சபையார்கேட்கும்படி திருநாவலூரில் இருக்கின்ற ஆதிசைவனாகிய ஆரூரன் எனகின்ற நான்திருவெண்ணெய்நல்லூரில் இருக்கின்ற பித்தனுக்கு நானும் என்சந்ததியாரும்வழித்தொண்டு செய்வதற்கு உள்ளும்புறமும் ஒப்ப உடன்பட்டு எழுதிக்கொ

டுத்தேன். இப்படிக்கு ஆரூரன் என்று வாசித்தான். பின்பு, அந்த ஓலையிலே சாட்சிகளாகக் கையெழுத்து இட்டவர்கள் தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதைக்கண்ட பிராமணர்கள் சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி. இது உம்முடைய பாட்டனுடைய எழுத்தோ பாரும் என்று சொல்ல, ஐயர் அவர்களைப்பார்த்து இந்தச்சிறுவன்அடிமையோலையில்எழுதப்பட்டிருக்கின்ற தன்பாட்டன் கையெழுத்தைக்கண்டறியச சக்தியுள்ளவனோ இவன்பாட்டன் எழுதிய வேறுகைச்சாத்து உண்டாகில், வருவித்து இதனுடன் ஒத்துப்பார்த்து உங்கள் மனசிலேதோன்றிய தீர்ப்பைச்சொல்லுங்கள் என்றார். அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சந்தேகந்தெளியும்படி சுந்தரமூர்த்தி சமுகத்திலே அவர் பாட்டனார் எழுதிய கைச்சாத்து ஒன்று அழைப்பித்து, அதின் எழுத்தையும் அடிமையோலையின் எழுத்தையும் ஒத்துப்பார்த்து இவ்விரண்டும் ஒத்திருக்கின்றன. இனி நீர் தப்பவழியில்லை, நீர் இந்தப் பிராமணருக்குத் தோற்றுப்போனீர். ஆதலால், அவர் இஷ்டப்படி அவருக்கு ஏவல்செய்வதே கடன் என்றுசொல்ல, சுந்தரமூர்த்தி, விதிமுறை இதுவேயானால், நான் இதற்கு உடன்படாதிருத்தல் கூடுமோஎன்றுசொல்லி நின்றார். அப்பொழுது பிராமணர்கள் அந்த ஐயரைப்பார்த்து நீர் காட்டிய அடிமையோலையிலே எங்கள் ஊரே உம்முடைய ஊராக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆதலால் உமக்கு இவ்வூரிலே தலைமுறையாக இருக்கின்ற வீடும் நிலையுள்ள ஆஸ்தியும்காட்டும் என்றுசொல்ல, பிராமணவடிவங்கொண்ட கடவுள், இத்தனை விருத்தர்களில் ஒருவரும்என்னுடைய வீடு முதலியவற்றை அறியாமல் இருப்பீரானால், காட்டுகிறேன். வாருங்கள்என்றுசொல்லி, சுந்தரமூர்த்தியும் பிராமணர்களும் பின்னேவர, தாம் அவ்வூரிலிருக்கின்ற திருவருட்டுறை யென்னும் சிவாலயத்தினுள்ளே போனார். பின்பு சபையார் அவரைக்காணாமல் திகைத்துநின்றார்கள்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தியானவர், என்னை அடிமைகொண்ட பிராமணர் எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனை வீற்றிருக்கும் கோயிலினுள்ளேபுகுந்தது என்ன ஆச்சரியம்! என்று நினைந்து, அத்தியந்த ஆசையோடும் தனியே அவரைத் தொடர்ந்துபோய்க் கூப்பிட, பரமசிவனானவர் தருமவடிவாகிய இடபவாகனத்தின்மேலே பார்வதிசமேதராய் வெளிப்பட்டு, சுந்தரமூர்த்திக்கு நீ முன்னே நமக்கு தொண்டனாய் இருந்தாய். நீ பெண்கள்மேல் இச்சைவைத்ததினால் நம்முடைய ஆஞ்ஞையினாலே பூமியிலே பிறந்தாய் இப்பொழுது துன்பத்தைத் தருகின்ற சமுசார பந்தமானதுஉன்னைத்தொடராதபடி, நாமே வலியவந்து உன்னைத் தடுத்து ஆட்கொண்டோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். இந்தப்பிரகாரமாக எழுந்த சத்தத்தைக்கேட்டு, சுந்தரமூர்த்தியானவர் தன்னை ஈன்ற பசுவினது குரலைக்கேட்ட கன்றுபோல அலறி, சரீரமுழுதும் உரோமப்புளகங்கொள்ள, இரண்டு கண்ணில்நின்றும்

ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிய, அடியற்றமரம்போல நிலத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து நின்று இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே ஏறக்குவித்து. கனகசபையிலே படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்கிற ஐந்தொழில் ஆகிய திருநடனத்தைச் செய்தருளுகின்ற சுவாமீ! தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பற்றாதசிறியேனை மாதாசார சம்பந்தம்போல வலியவந்து தடுத்தாட்கொண்ட காருண்ணிய மகிமை இருந்தபடி என்னென்று சொல்லுவேன் என்றார் அப்பொழுது தம்மால் செய்யப்படும் கிர்த்தியங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தம்பயன் கருதாது பிறர் பயன் கருதியே செய்கின்ற பரமசிவனானவர் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்கள் தாமே மெய்ப்பொருளென்று உணர்ந்து தம்மை வழிபட்டு மும்மலத்தடைகளையும் நீங்கிப் பேரின்பம்பெற்று அநுபவிக்கவேண்டும் என்று தமது திருவுளத்திலேமுகிழ்த்த பெருங்கருணையினாலே சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி நீயென்னோடுவன்சொற்களைச்சொல்லி வன்றொண்டன் என்கிற பெயரைப்பெற்றாய் நமக்கு அன்பினோடுசெய்யத்தக்க அருச்சனையாவது பாட்டேயாம். ஆதலால் நம்மேலே தமிழ்ப்பாட்டுகளைப்பாடு என்று அருளிச்செய்ய சுந்தரமூர்த்தி அஞ்சலியஸ்தராகி தேவரீர் பிராமண வடிவுங்கொண்டு என்னை வழக்கினால் வெல்லுதற்கு எழுந்தருளி வந்தமையை அரியாத சிறியேனுக்குப் பழைய அறிவைத் தந்து உலகவாழ்க்கையிலே மயங்காமல் உய்யும்படி செய்தருளிய கடவுளே! அடியேன் தேவரீருடைய அநந்த குணங்களில் எதையறிவேன் என்னசொல்லிப்பாடுவேன் என்றார். அதற்குக் கடவுள் நீ முன்னே யென்னைப்பித்தனென்றுசொன்னாய் ஆகையால் என்பெயர் பித்தனென்றேபாடு என்றுசொல்லியருள சுந்தரமூர்த்தியானவர் தம்மை ஆண்டருளியபரமசிவன்மேல் "பித்தா பிறைசூடி" என்னும்சொற்றொடரை முதலாகக்கொண்ட திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்த் தேவாரம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறைசூடிபெருமானேயருளாளா
வெத்தான்மறவாதேநினைக்கின்றேனமனத்துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத்தென்பால் வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளத்தாவுனக்காளாயினியல்லேனெனலாமே.

காரூர்புனலெய்திக்கரைகல்லித்திரைக்கையாற்
பாரூர்புகழெய்தித்திகழ்பன்மாமணியுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத்தென்பால்வெண்ணெய்நல்லூரருட்டுறையு
ளாரூரனெம்பெருமாற்காளல்லேனெனலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் கடவுளானவர் சுந்தரமூர்த்தியைநோக்கி தொண்டனே! நீ இன்னும் நம்முடைய புகழைக்குறித்துப் பலவகையாகப்பாடு என்று அருளிச்செய்து அந்தரத்தானமானார். அதுநிற்க,புத்தூரிலிருக்கின்றசடங்கவிசிவாசாரியருடைய புத்திரி யாரோவெனில்,கலியாணந்தவிர்ந்ததினாலே சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையே தியானஞ்செய்துகொண்டிருந்துசிலகாலத்தின் பின் சிவலோகப்பிராப்தியானார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார், திருவெண்ணெய் நல்லூரில் உள்ள திருவருட்டுறையென்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுளானவர்தம்மை ஆட்கொண்டபின்பு, திருநாவலூருக்குப்போய்ப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவெண்ணெய்நல்லூரும்திருநாவலூரும்-பண்-நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனான்முகன்வானவர்கோனுங்குற்றேவல்செய்ய
மேவலர்முப்புரந்தீயெழுவித்தவனோரம்பினா
லேவலனார்வெண்ணெய்நல்லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நாவலனார்க்கிடமாவதுநந்திருநாவலூரே.

நாதனுக்கூர்நமக்கூர்நரசிங்கமுனையரைய
னாதரித்தீசனுக்காட்செயுமூரணிநாவலூரென்
றோதநற்றக்கவன்றொண்டனாரூரனுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங்கற்றுங்கேட்பவர்தம்வினைகட்டறுமே.

பின்பு பரமசிவன் வாசம்பண்ணுகின்ற திருத்துறையூருக்குச் சென்று அக்கடவுளை நோக்கி அடியேன் தீவினையினாலே அவமானநெறியிற்செல்லாமல் தடுத்தாட்கொண்டாய் அடியேனுக்குத் தவநெறி தந்தருளென்று பவநெறிக்கு விலக்காகும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருத்துறையூர்த்தேவாரம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையாரருவித்திரண்மாமணியுந்திக்
குலையாரக்கொணர்ந்தெற்றியோர்பெண்ணைவடபாற்
கலையாரல்குற்கன்னியராடுந்துறையூர்த்
தலைவாவுனைவேண்டிக்கொள்வேன்றவநெறியே

செய்யார்கமலம்மலர்நாவலர்மன்னன்
மையாற்றொழுதேத்தப்படுந்துறையூர்மேற்
பொய்யாத்தமிழூரனுரைத்தனவல்லார்
மெய்யேபெறுவார்கள்தவநெறிதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துறையூரை வணங்கி சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பலதலங்களினுஞ்சென்று வணங்கி சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சபாநாயகரைத் தரிசிக்கவிரும்பி, பெண்ணைநதியைக்கடந்து அஸ்தமயனகாலத்திலே திருவதிகையென்னுந்தலத்தினெல்லையிலேபோய், திருநாவுக்கரசுநாயனார் உழவாரத்தினாலே பரமசிவனுக்குக்கைத்தொண்டுசெய்த இந்தஸ்தலத்திலே கால்மிதிக்க அஞ்சுகிறேன் என்றுசொல்லி, அதற்கு உள்ளேபோகாமல் சமீபத்திலிருந்த சித்தவடமடத்திற்குப்போய், திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளுடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தார். நித்திரைசெய்யும்பொழுது, வீரட்டானேசுரர்ஒரு விருத்தப்பிராமணராகி அம்மடத்திலுள்ளே புகுந்து, சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய சிரசின்மேலே பாதங்களை வைத்து நித்திரைசெய்பவர்போலக் காட்டியருளினார்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி விழித்து, ஐயரே! என் உம்முடைய பாதத்தை என் சிரசின்மேல் வைத்தீர், என்றுசொல்ல ஐயர், என்னுடைய மூப்பினாலே நீர் தலைவைத்திருக்கும் திசையை அறியாமல் அப்படிச் செய்துபோட்டேன் என்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டு தம்முடைய சிரசை வேறொருதிக்கில் வைத்துக்கொண்டு நித்திரைசெய்தார் சுவாமி அவ்விடத்திலும் சென்று சுந்தரமூர்த்தியுடைய சிரசின்மேலே பின்னும் தம்முடைய பாதத்தை நீட்ட சுந்தரமூர்த்தி, இங்கே யென்னைப் பலமுறை மிதித்த நீர் யாவர்? என்றுகேட்டார். உடனே சுவாமி என்னை நீயறியாயா, என்றுசொல்லி மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்தி தம்மை மிதித்தவர் கடவுளென்று அறிந்து, நான் இறுமாப்படைந்து ஆண்டவரை அறியாமல் என்னசெய்தேன், என்றுசொல்லி வீரட்டானேசுரர் மேல் திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருவதிகைவீரட்டானம்,

தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானையறியாதசாதியாருளரோ சடைமேற்கொள்
பிறையானைவிடைமேற் கொள்விகிர்தன்
கைம்மாவினுரியானைக்கரிகாட்டிலாட
லுடையானைவிடையானைக்கறைகொண்டகண்டத்
தெம்மான்றனடிக்கொண்டென்முடிமேல்வைத்திடுமென்னு
மாசையால்வாழ்கின்றவறிவிலாநாயே
னெம்மானையெறிகெடிலவடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

என்பினையேகலனாகவணிந்தானையெங்க
ளெருதேறும்பெருமானையிசைஞானிசிறுவன்
வன்பனையவளர்பொழில்சூழ்வயனாவலூர்க்கோன்
வன்றொண்டனாரூரன்மதியாதுசொன்ன
வன்பனையாவர்க்குமறிவரியவத்தப்
பெருமானையதிகைமாநகருள்வாழ்பவனை
யென்பொன்னையெறிகெடிலவடவீரட்டானத்
துறைவானையிறைபோதுமிகழ்வன்போலியானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருவதிகைக்குத் தென்புறத்தில் இருக்கும் திருக்கெடில நதியிலே ஸ்நானம்செய்து, அந்த நதியின் தென்கரையில் திருமாணிக்குழியைச் சென்று வணங்கி திருத்தினை நகரத்திற்குப்போய்த் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருத்தினைநகர்த் தேவாரம் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுதாங்கியதிருநுதலானை நெற்றிக்கண்ணனைநிறைவளைமடந்தை
கூறுதாங்கியகொள்கையினானைக் குற்றமில்லியைக்கற்றையஞ்சடைமே
லாறுதாங்கியவழகனையமரர்க் கரியசோதியைவரியராவுக்ளுஞ்
சேறுதாங்கியதிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைச்சென்றடைமனனே.

நீடுபோக்கையிற்பிறவியைப்பழித்து நீங்கலாமென்றுமனத்தினைத்தெருட்டிச்
சேடெலாம்பொழிற்றிருத்தினைநகருட் சிவக்கொழுந்தினைத்திருவடியிணைத்தா
ளூடெலாம்புகழ்நாவலூராளி நம்பிவன்றொண்டனூரனுரைத்த
பாடலாந்தமிழ்ப்பத்திவைவல்லார் முத்தியாவதுபரகதிப்பயனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர், சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்து அவ்வெல் லை
யை வணங்கி, ஊரினுள்ளேபோய் ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தைக்க
ண்டு, நிலத்திலேவிழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து எழுந்து கோயிலி
னுள்ளேபோய், கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்கின்ற சபா
நாயகரைத் தரிசித்து அக்கினியிற்பட்ட மெழுகதுபோலக் கசிந்து உருகி,
ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய விழுந்து நமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்துநின்று எல்
லையில்லாத பேரின்பசாகரத்திலே அமிழ்ந்தி இரண்டு கைகளையும் சிரசின்
மேலே குவித்து திருப்பதிகம்பாடித்துதித்தார்.

கோயிற்றேவாரம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடித்தாடுமடிமைக்களன்றியேமனனேநீவாழுநாளுந்
தடித்தாட்டித்தருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான்
கடுத்தாடுங்கரதலத்திற்றமருகமுமெரியகலுங்கரியபாம்பும்
பிடித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

பாருருமரவல்குலுமைநங்கையவள்பங்கன்பைங்கணேற்ற
னாரூரன்றருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வா
னாரூரன்றம்பிரானாரூரன்மீகொங்கிலணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூரர்பெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றாமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சபாநாயகருடைய திருவருளினால் நீ திருவாரூரிலே நம்
மிடத்துக்கு வாவென்று ஆகாயத்தில் எழுந்த அசரீரிவாக்கைக்கேட்டு அந்
தக் கட்டளையைச் சிரசின்மேல் வகித்து கனகசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ்செ
ய்து வணங்கிச்சென்று கோபுரத்தைக் கடந்து புறத்திலேநின்று அக்கோபு
ரத்தை நமஸ்கரித்து திருவீதியைத்தொழுது தெற்குவாயிலைக்கடந்து அப்
புறஞ்சென்று அந்த ஸ்தலத்தின் எல்லையை வணங்கி கொள்ளிடம் எனகிற
திருநதியைத்தாண்டி சீர்காழிக்குச் சமீபித்தார். அந்தச் சீர்காழி திருஞான
சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய ஸ்தலமாதலால் அத
னுள்ளே மிதிக்கலாகாதென்று நினைந்து அதின் புறவெல்லையை வணங்கிப்
பிரதட்சணஞ் செய்யும்பொழுது பரமசிவன காட்சிகொடுத்தருள அதை
கண்டு திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருக்கழுமலத்தேவாரம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாதலும்பிறத்தலுந்தவிர்த்தெனைவகுத்துத்
தன்னருள்தந்தவெந்தலைவனைமலையின்
மாதினைமதித்தங்கோர்பால்கொண்டமணியை
வருபுனல்சடையிடைவைத்தவெம்மானை
யேதிலென்மனத்துக்கோரிரும்புண்டநீரை
யெண்வகையொருவனையெங்கள்பிரானைக்
காதில்வெண்குழையனைக்கடல்கொளமிதந்த
கழுமலவளநகர்கண்டுகொண்டேனே.

செழுமலர்க்கொன்றையுங்கூவிளமலரும்
விரவியசடைமுடியடிகளைநினைந்திட்
டழுமலர்க்கண்ணிணையடியவர்க்கல்லா
லறிவரிதவன்றிருவடியிணையிரண்டுங்
கழுமலவளநகர்க்கண்டுகொண்டூரன்
சடையன்றன்காதலன்பாடியபத்துந்
தொழுமலரொடுத்தகையடியவர்நம்மைத்
துன்பமுமிடும்பையுஞ்சூழகிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பால் திருக்கோலக்காவுக்கும், திருப்புன்கூருக்கும்போய்ப் பதிகம்பாடி காவேரிநதியின் கரையையடைந்து அதில் ஸ்நானம்பண்ணி மாயூரத்துக்கும், அம்பர்மாகாளத்துக்கும், திருப்புகலூருக்கும்போய் திருவாரூரைச் சமீபித்து வன்மீகநாதருடைய ஆஞ்ஞையினாலே அங்கிருந்து மகா அலங்காரத்தோடுவந்து தம்மை யெதிர்கொண்டபக்தர்களுடன் ஊரினுள்ளேபோய் கோயிலிற்பிரவேசித்து திருமாளிகை வாயிலையடைந்து வன்மீகநாதனைவணங்கிப் பதிகம்பாடினார்.

திருவாரூர்த்தேவாரம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரையுங்கடலுமலையுங்காலையுமாலையுமெல்லா
முரையில்விரவிவருவானொருவனுருத்திரலோகன்
வரையின்மடமகள்கேள்வன்வானவர்தானவர்க்கெல்லா
மரையனிருப்பதுமாரூரவரெம்மையுமாள்வரோகேளீர்.

எந்தையிருப்பதுமாரூரவரெம்மையுமாள்வரோவென்று
சிந்தைசெயுந்திறம்வல்லான்றிருமருவுந்திரடோளன்

மாதம்முழவம்மியம்பும்வளவயலாரூரன்
சந்தமிசையொடும்வல்லார்தாம்புகழுய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்தி கேட்கும்படி வன்மீகநாதருடைய திருவருளினாலே நாம் உனக்குத் தோழனானோம் முன்னே நாம் உன்னை ஆட்கொண்ட விவாககாலத்திலே நீ கொண்டமணக்கோலத்தை எப்பொழுதும் கொண்டு பூமியின்மேல் விளையாடுவாயென்று ஒரு அசரீரிவாக்குஎழுந்தது அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமி சந்நிதானத்திற்சென்றுவணங்கித் துதித்து வெளியேபோனார். அன்றுமுதற்கொண்டு அடியார்களெல்லாரும் சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்பிரான்றோழர் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். சுந்தரமூர்த்தி மஹா அலங்காரம்பொருந்திய கோலத்தையுடையவராய் வன்மீகநாதரைத் தினந்தோறும் போய்த் தரிசித்துவந்தார்.

இதற்கு முன்னே கைலாசகிரியிலிருந்த பார்வதிதேவியாருடையசேடியர்களிருவரில் ஒருவராகிய கமலினி யென்பவர் அந்தத்திருவாரூரிலேஉருத்திர கணிகையர் குலத்திலே பிறந்து பரவையாரென்னும் பெயரைப்பெற்றுப் பெதும்பைப்பருவம அடைந்திருந்தார். அவர் தினந்தோறும் பாங்கிமாரோடு கோயிலுக்குப்போய் சுவாமி தரிசனம் பண்ணிவருவார்.

அந்தப் பரவையார் ஒருநாள் சுவாமி தரிசனம் பண்ணப்போம்போது அப்படியே சுவாமி தரிசனம பண்ணனும் பொருட்டுப பரிசனங்களோடு சென்ற சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவருள் கூட்ட அந்தப் பரவையாரைக் கண்டு ஆசைகொண்டு நின்றார். பரவையாரும் சுந்தரமூர்த்தியைக் கண்டு ஆசைகொண்டு, பின் சுவாமிதரிசனம் பண்ணவேண்டும் என்னும் விருப்பமானது தம்மை அவ்விடத்தினின்றும நீங்கித் தன்வசமாக்கிக்கொண்டு கோயிலின் உள்ளே செலுத்த சென்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அது கண்டு, என் மனதைக்கவர்ந்த சென்ற அதிக சௌந்தரியமுள்ள இந்தப் பெண்யார்! என்று வினவ, அங்கு நின்றவர்கள், இவர் உருத்திரகணிகையரில் ஒருவர். இவர் பெயர் பரவையார் என்றார்கள் அதற்குமேட்டசுந்தரமூர்த்திநாயனாரோ கோயிலினுள்ளே போனார். அதற்கு முன் பரவையார் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து சுவாமியை நமஸ்காரம் பண்ணித்துதித்துக்கொண்டு சந்நிதியினின்றும் புறப்பட்டார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார், சுவாமி சந்நிதானத்திற்சென்று, பரவையார்மேல் வைத்த பேராசையால் அவரைச்சேரவேண்டிச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டு, பரவையாரைத்தேடி தேவாசிரியன் என்னும் பெயரையுடைய ஆயிரக்கால் மண்டபத்தை அடைந்து, வன்மீகநாதர் பரவையாரை எனக்குத் தந்தருளுவார் என்று நினைத்துக்கொண்டு அங்கிருக்க, சூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று. அதுநிற்க,

முன்னே சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு புறப்பட்ட பரவையார், சுந்தரமூர்த்தி யிடத்தில் தனியே சென்ற தமது மனசை ஒரு வகையாக வலிந்து தன்வசப்படுத்தி, அதிகமயக்கத்தோடு தமது மாளிகையை அடைந்து, பூவணையில் இருந்து தம்மருகிருந்த பாங்கியைநோக்கி, நாம் சுவாமி தரிசனம் செய்யப்போனபோது வழியில் எதிராகவந்தவர் யார்? என்றுகேட்க அவள், அவர் பிரமவிஷ்ணுக்களும் தேடியறியாத சமானுதிதராகிய கடவுளை வலியவந்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற ஆதிசைவராகிய சுந்தரமூர்த்தி என்றாள். அதுகேட்ட பரவையார் நமது ஆண்டவருக்கு உரிய அடியவரோ என்றுசொல்லி, சுந்தரமூர்த்திமேல் முன்வைத்தஆசைமேன்மேலும் அதிகரிக்க சயனத்தின்மேல் விழுந்து புலம்பினர். அப்பொழுது கடவுளானவர் பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, சுந்தரமூர்த்தி யிடத்திற்சென்று உனக்குப் பரவையை விவாகம்செய்துதரும்படி நம்முடைய அடியார்களுக்கு ஆஞ்ஞாபித்தோம் என்று அருளிச்செய்து, பரவையாரிடத்திலும்போய் உனக்கும் சுந்தரமூர்த்திக்கும், விவாகம் நடக்கும் என்று சொல்லியருளினர். மற்றநாள் உதயகாலத்திலே சிவபத்தர்கள் எல்லாரும்கூடிவந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனருக்குப் பரவையாரை விதிப்படி விவாகஞ்செய்து கொடுத்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனர் பரவையாரோடுகூடி வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில், ஒருநாள் கோயிலை அடைந்தபோது தேவாசிரியமண்டபத்திலே சிவனடியார்கள் கூடியிருந்ததைக் கண்டு அவர்கள்மேலே பத்திமிகுந்து, இவர்களுக்கு நான் அடியனுகும்நாள் எந்நாள், என்று நினைத்துக்கொண்டு, சுவாமிதரிசனம் செய்வதற்குக் கோயிலின் உள்ளேபோனர். அப்பொழுது, அடியார்க்கு அடியனுகவேண்டுமென்று அவர் விரும்பிய வரத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு, சுவாமி அவருக்குக் காட்சிகொடுத்தருளி, நீ நம்முடையஅடியார்களை வணங்கி அவர்கள்மேலே பதிகம்பாடு என்றருளிச்செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனர் வணங்கிநின்று, சுவாமீ! அடியார்களுடைய வரலாறு இன்னது என்றும் அவர்கள் தன்மை இப்படிப்பட்டதென்றும் அறியாத நான் எப்படிப்பாடுவேன், அவர்களைக்குறித்துப்பாடும் சத்தியைச் சர்வஞ்ஞத்துவம் உடைய தேவரீரே அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேண்டும்என்றுபிரார்த்தித்தார். சுவாமி அதற்கு இசைந்து, அடியார்களுடையவழித்தொண்டு அவருக்குத் தெரியும்படிசெய்து "தில்லைவாழந்தணர்த மடியார்க்குமடியேன்" என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்து மறைந்தருளினர். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்திநாயனர் புறப்பட்டுத் தேவாசிரியமண்டபத்தைஅடைந்து, அடியார் திருக்கூட்டத்தைப் பலமுறைவணங்கி அந்த அடியார்கள் யாவர்க்கும் வெவ்வேறாக அடியேன் அடியேன் என்று திருத்தொண்டத்தொகை என்னும் திருப்பதிகம்பாடி, அவர்களை வணங்கினர்.

திருத்தொண்டத்தொகைத்,

தேவாரம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்
றிருநீலகண்டத்துக்குயவனார்க்கடியேன்
இல்லையேயென்னாதவியற்பகைக்குமடியேன்
இளையான்றன்குடிமாறனடியார்க்குமடியேன்
வெல்லுமாமிகவல்லமெய்ப்பொருளுக்கடியேன்
விரிபொழில்சூழ்குன்றையார்விறன்மிண்டர்க்கடியே
னல்லிமென்முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (க)

இலைமலிந்தவேல்நம்பியெறிபத்தர்க்கடியேன்
ஏனாதிநாதன்றனடியார்க்குமடியேன்
கலைமலிந்தசீர்நம்பிகண்ணப்பர்க்கடியேன்
கடவூரிற்கலையன்றனடியார்க்குமடியேன்
மலைமலிந்ததோள்வள்ளல்மானக்கஞ்சாற
னெஞ்சாதவாள்தாயனடியார்க்குமடியேன்
அலைமலிந்தபுனல்மங்கையானாயர்க்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (உ)

மும்மையாலுலகாண்டமூர்த்திக்குமடியேன்
முருகனுக்கும்உருத்திரபசுபதிக்குமடியே
செம்மையேதிருநாளைப்போவார்க்குமடியேன்
றிருக்குறிப்புத்தொண்டர்தமடியார்க்குமடியேன்
மெய்ம்மையேதிருமேனிவழிபடாநிற்க
வெகுண்டெழுந்ததாதைதாள்மழுவினாலெறிந்த
அம்மையானடித்தண்டிப்பெருமானுக்கடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௩)

திருநின்றசெம்மையேசெம்மையாக்கொண்ட
திருநாவுக்கரையன்றனடியார்க்குமடியேன்
பெருநம்பிகுலச்சிறைதன்னடியார்க்குமடியேன்
பெருமிழலைக்குறும்பர்க்கும்பேயார்க்குமடியே
னொருநம்பியப்பூதியடியார்க்குமடியே
னொலிபுனல்சூழ்சாத்தமங்கைநீலநக்கர்க்கடியே
னருநம்பிநமிநந்தியடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௪)

வம்பறுவரிவண்டுமணநாறமலரு
மதுமலர்நற்கொன்றையானடியலாற்பேணா
வெம்பிரான்சம்பந்தனடியார்க்குமடியேன்
னேயர்கோன்கலிக்காமனடியார்க்குமடியே
னம்பிரான்திருமூலனடியார்க்குமடியே
னாட்டமிகுதண்டிக்குமூர்க்கர்க்குமடியேன்
*அம்பரானசோமாசிமாறனுக்குமடியேன்
ஆரூரன்ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (ரு)

வார்கொண்டவனமுலையாளுமைபங்கன்கழலே
மறவாதுகல்லெறிந்தசாக்கியர்க்குமடியேன்
சீர்கொண்டபுகழ்வள்ளல்சிறப்புலிக்குமடியேன்
செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்தொண்டர்க்கடியேன்
கார்கொண்டகொடைக்கழறிற்றறிவார்க்குமடியேன்
கடற்காழிக்கணநாதனடியார்க்குமடியே
னார்கொண்டவேற்கூற்றன்களந்தைக்கோனடியேன்
ஆரூரன்ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (சா)

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்க்குமடியேன்
பொழிற்கருவூர்த்துஞ்சியபுகழ்ச்சோழர்க்கடியேன்
மெய்யடியனரசிங்கமுனையரையர்க்கடியேன்
விரிதிரைசூழ்கடனாகையதிபத்தர்க்கடியேன்
கைதடிந்தவரிசிலையான்கலிக்கம்பன்கலியன்
கழற்சத்திவரிஞ்சையர்கோனடியார்க்குமடியேன்
ஐயடிகள்காடவர்கோனடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன்ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (எ)

கறைக்கண்டன்கழலடியேகாப்புக்கொண்டிருந்த
கணம்புல்லநம்பிக்குங்காரிக்குமடியே
னிறைகொண்டசிந்தையானெல்வேலிவென்ற
நின்றசீர்நெடுமாறனடியார்க்குமடியேன்
துறைக்கொண்டசெம்பவளமிருளகற்றுஞ்சோதித்
தொன்மயிலைவாயிலானடியார்க்குமடியே
னறைக்கொண்டவேனம்பிமுனையடுவார்க்கடியேன்
ஆரூரன்ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (அ)

கடல்சூழ்ந்தவுலகெலாங்காக்கின்றபெருமான்
காடவர்கோன்கழற்சிங்கனடியார்க்குமடியேன்
மடல்சூழ்ந்ததார்நம்பியிடங்கழிக்குந்தஞ்சை
மன்னவனாஞ்செருத்துணைதனடியார்க்குமடியேன்

* அம்பர் - ஒரு சிவஸ்தலம்.

வுடைசூழ்ந்தபுலியதண்மேலாவாடவாடி
பொன்னடிக்கேகமனம்வைத்தபுகழ்த்துணைக்குமடியேன்
அடல்சூழ்ந்தவேல்நம்பிகோட்புலிக்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௯)

பத்தராய்ப்பணிவார்களெல்லார்க்குமடியேன்
பரமனையேபாடுவாரடியார்க்குமடியேன்
சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்க்குமடியேன்
திருவாரூர்ப்பிறந்தார்க ளெல்லார்க்குமடியேன்
முப்போதுந்திருமேனிதீண்டுவார்க்கடியேன்
முழுநீறுபூசிய முனிவர்க்குமடியேன்
அப்பாலுமடிச்சார்ந்தாரடியார்க்குமடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரிலம்மானுக்காளே. (௧0)

மன்னியசீர்மறைநாவனின்றவூர்ப்பூசல்
வரிவளையாண்மானிக்கும் நேசனுக்குமடியேன்
தென்னவனாயுலகாண்டசெங்கணார்க்கடியேன்
திருநீலகண்டத்துப்பாணனார்க்கடியே
னன்னவனாமரனடியேயடைந்திட்டசடைய
னிசைஞானிகாதலன்திருநாவலூர்க்கோ
னன்னவனாமாரூரனடிமைகேட்டுவப்பா
ராரூரிலம்மானுக்கன்பராவாரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவாரூரிலே தினந்தோறும் திரிகாலத்திலும் அன்பினோடு சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, பரவையாரோடு வாழ்ந்திருக்குங் காலத்திலே, வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழவர் என்பவர் அவருடையமகிமையைக் கேள்வியுற்று அவருடைய திருவடிகளை அடைந்து அன்பினோடு வழிபடுவாராயினார். அவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்பொருட்டுப் பரவையாருடைய வீட்டுக்கு நெல்லும் பருப்பும் பிறபதார்த்தங்களும்நெடுங்காலந் தவறாமல அனுப்பிவந்தார். அப்படி அனுப்பிவருங்காலத்திலே, மழையில்லாமையால் வளம் சுருங்க, ஒருநாள் குண்டையூர்க்கிழவர் நெல்லுப போதாமை கண்டு, வருத்தமுற்று, சுந்தரமூர்த்தி வீட்டுக்கு அனுப்புவதற்கு இன்றைக்கு நெல்லும்போதாதே, ஐயோ! இதற்கு என்னசெய்வேன், என்று நினைந்து, பெருங்கவலைகொண்டு, போசனம்பண்ணாமல் அன்றிரவு நித்திரைகொண்டார். அப்பொழுது பரமசிவனானவர் அவருக்குச் சொற்பனத்திலேதோன்றி, சுந்தரனுக்கு அனுப்பும்படி உனக்கு நெல்லுத் தந்தோம் என்று சொல்லியருளி, பின் குபேரனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அந்தக்

குண்டையூர் முழுதிலும் நென்மலையானது ஆகாயமும் மறையத்தக்கதாக நிறைந்தோங்கியது. அன்றிரவு விடியும்போது குண்டையூர்க்கிழவர் விழித்தெழுந்து அந்த நென்மலையைக்கண்டு, அதிசயித்து பரமசிவனுடையதிருவருளைத்துதித்து, சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குஅனுப்பும்படி பரமசிவன்தந்தருளிய இந்தநெல்லை யாவரெடுக்கவல்லவர்கள். இந்தச்சமாசாரத்தைஅவருக்குச் சொல்லும்படிபோவேன் என்று திருவாரூருக்குப்போக, நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைப் பரமசிவனால் அறிந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனாரும் எதிரேவந்தார். அதுகண்ட குண்டையூர்க்கிழவர் அந்நாயனாரை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று, சுவாமி! நெடுங்காலமாக அடியேன் தேவரீருக்குச்செய்துவந்த திருத்தொண்டுக்கு இந்நாளிலே முட்டுவந்தது. அதுகண்டு கடவுளே நென்மலையைத் தந்தருளினார். அந்த நென்மலை மனிதரால் எடுக்கப்படும் அளவினையுடையதன்று. இனி அதுஎன்னாற் செய்யப்படக்கூடியதொண்டன்று என்றுசொல்ல, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதைக்கேட்டு,அவரோடு கூடிக்கொண்டு குண்டையூர்க்குப்போய், ஆகாயத்தை அளாவிய நென்மலையைக்கண்டு அதிசயித்து, திருவருளை வியந்து சமீபத்திலுள்ள திருக்கோளிலி என்னும் ஸ்தலத்திலிருக்கின்ற சிவாலயத்தையடைந்து, அந்தநென்மலையைப் பரவையார் வீட்டுக்குக்கொண்டு போவதற்கு ஆள்விடும்பொருட்டு, திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருக்கோளிலி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீளநினைந்தடியேனுமைநித்தலுங்கைதொழுவேன்
வாளனகண்மடவாளவள்வாடி வருந்தாமே
கோளிலியெம்பெருமான்குண்டையூர்ச்சிலநெல்லுப்பெற்றே
னாளிலையெம்பெருமானவையட்டித்தரப்பணியே.

கொல்லைவளம்புறவிற்றிருக்கோளிலிமேயவனை
நல்லவர்தாம்பரவுந்திருநாவலவூரனவ
னெல்லிடவாட்களவேண்டி நினைந்தேத்தியபத்தும்வல்லார்
அல்லல்களைந்துலகின்னண்டர்வானுலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே, இன்று பகற்காலம் நீங்கியபின் நம்முடைய பூதங்கள் பரவைவீடு மாத்திரமன்றித் திருவாரூர்முழுதும் நிறையும்படி நென்மலையைக் கொண்டுவந்து தரும்என்று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரிவாக்குத் தோன்றியது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதைக்கேட்டு திருவாரூருக்குத் திரும்பிப்போய் கோயிலையடைந்து, வன்

மீகநாதனைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு பரவையார் வீட்டிலேசேர்ந்து, அவர் மகிழும்படி நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச்சொல்லி அங்கிருந்தார். அதன்பின் சிவாஞ்ஞையினாலே பூதங்கள் குண்டையூரிலேயிருந்த நென்மலையை எடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பரவையார் வீட்டை நிறைவித்து, திருவாரூர் முழுதிலும் நென்மலையாக்கின. அன்றிரவு கழிந்தபின், பரவையார் அவ்வூர்ச் சனங்களெல்லாரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டின் எல்லையைச்சேர்ந்த நென்மலையை யெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றுசொல்லிப் பறையறைவித்தார்.

சிலநாட்சென்றபின்பு, நாட்டியத்தான் குடியில்வசிக்கின்றகோட்புலி நாயனார் சுந்தரமூர்த்தியிடத்திலே சென்று, அவரைவணங்கி, தம்முடைய ஊருக்கு எழுந்தருளிவரும்படி அவரைப்பிரார்த்தித்து அவர் அதற்கு இசைந்ததுகண்டு, தமது ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார். அதன்பின், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வன்மீகநாதரை வணங்கி, அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு நாட்டியத்தான்குடியை அடைந்தபோது, அங்கிருந்த கோட்புலிநாயனார் எதிர்கொண்டுவணங்கி, தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், ஆசனத்தில் இருத்தி விதிப்படி அருச்சனைசெய்து, திருவமுது செய்வித்து, அவரைவணங்கி ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சிங்கடியார், வனப்பகையார் என்கின்ற தமதுபுத்திரிகள் இருவரையும்கொண்டுவந்து அவரை நமஸ்கரிப்பித்து, தாமும் வணங்கி, சுவாமீ! அடியேன்பெற்ற இந்தப்பெண்கள் இருவரையும் அடிமையாகக்கொண்டருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனார், இப்பெண்கள் இருவரும் எனக்குப் புத்திரிகள் என்றுசொல்லி, அவர்களைத் தம்முடைய தொடையின்மேலிருத்தி மனக்கசிவுடனே அணைத்து உச்சிமோந்து, அவர்கள் விரும்பியவைகளைக் கொடுத்தருளி பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஆலயத்தை அடைந்து, அவரைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடினார். அந்தப்பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பிலே கோட்புலிநாயனாரைச் சிறப்பித்து, சிங்கடியாருக்குப் பிதாவாகத்தம்மை நினைத்தபடியினால் தம்மைச் சிங்கடியப்பனென்று வைத்தருளினார்.

திருநாட்டியத்தான்குடி-பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூணாணாவதோரரவங்கண்டஞ்சேன்புறங்காட்டாடல்கண்டிகழேன்
பேணீராகிலும்பெருமையையுணர்வேன்பிறவேனாகிலுமறவேன்
காணீராகிலுங்காண்பனென்மனத்தாற்கருதீராகிலுங்கருதிநாவினா
லேனுமடிபாடுதலொழியேனாட்டியத்தான்குடிநம்பீ.

கூடாமன்னரைக்கூட்டத்துவென்றகொடிறன்கோட்புலிசென்னி
நாடார்தொல்புகழ்நாட்டியத்தான்குடிநம்பியைநாளுமறவாச

சேடார்பூங்குழற்சிங்கடியப்பன்றிருவாரூரனுரைத்த
பாடீராகிலும்பாடுமின்றொண்டீர்பாடநும்பாவம்பற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின், அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளி, திருவலிவலத்துக்குப்போய்ப் பதிகம்பாடினார்.

திருவலிவலம் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனங்கைத்துயிர்ப்பாயுலகெலாமோங்காரத்துருவாகிநின்றானை
வானங்கைத்தவர்க்குமளப்பரியவள்ளலையடியார்கட்குள்ளத்
தேனங்கைத்தமுதாகியுள்ளூறுந்தேனினைத்திளைத்தற்கினியானை
மானங்கைத்தலத்தேந்தவல்லானைவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே.

நல்லிசைஞானசம்பந்தனுநாவினுக்கரசரும்பாடியநற்றமிழ்மாலை
சொல்லியவேசொல்லியேத்துகப்பானைத்தொண்டனேனறியாமையறிந்து
கல்லியென்மனதைக்கசிவித்துக்கழலடிகாட்டியென்களைகளையறுக்கும்
வல்லியல்வானவர்வணங்கநின்றானைவலிவலந்தனில்வந்துகண்டேனே.

கலிவலங்கெடவாரழலோம்புங்கற்றநான்மறைமுற்றனலோம்பும்
வலிவலந்தனில்வந்துகண்டடியேன்மன்னுநாவலாரூரன்வன்றொண்டன்
ஒலிகொளின்னிசைசெந்தமிழ்பத்துமுள்ளத்தாலுகந்தேத்தவல்லார்போய்
மெலிவில்வானுலகத்தவரேத்தவிரும்பிவிண்ணுலகெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீண்டும் திருவாரூரை அடைந்து, பரவையார் வீட்டிலிருந்தார். இருக்கும்பொழுது பங்குனிஉத்திரத் திருநாள சமீபிக்கவும், பரவையார் திருவிழாச்செலவிறகுக் கொடுப்பதற்குப் பொனகொண்டு வரும்பொருட்டு, திருப்புகலூரை அடைந்து கோயிலிற்சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடி, சமீபத்தில் இருக்கின்ற ஓர்மடத்திலேபோய், திருப்பணிக்காகச் சுடப்பட்ட செங்கற்கள் பலவற்றை வருவித்து உயரம்பண்ணி, அதனையே தலையணையாகக்கொண்டு, உத்தரீயத்தை விரித்து நித்திரைசெய்தார். பின் விழித்தெழுந்தபோது, அந்தச் செங்கற்கள் எல்லாம் பொற்கல்லாய் இருக்கக்கண்டு திருவருளைத் துதித்து, கோயிலினுள்ளேபோய்த் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்புகலூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

தம்மையேபுகழ்ந்திச்சைபேசினுஞ்சார்வினுந்தொண்டர்கருகிலாப்
பொய்ம்மையாளரைப்பாடாதேயெந்தைபுகலூர்பாடுமின்புலவீர்காள்.
இம்மையேதருஞ்சோறுங்கூறையுமேத்தலாமிடர்கெடலுமாம்
அம்மையேசிவலோகமாள்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே.

செறுவினிற்செழுங்கமலமோங்குதென்புகலூர்மேவியசெல்வனை
நறவம்பூம்பொழில்நாவலூரன்வனப்பகையப்பனசடையன்றன்
சிறுவன்வன்றொண்டனூரன்பாடியபாடல்பத்திவைவல்லவா
அறவனாரடிசென்றுசேர்வதற்கியாதுமையுறவில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொற்குவையையுங்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு திருப்பனையூருக்குப்போய் அங்கும் பதிகம்பாடினார்.

திருப்பனையூர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாடமாளிகைகோபுரத்தொடுமண்டபம்வளரும்வளர்பொழிற்
பாடல்வண்டறையும்பழனத்திருப்பனையூர்
தோடுபெய்தொருகாதினிற்குழைதூங்கத்தொண்டர்களுள்ளிப்
பாடநின்றுமாடவல்லாரவரேயழகியரே.

வஞ்சிநுண்ணிடைமங்கைபங்கினர்மாதவர்வளரும்வளர்பொழிற்
பஞ்சின்மெல்லடியார்பயினுந்திருப்பனையூர்
வஞ்சியும்வளர்நாவலூரன்வனப்பகையப்பன்வன்றொண்டன
செஞ்சொற்கேட்கப்பாரவரேயழகியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூரை அடைந்து பரவையார்வீட்டில் இருந்தார். பின்பரம சிவனருளால் அங்குநின்றும் பெயர்ந்து, சிவனெழுந்தருளிய திருநன்னில மென்னுந் திருப்பதியிற்சென்று, அவ்வாலயத்தை வலம்வந்து உள்ளேசென்று வணங்கி, தண்ணியல் வெம்மையினானென்னு முதலையுடைய திருப் பதிகம்பாடினார்.

திருநன்னிலத்துப்பெருங்கோயில்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணியல்வெம்மையினான்றலையிற்கடைதோறும்பலி
பண்ணியன்மென்மொழியாரிடங்கொண்டுழல்பண்டரங்கன்
புண்ணியநான்மறையோர்முறையாலடிபோற்றிசைப்ப
நண்ணியநன்னிலத்துப்பெருங்கோயினயந்தவனே.

கோடுயர்வெங்களிற்றுத்திகழ்கோச்செங்கணான்செய்கோயி
னாடியநன்னிலத்துப்பெருங்கோவினயந்தவனைச்
சேடியல்சிங்கிதந்தைசடையன்றிருவாரூரன்
பாடியபத்தும்வல்லார்புகுவார்பரலோகத்துள்ளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்திருப்பதிகம்பாடி அங்கிருந்த பின்னர் திருவீழிமிழலையினில் இருக்கும் அந்தணர் கூடிவந்து சகலசிறப்போடும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை இட்டுக்கொண்டுபோக அவரும் அத்திருப்பதியை வணங்கி கோயிலினுட் சென்று கடவுளைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடினார்.

திருவீழிமிழலை - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடங்கொண்டமாமிடற்றீர்வெள்ளைச்சுருளொன்றிட்டுவிட்டகாதினீரென்
திடங்கொள்சிந்தையினார்கலிகாக்குந்திருமிழலை [று
மடங்கல்பூண்டவிமானமுமண்மிசைவந்திழிச்சியவானநாட்டையு
மடங்கல்வீழிகொண்டீரடியேற்குமருளுதிரே.

வேதவேதியர்வேதநீதியரோதுவார்விரிநீர்மிழலையு
ளாதிவீழிகொண்டீரடியேற்குமருளுகென்று
நாதகீதம்வண்டோதுவார்பொழினாவலூரன்வன்றொண்டனற்றமிழ்
பாதமோதவல்லார்பரனோடுங்கூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருவீழிமிழலையின்கண்வாழுங் கடவுளினருளைப்பெற்றுத்திருவாஞ்சியத்தி லெழுந்தருளிய பரமசிவனது திருவடியை வணங்கிபொருவனென்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாஞ்சியம்-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருவனார்புரிநூலர்புணர்முலையுமையவளோடு
மருவனாமருவார்பால்வருவதுமில்லைநம்மடிக
ளிருவனார்பணிந்தேத்துந்திகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மொருவனாரடியாரையூழ்வினைநலியவொட்டாரே.

செந்நெலங்கலங்கழனித்திகழ்திருவாஞ்சியத்துறையு
மின்னலங்கலஞ்சடையெம்மிறைவனதறைகழல்பரவும்
பொன்னலங்கலநன்மாடப்பொழிலணிநாவலாரூரன்
பன்னலங்கனன்மாலைபாடுமின்பத்தருளீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் நீர்வளம்பொருந்திய திருநறையூரின்கண் விளங்கா நின்ற திருச்சித்தீச்சரத்தை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநறையூர்ச்சித்தீச்சரம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

நீருமமலருநிலவுஞ்சடை மேலூரும்
மரவமுடையானிடமாம
வாரும்மருவிமணிபொனகொழித்துச
சேரும்நறையூர்ச்சித்தீச்சரமே.

போரார்புரமெய்தபுனிதனமரும
சீரார்நறையூர்ச்சித்தீச்சரத்தை
யாரூரன்சொல்லிவைவல்லவர்க
ளேராரிமையோருலகெய்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் சிறந்த பெருந்தன்மையினையுடைய திருத்தொண்டர்கள் அன்பினோடு மெதிர்கொண்டுவணங்க, மழுவுமானுங் கையிற் பெற்றவராகிய கடவுள்வாழும திருப்புத்தூரை வணங்கிச் சிவனைத் துதித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

அரசிற்கரைப்புத்தூர்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தடிமைசெய்யுமந்தணன்றானரிசிற் புனல்கொண்டுவந்தாட்டுகின்றான்
மிகத்தளர்வெய்திக்குடத்தையு முடிமேல்விழுத்திட்டு நடுங்குதலும்
வகுத்தவனுக்குநித்தற்படியும்வருமென வொருகாசினைநின் றநன்றிப்
புகழ்த்துணைகைபுகச்செய் துகந்தீர்பொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதரீரே.

காரூர் மழைபெய்துபொழியருவிக்கமழியோடகிலுந்திட்டிருகரையும்
போரூர்புனல்சேரரிசிற்றென்கரைபொழிலார்திருப்புத்தூர்ப்புனிதர்தம்மை
யாரூரனருந்தமிழ்மாலைகளுரைப்பார்களுங்கேட்பவருஞ்
சீரூர்தருதேவர்கணங்களொடுமிணங்கிச்சிவலோகம்தெய்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனத் திருப்பதிகம்பாடி அக்கடவுளின்முன் புகழத்துணையார்க் கருளிய திறத்தையும் துதித்து முனிவர்கள் புகழ அவவிடத்தினின் றெழுந்தருளி பரமசிவன் வாழுகின்ற பலதிருப்பதிகளையும் வணங்கித்திருவாவடுதுறைக் கெழுந்தருளி பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்றகோயிலை வலமவந்து அன்போடு ஆலயத்துட்புகுந்து வணங்கி மறையவனெனவெடுத்து சோழன் செய்த திருப்பணியையும் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவாவடுதுறை-பண்-தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையவனொருமாணிவந்தடையவாரமயவனுருயிர்நிறுத்தக்
கறைகொள்வேலுடைக்காலனைக்காலாற்கடந்தகாரணங்கண்டுகண்டடியே
னிறைவனெம்பெருமானென்றெப்போதுமேத்தியேத்திநின்றஞ்சலிசெய்து
னறைகொள்சேவடிக்கண்பொருமடைந்தேனாவடுதுறையாதியெம்மானே.

தெருண்டவாயிடைநூல்கொண்டுசிலந்திசித்திரப்பந்தர்சிக்கனவியற்றச்
சுருண்டசெஞ்சடையாயதுதன்னைச்சோழனுக்கியதுடர்ச்சிகண்டடியேன்
புரண்டுவீழ்ந்துநின்பொனமலர்பபாதமபோற்றிபோற்றியெனறனபொபுலமபி
யருண்டென்மேல்வினைக்கஞ்சிவந்தடைந்தேனாவடுதுறையாதியெம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இத்திருப்பதிகம்பாடி யங்கிருக்குநாளில அடியார்களோடு மீண்டும் அக்கடவுளைவணங்கி யவரருள்பெற்று அங்குநின்றும் புறம்போந்து காவேரியின் தென்கரையில் விளங்காநின்ற பலதிருப்பதிகளையும் வணங்கிதிருவிடை மருதூரை யடைந்து மருதமரத்தி னீழலிலமர்ந்த மருதப்பரைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவிடைமருதூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழைதருங்குமந்தான்சுமந்தெய்த்தாற்கைப்பர்பாழ்புகழற்றதுபோலப்
பழுதில்நாலுழன்றுள்தடுமாறிப்படுசுழித்தலைப்பட்டனனெந்தா
யழுதாரீயிருந்தென்செய்திமனனேயங்கணவரனேயெனமாட்டா
இழைதயேனுககோருய்வகையருளாயிடைமருதுறையெந்தைபிரானே.

அளைக்குஞ்சந்தனத்தோடகிலுந்தியைவனஞ்சுமீர்ந்தார்த்திருபாலு
மிளைக்குங்காவிரித்தென்கரைதன்மேலிடைமருதுறையெந்தைபிரானை
யுளைக்குமூரனொளிதிகழ்மாலையுள்ளத்தாலுகந்தேத்தவல்லாாகள்
களைப்புழுப்பொடுடலையிமின்றிநாதன்சேவடி நண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருதப்பரைத் துதித்து அவரருள் பெற்று அடியார்களோடு அந்த நகரைவிட்டுப் புறம்போந்து திருநாகேசசரத்தை யடைந்து கோயிலை வலம் வந்து பரமசிவனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருநாகேச்சரம்-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிறையணிவாணுதலாளுமையாளவள்பேழ்கணிக்க
நிறையணிநெஞசனுங்கநீலமால்விடமுண்டதென்னே
குறையணிகுல்லைமுல்லையளைந்து குளிர்மாதவிமேற்
சிறையணிவண்டுகள்சேர்திருநாகேசசரத்தானே.

கொங்கணைவண்டலர்த்தக்குயிலும்மயிலும்பயிலுந்
தெங்கணைபூம்பொழில்சூழ்திருநாகேச்சரத்தானை
வங்கமலிகடல்சூழ்வயனாவலவூரன்சொன்ன
பங்கமில்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றும் போந்து சிவபுரத்துத் தேவர்பிரான் கழலைவணங்கி யன்புடன் புறம்போந்து பார்வதிசமேதராகிய கடவுளெழுந்தருளிய பலபதிகளையும் வணங்கி, திருக்கலைய நல்லூரை யடைந்து இறைவரது திருவடியை அன்போடு பரவி குரும்பை முலையுமையாளென்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

திருக்கலய நல்லூர்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரும்பைமுலை மலர்க்குழலிகொண்டதவங்கண்டு
குறிப்பினொடுஞ்சென்றவடன்குணத்தினைநன்கறிந்து
விரும்பும்வரங்கொடுத்தவளைவேட்டருளிச்செய்த
விண்ணவர்கோன்கண்ணுதலோன்மேவியவூர்வினவில்
அரும்பருகேசுரும்பருவவறுபதம்பண்பாட
வணிமயில்கண்டமாடுமணிபொழில்சூழயலின்
கரும்பருகேகருங்குவளைகண்வளருங்கழனிக்கமலங்
கண்முகமலருங்கலயநல்லூர்காணே.

தண்புனலும்வெண்மதியுந்தாங்கியசெஞ்சடையான்
றாமரையோன்றலைகலனாக்காமரமுன்பாடி
உண்பலிகொண்டுழல்பரமனுறையுமூர்நிறை
நீரொழுகுபுனலரிசிலின்றென்கலயநல்லூரதனை
நண்புடையநன்சடையனிசைஞானிசிறுவ
னாவலாரூரனுரையாந்துணைசெய்
பண்பயிலும்பத்துமிவைபத்திசெய்துநித்தம்
பாடவல்லாரல்லலொடுபாவமிலர்தாமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று திருக்குடமூக்கை யணைந்து கடவுளைவணங்கித் திருப்பதிகம்பாடிப் புறம்போந்து திருவலஞ்சுழியை யடைந்து பரமசிவத்தை யன்போடு வணங்கித் தமிழாற்புகழ்ந்து திருநாவுக்கரைய நாயனாருக்குத்திருவடி தரிசனமளித்த திருநல்லூரைச் சென்றணைந்து சிவனைப்புகழ்ந்து அதன் சமீபத்திலுள்ள தலங்களையெல்லாம் வணங்கிப் புகழ்ந்து பின்னர் சோற்றுத்துறையிற்சென்று கோயிலை வணங்கி யுள்ளேசென்று வலம்வந் தழனீரொழுகி யனையவெனு முதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடி யருளினார்.

திருச்சோற்றுத்துறை-பண்-கவுசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அழனீரொழுகியனைசடையு, முழையுரியுடையானிடமாங்
கழைநீர்முத்துங்கனகக்குவையுங், கழனீர்ப்பொன்னிச்சோற்றுத்துறையே.

சுற்றார்தருநீர்ச்சோற்றுத்துறையுண், முற்றார்மதிசேர்முதல்வன்பாதத்
தற்றாரடியாரடிநாவூரன், சொற்றானிவைகற்றார் துன்பிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அதன்பின் தேவர்பெருமானாகிய பரமசிவன் எழுந்தருளிய. கண்டியூரை வணங்கித் திருவையாறெனுந் திருப்பதியை யணைந்து வணங்கி திருப்பூந்துருத்தி யமர்ந்தருளிய கடவுளை வணங்கித் திருவாலம்பொழிலிற் சேர்ந்து பரமசிவத்தைத் தரிசித்து அன்றிரவில் நித்திரை செய்தார். சுவாமி அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, மழபாடிக்கு வருவதற்கு மறந்தீரோ என்று சொல்லியருளினார். சுந்தரமூர்த்தி விழித்தெழுந்து காவேரிநதியைக்கடந்து அதன் வடபக்கத்திற் சேர்ந்து திருமழபாடிக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினா.

திருமழபாடி - பண் நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்மேனியனேபுலித்தோலையரைக்கசைத்து
மின்னாருஞ்சடை மேல்மிளிர்கொன்றையணிந்தவனே
மன்னேமாமணியேமழபாடியுண்மாணிக்கமே
யன்னேயுன்னையல்லாலினியாரைநினைக்கேனே.

ஏராரும்புரமூன்றெரியச்சிலைதொட்டவனை
வாரார்கொங்கையுடன்மழபாடியுண்மேயவனைச்
சீராருநாவலாரூரனுரைத்ததமிழ்
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சிலநாளங்கிருந்து, காவேரிநதியின் இருபக்கத்திலுமுள்ள ஸ்தலங்களை வணங்கி, மேற்குத்திக்குப் போக யாத்திரைசெய்ய நினைந்து, திருவானைக்காவுக்குப்போய்ப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவானைக்கா-பண்-காந்தாரகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறைகளாயினநான்குமற்றுளபொருள்களுமெல்லாந்
துறையுந்தோத்திரத்திறையுந்தொன்மையுநன்மையுமாய
வறையும்பூம்புனலானைக்காவுடையாதியைநாளு
மிறைவனென்னடிசேர்வாரெமையுமாளுடையாரே.

தாரமாகியபொன்னித்தண்டுறையாடிவிழுத்து
நீரினின்றடிபோற்றிநின்மலகொள்ளெனவாங்கே
யாரங்கொண்டவெம்மானைக்காவுடையாதியைநாளு
மீரமுள்ளவர்நாளுமெம்மையுமாளுடையாரே.

ஆழியார்க்கருளானைக்காவுடையாதிபொன்னடியி
னீழலேசரணாகநின்றருள்கூரநினைந்து
வாழவல்லவன்றொண்டன்வண்டமிழ்மாலைவல்லார்போ
யேழுமாபிறப்பற்றுவெம்மையுமாளுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று திருப்பாச் சிலாச்சிராமத்தை யடைந்து கோபுரத்தைக்கண்டு வணங்கி ஆலயத்தை வலம்வந்து, சந்நிதானத்துட்சென்று திருமுன்வீழ்ந்துவணங்கி, பொன்னைக் குறித்துத் துதிக்க, அவர் தராமையால் மனம் புழுங்கி பிரானார் இல்லையென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் - பண் தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைத்தனன்றனக்கேதலையுமென்னாவும்நெஞ்சமும்வஞ்சமொன்றின்றி
யுய்த்தனன்றனக்கேதிருவடிக்கடிமையுரைத்தக்காலுவமனேயொக்கும்
பைத்தபாம்பார்த்தோர்கோவணத்தோடுபாச்சிலாச்சிராமத்தெம்மானே
பித்தரேயொத்தோர்நச்சிலராகிலிவரலாதில்லையோபிரானார்

ஏசினவல்லவிகழ்ந்தனவல்லவெம்பெருமானென்றெப்போதும்
பாயினபுகழான்பாச்சிலாச்சிராமத்தடிகளையடிதொழப்பன்னாள்
வாயினாற்கூறிமனத்தினானினைவான்வளவயனாவலாரூரன்
பேசினபேசசைப்பொருத்திலராகிலிவரலாதில்லையோபிரானார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்குபொற்குவை பெற்று சிலநாளங்கிருந்து பின்புறப்பட்டு மார்க்கத்தில் இருபக்கங்களிலுமுள்ள தலங்களை வணங்கி சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளிய திருப்பைஞ்ஞீலியையடைந்து ஆலயப்ராணத்தையுடையாராகு கோபுரத்தை வணங்கிக் கோயிலை வலம்வந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பைஞ்ஞீலி-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காருலாவியநஞ்சையுண்டிருளகண்டர்வெண்டலையோடுகொண்
டொலாந்திரிந்தென்செய்வீர்பலியோரிடத்திலேகொள்ளுநீர்
பாரெலாம்பணிந்தும்மையேபரவிப்பணியும்பைஞ்ஞீலியீர்
ஆரமாவதுநாகமோசொலுமாரணீயவிடங்கரே.

அன்னஞ்சேர்வயல்சூழ்பைஞ்ஞீலியிலாரணியவிடங்கரை [ல்
மின்னுநுண்ணிடைமங்கைமார்பலர்வேண்டிக்காதல்மொழிந்தசொ
மன்னுதொல்புகழ்நாவலூரன்வன்றொண்டன்வாய்மொழிபாடல்பத்
துன்னியின்னிசைபாடுவாருமைகேள்வன்சேவடிசேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருவீங்கோய்மலை முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் வணங்கி, கொங்கதேசத்தை அடைந்து, அவ்விடத்திலே காவேரிக்குத்தென்கரையிலிருக்கும திருப்பாண்டிக்கொடுமுடிக்குப்போய் நமச்சிவாயப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி -பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றுப்பற்றெனக்கின்றிநின்றிருப்பாதமேமனம்பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந்தேனினிப்பிறவாததன்மைவந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழுதேத்துஞ்சீர்க்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
நற்றவாவுனைநான்மறக்கினுஞ்சொல்லுநாநமச்சிவாயவே.

கோணியபிறைசூடியைக்கறையூரிற்பாண்டிக்கொடுமுடி
பேணியபெருமானைப்பிஞ்ஞகப்பித்தனைப்பிறப்பில்லியைப்
பாணுலாவரிவண்டறைகொன்றைத்தாரனைப்படம்பாம்பரை
நாணனைத்தொண்டனூரன்சொல்லிவைசொல்லுவார்க்கில்லைதுன்பமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவிநாசியை அடைந்து, அங்கே பரமசிவன் கனகசபையிலே நடனஞ்செய்யும் திருக்கோலத்தைத் தமக்குக் காட்டக்கண்டு, திருவெஞ்சாமக்கூடலையும் வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருவெஞ்சாமக்கூடல் - பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எறிக்குங்கதிர்வேயுதிர்முத்தமொடுபீலிவலங்கொண்டகோலமிஞ்சி
செறிக்கும்புனலுட்பெய்துகொண்டு மண்டி ந்திளைந்தெங்கநிற்றானின்கீழ்மேல்
முறிக்குந்தடமாமுடப்புன்னைஞாழல்குருக்கத்திகள்மேற்குயில்கூவலுறு
வெறிக்குங்கலைமாவெஞ்சமாக்கூடல்விகிர்தாவடியேனையும்வேண்டுதியே.

வஞ்சிநுண்ணிடையார்மயிற்சாயல்கல்லார்வடிவேற்கணல்லார்பலர்வந்திறைஞ்சும்
வெஞ்சமாக்கூடல்விகிர்தாவடியேனையும்வேண்டுதியேயென்றுதான்விரும்பி

ஞ்சியாதளிகரும்கயல்காவலர்கோன்வனப்பகையப்பன்வன்றொண்டன்சொன்ன
செஞ்சொற்றமிழ்மாலைகள்பத்தும்வல்லார்சிவலோகத்திருப்பது திண்ணமனரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று அநேக காவதங்கடந்து, திருக்கற்குடி யென்னும் ஸ்தலத்திற்சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினர்.

திருக்கற்குடி - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையாருங்கொடியாய்வெறியார்மலர்க்கொன்றையினாய்
படையார்வெண்மழுவாயபரமாயபரம்பரனே
கடையார்பூம்பொழில்சூழ்திருக்கற்குடி மன்னிநின்ற
அடிகேளெம்பெருமானடியேனையஞ்சலென்னே.

அலையார்தண்புனல்சூழ்ந்தழகாகிவிழவமரும்
கலையார்மாதவர்சேர்திருக்கற்குடிக்கற்பகத்தைச்
சிலையாரவாணுதலாள்நல்லசிங்கடியப்பனுரை
விலையார்மாலைவல்லார்வியன்முழுதாள்பவரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்னர் திருவாரூர் மேற்றளியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானை வணங்கி யவரருள்பெற்று தேவர்கள் துதிக்கும் பலவாலயங்களையுந் தரிசித்துத் திருவிளமர் என்னும் ஸ்தலத்தைப் பணிந்து வணங்கித் திருப்புறம்பியத்தில் வந்து மிகுந்த அன்போடு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்புறம்பியம் பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கமோதியோராறைமேற்றளிநின்றும்போந்துவந்தின்னம்பர்த்
தங்கினோமையுமின்னதென்றிலரீசனாரெழுநெஞ்சமே
கங்குலேமங்கள்கொண்டுதேவர்களேத்திவானவர்தாந்தொழும்
பொங்குமால்விடையேறிசெல்வப்புறம்பியந்தொழப்போதுமே.

துஞ்சியும்பிறந்துஞ்சிறந்துந்துயக்கறாதமயக்கிவை
யஞ்சியூரன்திருப்புறம்பியத்தப்பனைத்தமிழ்ச்சீரினால்
நெஞ்சினாலேபுறம்பியந்தொழுதுய்துமென்றுநினைத்தன
வஞ்சியாதுறைசெய்யவல்லவர்வல்லவானுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கு சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அப்பாற் செல்லும்போது திருக்கூடலையாற்றூருக்குச் சமீபித்தும், அதற்குப்போகாமல் திருமுதுகுன்றைநோக்கிச் சென்றார். செல்லும்வழியிலே பரமசிவன் ஒருபிராமணராகி, சுந்தரமூர்த்திக்கு முன்னின்றார். நின்ற அந்தப்பிராமணரைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பார்த்து, ஐயரே! திருமுதுகுன்றுக்குப் போம்வழியெது சொல்லும் என்று கேட்க, ஐயர் இது கூடலையாற்றூருக்குப் போம் வழி என்று சொல்லி, வழிகாட்டிக்கொண்டு முன்னே சென்றார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அவரைத்தொடர்ந்து சென்று, பின் அவரைக்காணாதவராய் "அடிகளிவ்வழிபோந்த வதிசயமறியேனே" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருக்கூடலையாற்றூர் - பண் புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவுடைமழுவேந்திமதகரியுரிபோர்த்துப
பொடியணிதிருமேனிப்புரிகுழலுமையோடுங்
கொடியணிநெடுமாடக்கூடலையாற்றூரி
லடிகளிவ்வழிபோந்தவதிசயமறியேனே.

கூடலையாற்றூரிற்கொடியிடையவளோடும்
ஆடலுகந்தானையதிசயமிதுவென்று
நாடியவின்றமிழால்நாவலவூரன்சொற்
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் கூடலையாற்றூரை அடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருமுதுகுன்றுக்குப்போனார். அந்த ஸ்தலத்திலே சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமுதுகுன்றம் - பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நஞ்சியிடையின்றுநாளையென்றும்மைநச்சுவார்
துஞ்சியிட்டாற்பின்னைச்செய்வதென்னடிகேள்சொலீர்
பஞ்சியிடப்புட்டில்கீறுமோபணியீரருள்
முஞ்சியிடைச்சங்கமார்க்குஞ்சீர்முதுகுன்றரே.

முத்திமுத்தாறுவலஞ்செயும்முதுகுன்றரைப்
பித்தனொப்பானடித்தொண்டனூரன்பிதற்றிவை

தத்துவஞானிகளானார்தமொற்றிலார்
எத்தவத்தோர்களுமேத்துவார்க்கிடரில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பின்னும் பழமலைநாதனை தமக்குப்பொருள்வேண்டிவந்த கருத்தை மனத்துட்கொண்ட குறிப்போடு வணங்கித் தொழுது பாடியருளினா.

நம்பியென்றதிருப்பதிகம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யைமுற்றப்பொடிப்பூசியோர்நம்பிவேதநான்கும்விரித்தோதியோர்நம்பி
கையிலோர்வெண்மழுவேந்தியோர்நம்பிகண்ணுமூன்றுமுடையாயொருநம்பி
செய்யநம்பிசிறுசெஞ்சடைநம்பிதிரிபுரந்தீயெழச்செற்றதோர்வில்லா
லெய்தநம்பியென்னையாளுடைநம்பியெழுபிறப்புமெங்கணம்பிகண்டாயே.
காத்திநம்பிகசியாதவர்தம்மைக்கசிந்தவர்க்கிம்மையேயாகடம்மையிலின்பம்
பெருக்குநம்பிபெருகக்கருத்தா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சுவாமி பனிரீராயிரம பொன்கொடுத்தருள, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்கிநின்று சுவாமீ! தேவரீர் தந்தருளிய இந்தப் பொன்னெல்லாம் திருவாரூரிலே உள்ளவர்கள் அதிசயிக்கும்படி அங்கே வரச் செய்யவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார், அப்பொழுது சுவாமியுடைய திருவருளினாலே, சுந்தரனே! நீ இந்தப்பொன்னெல்லாவற்றையும் மணிமுத்தநதியிலே இட்டுத் திருவாரூர்க் குளத்திலேபோய் எடுத்துக்கொளளென்று ஓர் அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனா மச்சம்வெட்டி வைத்துக்கொண்டு, பொன் முழுவதையும் மணிமுத்த நதியிலே புகவிட்டு, அன்று என்னை வலிந்தாட்கொண்ட திருவருளை அறிவேன் என்றுசொல்லி, சிதம்பரத்துக்குப் போகநினைந்து வழிக்கொண்டு இடையிலே திருக்கடம்பூரை வணங்கி சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரை நமஸ்கரித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினா,

---

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

மடித்தாடுமடிமைக்கணன்றியேமனமே[illegible]நீவாழுநாளும்
தடுத்தாட்டித்தருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வான
கடுத்தாடுங்கரதலத்திற்றமருகமுமெரியகலுங்கரியபாம்பும்
பிடித்தாடிபுலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப்பெற்றாமன்றே.

11 பாரூருமரவல்குலுமைநங்கையவள்பங்கன்பைங்கணேற்ற
னாரூரன்றருமனார்தமர்செக்கிலிடும்போதுதடுத்தாட்கொள்வா
னாரூரன்றம்பிரானாரூரன்மீகொங்கிலணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூர்பெருமானைப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தேபெற்றாமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று புறப்பட்டு கருப்பறியலூரைக் கண்டு வணங்கி கோபுரத்துள் அடியார்கள்சூழப்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து சிம்மாந்தென்னு முதலையுடைய திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கருப்பறியலூர் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிம்மாந்துசிம்புளித்துச்சிந்தையினில்வைத்துகந்துதிறம்பாவண்ணங்
கைம்மாவினுரிவைபோர்த்துமைவெருவக்கண்டானைக்கருப்பறியலூர்க்
கொம்மாவின்மலர்ச்சோலைக்குயில்பாடமயிலாடுங்கொகுடிக்கோயி
லெம்மானைமனத்தினால்நினைந்தபோதவர்நமக்கினியவாறே.

கலைமலிந்ததென்புலவர்கற்றோர்தம்மிடர்தீர்க்குங்கருப்பறியலூர்க்
குலைமலிந்தகோட்டெங்குமட்டொழுகும்பூஞ்சோலைக்கொகுடிக்கோயி
லிலைமலிந்தமழுவானைமனத்தினாலன்புசெயவின்பமெய்தி
மலைமலிந்தோளாரூரன்வனப்பகையப்பனுரைத்தவண்டமிழ்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருப்பறியலூரினின்றும் புறப்பட்டு மண்ணிவளம்படிக்கரையிற்சென்று அங்கு உமையையொருபாகத்திலுடைய கடவுளைவணங்கி ஒப்பற்றபுகழினையுடைய திருப்பதிகம் முன்னவனென்றெடுத்துப்பாடியருளினார்.

திருப்பழமண்ணிப்படிக்கரை - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னவனெங்கள்பிரான்முதற்காண்பரிதாயபிரான்
சென்னியிலெங்கள்பிரான்றிருநீலமிடற்றெம்பிரான
மன்னியவெங்கள்பிரான்மறைநான்குங்கல்லால்நிழற்கீழ்ப்
பன்னியவெங்கள்பிரான்பழமண்ணிப்படிக்கரையே.

பல்லுயர்வாழுந்தெண்ணீர்ப்பழமண்ணிப்படிக்கரைய
யல்லியந்தாமரைத்தாராரூரனுரைத்ததமிழ்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லாரவர்க்குந்தமர்க்குங்கிளைக்கும்
எல்லியுநண்பகலுமிடர்கூருதலிலலையன்றே. திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றுஞ்சென்று வாழ்கொளிபுத்தூருக்குப் போகாதுமறந்து சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் செல்லும்போது மார்க்கத்தில் நினைந்துதிரும்பிஅத் தலத்தையடைந்து தலைக்கலனென்றெடுத்துத்திருப்பதிகம்பாடியருளினுர்

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்கலன்றலைமேற்றரித்தானைத்தன்னையென்னைநினைக்கத்தருவானைக்
கொலைக்கையானைபுரிபோர்த்துகந்தானைக்கூற்றுதைத்தகுரைசேர்கழலானை
யலைத்தசெங்கண்விடையேறவல்லானையானையாலடியேனடிநாயேன்
மலைத்தசெந்நெலவயல்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனே.

வளங்கிளர்பொழில்வாழ்கொளிபுத்தூர்மாணிக்கத்தைமறந்தென்னினைக்கேனென்
றுளங்குளிர்தமிழூரன்வன்றொண்டன்சடைபன்காதலன்வனப்பகையப்பன்
நலங்கிளர்வயல்நாவலர்வேந்தனங்கைசிங்கடி தந்தைபயந்த
பலங்கிளர்தமிழ்பாடவல்லார்மேற்பறையுமாஞ்செய்தவினைகள்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடிச்சென்று ஆலயத்துள்ளடைந்து மயிர்ப்புளகமெழத் தொழுது உள்ளணைந்து வணங்கி யுமாமகேசுவரனைத் துதித்து, வெளியே வந்து தங்கியிருந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டு கானுட்டு முள்ளூரைச்சாரும்போது ஆண்டவனை எதிராகக் காட்சிகொடுக்கக்கண்டுவள்ளாயென்ன வெடுத்துதிருப்பதிகம்பாடியருளினுர்.

திருக்கானுட்டுமுள்ளூர் - பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வள்வாயமதிமிளிரும்வளர்சடையினானைமறையவனை
வாய்மொழியைவானவர்தங்கோனைப்
புள்வாயைக்கீண்டுலகம்விழுங்கியுமிழ்ந்தானைப்
பொன்னிறத்தின்முப்புரிநூலன்முகத்தினானை
முள்வாயமடல்தழுவிமுடத்தாழைமீன்று
மொட்டளர்ந்துவிரைநாறுமுருகுவிரிபொழில்சூழ்
கள்வாயகருங்குவளைகண்வளருங்கழனிக்
கானுட்டுமுள்ளூரிற்கண்டுதொழுதேனே.

இரையினார்கடல்சூழ்ந்ததென்னிலங்கைக்கோனைச்
செற்றவனைச்செஞ்சடைமேல்வெண்மதியினானை
நுரையினார்கரைதழுவுகொள்ளிடத்தின்கரைமேற்
கானாட்டுமுள்ளூரிற்கண்டுகழல்தொழுது
உரையினார்மதயானைநாவலாரூரனுரிமையா
லுரைசெய்தவொண்டமிழ்கள்வல்லார்
வரையினார்வகைஞாலமாண்டவர்க்குந்தாம்போய்
வானவர்க்குந்தலைவராய்நிற்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்றும் புறப்பட்டு திருவெதிர்கொள்பாடியினை யணைந்து மத்தயானையென் றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருஎதிர்கொள்பாடி - பண் இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தயானையேறிமன்னர்சூழவருவீர்காள்
செத்தபோதிலாருமில்லைச்சிந்தையுள்வம்மின்கள்
வைத்தவுள்ளமாற்றவேண்டாவம்மின்மனத்தீரே
அத்தர்கோயிலெதிர்கொள்பாடியென்பதடைவோமே.

முத்துநீற்றுப்பவளமேனிச்செஞ்சடையானுறையும்
பத்தர்பந்தத்தெதிர்கொள்பாடிப்பரமனையேபணியச்
சித்தம்வைத்ததொண்டர்தொண்டன்சடையனவன்சிறுவன்
பத்தனூரன்பாடல்வல்லார்பாதம்பணிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அக்கடவுளை வணங்கி யவரருள்பெற்று திருவேள்விக்குடியில் வந்து சுவாமியைவணங்கி மூப்பதுமில்லையென எடுத்துத் திருப்பதிகம பாடியருளினார்.

மூப்பதுமில்லை - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூப்பதுமில்லைபிறப்பதுமில்லையிறப்பதில்லைச்
சேர்ப்பதுகாட்டகத்தூரினுமாகச்சிந்திக்கிலல்லா
காப்பதுவேள்விக்குடிதண்டுருத்தியெங்கோன்றலைமேல்
ஆர்ப்பதுநாகமறிந்தோமேல்நாமிவர்க்காட்படோமே.

கூடலர்மன்னன்குலநாவலூர்க்கோனலத்தமிழைப்
பாடவல்லபரமன்னடியார்க்கடிமைவழுவார்
நாடவல்லதொண்டனாரூரனாட்படுமாறுசொல்லிப்
பாடவல்லார்பரலோகத்திருப்பதுபண்டமன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்னும் மார்க்கங்களில் பல ஸ்தலங்களை வணங்கி, திருவாரூரை அடைந்தார். அங்கே சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு பரவையாரோடுகூடியிருக்குநாளில் ஒருநாள் பரவையாரை நோக்கி எனக்குத்திருமுதுகுன்றர் தந்தருளிய பொன்னை மணிமுத்தநதியிலே புகவிட்டுவந்தேன் இப்போது இந்த ஸ்தலத்திலே இருக்கின்ற கோயிலுக்கு மேற்றிசையிலுள்ளகுளத்திலேபோய் அவருடைய அருளினாலே எடுத்துக்கொண்டு வருவோம்வா என்றார். பரவையார் அதைக்கேட்டு, இது என்ன ஆதிசயம் என்றுசொல்லி, புன்னகைசெய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார், பெண்ணே நமது கடவுளுடைய திருவருளினாலே பொன்முழுதும குளத்திலே எடுத்து உனக்குத்தருவேன், இதுசத்தியம் என்றுசொல்லி பரவையாரும் கூடவர கோயிலிலே பிரவேசித்து வன்மீகநாதனை வணங்கிக்கொண்டு கோயிலைவலம்வந்து மேற்றிசையிலிருக்கின்ற திருக்குளத்தை அடைந்து, அதன் வடகீழ்க்கரையிலேபோய், பரவையாரை நிறுத்தி சுவாமியைவணங்கி, குளத்திலே இறங்கி, அங்கே தடவினார். அப்பொழுது பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்தியைக்கொண்டுதிருப்பதிகம் பாடுவிக்கவேண்டும் என்னும் திருவிளையாட்டினாலே, பொன்னை அக்குளத்திலே வருவியாதொழிந்தருள, பரவையார், ஆற்றிலே இட்டுக்குளத்திலேதேடுகிறீரா என்றார். அதுபொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனார், சுவாமீ தேவரீர் முன் அருளிச்செய்தபடியே பரவையார் நகையாதபடி பொன்னைத்தாரும் என்று திருமுதுகுன்றர்மேல் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருமுதுகுன்றம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்செய்தமேனியினீர்புலித்தோலையரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்தமூவெயிலுமெரித்தீர்முதுகுன்றமர்ந்தீர்
மின்செய்த நுண்ணிடையாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
யென்செய்தவாறடிகேளடியேனிட்டளங்கெடவே.

பிறையாருஞ்சடையெம்பெருமானருளாயென்று
முறையால்வந்தமரர்வணங்கும்முதுகுன்றர்தம்மை
மறையார்தங்குரிசில்வயல்நாவலாரூரன்சொன்ன
இறையார்பாடல்வல்லார்க்கெளிதாஞ்சிவலோகமதே.

பெரியபுராணம்.

எத்தாதிருந்தறியேனிமையோர்தனிநாயகனே
மூத்தாயுலகுக்கெல்லாமுதுகுன்றமமர்ந்தவனே
பூத்தாருங்குழலாள்பரவையிவள்தன்முகப்பே
கூத்தாதந்தருளாய்கொடியேனிட்டளங்கெடவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவனுடைய திருவருளினால் வந்தெழுந்த பொற்றிரளையெடுத்து, கரையிலேற்றி அந்தப்பொன்னையும் முன்கொண்டுவந்த மச்சத்தையும் உரைப்பித்து, மச்சத்திலும் பார்க்க இது உரைதாழ்ந்தது கண்டு, பின்னும் கடவுளைப்பாடினார். பாடியபோது கடவுளானவர் உரைதாழாது அருள்செய்ய, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மனமகிழ்ந்து, பொற்குவையைமாட்டிற்சுமத்தி, பரவையாரோடு வீட்டுக்கு அனுப்பி, கோயிலிலேபோய்ச் சுவாமியை வணங்கி வீட்டுக்குப்போய் பரவையாருடன் இன்புற்று வாழ்ந்திருந்தார். அப்படி வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில் நாடோறும் திருவாரூரில் சுவாமி தெரிசனஞ் செய்துவருநாளில் புற்றிடமாக வீற்றிருந்தருளிய பரம்பொருளை பாறுதாங்கியெனவெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாறுதாங்கியகாடரோபடுதலையரோமலைப்பாவையோர்
கூறுதாங்கியகுழகரோகுழைக்காதரோகுறுங்கோட்டிள
ஏறுதாங்கியகொடியரோசுடுபொடியரோவிளங்கும்பிறை
யாறுதாங்கியசடையரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

படிசெய்நீர்மையிற்பத்தர்காள்பணிந்தேத்தினேன்பணியீரருள்
வடிவிலானதிருநாவலூரனவனப்பகையப்பன்வன்றொண்டன்
செடியனாகிலுந்தீயனாகிலுந்தம்மையேமனஞ்சிந்திக்கும்
அடியனூரனையாள்வரோநமக்கடிகளாகியவடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி பரவையாருடன வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில், சிவஸ்தலயாத்திரை செய்ய விரும்பிதிருவாரூரினின்றும் புறப்பட்டு திருநள்ளாறென்னுந் தலத்தில் சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்

திருநள்ளாறு - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவியலவாசத்தைப்பொன்னினைமணியைப்புவியைக்காற்றினைப்புனலனலவெளியைச்
சேவின்மேல்வருஞ்செல்வனைச்சிவனைத்தேவதேவனைத்தித்திக்குந்தேனைக்
காவியங்கண்ணிபங்கனைக்கங்கைச்சடையனைக்காமரத்திசைபாட
நாவிலூறுநள்ளாறனையமுதைநாயினேன்மறந்தென்னினைக்கேனே.

செறிந்தசோலைகள்சூழ்ந்தநள்ளாற்றெந்சிவனைநாவலூர்சிங்கடிதந்தை
மறந்துநான்மற்றுநினைப்பதென்னென்றுவனப்பகையப்பனூரன்வன்றொண்டன்
சிறந்தமாலைகொண்டைஞ்சினொடைஞ்சுஞ்சிந்தையுள்ளுருகிச்செப்புவல்லார்
கிறந்துபோக்கில்லைவரவில்லையாகியின்பவெள்ளத்துளிருப்பார்களினிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடிச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு ஆகாயத்தை யளாவிய மணிமாடங்கணிறைந்த திருக்கடவூர்வந்து திருமயானத்தையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கடவூர்மயானம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்கொன்றைமதிசூடி மாணிக்கத்தின்மலைபோல
வருவார்விடை மேல்மாதோடுமகிழ்ந்துபூதப்படைசூழத்
திருமால்பிரமனிந்திரற்குந்தேவர்நாகர்தானவர்க்கும்
பெருமான்கடவூர்மயானத்துப்பெரியபெருமானடிகளே.

மாடமல்குகடவூரில்மறையோரேத்துமயானத்துப்
பீடைதீரவடியார்க்கருளும்பெருமானடிகள்சீர்
நாடிநாவலாரூரனம்பிசொன்னநற்றமிழ்கள்
பாடுமடியார்கேட்டார்மேற்பாவமானபறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு, திருக்கடவூரினின்றும், திருவீரட்டானத்தில் நமனது வீரத்தைத்தொலைத்த திருவடியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கடவூர் - பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியார்மேனியனேபுரிநூலொருபாற்பொருந்த
வடியார்மழுவிலைவேல்வளர்கங்கையின்மங்கையொடுங்
கடியார்கொன்றையனேகடவூர்தனுள்வீரட்டத்தெம
மடிகேளென்னமுதேயெனக்காருந்துணைநீயலதே.

காராரும்பொழில்சூழ்கடவூர்த்திருவீரட்டத்துள்
ஏராருமிறையைத்துணையாவெழில்நாவலர்கோன்
ஆரூரனன்னடியானடித்தொண்டனுரைத்ததமிழ
பாரோரேத்தவல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்குநின்று புறப்பட்டுப் பொன்மலையை வில்லாகவளைத்த மிகுந்த வீரத்தையுடைய பரமசிவன் வாழாநின்ற திருவலம்புரத்திற்சென்று சுவாமியை வணங்கி எனக்கினியவனென்னுந் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவலம்புரம் - பண் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கினித்தினைத்தனைப்புகலிடமறிந்தேன்
பனைக்கனிபழம்படும்பரவையின்கரைமே
லெனக்கினியவன்றமர்க்கினியவனெழுமையு
மனக்கினியவன்றனதிடம்வலம்புரமே.

வருங்கலமும்பலபேணுதல்கருங்கட
லிருங்குலப்பிறப்பர்தமிடம்வலம்புரத்தினை
யருங்குலத்தருந்தமிழூரனவன்றொண்டன்சொற
பெருங்குலத்தவரொடுபிதற்றுதல்பெருமையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலம்புரியைப் பணிந்து பின் திருச்சாய்க்காடுசென்று தேவர்பிரானைப் பணிந்து திருப்பதிகம்பாடிப் புறம்போந்து, திருவெண்காட்டை யடைந்து அக்கடவுளைப் பணிந்து புகழ்ந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருநனிபள்ளிக்குச் சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநனிபள்ளி - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியனாதிரையனயன்மாலறிதற்கரிய
சோதியனசொற்பொருளாய்ச்சுருங்காமறைநான்கினையு
மோதியனும்பர்தங்கோனுலகத்தினுளெவ்வுயிர்க்கு
காதியல்நம்பெருமானண்ணுமூர்நனிபள்ளியதே.

காலமுநாள்கழியுநனிபள்ளிமனத்தினுள்கிக
கோலமதாயவனைக்குளிராவலவூரனசொன்ன
மாலைமதித்ததுரைப்பார்மண்மறந்துவானோருலகிற்
சாலநலின்பமெய்தித்தவலோகத்திருப்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருச்செம்பொன்பள்ளி முதலிய அநேக திருப்பதிகளை வணங்கி எம்பிரானெழுந்தருளிய திருநின்றியூரைச் சார்ந்து ஆலயத்துட் புகுந்து வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநின்றியூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அணிகொளாடையம்பூணணிமாலையமுதுசெய்தமுதம்பெறுசண்டி
யிணைகொளேழெழுநூறிரும்பனுவலீன்றவனதிருநாவினுக்கரையன
கணைகொள்கண்ணப்பனென்றிவர்பெறுகாக ஈன்னருளாதரித்தடைந்தேன
திணைகொள்செந்தமிழ்பைங்கிளிதெரியுஞ்செல்வத்தென்றிருநின்றியூரானே

இரவிநீள்சுடரெழுவதன்முனமெழுந்துநனமலைகல்சங்கமெளநதிச
சுரபிபால்சொரிந்தாட்டிநின்பாதந்தொடர்நவார்த்தைதிடம்படக்கேட்டுப்
பரவியுளகிவன்பாசத்தையறுத்துப்பரமவுநினபாதத்தையடைந்தே
னிரவிநிதிலமதத்ததுரமபொனளியருநதெனறிருநினறியூரானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடி யாகத திருப்பதியி லன்பர்களோடமர்ந்தருள்வாராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதைவிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருநீடூரைவணங்காது மறந்துபோகும்போது நினைந்து அதனைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநீடூர் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊர்வதோர்விடை யொன்றுடையானையொண்ணுதற்றனிக்கண்ணுதலானைக்
காரதார்கறைமாமிடற்றானைக் கருதலார்புரமூன்றெரித்தானை
நீரில்வாளைவரால்குதிகொளளுநிறைபுனற்கழனிச்செல்வநீடூர்
பாருளாய்பரவித்தொழநின்றபரமனைப்பணியாவிடலாமே.

பேரோராயிரமும்முடையானைப்பேசினற்பெரிதும்மினியானை
நீரூர்வார்சடைநின்மலன்றன்னைநீடூர்நிலாதிகழ்ந்திட்டபிரானை
யாரூரன்னடிகாணபதற்கன்பாயாதரித்தழைத்திட்டவிம்மாலை
பாரூரும்பரவித்தொழவல்லார்பத்தராய்முத்திதாம்பெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிகம்பாடி அவ்விடத்து நின்று திருப்புன்கூரணைந்து வணங்கிப்புறப்பட்டு வாசனைவிரிந்தமலர்ச்சோலைகள் சூழ்ந்த திருக்கோலக்காவில்வந்தபோது பரமசிவன் எதிராகக் காட்சிகொடுத்தருள மிகுந்த விருப்பத்தோடு தொழுது திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்குத் திருக்கைகளா லொத்திப்பாடப் பொற்றாளங்கொடுத்தருளியதைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருக்கோலக்கா-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாளுமின்னிசையாற் றமிழ்பரப்புஞானசம்பந்தனுக்குலகவர்முன
றாளமீய்ந்தவன்பாடலுக்கிரங்குந்தன்மையாளனையென்மனக்கருத்தை
யாளும்பூதங்கள்பாட நின்றாடுமங்கணன்றனையெண்கணமிறைஞ்சுங்
கோளிலிப்பெருங்கோயிலுளானைக்கோலக்காவினிற்கண்டுகொண்டேனே.

கோடரம்பயில்சடையுடைக்கரும்பைக்கோலக்காவுளெம்மானைமெய்ம்மா
பாடரங்குடியடியவர்விரும்பப்பயிலுநாவலாரூரன்வன்றொண்ட [னப்
னாடரங்கிழன்னறியுமனனெறியானவின்றமிழ்தநிலைவிளம்பியமாந்தர்
காடரங்கெனநடநவின்றான்பாற்கதியுமெய்துவர்பதியவர்க்கதுவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சீர்காழியினெல்லையை வலங்கொண்டு வணங்கி, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாருடைய திருவடிகளைத் துதித்து, குருகாவூருக்குப்போம்படி வழிக்கொண்டார். வழியிலே, சுவாமி அவர்பசியினாலும் தாகத்தினாலும் வருந்துதலை அறிந்து, தண்ணீரும் பொதிசோறும் கொண்டுவந்து வெய்யில்வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு ஒருபக்கத்திலே ஒருபந்தலையுண்டாக்கி, அங்கே பிராமணவேடங்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருத்தொண்டர்களுடனே அவ்விடத்திலேவந்து, பந்தரின்கீழேபோய் அந்தப் பிராமணர் சமீபத்திலே பஞ்சாக்ஷரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். பிராமணர் அவரைப்பார்த்து, நீர் மிகப்பசிகொண்டிருக்கின்றீர். இந்தப் பொதிசோற்றை உண்டு இந்தத் தண்ணீரைக்குடித்து இளைப்பாறும் என்றுசொல்லியருள சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அதற்கு இசைந்து, அந்தப் பொதிசோற்றை வாங்கி, திருத்தொண்டருடன் அமுதுசெய்து, அளவில்லாதபரிசனங்களெல்லாரும் அமுதுசெய்யப்பண்ணினார். பண்ணிய பின்னும், அந்தப் பொதிசோறு அவ்விடத்திலே பசித்துவந்த பிறரும் உண்ணும்படி குறையாது பொலிந்தது. சுந்தரமூர்த்திநாயனார்போசனம்பண்ணியபின் சலபானம்பண்ணி, அந்த ஐயரைப்புகழ்ந்து, அவர் சமீபத்திலே பரிசனங்களோடு நித்தி

னாசெய்ய, ஐயர் பந்தருடனே மறைந்தருளினார். சுந்தரமூர்த்தி விழித்து எழுந்து, ஐயரைக்காணமையால் அதிசயங்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடிகுருகாவூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்.

திருக்குருகாவூர்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத்தனையாமாற்றையறிந்திலேனெம்பெருமான்
பித்தரேயென்றும்மைப்பேசுவார்பிறரெல்லா
முத்தினைமணிதன்னைமாணிக்கமுளைத்தெழுந்த
வித்தனேகுருகாவூர்வெள்ளடைநீயன்றே.

வளங்கனிபொழின்மல்குவயலணிந்தழகாய
விளங்கொளிகுருகாவூர்வெள்ளடையுறைவானை
யிளங்கிளையாரூரன்வனப்பகையவளப்பன்
உளங்குளிர்தமிழ்மாலைபத்தர்கட்குரையாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தைவிட்டுப்போய், திருக்கழிப்பாலையைவணங்கி, சிதம்பரத்தை அடைந்து, சபாநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருத்தினைநகரைவணங்கி, திருநாவலூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, சிலநாள் அங்கிருந்து அடியார்கள்சூழ திருமுன்பெய்தி உயிரினுஞ்சிறந்த பரமசிவனது அருளைத்துதித்து கோவலனான்முகனென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவெண்ணெய்நல்லூருந்திருநாவலூரும்-பண்-நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவலனான்முகன்வானவர்கோனுங்குற்றேவல்செய்ய
மேவலர்முப்புரந்தீயெழுவித்தவனோரம்பினா
லேவலனாவெண்ணெய்நல்லூரில்வைத்தென்னையாளுங்கொண்ட
நாவலனார்க்கிடமாவதுநந்திருநாவலூரே.

நாதனுக்கூர்நமக்கூர்நரசிங்கமுனையரையன்
ஆதரித்தீசனுக்காட்செயுமூரணிநாவலூரென்
றோதநற்றக்கவன்றொண்டனாரூரனுரைத்ததமிழ்
காதலித்துங்கற்றுங்கேட்பவர்தம்வினைகட்டறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் தொண்டைமண்டலத்தில் இருக்கின்ற ஸ்தலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பி, அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டு திருக்கழுக்குன்றிற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினா

திருக்கழுக்குன்றம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொன்றுசெய்தகொடுமையாற்பலசொல்லவே
நின்றபாவம்வினைகடாம்பலநீங்கவே
சென்றுசென்றுதொழுமின்றேவர்பிரானிடங்
கன்றினோடுபிடிசூழ்தண்கழுக்குன்றமே.

பல்லில்வெள்ளைத்தலையன்றான்பயிலும்மிடங்
கல்லில்வெளளையருவித்தண்கழுக்குன்றினை
மல்லின்மல்குதிரடோளுரனவனப்பினாற்
சொல்லல்சொல்லித்தொழுவாரைத்தொழுமின்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருக்கச்சூரிலேபோய்க் கோயிலுள்ளே பிரவேசித்துச்சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு, புறத்திலேவந்து, அமுதுசெய்யும் பொழுதாகியும், பாகம்பண்ணிக்கொடுக்கும பரிசனங்கள வாராமையால் மிகுந்த பசிவருத்தத்தினாலே மதிற்புறத்தில் இருந்தார். அப்பொழுது, பரமசிவனுனவர் ஒருபிராமணராகி, ஒருவெற்றோட்டை ஏந்திக்கொண்டு, அங்கேசென்று, அவருடைய முகத்தைப்பார்த்து, நீா பசியினால் மிகவருந்தி இளைப்புற்றிருக்கின்றீர். நான் இப்பொழுது உமக்கு அன்னம்யாசகம்பண்ணிக்கொண்டு வருவேன். நீர்அப்புறம்போகாமல் சிறிதுபொழுது இங்கேஇரும்என்றுசொல்லி, அந்தத் திருக்கச்சூரிலே இருக்கின்ற அக்கிரகாரங்களிலேபோய், அன்னமும் கறியும் யாசகம் பண்ணிக்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற் சென்று, பசிதீர இதை உண்ணும் என்று சொல்லிக்கொடுக்க நாயனார் அவ்வையருடைய அன்பைப்புகழ்ந்து, மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு அஞ்சலிசெய்து வாங்கி, தம்மோடுவந்த தொண்டர்களுடனே அமுதுசெய்தார். உடனே அவ்வையர் மறைந்தருளினார். அதுகண்டு, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவா பரமசிவனென்று உணர்ந்து, இந்தபெரும்பகலிலே திருவடிவருந்தத் திருமேனிகொண்டு அடியேன்பொருட்டு எழுந்தருளிவந்தபெருங்கருணை இருந்தபடி என்னஎன்றுமனங்கசிந்துருகி உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, கண்ணில்நின்று ஆனந்த அருவிசொரிய, திருப்பதிகம்பாடியருளினார்,

திருக்கச்சூர் ஆலக்கோயில் - பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதுவாயோரிகதறமுதுகாட்டெரிகொண்டாடல்முயல்வானே
மதுவார்கொன்றைப்புதுவீசூடுமலையான்மகடன்மணவாளா
கதுவாய்த்தலையிற்பலிநீகொள்ளக்கண்டாலடியார்கவலரோ
யதுவேயாமறிதுவோகச்சூராலக்கோயிலம்மானே.

அன்னமன்னும்வயல்சூழ்கச்சூராலக்கோயிலம்மானை
யுன்னமுன்னுமனத்தாரூரனாரூரன்பேர்முடிவைத்த
மன்னுபுலவன்வயனாவலர்கோன்செஞ்சொல்நாவன்வன்றொண்டன்
பன்னுதமிழ்நூல்மாலைவல்லாரவரென்றலைமேற்பயில்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு, அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி காஞ்சீபுரத்தைச சமீபித்து, அவ்விடத்தில் நின்றுதமதுமகிமையையும் வரவையுங் கேள்வியுற்று வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கிய பத்தர்களைத் தாமும் வணங்கி, அவர்களோடு நகரத்திலுள்ளே சென்று, திருவேகாம்பரத்தை அடைந்து, "உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையால்" அருச்சிக்கப்பட்ட ஏகாம்பரநாத சுவாமியைத் தரிசித்து, பரவசமாய் அடியறமரம்போல விழுந்து எழுந்து விம்மி ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய, அஞ்சலியஸ்தராகி, மெய்யன்பினோடு திருப்பதிகம்பாடி, புறத்தேபோந்து, திருத்தொண்டர்களோடு அக்காஞ்சீபுரத்திலே, சிலநாள் வசித்தார். வசிக்கும் நாட்களிலே அந்நகரத்தில் இருக்கின்ற காமக்கோட்டத்திற்சென்று, அங்கிருக்கும் காமாட்சியம்மையைவணங்கி, திருமேற்றளியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவேகம்பந் திருமேற்றளி - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நொந்தாவொண்சுடரேநுனையேநினைந்திருந்தேன்
வந்தாய்போயறியாய்மனமேபுகுந்துநின்ற
சிந்தாயெந்தைபிரான்திருமேற்றளியுறையு
மெந்தாயுன்னையல்லாலினியேத்தமாட்டேனே.

பாரூர்பல்லவனூர்மதிற்காஞ்சிமாநகர்வாய்ச்
சீரூரும்புறவிற்றிருமேற்றளிச்சிவனை
யாரூரனடியானடித்தொண்டனாரூரன்சொன்ன
சீரூர்பாடவல்லார்சிவலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு ஓணகாந்தன்றளியையடைந்து ஒப்பற்ற பரமசிவத்தை வணங்கித் தன்னைத் தோழமைகொண்ட அருமைத் திறத்தைப்பேசி பொன்வேண்டி நெய்யும்பாலுமெனவெடுத்து அழகிய திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருஓணகாந்தன்றளி பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெய்யும்பாலுந்தயிருங்கொண்டுநித்தம்பூசனைசெய்யலுற்றார்
கையிலொன்றுங்காணமில்லைக்கழலடிதொழுதுய்யினல்லா
லைவர்கொண்டிங்காட்டவாடியாழ்குழிப்பட்டழுந்துவேனுக்
குய்யுமாறென்றருளிச்செய்யீரோணகாந்தன்றளியுளீரே.

ஓவணமேலெருதொன்றேறுமோணகாந்தன்றளியுளார்தா
மாவணஞ்செய்தாளுங்கொண்டவரைதுகிலொடுபட்டுவீக்கி
கோவணமேற்கொண்டவேடங்கோவையாகவாரூரன்சொன்ன
பாவணத்தமிழ்பத்தும்வல்லார்கட்கறையுந்தாஞ்செய்தபாவந்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓணகாந்தேசுரர்மேற் பதிகம்பாடிப் பொன்பெற்று அனேக தங்காபதத்தையடைந்து ஆலயத்திடை சென்று சுவாமியை வணங்கி தேனெய்புரிந்தென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கச்சியனேகதங்காபதம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனெய்புரிந்துழல்செஞ்சடையெம்பெருமானதிடந்திகழைங்கணையக்
கோனையெரித்தெரியாடியிடங்குலவானதிடங்குறையாமறையா
மானையிடத்ததொர்கையனிடம்மதமாறுபடப்பொழியும்மலைபோல்
யானையுரித்தபிரானதிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே.

வீடுபெறப்பலவூழிகணின்றுநினைக்குமிடம்வினைதீருமிடம்
பீடுபெறப்பெரியோர்திடங்கொண்டுமேவினர்தங்களைக்காக்குமிடம்
பாடுமிடத்தடியான்புகழூரனுரைத்தவிம்மாலைகள்பத்தும்வல்லார்
கூடுமிடஞ்சிவலோகனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் காபதேசுரரைப் பாடி யங்கிருந்து பல திருப்பதிகளையும் தரிசிக்கும்விருப்பால் சென்று திருப்பனங்காட்டூர் வந்து தன் பதத்தை யறுக்கும் அருமருந்தை வணங்கி, விடையின்மேல் வருவானென வெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவன்பார்த்தான்பனங்காட்டூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையின்மேல்வருவானைவேதத்தின்பொருளானை
யடையிலன்புடையானையாவர்க்குமறியொண்ணா
மடையில்வாளைகளபாயும்வனபார்த்தான்பனங்காட்டூர்ச்
சடையிற்கங்கைதரித்தானைச்சாராதார்சார்வென்னே.

பாரூரும்பனங்காட்டூர்ப்பவ்ளத்தின்படியானைச்
சீரூருந்திருவாரூர்ச்சிவன்போசென்னியில்வைத்த
வாரூரனடித்தொண்டன்னடியன்சொல்லடிநாய்சொல்
லூரூரனுரைசெய்வாருயர்வானத்துயர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் திருமாற்பேறு திருவல்லம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப் போய் வணங்கிக்கொண்டு, திருக்காளத்திமலையை அடைந்து, அதனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து நமஸ்கரித்து மேலே ஏறி, காளத்தியப்பர சந்நிதானத்திற்சென்று, அவரை வணங்கி, மகமகிழ்ந்து துதித்து, செண்டாடும் விடையாய் என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடி யருளினர்.

திருக்காளத்தி-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செண்டாடும்விடையாய்சிவனேயென்செழுஞ்சுடரே
வண்டாடுங்குழலாளுமைபாகமகிழ்ந்தவனே
கண்டார்காதலிக்குங்கணநாதனெங்காளத்தியா
யண்டாவுன்னையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே.

காராரும்பொழில்சூழ்கணநாதனெங்காளத்தியுள்
ஆராவின்னமுதையணிநாவலாரூரன்சொன்ன
சீராசெந்தமிழ்கள்செப்புவார்வினையாயினபோய்ப்
பேராவிண்ணுலகம்பெறுவார்பிழைப்பொன்றிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவருக்கு வலப்பக்கத்தில்நிற்கின்றஅன்பிலே தமக்குவேறுப்பிலாத கண்ணப்பநாயனாருடைய திருவடித் தாமரைகளைவணங்கி, கீழே இறங்கி, திருத்தொண்டர்களுடனே சிலநாள் அந்த ஸ்தலத்தில் இருந்தார். இருக்கும் நாட்களிலேஉத்தர பூமியில் இருக்கின்ற ஸ்ரீசைலம்திருக்கேதார மலை முதலாகிய சிவஸ்தலங்களை அங்கிருந்தே வணங்கி, அவைகளின்மேல் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

ஸ்ரீபர்ப்பதம்-பண்-நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானுமரையினமுமயிலினமுங்கலந்தெங்குந்
தாமேமிகமேய்ந்துதடஞ்சுனைநீர்களைப்பருகிப்
பூமாமரமுரிஞ்சிப்பொழிலூடே சென்றுபுக்குத்
தேமாம்பொழினீழற்றுயில்சீபர்ப்பதமலையே.

நல்லாரவர்பலர்வாழ்திருவயனாவலவூரன்
செல்லனூறவரியசிவன்சீபர்ப்பதமலையை
யல்லலவைதீரச்சொன்னதமிழ்மாலைகள்வல்லா
ரொல்லைச்செலவுயர்வானகமாண்டங்கிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதாரம்-பண்-நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்வாவதுமாயம்மிதுமண்ணாவதுதிண்ணம்
பாழ்போவதுபிறவிக்கடல்பசிநோய்செய்தபறிதான்
றாழாதறஞ்செய்ம்மின்றடங்கண்ணான்மலரோனுங்
கீழ்மேலுறநின்றான்றிருக்கேதாரமெனீரே.

நாவின்மிசையரையன்னொடுதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
யாவர்சிவனடியார்களுக்கடியானடித்தொண்டன்
தேவன்றிருக்கேதாரத்தையூரன்னுரைசெய்த
பாவின்றமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி சமுத்திரதீரத்தில்இருக்கின்ற திருவொற்றியூரிற் சென்று திருப்பதிகம்பாடி, திரிகாலங்களிலும் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்.

திருஒற்றியூர்-பண் குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டும்பாடிப்பரவித்திரிவார்,, ஈட்டும்வினைகடீர்ப்பார்கோயில்
காட்டுங்கலமுந்திமிலுங்கரைக்கே,, யோட்டுந்திரைவாயொற்றியூரே.
ஒற்றியூருமரவும்பிறையும்,, பற்றியூரும்பவளச்சடையா
னொற்றியூர்மேலூரனுரைத்த,, கற்றபாடக்கழியும்வினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதற்குமுன் கைலாசகிரியிலே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்மேல்ஆசை வைத்த சேடியர்கள் இருவரில் அனிந்திதையார் என்பவர் ஞாயிறு என்னும் ஊரிலே இருக்கும் வேளாளரிற் சிறந்தோங்கிய ஞாயிறுகிழவர் என்பவருக்குப் புத்திரியாராய்த் திருவவதாரஞ்செய்து, சங்கிலியார் என்னும் பெயரைப்பெற்று, உமாதேவியாருடைய திருவடிகளிலே மிகுந்த பத்தியுடையவராய் இருந்தார். அவர் பெதும்பைப்பருவ மடைந்ததுகண்டு, தந்தையாராகிய ஞாயிறுகிழவர் தம்முடைய மனைவியாரைநோக்கி, நம்முடைய புத்திரி நம்முடைய வம்சத்தில் ஸ்திரீகளெல்லாரிலும் பார்க்க அதிகசௌந்தரியமும் நற்குணமும் உடையவளாய் இருக்கின்றாள். அவளுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுக்குங்காலமாயிற்று. இதற்கு என்னசெய்வோம்,என்றுசொல்ல, மனைவியார் அவளுடைய சௌந்தரியத்துக்கும் குணத்துக்கும் இசைய ஒருபுருஷனைத்தெரிந்து விவாகஞ்செய்துகொடும் என்றார். அதைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த சங்கிலியார், இவர்கள் பேசும்வார்த்தை எனக்குப் பொருந்தும் வார்த்தையன்று. நானோ நமதுகடவுளாகிய பரமசிவனுடையதிருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்கு மனைவியாதற்கு உரியேன் இப்படியன்றி மற்றெப்படிவிளையுமோ தெரியேன் என்று நினைந்து அச்சங்கொண்டு அறிவுமயங்கி மிகசசோகித்து நிலத்திலே விழுந்தார். சமீபத்தில் நின்ற தந்தையாரும் தாயாரும் அதைக்கண்டு பதைபதைத்து அவரை எடுத்து, ஏங்கியமனத்தை யுடையவர்களாகி, இவளுக்கு நிகழ்ந்ததுயாதோ என்று, பயந்து, தாங்கிப் பனிநீர் தெளித்துத்தடவி அவருக்குச் சோகம்நீங்கியபின், அவரைப்பார்த்து மகளே! உனக்கு நிகழ்ந்ததுயாது சொல்என்று கேட்க, சங்கிலியார், இப்பொழுது என்னைக்குறித்து நீங்கள்பேசியது எனக்கு இசையாது நானோ பரமசிவனது திருவருளைப்பெற்ற ஒருவருக்குமனைவியாதற்கு உரியேன். நான் இனிமேல் திருவொற்றியூரை அடைந்து சிவனது திருவருளிற்செல்லுவேன் என்றார். அதைக்கேட்டதந்தைதாயார் இருவரும்சோகமும் அச்சமும் அதிசயமும் உடையவர்களாகி அந்தச்சங்கிலியார் சொல்லியவார்த்தையை மறைத்து ஒழுகினார்கள். ஒழுகும்நாட்களில், அவர்களுடைய குலத்துக்கொப்பாகிய குலத்தில் உள்ள ஒருவன், நிகழ்ந்த அந்தச்

சங்கதியை அறியாதவனாகி, சங்கிலியார்மேல் விருப்பங்கொண்டு அவருடைய தந்தையாரிடத்திலே கலியாணம் பேசும்பொருட்டுச் சிலரை அனுப்பினான். அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் அத்தந்தையாரிடத்திற் சென்றுபேச, அது கேட்டுத் தந்தையார் நிகழ்ந்த சங்கதியைச் சொல்லுதல் தகுதியன்று என்று நினைந்து, வேறோர் உபாயத்தினால் அனுப்பிவிட்டார். அவர்கள் திரும்பிப்போய்ச் சேர்ந்தவுடனே, அவர்களை அனுப்பினவன் அவர்களோடு இறந்து போயினான். அதைச் சங்கிலியாருடைய தந்தைதாயார் கேள்வியுற்று மனமயங்கி, உய்யவேண்டும் என்கின்ற நினைவுடையவர்கள் சங்கிலியார் பட்சத்திலே பேசத்தகாத வார்த்தையைப் பேசார்கள் என்பதை உலகம் அறியும்படிசெய்த திருவருளைக்கண்டு, அதனை யாவர்க்கும் உள்ளபடிசொல்லி மிகப்பயந்து, இனி நாங்கள் இவளெண்ணத்தின்படியே இவளைச் சிவபுண்ணியஞ்செய்துகொண்டு இருக்கும்பொருட்டுத் திருவொற்றியூரிலே கொண்டுபோய் விடவேண்டுமென்று துணிந்து, தங்கள் ஞாதிகளோடும் சங்கிலியாரைப் பார்த்து, நீ திருவொற்றியூரை அடைந்து கன்னிமாடத்தில் இருந்து பரமசிவனுடைய திருவருளை முன்னிட்டுத் தவஞ்செய்யும் என்றுசொல்லி, மிகுந்த செல்வத்தோடும் அவரைத் திருவொற்றியூருக்குக் கொண்டுபோய், கோயிலிலே பிரவேசித்து, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு சமீபத்திலே ஒரு கன்னிமாடஞ்செய்வித்து அதிலே அவரை இருத்தி, அவருக்கு வேண்டும் திரவியங்களையும் அமைத்து, அவரை வணங்கிநின்று, நீர் இந்தக்கன்னிமாடத்திலே பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டு இரும் என்றுசொல்லி, அவரைப்பிரிதலினாலே இரண்டு கண்ணினின்றும் சோகபாஷ்பஞ்சொரிய, அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு, தங்கள் ஊருக்குத்திரும்பிவிட்டார்கள். சங்கிலியார் அந்தக் கன்னிமாடத்தில் இருந்து, தினந்தோறும் திரிகாலங்களினும் கோயிலிலேபோய்; சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பூக்கட்டுமண்டபத்திலே திரையிட்டிருக்கின்ற ஓரிடத்திற் போயிருந்து; புஷ்பமாலைகட்டி சுவாமிக்குச் சாத்தும்படி கொடுத்துக்கொண்டு வருவார்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே, ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் கோயிலிலேபோய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டு, அடியார்கள் செய்கின்ற பலவகைத்திருத்தொண்டைப் பார்ப்பவராகி, புஷ்பமண்டபத்தினுள்ளே போனார். போனபொழுது முன்போலத் திரையைநீக்கிப் பரமசிவனுக்குச்சாத்தும்படி தாம்கட்டிய பூமாலைகளைக் கொடுத்துவிட்டுமின்போல மறைந்த சங்கிலியாரை விதிகூட்டக்கண்டு, அவர்மேல் ஆசைகொண்டு, புறத்திலேபோய், புஷ்பமண்டபத்தினுள்ளே ஒருபக்கத்திலே திரைக்குள்ளேநின்று ஒருபெண் என்னுடைய மனதைக் கவர்ந்துகொண்டாள் அவள் யார்? என்றார். சமீபத்திலே நின்றவர்கள், அவர் பரமசிவனுக்கு மிகுந்த பத்தியோடு திருத்தொண்டு செய்கின்ற கன்னிகையாகிய சங்கிலியாரென்

ழூர்கள். அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கோயிலினுள்ளேபோய் சுவாமியை வணங்கி நின்று, சங்கிலியாரைத்தமக்குத் தந்தருளும்படிபிரார்த்தித்துக்கொண்டு கோயிலின் புறத்திலேபோய் ஓரிடத்திலேயிருக்கசூரியன்அஸ்தமயனமாயிற்று, அப்பொழுது பரமசிவன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளிடத்திலேபோய், இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் யாவராலுஞ் செய்யப்படுதல் கூடாத பெருந்தவத்தைச் செய்கின்ற உத்தமியாகிய சங்கிலியை உனக்குத்தருவோம். நீகொண்ட கவலையை ஒழிஎன்று திருவாய்மலர்ந்தருளி,அத்தயாமத்திலே கன்னிமாடத்திலே நித்திரைசெய்கின்ற சங்கிலியாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றினர். தோன்றியபொழுது, சங்கிலியார் பரவசமாய் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று சுவாமி! அடியேன் உய்யும்படி தேவரீர் அடியேனிடத்திலே எழுந்தருளி வரும்பொருட்டு பூர்வசன்மத்திலே என்னதவஞ் செய்தேன், என்றுசொல்ல, பரமசிவன் சங்கிலியே! நம்மேலே மிகுந்த பத்தியுடையவனும், திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே சமஸ்தரும் அறியும்படி நம்மாலே தடுத்தாட கொள்ளப்பட்டவனும், நமக்குத் தோழனும் ஆகிய சுந்தரன் தனக்கு மனைவியாக உனைத் தரும்பொருட்டு எனனைப் பிரார்த்தித்தான் நீமகிழ்ச்சியோடும் அதற்குஉடன்படு என்று சொல்லியருளினர்.அதற்குச் சங்கிலியார் சுவாமீ!அடியேன்தேவரீருடைய ஆஞ்ஞையைத் தலைமேற்கொண்டேன். தேவரீர் சொல்லியருளிய நாயனாருக்கே மனைவியாதற்கு உரியேன். ஆயின், அவர் திருவாரூரினிடத்தேமிகுந்தசந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் என்பதை தேவரீர் திருவுளம்கொண்டருளும் என்றார். அதுகேட்ட கடவுள், பெண்ணே அந்தச்சுந்தரன் உன்னைப்பிரிந்துபோகேன் என்று ஒருசபதம் செய்துதருவான் என்றுசொல்லியருளி, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்சென்று,நாமசங்கிலியிடத்திலேபோய்உன்னெண்ணத்தைத் தெரிவித்தோம். நான்உன்னைப்பிரிந்துசெல்லேனென்று நீ அவளுக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுத்தால் அவள் உடன்படுவாள். இனி உனக்கு நாம் என்னசெய்யவேண்டும் என்று அருளிச்செய்ய, சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் இக்கடவுளுடைய பிறதலங்களையும் சென்று வணங்கவிரும்புகின்ற அடியேனுக்கு இதுவிலக்காகும் என்றுநினைந்து, அவரை வணங்கி சுவாமீ சங்கிலிக்கு நான் உன்னைப்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்து கொடுக்கும்பொருட்டு அடியேன் அவளோடு தேவரீருடைய ஆலயத்துக்குவந்தால், அப்பொழுது தேவரீர் அவ்வாலயத்தை விட்டுத் திருமகிழின்கீழ் இருந்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அதற்குக்கடவுள் இசைந்தருளி, சங்கிலியாரிடத்திலே முன்போலப்போய், பெண்ணே! சுந்தரன் உனக்குச் சபதஞ் செய்து தருதற்கு உடன்பட்டிருக்கிறான். அவன் நம்முடைய ஆலயத்திலே சபதஞ்செய்து தருதற்குவந்தால், நீ அதற்கு உடன்படாமல் மகிழின்கீழே சபதஞ்செய்து தரும்படிகேள் என்றுசொல்லி மறைந்

தருளினர். சங்கிலியார் விழித்தெழுந்து அதிசயித்து, அவ்விரவிலே பரம
சிவனுடைய திருவருளை நினைந்துநினைந்து நித்திரை செய்யாதவராகி, சமீ
பத்திலே நித்திரைசெய்கின்ற தம்முடைய சேடியர்களை எழுப்பி, தமக்கு
க்கனவிலே பரமசிவன் அருளிச்செய்த எல்லாவற்றையும் அவர்களுக்குத்
தெரிவிக்க, அவர்கள் அச்சம் அதிசயம் ஆனந்தம் மூன்றும் அடைந்துசங்கி
லியாரை வணங்கினர்கள். திருப்பள்ளி எழுச்சிக்குப் புஷ்பந்தொடுக்கும்
பொழுது ஆனமைகண்டு, சங்கிலியார்சேடியர்களோடு கோயிலுக்குச்செல
ல, அவருக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்கும்பொருட்டு, அதற்குமுன் அவ்
விடத்தில் வந்து அவருடைய வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டு நின்ற
சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தமக்கு எதிரேவந்த அவர் சமீபத்திற்சென்று, தம
க்குப் பரமசிவன் அருளிசசெய்ததைச் சொன்னர். அதற்குச் சங்கிலியார்
எதிர்வார்த்தை ஒன்றும் சொல்லாமல் நாணங்கொண்டு சேடியர்களோடும்
கோயிலினுள்ளே புகுந்தார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவர் பின்னேபோய்
பெண்ணே ! நான் உம்மைப்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்யும்பொருட்டுச்
சுவாமிசந்நிதானத்துக்கு வாரும்என்றுசொல்ல, சங்கிலியார்கண்டகனவை
க் கேட்டறிந்த சேடியர்கள் சுவாமீ இதன்பொருட்டுத் தேவரீர் சிவசந்நிதா
னத்திலே சபதஞ்செய்வது தகாது என்றார்கள். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்
தி சுவாமிகள் பரமசிவனுடைய செய்கையை அறியாமல்,பெண்களே நான்
வேறெங்கே சபதஞ்செய்து தரவேண்டும் என்றுகேட்க, சேடியர்கள் மகி
ழின்கீழே சபதஞ் செய்துகொடும் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனர் ம
னம்மருண்டு, இவர்கள் சொல்லியதை மறுக்கில், விவாகந் தவறினுந் தவ
றும்-ஆதலால் இதற்கு உடன்படவேண்டும் என்று துணிந்து அப்படியே
செய்யலாம், வாருங்கள் என்றுசொல்லி, அவர்களோடு மகிழின் கீழேபோ
ய்ச்சேர்ந்து சங்கிலியார் காணும்படி அந்த மகிழை மூன்றுதரம் வலஞ்செ
ய்து, உன்னை நான்பிரியேன் என்று சபதஞ்செய்து கொடுத்தார். அதுகண்
டு சங்கிலியார் மனங்கலங்கி, கடவுளுடைய ஆஞ்ஞையினலே பாவியேன
இதைக் கண்டேனே என்று துக்கித்துக்கொண்டு ஒரு பக்கத்திலே மறைந்
து நின்றார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சபத முடித்தபின், ஆலயத்தினுள்
ளேபோய்க் கடவுளை வணங்கி ஸ்தோத்திரம செய்துகொண்டு திரும்பிவிட்
டார். அதற்குப் பின்,சங்கிலியார் புஷ்ப மண்டபத்திலேபோய்த்தம்முடை
யபணியை முடித்து, பரமசிவன தமக்கு அருள்செய்ததை நினைந்து, அவ
ரை வணங்கிக்கொண்டு விடியும்பொழுது கன்னிமாடத்துக்குத் திரும்பிவி
ட்டார். அவ்விரவிற்றனே பரமசிவன் திருவொற்றியூரில் இருக்கின்ற தம்
முடைய தொண்டர்களுக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, நம்முடைய அடி
யானகிய சுந்தரனுக்குச் சங்கிலியென்னும் கன்னிகையை விவாகஞ்செய்து
கொடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினா. அவர்கள் அவ்வாஞ்

லைஞயைத் தலைமேற்கொண்டு, மற்றநாளிலே அவ்வூரில் இருக்கின்றசமஸ்த சனங்களோடுங்கூடி மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும் மகா அலங்காரத்தோடும் சங்கிலியாரைச் சுந்தரமூர்த்திக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தார்கள். விவாகஞ்செய்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சங்கிலியாரோடுகூடி அவ்வூரிலேவாழ்ந்திருந்தார். இருக்குநாளிலே ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வீதிவிடங்கப்பெருமானுடைய வசந்தோற்சவகாலம்சமீபித்ததை அறிந்து, வன்மீகநாதனை இவ்வளவுகாலமும் மறந்திருந்தேனே என்று துக்கித்து, அவ்வாமேலே திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்திமையுமடிமையையுங்கைவிடுவான்பாவியேன்
பொத்தினநோயதுவிதனைப்பொருளறிந்தேன்போய்த்தொழுவேன்
முத்தினைமாமணிதன்னைவயிரத்தைமூர்க்கனேன்
எத்தனைநாள்பிரிந்திருக்கேனென்னாரூரிறைவனையே.

பேரூருமதகரியினுரியானைபெரியவர்தஞ
சீரூருந்திருவாரூர்ச்சிவனடியேதிறம்விரும்பி
யாரூரனடித்தொண்டனடியனசொலசலிடத்தில்
ஆரூரனிவைவல்லாருலபவர்க்குமேலாரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்னொருநாளிலே அவரை மிகநினைந்து, திருவாரூருக்குப் போகக் கருதி, ஆலயத்திலே புகுந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு, திருவொற்றியூரை நீங்கினார். நீங்கியபொழுது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு அவர் சபதந தவறினமையால் இரண்டு கண்களும் மறைந்தன, அப்பொழுது நாயனார் திகைத்துநெடிதுயிர்த்து, சபதந்தவறினமையால் எனக்கு இது நிகழ்ந்தது என்று நினைந்து, இந்தக்கொடுந்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு நமது கடவுளைப்பாடுவேன என்று துணிந்து அழுக்குமெய்கொடென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவொற்றியூர்-பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

அழுக்குமெய்கொடுன் றிருவடியடைந்தேனதுவுநான்படப்பாலதொன்றுனாற்
பிழுக்கைவாரியும்பால்கொள்வரடிகேள்பிழைப்பனாகிலுந்திருவடிப்பிழையேன்
வழுக்கிவீழினுந்திருப்பெயரல்லால்மற்றுநானறியேன்மறுமாற்றம்
ஒழுக்கவென்கணுக்கொருமருந்துரையாயொற்றியூரெனுமூருறைவானே.

ஓதம்வந்துலவுங்கரைதன்மேலொற்றியூருறைசெல்வனைநாளும்
ஞாலந்தான்பரவப்படுகின்றநான்மறையங்கமோதியநாவன
சீலந்தான்பெரிதும்மிகவல்லசிறுவன்வன்றொண்டனாரூரனுரைத்த
பாடல்பத்திவைவல்லவர்தாம்போயப்பரகதிதிண்ணநண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பதிகம்பாடியும், கடவுள் அத்துயரத்தை நீக்கினரில்லை. ஆயினும் திருவாரூருக்குச் செல்லவேண்டுமென்கிற பேரவாவினால் சிலர் முன்னே வழிகாட்டிக்கொண்டு செல்ல, திருமுல்லைவாயிலுக்குப்போய், சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவடமுல்லைவாயில்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்பணிந்தேத்தும்வேதியர்மாதர்வெருவிடவேழமன்றுரித்தாய்
செண்பகச்சோலைசூழ்திருமுல்லைவாயிலாய்தேவர்தம்மரசே
தண்பொழிலொற்றிமாநகருடையாய்சங்கிலிக்காகவென்கண்கொண்ட
பண்பநின்னடியேன்படுதுயர்களையாய்பாசுபதாபரஞ்சுடரே.

விரைதருமலர்மேலயனொடுமாலும்வெருவிடநீண்டவெம்மானைத்
திரைதருபுனல்சூழ்திருமுல்லைவாயிற்செல்வனைநாவலாரூர
னுரைதருமாலையோரைஞ்சினோடைஞ்சுமுளங்குளிர்ந்தேத்தவல்லார்க
ணரைதிரைமூப்புநடலையுமின்றிநண்ணுவார்விண்ணவர்க்கரசே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு தொண்டனுக்கு கிருபைசெய்தருளும் பழமையான புகழையுடைய திருமுல்லைவாயிலின் கண் வாழாநின்ற பரமசிவத்தையான கொண்ட கொடிய துயரத்தை நீக்குவாயெனத் துதித்து சுட்டியகாதலின்படி வழிகொண்டு வருபவராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சோலைகள்சூழ்ந்து மாடமாளிகைகள்நிறைந்த வெண்பாக்கத்தையடைந்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவெண்பாக்கம்-பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மான்றிகழுஞ்சங்கிலியைத்தந்துவருபயன்களெல்லாந்
தோன்றவருள்செய்தளித்தாயென்றுரைக்கவுலகமெல்லா
மீன்றவனேவெண்கோயிலிங்கிருந்தாயோவென்ன
வூன்றுவதோர்கோலருளியுளோம்போகீரென்றானே.

பிழையுளனபொறுத்திடுவரென்றடியேன்பிழைத்தக்காற
பழியதனைப்பாராதேபடலமென்கண்மறைப்பித்தாய்
குழைவிரவுவடிகாதாகோயிலுளாயேயென்ன
வுழையுடையானுள்ளிருந்துளோம்போகீரென்றானே.

ஏராரும்பொழினிலவுவெண்பாக்கமிடங்கொண்ட
காராருமிடற்றானைக்காதலித்திட்டன்பினொடுஞ்
சீராருந்திருவாரூர்ச்சிவன்பேர்சென்னியில்வைத்த
வாரூரன்றமிழ்வல்லார்க்கடையாவல்வினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்ஙனம் ஊன்றுகோல்பெற்று, பழையனூரிலேபோய், காரைக்காலம்மையார் தலையாலே பிரதக்ஷிணஞ் செய்த திருவாலங்காடுக்குச் சமீபத்திலே நின்று அதனை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காடு-பண்-பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்தாமுத்திதரவல்லமுகிழ்மென்முலையாளுமைபங்கா
சித்தாசித்தித்திறங்காட்டுஞ்சிவனேதேவர்சிங்கமே
பத்தாபத்தர்பலர்போற்றும்பரமாபழையனூர்மேய
அத்தாவாலங்காடாவுன்னடியார்க்கடியேனாவேனே.

பத்தர்சித்தர்பலரேத்தும்பரமன்பழையனூர்மேய
அத்தனாலங்காடன்றனடிமைத்திறமேயன்பாகி
சித்தர்சித்தம்வைத்தபுகழ்ச்சிறுவனூரனொண்டமிழ்கள்
பத்தும்பாடியாடுவார்பரமனடியேபணிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருவூறலிற்சென்று வணங்கி காஞ்சிபுரத்தை அடைந்தார். அங்கே முன் காமக்கோட்டத்திற சென்று தருமத்தை வளர்க்கின்ற பெருங்கருணையையுடைய உலகமாதாவாகிய காமாட்சியம்மையை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு, திருவேகம்பத்தை அடைந்து, ஏகாம்பரநாத சுவாமியை வணங்கி, ஆதிகாலத்திலே திருப்பாற்கடலினின்று எழுந்து தேவர்களைவருத்தத்தொடங்கிய ஆலகாலவிஷத்தைத் திருமிடற்றிலடைத்துஅவர்கள் அமுதுண்ண அருள்செய்த கருணாநிதியே! சிறியேன்செய்த பிழையைப்பொறுத்துச் சிறியேனுக்குத் தேவரீரைத்தரிசிக்கும்பொருட்டுக்கண்ணைத் தந்தருளுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுதுகடவுள் இடக்கண்ணை மாத்திரம் கொடுத்து தமது திருக்கோலத்தைக்காட்ட, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கண்டு பரவசமாகி அடியற்றமரம்போல வீழ்ந்து எழுந்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவேகம்பம்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலந்தானுகந்தமுதுசெய்தானையாதியையமரர்தொழுதேத்துஞ்
சீலந்தான்பெரிதும்முடையானைசசிந்திப்பாரவர்சிந்தையுளானை
யேலவார்குழலாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாறே.

பெற்றமேறுகந்தேறவல்லானைப்பெரியவெம்பெருமானென்றெப்போதுங்
கற்றவர்பரவப்படுவானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றதென்று
கொற்றவன்கம்பன்கூத்தனெம்மானைக்குளிர்பொழிற்றிருநாவலாரூரன்
னற்றமிழிவையீரைந்தும்வல்லார்நன்னெறியுலகெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அந்த ஸ்தலத்திலே சிலநாளிருந்து பின் அந்தஸ்தலத்தை நீங்கி வழியிலே "தென்றிருவாரூர்புக் கெந்தைபிரானாரையென்றுகொலெய்துவதே" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப பாடியருளினார்.

திருவாரூர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தியுநண்பகலுமஞ்சுபதஞ்சொல்லி
முந்தியெழும்பழையவல்வினைமூடாமுன்
சிந்தைபராமரியாத்தென்றிருவாரூர்புக்
கெந்தைபிரானாரையென்றுகொலெய்துவதே.

மின்னெடுஞ்செஞ்சடையான்மேவியவாரூரை
நன்னெடுங்காதன்மையாளுவலர்கோனூரன்
பன்னெடுஞ்சொன்மலர்கொண்டிட்டனபத்தும்வல்லார்
பொன்னுடைவிண்ணுலகநண்ணுவார்புண்ணியரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து தொண்டமண்டலத்தைக் கடந்து திருவரமாத்தூரிற் சென்று பதிகம்பாடி, திருவரத்துறையை வணங்கி, கல்வாயகிலென்ன வெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநெல்வாயில் திரு அரத்துறை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்வாயகிலுங்கதிர்மாமணியுங்கலந்துந்திவருநிவவின்கரைமே
னெல்வாயிலரத்துறைநீடுறையுந்நிலவெண்மதிசூடியநின்மலனே
நல்வாயில்செய்தார்நடந்தாருடுததாரநரைத்தாரிறந்தாரென்றுநானிலத்திற்
சொல்வாய்க்கழிக்கின்றதறிந்தடியேன்றொடர்ந்தேனுய்யப் போவதோர்சூழ
[ல்சொல்லே.

நீரூருநெடுவயல்சூழ்புறவினெல்வாயிலரத்துறைநின்மலனைத்
தேரூர்நெடுவீதிநன்மாடமலிதென்னாவலர்கோனடித்தொண்டுபண்ணி
யாரூரனுரைத்தனநற்றமிழினமிகுமாலையோர்பத்திவைகற்றுவல்லார்
காரூரகளிவண்டறையானைமன்னரவராகியோர்விண்முழுதாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு அங்கிருந்து புறப்பட்டு, பலதிருப்பதிகளையும் அடைந்து, கடவுளுடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்துச்சோழமண்டலத்தை யடைந்து சர்ப்பாபரணராகிய கடவுள் வசிக்கும் திருவாவடுதுறையிற்சேர்ந்து அப்பதியிலுள்ளார் எதிர்கொள்ள ஆலயத்தை வலம்வந்து உள்ளேபுகுந்து ஒரு கண்ணில்லாமையைக் குறித்து மங்கவன்று இங்கெனக்காருற வென்னத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறை - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கங்கைவார்ச்சடையாய்கணநாதாகாலகாலனேகாமனுக்கனலா
பொங்குமாகடல்விடமிடற்றானேபூதநாதனேபுண்ணியாபுனிதா
செங்கணமால்விடையாய்தெளிதேனேதீர்த்தனேதிருவாவடுதுறையு
ளெங்களைஅஞ்சலென்றருளாயாரெனக்குறவமரர்களேறே.

வெண்டலைப்பிறைகொன்றையுமரவும்வெறிமத்தமும்விரவிமுன்முடித்த
விண்டமாமலர்ச்செஞ்சடையானைவிசனைத்திருவாவடுதுறையு
ளண்டவாணனைச்சிங்கடியப்பனணுக்கவன்றொண்டனூரனுரைத்த
தண்டமிழ்மலர்பத்தும்வல்லார்கள்சாதலும்பிறப்புமறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்து திருத்துருத்திக்குப்போய்ச் சுவாமியை வணங்கி அடியேன்மேலே பொருந்தியநோய்நீங்க, அருள்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது கடவுள் நீ இக்கோயிலுக்கு வடபுறத்தில் இருக்கின்ற குளத்திலே ஸ்நானம்பண்ணுவாயாகில் இந்த நோய் நீங்கிவிடும் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். அதுகேட்டுச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கைதொழுது புறப்பட்டு அந்தத்தீர்த்தத்தை அடைந்து, சுவாமியைவணங்கிக்கொண்டு, அவருடைய திருவடிகளின்மேல அன்போடு பதிந்த இருதயத்துடனே அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானம் பண்ணினர். உடனே அவருடைய திருமேனிநோய் நீங்கிப் பிரகாசம் அடைந்தது. அவர்கண்டவர்கள் அதிசயிக்கும்படி கரையேறி வஸ்திரந்தரித்துக்கொண்டு கோயிலின்மேலபோய், சுவாமியைவணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருத்துருத்தியுந் திருவேள்விக்குடியும் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுமாமேகங்கள்பொழிந்திழிந்தருவிவெடிபடக்கரையொடுந்திரைகொணர்ந்தெ
மன்னுமாங்காவிரியகன்கரையுறைவாரடியிணைதொழுதெழுமன்பராமடியார [ற்று
சொன்னவாற்றிவாராதுருத்தியாரவேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்செடியனேனாயே
னென்னைநான்மறக்குமாறெமபெருமானையெனனுடம்படும்பிணியிடர்கெடுத்தானே.

மங்கையோர்கூறுகந்தேறுகந்தேறிமாற்றலார்திரிபுரம்நீறெழச்செற்ற
வங்கையான்கழலடியன்றிமற்றறியானடியவர்க்கடியவன்றொழுவனூரன்
கங்கையார்காவிரித்துருத்தியாரவேள்விக்குடியுளாரடிகளைச்சேர்த்தியபாட
றங்கையாற்றொழுதுதந்நாவின்மேற்கொள்வார்தவநெறிச்சென்றமருலகமாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்திருப்பதியை நீங்கி திருவாரூரிற் சென்று மாலைக்காலத்திலே தூவாயரை வணங்கும்படி அடியார்களோடு கோயிலிலே பிரவேசித்துவணங்கிக் கண தந்தருளும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி-பண்-பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தூவாயா தொண்டு செய்வார் படுதுக்கங்கள்
காவாயே கண்டு கொண்டார் ஐவர்க் காகிவு
நாவாயா லுன்னையே நல்லன சொல்லுவேற
காவா வென பரவையுண மண்டளியம்மானே.

கரந்தையும் வன்னியும் மததமுங் கூவிளமும்
பரந்த சீர்ப்பரவையுண மண்டளியம்மானை
நிரம்பிய வூரனுரைத்தன பத்திவை
விரும்புவார் மேலையார் மேலையார் மேலாரே.

திருச சிற்றமபலம்.

வெளியேபோய் ஓரிடத்தில் இருந்து, பின் அடியாரகளோடு திருமூலத்தானத்திலே திருவோத்தாயாமததிலே சுவாமி தரிசனஞ் செய்வதற்கு எழுந்து வழிக்கொண்டு வழியிலே அடியார்கள் தமக்கெதிரேவர அவர்கள் முகத்தைபபார்த்து, கைக்கிளையினலே ஒரு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்-பண்-கொலலி.

திருச்சிற்றம்பலம்

குருகுபாயக கொழுங்கரும் புகணெரிநதசா
றருகுபாயும் வயலந்தணாரூரரைப்
பருகுமாறும பணிநதேக்குமாறுங் கினை
தருகுமாறும் மவையுணாத்தவல்லீர்களே.

நித்கமாக நினைந்துளளமே ததித்தொழும்
அததனம் பொறகழலடிகளாரூரரைச
சித்தம் வைத்தபுகழசிங்கடியபபன்மெய்ப்
பத்த னூரன் சொன்னபாடுமினபத்தரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதனபின்பு தேவாசிரிய மண்டபத்தின் முன் நமஸ்கரித்து, கோபுரத்தையும் வணக்கி, உளளே புகுநது சுவாமி சநநிதானத்திலே போய்விழு

ந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று, சுவாமியைத் தரிசனஞ்செய்தற்கு ஒரு கண் போதாமையால் அதிக துக்கங்கொண்டு, சுவாமீ! அடியேனுக்கு வலக்கண்ணையுந்தந்து அடியேனை இத்துக்கசாகரத்தினின்றும் கரையேற்றியருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து, "மீளாவடிமையுமக்கேயாளாய்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்-பண்-செந்துருத்தி

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீளாவடிமையுமக்கேயாளாய்ப்பிறரைவேண்டாதே
மூளாததீப்போலுள்ளேகனன்றுமுகத்தான்மிகவாடி
யாளாயிருக்குமடியார்தங்களல்லல்சொன்னக்கால
வாளாங்கிருப்பீர்திருவாரூரீர்வாழ்ந்துபோதீரே.

காரூர்கண்டத்தெண்தோணைமுக்கணைகலைகள்பலவாகி
யாரூர்த்திருமூலத்தானத்தேயடிப்பேராரூரன
பாரூரறியவென்கண்கொண்டீர்நீரேபழிப்பட்டீர்
வாரூர்முலையாள்பாகங்கொண்டீர்வாழ்ந்துபோதீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது வன்மீக நாதர் திருவுளமிரங்கி, அவருக்கு வலக் கண்ணையுங் கொடுத்தருளினர். உடனே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பரவசமாய்ப் பலமுறைவிழுந்தும் எழுந்தும் மிகுந்த களிப்பினால் ஆடியும் பாடியும் இன்பசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி, வன்மீக நாதருடைய திருக்கோலத்தை இரண்டு கண்களினாலுந் தரிசனஞ்செய்து வணங்கித் துதித்துக்கொண்டுபுறப்பட்டு, தேவாசிரிய மண்டபத்திலேபோய் அங்கிருந்தார்.

முன் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், கோயிலுக்குப் போம்போது, அவருடைய பரிசனங்களிற் சிலர் பரவையார் வீட்டுக்குப்போக நினைந்து, அவர் வாயிலிலேபோய், அப்பரவையார் தம்மைப் பிரிந்து சென்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்துகொண்டிருந்த சங்கதியைக் கேள்வியுற்று அதிக துக்கமுங் கோபமுங்கொண்டிருந்தமையால், உள்ளே போகப்பெறாமல், திரும்பி தேவாசிரிய மண்டபத்திலிருந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியை அடைந்து, சுவாமீ பரவையார், தேவரீர் திருவொற்றியூரிலே சங்கிலியாரை விவாகஞ்செய்த சமாசாரம் முற்றும் கேள்வியுற்றமையால், இப்பொழுது அவர் வீட்டுப்புறத்தும் செல்லப்பெறாமல் திரும்பிவிட்டோம் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாயனர் மனங்கலங்

கி, இனி இதற்கு என்னசெய்வோம் என்றுஆலோசித்து, லௌகீகவிஷயத்
திலே வல்ல சில மனிதர்களை, பரவையார் கொண்டகோபத்தை நீக்கிக்கொ
ண்டு வரும்பொருட்டு, அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார். அனுப்பப்பட்டஅவர்
கள் பரவையார்முன் சென்று, அவருக்குப் பல நியாயங்களையும் எடுத்துச்
சொல்லி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோடு முன்போலக்கூடியிருக்கவேண்டும்
என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதற்குப் பரவையார் இசையாதவராகி, கோப
ம் அதிகரித்து, எனக்குக் குற்றஞ்செய்த அவர்பக்கத்தில் இன்னும் இப்படி
ப் பேசுவீர்களாகில், நான் பிராணத்தியாகம் பண்ணிப்போடுவேன் என்றார்
அவர்கள் அதைக்கேட்டு மிகப்பயந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்செ
ன்று, நிகழ்ந்த சங்கதியைத் தெரிவித்தார்கள் அதைக்கேட்ட நாயனார்மிகு
ந்த துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி, சமீபத்தில் இருந்தவர்கள் எல்லாரும் நித்
திரைசெய்யும்பொழுது, அர்த்தயாமத்திலே தனியேவருந்தி பரமசிவனுடை
ய திருவடிகளைத் தியானித்து ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களைத் தொ
லைக்கும் பொருட்டு அவைகளின் பலங்களைப் புசிப்பித் தருளுகின்ற
கடவுளே, அடியேன் பூர்வத்திலே செய்த கர்மத்தினாலே அடியேனு
க்குத் தேவரீராலே கூட்டப்பட்ட பரவையினுடைய புலவியைத்தேவரீ
ரே இந்த அர்த்தயாமத்தில எழுந்தருளிவந்து தீர்த்தருள வேண்டும்
என்று பிரார்த்தித்தார். அப்பொழுது, தனுகரணங்களை யானென்றும் புவ
னபோகங்களை எனதென்றும் அபிமானிக்கின்ற அகங்கார மமகாரங்களை
ஒழிந்து தம்மை உணர்ந்து தமது திருவருள் வழிநிற்கும் மெய்ஞ்ஞானிக
ளுக்குப் பிராரத்துவமாத்திரம் புசிப்பித்து அவர்கள அது புசிக்கும்போது
மனம் வாக்கு காயம் என்னும் திரிகரணங்களாற் செய்யும் செயல்கள் அவ
ர்களுக்கு ஆகாமியமாய் ஏறாது அவைகளைத் தனுசெயலாகக்கொண்டருளு
ம் பரமசிவனானவர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பிராரத்துவமுற்றும்புசி
ப்பித்துத் தொலைப்பிக்கும்பொருட்டும் தாம் அப்படிச்செய்தல் அவன்அவ
ள் அது முன்னிலையாயாம் ஆயினும், அம்முன்னிலையாய் அது செய்பவர்
தாமே என்பது நம்மனோர்க்கும் தெளிவுறப் புலப்படும்பொருட்டும், விஷ்
ணுமூர்த்தியாலும் தேடிக் காணப்படாத அருமைத் திருவடிகள் பூமியிலே
தீண்டும்படி அந்நாயனாருக்கு வெளிப்பட எழுந்தருளிவந்தார். அதுகண்ட
நாயனார் எழுந்து,தாங்கற்கரிய ஆனந்தமேலீட்டினாலே சரீரம்நடுங்கஉரோ
மஞ் சிலிர்க்க, இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய, கடவுளுடைய
திருவடியின்கீழ் விழுந்து, எழுந்து, ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நின்
றார். கடவுள் அவரைநோக்கி, உனக்கு நிகழ்ந்ததுயாது, என்று கேட்டரு
ள, அவர் தேவரீருடைய திருவருள்கூட்ட அடியேன் திருவொற்றியூரிலே
சங்கிலியை விவாகஞ்செய்த சமாசாரமுழுதும் பரவையானவள் கேள்வியு
ற்று அறிந்து தன்னிடத்திலே நான்வரில் தான் பிராணத்தியாகம்பண்ணுத
ல் தவறாதுஎன்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறாள். சிறியேன் தேவரீருக்கு

அடியாரும் தேவரீர் சிறியேனுக்குத் தோழரும் ஆண்டவருமாயிருத்தல் மெய்யானால் சிறியேன் படுந்துன்பத்தைப் பார்த்துத் தேவரீரே இவ்விரவில் பரவை வீட்டுக்குச்சென்று அவளுடைய புலவியைத் தீர்த்தருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அதைக்கேட்ட கடவுள், தோழனே! நான் இப்பொழுது உனக்கு ஒரு தூதனாகிப் பரவை வீட்டுக்குப் போகின்றேன். நீ உன் துன்பத்தை ஒழியென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, தேவர் முனிவர் பூதங்கள் முதலாகிய சமஸ்தரும் ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு புறத்திலே சூழும்படி, பரவையார் வீட்டைநோக்கி நடந்து, அவ்வீட்டுவாயிலை அடைந்து, தம்மோடு வந்த கணங்கள் புறத்திலே நிற்க, தாம் தமக்கு அருச்சனை செய்கின்ற ஒரு ஆதிசைவர் வடிவங்கொண்டு உள்ளே தனியேசென்று கதவு பூட்டியிருத்தலால் அதற்குமுன்னின்று பரவையே! கதவைத்திறவென்று அழைத்தார். நித்திரையின்றித் துக்கத்தோடிருந்த பரவையார் அதைக்கேட்டு, தம்மை அழைத்தவர் சுவாமிக்கு அருச்சனைசெய்கின்ற ஆதிசைவரென்றுணிந்து சுவாமிக்கு அருச்சனைசெய்யும் பெரியவர் இந்த அர்த்தயாமத்திலே இங்கேவந்தது யாதுகாரணம் பற்றியோ, என்றுபயந்து, பதைபதைத்துப்போய் கதவைத்திறந்து, அவரைக்கண்டு, சுவாமீ தேவரீர் இப்பொழுது இங்கே எழுந்தருளிவந்த காரணம் யாது, என்றுகேட்டார். அதற்குக் கடவுள் நான்சொல்வதைநீமறாதுசெய்வாயாகில், சொல்லுவேன்என்றுசொல்ல, பரவையார். நீர் அதைச்சொல்லும் அதுஎன்னால்இயலுமாகில், செய்வேன் என்றார். கடவுள், சுந்தரமூர்த்தி இங்கே வருவதற்குநீஉடன்படல்வேண்டும்என்றுசொல்ல, பரவையார், உம்முடையபெருமைநன்றாய் இருக்கின்றது என்னைப் பிரிந்துசென்று திருவொற்றியூரிலே சேர்ந்து அங்கே சங்கிலியினாலே பிணிப்புண்டவருக்கு இங்கே ஒருசார்பு உண்டாகுமோ, என்றார். சுவாமி அதைக்கேட்டு, நீ உனக்குச் சுந்தரமூர்த்திசெய்த குற்றங்களை மனதிலே கொள்ளாமல் கோபம்நீங்கி அவரை இங்கே வருவிக்கும்பொருட்டு உன்னைநான் வேண்டிக்கொண்டேன். நீ மறுப்பது தகுதியல்ல, என்று அருளிச்செய்ய, பரவையார், நீர் இந்தக்காரியத்தின் பொருட்டு இந்த வீட்டுக்கு வருதல் உம்முடைய பெருமைக்குத் தகுதியல்ல, அவர் இங்கேவருதற்கு நான் இசையமாட்டேன். நீர் போயவிடும் என்றார். அதைக்கேட்ட கடவுள் உள்ளே நகைத்துக்கொண்டு தம்முடைய திருவுருவத்தைப்பரவையாருக்குக் காட்டாமல், சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்குத் திரும்பிச்சென்றார். சென்ற கடவுளைச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள மகிழ்ச்சியோடு எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து, அவருடைய திருமுகத்திலே தோன்றிய சிரிப்பைக்கண்டு, அவருடைய திருவுள்ளக் கருத்தை அறியாமல், தாம் நினைத்த கருத்தை முடித்துவந்தனர் என்று துணிந்து, தேவரீர் அன்றைக்குச் சிறியேனை ஆட்கொண்டதற்கு இசைய இன்றைக்குப் பரவையுடைய கோபம் முழுதையுந்தீர்த்துவந்தருளினீர் என்றார். கடவுள் அதைக்கேட்டு, உன்வேண்டுகோளின்

படி நாம் பரவை வீட்டுக்குப்போய் அவளிடத்திலே பேசினோம். அவள் இ
சையவில்லை என்றார். உடனே நாயனார் நடுக்கங்கொண்டு வணங்கி தேவரீர்
அருளிச்செய்ததை அடியாளாகிய பரவையாமறுப்பாள்· தேவரீர் என்னு
டைய அடிமைத் தன்மையை வேண்டுவதில்லையாகில், அன்றைக்கு என்
னை வலிய ஆட்கொண்டதேது நான்படுந் துக்கத்தைக் கண்டீர். இன்றைக்
கு நான் அவளிடத்திலே போவதற்கு அருள் செய்யீராகில், என்னுயிர்நீங்
கிவிடும், என்று சொல்லிவிழுந்தார். அதுகண்டு கடவுள், நாம் இன்னும்பர
வையிடத்திலேபோய் இப்போதே நீ அவளிடத்திற் செல்லும்படி செய்கு
வோம் நீ துக்கிக்கவேண்டாம் என்று அருளிச்செய்து, கணங்களோடு பர
வையார் வீட்டை அடைந்தார். அதற்குமுன், பரவையார், தம்மிடத்தில்
வந்த ஆதிசைவர் போனபின்பு, அவ்வாதிசைவராய் வந்தவர் பரமசிவனென்
றே பல அதிசயத்தோற்றத்தால அறிந்து பயங்கொண்டு ஐயோ கெட்டே
ன் எங்கள சுவாமிவாக்குக்கு எதிர்வாக்குச் சொல்லி மறுத்தேனே என்று
புலம்பி, நித்திரைசெய்யாதவராகி, தம்முடைய தோழருக்காக அருச்சகர்
வடிவங்கொண்டு வந்த கடவுளைப் பாவியேன் மதித்தேனில்லை என்று வாயி
லையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார், பரமசிவனுனவர் தாமாந்தன்மையை அ
றிதற்கு எறும்கோலத்தோடும் தேவர் முனிவர் முதலாகிய சமஸ்தகணங்
களும் சூழும்படி பரவையார் வீட்டினுள்ளே பிரவேசித்தார். அதுகண்ட
பரவையார் அதிசீக்கிரமாகஎழுந்துபோய்க் கடவுளுடையதிருவடியிலேவிழு
ந்து நமஸ்கரிக்க, கடவுள் அவரைநோக்கி பரவையே நாம் சுந்தரனை அனுப்ப
த்திரும்பவும் உன்னிடத்திலே வந்தோம் நீ இன்னும் முன்போல மறாமல்
புலவியினால் வருந்துகின்ற அவன் உன்னிடத்திலே வருதற்கு உடன்படல்
வேண்டும் என்றார்.

அதற்குப் பரவையார் தேவரீர் பிராமணவடிவங்கொண்டு முன் இங்
கே எழுந்தருளிவந்தீர். பின் உண்மையாகிய இந்தத் திருக்கோலத்தோடு
இப்பொழுது எழுந்தருளிவந்தீர். நான் பூர்வசன்மத்திலே செய்த தவப்பய
ன் இதுவோ என்றுசொல்லி வியந்து, பின்பு பிரமவிஷ்ணுக்களாலும் அறி
யப்படாத தேவரீர் அன்பரொருடு இரவிலே மாறாமல் அங்கும்இங்குமா
திரிந்து எளியவராவீராகில், சிறியேன் இதற்கு உடன்படாமல் யாதுசெய்
வேன் என்றார். கடவுள் அதைக்கேட்டு நன்றுசொன்னாய் என்று திருவாய்
மலர்ந்தருளி, புறப்பட்டு சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற்போனார். சுந்தரமூர்த்திஅ
வரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு, நமஸ்கரித்து, சுவாமி யாது சொல்வாரோ எ
ன்று அறியாதவராகி, சுவாமி என்னுடைய உயிரைக்காவாமல் இடர்செய்
கின்ற பரவையிடத்தில் நின்றும் என்ன உத்தரம் கொண்டுவந்தீர் என்று
கேட்க, கடவுள், உன்மேலே பரவைகொண்ட கோபத்தைத் தணிவித்தோ
ம் நீ இனி அவளிடத்திற்போகலாம் என்றார். அதுகேட்ட நாயனார், மனசி

லே களிப்புடைந்து, சுவாமீ! போகமோக்ஷம் இரண்டையுங் கொடுத்தருளுகின்றவர் தேவரீரே என்பதை யாவர்க்கும் புலப்படுத்தினீர். இனி எனக்கு இடர் ஏது. என்றுசொல்லித் திருவடிகளிலேவிழுந்தார். உடனே பரமசிவனானவர் மறைந்தருளினார். விழுந்தநாயனார் எழுந்து, பரவையார் வீட்டுக்குப்போகத் தொடங்கினார். அப்பொழுது அவருடைய பரிசனங்களெல்லாம் விழித்து எழுந்தன, நாயனார் அப்பரிசனங்கள் பக்கத்திற் சூழ, தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்து துதிக்க, சென்று பரவையார் வீட்டை அடைந்தார். அதற்குமுன் மிகுந்த விருப்பத்தோடும் தம்முடைய வீடுமுழுவதையும் அலங்கரிப்பித்துத் தீபதூபங்களும் நிறைகுடமும் நிறைத்துத் தோழியர்களோடு வாயிலிலே வரவுபார்த்து நின்ற பரவையார் அங்கே எழுந்தருளிவந்த நாயனாரைக்கண்டு மகாசந்தோஷங்கொண்டு அவரை நமஸ்கரிக்க, அவர் கையினாலே பரவையாரைப் பிடித்துக்கொண்டு, உள்ளேபோய்ச்சேர்ந்தார். அவ்விருவரும் பரமசிவனுடைய திருவருளின் மகிமையைப்புகழ்ந்துகொண்டு முன்போல ஐக்கியமாய்க் கூடியிருந்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு திருவாரூரில் வசித்துவருங் காலத்திலே, தாம் பரமசிவனைத் தூதனுப்பிய சமாசாரத்தைத் திருப்பெருமங்கலத்திலிருந்த ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் கேள்வியுற்று அது தகுதி அன்று என்று தம்மேலே கோபங்கொண்டிருந்ததை அறிந்து அதைக்குறித்துப் பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தார். பரமசிவன் அக்கலிக்காம நாயனாரைச் சூலைநோயினால் வருத்தி, அவரிடத்திலே எழுந்தருளி, சுந்தரனன்றி இந்நோய் தீராது என்றுஅருளிச்செய்து, அவர் சுந்தரமூர்த்தியைக்கொண்டு அந்நோயைத் தீர்ப்பித்தற்கு உடன்படாமையைக்கண்டு, சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற் சென்று நம்முடைய ஏவலாலே கலிக்காமனை வருத்துகின்ற சூலையை நீ போய்த்தீர்ப்பாய் என்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து, அவரிடத்திற்குப் போம்படி புறப்பட்டு, சூலைதீர்க்கும்படி தாம்வருஞ் சமாசாரத்தை அவருக்குத் தெரிவித்தற்கு ஆளனுப்பினார் அவ்வாளினாலே அவர்வரவை அறிந்த கலிக்காமநாயனார் உடைவாளினாலே தன் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்துபோனார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், அங்கே சென்றபோது கலிக்காமநாயனார் இறந்து கிடந்ததைக்கண்டு, நானும் இவர்போல இறந்து போவேனென்று சொல்லி உடைவாளையெடுத்தார். உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் கலிக்காமநாயனார்உயிர்த்து எழுந்து, அவர்கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள அவர் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். கலிக்காம நாயனாரும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமியை நமஸ்கரித்தார் அப்பால் இருவரும் எழுந்து ஒருவரையொருவர் தழுவி அதிக நண்புள்ளவரானார்

கள். பின்சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கலிக்காமநாயனாரோடு திருப்புன்கூருக்குப்போய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடியருளினார்.

—•—

திருப்புன்கூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தணாளனுன்னடைக்கலம்புகுதவவனைக்காப்பதுகாரணமாக
வந்தகாலன்றனாருயிரதனைவவ்வினாய்க்குன்றன்வண்மைகண்டடியேன
எந்தைநீயெனைநமன்றமர்நலியிலிவன்மற்றென்னடியானெனவிலக்குஞ்
சிந்தையால்வந்துன்திருவடியடைந்தேன்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே.

கம்பமால்களிற்றின்னுரியானைக்காமற்காய்ந்ததோர்கண்ணுடையானைச்
செம்பொனேயொக்குந்திருவுருவானைச்செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளா
யும்பராளியையுமையவள்கோனையூரனவனுரண்டனுள்ளத்தாலுகந் [னை
தன்பினாற்சொன்னவந்தமிழ்மாலைதாங்குமவல்லவரருவினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின்பு திருவாரூரை அடைந்தார் அவ்விடத்திலே சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு கலிக்காமநாயனார் தம்முடைய ஊருக்குத் திரும்பிவிட, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சிலநாள் அங்கிருந்து, பின் திருநாகைக் காரோணத்துக்குப் போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி பொன்னும், நவரத்தினங்களும், ஆபரணங்களும், வஸ்திரங்களும், குதிரைகளும், உடைவாளும், பிறவும்பெற்றுபிறஸ்தலங்களையும்வணங்கிக்கொண்டு மீண்டு, அத்திருவாரூரிற்சேர்ந்து இருந்தார்.

அப்பொழுது சேரமண்டலத்திலுள்ள கொடுங்கோளூரிலிருந்த சேரமான்பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய பத்திமகிமையைப் பரமசிவனால் அறிந்து, அவரை தரிசிக்க விரும்பி திருவாரூரை அடைந்தார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமி மகிழ்ச்சியோடும் அவரை எதிர்கொள்ள, அவர் சுந்தரமூர்த்தியை நமஸ்கரித்தார். உடனே சுந்தரமூர்த்தியும் அவரை நமஸ்கரித்து அவரை எடுத்துத் தழுவ, அவரும் தழுவினார். இப்படி இவர்கள் நண்பு கலந்தமையால், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிக்குச் சேரமான்றோழர் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேரமான்பெருமாணாயனாரைக் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு கோயிலிலே பிரவேசித்து, சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு பரவையாரவீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் அவருக்கும் அவரோடுவந்த சமஸ்தசனங்களுக்கும் விருந்துசெய்து, சில நாள் அவரோடு அங்கிருந்து, பின் பாண்டிநாட்டிலிருக்கின்ற மதுரைக்கு

லாகிய சிவஸ்தலங்களுக்குயாத்திரை செய்ய விரும்பி, வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை நீங்கி, கீழ்வேளூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, திருநாகைக் காரோணத்துக்குச் சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருநாகைக்காரோணம்-பண்-கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்தூர்புக்கிரந்துண்டுபலபதிகம்பாடிப்
பாவையரைக்கிறிபேசிப்படிறுடித்திரிவீர்
செத்தார்தமெலும்பணிந்துசேவேறித்திரிவீர்
செல்வத்தைமறைத்துவைத்தீரெனக்கொருநாளிரங்கீர்
முத்தாரமிலங்கிமிளிர்மணிவயிரக்கோவையவை
பூணத்தந்தருளிமெய்க்கினிதாநாறுங்
கத்தூரிகமழ்சாந்துபணித்தருளவேண்டுங்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரே.

பண்மயத்தமொழிப்பரவைசங்கிலிக்குமெனக்கும
பற்றாயபெருமானேமற்றாருளருடையேன்
உண்மயத்தவுமக்கடியேன்குறைதீர்க்கவேண்டுமொளி
முத்தம்பூணாரமொண்பட்டும்பூவுங்
கண்மயத்தகத்தூரிகமழ்சாந்தும்வேண்டுங்
கடனாகைக்காரோணமேவியிருந்தீரென்
றண்மயத்தாலணிநாவலாரூரன்சொன்னவருந்
தமிழ்களிவைவல்லாரமருலகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் அங்கிருந்து, வேதாரணியத்துக்குப் போய்க் கோயிலிலே சென்று, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாலும் முன்றயே திறத்தற்கும் அடைத்தற்கும் பதிகம்பாடப்பெற்ற திருவாயிலை அடைந்து, ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிந்து அந்நாயன்மார்களை நினைந்து வணங்கி வேதங்களால் அருச்சிக்கப்பட்டகடவுளை நமஸ்கரித்துத்திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமறைக்காடு-பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

யாழைப்பழித்தன்னமொழிமங்கையொருபங்கன
பேழைச்சடைமுடிமேற்பிறைவைத்தானிடம்பேணிற்
றாழைப்பொழிலூடேசென்றுபூழைத்தலைநுழைந்து
வாழைக்கனிகூழைக்குரங்குண்ணுமறைக்காடே.

பாரூர்பலபுடைசூழ்வளவயனுவலர்வேந்தன்
வாரூர்வனமுலையாளுமைபங்கன்மறைக்காட்டை
யாரூரனதமிழ்மாலைகள்பாடும்படித்தொண்டா
நீரூர்தருநிலனோடுயர்புகழாகுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் புறப்பட்டு சிலநாள் அங்கிருந்து, அகத்தியான் பள்ளிக்குப்போ ய்ச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து குழகர்கோடிக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்

திருக்கோடிக்குழகர்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கடிதாய்க்கடற்காற்றுவந்தெற்றக்கரைமேற்
குடிதானயலேயிருந்தாற்குற்றமாமோ
கொடியேன்கண்கள்கண்டனகோடிக்குழகீர
அடிகேளுமக்காரதுணையாகவிருந்தீரே.

பாரூர்மலிசூழமறைக்காடதன்றென்பா
லேரார்பொழில்சூழ்தருக்கோடிக்குழகை
யாரூரனுரைத்தனபத்திவைவல்லார்
சீரார்சிவலோகத்திருப்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சோழநாட்டைக் கடந்து பாண்டிநாட்டை அடைந்தார். அந்நா ட்டிலே திருப்புத்தூரை வணங்கி மதுரைக்குச் சமீபித்து அம்மதுரையி னின்று வந்து தங்களை எதிர்கொண்ட பாண்டியராசாவோடும் பாண்டியரா சாவுடைய புத்திரியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்த சோழராசா வோடும் கோயிலிலேபோய், சுவாமியைவணங்கிப் பதிகம்பாடிப் புறப்பட் டார். பாண்டியர் அவர்களை ஓர் இரத்தினமாளிகைக்கு அழைத்துக்கொண் டுபோய் அங்கே இருத்தினர். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் சேரமான்பெரு

மாறுயனூரும், சிலநாள் அங்கே இருந்துகொண்டு தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனம் செய்துவந்தார்கள். பின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அவ்வரசர்மூவரோடும் மதுரையை நீங்கி, திருப்பூவணத்துக்கு சமீபித்து பக்கத்திலேவரும் திருத்தொண்டர்கள் அந்தத் தலத்தைக்காட்ட, அதன்மேல் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு ஸ்தலத்திலேபோய் கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு அந்தத் தலத்தில் இருந்தார்.

திருப்பூவணம் பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுடையாதிருமாலயனும், உருவுடையாருமையாளையோர்பாகம்
பரிவுடையாரடைவாரவினைதீர்க்கும், புரிவுடையாருறைபூவணமீதே.
சீரின்மிகப்பொலியுந்திருப்பூவண, மாரவிருப்பிடமாவுறைவானை
ஊரனுரைத்தசொன்மாலைகள்பத்திவை, பாரிலுரைப்பவர்பாவமறுப்பரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்வரசர்மூவரோடும் திருப்பூவணத்தை நீங்கி மதுரையிற் சென்று தினந்தோறும் சுவாமி தரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார். அந்நாட்களிலே திருவாப்பனூர் திருவேடகம் முதலாகிய சிவஸ்தலங்களுக்கும்போய்த் தரிசனம்செய்துகொண்டு திரும்பி மதுரையில்வந்திருந்தார். அதற்குப் பின் அரசர்மூவரோடும் திருப்பரங்குன்றத்துக்குப்போய் சுவாமிதரிசனம்செய்து பரமசிவனுடைய திருவடிகளுக்குத் தொண்டுசெய்யும் அருமையைக் குறித்துப் பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கோத்திட்டையும் திருக்கோவலூரும்-பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோத்திட்டையுங்கோவலுங்கோயில்கொண்டிருமைக்
கொண்டுழல்கின்றதோர்கொல்லைச்சில்லைச்
சேத்திட்டுக்குத்தித்தெருவேதிரியுஞ்சில
பூதமுநீருந்திசைதிசையான
சோத்திட்டுவிண்ணோர்பலருந்தொழுதும்மைக
கோவணத்தோடொருதோல்புடைசூழ்ந்
தார்த்திட்டதும்பாம்புகைக்கொண்டதும்பாம்
படிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமே.

அடிகேளுமக்காட்செயவஞ்சுதுமென்றமரர்
பெருமானையாரூரனஞ்சி

முடியாலுலகாண்டமூவேந்தர்முன்னே
மொழிந்தாறுமோர்நான்குமோரொன்றினையும்
படியாயிவைகற்றுவல்லவடியார்
பரங்குன்றமேயபரமனடிக்கே
குடியாகிவானோர்க்குமோராகோவுமாகிக்
குலவேந்தராய்விண்முழுதாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவவருமையை அரசர் மூவருங்கேட்டு அருசி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைவணங்கினார்கள். அப்பால சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், பாண்டியராசாவும் சோழராசாவும் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மதுரைக்குத் திரும்பிவிட, சேரமான்பெருமாணுயனாரோடும் அந்த ஸதலத்தைநீங்கி வழிக்கொண்டு திருக்குற்றாலம் குறும்பாலா திருநெல்வேலிமுதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு இராமீச்சரத்துக்குப்போய் சிவாமிதெரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கிருந்தார. ஈழமண்டலத்தில் இருக்கின்ற மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரத்தை அவ்விராமீச்சரத்தி லிருந்துகொண்டேவணங்கி அதன்மேலே பதிகம்பாடியருளினா.

திருக்கேதீச்சரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நத்தாரபுடைஞானன்பசுவேறிநனைகவிழ்வாய்
மத்தம்மதயானையுரிபோர்த்தமணவாளன்
பத்தாகியதொண்டர்தொழுபாலாவியின்கரைமேற
செத்தாரெலும்பணிவான்றிருக்கேதீச்சரத்தானே.

கரையார்கடல்சூழநத்கழிமாதோட்டநன்னகருட்
சிறையார்பொழில்வண்டியாழ்செயுங்கேதீச்சரத்தானை
மறையார்புகழூரன்னடித்தொண்டனுரைசெய்த
குறையாத்தமிழபத்துஞ்சொலக்கூடாகொடுவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் இராமீச்சரத்தை நீங்கித் திருச்சுழியலிலேபோய்ச் சுவாமி தரிசனம் செய்து, பதிகம்பாடிக்கொண்டு, அங்கே இருக்க,

திருச்சுழியல்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊனுயுயிர்புகலாய்கலிடமாய்முகிலபொழியும்
வானுய்வருமதியாய்விதிவருவானிடம்பொழிலின்
தேனுதரித்திசைவண்டினமிழற்றுந்திருச்சுழிய
னுனவிதநினைவார்தமைநலியாாநமன்றமரே.

நீரூர்தருநிமலன்றிருமலையார்க்கயலருகே
தேரூர்தருமரக்கன்சிரநெரித்தான்றிருச்சுழியால்
பேரூரெனவுறைவானடிபெயாநாவலர்சோமா
னூரனதமிழ்மாலைபத்தறிவாாதுயரிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி அவருக்குச் சொப்பனத்திலே காளைவடிவங்கொண்டு கையிலே பொற்செண்டும் முடியின்மேல் சுழியமும் உடையவராகித் தோன்றி, நம்முடைய வாசஸ்தானம் கானப்பேர் என்று சொல்லி மறைந்தருளினர். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் விழித்தெழுந்து திருவருளைவியந்து, தாம்கண்ட சொப்பனத்தைச் சேரமான் பெருமாணுனுருக்குத் தெரிவித்து திருச்சுழியலை நீங்கி, காளையாா தமைக்கண்டு தொழப் பெறுவது என்று என்று திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு திருக்கானப்பேருக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருக்கானப்பேர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரடித்தொழலுஞ்சோதியிளம்பிறையுஞ்
சூதனமென்முலையாள்பாகமுமாகிவரும்
புண்டரிகப்பரிசாமேனியும்வானவர்கள்
பூசலிடக்கடநஞ்சுண்டகருத்தமருங்
கொண்டலெனத்திகழுங்கண்டமுமெண்டோளுங்
கோலநறுஞ்சடைமேல்வண்ணமுங்கண்குளிரக்
கண்டுதொழப்பெறுவதென்றுகொலோவடியேன்
கார்வயல்சூழ்கானப்பேருறைகாளையையே.

கன்னலையின்னமுதைக்கார்வயல்சூழ்கானப்
பேருறைகாளையையொண்சீருறைதண்டமிழா
லுன்னிமனத்தயராவுள்ளுருகிப்பரவுமொண்
பொழினுவலர்கோனுகியவாரூரன்

பண்ணுமிசைக்கிளவிபத்திவைபாடவல்லார்
பத்தர்குணத்தினராயெத்திசையும்புகழ
மன்னியிருப்பவர்கள்வானிலெழிற்றிடினு
மண்டலநாயகராய்வாழ்வதுநிச்சயமே.

அங்கே சிலநாள் இருந்து, திருப்புனவாயில் என்னும் திருப்பதியை யடைந்து ஆலயத்துட்புகுந்து சித்தநீநினை என்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடி, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அங்கிருந்தார்.

திருப்புனவாயில்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தநீநினையென்னொடுசூளறும்வைகலு
மத்தயானையினீருரிபோர்த்தமணாளனூர்
பத்தர்தாம்பலர்பாடிநின்றாடும்பழம்பதி
பொத்திலாந்தைகள்பாட்டறாப்புனவாயிலே.

பொடியாடுமேனியன்பொன்புனைஞ்சூழ்புனவாயிலை
யடியாரடியன்னாவலவூரனுரைத்தன
மடியாதுகற்றிவையேத்தவல்லார்வினைமாய்ந்துபோய்க்
குடியாகப்பாடிநின்றாடவல்லார்க்கில்லைகுற்றமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பாண்டிநாட்டைக் கடந்து, சோழமண்டலத்தை அடைந்து பாதாளீச்சரத்தை வணங்கி, திருவாரூரிலே சேர்ந்து, வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பதிகம்பாடி, அரசரோடும் பரவையார் வீட்டிற்குப்போயிருந்து, பலநாட்சென்றபின், சேரமான் பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்தியைவணங்கி, தம்முடைய ஊருக்குவரும்படி பிரார்த்திக்க, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அதற்கு இசைந்து, சேரமான் பெருமாணாயனாரோடும் எழுந்துபோய், வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை நீங்கி மேற்றிசையை நோக்கிக் காவேரி நதியின் தென்கரை வழியேசென்று, திருக்கண்டியூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு புறப்பட்டார்கள். அப்பொழுது வடகரையிலிருக்கின்ற திருவையாறு எதிரேதோன்ற சேரமான் பெருமாணாயனார் கண்டுவணங்கி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப்பார்த்து சுவாமீ என்மனம் திருவையாற்றை வணங்க விரும்புகின்றது நாம் இந்நதியைக் கடந்துபோய் வணங்குவோம் என்றார் அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அக்காவேரிநதி இருகரையையும் அழித்து ஓடங்கள்செல்லாதபடி பெருகுதலைக்கண்டு திருப்பதிகந் தொடங்கி திருப்பாட்டினிறுதியிலே "ஐயாறுடையவடிகளோ" என்றுசொல்லி அழைத்துப்பாடினார்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரவும்பரிசொன் றறியேனான்பண்டேயுமமைப்பயிலாதே
னிரவும்பகலுநினைந்தாலுமெய்தநினையமாட்டேனான்
கரவிலருவிகமுகுண்ணத்தெங்கங்குலைக்கீழ்க்கருப்பாலை
யரவந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ.

கூடியடியாரிருந்தாலுங்குணமொன்றில்லீர்குடியில்லீ
ரூடியிருந்துமுணர்கிலேனும்மைத்தொண்டனூரனான்
தேடியெங்குங்காண்கிலேன்திருவாரூரேசிந்திப்ப
னாடுந்திரைக்காவிரிக்கோட்டத்தையாறுடையவடிகளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கடவுள், கன்று அழைக்கக்கனைக்கின்ற பசுப்போல சராசரங்களெல்லாம் கேட்கும்படி ஓலம் என்று சொல்லியருளினார். உடனே, காவேரிநதிபிரிந்து வழிகாட்டியது. மேற்றிசையினீர் பளிங்குமலைபோல நிற்க கீழ்த்திசையினீர் வடிந்த நடுவழி மணற்பரப்பாய் இருந்தது, அதனைக்கண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, ஆநந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அஞ்சலிசெய்தார்கள். சேரமான்பெருமாணாயனார்சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடையதிருவடிகளைநமஸ்கரிக்க சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் அவரைவணங்கி, கடவுள் உமக்கருளியதன்றோவென்றுசொல்லிக்கடவுளைத்துதித்துக்கொண்டு அவரோடும்பரிசனங்களோடும்நதியின்மத்தியிலிருக்கின்றமணல்வழியேபோய், திருவையாற்றையடைந்துசுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டுதிரும்பிக்காவேரிநதியின்முன் சென்றபடியே நடுவழியேவந்து தென்கரையிலேறினார். உடனே, பிரிந்து மலைபோலநின்ற நீர் தொடர்ந்து பாய்ந்தது. அதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் சேரமான் பெருமாணாயனாரும அதிசயித்து பரனருளைத் துதித்துக்கொண்டுமேற்றிசையை நோக்கி வழிகொண்டு, கொங்குநாட்டை அடைந்து அதைக் கடந்து மலைநாட்டிற்சென்று கொடுங்கோளூரிலே போனார்கள். பின்பு சேரமான்பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைத் திருவஞ்சைக்களத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோனார். அங்கே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடிப் புறப்பட்டார்.

முடிப்பதுகங்கை - பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முடிப்பதுகங்கையுந்திங்களுஞ்செற்றதுமூவெயில்
நொடிப்பதுமாத்திரைநீறெழக்கணை நூறினார்
கடிப்பதுமேறுமென்றஞ்சுவன்றிருக்கைகளாற்
பிடிப்பதுபாம்பன்றியில்லையோவெம்பிரானுக்கே.

காப்சினமால்விடைமாணிக்கத்தெங்கறைக்கண்டத்
தீசனையூரனெட்டோடிரண்டுமேவிரும்பிய
வாயினசிர்ப்பகைஞானியப்பனடித்தொண்டன்றான்
ஏசினபேசுமின்றொண்டர்காளெம்பிரானையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சேரமான் பெருமாணாயனார் யானையின்மேலே முன்னேஅவரை யேற்றி பின் தாமும் ஏறி வெண்சாமரம் வீசிக்கொண்டு சென்று தம்முடைய மாளிகையின் வாயிலிலே புகுந்து யானையினின்றும் இறங்கி, அந்நாயனாரை இறக்கி மாளிகையிலுள்ளே கொண்டுபோய் சிங்காசனத்திலிருத்தி, அவருக்கு அருச்சனை பண்ணி, விருந்துசெய்தார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான்பெருமாணாயனாரோடும் அந்தக் கொடுங்கோளூரிலே சிலநாள்இருந்தார். ஒருநாள் திருவாரூரிலிருக்கின்ற வன்மீகநாதருடைய திருவடிகளை நினைந்து, அவர்மேலே திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்-பண்-தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னுமெய்ப்பொருளுந்தருவானைப்போகமுந்திருவும்புணர்ப்பானைப்
பின்னையென்பிழையைப்பொறுப்பானைப்பிழையெல்லாந்தவிரப்பணிப்பானை
யின்னதன்மையனென்றறிவொண்ணாவெம்மானையெளிவந்தபிரானை
யன்னம்வைகும்வயற்பழனத்தணியாரூரானைமறக்கலுமாமே.

ஒருரொன்றுலகங்களுக்கெல்லாமுறைக்கலாம்பொருளாயுடன்கூடிக்
காருருங்கமழ்கொன்றைநன்மாலைமுடியன்காரிகைக்காரணமாக
ஆரூரைமறத்தற்கரியானையம்மான்றிருப்பேர்கொண்டதொண்ட
னாரூரன்னடிநாயுரைவல்லாரமரலோகத்திருப்பவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் அந்தத் திருவாரூருக்குச் செல்லும்பொருட்டு அடியார்களோடு எழுந்து வழிக்கொண்டு சென்றார். செல்லும்பொழுது சேரமான் பெருமாணாயனார் பிரிவாற்றாதவராகி, எழுந்து அவரைப் பின்றொடர்ந்து

போகாதபடி தடுத்து, அதற்கு அவர் உடன்படாமைகண்டு, மந்திரிகளை அழைத்து, தம்முடைய நகரத்திலிருக்கின்ற களஞ்சியத்திலுள்ள பொன் இரத்தினம் ஆபரணம் வஸ்திரம் சுகந்தவாகம் முதலிய திரவியங்களெல்லாம் பல ஆட்களின்மேலே சுமத்தி அனுப்பும்படி ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் அப்படியேசெய்தார்கள். சேரமான்பெருமாணாயனார் அந்தச் சுமையாட்களைச் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய பரிசனத்துக்கு முன் செல்லும்படி அனுப்பி, அவரை விழுந்து நமஸ்கரிக்க, அவர் அவரைத் தழுவி விடைகொடுத்து மலைநாட்டைநீங்கி, சுரங்கங்களையும், கானயாறுகளையும், வனங்களையும், கடந்து திருமுருகன்பூண்டி வழியே போனார். அதற்கு அயலிலேபோம்பொழுது பரமசிவன் தம்முடைய பூதகணங்களை நோக்கி, நீங்கள் வேடவடிவங்கொண்டுசென்று சுந்தரனுடைய பண்டாரங்களைக் கவருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவைகள் சுந்தரமூர்த்தியுடைய சுமையாட்கள் வரும்வழியிலே வேடுவர்களாகிப்போய், வில்லைவளைத்து நாணேட்டி அம்புகளைத் தொடுத்து நாங்கள் உங்களைக் கொன்றுபோடுவோம், இத்திரவியங்களெல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டுப்போங்கள் என்றுசொல்லி கோபத்தினாலே ருத்தி அந்தத் திரவியங்களெல்லாவற்றையுங் கவர்ந்துகொண்டன. அவர்கள் துன்பத்துடனே ஓடிப்போய் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பக்கத்தில் சேர்ந்தார்கள். அவ்வேடுவர்களோ சிவாஞ்ஞையினாலே சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பக்கத்திலே செல்லாமல் நீங்கிவிட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருமுருகன்பூண்டியிலே சென்று கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி வேடுவர்பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தில் எத்துக்கு இங்கு இருந்தீரென்று "கொடுகு வெஞ்சிலை" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமுருகன்பூண்டி - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடுகுவெஞ்சிலைவடுகவேடுவர்விரவலாமைசொல்லித்
திடுகுமொட்டெனக்குத்திக்கூறைகொண்டாறலைக்குமிடம்
முடுகுநாறியவடுகர்வாழ்முருகன்பூண்டிமாநகர்வா
யிடுகுநுண்ணிடைமங்கைதன்னொடுமெத்துக்கிங்கிருந்தீரெம்பிரானீரே.

முந்திவானவர்தாந்தொழுமுருகன்பூண்டி மாநகர்வாய்ப்
பந்தணைவிரற்பாவைதன்னையோர்பாகம்வைத்தவனைச்
சிந்தையிற்சிவதொண்டனூரனுரைத்தனபத்துங்கொண்
டெந்தம்மடிகளையேத்துவாரிடரொன்றுந்தாமிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே கடவுளுடைய திருவருளினால், அவ்வேடுவர்கள் தாங்கள்பறித்த திரவியங்களெல்லாவற்றையும் அந்தக்கோயில் வாயிலிலே கொண்டுபோய்க் குவித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அதுகண்டு சுவாமியை வணங்கி அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு முன்னேசெல்லும்படி சுமையாட்களை ஏவி அவ்விடத்தை நீங்கி கொங்கதேசத்தைக் கடந்துபோய், திருவாரூரை அடைந்து அங்கே சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்.

சிலநாட்சென்றபின் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான் பெருமாணாயனாரை நினைந்து அவரிடத்திற்குப் போம்படி கருதி, சோழமண்டலத்தைக் கடந்து கொங்கதேசத்தை அடைந்து திருப்புக்கொளியூரிற் சென்றுஅங்கே ஒருவீதியிலே இரண்டு வீடுகளில் ஒன்றிலே மங்கலவொலியும்மற்றதிலே அழுகையொலியும் எழுதலைக்கேட்டு, அங்கே இருந்த பிராமணர்களை நோக்கி இவ்விரண்டொலியும் ஒருங்கு நிகழ்வது என்னஎன்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள், ஐந்துவயசுள்ள இரண்டு புதல்வர்கள் குளத்திலே குளித்தபொழுது, ஒருபுதல்வனை முதலை விழுங்கிற்று, மற்றப்புதல்வன் பிழைத்துக்கொண்டான் இந்த வீட்டில் ஒலிபிழைத்த புதல்வனுக்கு உபநயனம் செய்யும் ஒலி, இந்த வீட்டில ஒலி இறந்த புதல்வனைக்குறித்து அழும்ஒலி என்று சொன்னார்கள் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமிரங்கி நின்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை புதல்வனை இழந்த பிராமணனும் மனைவியுங்கண்டு, ஓடிவந்து, முகமலர்ச்சியோடு அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்கள். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்களுடைய முகத்தை நோக்கி புதல்வனை இழந்தவர்கள் நீங்களா என்று சொல்லியருள அவர்கள் பின்னும் வணங்கி, சுவாமீ அது முன்னே நிகழ்ந்ததுபோயிற்று. அதுநிற்கஅடியேங்கள் தேவரீரை வணங்குதற்கு நெடுங்காலமாக அவாவி இருந்தோம் அவ்வன்பு பழுதாகாமல் தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளப் பெற்றோம் என்றார்கள், அதைக்கேட்டநாயனார் இந்தப் பிராமணனும் மனைவியும் தங்கள்புதல்வனையிழந்த துன்பத்தைமறந்து நான வந்ததற்காக மனமகிழுகின்றார்கள். ஆகையால் நான் இவர்கள் புதல்வனை அம்முதலைவாயினின்று அழைத்துக் கொடுத்து, அவிநாசியில் வீற்றிருக்கின்ற நமது கடவுளை வணங்குவேன என்று அருளிச்செய்து, அந்தப்புதல்வனை முதலை விழுங்கிய வாவி எங்கே என்று வினவி, அதனகரையிலே எழுந்தருளி, அம்முதலைதான் விழுங்கிய புதல்வனைக்கொண்டுவரும் பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசி-பண்-குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரைப்பாருரையுகந்துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா
யரைக்காடரவாவாதியுமந்தமுமாயினாய்
புரைக்காடுசோலைப்புக்கொளியூரவிநாசியே
கரைக்கான்முதலையைப்பிள்ளைதரச்சொல்லுகாலனையே.

நீரேறவேறுநிமிர்புன்சடைநின்மலமூர்த்தியைப்
போரேறதேறியைப்புக்கொளியூரவிநாசியைக்
காரேறுகண்டனைத்தொண்டனாரூரன்கருதிய
சீரேறுபாடல்கள்செப்பவல்லார்க்கில்லைதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"உரைப்பாருரை" என்னுந்திருப்பாட்டு முடிதற்குமுன், இயமன் அந்தப் புதல்வனுடைய உயிரைக்கொண்டுவந்து அவ்வாயிலுள்ள முதலை வயிற்றினுள்ளே முந்தினதேகத்தைச்செலுத்தி ஆண்டுகளின் வளர்ச்சியையும் உடையதாகத் தோற்றுவித்து, அதனுள்ளே புகுத்திவிட்டான். உடனே முதலை அந்தப்புதல்வனைக் கரையிலேகொண்டுபோய் உமிழ்ந்தது. அப்பொழுது மாதாவானவள் ஓடிப்போய், அப்புதல்வனை எடுத்துக்கொண்டுவந்து, நாயகனோடு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தாள். இவ்வற்புதத்தைக்கண்ட தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்று நாயனார்மேல் புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பிராமணர்களெல்லாரும் உத்தரீயங்களை ஆகாசத்திலே வீசி ஆரவாரித்தார்கள்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அந்தப்புதல்வனையும் அழைத்துக்கொண்டு அவிநாசிக்குப்போய், சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு திரும்பி, அப்புதல்வன் வீட்டிற்சென்று அவனுக்கு உபநயனம் செய்வித்து, கொங்கதேசத்தைக் கடந்து மலைநாட்டை அடைந்து, தம்மைவந்து எதிர்கொண்ட சேரமான்பெருமாணயனாரோடும் அவர் வீட்டிற்சென்று இருந்தார் இருந்தநாட்களிலே அம்மலை நாட்டிலிருக்கின்றசிவஸ்தலங்கள்பலவற்றிற்கும்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டுமகோதைக்குத்திரும்பினார்.

இப்படிப் பலநாட்சென்றபின், ஒருநாள் சேரமான்பெருமாணயனார் ஸ்நானம்பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய், அங்கிருக்கின்ற சிவாலயத்தை பிரதட்சிணஞ்செய்து, உள்ளேபுகுந்து, சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று அக்கினியிற்பட்ட மெழுகுபோல மனங்கசிந்துருக இரண்டு கண்ணினின்றும்,

ஆனந்த அருவிசொரிய, சரீரத்திலே உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, இரண்டு கைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய, அடியேனை இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையினின்றும்நீக்கித் தேவரீருடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளவேண்டுமென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திரு அஞ்சைக்களம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்குத் தலைமாலை யணிந்ததென்னே
  சடைமேற் கங்கைவெள்ளந் தரித்ததென்னே
யலைக்கும்புலித்தோல் கொண்டசைத்ததென்னே
  யதன்மேற் கதநாகக் கச்சார்த்ததென்னே
மலைக்குநிகரொப்பன வன்றிரைகள் வலித்
  தெறிமுழங்கி வலம்புரி கொண்
டலைக்குங் கடலங்கரைமேன் மகோதையணியார்
  பொழிலஞ்சைக் களத்தப்பனே.

எந்தம்மடிகளிமையோர் பெருமானெனக்
  கென்றுமளிக்கு மணிமிடற்ற
னந்தண்கடலங்கரைமேன் மகோதையணியார்
  பொழிலஞ்சைக் களத்தப்பனை
மந்தம்முழவுங் குழலுமியம்பும் வளர்
  நாவலர்கோ னம்பியூரன் சொன்ன
சந்தமிகு தண்டமிழ் மாலைகள் கொண்டடி
  வீழவல்லார் தடுமாற்றிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கைலாசகிரியிலே பரமசிவன் பிரமன்முதலிய தேவர்களை நோக்கி, நீங்கள்போய நம்முடைய அடியானாகிய சுந்தரனை வெள்ளையானையின்மேலேற்றிக்கொண்டு, வாருங்களென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதைக்கேட்ட தேவர்கள சுவாமியை நமஸ்கரித்து அநுமதிபெற்று, வெள்ளையானையையுங் கொண்டு, திருவஞ்சைக்களத்தை அடைந்து, கோயிலை வலஞ்செய்து, திருவாயிலிலேபோய் உள்ளேநின்று வந்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமியை எதிர்கொண்டு, சுவாமியுடைய ஆஞ்ஞையைத் தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமியை நினைந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து தேவர்களுக்கு எதிரேபோனார்.

தேவர்கள் அவரை பிரதட்சிணஞ்செய்து வெள்ளையானையின்மேலே நிற்ற அவர் பஞ்சவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும், தேவர்களெல்லாரும்ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரிபொழியவும், தம்முடைய தோழராகிய சேரமான் பெருமாணாயனாரைத் திருவுளத்திலே நினைத்துக்கொண்டு சென்றார். சேரமான் பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய செயலை அறிந்து, அந்தக்ஷணமே அருகில நின்ற வோர் குதிரையின்மே லேறிக்கொண்டு, திருவஞ்சைக் களத்துக்குப்போய் வெள்ளையானையின்மே லேறிக்கொண்டு ஆகாயத்திற செல்லும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைக்கண்டு தாமேறிய குதிரையின் செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதியருளினார், உடனே அந்தக் குதிரையானது ஆகாயத்திலே பாய்ந்து, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையை அடைந்து அதனை வலஞ்செய்து, அதற்கு முன்னாகச்சென்றது. சேரமான் பெருமாணாயனா நடையப்படைவீரர்கள்குதிரையிற் செல்லும் அந்நாயனாரைத் தங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படுமெல்லைவரைக்கும் ஆகாயத்திலேகண்டு பின்காணாமையால் மிகுந்த திடபத்தியினாலே உருவிய உடைவாட்களினால தங்கள் தங்கள தேகத்தைச் சேதித்து, வீரயாக்கையைப் பெற்றுப்போய், சேரமான பெருமாணாயனாருக்கு முற்பட்டு அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள. சேரமான பெருமாணாயனார்முன் செல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் "தானெனை முனபடைத்தான்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு கைலாசமலையின்தெற்கு வாயிலுக்கு முன்போனார்.

திருநொடித்தானமலை-பண்-பஞ்சமம

திருச்சிற்றம்பலம்

தானெனைமுனபடைத்தானதறிந்துதன்பொன்னடிக்கே
நானெனபாடலந்தோநாயினேனைப்பொருட்படுத்து
வானெனைவந்தெதிர்கொள்ளமத்தயானையருள்புரிந்து
ஊனுயிர்வேறுசெய்தானொடித்தான் மலையுத்தமனே.

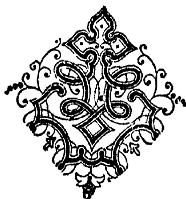
ஊழிதோறூழிமுற்றுமுயர்பொன்னொடித்தானமலையைச்
சூழிசையின்கரும்பின்சுவைநாவலவூரனசொன்ன
வேழிசையின்றமிழாலிசைந்தேத்தியபத்தினையு
மாழிகடலரையாவஞ்சையப்பர்க்கறிவிப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போன உடனே இருவரும் யானையினின்றும், குதிரையினின்றும் இறங்கி, பலபல வாயில்களையும் கடந்து, திருவணுக்கன் றிருவாயிலை அ

டைந்தார்கள். அங்கே சேரமான் பெருமாணாயனார் தடைப்பட்டுநிற்க சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உள்ளேபோய், சுவாமி சன்னிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு நின்றார். சுவாமி அவரைநோக்கி, சுந்தரர் வந்தனையோ வென்றார், அதைக்கேட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சுவாமீ! அடியேன் செய்தபிழை பொறுத்து என்னை யடிமையாகக்கொண்டு பந்தத்தினின்று நீக்கி அடியேனுக்குத் திருவடி தந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னாற் சொல்லுந்தரத்ததோ வென்றுசொல்லி, பலமுறை நமஸ்காரஞ்செய்து சிவானந்த வெள்ளத்தில் அமிழ்ந்தி நின்றார்.

பின்பு, சுவாமி தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டுச் சேரமானபெருமாள் திருவணுக்கன் திருவாயிலின் புறத்திலே வந்து நிற்கிறார் என்றுசொல்ல, சுவாமி அவரை உள்ளே அழைப்பித்து நீயும் ஆலாலசுந்தரனும் நம்முடைய கணங்களெல்லாவற்றிற்குந் தலைவரா யிருங்கள் என்று அருளிச்செய்தார், அதைக்கேட்டுச் சுவாமியை நமஸ்கரித்து எழுந்து அவருடைய திருவருளைத் தலைமேற்கொண்டு, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆலாலசுந்தரராகி முன்னே தாம்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்பவரும் சேரமான் பெருமாணாயனார் கணநாதராகி, அவர் செய்யும் தொழிலைச் செய்பவருமாயினார்கள். முன்னே பூமியில் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முறையே கமலினியாரும் அநிந்திதையாருமாகி பார்வதிதேவிக்குத் தாங்கள் முன்செய்த திருத்தொண்டைச் செய்துவந்தார்கள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தாம் வழியிலே அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தை இந்தத் தக்ஷிணபூமியிலே ஏறும்பொருட்டுச் சமுத்திர ராஜனாகிய வருணனிடத்திலே கொடுக்க, அவன் அதைத் திருவஞ்சைக்களத்திலே உடத்துத்தெரிவித்தான்.

௳

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது,

தில்லைவாழந்தணர் சருக்கம்.

இரண்டாவது

தில்லைவாழந்தணர் புராணம்.

நல்லவானவர்போற்றுந்தில்லைமன் றுணா - கூத்
செய்பெருமானுக்கணியார் நறும்பொற் ·
றொல்லைவான்பணியெடுத்தற்குரியபாரிடமு
துறந்தநெறியார்கொண்டத்தொகைமுனமாக்
தில்லைவாழந்தணரென்றெடுத்த ஞானதன
செப்புமருளுடையார் மூத்தியார்பத்திக்
கெல்லைகாணரியாரொப்புலகிற்றமை
யேந்துளீரொமையாளவாய்த்துளாரே.

சிவஸ்தலங்களெல்லாவற்றுள்ளும் மஹா முக்கிய முள்ளதாகிய சிதம்பர ஸ்தலத்திலே இருக்கின்ற கனகசபையிலே ஆநந்தத் தாண்டவஞ்செய்தருளும் சபாநாதருக்கு அருச்சனை செய்கின்ற பிராமணர்கள் தில்லைவாழந்தணரென்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்கள் மூவாயிரவர். அவர்கள் இருக்கு, யசுஸ, சாமம், அதர்வணம் என்கின்ற நான்கு வேதங்களையும் அத்தியயனம் செய்தவர்கள். சந்தஸ, கற்பம், வியாகரணம், சிக்ஷை, சோதிடம், நிருத்தம் என்கின்ற வேதாங்கங்கள் ஆறையுங் கற்றுவல்லவர்கள். ஆகவனீயம், காருகபத்தியம், தட்சிணாக்கினி என்னும் மூன்றக்கினிகளையும் விதிப்படி வளர்க்கின்றவர்கள், குற்றமில்லாதவம்சத்தில் உதித்தவர்கள். கிருகஸ்தாச்சிரமத்தில் ஒழுகுகின்றவர்கள் ஓதல், ஓதுவித்தல, வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல், என்கின்ற அறுவகைத்தொழிலையும் செய்கின்றவர்கள். விபூதி உருத்திராட்சம் என்கின்ற சைவசாதனங்களை விதிப்படி தரிக்கின்றவர்கள். காமிகமுதல் வாதுள மீறுதியாகிய இருபத்தெட்டுச சைவாகமங்களிலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்ற சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமென்கின்ற நான்குபாதங்களையும் அறிந்து அனுட்டிக்கின்றவர்கள். சிவனிடத்தில் இடைவிடாது வைக்கப்படும் அன்பே தங்களுக்குச் செல்வமெனக் கொள்கின்றவர்கள். உயர்வொப்பில்லாத கடவுளாகிய தியாகேசரே முற்காலத்திலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் திருத்தொண்டத்தொகை பாடும்படி அருளிச்செய்தபோது முதல் "தில்லைவாழந்தணர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்" என்று அவர்களைத் தமது திருவாக்கினால் எடுத்துச்சொன்னாரென்னில் அவர்களுடைய அளவிறந்த மகிமையை யாமா சொல்லவல்லம்.

உ

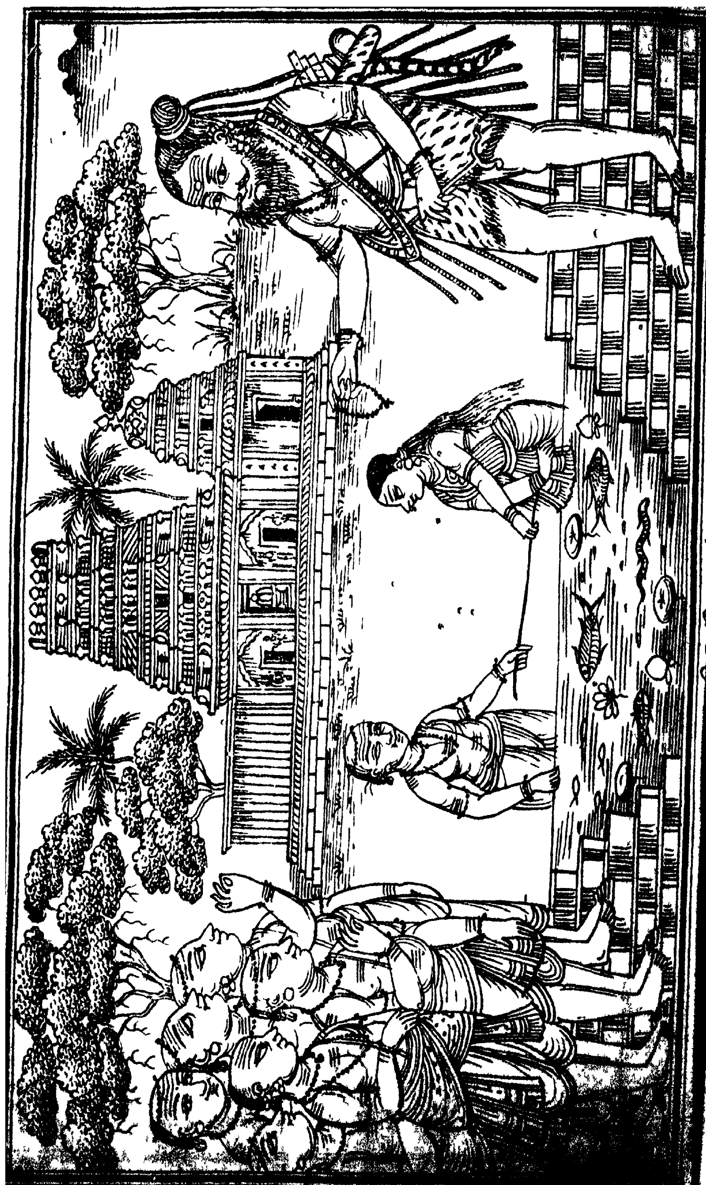
சிவமயம்.

மூன்றாவது

திருநீலகண்டநாயனார் புராணம்.

தில்லைநகர்வேட்கோவர் தூர்த்தராகித்
தீண்டிலெமைத்திருநீலகண்டமென்று
சொல்லுமனையாடனையேயன்றிமற்றுந்
துடியிடையாரிடையின்பந்துறந்துமூர்த்தங்
கெல்லையிலோடிறைவைத்துமாற்றிநாங்க
ளெடுத்திலமென்றியம்புமனைவிறித்துபொய்கை
மெல்லியலாளுடன்மூழ்கியிளமையெய்தி
விளங்குபுலீச்சரத்தானைமேவினாரே.

சிதம்பரத்திலே குயவர் குலத்திலே, பொய்சொல்லல் சிறிதுமின்றித் தருமநெறியிலே வாழ்கின்றவரும், இல்லறத்திலே நிற்பவரும், சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிலே சிறந்தவரும் ஆகிய தொண்டர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய குலத்துக்கு ஏற்ப மட்கலங்களை வனைந்து விற்றுச் சீவனஞ்செய்தும் ஓடுகளைச் சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்தும்வந்தார். அவர், ஆதிகாலத்திலே பரமசிவன் திருப்பாற்கடலில் நின்று எழுந்த ஆலகாலவிஷத்தை உலகம் உய்யும்பொருட்டு உண்டபொழுது அவருடையகண்டமானது அவர் தம்மை அடைந்தவர்களுக்குவரும் இடையூறுகளை நீக்கி அருளுவார் என்பதை நாம் எல்லாரும் அறிந்து கொள்ளும்படி ஓர் அறிகுறியாய் விளங்கும்பொருட்டு அதனை உள்ளே புகவொட்டாமல் தடுத்துத்தானே தரித்துக்கொண்டது என்று நினைந்து, அக்கடவுளுடைய கண்டத்தைத் திருநீலகண்டம் என்று எப்பொழுதும் சிறப்பித்துச சொல்லுவார் அதனால் அவருக்குத் திருநீலகண்டநாயனார் என்னும் பெயர்உண்டாயிற்று ஒருநாள் அவர் அவ்வூரிலே ஓர்வேசியினிடம் சென்று வீட்டுக்குத்திரும்ப, கற்பிலேசிறந்த அவர்மனைவியார் அதை அறிந்து, அதைக்குறித்துத்தம்முடைய மனத்திலேதோன்றியகோபத்தை அடக்கிக்கொண்டு இல்வாழ்க்கைக்குரியமற்றப்பணிகளெல்லாஞ் செய்தும், புணர்ச்சிக்குமாத்திரம் இசையாதவரானார். நாயகர் தம்முடைய மனைவியார் கொண்ட ஊடலைத் தீர்க்கும் பொருட்டு அவர் சமீபத்திலேபோய் வேண்டிய இரப்புரைகளைச்சொல்லி, அவளைத்தீண்டும்படி சென்றார், அப்பொழுது மனைவியார் நீர் நம்மைத் [illegible]

யில் திருநீலகண்டம் என்று ஆணையிட்டார், அதைக்கேட்ட நாயகர் பரமசி வனுடைய திருநீலகண்டத்திலே தாம் வைத்தபத்தி குன்றாவண்ணம் அம் மனைவியாரைத் தொடாமல் நீங்கி, இவர் நம்மை என்று பன்மையாகச சொன்னதனால் இவளைமாத்திரம் அன்றி மற்றப்பெண்களையும் நான் மனதி னால் நினைத்தலுஞ் செய்யேன் என்று உறுதிகொண்டார். அவர்கள் இருவ ரும் தங்கள் வீட்டில் நின்று புறப்படாதொழிந்து அவ்வீட்டிலேதானே இருந்து, இல்லறத்திற்குரிய பிறசெய்கைகளெல்லாம் செய்துகொண்டு,பு ணர்ச்சி இன்மையைப் பிறரறியாதபடி வாழ்ந்தார்கள், இளமைப் பருவத் தை உடைய இருவரும் அவ்வாணையைப் பேணிக்கொண்டு பலவருஷங்க ள்செல்ல,யௌவனம்நீங்கி வயோதியர்களாகி வருத்தமுற்றார்கள்,உற்றும் சிவபத்தி சிறிதும குறையாதவர்களாகி இருந்தார்கள.

இப்படி இருக்கும் காலத்திலே காருண்ணிய ஸ்வரூபியாகிய பரமசி வன் அவ்வடியாருடைய மகிமையை உலகத்தவர்கள் ஐயந்திரிபற அறிந்து அவருடைய தொண்டை அனுசரித்து உய்யும்பொருட்டு ஒரு சிவயோகி வடிவங்கொண்டு அவ்வடியார் வீட்டுக்குச்சென்றார். அவ்வடியார் அவரை க்கண்டு எதிர்கொண்டு வீட்டினுள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஆசன த்தில் இருத்தி அவருக்குச் சாஸ்திர விதிப்படி அன்பினோடு பூசைசெய்து நமஸ்கரித்து எழுந்துஅஞ்சலிசெய்துநின்று சுவாமீ அடியேன் தேவரீருக் குச்செய்யவேண்டிய குற்றேவல் யாதுஎன்று வினவ சிவயோகியார், இந்த ஓட்டைவைத்திருந்து,நாம் கேட்கும்போது தா இந்த ஓடு தனக்கு வேறொ ப்பிலாதது, தன்னிடத்திலே சேர்ந்த சகலவஸ்துக்களையும பரிசுத்தம்செய் வது, பொன்னிலும் இரத்தினத்திலும் பார்க்கக் காப்பாற்றப்படத்தக்கது, இப்படிப்பட்ட மேன்மையுள்ளதாகிய இந்த ஓட்டை நீ வாங்கிவைத்திரு என்று அருளிச் செய்தார், அதைக்கேட்ட அடியவர் அவரை வந்தனஞ் செய்து, அவ்வோட்டை வாங்கிககொண்டு வீட்டிலே ஒருபக்கத்தில் சே மித்து வைத்துவிட்டு திரும்பிவந்துபோம்படி எழுந்த சிவயோகியாருக் குப்பின் சிறிது தூரம் சென்று அவரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டுவீட் டுக்குத் திரும்பினார்.

வெகுநாட்கள் கழிந்தபின், ஒருநாள் பரமசிவன் தாம் வைக்கக்கொ டுத்த ஓட்டைவைக்கப்பட்ட இடத்தில் இல்லாதொழியும்படி செய்து, அ வ்வடியாருடைய உண்மை நிலையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தும் பொ ருட்டு முன்போலச் சிவயோகி வடிவங்கொண்டு அவர் வீட்டுக்குப் போனார். அவர் சிவயோகியாரை முன்போல உபசரித்து சுவாமீ ! தேவரீர் இவ்வீட்டிற்கு எழுந்தருளிவந்தது அடியேங்கள் பூர்வசன்ம த்திற் செய்த தவத்தினால் என்று சொல்லிநிற்க, சிவயோகியார் நாம்மு

ன்னுளிலே உன்னிடத்திலே தந்த ஓட்டை இப்பொழுது தாவென்றார். அடியவர் அதைக்கொண்டுவந்து கொடுக்கும்பொருட்டு உள்ளேபோய்ப் பார்த்துக் காணுமையாலே திகைத்து, அங்குநின்றவர்களிடத்திலே கேட்டும் பிற இடங்களிலே தேடியும் காணுதவராகி, சிவயோகியாருக்கு உத்தரம் சொல்வதற்கு ஒன்றுமின்றி அங்கே நின்றார். சிவயோகியார உள்ளே நின்ற அடியார் கேட்கும்படி, நொடிப்பொழுதில் வருவேன் என்றுபோனநீஏன் இவ்வளவுநேரம் தாமதித்து நிற்கிறாய் என்றுகேட்க அடியவர்வந்து சிவயோகியாரை வணங்கி சுவாமீ தேவரீர் தந்த ஓட்டைவைத்த இடத்திலும் பிற இடங்களிலும் தேடிக்காணேன் பழையதாகிய அந்த ஓட்டைப்பார்க்கிலும் புதிதாகிய வேறொரு ஓடுதருவேன். அதை அங்கீகாரம் செய்து அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டும் என்று சொல்லிப்பிரார்த்தித்து நின்றார். உடனே சிவயோகியார் அவரைக் கோபித்துப்பார்த்து, நீ என்னசொன்னுய் நான் வைத்தமண்ணோட்டையே யன்றிப் பொன்னோட்டைத் தந்தாயாயினும் நான்வாங்கேன். நான் முன்னே உன்னிடத்தில் தந்த வோட்டையே கொண்டுவா என்றுசொல்ல அடியவர், சுவாமீ தேவரீர்தந்த ஓட்டைத்தேடியுங் காணேன் வேறே நல்ல ஓடு தருகின்றேன் என்றுசொல்ல அதற்கு உடன்படாமல் என்னோட்டையே கொண்டுவா என்றுசொல்லுகிறீர். இந்தச்சொல்லு என்னறிவு முழுதையும் ஒழித்துவிட்டது என்றார். அதற்குச் சிவயோகியார், நான் உன்னிடத்திலே வைத்த அடைக்கலப்பொருளை நீ கவர்ந்துகொண்டு, பாவத்துக்குச் சிறிதும் அஞ்சாமல், பலபாதகங்கள் செய்கின்றாய் சகலரும் அறியும்படி உன்னைத் தப்பவொட்டாமல் மறித்து என்னோட்டை வாங்கிக்கொண்டேயன்றி நான்போகேன் என்றுசொல்ல அடியவர், சுவாமீ தேவரீர் தந்த ஓட்டை நான்கவர்ந்தவனல்லன், என்னிடத்தே களவில்லாமையை எப்படித் தெரிவிப்பேன், சொல்லும் என்றார். சிவயோகியார் உன் புத்திரனைக்கையிலே பிடித்துக்கொண்டு குளத்திலே முழுகி நான் கவரவில்லை என்று சத்தியம் பண்ணித்தா என்றுசொல்ல, அடியவர் அப்படிச் செய்தற்கு எனக்குப் புத்திரன் இல்லையே, என்னசெய்வேன், சொல்லும் என்றார். சிவயோகியார் உன்மனைவியைக்கைப்பிடித்து முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித்தா என்று சொல்ல, அடியவர், நானும் என்மனைவியும் எங்களிடத்துண்டாயிருக்கும் ஓர் சபதத்தினாலே ஒருங்குமுழுகுதல்கூடாது. நான்மாத்திரம் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித் தருகிறேன் வாரும் என்றார். அதற்குச சிவயோகியார் நான்முன்னே தந்த ஓட்டைத்தராமலும் அதைக் கவர்ந்துகொள்ள வில்லையெனின் உன் மனைவியைக் கைப்பிடித்துச் சத்தியஞ்செய்து தராமலும் மனம் வலித்திருக்கின்றாய். தில்லைவாழந்தணர்கள் கூடியிருக்கும் பெரிய சபையிலே இவ்விஷயத்தைக் குறித்துப் பேசப்போகின்றேன் என்றுசொல்லி அந்தச் சபைக்குப்போக திருநீலகண்டநாயனாரும் அவருக்குப் பின்னேபோனார். சிவயோகியார் அந்

தப் பிராமணர்களைப்பார்த்து இந்தக்குயவன் தன்னிடத்திலே நான்வைத்திருக்கும்படி கொடுத்த ஓட்டைத் தருகின்றானில்லை அதனை இழந்தானாயின் தன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்தில் முழுகிச் சத்தியம் பண்ணித் தருகின்றானுமில்லை என்றார். உடனே பிராமணர்கள் அடியவரை நோக்கி திருநீலகண்டரே நடந்த சமாசாரத்தை நீர் சொல்லும் என்று கேட்க அவர் சுவாமிகாள் இவர் தந்த ஓடு நான் வைத்த இடத்தில் நின்றும் மறைந்துபோய்விட்டது. நான் தேடிப்பார்த்துங் காணேன். இதுவே நடந்த சமாசாரம் என்றார். அதற்குப் பிராமணர்கள் இவர் ஓட்டை நீர்இழந்தீராகில் இவர் கேள்விப்படி உம்முடைய மனைவியைக் கைப்பிடித்துக் குளத்திலே முழுகிச் சத்தியஞ் செய்துகொடுத்தலே நியாயம் என்றார்கள். அடியவர் அதைக்கேட்டு தாம் அம்மனைவியாரைத் தீண்டாதிருத்தலைக் குறித்துப்பேசக்கூடாதவராகி தருந்தபடி குளத்திலே முழுகிச் சத்தியஞ்செய்து தருகிறேன் வாரும் என்று சொல்லி சிவயோகியாரோடு தம்முடைய வீட்டுக்குப்போய் மனைவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு திருப்புலீச்சரத்துக்கு முன்னிருக்கின்ற வாவியிலே போய் ஒரு மூங்கிற்றண்டை ஒருபுறத்திலே மனைவியார்பிடிக்க மறுபுறத்திலே தாம்பிடித்துக்கொண்டு இறங்கினார் அதைக்கண்ட சிவயோகியார், உன்மனைவியைக் கைப்பிடித்துக்கொண்டுமுழுகு என்றுசொல்ல திருநீலகண்டநாயனார் அப்படிச்செய்யக் கூடாமையை உலகத்தார் அறியும்படி முன்னாளிலே தாம் செய்த வேசிகமனமும் அதனாலுண்டாகிய சபதமும் அந்தப் பிரகாரம் தவறாமல் நடந்துவருதலும் சொல்லி முழுகினார், முழுகிக் கரையிலேறிய திருநீலகண்டநாயனாரும், மனைவியாரும் மூப்புப் பருவம் நீங்கி இளமைப்பருவம் உடையவர்களாய்ப்பிரகாசித்தார்கள். அவ்வதிசயத்தைக் கண்ட சமஸ்தரும் அங்குநின்ற சிவயோகியாரைக் காணாதவர்களாய் மயங்கி நின்றார்கள், சுவாமி பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருளினார். அப்பொழுது திருநீலகண்டநாயனாரும் மனைவியாரும் பூமியிலே விழுந்து அவரை நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு நின்றார்கள், சுவாமி அவர்களைநோக்கி, ஐம்புலன்களை வென்றதனாலே சிரேஷ்டமடைந்த அன்பர்களே எக்காலத்தும் இவ்விளமை நீங்காமல் நம்மிடத்தில் இருங்கள் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார் பத்திவலிமையையுடைய திருநீலகண்டநாயனாரும் மனைவியாரும் யாவராலும் செய்தற்கரிய பெருஞ் செய்கையைச் செய்து சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

உ

சிவமயம்.

நான்காவது

இயற்பகைநாயனார் புராணம்.

எழிலாருங்காவிரிப்பூம்பட்டினத்துளியல்
வணிகரியற்பகையாரிருவர்தேட
வழலாயபிரான்றூர்த்தமறையோனாகியா
யிழையைத்தாவேண்டியணையவையன்
கழலாரப்பணிந்துமனைக்கற்பின்மேன்மைக்
காதலியைக்கொடுத்தமாசெய்கருத்தால்வந்த
பிழையாருஞ்சுற்றமெலாந்துணித்துமீளப்
பிஞ்ஞகனாரழைத்தருளப்பெற்றுளாரே.

சோழமண்டலத்திலே காவேரிநதி சமுத்திரத்தோடு கலத்தலால் காவேரி சங்கமம் எனப்பெயர்கொண்ட விசேட தீர்த்தம் பொருந்திய காவிரிப்பூம் பட்டினத்திலே வைசியர் குலத்திலே குருலிங்க சங்கமபத்தியிற் சிறந்தவரும் ஔதாரியம் உள்ளவரும் ஆகிய இயற்பகையாரென்பவரொருவர் இருந்தார், அவர் இல்லறத்திலே இருந்து விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரித்த சிவபத்தர்களுக்கு அவர்கள் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்துக்கொண்டு வருங்காலத்தில் ஒருநாள் பரமசிவனானவர் அவ்வியற்பகையார் அடியார்கள் விரும்பியவை யாவையேனும் அவற்றைமறாது கொடுத்தலை சகலருக்கும் புலப்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு பிராமணவடிவங்கொண்டு விபூதி திருமேனியிலே பிரகாசிக்க விட புருஷவேடமாக தோன்ற அவர் வீட்டுக்குச்சென்றார். இயற்பகையார் அன்பினோடு அவரை எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் விதிப்படி அருச்சித்து சுவாமீ தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளியது பூர்வசன்மத்தில் அடியேன் செய்த தவத்தினாற்போலும் என்றார், அதுகேட்ட ஐயர் இயற்பகையாரைநோக்கி சிவனடியார்கள் விரும்பிக்கேட்பன யாவையெனினும் நீர் அவைகளை மறாமல் மகிழ்ச்சியோடு கொடுத்தலை நான் கேள்வியுற்று உம்மிடத்திலுள்ள ஒரு பொருளை விரும்பி இன்றைக்கு இங்கே வந்தேன். நீர் தருதற்கு இசைவீராயில் அந்தப்பொருள் இன்னது என்றுசொல்லுவேன் என்றார். அதற்கு இயற்பகையார் எப்படிப்பட்ட பொருளாயினும் என்னிடத்தில் இருக்குமாயின் அந்தப்பொருள் நமது கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய அடியார்களுக்கு உரியபொருளேயாம், இதைக்குறித்துத் தேவரீர் சந்தேகிக்க

௩ - து - இயற்பகை நாயனார்

வேண்டுவதில்லை, திருவுள்ளம் விரும்பியதை இன்ன என்றுசொல்லியரு
ளும் என்று சொல்ல ஐயர் உம்முடைய மனைவியை விரும்பிவந்தேன் என்
றார்.

அப்பொழுது இயற்பகையார் முன்னிலும் பார்க்கமிகமகிழ்ந்தவணை
ங்கிநின்று சுவாமீ! தேவரீர் அடியேனிடத்தில் உள்ள பொருளையே விரும்
பிக்கேட்டது அடியேனுடைய பாக்கியம் என்றுசொல்லி, சீக்கிரமாக உள்
ளேபோய், கற்பிலே சிறந்த தம்முடைய மனைவியாரை நோக்கி, நான் இன்
றைக்கு உன்னை இந்தச் சிவனடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் என்றார்,
உடனே மனைவியார் மனங்கலங்கிப் பின்னை தெளிந்து பிராணநாயகரே! நீர்
கட்டளையிட்டது எதுவோ அதையே நான்செய்வேன் அதையன்றிச் செய்
தற்கு உரியகாரியம் எனக்கு வேறொன்று உண்டாயில்லை என்றுசொல்லி
அவரை வணங்க அவர் தமது மனைவியாரை அங்குவந்த சிவனடியாருக்கு
மனைவியாக பற்றி வணங்கினார். மனைவியார்போய் அவ்வையருடைய பாத
ங்களிலேவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்றார். அதுகண்ட இயற்பகை
நாயனார் மனமகிழ்ந்து அவ்வையரைவணங்கி, இன்னும் அடியேன் செய்ய
வேண்டிய பணியாது என்று வினவ, ஐயர் இந்தப்பெண்ணை நான் தனியே
கொண்டுபோகையால் உங்கள்மேலே பற்றுள்ள பந்துக்களையும் ஊரவர்க
ளையும் கடக்கும் வரைக்கும் அவர்களால் எனக்கு ஓர் இடையூறும் உண்
டாகாதிருக்கும்படி நீ துணையாக வரவேண்டும் என்றார். இயற்பகைநாயனா
ர் அதைக்கேட்டு இவர் கட்டளையிடுமுன் நானே நினைந்துசெய்யவேண்டிய
இக்குற்றேவலை செய்யாமல் இவர் சொல்லும்வரைக்கும் தாழ்த்துநின்ற
து குற்றம் என்று நினைந்து நாணித்து ஆயுதசாலையிலேபோய், போர்க்
கோலங்கொண்டு வாளும்பரிசையும் ஏந்திக்கொண்டு, ஐயரிடத்திற்குவந்து
அவரை வணங்கி, அவரையும் மனைவியாரையும் முன்போம்படிசெய்து,தா
ம் பின்னேபோனார். அப்பொழுது இயற்பகைநாயனாருடைய சுற்றத்தவர்
களும் அவர்மனைவியாருடைய சுற்றத்தவர்களும், இயற்பகை பைத்தியத்
தினாலே தன்மனைவியைக் கொடுத்தானாயினும் அவளை ஒருவன் கொண்டு
போவது நியாயமா? என்று தங்கள் மரபுக்கு வரும் பெரும்பழியை நீக்கி
க்கொள்ளும்பொருட்டு அவர்களைத் தொடரக்கருதி, வேல்-வில்-வாள்முத
லிய ஆயுதங்களை யெடுத்துக்கொண்டு சண்டமாருதம்போலத் தீவிரமாய்
நடந்து, நகருக்குப்புறத்திலேபோய், ஐயருக்கு இருபக்கத்திலும் நெருங்கி
ஆரவாரித்து, ஓ துட்டனே! எங்களுக்குப் பழிவராதபடி எங்கள்குலப்பெ
ண்ணை விட்டுப்போ என்றுசொல்லி, அவரை வளைத்துக் கொண்டார்கள்.
ஐயர் அதைக்கண்டு அஞ்சினவர்போல் இயற்பகைநாயனாருடைய மனைவி
யாரைப்பார்க்க அம்மனைவியார், சுவாமீ நீர் பயப்படவேண்டாம், இயற்ப
கைநாயனார் அவர்களை வெல்லுவார் என்றார். இயற்பகைநாயனார் அதைக்

கேட்டு, அடியேன் அவர்கள் எல்லாரையும் இப்போது கொன்றுபோடுகிறேன் தேவரீர் அஞ்சவேண்டாம் என்றுசொல்லி, அங்குவந்தசுற்றத்தவர்களைப்பார்த்து, நீங்கள் என்வாளுக்கு இரையாவீர்கள். ஒருவரும் எனக்குஎதிர் நில்லாமல் ஓடிப்பிழையுங்கள் என்றுகூற அவர்கள்அடா இயற்பகை நீஎன்னகாரியஞ்செய்தாய், ஊரவர்கள் பேசும பழிமொழிக்கும் எங்கள் சத்துருக்கள் நகைக்கும் நகைப்புக்கும் நீ சற்றாயினும வெட்கப்படவில்லை மனைவியைப் பிராமணனுக்குக் கொடுத்தோ நீ சாமாத்தியம் பேசுவது. நாமெல்லாரும் ஒருங்கே மடிவதன்றி இந்தப் பெண்ணைப்பிராமணனுக்குக் கொடுக்கவிடோம் என்றார்கள். உடனே இயற்பகைநாயனார் அதிககோபங்கொண்டு, உங்கள் சரீரங்களைத் துண்டம் துண்டமாக்கி உங்களுயிரைச் சுவர்க்கத்துக்கேற்றி ஐயரைத் தடையின்றிப் போகவிடுவேன் என்றுசொல்லி எதிர்க்க அவர்கள் அந்நாயனாரோடு யுத்தம்செய்யத் தொடங்காமல், அவர்மனைவியாரைக்கொண்டு செல்கின்ற ஐயருக்கு முறபட்டு அதிககோபத்தோடும் அவரைத் தடுத்தார்கள் அதுகண்டநாயனார் கோபங்கொண்டு. வாளினாலே இடசாரி வலசாரியாக மாறிமாறிச் சுற்றிவந்து அவர்களுடையதோள்களையும் கால்களையும தலைகளையும துணித்து விழுத்தி பின் ஒவ்வொருவராய்வந்து எதிர்த்தவர்களையும் கொன்று, மேல் எதிர்ப்பவர் ஒருவருமினறி யுத்தகளத்திலே உலாவினா, பின் இந்தச் செயற்கரும் செய்கையைச் செய்த நாயனார் ஐயரை நோக்கி சுவாமீ ! தேவரீர அஞ்சாவண்ணம் இந்தக் காட்டைக்கடக்கும் வரைக்கும் வருகிறேன் என்றுசொல்லி அவரோடுபோனார், திருச்சாய்க்காடு என்னும சிவஸ்தலத் தாக்குச் சமீபத்திலேபோனபொழுது ஐயா இயற்பகை நாயனாரை நோக்கி, இனி நீர் திரும்பிப்போகலாம் என்று சொல்ல நாயனார், அவருடைய திருவடிகளை வணங்கி அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு திரும்பினார். அப்பொழுது ஐயர், இயற்பகையே இங்கேவா என்றுசொல்லி ஓலமிட்டார். நாயனா அந்த ஓசையைக் கேட்டு, அடியேன வந்துவிட்டேன் வந்துவிட்டேன் இன்னும் இடையூறு செய்பவர்கள் உண்டாயில், கொன்றுபோடுவேன் என்றுசொல்லிக்கொண்டு வா, ஐயா மறைந்தருளினார். வந்தநாயனார் அவரையகாணாமல் மனைவியாரை மாத்திரங்கண்டார். பினபு ஆகாயத்திலே பார்வதி சமேதராகிஇடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்த கைலாசபதியைக் கண்டார். ஆனந்தமயினாலே உடனே விழுந்தார், எழுந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார். சுவாமி அவரைநோக்கி நமமேலும நம்முடைய அடியார்கள் மேலும் நிஷ்களங்கமான அன்புவைத்த இயற்பகையே நீ உன்மனைவியோடும் நம்முடனே வாஎன்று சொல்லி அந்தர்த்தானமானார். இயற்பகைநாயனாரும் மனைவியாரும் சிவலோகத்தை அடைந்து பேரின்பத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். யுத்தத்திலே இறந்த அவர்கள் பந்துக்களும் வானுலகத்தைஅடைந்து இன்பமனுபவித்தார்கள்.

சிவமயம்.

ஐந்தாவது,

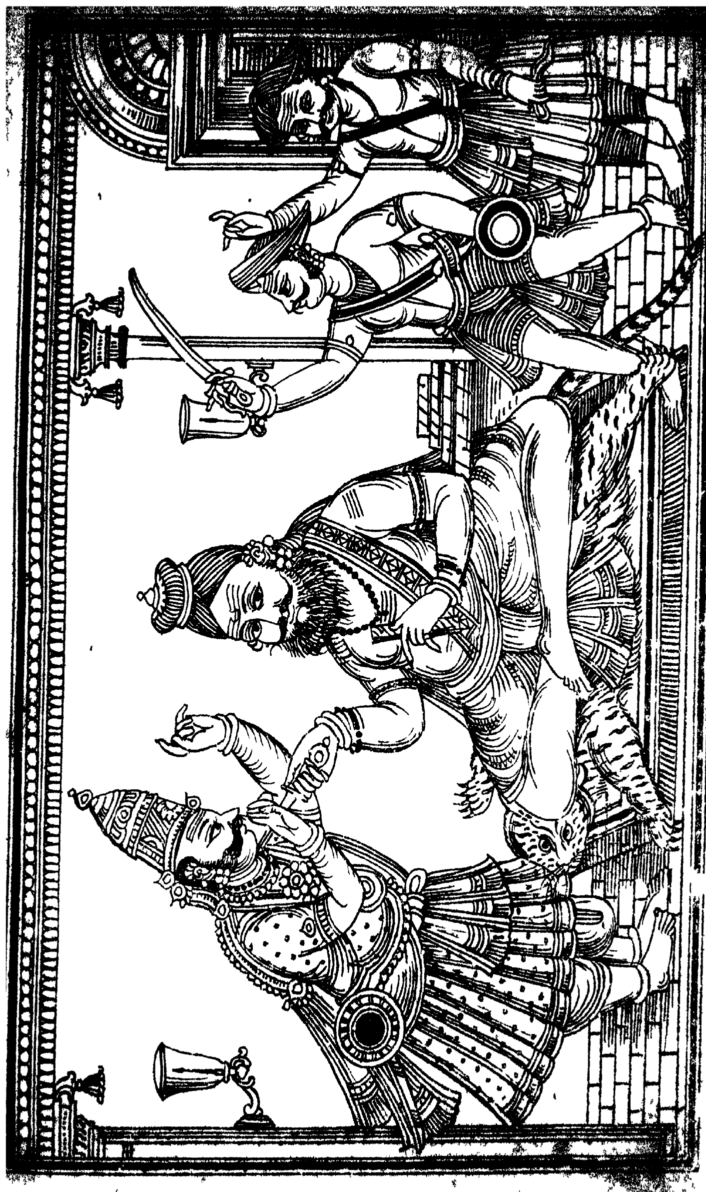
இளையான்குடிமாறநாயனார் புராணம்.

மன்னியவேளாண்டொன்மையிளசைமாறா
வறுமையாலுணவுமிகமறந்துமவரி
யுன்னருநள்ளிருண்மழையிலுண்டிவேண்டியும்பர்
பிரானணையவயலுழுதுவித்தாரு
செந்நென்முளையமுதாமனையலகுகாலாகச்
சிறுபயிரின்கறியமுதுதிருந்தச்செய்து
பன்னலருமுணவருந்தப்பெருந்தசோதிப
பரலோகமுழுதாண்டபான்மையாரே.

இளையான் குடி யென்னும ஊரிலே வேளாளர் குலத்திலே, எத்தொழிலினும் சிறந்த கிருஷிகர்மததால்வரும் குற்றமற்ற அளவிறந்த பாக்கியத்தையும் சிவனடியார்கள் மேலே முழுமையும் பதிந்த அன்புகொண்டசிந்தையையும் உடையவராகிய மாறனார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார்; அவர்தம்முடைய கிருகத்துக்குவரும் சிவபத்தர்கள் எந்தவருணத்தாராயினுமஉண்மையாகிய அன்போடு அவர்களை எதிர்கொண்டு அஞ்சலிசெய்து இன்சொற்களைச்சொல்லி வீட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், பாதப்பிரக்ஷாலனம்பண்ணி, ஆசனத்திலிருத்தி, சைவாகமவிதிப்படி அருச்சித்து, பின்பு கசப்பு, புளிப்பு, இனிப்பு, துவர்ப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு எனகிற் அறுவகைச்சுவையை யுடையனவாய் நக்கல், பருகல், உண்டல், தின்னல் என்னும் நான்கிற்கும் விஷயமாயுள்ள உணவுகளை அவரவர் இஷ்டப்படி அமுதுசெய்விப்பார். இப்படித் தினந்தோறும் மகேசுரபூசைபண்ணுதலாகிய சிவபுண்ணியத்தினாலே ஐசுவரியம் அபிவிருத்தியாக அவர் குபேரனை ஒத்துவாழ்ந்திருந்தார். அப்படி இருக்கும் காலத்திலே பரமசிவனானவர் அவ்விளையான்குடிமாறநாயனார் இந்தச்செய்கையைச் செல்வம்வந்தகாலத்திலன்றி வறுமைவந்த காலத்திலும் தளராது செய்யவல்லவர் என்பதையும், தாம் நல்லோர்களுக்கு வறுமையைக் கொடுத்தல் அவர்கள் நயத்தின் பொருட்டே என்பதையும், அந்நயம் இறுதியிலேயே பலிக்கும் என்பதையும், அக்கருத்தறியாது அதற்குள் புண்ணியஞ்செய்த நமக்குக் கடவுள் இடர்செய்தாரே என்று அவனாகோதல் பழுதாம் என்பதையும் பிறர்க்குத்தெரிவித்துய்க்

கும்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு அந்நாயனாரிடத்தில் உள்ளசெல்வமெல்லாம் நாடோறும் சுருங்கி வறுமையெய்தும்படி அருள்செய்தார். அப்படிச் செல்வம் சுருங்கவும் நாயனார் மகேசுர பூசையிலே பதிந்த தம்முடைய மனம் சிறிதும் சுருங்குதலின்றி, தம்மிடத்துள்ள நிலங்கள் முதலியவற்றை விற்றும் தம்மைக் கூடவிற்று ஒறுக்கத்தக்க அவ்வளவு கடன்களை வாங்கியும் முன்போலவே தாம்செய்யும் திருப்பணியைவிடாது செய்து வந்தார்.

அவர் ஒரு மழைக்காலத்திலே மழைபெய்யும் ஒருநாள் இரவில் நெடுநேரம் எதிர்பார்த்திருந்தும் ஒருவருடைய உதவியும் இல்லாமல் பகல்முழுதும் போசனஞ்செய்யாமையால் பசி அதிகப்பட்டு வீட்டுக்கதவைப் பூட்டியபின்பு, கைலாசபதியானவர் சைவவேடங்கொண்டு எழுந்தருளிவந்து கதவைத் தட்டி அழைக்க நாயனார் கதவைத் திறந்து அவரை உள்ளே அழைத்துக்கொண்டுபோய், மழையினாலே நனைந்த அவருடைய திருமேனியை வஸ்திரங்கொண்டு துடைத்து, இருத்தற்கு இடங்கொடுத்து, அவருக்கு அமுதூட்டல் வேண்டும் என்னும் ஆசையினாலே தம்முடைய மனைவியாரை நோக்கி இந்தச் சைவர் மிகப்பசி கொண்டிருக்கின்றார் நமக்கு முன்னமே போசனத்துக்கு ஒன்றுமில்லை, ஆயினும் இவருக்கு எப்படியும் அன்னங் கொடுக்கவேண்டுமே இதற்கு என்னசெய்வோம் என்றார். அதற்கு மனைவியார் வீட்டிலே ஒரு பதார்த்தமுமில்லை. அயலவர்களும் இனி உதவமாட்டார்கள். நெடுநேரம் ஆயிற்று அரிசிக்கடன் கேட்கப்போவதற்கு வேறிடமும் இல்லை, பாவியாகிய நான் இதற்கு என்னசெய்வேன் என்றுசொல்லி பின்பு, இன்று பகற்காலத்திலே வயலில்விதைக்கப்பட்ட ஈரத்தால் முன்னமே முளைகொண்டிருக்கின்ற நெல்லைவாரிக்கொண்டுவந்தால், இயன்றபடி சோறுசமைக்கலாம், இதுவேயன்றி வேறொருவழியும் அறியேன் என்று சொல்லித் துக்கித்தார். இந்தவார்த்தையைச் செவிப்புலப்படுத்தற்குமுன், இளையான்குடிமாறநாயனார் மிக மனமகிழ்ந்து, அதற்கு உடன்பட்டு, மிகமழை பொழிகின்ற மகா அந்தகாரமயமாகிய அர்த்தராத்திரியிலே ஒரு பெருங்கூடையைத் தலையிலே கவிழ்த்துக்கொண்டு காலினாலே தடவிக் குறிவழியே தம்முடைய வயலிற்சென்று, அதிலே அதிகமழையினால் நீர்மேலே மிதக்கின்ற நென்முளைகளைக் கையினாலே கோலி வாரி, கூடை நிறைய இட்டு, தலையிலேவைத்துச் சுமந்துகொண்டு சீக்கிரத்திலே திரும்பிவந்தார். அவரை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு வாயிலிலே நின்ற மனைவியார் மனமகிழ்ச்சியோடு அந்த நென்முளையை வாங்கி சேறுபோம்படி நீரினாலே கழுவியூற்றி, பின்பு தம்முடைய பிராணநாயகரை நோக்கி, அடுப்பிலே நெருப்பு மூட்டுதற்கு விறகு இல்லையே என்று சொல்ல, அவர் கிலமாயிருக்கின்ற வீட்டின்மேற்

கூரையிலுள்ள வரிச்சுக்களை அறுத்து விழுத்தினார். மனைவியார் அவைக ளை முறித்து அடுப்பிலே மாட்டி, நென்முளையை ஈரம்போய்ப் பதமாகும் படி வறுத்துப்பின் அரிசியாக்கி, நீவார்த்துக் காய்ந்திருக்கிற உலையில்அதை யிட்டு சோறாக்கி, தம்முடைய நாயகனாரைப்பார்த்து, இனிக் கறிக்கு ஏன் னசெய்வோம், என்றார். உடனே நாயனார் புறக்கடைத் தோட்டத்திற்குச் சென்று, குழியினின்றும் மேற்படாத சிறுபயிர்களைக் கையினாலே தடவிப் பிடுங்கிக்கொண்டுவந்து கறிசமைக்கும்படி கொடுக்க, மனைவியார் அவைக ளைவாங்கி ஆய்ந்து, நீரினாலே கழுவி தமது சாமர்த்தியத்தினால்வெவ்வேறு கறியமுதுகள் செய்து முடித்து, நாயகருக்கு அமுதும் கறியும் பாகம்பண் ணப்பட்டமையைத்தெரிவித்து சைவரை அமுதுசெய்விப்போம் என்று சொன்னார். நாயகர் நித்திரைசெய்பவர்போலக் காட்டிய ஐயருக்குச் சமீப த்திற்சென்று சுவாமீ! அமுதுசெய்யஎழுந்தருளும் என்றுசொல்லி அழை க்க, அவர் ஒரு சோதிஸ்வரூபமாய் எழுந்து தோன்றினார். அதைக்கண்ட இளையான்குடிமாற நாயனாரும் மனைவியாரும் திகைத்துநின்றார்கள். பின்பு பரமசிவன் பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய்த் தோன்றி, இளையான்கு டிமாறநாயனாரை நோக்கி, அன்பனே! நம்முடைய அடியார்களை அமுது செய்வித்த நீஉன்மனைவியோடும் நம்முடைய பதத்தை அடைந்து பேரின் பத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிரு என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த் தானமானார்.

௬

சிவமயம்.

ஆறாவது

மெய்ப்பொருணாயனார் புராணம்.

சேதிபர்நற்கோவலூர்மலாடமன்னர்திரு
 வேடமெய்ப்பொருளாத்தெளிந்தசிந்தை
நீதியினாருடன்பொருதுதோற்றமாற்ற
 னெடுஞ்சினமுங்கொடும்படையுநிகழாவண்ண
மாதவர்போலொருமுறைகொண்டணுகிவாளால்
 வன்மைபுரிந்திடமருண்டுவந்ததத்தன
காதலுறநமர்தத்தாவென்றுநோக்கிக்
 கடிதகலவித்திறைவனடிசேர்க்கொண்டாரோ.

சேதிநாட்டிலே திருக்கோவலூரிலே, மலையமானாடாருக்கு அரச ரான வேதாகமங்களின் உண்மையை அறிந்தவரும் சிவனடியார்களுடைய

திருவேடத்தையே மெய்ப்பொருளெனச் சிந்தைசெய்பவரும் ஆகியமெய்ப்பொருணயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தம்முடைய இராச்சியத்தைத் தருமநெறி தவறாமல் நடத்தியும், தம்மை எதிர்த்தபகைவர்களை ஜயங்கொண்டும், சிவாலயங்களெங்கும் நித்தியநைமித்தியங்களைச் சிறப்பாகநடத்தியும், சிவபத்தர்கள்வந்தபொழுது மனமகிழ்ச்சியோடும் வேண்டியதிரவியங்களைப் பூர்த்தியாகக்கொடுத்தும் வந்தார். இப்படி நடக்குங்காலத்திலே, முத்தநாதன் என்கின்ற ஓர் அரசனானவன் அவரை வெல்லுதற்கு விரும்பி, யுத்தசன்னத்தனாகி, அவரோடு பொருது, யானை-குதிரை-தேர்-காலாள் என்னும் சேனைகளை பலமுறை இழந்து தோற்று அவமானப்பட்டுப் போனான். பின்பு அவன் யுத்தத்தினாலே அவரை ஜயிக்கமாட்டாதவனாகி, அவரிடத்திலே இருக்கின்ற அடியார் பத்தியை அறிந்து, விபூதிதரிக்கின்ற அவ்வடியார் வேடங்கொண்டு அவரைக் கபடத்தினால்வெல்லநினைந்து, சரீரமுழுதிலும் விபூதிதரித்துசடைகளை சேர்த்துக்கட்டி புத்தகக்கவளிபோலத் தோன்றுகின்ற ஆயுதத்தை மறைத்துவைத்திருக்கின்ற ஓர் கவளியை எடுத்துக்கொண்டு திருக்கோவலூரிற்சென்று மெய்ப்பொருணயனாருடைய அரண்மனைவாயிலை அடைந்தான். அப்பொழுது வாயில் காவலாளர்அவனை அஞ்சலிசெய்து சுவாமீ உள்ளே எழுந்தருளும் என்றுசொல்ல, அப்முத்தநாதன் உள்ளேபோய் மற்ற வாயில்களையும் அப்படியே கடந்துசென்று, இறுதிவாயிலை அடைந்தபொழுது அவ்வாயிற் காவலாளனாகிய தத்தனென்பவன் இப்பொழுது இராசா நித்திரைசெய்கின்றார். நீர் சமயமறிந்து போகவேண்டும் என்றான். அதைக்கேட்ட முத்தநாதன் நான் அவருக்குச் சாஸ்திரோபதேசஞ் செய்யப்போகின்றபடியால் நீ என்னைத்தடுக்கலாகாது என்றுசொல்லி உள்ளேபுகுந்து மெய்ப்பொருணயனார் கட்டிலிலே நித்திரைசெய்ய அவர்மனைவியார் பக்கத்திலிருக்கக் கண்டும், சமீபத்திலே சென்றான். அப்பொழுது மனைவியார் சீக்கிரமாக எழுந்து மெய்ப்பொருணயனாரை எழுப்ப, அவர்விழித்தெழுந்து அவனை எதிர்கொண்டு வணங்கிநின்று சுவாமீ தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளுவதற்குக் காரணம் யாது என்று வினவினார் அதற்கு முத்தநாதன் உங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவன் ஆதிகாலத்திலே அருளிச்செய்த சைவாகமங்களுள் எவ்விடத்துங் காணப்படாத ஓர் ஆகமத்தை உமக்குப் போதிக்கும்படி கொண்டுவந்தேன் என்றான். மெய்ப்பொருணயனார் அதைக்கேட்டு இதைப்பார்க்கிலும் உயர்ந்த பேறு அடியேனுக்கு உண்டோ அந்தச் சைவாகமத்தை வாசித்து அடியேனுக்கு அதன் பொருளை அருளிச்செய்யவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க முத்தநாதன் பட்டத்தரசி இல்லாமல் நீரும் நானும் வேறிடத்திருக்கவேண்டும் என்றான். உடனே மெய்ப்பொருணயனார் தம்முடைய மனைவியாரை அந்தப்புரத்துக்கு போம்படிசெய்து பொய்வேடங்கொண்ட முத்தநாதனை ஆசனத்தின்

மேல் இருத்தி, தாம் கீழே இருந்துகொண்டு இனி அருளிச்செய்யும் என்றார். முத்தநாதன் தன்கையில் இருந்த வஞ்சக்கவளிகையை மடியின்மேலேவைத்து புத்தகம் அவிழ்ப்பவன்போல அவிழ்த்து மெய்ப்பொருளுயனார் வணங்கும்போது அக்கவளியில் மறைத்துவைத்த உடைவாளை எடுத்து அவரைக் குத்த அவர் சிவவேடமே மெய்ப்பொருளென்று அவனை வணங்கினார், அம்முத்தநாதன் உள்ளே புகுந்தபொழுதே இராசாவுக்கு என்ன அபாயம் சம்பவிக்குமோ என்று மனசை அங்கேயே செலுத்திக்கொண்டிருந்த தத்தனென்பவன் சொடியளவிலே உள்ளேபுகுந்துதன்கைவாளினால் அப்பகைவனை வெட்டப்போனான். அதற்கு முன் உடைவாளினாலே குத்தப்பட்டு இரத்தம்சொரிய விழப்போகின்றமெய்ப்பொருளுயனார் விழும்பொழுது தத்தனே இவர் சிவனடியாராதலால் இவருக்கு ஒரு இடையூறும்செய்யாதே என்று கையினாலே தடுத்து விழுந்தார். அப்பொழுது தத்தன்மெய்ப்பொருளுயனாரைத் தலையினால் வணங்கி அவரைத் தாங்கி அடியேன் செய்யவேண்டியகுற்றேவல்யாது என்றுகேட்க மெய்ப்பொருளுயனார்வழியிலே இவருக்கு யாவரொருவரும் இடையூறுசெய்யாதபடி இவரை யழைத்துககொண்டுபோய்விடு என்றுசொன்னார்.

அப்படியே தத்தன் முத்தநாதனை அழைத்துக்கொண்டு போம்பொழுது அம்முத்தநாதன் இராசாவைக் குத்தின சங்கதியை அறிந்தவர்களெல்லாரும் அவனைக்கொல்லும்படி வந்து சூழச்சூழ, அவர்களெல்லாரையும் இந்தச் சிவபத்தருக்கு ஒருவரும் இடையூறுசெய்யாதபடி இவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடும்பொருட்டு இராசாவே எனக்கு ஆஞ்ஞாபித்தார் என்று சொல்லித்தடுத்தான். அவர்களெல்லாரும் அதைக் கேட்டவுடனே பயந்து நீங்கிவிட தத்தன் அவனை அழைத்துக்கொண்டு நகரத்தைக்கடந்துசென்று அவனுக்குரிய காட்டுவழியிலே அவனை விட்டு, நகரத்துக்குத்திரும்பி, சிவவேடங்கொண்ட முத்தநாதனை யாதொரு இடையூறுவாராமல் அழைத்துக்கொண்டுபோய்விட்ட சமாசாரத்தைக் கேட்பதற்கு விரும்பி முன்னேயே நீங்கிவிடக்கூடிய உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கும்மெய்ப்பொருளுயனாருக்கு முன்சென்று வணங்கிநின்று, சிவபத்தரை இடையூறு ஒன்றும் வராதபடி கொண்டுபோய் விட்டேன் என்று சொன்னான். அதைக்கேட்ட மெய்ப்பொருளுயனார். இன்றைக்கு நீ எனக்குச்செய்த உபகாரத்தை வேறார்செய்யவல்லவர் என்று சொல்லி பின்பு தமக்குப்பின் அரசாளுதற்குரிய குமாரர்களையும் மந்திரி முதலானவர்களையும் நோக்கி சைவாகமவிதிப்படி விபூதிமேல் வைத்த அன்பைப் பாதுகாக்கும்படி போதித்து கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாதரைத்தியானம்பண்ணினார். அப்பொழுது சபாநாதர் மெய்ப்பொருளுயனாருக்குத் தோன்றி, அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

சிவமயம்.

ஏழாவது,

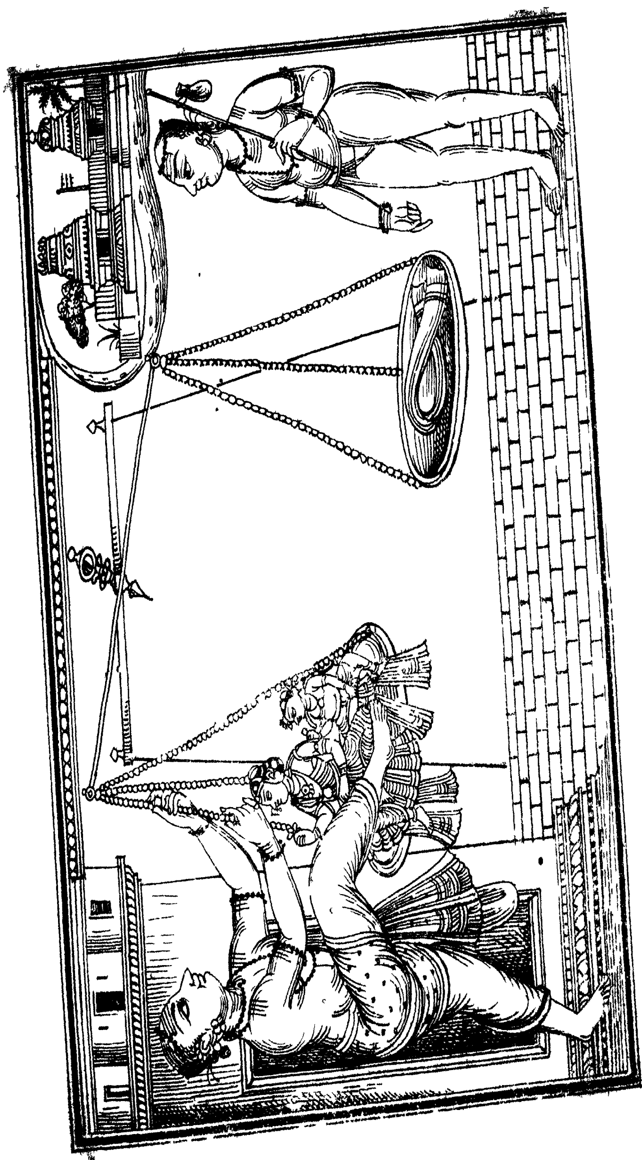
விறன்மிண்டநாயனார் புராணம்.

விளங்குதிருச்செங்குன்றூர்வேளாண்டொன்மை
விறன்மிண்டர்திருவாரூர்மேவுநாளில்
வளங்குலவுதொண்டரடிவணங்காதேகும்
வன்றொண்டன்புறகவனைவலியவாண்ட
துளங்குசடைமுடியோனும்புறமென்றன்பாற்
சொல்லுதலுமவர்தொண்டத் தொகைமுன்பாட
வுளங்குளிரவுளதென்றாதனலண்ண
லுவகைசரவுயர்கணத்துளோங்கினரே.

மலையமானாட்டிலே செங்குன்றூரிலே வேளாளர் குலத்திலே, பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மனசில் இருத்தி உட்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை அறுத்தவரும் அடியார் பத்தியிலே உயர்வொப்பில்லாதவரும் ஆகியவிறன்மிண்ட நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவஸ்தலங்களுக்குப் போனபொழுதெல்லாம், முன் அடியார் திருக்கூட்டங்களுக்குஎதிரேபோய் அவர்களை வணங்கிக் கொண்டே, பின் சுவாமியை வணங்குகினறவர், அவர் தாம்வசிக்கின்ற மலைநாட்டை நீங்கி பலதலங்களினும் சஞ்சரித்து, சிவனடியார்கள் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தைத் அனுசரித்து. திருவாரூரை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார், ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாசிரிய மண்டபத்தில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களை அடைந்து வணங்காமல் ஒரு பிரகாரம் ஒதுங்கிச்சென்றதை அவ்விறன்மிண்டநாயனார்கண்டு, அடியார்களை வணங்காமற் செல்கின்ற வன்றொண்டன் அவ்வடியார்களுக்குப் புறகு அவனை வலிய ஆட்கொண்ட பரமசிவனும் புறகு என்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், அவ்விறன்மிண்ட நாயனாரிடத்திலுள்ள சங்கமபத்தி வலிமையைக் கண்டு, அவ்வடியார்கள்மேலே திருத்தொண்டத்தொகை என்னும் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார், அதைக்கேட்டவிறன்மிண்டநாயனார் மிகமகிழ்ந்து இவ்வன்றொண்டருடைய மனம் அடியாரிடத்திலே பதிந்திருக்கின்றது என்று அருளிச்செய்தார். இந்தச்சங்கமபத்திவலிமையைக்கண்ட பரமசிவனானவர் அவ்விறன்மிண்ட நாயனாரைத் தம்மைச் சேவிக்கின்ற கணங்களுக்குத் தலைவராக்கியருளினார்.

௪-வது-விறன்மிட நாயனார்

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது

அமர்நீதிநாயனார் புராணம்.

பழையாறைவணிகரமர்நீதியார்பாத
பரவுசிறுமுனிவடிவாய்ப்பயிலுநல்லூர்க்
குழைநாதர்வந்தொருகோவணத்தைவைத்துக்
கொடுத்ததனையெடுத்தொளித்துக்குளித்துவந்து
தொழிலாருமதுவேண்டிவெருண்டுநேரித்
துலையிலிடுங்கோவணநேர்தூக்குமென்ன
வெழிலாரும்பொன்மனைவியிளஞ்சேயேற்றி
யேறினார்வானுலகுதொழமேவினாரே.

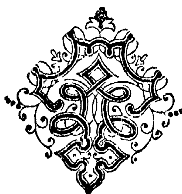

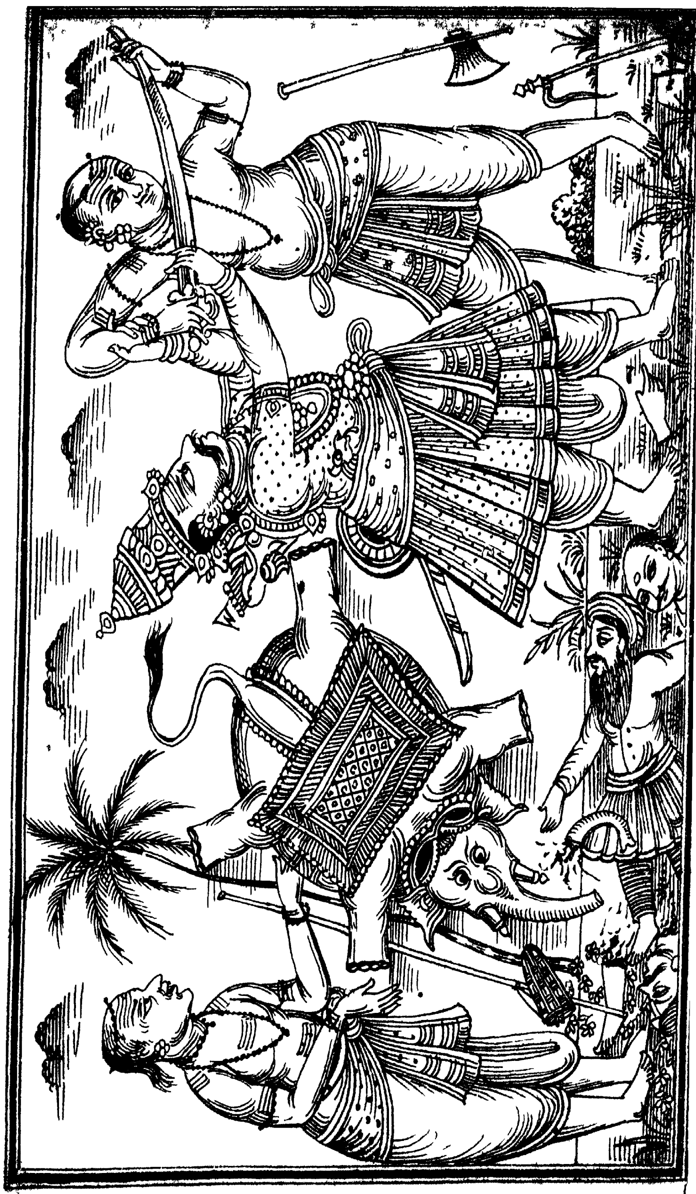
சோழநாட்டிலே பழையாறை என்னும் ஊரிலே வைசியர் குலத்திலே மகா ஐசுவரியமுள்ளவரும்சிவனடியார்களைஅமுதுசெய்வித்துஅவரவர் குறிப்பறிந்து கந்தை, கீள், கோவணம் என்பவைகளைக் கொடுப்பவரும் ஆகிய அமர்நீதி நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருநல்லூரென்னும் சிவஸ்தலத்திலே மகோற்சவதரிசனஞ் செய்யவரும் சிவனடியார்கள் அமுதுசெய்யும் பொருட்டு ஒரு திருமடம் கட்டுவித்துக்கொண்டு தம்முடைய சுற்றத்தார்களோடும் அவ்விடத்திற் போய்ச்சேர்ந்து, மகோற்சவதரிசனஞ்செய்து தம்முடைய மடத்திலே சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்துக்கொண்டு, மனமகிழ்ச்சியோடும் இருந்தார். இருக்கும் நாட்களிலே ஒருநாள் பரமசிவனானவர் பிராமணவருணத்துப்பிரமசாரிவடிவங்கொண்டு, இரண்டு கௌபீனங்களையும் விபூதிப்பையையும் கட்டியிருக்கின்றஒருதண்டைக் கையிலேபிடித்துக்கொண்டு, அந்தத்திருமடத்திற்குவந்தார், அதுகண்ட அமர்நீதிநாயனார் மனமகிழ்ச்சியோடும் முகமலர்ச்சியோடும் அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கி, சுவாமீ! தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளிவருதற்கு அடியேன் பூர்வத்தில் என்னதவம் செய்தேனோ என்றுசொல்லிச் சம்மானம்பண்ண பிரமசாரியானவர் அவரை நோக்கி, நீர் அடியார்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுக்கு வஸ்திரங்களும் கந்தைகளும் கீள் கௌபீனங்களும் கொடுக்கின்றீர் என்பதைக்கேள்வியுற்று, உம்மைக்காணுதற்கு விரும்பிவந்தோம் என்றார். அதுகேட்ட அமர்நீதிநாயனார், இந்தத் திருமடத்திலே பிராமணர்கள் போசனம்பண்ணும் பொருட்டுப் பிராமணர்கள் பாக

ம்பண்ணுவதும் உண்டு தேவரீரும் இங்கே அமுது செய்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார். பிரமசாரியானவர் அதற்கு உடன்பட்டு, நாம்காவேரியிலே ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு வருவோம் ஒருபோது மழைவரினும் தரித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு நீர் இந்த உலர்ந்த கௌபீனத்தை வைத்திருந்து தாரும் என்றுசொல்லி, தண்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்றஇரண்டு கௌபீனங்களில் ஒன்றை அவிழ்த்து இந்தக் கௌபீனத்தின் மகிமையை உமக்கு நான் சொல்லவேண்டுவதில்லை நான் ஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு வரும்வரைக்கும் நீர் இதைவைத்திருந்து தாரும் என்று அவர்கையிலேகொடுத்துவிட்டு, காவேரியிலே ஸ்நானம் பண்ணுதற்குப்போக அமர்நீதிநாயனார் அந்தக் கௌபீனத்தை ஒரு தகுந்த இடத்திலே சேமித்துவைத்தார், ஸ்நானம் பண்ணப்போன பிரமசாரியானவர் அமர்நீதிநாயனார் சேமித்து வைத்த கௌபீனத்தை அது வைக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தினின்றும் நீங்கும்படிசெய்து ஸ்நானம் செய்துகொண்டு மழைபொழிய நனைந்து திருமடத்தை அடைந்தார். அமர்நீதிநாயனார் அதுகண்டு எதிர்கொண்டு சமயலாயிற்று என்றுசொல்லி வணங்க பிரமசாரியார் இனி அந்நாயனாருடைய அன்பாகிய ஜலத்திலே முழுகவேண்டி அவரைநோக்கி ஈரம் மாற்றவேண்டும் தண்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கௌபீனமோ ஈரமாயிருக்கின்றது, உம்மிடத்திலே தந்த கௌபீனத்தைக் கொண்டுவாரும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார் சீக்கிரமாக உள்ளேபோய்ப்பார்த்து கௌபீனத்தைக்காணாதவராகி, திகைத்து மற்றை இடங்களிலுந் தேடிக்காணாமையால் மிகுந்ததுக்கங்கொண்டு வேறொரு கௌபீனத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டு, பிரமசாரியார் முன்சென்று சுவாமீ! தேவரீர் தந்த கௌபீனத்தைவைத்த இடத்திலும் பிறவிடங்களிலுந் தேடிக்கண்டிலேன், அதுபோனவிதம் இன்னதென்று அறியேன், வேறொரு நல்ல கௌபீனம் கொண்டுவந்தேன். இது கிழிக்கப்பட்ட கோவணமன்று நெய்யப்பட்ட கோவணமே தேவரீர் நனைந்த கௌபீனத்தைக் களைந்து இந்தக்கௌபீனத்தைச் சாத்தி அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும் என்று பிரார்த்தித்தார், அதைக்கேட்டபிரமசாரியார் மிகக்கோபித்து உம்முடைய நிலைமை நன்றாயிருக்கின்றது, நெடுநாள் செல்லவும் இல்லை இன்றைக்கே நான் உம்மிடத்தில் வைத்த கௌபீனத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு அதற்குப்பிரதியாக வேறொரு கௌபீனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுமென்று நீர் சொல்வது என்ன, சிவனடியார்களுக்கு நல்ல கௌபீனம் கொடுப்பேன் என்று நீர் ஊரிலே பிரசித்தம் செய்தது என்னுடைய கௌபீனத்தைக் கவர்தற்கோ? நீர் செய்கின்ற இவ்வர்த்தகம் நன்றாயிருக்கின்றது என்றுசொல்ல அமர்நீதிநாயனார் பயந்து முகம்வாடி நடுநடுங்கி சுவாமீ! அடியேன் இக்குற்றத்தை அறிந்து செய்தேனல்லேன், இதைப்பொறுத்தருளும் தேவரீருக்குச் செய்யவேண்டிய பணிவிடைகளை

ல்லாம் செய்கின்றேன் இந்தக் கோவணமன்றி வெகுபொன்களையும் பட்டாடைகளையும் இரத்தினங்களையும் தருகிறேன் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றார், அதற்குப் பிரம்சாரியார் கோபந்தணிந்தவர்போலத் தோன்றி பொன்களும் பட்டாடைகளும் இரத்தினங்களும் எனக்கு என் நான் தரிப்பதற்கு உபயோகமாகியகௌபீனத்துக்கு ஒத்த நிறையுள்ள கௌபீனந்தந்தாற்போதும் என்று சொல்ல அமர்நீதிநாயனார் மனமகிழ்ந்து, எதனுடைய நிறைக்குச் சரியாகிய கௌபீனத்தைத் தரவேண்டும் என்றுகேட்டார். பிரமசாரியார், நீர் இழந்தகௌபீனத்தின்நிறைக்கு ஒத்த நிறையையுடைய கௌபீனம் இது என்றுசொல்லி, தமது தண்டிலே கட்டப்பட்டிருந்த கௌபீனத்தை அவிழ்த்து இதற்கு ஒத்த நிறையுள்ளதாகக் கௌபீனத்தை நிறுத்துத்தாரும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார் மிகநன்று என்றுசொல்லி ஒரு தராசைக்கொண்டுவந்துநாட்ட, பிரமசாரியார், அந்தக்கௌபீனத்தை ஒருதட்டிலேவைத்தார். அமர்நீதிநாயனார் தம்முடைய கையிலிருந்தநெய்யப்பட்ட கௌபீனத்தை மற்றத் தட்டிலேவைத்தார். அது ஒத்த நிறையிலே நில்லாமல் மேலெழுந்தது. அதைக் கண்டு, அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும்படி தாம்வைத்திருந்த கோவணங்களெல்லாவற்றையும் கொண்டுவந்து ஒவ்வொன்றாக இட இட, பின்னும் தூக்கிக்கொண்டு எழும்பியது, அதைப் பார்த்து, ஆச்சரியம் அடைந்து, பல வஸ்திரங்களையும் பட்டுக்களையுங்கொண்டுவந்து இட இட, பின்னும் உயர்ந்தது. அதுகண்டு அநேகம் வஸ்திரப் பொதிகளைக் கொண்டுவந்து இட்டார். இட்டும், அத்தட்டுமேலே எழும்ப கௌபீனத்தட்டுக் கீழேதாழ்ந்தது. அமர்நீதிநாயனார் அதைக்கண்டு மிகஅஞ்சி, பிரமசாரியாரை வணங்கி எண்ணிறந்த வஸ்திரப்பொதிகளையும் நூற்கட்டுகளையும் குவிக்கவும் தட்டு உயர்கின்றது என்னுடைய மற்றத் திரவியங்களையும் இத்தட்டிலே இடுதற்கு அநுமதிதந்தருளும் என்றார். அதற்குப்பிரமசாரியார் இனி நாம் வேறென்ன சொல்லுவோம், மற்றத் திரவியங்களையும் இட்டுப்பாரும் எப்படியும் நம்முடைய கோவணத்துக்கு ஒத்த நிறையில் நிறகவேண்டும் என்றார். அமர்நீதிநாயனார், நவரத்தினங்களையும் பொன், வெள்ளி முதலிய உலோகங்களையும் சுமை சுமையாக எடுத்துவந்து இட இட, தட்டு எழுந்தபடியே மேலே நின்றது, அமர்நீதிநாயனார் அதைக்கண்டு பிரமசாரியாரை வணங்கி, என்னுடைய திரவியங்களில் ஒன்றும் சேஷியாமல் இந்தத் தட்டிலே இட்டேன் நானும் என்மனைவியும் புத்திரனும் மாதநிரம் சேஷித்து நிற்கின்றோம்தேவரீருக்குப்பிரியமாகில், இனி நாங்களும் இத்தட்டில் ஏறுவதற்கு அநுமதி தந்தருளும் என்றார். பிரமசாரியாரும் அதற்கு உடன்பட்டார். அதுகண்டு அமர்நீதிநாயனார் மனமகிழ்ந்து, பிரமசாரியாரைவணங்கி, தம்முடைய மனைவியாரோடும் புத்திரரோடும் தராசுவலஞ்செய்து, சிவனடியார்களுக்குச் செய்யும் திருத்தொண்டிலே நாம் தவறாமல் இருந்தோமாகில் நாம் ஏறினமாத்திரத்தே இந்தத்த

ட்டு மற்றத்தட்டுக்கு ஒத்துநிற்கக்கடவது என்றுசொல்லி, திருநல்லூரில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனைவணங்கி ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியோடு தட்டிலே ஏறினார். ஏறினவுடனே, பரமசிவனுடைய திருவரையிலே சாத்தப்படும் கௌபீனமும் பத்தியிலே சிறிதும் குறைவில்லாத அமர்நீதிநாயனாருடைய அடிமைத்திறமும் மகான்மியத்தில் ஒத்திருந்தபடியால் துலாக்கோலின் இரண்டு தட்டுக்களும் ஒத்துநின்றன. அவ்வற்புதத்தைக் கண்டவர்களெல்லாரும் அமர்நீதிநாயனாரை வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார்கள். தேவர்கள் ஆகாயத்தினின்றும் கற்பகவிருக்ஷங்களின் புஷ்பங்களை மழைபோலப் பொழிந்தார்கள். பரமசிவனானவர் தாம் கொண்டுவந்த பிரமசாரிவடிவத்தை ஒழித்து ஆகாயத்திலே பார்வதிதேவியோடு இடபாரூடராய்த்தோன்றி, தம்மைத் தரிசித்து அந்தத்தராசுதட்டிலே தானே நின்றுகொண்டு ஸதோத்திரம் செய்கின்ற அமர்நீதிநாயனாரையும் அவர்மனைவியாரையும் புத்திரனையும் கடாட்சித்து, நீங்கள் மூவரும் நம்முடைய அருளைப்பெற்று நம்முடைய சந்நிதானத்திலே நம்மை வணங்கிக்கொண்டு இருங்கள் என்று அருளிச்செய்து மறைந்தருளினார். அமர்நீதிநாயனாரும் அவர்மனைவியாரும் புத்திரனும் அக்கடவுளுடைய திருவருளினால் அந்தத்தராசுதானே தேவவிமானமாகி மேலேசெல்ல அவரோடு சிவலோகத்தை அடைந்தார்கள்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இரண்டாவது

இலைமலிந்தசருக்கம்

ஒன்றாவது,

எறிபத்தநாயனார் புராணம்.

திருமருவுகருவூரானிலையாரைத்தொழு
சிவகாமியார்மலரைச்சிந்தையானை
யரனெறியோரெறிபத்தர்பாகரோடு
மறவெறியதென்னுயிருமகற்றீரென்று
புரவலனார்கொடுத்தபடையன்பால்வாங்கிப்
புரிந்தரிவாள்புகவெழுந்தபுனிதவாக்கா
சரியினுடன்விழுந்தாருமெழுந்தார்தாழுங்
கணநாதராகாவல்கைக்கொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே இராஜதானியாகிய கருவூரிலே, ஆநிலை என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனை வழிபடுகின்றவரும், அவருடைய அடியார்களுக்குத் திருத்தொண்டு செய்கின்றவரும், அவ்வடியார்களுக்கு ஆபத்து வந்தகாலத்தில் வெளிப்பட்டு அவ்வாபத்துக்குக் காரணராயிருந்தவர்களை மழுவினால் வெட்டுகின்றவரும் ஆகிய எறிபத்தநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார்.

அவாகாலத்திலே சிவகாமியாண்டார் என்கின்ற ஒருபெரியவர் தினந்தோறும் புஷ்பங்கொய்து மாலைகட்டி அவ்வாநிலையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளுக்குச் சாத்திவந்தார். ஒருநாள் முன்போல வைகறையிலே எழுந்துபோய், ஸ்நானஞ்செய்து வாயை வஸ்திரத்தினாலே கட்டி நந்தவனத்துக்குப் போய் புஷ்பங்களை அலருஞ்சமயத்திலே கொய்து, பூங்கூடையை நிறைத்து கையிலே தண்டை ஏந்தி சுவாமிக்குத் திருப்பள்ளித் தாமங்கட்டிச் சாத்தும்பொருட்டு அந்தச் சிவாலயத்தை நோக்கிச் சீக்கிரமாக நடந்தார். நட

க்கும்பொழுது அந்நகரிலிருக்கின்ற அரசராகிய புகழ்ச்சோழருடைய பட்வர்த்தன யானையானது மகாநவமியின முதல்நாளாகிய அந்நாளிலே காவேரிநதியிலே முழுகி மிக அலங்கரிக்கப்பட்டு, குத்துக்கோற்காரர்முன்னே ஓட, தன்மேலேறிய பாகர்களோடும் ஓர் வீதியிலே விரைவாகச்சென்று தனக்கு முன்னே செல்லும் சிவகாமியாண்டாரைப் பின்றொடர்ந்தோடி, அவர்கையிலே தாங்கிய தண்டிலே தூங்குகின்ற பூங்கூடையைப் பறித்துச்சிதறியது. அந்த யானையின்மேல் இருக்கின்ற பாகர்கள் அதைக்கண்டு சீக்கிரமாக அதைச் செலுத்திக்கொண்டுபோக சிவகாமியாண்டார் பதைபதைத்துக் கோபித்து, அந்த யானையைத் தண்டினால் அடிக்கும்படி அதற்குப்பின்னேபோனார். யானை அவர் சமீபிக்கவொட்டாத மகா கதிகொண்டு சென்றது. சிவகாமியாண்டார வயோதிகரானபடியால் அந்த யானைக்குப்பின்விரைந்து செல்லச் சக்தியில்லாதவராகி தவறி விழுந்து நிலத்திலே கைகளைமோதிஎழுந்து நின்று, அதிதுக்கங்கொண்டு தேவரீருக்குச் சாத்தும்படி கொண்டுவந்த பூவை யானையா சிந்துகின்றது சிவதா சிவதாஎன்றுசொல்லி ஓலமிட்டார். அதை எதிரேவந்த எறிபத்தநாயனார் கேட்டு மிகக்கோபித்து மழுவை எடுத்துக்கொண்டு ஓடிவந்து சிவகாமியாண்டாரைக் கண்டு வணங்கி உமக்கு இந்தத் துன்பத்தைச்செய்த யானை எங்கே போய்விட்டது என்று கேட்க அவர் சுவாமிக்குச் சாத்தும்படி நான்கொண்டுவந்த பூவைப் பறித்துச் சிந்திவிட்டு இந்தத் தெருவழியே தான்போகின்றது என்றார். உடனே எறிபத்தநாயனார் அதிக கோபங்கொண்டு அதிசீக்கிரமாக ஓடிப்போய்யானையைச் சமீபித்து மழுவைவீசி அதன்மேலே பாய்ந்தார். பாயவும் யானை கோபித்து எறிபத்தநாயனார் மேலே திரும்ப, எறிபத்தநாயனார் சற்றும் அஞ்சாமல் அதைத் தடுத்து அதினுடைய துதிக்கையைத் துணித்தார். அப்பொழுது யானை கதறிக் கீழே விழுந்து புரண்டது. பின்பு எறிபத்தநாயனார், அதற்கு முன்னோடும் குத்துக்கோற்காரர் மூவரும் அதன்மேல் ஏறியிருந்த பாகர்கள் இருவரும் ஆகிய ஐவரைக்கொன்று நின்றார்.

அந்த ஐவரை ஒழிந்த மற்றவர்கள் ஓடிப்போய் புகழ்ச்சோழருடையவாயிற்காவலாளரை நோக்கி பட்டவர்த்தன யானையையும் பாகர்கள் சிலரையும் சிலர்கொன்றுபோட்டார்கள். இதை ராஜாவுக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று சொன்னார்கள். உடனே வாயிற்காவலாளர்கள் அரசனிடத்திலே போய் அவரை வணங்கி அந்தச் சமாசாரத்தைத் தெரிவித்தார். அரசன் அதைக்கேட்டமாத்திரத்தே அளவிறந்த கோபங்கொண்டு புறப்பட்டு குதிரையில் ஏறி சதுரங்கசேனைகளோடும் விரைந்துசென்று யானையும் பாகரும்இறந்த போர்க்களத்தை அடைந்து அங்கேநின்ற சிவவேடந்தரித்த எறிபத்தநாயனாரைமாத்திரம் கண்டு, யானையைக் கொன்றவர் அவர் என்பதை அறியாதவராகி யானையைக்கொன்றவர் யாவர் என்றுகேட்டார். பாகர்கள் சமீ

பத்திலேபோய் வணங்கிநின்று மழுவைத் தரித்துக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நிற்கின்றவரோ யானையைக்கொன்றவர் என்றார்கள். அப்பொழுது புகழ்ச்சோழர் இவர்சிவபத்தராகையால் அந்த யானைகுற்றஞ்செய்தாலன்றி அதைக்கொல்லார் அது யாதோ குற்றஞ்செய்ததுபோலும் என்று நினைத்து, தம்முடைய சேனைகளை அவ்விடத்துக்கு வரவொட்டாமல் நிறுத்தி குதிரையினின்றும் இறங்கி, இந்த அடியவர் யானைக்கு எதிரே போனபொழுது அதினாலே இவருக்கு யாதொரு அபாயம் சம்பவியாமல் இருக்கும்படி பூர்வசன்மத்திலே தவஞ்செய்திருந்தேன் இந்தப் பெரியவர் இவ்வளவு கோபங்கொள்ளும்படி என்னபிழை உண்டாயிற்றோ என்று சொல்லிப்பயந்து எறிபத்தநாயனார் முன்னேசென்று அவரை வணங்கிநின்று, சுவாமீ! தேவரீர் இந்த யானையைக் கொன்றீரென்பதை நான முன்னறிந்திலேன் அதுநிற்க இந்த யானைசெய்த குற்றத்தின்பொருட்டு இதனைப்பாகரோடு கொன்றது மாத்திரம் போதுமா சொல்லியருளும் என்றார். எறிபத்தநாயனார் புகழ்ச்சோழரை நோக்கி, சிவகாமியாண்டார் சுவாமிக்குச்சாத்தும்படி கொண்டுவந்த பூவை இந்தயானை பறித்துச் சிந்தினதினால் நான் இதைக்கொன்றேன், யானை தீங்குசெய்தபொழுது குத்துக்கோற்காரரும் பாகர்களும் அதை விலக்காதபடியால் அவர்களையுங்கொன்றேன். இதுவே இங்குநிகழ்ந்த சமாசாரம் என்றார். புகழ்ச்சோழர் அதைக்கேட்டுப் பயந்து எறிபத்த நாயனாரை வணங்கி சிவனடியாருக்குச்செய்த அபராதத்துக்கு இந்த யானையையும் பாகரையும் குத்துக்கோற்காரரையும் கொன்றதுமாத்திரம் போதாது அடியேனையும் கொல்லவேண்டும், பெரும்பாவியாகிய சிறியேனைத் தேவரீருடைய திருக்கரத்திலிருக்கின்ற மங்கலம்பொருந்திய மழுவாயுதத்தினாலே கொல்வது நியாயமன்று என்றுசொல்லி, உடைவாளை உறையினின்றும் உருவி, இதினாலேகொன்றருளும் என்றுநீட்டினார். எறிபத்தநாயனார் அதைக்கண்டு, அவருடைய அளவிறந்த அன்பைக்குறித்து ஆச்சரியம் அடைந்து அவர் நீட்டியவாளை வாங்காமல் சொற்பநேரம் தாழ்த்துநின்று பின்பு அவர் கையிலேவாள் இருந்தால தம்மைத்தாமே மாய்த்துக்கொள்ளுவார் என்று நினைந்து அஞ்சி அதைவாங்கினார். வாங்கிய எறிபத்தநாயனாரைப் புகழ்ச்சோழர் வணங்கி நின்று இத்தசிவபத்தர் என்னை வாளினாலே கொன்றுஎன் குற்றத்தைத் தீர்க்கும்படி பெற்றேன் என்றார். எறிபத்தநாயனார் அதைக்கேட்டு மிகஅஞ்சிப்பட்டவர்த்தன யானையும் பாகரும் இறந்துபோகவும் அதைகுறித்துச் சிறிதும் துக்கியாமல் உடைவாளைத் தந்து தம்மையுங்கொல்லும்படி கேட்கின்ற புகழ்ச்சோழ ராசாவுக்குத் தீங்குநினைத்தேன் என்று எண்ணி முன்னே என்னுயிரைக்கொன்று முடிப்பதே தீர்பு என்று நினைத்து, அந்த வாளைத் தம்முடைய கழுத்திலேபூட்டி அறுக்கத்தொடங்கினார். அதுகண்ட புகழ்ச்சோழர் பயந்து நடுநடுங்கி சீக்கிரமாக எதிரேபோய் அவருடைய கையையும் வாளையும் பிடித்துக்கொள்ள அவர் தம்முடைய

எண்ணம் நிறைவேறாமையால் வருந்திநின்றார். அப்பொழுது அளவிறந்த அன்பினாலே அவ்விருவருக்கும் உண்டாகிய இத்துக்கத்தை நீக்கும்பொருட்டு பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே அடியார்களுடைய தொண்டை உலகத்திலேவெளிப்படுத்தும் பொருட்டு இன்றைக்கு யானை புஷ்பத்தைச் சிந்தும்படி பரமசிவன அருளசெய்தார என்று ஓர் அசரீரிவாக்கு ஆகாயத்திலே எழுந்தது. உடனே யானையும பாகரகளோடு எழுந்தது, அப்பொழுது எறிபத்தநாயனார் கழுத்திற்பூட்டிய வாளைவிட்டுப் புகழச்சோழருடையபாதத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார் புகழச்சோழரும அந்தவாளை எறிந்துவிட்டு, எறிபத்தநாயனாருடைய பாதத்திலேவிழுந்து நமஸ்கரித்தார், பின் இருவரும் எழுந்து அசரீரிவாக்கைத் துதித்தார்கள், பரமசிவனுடையதிருவருளினாலே பூங்கூடையில் முனபோலப் பூக்கள நிறைந்திருக்கசிவகாமியாண்டார் அதைக்கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தார், பாகர்கள் பட்டவர்த்தன யானையை நடத்திக்கொண்டு புகழ்ச்சோழர் முன்வந்தார்கள், எறிபத்தநாயனார் புகழச்சோழரை அஞ்சலிசெய்து, அடியேன மகிழும்படி இந்தயானையின்மேல் ஏறிச்செல்லும் என்றுசொல்ல புகழ்சசோழர் அவரை வணங்கி யானையின்மேலேறிககொண்டு சேனைகளோடும அரணமனையை அடைந்தார், சிவகாமியாண்டார் பூங்கூடையை எடுத்துக்கொண்டு சுவாமிக்கு மாலைகட்டிச் சாத்தும்படி போனார். எறிபத்தநாயனார் இப்படியே அடியாரகளுக்கு இடையூறுவந்த காலங்களிலே முறபட்டு, அலலவைகளைநீககி பத்திவலிமையிற் சிறந்தவராயிருநது பின கைலாசகிரியில் இருக்கின்ற சிவகணங்களுக்குத் தலைவரானார.

உ

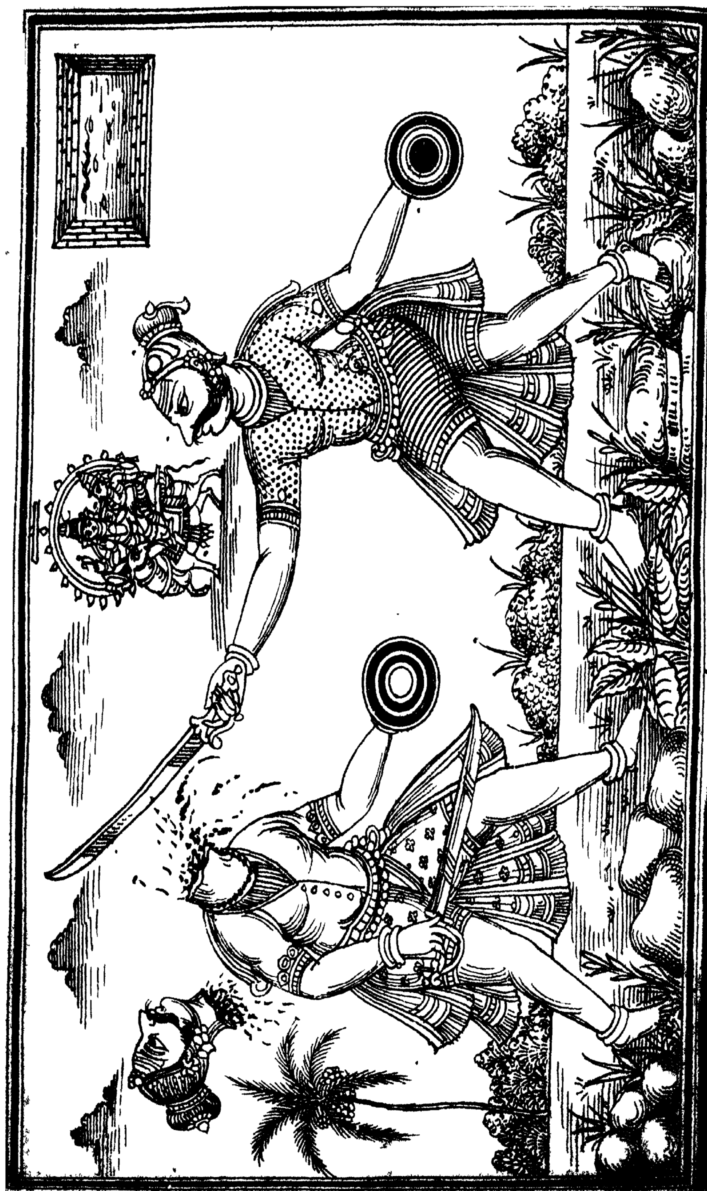
சிவமயம

பத்தாவது

ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம்.

ஈழக்குலச்சானருமெயினனூராவாழேனாதிநாதனாரிறைவனீறறைத்
தாழத்தொழுமாபாரபடைகளாறுநதன்மைபெருவரிசூரனசமரிற்சேருமறு
வாழத்திருநீறரிசாததகண்டுமருணடாரதெருணடாரகைவாள்விடார்கோர்
வீழ்க்களிப்பாரபோனின்றபாக்கைவிடுவித்தாரசிவனருளேமேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே எயினனூரிலே சான்றார் குலத்திலே விபூதியில் மகாபத்தி யுடையவராகிய ஏனாதிநாதர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார், அ

வர் அரசர்களுக்கு வாள்வித்தையைப் பயிற்றி அதனால் வந்தவளங்களெல்லாவற்றையும் சிவனடியார்களுக்கு நாடோறுங் கொடுத்துவந்தார். இப்படி நிகழுங் காலத்தில் வாள்வித்தை பயிற்றலிலே அவரோடு தாயபாகம்பெற்ற அதிசூரன் வாள்வித்தை பயிற்றுதலினால் வரும் ஊதியம் நாடோறுங் குறைதலையும் ஏனாதிநாதநாயனாருக்கு அபிவிருத்தியையுங் கண்டு பொறாமையுற்று, அவரோடு போர்செய்யக்கருதி வீரர்கூட்டத்தோடும் போய் அவர் வீட்டுத்தலைக்கடையில் நின்று போர்செய்தற்கு வரும்படி அழைக்க ஏனாதிநாதநாயனார் யுத்தசன்னத்தராகிப் புறப்பட்டார்; அப்பொழுது அவரிடத்திலே போர்த்தொழில் கற்கும் மாணாக்கர்களும் யுத்தத்திலே சாமர்த்தியமுள்ள அவர் பந்துக்களும் அதைக் கேள்வியுற்று விரைந்துவந்து, அவருக்கு இரண்டு பக்கத்திலும் சூழ்ந்தார்கள். போருக்கு அறைகூவிய அதிசூரன் ஏனாதிநாதரை நோக்கி, நாம இருவரும் இதற்குச் சமீபமாகிய வெளியிலே சேனைகளை அணிவகுத்து யுத்தஞ்செய்வோம யுத்தத்தில்வெற்றிகொள்பவர் எவரோ அவரே வாள்வித்தை பயிற்றும் உரிமையைப் பெறல்வேண்டும் என்றுசொல்ல, ஏனாதிநாதநாயனாரும் அதற்கு உடன்பட்டார். இருவருந் தங்கள் தங்கள் சேனைகளோடு அவ்வெளியிலேபோய் கலந்து யுத்தஞ்செய்தார்கள். யுத்தத்திலே அதிசூரன் ஏனாதிநாதநாயனாருக்குத்தோற்று, எஞ்சிய சில்சேனைகளோடும் புறங்காட்டி யோடினன். அன்றிரவுமுழுதும் அவன் தன்னுடைய தௌர்ப்பல்யத்தை நினைந்து நித்திரையின்றித் துக்கித்துக்கொண்டிருந்து ஏனாதிநாதநாயனாரை வெல்லுதற்கேற்ற உபாயத்தை ஆலோசித்து, வஞ்சனையினாலே ஜயிக்கும்படி துணிந்து, விடியற்காலத்திலே நமக்கு உதவியாக நம்முடைய ஊரவர்களை அழைத்துக் கொல்லாமல் நாம் இருவரும் வேறோரிடத்திலே போர்செய்வோம் வாரும் என்று ஏனாதிநாதநாயனாருக்குத் தெரிவிக்கும்படி ஒருவனை அனுப்பினான். ஏனாதிநாதநாயனார் அதைக்கேட்டு, அதற்கு உடன்பட்டுத் தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் ஒருவரும் அறியாதபடி வாளையும் பரிசையையும் எடுத்துக்கொண்டு, தனியே புறப்பட்டு, அவ்வதிசூரன் குறித்த யுத்தகளத்திலே சென்று அவனுடைய வரவை எதிர்பார்த்து நின்றார். முன் ஒருபொழுதும் விபூதிதரியாத அதிசூரன் விபூதிதரித்தவர்களுக்கு ஏனாதிநாதநாயனார் எவ்விடத்திலும் துன்பஞ்செய்யார் என்பதை அறிந்து, நெற்றியிலே விபூதியைப் பூசி வாளையும் பரிசையையும் எடுத்துக்கொண்டு, தான்குறித்த யுத்தகளத்திற்சென்று அங்குநின்ற ஏனாதிநாதநாயனாரைக்கண்டு அவர்சமீபத்திலே போம்வரைக்கும் நெற்றியைப்பரிசையினால் மறைத்துக்கொண்டு. அவருக்குமுன்னே முடுகி நடந்தான். ஏனாதிநாதநாயனார் அவ்வதிசூரனைக் கொல்லுதற்குச் சமயந்தெரிந்துகொண்டு அடியெடுத்தார், அப்பொழுது அதிசூரன் தன்முகத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்த பரிசையைப் புறத்திலே எடுக்க, ஏனாதிநாதநாயனார் அவனுடைய நெற்றியிலே தரிக்கப்பட்ட விபூதி

யைக் கண்டார். கண்டபொழுதே ஆகெட்டேன் முன் ஒருபொழுதும்இவர் நெற்றியிலே காணாத விபூதியை இன்றைக்குக் கண்டேன், இனி வேறென்ன ஆலோசனை இவர் பரமசிவனுக்கு அடியவராய் விட்டார். ஆதலால், இவருடைய உள்ளக்குறிப்பின் வழியே நிற்பேன் என்று மனசிலே நினைத்து, வாளையும் பரிசையையும் விடக்கருதி, பின்புநிராயுதனைக்கொன்றதோஷம் இவரை அடையாதிருக்க வேண்டுமென்று எண்ணி, அவைகளை, விடாமல் எதிர்ப்பவர்போல நேராக நிற்க பாதகனாகிய அதிசூரன் அவரைக்கொன்றான். அப்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குத்தோன்றி அவரைத் தம்முடைய திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

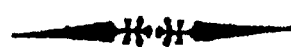
உ

சிவமயம்.

பதினொன்றாவது

கண்ணப்பநாயனார் புராணம்.

வேடரதிபதியுடுப்பூர்வேந்தனாகன்விளங்கிய
மெய்த்திண்ணனார்கனவிலேவிடைக்
கோடதில்வாய்மஞ்சனமுங்குஞ்சிதருமலருங்
காய்ச்சினமென்றிடுதசையுங்காளத்தியார்க்குத்
தேடருமன்பினிலாறுதினத்தளவுமளிப்பச்
சீறுசிவகோசரியுந்தெளியவிழிப்புண்ணீ
ரோடவொருகண்ணப்பியொருகண்ணப்ப
வொழிகவெனுமருள்கொடருகுறநின்றோ.

போத்தப்பி நாட்டிலே உடுப்பூரிலே, வேடர்களுக்கு அரசனாகியநாகன்என்பவன் ஒருவன் இருந்தான், அவன் மனைவிபெயர் தத்தை, அவ்விருவரும் நெடுங்காலம் புத்திரபாக்கியம் இல்லாமையால் அதிதுக்கங்கொண்டு, குறிஞ்சிநிலத்திற்குக் கடவுளாகிய சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய சந்நிதானத்திலே சேவறகோழிகளையும் மயில்களையும் விட்டு, அவரை வழிபட்டுவந்தார்கள். சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியுடைய திருவருளினாலே தத்தையானவள் கருப்பவதியாகி ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள், அப்பிள்ளையை நாகன்

கையிலே எடுத்தபொழுது திண்ணெனவாயிருந்தபடியால், அதற்குத்திண்ணன் என்று பெயரிட்டான். அத்திண்ணனார் வளர்ந்து உரிய பருவத்திலே வில்வித்தை கற்கத்தொடங்கி, அதிலே மகா சாமர்த்தியம் உள்ளவரானார், நாகன் வயோதிகனானபடியால் வேட்டை முயற்சியிலே இளைத்தவனாகி, தன் அதிகாரத்தைத் தன்புத்திரராகிய திண்ணனாருக்குக் கொடுத்தான், அந்தத் திண்ணனார் வேட்டைக் கோலங்கொண்டு வேடர்களோடும் வனத்திலே சென்று வேட்டையாடினார். வேட்டையாடும்பொழுது ஒரு பன்றியானது வேடரால் கட்டப்பட்ட வலையறும்படி எழுந்து, மிகுந்த விசையுடனேயோடியது. அதைக்கண்ட திண்ணனார் அதைக்கொல்ல நினைந்து, அதைதொடர்ந்து பிடிக்கத்தக்கவிசையுடனே அது செல்லும் அடிவழியே சென்றார். நாணன் காடன் என்கின்ற இரண்டுவேடர்கள் மாத்திரம் அவருக்குப் பின் ஓடினார்கள். அந்தப் பன்றி நெடுந்தூரம் ஓடிப்போய், இளைப்பினாலே மலைச்சாரலிலே ஒரு மரத்தின் நிழலிலே நின்றது, திண்ணனார் அதைக்கண்டு அதனைச் சமீபித்து, உடைவாளையுருவி அதனை இருதுண்டாகும்படி குத்தினார், நாணனும்,காடனும் இறந்துகிடந்த அந்தப்பன்றியைக்கண்டு திண்ணனாரை வியந்து வணங்கி, நெடுந்தூரம் நடந்துவந்தபடியால் பசி நம்மை மிக வருத்துகின்றது, நாம் இந்தப்பன்றியை நெருப்பிலேகாய்ச்சித்தின்றுதண்ணீர் குடித்து வேட்டைக் காட்டுக்கு மெல்லப்போவோம் என்றார்கள். திண்ணனார் அவர்களைநோக்கி இவ்வனத்திலே தண்ணீர் எங்கே இருக்கின்றதுஎன்றுகேட்க, நாணன் அந்தத் தேக்கமரத்துக்கு அப்பாலே போனால் மலைப்பக்கத்திலே பொன்முகலியாறு ஓடுகின்றது என்றான். அதைக்கேட்ட திண்ணனார், இந்தப் பன்றியை எடுத்துக்கொண்டு வாருங்கள், நாம் அங்கேதானே போவோம் என்றுசொல்லி அதை நோக்கி நடந்து, அரைக்காதவழி தூரத்துக்கு அப்பால் இருக்கின்ற திருக்காளத்தி மலையைக்கண்டு, நாணனைநோக்கி, நமக்கு முன்னாகத் தோன்றுகின்ற மலைக்குப்போவோம் என்று சொல்ல, நாணன் இந்த மலையிலே குடுமித்தேவர் இருக்கிறார் நாம்போனாற்கும்பிடலாம் என்றான்.

திண்ணனார், இந்த மலையைக்கண்டு இதை அணுக அணுக என்மேல்ஏற்றப்பட்ட பெரியபாரம் குறைகின்றதுபோலும், இனி உண்டாவது யாதோ அறியேன் என்றுசொல்லி, "அதிதீவிரமாகிய விருப்பத்தோடும் விரைந்துசென்று, பொன்முகலியாற்றை அடைந்து, அதன் கரையிலிருக்கின்ற மரநிழலிலே கொண்டுவந்த பன்றியை இடுவித்து காடனைநோக்கி தீக்கடைகோல் செய்து நெருப்பை உண்டாக்கு, நாங்கள் இம்மலையிலே ஏறி சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு வந்துசேருவோம் என்றுசொல்லி, நாணனோடும் அந்தப் பொன்முகலிநதியைக் கடந்து மலைச்சாரலை அடைந்து மலையிலே நாணன் முன்னே ஏற, தாமும் ஏறிச்சென்று சிவலிங்கம் இருக்

திலக்கண்டார். கண்ட மாத்திரத்திலே, பரமசிவனுடைய அருட்பார்வையைப்பெற்று, இரும்பானது தரிசனவேதியினாலே உருவம் மாறிப் பொன்மயமானதுபோல, முன்னுள்ள குணங்கள் மாறிச், சிவனிடத்தில் வைத்த அன்புருவமானார். நெடுங்காலம் பிரிந்திருந்த தன் குழந்தையைக்கண்டமாதாவைப்போலத் தாழாமல் விரைந்தோடி, தோள்கள் நெருங்கும்படி அக்கடவுளைத் தழுவி மோந்து முத்தமிட்டார், நெடுநேரம் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு நின்று, சரீரமுழுதிலும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள இரண்டுகண்ணிலு நின்றும் கண்ணீர்சொரிய வெயிலிலேபட்ட மெழுகுபோலமனங்கசிந்துருகி, இந்தச் சுவாமி அடியேனுக்கு அகப்பட்டது என்ன ஆச்சரியமென்றுசொல்லி ஆனந்தம் கொண்டார். ஐயையோ சிங்கம், யானை, புலி, கரடிமுதலிய துஷ்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற காட்டிலே நீர் யாதொரு துணையுமின்றி வேட்டுவர்போலத் தனியே இருப்பது ஏது என்றுசொல்லித் துக்கித்து தம்முடைய கையில் இருந்த வில்லு கீழே விழுந்ததையும் அறியாதவராகிப் பரவசமடைந்தார். பின் ஒருவாறு தெளிந்து இவருடைய முடியிலே நீரை வார்த்துப் பச்சிலையையும் பூவையும் இட்டவர் யாரோ என்றார். அப்பொழுது சமீபத்திலே நின்ற நாணன் நான் முற்காலத்திலே உம்முடைய பிதாவுடனே வேட்டையாடிக்கொண்டு இம்மலையிலே வந்தபொழுது ஒரு பிராமணன் இவர் முடியிலே நீரைவார்த்து இலையையும் பூவையும் சூட்டி உணவை ஊட்டி சில வார்த்தைகள் பேசினதைக் கண்டிருக்கிறேன், இன்றைக்கும் அவனே இப்படிச்செய்தான்போலும் என்றான். அதைக்கேட்ட திண்ணனார் அந்தச் செய்கைகளை திருக்காளத்தியப்பருக்குப்பிரியமாகியசெய்கைகளென்று கடைப்பிடித்தார். பின்பு ஐயோ இவருக்கு அமுதுசெய்தற்கு இறைச்சி கொடுப்பார் ஒருவரும் இல்லை. இவர் இங்கே தனியே இருக்கின்றார் இறைச்சிகொண்டுவரும்பொருட்டு இவரைப் பிரியவோ மனமில்லை. இதற்கு என்னசெய்வேன் எப்படியும் இறைச்சி கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு சுவாமியைப் பிரிந்து அற்பதூரம் போவார். கன்றைவிட்டுப் பிரிகின்ற கறவைப்பசுப்போல அவரிடத்திற்குத் திரும்பிவருவார் கட்டி அணைத்துக்கொள்வார். மீளப்போவார் அற்பதூரம் போய் அத்தியந்த ஆசையோடு சுவாமியைத் திரும்பிப்பார்த்து நிற்பார். சுவாமீ! நீர் உண்பதற்கு மிருதுவாகிய நல்ல இறைச்சியை நானே குற்றமறத் தெரிந்துகொண்டு வருவேன் என்பார், நீர் யாதொரு துணையுமின்றி இங்கு தனியே இருக்கிறபடியால், நான் உம்மைப்பிரியமாட்டேன், உமக்குப் பசி மிகுந்தபடியால் இங்கே நிற்கவுமாட்டேன், ஐயையோ நான் என்னசெய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு கண்ணீர் இடைவிடாது பொழிய நிற்பார், பின்பு ஒருபிரகாரம் போய்வரத் துணிந்து, வில்லையெடுத்துக்கொண்டு கையினாலே கும்பிட்டு சுவாமி சந்நிதானத்தை [illegible] நீங்கி மலையினின்றும் இறங்கி நாணன் பின்னேவர, [illegible]

கும் ஆசை பரமாணுப்பிரமாணமாயினும் இன்றி அன்புமயமாகி முகலியா
ற்றைக்கடந்து கரை ஏறி அங்குள்ள சோலையிலே புகுந்தார். அதுகண்டு
காடன் எதிரேபோய்க் கும்பிட்டு, நெருப்புக் கடைந்து வைத்திருக்கின்
றேன், பன்றியின் அவயவங்களெல்லாவற்றையும் உடைமுறைமை யடையா
ளப்படி பார்த்துக்கொள்ளும் முன்னமே போகப் பெறுதோம் சென்று
போயிற்று. நீர் இவ்வளவுநேரமும் தாழ்த்தது என்னவென்றான் நாணன் அ
தைக்கேட்டு இவர்மலையிலே சுவாமியைக்கண்டு அவரைத் தழுவிக்கொ
ண்டு மரப்பொந்தைப் பற்றிவிடாத உடும்பைப்போல அவரை நீங்கமாட்
டாதவராய் நின்றார். இங்கேயும் அந்தசுவாமி உண்ணுதற்கு இறைச்சிகொ
ண்டுபோம்பொருட்டு வந்திருக்கிறார், நமது குலத்தலைமையை விட்டுவிட்
டார். அந்தச் சுவாமி வசமாய்விட்டார் என்றான். உடனேகாடன் திண்ணரே,
நீர் என்னசெய்தீர், என்னைத் தியங்கொண்டீர். என்றுசொல்ல, திண்ண
னார் அவன் முகத்தைப் பாராமல், பன்றியை நெருப்பிலே வதக்கி அதினு
டைய இனியதசைகளை அம்பினாலே வெவ்வேறாகக்கிழித்து அம்பிலேகோ
த்து நெருப்பிலே காய்ச்சி, பக்குவமாக வெந்தவுடனே சுவைபார்க்கும்படி அ
வைகளைத் தம்முடைய வாயிலே இட்டு பல்லினாலே மெல்லமெல்லப்பல
முறை அதுக்கிப் பார்த்து, மிக இனியனவாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்
றையும் தேக்கிலையினாலே தைக்கப்பட்ட கல்லையிலேவைத்து, இனியனவ
ல்லாத இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் புறத்திலே உமிழ்ந்தார். அதைக்
கண்ட நாணன் காடன் இருவரும் இவர் பித்தப்பைத்தியம் கொண்டிருக்கின்
றார். பெறுதற்கரிய இறைச்சியைக் காய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கி வீணாக
உமிழ்கின்றார். மற்றை இறைச்சியைப்புறத்திலே எறிந்துவிடுகிறார், தாம்
மிகப்பசியுடையராயிருந்தும், அதனை உண்கின்றார் இல்லை எங்களுக்குத்
தருகின்றாரும் இல்லை, இவர் தெய்வப்பைத்தியம் கொண்டிருக்கிறார். இத
னைத் தீர்க்கத்தக்க வழி ஒன்றையும் அறியோம், தேவராட்டியையும் நாக
னையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து இதைத் தீர்க்கவேண்டுமே, வேட்டைக்
காட்டிலே நிற்கின்ற ஏவலாளரையும் கொண்டு நாம்போவோம் என்று நி
னைத்துக்கொண்டு போனார்கள்.

திண்ணனார் அவரிருவரும் போனதை அறியாதவராகி, சீக்கிரமாகக்
கல்லையிலே மாமிசத்தை வைத்துக்கொண்டு, திருமஞ்சன மாட்டும்பொ
ருட்டு ஆற்றில் நீரை வாயினாலே முகந்து, பூக்களைக் கொய்து தலைமயிரிலே
செருகி, ஒருகையிலே வில்லையும் அம்பையும் மற்றக்கையிலே இறைச்சி
வைத்த தேக்கிலைக் கல்லையையும் எடுத்துக்கொண்டு, ஐயோ! என்னுயிர்
த்துணையாகிய சுவாமி மிகுந்தபசியினால் இளைத்தாரோ என்றுநினைந்து இர
ங்கிப் பதைபதைத்து ஏங்கி, தன்குஞ்சுக்கு இரை அருத்துதற்குத் தாழா
தோடுகின்ற பறவைபோல மனோகதியும் பின்னிட ஓடிப்போய்க் குடுமி

அடைந்தார். அடைந்து, அவருடைய திருமுடிமேல் இருந்த பூக்களைத் தம்முடைய காற் செருப்பினால் மாற்றி, தம்முடைய வாயில் இருக்கின்ற திருமஞ்சனநீரைத் தம்முடைய மனசில் உள்ள அன்பை உமிழுபவர்போலத் திருமுடியின்மேல் உமிழ்ந்து தம்முடைய தலையில் இருந்தபூக்களைத் திருமுடியின்மேலே வணங்கி சாத்தி, தேக்கிலையிலே படைத்த இறைச்சியைத் திருமுன்னே வைத்து கொழுமையாகிய இறைச்சிகளெல்லாவற்றையும் தெரிந்து அம்பினாலே கோத்து நெருப்பிலே பதத்தோடு காய்ச்சிப் பல்லினால் அதுக்கி நாவினாலே சுவைபார்த்துப் படைத்தேன் இவ்விறைச்சி மிக நன்றாயிருக்கின்றது, சுவாமீ இதை அமுதுசெய்தருளும் என்று சொல்லி உண்பித்தார். பின்பு சூரியன் அஸ்தமயனமாயிற்று. திண்ணனார் அவ்விரவிலே துஷ்டமிருகங்கள் சுவாமிக்குத் துன்பஞ்செய்தல் கூடுமென்று அஞ்சி, அம்புதொடுக்கப்பட்ட வில்லைக் கையிலேபிடித்துக்கொண்டு மறந்தும் கண்ணிமையாமல் சுவாமிக்குப் பக்கத்திலே ஜாகரூகமாக நின்றார். நின்ற திண்ணனார் வைகறையிலே சுவாமிக்கு இறைச்சிகொண்டு வரும் பொருட்டு வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலுக்குப் போனார். அதுநிற்க.

அறிவு, அருள், அடக்கம், தவம், சிவபத்தி முதலியவைகளெல்லாம் திரண்டொரு வடிவம் எடுத்தாற்போன்றவரும், நல்வினை தீவினைகளால்வரும் ஆக்கம் கேடுகளில் சமபுத்தி பண்ணுகின்றவரும், யாவரையும்மோகிப்பிக்கவல்ல மகாசௌந்தரியமுள்ள ஸ்திரீகள் வலியவந்து தம்மைத்தழுவினும் பரமாணும் பரிமாணமாயினும் சித்தந்திரியாமல் அவர்களைத் தாயெனமதிக்கும் மகாமுனிவரும், திருக்காளத்தியப்பரைத் தினந்தோறும் சைவாகமப்படி அருச்சிப்பவரும் ஆகிய சிவகோசரியார் என்பவர் பிராமமுகூர்த்தத்திலே எழுந்துபோய் பொன்முகலியாற்றிலே ஸ்நானம்பண்ணி, சுவாமியை அருச்சிக்கும் பொருட்டுத் திருமஞ்சனமும் பத்திரபுஷ்பமும் எடுத்து, சிவநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு சுவாமி சந்நிதானத்திலேபோனார். போம்பொழுது, அங்கே வெந்த இறைச்சியும் எலும்புங்கிடக்கக்கண்டு நடுநடுங்கி குதித்துப் பக்கத்திலே ஓடினார் ஓடிநின்று தேவாதி தேவனே! தேவரீருடைய சந்நிதானத்தை அடைதற்கு அஞ்சாத துஷ்டராகிய வேட்டுவப்புலையர்களே இந்த அநுசிதத்தைச் செய்தார்கள்போலும் அவர்கள் இப்படிச் செய்தபோதற்குத் தேவரீர் திருவுளம் இசைந்தீரோ என்று சொல்லி, பதறி அழுது விழுந்து புரண்டார். பின்பு, சுவாமிக்கு அருச்சனை செய்யாமல் தாழ்த்தால் பயனாது, என்று நினைந்து அங்கே கிடந்த இறைச்சியையும் எலும்பையும் கல்லையும் திருவலகினாலே மாற்றி சம்ப்ரோக்ஷணஞ்செய்து, மீளப்பொன்முகலியாற்றிலே ஸ்நானஞ்செய்து திரும்பிவந்து வேதமந்திரத்தினாலே சுத்திசெய்து, உருத்திரசமகநமகத்தினால், சுவாமிக்கு அபிஷேகம்பண்ணி பத்திரபுஷ்பங்களால் அருச்சனைசெய்தார். செய்து, திருமுன்நின்று, இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே குவித்து, இரண்டு கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிய திருமேனியெங்கும் மயிர்பொடிப்ப

அக்கினியில் அகப்பட்டமெழுகுபோல மனம் மிக உருகி இளக நாத்தழும்ப, கீதநடையுள்ளதாகிய சாமவேதம்பாடினார் பாடியபின், பலமுறைபிரதக்ஷணம்செய்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து அருமையாகநீங்கிப்போய் தபோவனத்தை அடைந்தார். அதுநிற்க

முன்னே வேட்டையாடுதற்கு மலைச்சாரலிலே சென்ற திண்ணனார் பன்றி, மான், கலை, மரை, கடமைஎன்னும் மிருகங்களைக்கொன்று அவைகளினிறைச்சியை முன்போலப் பக்குவப்படுத்தி, தேக்கிலையில வைத்து கோற்றேனைப்பிழிந்து அதனோடுகலந்து, முன்புபோலத் திருமஞ்சனமும் புஷ்பமும்கொண்டு, மலையிலே ஏறி சுவாமி சந்நிதானத்தை அடைந்து, முன்போலப் பூசைசெய்து, இறைச்சிக்கல்லையைத் திருமுன்னே வைத்து, இந்தஇறைச்சி முன் கொண்டுவந்ததுபோலன்று இவை பன்றி-மான்-கலை-மரை-கடமை என்கின்ற மிருகங்களின் இறைச்சி, இவைகளை அடியேனும் சுவைபார்த்திருக்கின்றேன் தேனும் கலந்திருக்கின்றது, தித்திக்கும் என்றுசொல்லி உண்பித்து அவருக்குப்பக்கத்திலே பிரியாமல் நின்றார். அப்பொழுது முதனாட்போனநாணனும் காடனும் ஆகிய இருவராலும் தன்புத்திரராகிய திண்ணனாருடைய செய்கைகளை அறிந்த நாகன் ஊணும் உறக்கமுமின்றித் தேவராட்டியையுங் கொண்டு வந்து, திண்ணனாரைப் பற்பல திறத்தினாலே வசிக்கவும், அவர் வசமாகாமையைக்கண்டு, சிந்தைநொந்து இனி என்னசெய்வோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவரைவிட்டுத் திரும்பிப்போய்விட்டான்.

இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமுமுடைய திண்ணனார் பகற்காலத்திலே மிருகங்களைக்கொன்று சுவாமிக்கு இறைச்சியை ஊட்டியும் இராக்காலத்திலே நித்திரைசெய்யாமல் சுவாமிக்கு அருகேநின்றும், இப்படித் தொண்டுசெய்து வந்தார். சிவகோசரியாரும் தினந்தோறும் வந்து, சந்நிதானத்திலே இறைச்சி கிடந்ததைக்கண்டு, நீங்கிச சுத்திசெய்து சைவாகமவிதிப்படி அருச்சித்துக்கொண்டு இந்த அநுசிதம் நிகழாமல் அருளல்வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து வந்தார். திருக்காளத்தியப்பர் அந்தச் சிவகோசரியாருடைய மனத்துயரத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஐந்தாநாள் இராத்திரியில் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, அன்பனே அவனைவேடுவன்என்று நீ நினையாதே அவனுடைய செய்கைகளைச் சொல்லுவோம் கேள். அவனுடைய உருவமுழுவதும் நம்மேல்வைக்கப்பட்ட அன்புருவமே. அவனுடைய அறிவுமுழுதும் நம்மை அறியும் அறிவே. அவனுடைய செய்கைகளெல்லாம் நமக்கு இதமாகிய செய்கைகளே. நம்முடைய முடியின்மேல் உன்னாலே சாத்தப்பட்ட பூக்களை நீக்கும்படி அவன் வைக்கின்ற செருப்படி நம்முடைய குமாரனாகிய சுப்பிரமண்ணியனுடைய காலினும் பார்க்க நமக்குமிகு

க்த ஆனந்தத்தைத் தருகின்றது. அவன் தன்வாயினால் என்மேல் உமிழுகின்ற ஜலமானது அன்புமயமாகிய அவனுடைய தேகமென்னும் கொள்களத்தினின்றும் ஒழுகுகின்றபடியால், கங்கைமுதலாகிய புண்ணியதீர்த்தங்களைப் பார்க்கினும் நமக்குப் பரிசுத்தமுள்ளதாய் இருக்கின்றது. அவன் தன்னுடைய தலைமயிரிலே செருகிக்கொண்டு வந்து நமக்குச் சாத்துகின்ற புஷ்பங்கள், அவனுடைய மெய்யன்பானது விரிந்து விழுதல்போல விழுதலால், பிரம விஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கள் நமக்குச் சாத்தும் புஷ்பங்களும் அவைகளுக்குச் சற்றேனும் சமானமாகாவாம். அவன் நமக்குப் படைக்கின்ற மாமிசம் பதமாக வெந்திருக்கின்றதோ என்று அன்பினால் உருகி இளகிய மனசினோடும் மென்று சுவைபார்த்துப் படைக்கப்பட்டபடியால், வேதவிதிப்படி யாகம் செய்கின்றவர்கள் தரும் அவியிலும்பார்க்க நமக்கு அதிகமதுரமாயிருக்கின்றது. அவன் நம்முடைய சந்நிதானத்திலே நின்று சொல்லும் சொற்கள் நிஷ்களங்கமாகிய அன்பினோடும் நம்மை அன்றி மற்றொருவரையும் அறியாது வெளிப்படுதலால் வேதங்களும் மகாமுனிவர்கள் மகிழ்ந்து செய்கின்ற ஸ்தோத்திரங்களும் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் பார்க்க நமக்கு மிக இனியனவாயிருக்கின்றன. அவனுடைய அன்பினாலாகிய செய்கைகளை உனக்குக் காட்டுவோம், நீ நாளைக்கு நமக்குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்திருந்து பார் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார். சிவகோசரியார், சொப்பனவஸ்தையை நீங்கி ஜாக்கிராவஸ்தையை யடைந்து பரமசிவன் தமக்கு அருளிச்செய்த வார்த்தைகளை நினைந்து நினைந்து அறியாமையை நிறைந்துள்ள இழிவாகிய வேடுவர் குலத்திலே பிறந்த அவனுக்கு வேதாகமாதி சாஸ்திரங்களிலே மகா பண்டிதராயுமுடைய மகா முனிவர்கள் தேவர்களிடத்திலும் காணப்படாத சமானாதிசயரகிதமாகிய இவ்வளவு பேரன்பு வந்தது, ஐயையோ எவ்வளவு அருமையென்று ஆச்சரியமும், இப்படிப்பட்ட பேரன்பாற்செய்த அன்பின் செய்கைகளைப் பொருந்தாதனவாயினும் கண்டயனாகிய பாவியேன் அருசிதம் என்று நினைத்தேனே ஐயையோ இதுவென்னகொடுமை என்று அச்சமும் அடைந்து உஷக்காலத்திலேபோய்ப் பொன்முகலியாற்றிலே ஸ்நானம்பண்ணி மலையின் மேல் முன்போலச் சுவாமியை அருச்சித்து அவருக்குப் பிற்பக்கத்திலே ஒளித்திருந்தார்.

சிவகோசரியார் வருதற்குமுன்னே வேட்டையாடுதற்குச்சென்ற திண்ணனார் வேட்டையாடி இறைச்சியும் திருமஞ்சனமும் புஷ்பமும் முன்போல அமைத்துக்கொண்டு, அதிசீக்கிரமாகத் திரும்பினார். திரும்பிவரும் பொழுது, பலபல துர்ச்சகுனங்களைக் கண்டு, இந்தச்சகுனங்களெல்லாம் உதிரங்காட்டுகின்றன, ஆ! கெட்டேன், என்கண்மணிபோன்ற சுவாமிக்கு என்ன அபாயம் சம்பவித்ததோ அறியேனே என்றுமனங்கலங்கி அதிசீக்கிரமாக நடந்தார். அடியார்களுடைய பத்திவலையில் அகப்படுகின்ற அருட்க

டலாகிய பரமசிவன் திண்ணனாருடைய அன்புமுழுதையும் சிவகோசரியாருக்குக் காட்டும்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு தம்முடையவலக்கண்ணினின்று இரத்தம் சொரியப் பண்ணினார். திண்ணனார் தூரத்திலேகண்டு விரைந்தோடிவந்தார். வந்தவுடனே இரத்தம்சொரிதலைக்கண்டார், காணலும் வாயிலுள்ள திருமஞ்சனம்சிந்த கையிலிருந்த இறைச்சி சிதற அம்பும் வில்லும் விழ தலைமயிரிலே செருகப்பட்ட புஷ்பங்கள் அலைந்துசோர ஆட்டுகின்ற கயிறு அற்றபொழுது வீழ்கின்ற நாடகப்பாவைபோலச் சீக்கிரமாகப் பதைபதைத்து நிலத்திலே விழுந்தார். விழுந்தவர் எழுந்துபோய் இரத்தத்தைப் பலமுறை கையினாலே துடைக்க அதுகாலுதல் தவிராமையைக்கண்டு அதற்கு இன்னது செய்வோம் என்று அறியாதவராகி பெருமூச்செறிந்து திரும்பிப்போய் விழுந்தார். நெடும்பொழுது உள்நுயிர்த்தல் இன்றி இறந்தவர்கள்போலக் கிடந்தார், பின் ஒருவாறு தெளிந்து இப்படி செய்தவர்கள் யாவர் என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தார், எங்கும்பார்த்தார், வில்லையெடுத்து அம்புகளைத் தெரிந்துகொண்டு என்னுடைய சுவாமிக்கு இத்தீங்குவந்தது எனக்குப்பகைவர்களாகிய வேடுவர்களாலோ, இந்த வனத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற துஷ்டமிருகங்களாலோ, யாதென்று தெரியவில்லையே, என்றுசொல்லி மலைப்பக்கங்களிலே நெடுந்தூரமட்டுந் தேடிப்போனார். வேடர்களையேனும் விலங்குகளையேனும் காணாதவராகி திரும்பிவந்து குறைவில்லாத துன்பத்தினாலே மனம் விழுங்கப்பட்டு சுவாமியைக்கட்டிக்கொண்டு இடியேறுண்ட சிங்கேறுபோல வாய்விட்டுக் கண்ணீர்சொரிய அழுதார், என்னுயிரினுஞ்சிறந்தவரும், அடைந்தவர்கள் அன்பினாலே பிரியமாட்டாதவரும் ஆகிய சுவாமிக்கு எப்படி இந்தத் துன்பம் சம்பவித்ததோ இதைத் தீர்ப்பதற்கு மருந்தொன்றை அறியேனே ஏழையேனோ, இதற்குஎன்னசெய்வேன் என்றார். இந்த உதிரம் என்னசெய்தால் நிற்குமோ இக்கத் தீங்கைச் செய்தவர்களைக் காணேன் வேடர்கள் அம்பினாலாகிய புண்ணைத் தீர்க்கின்ற பச்சிலைமருந்துகளை மலையடிவாரத்திலே பிடுங்கிக்கொண்டு வருவேன் என்று சொல்லிக்கொண்டுபோனார். தன்னினத்தைப் பிரிந்துவந்த இடபம்போலச் சுவாமியைப் பிரிந்துவந்ததினாலே வெருட்கொண்டு வனங்களெங்குந் திரிந்து பலவகையாகிய பச்சிலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டு, சுவாமிமேல் வைத்த மனசிலும் பார்க்க விரைந்துவந்து அம்மருந்துகளைப் பிழிந்து அவர் கண்ணிலே வார்த்தார், அதினால் அக்கண்ணிலிரத்தம்தடைப்படாமையைக் கண்டு ஆவிசோர்ந்து இனி நானிதற்கு என்னசெய்வேன் என்று ஆலோசித்துக்கொண்டு நின்றார். பிறகு ஊனுக்கு ஊனிடல்வேண்டும் என்னும் பழமொழி அவருடைய தியானத்திலே வந்தது, உடனே இனி என்னுடைய கண்ணை அம்பினாலே இடந்து அப்பினால் சுவாமியுடையகண்ணினின்றும் பாயும் இரத்தம் தடைப்படும் என்று சம்பிரதாரணைசெய்துகொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடும் திருமுன்னே இருந்து, அம்பையெடு

த்துத் தம்முடைய கண்ணைத் தோண்டிச் சுவாமியுடைய கண்ணிலே அப்பினார். அப்பினமாத்திரத்திலே இரத்தம் தடைப்பட்டதைக் கண்டார். உடனே அடங்குதற்கரிய சந்தோஷமாகிய கடலிலே அமிழ்ந்திக் குதித்துப்பாய்ந்தார், மலைபோலப்பருத்த புயங்களிலே கைகளினாலேகொட்டி ஆரவாரித்தார், கூத்தாடினார், நான்செய்த செய்கை நன்று நன்று என்றுசொல்லி விழுந்து, அத்தியந்த ஆனந்தத்தினாலே உன்மத்தர்போலாயினார், இப்படிச் சந்தோஷசாகரத்திலே உலாவும்பொழுது திருக்காளத்தியீசுரர் அந்தத் திண்ணனாருடைய பேரன்பைச் சிவகோசரியாருக்குப் பின்னுங்காட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய மற்ற இடக்கண்ணிலும் இரத்தம் சொரியப்பண்ணினார். அது திண்ணனாருடைய பிரமாணாதீதமாகிய சந்தோஷசாகரத்தை உறிஞ்சியது. அக்கினிநிரயத்துள்ளே விழுந்து நெடுங்காலம் துன்பமுற்று அதனை நீங்கிச் சுவர்க்கத்தை அடைந்து இன்பமுற்றவனொருவன் பின்னும் அந்நிரயத்திலே வீழ்ந்தாற்போல திண்ணனார் உவகைமாறி கரையில்லாத துன்பக்கடலிலே அழுந்தி ஏங்கி பின்னர் ஒருவாறு தெளிந்து இதற்கு நான் அஞ்சேன், மருந்து கைகண்டுகொண்டேன் இன்னும் ஒரு கண்ணிருக்கின்றதே. அதைத் தோண்டி அப்பி இந்நோயைத் தீர்ப்பேன் என்று துணிந்து தம்முடைய கண்ணைத் தோண்டியபொழுது சுவாமியுடைய கண் இவ்விடத்திலிருக்கின்றது என்றறியும்பொருட்டு ஒரு செருப்புக்காலை அவர் கண்ணின் அருகிலே ஊன்றிக்கொண்டு பின்னே மனசிலே பூர்த்தியாகிய விருப்பத்தோடும் தம்முடைய கண்ணைத் தோண்டும்படி அம்பை வைத்தார்.

தயாநிதியாகிய கடவுள் அதைச் சகிக்கலாற்றாதவராகி, வேதாகமங்கள் தோன்றிய தம்முடைய அருமைத் திருவாய் மலரைத்திறந்து, "கண்ணப்ப நிற்க" என்று அருளிச்செய்து, அவருடைய கண்ணைத்தோண்டும் கையைத் தம்முடைய திருக்கரத்தினாலே பிடித்துக்கொண்டார், பிரமாதி தேவர்கள் மங்கலகரும வேதகோஷத்தோடும் நிலம்புதையக் கற்பகப்பூமாரிபெய்தார்கள். மகாஞானியாராகிய சிவகோசரியார் இந்தச் சமாசாரமுழுதையுங்கண்டு, அத்தியந்த ஆச்சரியமடைந்து சுவாமியை வணங்கினார். அற்றைநாள் முதலாகப் பெரியோர்கள் சுவாமிசொல்லியபடியே ' அவருக்குக் கண்ணப்பர் என்னும் பெயரையே வழங்குகிறார்கள். நெடுங்காலமாக உஷ்ணமாகிய அக்கினிமத்தியில் நின்று ஐம்புலன்வழியே செல்லாதபடி மனசையொடுக்கி அருந்தவஞ்செய்கின்றவர்களுக்கும் கிடையாத பரம்பொருளாகிய கடவுள். ஆறுநாளுக்குள்ளே பெருகிய அன்புமேலீட்டினாலே தம்முடைய திருநயனத்தில் இரத்தத்தைக்கண்டு அஞ்சித் தம்முடைய கண்ணை இடந்து அத்திருநயனத்தில் அப்பும் திண்ணனாருடைய கையைத் தமது அருமைத் திருக்கரத்தினாலே பிடித்துக்கொண்டு நிஷ்களங்க பத்தியையுடைய கண்ணப்பா நீ நமக்கு வலப்பக்கத்திலே நில் என்று திருவருள் புரிந்தார். இதைப்பார்க்கிலும் பெறவேண்டிய பெரும்பேறு யாது?

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது

குங்குலியக்கலயநாயனார் புராணம்.

சீலமலி திருக்கடவூர்க் கலயனார் திகழ்மறையோர்
பணிவருமைமனையார்முன்னே
தாலியைநெற்கொள்ளென்றுவாங்கிக்கொண்டு
சங்கையிலக்குங்குலியத்தாற்சார்ந்துசெல்வார்
ஞாலநிகழ்திருப்பனந்தாணுதார்நேரோ
நரபதியுந்தொழக்கச்சானயந்துபோதப்
பாலமுதமுண்டாருமாசுமெட்டிப
பரிந்தமுதுசெயவருளசேர்பான்மையாரே.

சோழமண்டலத்திலே, திருக்கடவூரிலே பிராமணர் குலத்திலே சிவ பத்தியிற் சிறந்த கலயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தத் திருப் பதியில் வீரட்டானமென்னுங் கோயிலில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுக்கு த்தினந்தோறும் குங்குலியத்தூபம் இட்டுவந்தார். இட்டுவரும் காலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே அவருக்கு வறுமை உண்டாயிற்று, உ ண்டாகியும் அவர் தாமசெய்யும் திருப்பணியைத் தவறாமல் நடத்திவந்தார் வறுமை மிகுதியினாலே நிலங்களைவிற்றும் அடிமைகளை விற்றும் செலவ ழித்தார் இப்படி எல்லாம் செலவானமையால், அவருடைய மக்களும் சுற் றத்தார்களும் வருந்தினார்கள், ஒருநாள் அவர் மனைவியார், அரிசிமுதலி யன வாங்குதற்கு ஒன்றும இல்லாமையால் இரண்டு நாளாகப் பட்டினியி ருந்து வருந்துகின்ற புதல்வரையும் சுற்றத்தாரையும் பார்த்து இரங்கி, தம் முடைய தாலியை அக்கணவர் கையிலேகொடுத்து, [illegible]ற்கு நெல்வாங்கி க்கொண்டு வாரும் என்றார். குங்குலியக்கலயநாயனார் அந்தத் தாலியைவா ங்கிக்கொண்டு, நெல்லுக்கொள்ளும்படி போனார். போம்பொழுது, வழியி லே ஒருவர்த்தகன் குங்கிலியப் பொதிகொண்டு தமக்கு எதிரே வரக்கண்டு, மனமகிழ்ந்து, சுவாமிக்குத் தூபம் இடும்படி குங்கிலியத்தைப் பெறப் கொண்டேன். இதிலும்பார்க்க மேலாகிய பேறு உண்டோ, என்றுசொல்லி, தம்முடைய கையில இருந்த தாலியைக்கொடுத்து அந்தக் குங்குலியப் பொதியை வாங்கிக்கொண்டு ஆலயத்துக்கு விரைந்துசென்று அங்குள்ள பண்டாரத்திலே அக்குங்குலியத்தை வைத்துவிட்டு, சுவாமியைத் துதித்

தைக்கொண்டு அங்கே இருந்தார். அவர் அங்கே இருக்க, வீட்டிலே அவர் மனைவியாரும் மக்களும் பசியினாலே வாடி, அன்றிராத்திரியிலே இளைப்புற்று நித்திரை செய்யும்பொழுது கருணாகரராகிய கடவுள் அவ்வீடு முழுதிலும் பொற்குவியலும் நெற்குவியலும் அரிசிக்குவியலும் பிறவளங்களும் நிறைந்து கிடக்கும்படி அருள்செய்து அம்மனைவியாருக்கு சொப்பனத்திலேதோன்றி அனுக்கிரகம் செய்தார். உடனே அவர் விழித்தெழுந்து, அங்கேயிருக்கின்ற செல்வத்தைக்கண்டு, பரமசிவனுடைய திருவருளை வியந்து ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு, தம்முடைய நாயகராகிய குங்குலியக்கலய நாயனாருக்குத் திருவமுது பாகம்பண்ணப்பிரயத்தனஞ்செய்தார். கிருபாநிதியாகிய பரமசிவன் குங்குலியக்கலய நாயனாருக்குத் தோன்றி, நீ மிகப் பசி கொண்டிருக்கின்றாய் உன் வீட்டுக்குப்போய்ப் பாலும் அன்னமும் உண்டு துன்பத்தை ஒழி என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். குங்குலியக்கலயநாயனார் அதைக்கேட்டுக் கைகூப்பிவணங்கி அவருடைய ஆஞ்ஞையை மறுத்து இருத்தற்கு அஞ்சி அரனைச் சிந்தித்தபின்மேலே வகுத்த கோயிலினின்றும் நீங்கிப்போய்த் தம்முடைய வீட்டினுள்ளே புகுந்தார். புகுந்தநாயனார், அவ்வீடெங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற நிதிக்குவைகளைக் கண்டு மனைவியாரை நோக்கி இந்தச் சம்பத்துக்கள் எல்லாம் எப்படி வந்தன என்றுகேட்க, அவர், சுவாமியினுடைய அருளினால் வந்தன என்றார். அதுகேட்ட நாயனார் ஒன்றுக்கும்பற்றாத சிறியேனையும் ஆட்கொள்ளும்பொருட்டு எங்கள் கடவுளுடைய கருணை இருந்தபடியோவென்று கடவுளை வணங்கினார். மனைவியார் விரைவிலே நாயனாரையும் சிவனடியார்களையும் விதிப்படி தூபதீபங்களால் ஆராதனைசெய்து அமுதுசெய்வித்தார். குங்குலியக்கலயநாயனார் பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே மகைசுவரியமுடையவராகி சிவனடியார்களைத் தயிர், நெய், பாலோடு அமுது செய்வித்து வந்தார், அவர் இப்படி நடக்குங்காலத்திலே திருப்பனந்தாளென்னும் திருப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கம் சாய்ந்திருக்கின்றமையால் அதனை நிமிரப்பண்ணிக் கும்பிடுதற்கு விரும்பி இராஜாவானவர் தம்முடைய யானைகளெல்லாவற்றையும் பூட்டி இழுப்பித்தார். இழுப்பித்தும் அது நிமிராமையால் அகோராத்திரம் தீராதகவலையுற்றிருந்தார். குங்குலியக்கலயநாயனார் அந்தச் சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டு திருப்பனந்தாளை அடைந்தார். அங்கே சிவலிங்கத்தை நிமிரப்பண்ணவேண்டுமென்கின்ற ஆசையால் இராஜா வருத்தமுறுதலையும் சேனைகள் யானைகளோடு சிவலிங்கத்தை இழுத்துத் தங்கள் கருத்து முற்றாமையால் பூமியின்மேலே வலிகுறைந்து விழுந்து இளைத்தலையும் கண்டு மனசிலே துன்பங்கொண்டு அடியேனும் இளைப்பைத்தருகின்ற இந்தத் திருப்பணியைச் செய்யவேண்டும் என்று விரும்பி சிவலிங்கத்திலே கட்டப்பட்ட கயிற்றைத் தம்முடைய கழுத்திலே கட்

டிக்கொண்டு இழுத்தார், உடனேசிவலிங்கம் நிமிர்ந்தது. அப்படி நிமிர்ந்தது அவர் புறத்திலே கட்டி இழுத்த அக்கயிற்றினாலோ அன்று, அகத்திலேகட்டியிழுத்த அன்புக்கயிற்றினாலேயாம். அதுகண்டு இராசாவும் சேனைகளும் மிகுந்த களிப்பையடைந்தார்கள். இராஜா குங்குலியக்கலயநாயனாரை நமஸ்கரித்து வியந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணி சுவாமிக்கு வேண்டிய திருப்பணிகள்பலவற்றை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, தம்முடைய நகரத்துக்குப் போய்விட்டார்.

குங்குலியக்கலயநாயனார் சிலநாள் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்து, பின் தமது வாசஸ்தானமாகிய திருக்கடவூருக்குப்போய் தாம்செய்யுந் திருப்பணியைச் செய்துகொண்டிருந்தார். இருக்கும் நாளிலே அந்த ஸ்தலத்திற்கு எழுந்தருளி வந்த சைவசமயாசாரியர்களாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரையும் திருநாவுக்கரசு நாயனாரையும் எதிர்கொண்டு தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய், அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய திருவருளையும், பரமசிவனுடைய திருவருளையும் பெற்றார். பின்னும் சிலகாலம் அன்பு மென்மேலும் பெருகப் பல திருப்பணிகளையும் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதப் பிராப்தியானார்.

உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது

மானக்கஞ்சாறநாயனார் புராணம்.

கஞ்சநகாமானக்கஞ்சாறனார்சீர்க்காதன்.
மகள்வதுவைமணங்காணநாதன்
வஞ்சமலிமாவிரததலைவனாகிவந்து
புகுந்தவளளகமகிழ்ந்துநோக்கிப்
பஞ்சவடிக்காமென்னவரிந்துநீட்டும்
பத்தரொதிர்மறைந்திறைவன்பணிந்தவாக்கா
லெஞ்சலில்வண்குழல்பெற்றபேதை
மாதையேயர்பிரானருதவியருளெய்தினாரே.

கஞ்சாறூரிலே வேளாளர் குலத்திலே அரசர்களிடத்திற் பரம்பரையாகச் சேனாதிபதி உத்தியோகத்தில் இருக்கின்ற குடியிலே சிவபத்தி

யார் பத்திகளிற் சிறந்த மானக்கஞ்சாறர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிலகாலம் பிள்ளைப்பேறு இன்மையால் அதிதுக்கங்கொண்டு, பிள்ளைப்பேற்றின் பொருட்டுப் பரமசிவனை உபாசனை பண்ணி அவருடைய திருவருளினால் ஒரு பெண் குழந்தையைப்பெற்றார். அந்தப்பெண் வளர்ந்து மணப்பருவம் அடைய கலிக்காமநாயனார் சிலமுதியோர்களை மானக்கஞ்சாறநாயனாரிடத்தில் அனுப்பி அந்தப் பெண்ணைத் தமக்கு விவாகஞ்செய்து தருமபடி பேசுவித்து அவர் அதற்கு உடன்பட்டமையை அறிந்து சோதிடர்களாலே நியமிக்கப்பட்ட சுபதினத்திலே மணக்கோலங் கொண்டு சுற்றத்தார்களோடும் கஞ்சாறூருக்குச் செல்லும்படி புறப்பட்டார். அவர் கஞ்சாறூருக்கு வருதற்கு முன்னே, கருணாநிதியாகிய பரமசிவன் ஒரு மகாவிரதி வடிவங்கொண்டு, மானக்கஞ்சாறநாயனார் வீட்டுக்குச் சென்றார். அந்நாயனார் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டு, உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி வணங்கினார். மகாவிரதியார் அந்நாயனாரை நோக்கி இங்கே என்ன மங்கலகிருத்தியம் நடக்கப்போகின்றது என்று வினவ நாயனார் அடியேனுடைய புத்திரியின் விவாகம் நடக்கப்போகின்றது என்றார். மகாவிரதியார், உமக்குச் சோபனம் உண்டாகுக, என்று ஆசீர்வதித்தார். நாயனார் உள்ளேபோய், மணக்கோலங்கொண்டிருந்த தமது புத்திரியை அழைத்துவந்து மகாவிரதியாரை வணங்கும்படி செய்தார். மகாவிரதியார் தம்மை வணங்கியெழுந்த பெண்ணினுடைய கூந்தலைப் பார்த்து, மானக்கஞ்சாறநாயனாரை நோக்கி இந்தப்பெண்ணினுடைய தலைமயிர் நமக்குப் பஞ்சவடிக்கு உபயோகம் என்றார். உடனே நாயனார் தம்முடைய உடைவாளை உருவி இவர் இதுகேட்டதற்குச் சிறியேன் பெரும்புண்ணியஞ் செய்தேனே என்று, அந்தப் பெண்ணினுடைய கூந்தலை அடியிலே அரிந்து, அம்மகாவிரதியார் கையிலே நீட்ட, கடவுள் தாம் கொண்டுவந்த மகாவிரதி வேடத்தை ஒழித்து, ஆகாயத்திலே உமாதேவியோடும் இடபாரூடராய்த் தோன்றினார். அதுகண்டு மானக்கஞ்சாறநாயனார் பரவசமாய் அடியற்ற மரம்போல விழுந்து நமஸ்கரித்து, எழுந்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்றார். சுவாமி அம்மானக்கஞ்சாற நாயனாருக்குத் தம்முடைய சந்நிதானத்திலே தம்முடைய பெருங்கருணைத் திறத்தைப் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பெரும்பேறைக்கொடுத்து அந்தர்த்தானமாயினார். கலிக்காமநாயனார் கஞ்சாறூரிலே வந்துசேர்ந்து, அங்கே நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று மனமகிழ்ந்து, திருவருளைத் துதித்து, முண்டிதஸ்திரீயைவிவாகம்பண்ணுதல்சாஸ்திரவிரோதமன்றோ என்று மனந்தளர்ந்தார். அதற்குச் சுவாமி கலிக்காமா! நீ மனந்தளரவேண்டாம் இந்தப் பெண்ணுக்குக்கூந்தலை மீளக்கொடுத்தருளுகின்றோம் என்று அருளிச்செய்த திருவாக்கைக் கேட்டு மனத்தளர்ச்சி நீங்கி, முன்போலக் கூந்தலைப்பெற்ற அப்பெண்ணை விவாகஞ்செய்துகொண்டு, தம்முடைய ஊருக்குப்போய்விட்டார்.

கரு-வது-அரிவாட்டாயநாயனர்

உ

சிவமயம்

பதினைந்காவது

அரிவாட்டாயநாயனார் புராணம்

தாவில்கணமங்கலத்துள்வேளாண்டொன்மை நடத்
தாயனாராயனார்தமக்கேசெந்நெ
லாவரிசியெனவிளைவதவைவயேயாக நூறந்
துணைவுவடுவரிதாளங்கீரை
யாவினினொடுகொணர்வோர்கமரிற்
சிந்தவரிந்தரிவாள்கொண்டூட்டியரியாருமனை
மாவடுவினொலியுமானகரமுந்தோன்றி
வாளிலக்கியமாதொழுவத்தவன்றே.

சோழமண்டலத்திலே கணமங்கலம் என்கின்ற ஊரிலே வேளாளர் குலத்திலே, சிவபத்தியிற் சிறந்தவரும் இல்லறத்தை ஒழுங்காக நடத்துகின்றவரும் மிகுந்த செல்வமுள்ளவருமாகிய தாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுக்குச் செந்நெல் அரிசியும், செங்கீரையும், மாவடுவும் தினந்தோறுங் கொண்டுபோய், அமுது செய்வித்துவருவார். இப்படி நிகழுங்காலத்திலே, கடவுளுடைய திருவருளினால் அவருக்கு வறுமையுண்டாயிற்று. உண்டாகியும், அவர் கூலிக்கு நெல் அறுப்பவராகி, தாங்கூலியாகப்பெற்ற செந்நெலெல்லாம் சுவாமிக்கு அமுது செய்வித்துக் கார்நெல்லைக்கொண்டு தாம் சீவனஞ் செய்துவந்தார். செய்யுநாளிலே, பரமசிவன் அவ்வூரிலிருக்கின்ற வயல்களிலுள்ள நெல்லெல்லாம் செந்நெல்லாகும்படி அருள்செய்ய நாயனார் மனமகிழ்ந்து, தினந்தோறும் வயல்களுக்குப் போய் நெல்லறுத்து, கூலிவாங்கி, இப்படிக் கிடைத்தது அடியேன் செய்த புண்ணியத்தால் என்று சுவாமிக்கு மிக அமுது செய்விப்பாரானார். இப்படி நடக்கின்றபடியால் நாடோறும் உணவில்லாமைபற்றி மனைவியார் வீட்டின் பின்புறத்திலுள்ள தோட்டத்திற்குப்போய் இலைக்கறிகொய்து சமைத்துவைக்க, தாயனார் அதையுண்டு முன்போலத் தாம்செய்யும் திருப்பணியைச் செய்தார். செய்யுநாளிலே தோட்டத்திலுள்ள இலைக்கறியெல்லாம் அற்றுப்போக, மனைவியார் தண்ணீர்வார்க்க, அதனைப் பானம்பண்ணி, திருப்பணியைச் செய்துவந்தார். இப்படிச் செய்துவரும் நாளிலே ஒருநாள் முன்போலச் சுவாமிக்கு அமுதுசெய்யும்பொருட்டுச் செந்நெல்லரிசியும்

செங்கீரையும் மாவடுவும் கூடையில்வைத்துச் சுமந்துகொண்டுபோகமனைவியார் பஞ்சகவ்வியங்கொண்டு அவருக்குப் பின்னாக நடந்தார். முன்செல்கின்ற தாயனார் பசியினாலே கால் தள்ளாடித் தவறிவிழ, மனைவியார் பஞ்சகவ்விய கலயத்தை மூடியிருந்த கையினால் அவரை அணைத்தார். அணைத்தும் எல்லாம் கமரிலே சிந்திப்போகக்கண்டு தாயனார், இனிகோயிலுக்குப் போவதினாற் பயன்யாது, என்று துக்கித்து, இங்கே சிந்திய செந்நெலரிசியையும் செங்கீரையையும் மாவடுவையும் கடவுள் அமுது செய்தருளும் பேற்றைப் பெற்றேனில்லையே, என்று அரிவாளினாலே தம்முடைய ஊட்டியை அரியத்தொடங்கினார், அப்பொழுது அவ்வடியார் தம்முடைய கழுத்தை அரிகின்ற கையைத் தடுக்கும்பொருட்டுச் சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பரமசிவன் உயர நீட்டிய திருக்கரமும், மாவடுவைக் கடித்தலால் உண்டாகின்ற விடேல் விடேல் என்னும் ஓசையும், கமரினின்றும் ஒக்க எழுந்தன. தாயனார். பரமசிவனுடைய திருக்கரம் வெளியில் வந்து அரிவாள் பிடித்த தம்முடைய கையைப்பிடித்தபொழுது பயங்கொண்டு, முந்திய துன்பம்நீங்கி, மனம் மிகமகிழ்ந்து, அவர் தமக்குச் செய்த திருவருளை வியந்து அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு நின்றார், சுவாமி இடபாரூடராய்த் தோன்றி நீ நம்மிடத்தில் வைத்த அன்பினாலேசெய்த செய்கை நன்றாயிருக்கின்றது நீ உன் மனைவியோடு வந்து நமது சிவலோகத்தில வாழ்ந்திரு என்றுசொல்லி, அவர்கள் உடன்செல்ல போயருளினார். அந்தத் தாயர் என்பவர் இங்கே சிந்தியவைகளைப்பரமசிவன் அமுதுசெய்யப் பெற்றேனில்லையே என்று துக்கித்து, அரிவாளினாலே தம்முடைய கழுத்தை அரிதலுற்றபடியால் அவருடைய பெயர் அரிவாட்டாயநாயனார் என்றாயிற்று.

உ

சிவமயம்.

பதினைந்தாவது

ஆனாயநாயனார்புராணம்.

மங்கலமாமழைநாட்டுமங்கலமாநகருண்மருவுபுகழானாயவள்ளராமேயடபாா
கொங்கலரூந்திருக்கொன்றைமருங்குசார்ந்துகுழலிசையினெழுத்துங்குழையவவை
தங்குசராசரங்களெல்லாமுருகாநிற்பத்தம்பிரானணைந்துசெவிதாழ்ந்துவாழ்ந்து [த்தந்
பொங்கியவான்கருணைபுரிந்தெனதுழுதப்போதுகவென்றருளவுடன்போயினாரே.

மழநாட்டிலே மங்கல நகரிலே ஆயர்குலத்திலே சிவபத்தியிற் சிறந்த ஆனாயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார், அவர் தம்முடைய ஏவலா

ராகிய மற்றை இடையர்களோடும் பசுநிரைகளைக் காட்டுக்குக் கொண்டுபோய் மேய்த்துக்கொண்டும் காந்தருவ வேதத்திலே சொல்லியபடி செய்யப்பட்ட வேய்ங்குழலினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் சத்தசுரம்பொருந்த வாசித்து ஞானமாக்களுக்குத் தம்முடைய இசையமுதத்தைச் செவித்துவாரத்தினாலே புகட்டிக்கொண்டும் வருவார். கார்காலத்திலே ஒருநாள் இடையர்கள் பசுநிரைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு செல்ல, ஆனாயனார் கையிலே கோலும் வேய்ங்குழலுங்கொண்டு நிரைகாக்கும்படி காட்டுக்குச் சென்றபொழுது அவ்விடத்திலே மாலையைப்போல் நீண்ட பூங்கொத்துகளைத் தாங்கிக்கொண்டு புறத்திலே தாழ்கின்ற சடையினையுடைய பரமசிவனைப்போல நிற்கின்ற ஒரு கொன்றைமரத்துக்குச் சமீபத்திலேபோய் அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்று, அன்பினாலே உருகி இளகிய மனத்தையுடையவராகி, வேய்ங்குழலினாலே இசை நூலிலே விதித்தபடி ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை வாசித்தார். அவர் பஞ்சாக்ஷரத்தை அமைத்து வாசிக்கின்றது அதி மதுரமாகிய இசைவெள்ளமானது எவ்வகைப்பட்ட உயிர்களின் செவியிலும் தேவதருவின் பூந்தேனைத் தேவாமிர்தத்தோடு கலந்து வார்த்தாற்போலப் புகுந்தது. புற்களை மேய்ந்த பசுக்கூட்டங்கள் அசைவிடாமல் அவரை அடைந்து உருக்கத்தினாலே மெய்ம்மறந்துநின்றன. பால் குடித்துக்கொண்டு நின்ற கன்றுகள் எல்லாம் குடித்தலை மறந்துவிட்டு இசைகேட்டுக்கொண்டு நின்றன. எருதுகளும் மான்முதலாகிய காட்டுமிருகங்களும் மயிர் சிலிர்த்துக்கொண்டு அவர் சமீபத்தில்வந்தன. ஆடுகின்ற மயிற்கூட்டங்கள் ஆடுதலொழிந்து அவர்பக்கத்தை அடைந்தன. மற்றப்பலவகைப் பட்சிகளும் தங்கள் செவித்துவாரத்தினாலே புகுந்த கீதம் நிறைந்த அகத்தோடும் அவரருகிலேவந்து உருகிநின்றன. மாடுமேய்த்துக்கொண்டு நின்ற இடையர்களெல்லாரும் தங்கள் தொழிலை மறந்து கானத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள். விஞ்ஞையர்களும்சாரணர்களும் கின்னரர்களும் தேவர்களும் மெய்ம்மறந்து விமானங்களிலேறிக்கொண்டு வந்தார்கள், வருத்துகின்ற உயிர்களும் வருத்தப்படுகின்றஉயிர்களும் அவ்விசையைக்கேட்டு அதன் வசமானபடியால், பாம்புகள் மயங்கிப்பயமின்றி மயில்களின்மேலே விழும், சிங்கமும் யானையும் ஒருங்கே கூடிவரும், மான்கள் புலிகளின் பக்கத்திலே செல்லும், மரக்கொம்புகள்தாமும் சலியாதிருந்தன. இப்படியே சரம் அசரம் என்னும் ஆன்மவர்க்கங்களெல்லாம் ஆனாயனாருடைய வேய்ங்குழல் வாசனையைக்கேட்டு இசைமயமாயின. அவ்விசையைப் பொய்யன்புக் ககப்படாதபரமசிவன்கேட்டு, பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயமார்க்கத்தில் எழுந்தருளி வந்து நின்று, ஆனாயனாரைக் கடாட்சித்து மெய்யன்பனே நம்முடைய அடியார்கள் உன்னுடைய வேய்ங்குழலிசையைக் கேட்கும் பொருட்டு நீ, இப்பொழுது இவ்விடத்தில் நின்றபடியே நம்மிடத்துக்கு வருவாய் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி ஆனாயநாயனார் வேய்ங்குழல்வாசித்துக்கொண்டு பக்கத்திலேசெல்லக் கைலாசத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மூன்றாவது

மும்மையாலுலகாண்ட

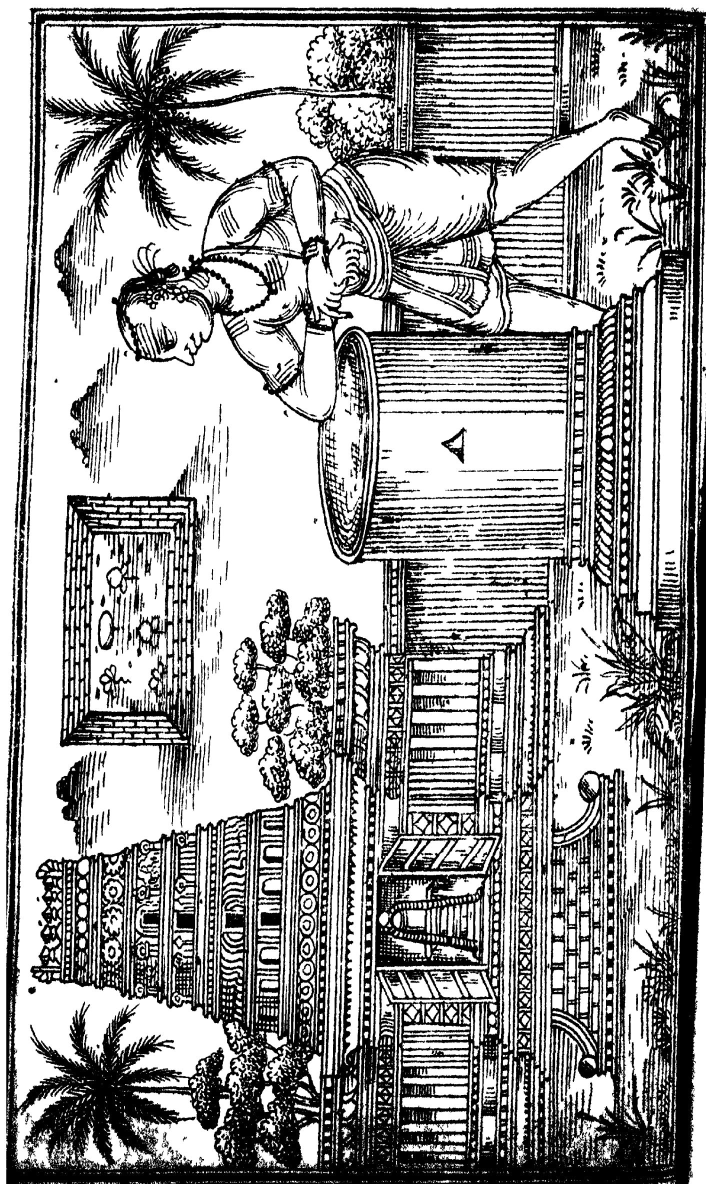
சருக்கம்

பதின்மூவது

மூர்த்திநாயனார் புராணம்.

வழங்துபுகழ்மதுரைநகர்மூர்த்தியாராம்
வணிகர்திருவாலவாய்மன்னர்சாத்தத்
தழுங்குதிரமுழங்கைதரத்தேய்த்தலாலுந்
தவிர்ந்தமணர்வஞ்சனையுந்தவிரமன்ன
னிழந்தவுயிரினனாகநாடகவெழில
வேணிமுடியாகவிலங்குதீவேட
முழங்குபுகழணியாகவிளைநீறாக
மும்மையுலகாண்டருளின்முனைவனாரே

பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியிலே வைசியர்குலத்திலே சிவபத்தியே ஒரு வடிவெடுத்தாற்போலும் மூர்த்தியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தஸ்தலத்திலே வீற்றிருக்கின்ற சொக்கநாதசுவாமிக்குத் தரிக்கும்பொருட்டுத் தினந்தோறும் சந்தனக்காப்புக்கொடுத்து வருங்காலத்திலே, கருநாடதேசத்தரசன் சதுரங்கசேனைகளோடும் அம்மதுரைக்கு வந்து, பாண்டியனோடு யுத்தம்செய்து அவனைஜயித்து, அந்நகருக்கு அரசனாயினான். அவன் புறசமயிகளாகிய சமணர்களுடையபோதனாசத்தியினாலே ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்து சிவனடியார்களுக்கு இடுக்கண்செய்வானாயினான், ஆயினும் மூர்த்திநாயனார் தாம்செய்யுந் திருப்பணியைத் தவறாது செய்துவந்தார். அதுகண்டு, அரசன் அவரை ஆருகதமதத்திலே பிரவேசிப்பி

த்தற்கு உத்தேசித்து அவருக்குப் பல கொடுஞ்செய்கைகளைச் செய்தான். செய்தும் அவர் தம்முடைய திருப்பணியினின்றும் சிறிதும் வழுவாதவராயினார். அதுபற்றி அவ்வரசன், அவர் சந்தனக்கட்டை வாங்குமிடங்களிலெல்லாம் அவருக்குக்கொடுக்க வொட்டாமல் தடுத்தான். அதனால் அவர் மனம்நொந்து, பாண்டிநாடு துர்ச்சமயமாகிய ஆருகதசமயத்திலே பிரவேசித்துச் சிவபுண்ணியத்துக்கு இடையூறுசெய்கின்ற அதிபாதகனாகிய இவ்வரசன் இறக்கச் சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்கின்ற அரசனைச்சாருங்காலம் எக்காலம் என்று நினைந்து துக்கித்து, பகற்காலமுழுதும் சந்தனக்கட்டை தேடித்திரிந்து எங்கும் பெறாமையால் ஆலயத்துக்குவந்து சுவாமிக்குத் தரிப்பதற்குத் தேய்த்துக் கொடுக்கும்பொருட்டுச் சந்தனக்கட்டைக்கு இன்றைக்கு முட்டுவந்தாலும் அக்கட்டையைப்போலத் தேய்க்கத்தக்க கைக்கு ஒரு முட்டும் இல்லையென்று ஒரு சந்தனக்கல்லிலே தம்முடைய முழங்கையை வைத்துத் தோலும், நரம்பும், எலும்பும் தேய்ந்து குறையும்படி தேய்த்தார். தேய்க்கவும் உதிரம் ஒழுகி நாற்புறத்திலும் பெருகி எலும்பினுள்ளே இருக்கும் துவாரந்திறந்து மூளை வெளியிலே வந்தது. அப்பொழுது அன்பனே! நீ பத்தியினது உறுதிப்பாட்டினால் இப்படிப்பட்ட செய்கையைச் செய்யற்க. உனக்கு இடுக்கண்செய்த கொடுங்கோலரசன் பெற்ற இந்நாடு முழுதையும் நீயே கைக்கொண்டு இதற்குமுன் இவ்விடத்திலே அவனாலுண்டாகிய கொடுமைகள் யாவற்றையும் நீக்கி, பரிபாலனஞ்செய்து உன்னுடைய பணியை நடப்பித்து, பின்பு நம்முடைய சிவலோகத்தை அடைவாய் என்று ஒரு அசரீரிவாக்கு எழுந்தது. மூர்த்திநாயனார் அதனைக்கேட்டு [illegible] கையைத்தேய்த்தலை ஒழிந்து எழுந்தார். உடனே அவர் கையானது தேய்ந்ததனாலாகிய ஊறு நீங்கி முன்போலாயிற்று. அவ்விரவிலே அந்தக் கருநாடராஜன் இறந்து, சிவனடியார்களுக்கு வருத்தஞ்செய்த பாவத்தினாலே கொடுமையாகிய நரகத்திலே விழுந்தான். மற்றநாள் பிராதக்காலத்திலே மந்திரிமார்கள்கூடி தகனசம்ஸ்காரஞ்செய்து, பின்னர் தங்கள் அரசனுக்குப் புத்திரர் இல்லாமையால் வேறொருவனை அரசனாக நியமித்தற்கு உபாயந்தேடி ஆலோசித்து, யானையைக் கண்கட்டி விடுவோம் அந்தயானை எவனை எடுத்துக்கொண்டு வருமோ அவனே இந்நாட்டுக்கு அரசனாவான் என்று சம்பிரதாரணை செய்துகொண்டு யானையை விடும்படி அருச்சித்து நீ இந்நாட்டை ஆளுதற்குவல்ல ஒருவனை எடுத்துக்கொண்டுவா என்றுசொல்லி, அதை வஸ்திரங்கொண்டு கண்ணைக்கட்டி விட்டார்கள். அந்தயானை அந்தப்பட்டணத்து வீதிகளிலே திரிந்துசென்று சொக்கநாத சுவாமியுடைய ஆலயத்தின் கோபுரத்துக்கு முன்னேபோயிற்று. மூர்த்திநாயனார் இரவிலே தமக்குச் செவிப்புலப்பட்ட அசரீரிவாக்கினால் மனத்துயரம் நீங்கி, எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குத்

திருவுளமாகில் அடியேன் இந்நாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேனென்று நினைத்துக்கொண்டு கோயிற் புறத்திலே நின்றார். யானையானது அவர்முன்னேசென்று தாழ்ந்து, அவரை எடுத்து முதுகின்மேல் வைத்துக்கொண்டது. அதுகண்ட மந்திரிமார்கள் அவரை நமஸ்கரித்து, யானையின் முதுகினின்றும் இறக்கி, மலாமாலைகள் தொங்காநின்ற முடிசூடும் ஒருசாலையினிடத்திலே கொண்டுபோய், ஒரு சிங்காசனத்தின்மேல் இருத்தி, முடிசூட்டுக்கு வேண்டும் மங்கலகிர்த்தியங்களைச்செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். மூர்த்திநாயனார் அவர்களை நோக்கி, ஆருகதமதம் நீங்கிச் சைவசமயம் விருத்தியாயின், நான் இந்நாட்டை ஆளுதற்கு உடன்படுவேன் என்றார். அதைக் கேட்ட மந்திரிமார்களும சாஸ்திரபரிசயமுள்ள பிறரும் அவரை வணங்கிநின்று, சுவாமீ தேவரீருடைய ஆஞ்ஞையின்படியேயன்றி அதற்கு மாறாக யாவர் செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். பின்பு மூர்த்திநாயனா, நான் அரசாள்வேனாகில், எனக்கு விபூதியே அபிஷேகதிரவியமும், உருத்திராக்ஷமே ஆபரணமும், சடாமுடியே கிரீடமும, ஆகும் என்றார். அவர்கள், தேவரீர அருளிச்செய்தபடியே ஆகுக என்றுசொலலி, மகுடாபிஷேகத்துக்கு வேண்டும் செய்கைகளைச செய்து நிறைவேற்றினார்கள. மூர்த்திநாயனார் சடைமுடி தரித்து ஆலயத்திற்சென்று, சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு யானையின்மேல் ஏறி, அரண்மனைக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார். அங்கே அத்தாணிமண்டபத்திலே இரத்ந சிங்காசனத்தின்மேலே தவளசசத்திர நிழலிலே வீற்றிருந்துகொண்டு, பொய்ச்சமயமாகிய ஆருகதம் நீங்கவும், மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயமே எங்கும் விளங்கவும, பெண்ணாசை சிறிதுமின்றி நெடுங்காலம் விபூதி உருத்திராக்ஷம் சடைமுடி என்கின்ற மூன்றினாலும் அரசாண்டு பின் சிவபதப்பிராப்தியானார்.

உ

சிவமயம்

பதினேழாவது

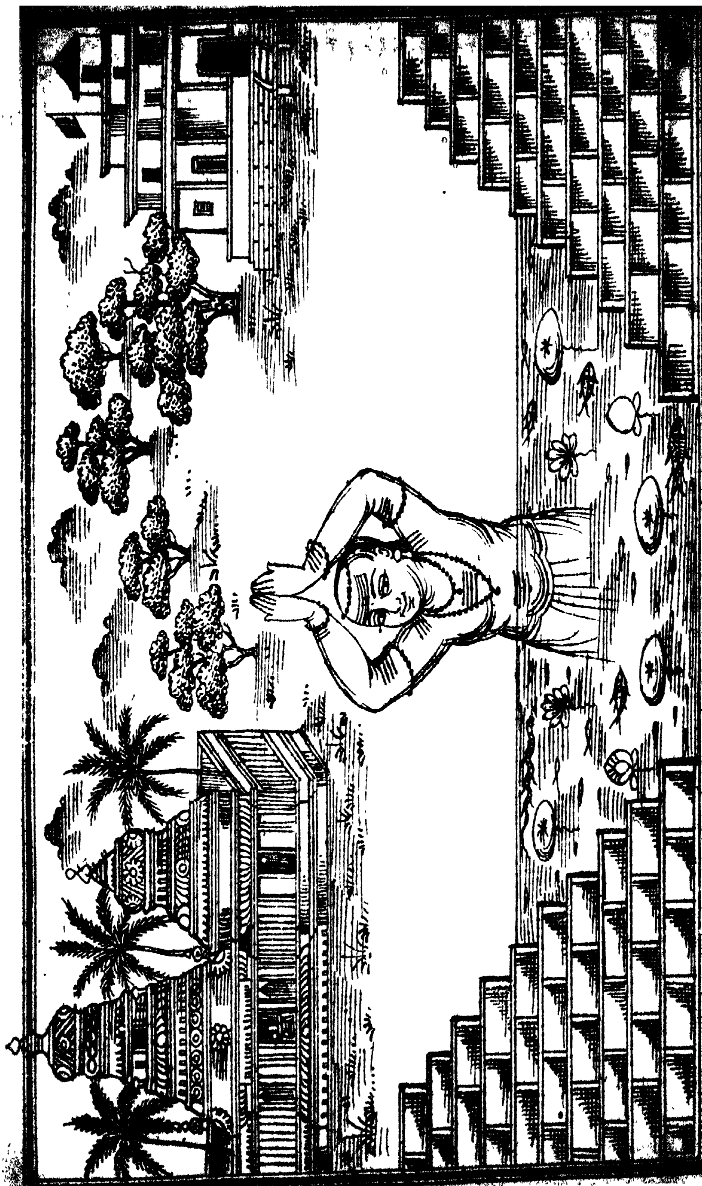
முருகநாயனார்புராணம

மன்னுதிருப்புகலூர்வாழ்முருகனாராமறையவரேகோவாத்தமானீசசாதத்தார்
சென்னியினுக்கழகமருமலர்கள்கொய்துதிருமாலைபுகழ்மாலைதிகழச்சாத்திக்
கன்னிமதிற்கமுமலாடுடையநாதன்காதன்மிகுமணங்காணுங்களிப்பினாலே
யின்னல்கெடவுடனசேவித்தருளானமீளாதிலங்குபெருமணததரனையெயதினரோ.

சோழமண்டலத்திலே திருப்புகலூரிலே பிராமணர்குலத்திலே, சிவபத்தியிற் சிறந்தவராகிய முருகர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தினந்

க௫-வது-முருகநாயனார்

தோறும் சூரியோதயத்துக்கு முன் எழுந்து ஸநாநம் பண்ணிக்கொண்டு போய், கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்கின்ற நால்வகைப் பூக்களில் உரியபூக்களைக் கொய்து, பூங்கூடைகளிலே இட்டுக்கொண்டுவந்து, தனியிடத்திலிருந்து, பலவகைப்பட்ட மாலைகள்செய்து அந்த ஸ்தலத்திலுள்ள வர்த்தமானீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனுக்குச் சாத்தி அருச்சனைசெய்தும், திவ்விய மந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்தும் வருவார். இப்படிச் செய்துவருங்காலத்திலே, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சிநேகிதராகிய பெருமையையும் பெற்றூர், பெற்ற அம்முருகநாயனுர் அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமணத்திலே தம்முடைய சிவபூசாபலத்தினலே போய், பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலை அடைந்தார்.

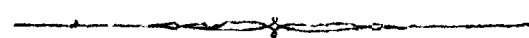

உ

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது

உருத்திரபசுபதி நாயனுர் புராணம்.

தங்கமில்வண்புகழுநிலவுதலையூர்வாழுந்
பசுபதியாரொனுமறையோர்பண்ணிந்துசெந்தே
னங்கமலமடுவினிடையல்லுமெல்லு,
மகலாதேயாகளமாயமாந்தினின்று
திங்களவளர்சடைமுடியானடிகளபோற்றிச்
திருவெழுத்துமுருத்திரமுந்திகழவோதி
மங்கையிடமுடையபிரானருளான்மேலை
வானவர்கடொழுமுலகினமனனிஞரே.

சோழநாட்டிலே திருத்தலையூரிலே பிராமண குலத்திலே, பரமசிவனுடைய திருவடிகளிலே பதிந்த அன்பே தமக்குச் செல்வமெனக்கொண்ட, பசுபதி என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தாமரைத் தடாகத்திலே அகோராத்திரம் கழுத்தளவினதாகிய தண்ணீரிலே நின்றுகொண்டு, இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே குவித்து, பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறவா

து சிந்தனையோடு வேதத்தின் சாரமாகிய உருத்திரத்தை ஓதி, சிலநாட்சென்றபின் சிவபதத்தை அடைந்தார், அதனால் அவர் பெயர் உருத்திரபசுபதி நாயனார் என்றாயிற்று.

உ

சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது

திருநாளைப்போவார் நாயனார் புராணம்.

நணைமைதிகழ்மேற்காநாட்டாதனூர்வாழ்
நந்தனார்புறந்தொண்டர்நாளைப்போவார்
பொன்மலிதென்புலியூர்க்கென்றுமொப்பாப்புனை
கூர்ப்பொய்கையமைத்தடலேறுபிரியநோக்கி
வனமதில்சூழ்தில்லையிறையருளால்வாய்ந்த
வண்டமிழினிடைமூழ்கிமறையோரோடுற
மின்மலிசெஞ்சடைமுனியாயெழுந்துநாதன்
விளங்குநடந்தொழுமன்றன்மேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே மேற்காநாட்டிலே ஆதனூரிலே புலையர்குலத்திலே, நந்தனாரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுடைய திருவடிகளையன்றி மற்றொன்றையும் மறந்தும் நினையாதவர், அவ்வூரிலே தமக்கு வெட்டிமைக்காக விட்டப்பட்டிருக்கின்ற மானியமாகிய நிலத்தின் விளைவினாலே சீவனஞ் செய்துகொண்டு, தாம் செய்யவேண்டும் தொழிலை நடத்துகின்றவர், சிவாலயங்கள் தோறும் பேரிகைமுதலாகிய ஒரு முகக் கருவிகளுக்கும் மத்தள முதலாகிய இருமுகக்கருவிகளுக்கும் தோலும் வாரும், வீணைக்கும் யாழுக்கும் நரம்பும், அருச்சனைக்குக் கோரோசனையும் கொடுக்கின்றவர். ஆலயங்களின் திருவாயிற்புறத்தில் நின்றுகொண்டு அன்பின் மேலீட்டினால் கூத்தாடிப் பாடுகின்றவர். அவர் ஒருநாள், திருப்புன்கூரிலே போய்ச் சுவாமிதரிசனம்பண்ணித் திருப்பணி செய்தற்கு விரும்பி, அங்கே சென்று கோயில்வாயிலிலே நின்றுகொண்டு சுவாமியை நேரே தரிசித்துக் கும்பிடவேண்டும் என்றுநினைத்தார். சுவாமி அவருடைய விருப்பத்தின்படியே தமக்குமுன்னிருக்கின்ற இடபதேவரை விலகும்படி செய்து, அவரு

க்குக் காட்சிகொடுத்தருளினார். நந்தனார் அந்தஸ்தலத்திலே ஒரு பள்ளத்தைக்கண்டு, பெரிய குளமாகவெட்டித் தம்முடைய ஊருக்குத் திரும்பினார். அவர், இப்படியே பல ஸ்தலங்களுக்கும்போய் வணங்கித் திருப்பணி செய்துவந்தார். ஒருநாள், சிதம்பர ஸ்தலத்திற்குப் போகவேண்டும் என்று ஆசைகொண்டு, அவ்வாசை மிகுதியினாலே அன்றிரவுமுழுதும நித்திரை செய்யாதவராகி விடிந்தபின நான் சிதம்பரஸ்தலத்திற்குப் போனால் கோயிலினுள்ளே பிரவேசிக்கும் யோக்கியதை எனசாதிக்கு இல்லையே என்று துக்கித்து, இதுவும் சுவாமியினுடைய அருளதான என்றுசொல்லிப் போகாதொழிந்தார். பின்னும் ஆசை அதிகரித்தலால், நாளைக்குப் போவேன என்றார். இப்படியே நாளைக்குப்போவேன் நாளைக்குப்போவேன என்று அனேககாட்கள் கழித்தார். அதனால் அவருக்குத திருநாளைப்போவார் என்னும பெயர உண்டாயிற்று.

ஒருநாள் அவர் சிதம்பரதரிசனம் பண்ணவேண்டும எனனும் ஆசை பிடித்தூந்துதலால், தம்முடைய ஊரினின்றும் புறப்பட்டு, சிதம்பரத்தின் எல்லையை அடைந்து, அவ்வூரைச்சூழ்ந்த மதில்வாயிலிலே புகுந்து அங்குள்ள பிராமணர்களுடைய வீடுகளிலே ஓமஞ்செய்யப்படுதலைக்கண்டு, உள்ளேபோதற்கு அஞ்சி அங்கே நமஸ்கரித்து அவ்வெல்லையை வலஞ்செய்துகொண்டு போவார். இப்படி இராப்பகல் வலஞ்செய்து, உள்ளேபோகக் கூடாமையை நினைந்துவருந்துகின்ற திருநாளைப்போவார். சபாநாயகனை எப்படித் தரிசிக்கலாம், இந்த இழிந்தபிறப்பு இதற்குத் தடைசெய்கின்றதே என்று துக்கத்தோடும நித்திரைசெய்தார். சபாநாதர் அவருடைய வருத்தத்தை நீக்கி அவருக்கு அருள்செய்யத திருவுளங்கொண்டு, அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, நீ இந்தப்பிறப்பு நீங்கும்படி நெருப்பிலே மூழ்கி எழுந்து பிராமணர்களோடும நம்முடைய சந்நிதானத்தில் வருவாய் என்று அருளிச்செய்து, தில்லைவாழந்தணர்க்கும சொப்பனத்திலேதோன்றி, அந்தத் திருநாளைப்போவார பொருட்டு நெருப்பை வளர்க்கும்படி ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார்.

தில்லைவாழந்தணர்கள் எல்லாரும் விழித்தெழுந்து, கோயில வாயிலிலே வந்து கூடி சபாநாயகர் ஆஞ்ஞாபித்தபடி செய்வோம் என்றுசொல்லி திருநாளைப்போவாரிடத்திலே சென்று, ஐயரே ! சபாநாயகருடைய ஆஞ்ஞையினாலே இப்பொழுது உம்பொருட்டு நெருப்புவளர்க்கும்படி வந்தோம் என்றார்கள். அதைக்கேட்ட திருநாளைப்போவார் அடியேன உய்ந்தேன் என்றுசொல்லி வணங்கினார். பிராமணர்கள் தென்மதிற்புறத்திலே கோபுர வாயிலுக்கு முன்னே ஒருகுழியிலே நெருப்புவளர்த்து அதைத் திருநாளைப்போவாருக்குப்போய்த் தெரிவித்தார்கள். திருநாளைப்போவார் அங்கே ந

ப்புக்குழியை அடைந்து சபாநாயகருடைய திருவடிகளை மனசிலேதியான ம்பண்ணி, அதனை வலஞ்செய்து கும்பிட்டுக்கொண்டு, அதினுள்ளேபுகுந் தார். புகுந்தநாயனார் அந்தத்தேகத்தை ஒழித்து புண்ணியமயமாகிய பிராமணமுனி வடிவங்கொண்டு உபவீதத்தோடும் சடைமுடியோடும் எழுந் தார். அதுகண்டு தில்லைவாழந்தணர்களும் மற்றைச் சிவபத்தர்களும்அஞ் சலிசெய்து களிப்படைந்தார்கள், திருநாளைப்போவார் அவர்கள் உடன் செல்லச்சென்று கோபுரத்தை அணுகி அதனை நமஸ்கரித்து எழுந்து, உள் ளேபோய்க்கனகசபையை அடைந்தார். பின் அவரை அங்குநின்ற பிராம ணர் முதலியோர் யாவரும் காணாமையால் ஆச்சரியங்கொண்டு ஸ்தோத்தி ரஞ்செய்தார்கள் சபாநாயகர் திருநாளைப் போவாருக்குத் தம்முடைய ஸ்ரீ பாதங்களைக் கொடுத்தருளினார்.

உ

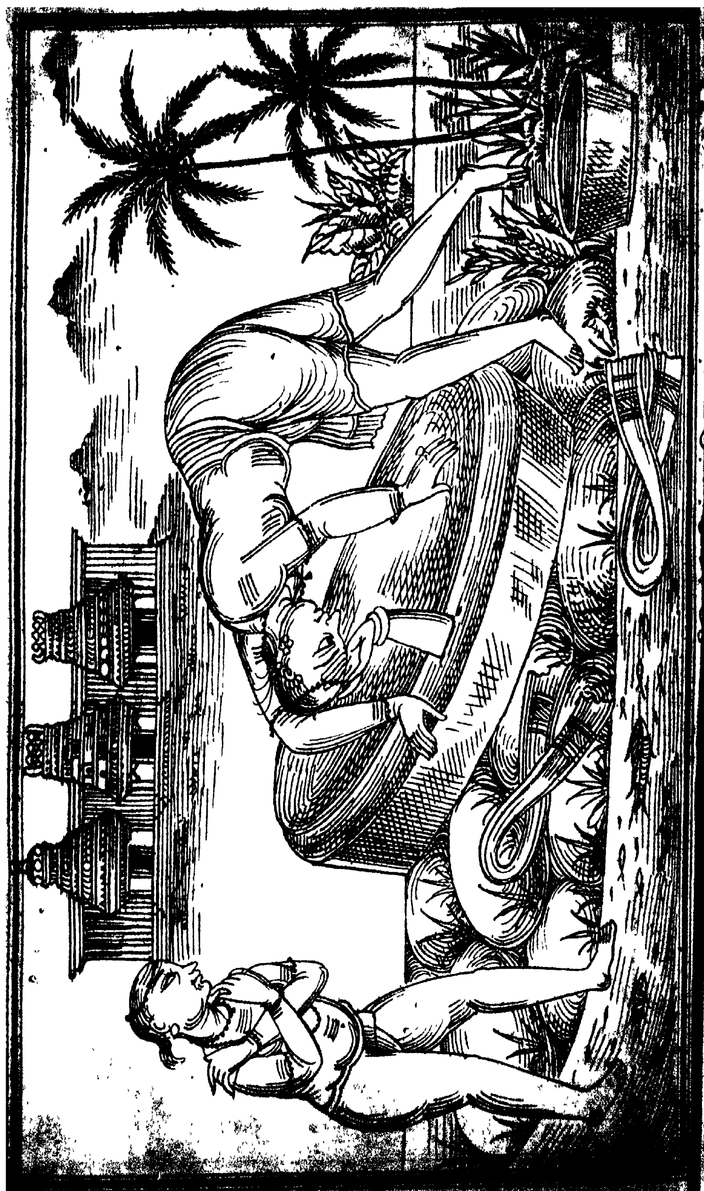
சிவமயம்.

இருபதாவது

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்.

கொந்தலர்பூம்பொழிற்கச்சிநகரேகாலிக்
குலத்தலைவர்தவர்குறிப்புக்குறித்துளார்பால்
வந்தமறைவர்நமக்கின்றுதாரீராகின்
வருந்துமுடலெனவாங்கிமாசுநீக்கச்
சிந்தைபுலராதொழியமழையுமாலைக்
கடும்பொழுதாம்வரக்கண்டுகவங்கிக்கன்மேற்
சிரமுடிபுடைப்பளவிற்றிருமேகம்பர்
திருக்கைகொடுபிடித்துயர்வான்சேர்த்தினாரே.

தொண்டை மண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலேஏகாலியர் குலத்திலே சிவனடியார்களுடைய திருக்குறிப்பையறிந்து அவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்கின்றமையால் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் எனப் பெயர்பெற்ற ஒருபெரியவர் இருந்தார். அவர் மிகுந்த விருப்பத்தோடு சிவபத்தர்களுக்கு வஸ்திரம் ஒலித்துக்கொடுத்து வருங்காலத்திலே ஏகாம்பரநாத சுவாமி ஒருகாலத்திலே ஒரு சிவபத்தர் வேடங்கொண்டு, மெலிந்தசரீரத்தையுடையவராகு

வறியவர்போலாகி, அழுக்கடைந்த கந்தையுடன் அவரிடத்திற்சென்றார். திருக்குறிப்புத் தொண்டர் அவரைக்கண்டு எதிர்கொண்டுவணங்கி பல உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி, அவருடைய குறிப்பையறிந்து, உமது கந்தையைத் தந்தருளும் ஒலித்துத் தருகின்றேன் என்றார். சிவபத்தர் வேடங்கொண்ட கடவுள் இந்தக்கந்தை அழுக்கு அதிகமாக ஏறப்பெற்றுத் தரிக்கப்படுதற்குத் தகுதியில்லாததாயிருந்தாலும் குளிர் மிகுதியினால் வருத்தமுறுகின்றபடியால் கைவிடுதல் கூடாது அஸ்தமயனத்திற்கு முன் தருவீராயில் கொண்டுபோய்ச் சீக்கிரமாக ஒலித்துக்கொண்டுவாரும் என்றார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அடியேன் தாழாமல் ஒலித்து அஸ்தமயனத்துக்கு முன் கொண்டுவந்து தருகின்றேன் தந்தருளுமென்றுசொல்ல சுவாமிவிரைவிலே ஒலித்து உலர்த்தித் தராதொழிவீராயில் இந்தத் தேகத்துக்குத் துன்பஞ்செய்தீர் என்றுசொல்லி அக்கந்தையை அவர் கையிற்கொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டர் அதை வாங்கிக்கொண்டு ஒரு குளத்திற்சென்று முன்சிறிதழுக்குப்போக்கி வெள்ளாவியில் வைத்து பின் ஒலிக்கப்புகுந்தார் அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே நண்பகலொழிந்து பின்பகல்போலத் தோன்றும்படி மேகங்கள் திரண்டு ஆகாயவெளி எல்லாம் மறைத்து மழைபெய்தன. அதுகண்டு திருக்குறிப்புத்தொண்டர் சிவபத்தருக்குத் தாம் வாக்குச் செய்ததை நினைந்து இனி நான் யாதுசெய்வேன் என்று கவலையுற்று விரைவிலே மழைவிடவுங் கூடுமென்று அங்கேதானே நின்றார். அதுவிடவில்லை, பின் இராக்காலம் வர திருக்குறிப்புத் தொண்டர் குளிரினாலே திருமேனி நடுங்குகின்ற சிவபத்தருக்கு நான் செய்யவிரும்பிய பணிவிடை ஐயையோ தவறிப்போயிற்றே என்று கீழே விழுந்தார். மழைவிடாது சிவபத்தர் சுட்டிய காலமோ நீங்கிற்று, முன்னமே ஒலித்து வீட்டிலே காற்றினால் உலரும்படி கட்டிவிட்டேனுமில்லை சிவபத்தருடைய திருமேனி குளிரினால் வருந்தும்படி தீங்குசெய்த சிறியேனுக்கு இனி இதுவே செயல் என்று எழுந்தார் வஸ்திரங்களைப் புடைக்கின்ற கற்பாறையிலே என்னுடைய தலையைச் சிந்தும்படி எற்றுவேன் என்றுபோய்க் கற்பாறையிலே தம்முடைய சிரசை எற்ற சர்வவியாபியாகியபரமசிவனுடைய திருக்கரம் அந்தக் கற்பாறையின் பக்கத்திலே தோன்றி அவரைப் பிடித்துக்கொண்டது, ஆகாயத்தினின்று சொரிந்த நீர்மழை நீங்கிப் பூமழை பொழிந்தது. பரமசிவன் உமாதேவியோடும் இடபாரூடராய்க் காட்சிகொடுத்தார். திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் மிகுந்த அன்பினோடு விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார். பரமசிவன் அவரைநோக்கி, உன்னுடைய பத்திவல்லமையை மூவுலகத்தார்களுக்குந் தெரிவித்தோம், இனி நீ நம்முடைய உலகத்தையடைந்து பேரின்பம்பெற்று வாழ்ந்திரு என்று திருவருள்புரிந்து சென்றருளினார்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தோராவது

சண்டேசுர நாயனார் புராணம்.

வேதமலிசேய்ஞலூரெச்சதத்தனவிளங்கிய
செம்மறைநபயிலும்விசாரசன்மர்
கோதனமேய்ப்பவன்கொடுமைபொறாதுதாமே
கொண்டுநிரைமண்ணியின்றென்கரையினீழற்
றுதகியின்மணலிலிங்கத்தான்பாளாட்டத்தாதை
பொறாதவையிடறுந்தாள்கண்மாளக்
காதிமலர்த்தாமமுயாகாமமுண்டகலமகனும்
பதமருளாற்கைக்கொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருச்சேய்ஞலூரிலே பிராமணர்குலத்திலே காசிபகோத்திரத்திலே எச்சதத்தன்என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்கு அவன் மனைவியாகிய பவித்திரைவயிற்றிலே, விசாரசருமர் என்பவர் ஒருவர் திருவவதாரஞ் செய்தார். அவருக்கு ஐந்துவயதிலே வேதங்களையும் சைவாகமங்களையும் பூர்வஜனமத்து அறிவுதொடர்ச்சியினாலே கற்பிப்பார் இன்றித்தாமே அறியுமறிவு உண்டாயிற்று. தந்தைதாயர்கள் அவருக்கு ஏழுவயசிலே உபநயனச் சடங்குசெய்து தகுந்த ஆசாரியர்களைக்கொண்டு வேதாத்தியயனம் செய்விப்பிக்கத் தொடங்கினார்கள் அவ்வாசாரியர்கள்வே தங்களையும் பிறகலைகளையும ஓதுவித்தற்கு முன்னமே அவ்விசாரசருமருக்குத் தாமே அறிந்துகொள்ளும்படி அமைந்திருக்கின்ற புத்தியின்றிறத்தைக் கண்டு ஆச்சரியம் அடைந்தார்கள். பாலியதசையிலே சான்றோர்க்கு உரிய குணத்தை அடைந்திருக்கின்ற அவ்விசாரசருமர், ஆன்மாக்களாகிய நாமெல்லோரும் அநாதிமலபந்தர் எனபதும் அம்மலசத்தியைக்கெடுத்து அதனாலே விளங்காது தடைப்பட்டிருந்த சிவத்துவத்தைவிளங்கும்பொருட்டுச் சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம்என்கின்ற பஞ்சகிர்த்தியங்களையும செய்வாராகிய ஒருபதி உண்டு என்பதும், அப்பதிக்குமுற்றறிவுடைமை வரம்பிலின்ப முடைமை, இயற்கையுணர்வுடைமைதன்வயமுடைமைவரம்பிலாற்றலுடைமைகுறைவிலாற்றலுடைமைஎன்கின்ற ஆறுகுணங்களும் இன்றி அமையாதன என்பதும், அக்குணங்களெல்லாம்உடையபதி பரமசிவனே என்பதும் அவர் அத்தொழில் இயற்றுதல் தமது அபின்னபூ

௨௦-வது-சண்டேசுரநாயனார்

தையாகிய சிவசத்தியாலாகும் என்பதும் அதுபற்றி அவ்விருவரோ நமக்குப் பரமபிதா மாதாக்கள் என்பதும் அதனால் அவர்களிடத்தேயே நாம் அன்பு செய்யவேண்டும் என்பதும் அவ்வன்பை மற்றோர் பிறவியல் செய்குவமெனின், அதற்குக் கருவியாய்ச் சிறந்துள்ள இம்மானுடப்பிறவி பெறுதற்கரியது என்பதும், அப்படியாகில் இப்பிறவியிற்றானே இன்னுஞ் சிலநாட்சென்றபின்செய்குவமெனின் இப்பிறவிநீங்குமவதிஅறிதற்கரியதுஎன்பதும், அங்ஙனமாகையால் அவ்வன்புசெய்தற்கேயன்றிமற்றொன்றிற்குஞ்சமயமில்லை என்பதும், அதுசெய்யுமிடத்தும் நமக்கு ஓர் சாமர்த்தியமுள்ள தெனக்கருதி அதனை முன்னிடாது திருவருளையே முன்னிட்டுநின்று செய்யவேண்டுமென்பதுமே வேதாகமாதி சமஸ்த சாஸ்திரங்களாலும் துணியப்படும் மெய்ப்பொருள் என்று சந்தேகவிபரீதமறத் துணிந்து கொண்டார். அந்த யதார்த்தமாகிய துணிவுதோன்றவே அவருக்குச் சிவனிடத்திலே மெய்யன்பு கலைதோறும் வளர்வதாயிற்று.

ஒருநாள் அவர் தம்மோடு அத்தியயனம் செய்கின்ற பிள்ளைகளோ பிள்ளைகளோடும் அவ்வூரவர்களுடைய பசுநிரைகளுடன் கூடிச்சென்ற பொழுது ஓர் ஈற்றுப் பசு ஒன்று மேய்ப்பானாகிய இடையனைக் குத்தப்போயிற்று. அவ்விடையன் சிறிதும் பாவத்துக்கு அஞ்சாமல் அப்பசுவைக்கோலினால் அடித்தான். சாஸ்திரஞானம் உள்ளபடி கைவந்த விசாரசருமர் அது கண்டு மிகுந்தபதைபதைப்போடும் அவன் சமீபத்திற்சென்று தீமைபயத்தலின்றி நன்மையே பயத்தலால் விவேகிகளால் பாவமென்று சிறிதும் இகழப்படாது பெரும்புண்ணியமென நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற மகாகோபங்கொண்டு பின்னும் அடியாதபடி அவனைத் தடுத்துநின்று, பசுக்களின் வரலாற்றையும், அவைதரும் பஞ்சகவ்வியங்கள் சிவனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தற்கு உபயோகித்தலையும், சைவசாதனமாகிய விபூதிக்கு மூலம் அவற்றின்சாணமாதலையும் சிந்தித்து, அந்தப் பசுக்களைத் தாமே மேய்க்கும்படி விரும்பி, அவ்விடையனை நோக்கி, இப்பசுநிரையை இனி நீ மேய்க்கவேண்டியதில்லை, நானே மேய்ப்பேன் என்றார். இடையன் அதைக்கேட்டுப்பயந்து கும்பிட்டுக்கொண்டு போய்விட்டான். விசாரசருமா பசுக்களை அவ்வவற்றிற்குரிய பிராமணர்களின் சம்மதிபெற்று தினந்தோறும் மண்ணியாற்றங்கரையில் இருக்கின்ற காடுகளிலும் வயலோரங்களிலும், புல்லுநிறைந்திருக்கும் இடத்திற்கொண்டுபோய், வேண்டுமட்டும் மேயவிட்டும் தண்ணீரூட்டியும் வெய்யிலெறிக்கும்பொழுது நிழலிருக்குமிடங்களிலே செலுத்தியும் நன்றாகக் காப்பாற்றி சமித்துக்கள் ஒடித்துககொண்டு அஸ்தமயனத்துக்கு முன் அந்தந்தப் பசுக்களை அவரவர் வீட்டுக்கு ஓட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டு, தம்முடைய வீட்டுக்குப்போவார்.

இப்படிச் செய்யுங்காலத்திலே பசுநிரைகளெல்லாம் அழகோடுமிகப் பெருகி, போசனபானங்களிலே குறைவில்லாமையால் மகிழ்ச்சியடைந்து இராப்பகல் மடிசுரந்து பாலைமிகப்பொழிந்தன. பிராமணர்கள் நித்தியஹோமாகுதியின் பொருட்டு விட்டிருக்கின்ற தங்கள் பசுக்கள் விசாரசருமர் மேய்க்கத்தொடங்கிய பின் முன்னிலும் அதிகமாகக் கறக்கக்காண்கையால்மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள். பசுக்கள் எல்லாவகை யுபசரிப்பினாலும் அளவிறந்த களிப்பை அடைந்து வீட்டிலே கட்டப்பட்டிருக்கின்ற தங்கள் கன்றுகள் பிரிந்தாலும் சிறிதும் வருத்தமுறாதவைகளாகி, மிகுந்த அன்போடு தங்களை மேய்க்கின்ற விசாரசருமர் கற்றுயினும் பிரிவாராகில் அப்பிரிவாற்றாமல் தாய்போல் உருகி, அவர் சமீபத்திலே சென்று கனைத்துமடிசுரந்து ஒருவர் கறக்காமல் தாமே பால்பொழியும். அதுகண்ட விசாரசருமர் அப்பால் பரமசிவனுக்குத் திருமஞ்சனமாந் தகுதியுடைமையை நினைந்தார், நினைந்தவே அவருக்குச் சிவார்ச்சனையினிடத்தே அத்தியந்த அபிலாஷை தலைப்பட்டது உடனே அவர் மண்ணியாற்றின் கரையிலிருக்கின்ற ஒருமணற்றிட்டிலே ஆத்திமரத்தின்கீழே மணலினாலே ஒரு சிவலிங்கங் குவித்து, கோயிலும் கோபுரமும மதிலும் வகுத்து, ஆத்திப்பூமுதலியபுஷ்பங்களும்பத்திரங்களும் பறித்துப் பூங்கூடையிலிட்டுக் கொண்டுவந்துவைத்துவிட்டு, புதிய குடங்களைத்தேடி வாங்கிக்கொண்டுவந்து கறவைப்பசுக்கள் ஒவ்வொன்றினிடத்திலும் சென்று முலையைத் தீண்டினார் அவைகள் கனைத்துப் பாலைப்பொழிந்தன. பாலினாலே நிறைவுற்ற அக்குடங்களைக் கொண்டுபோய் ஆலயத்திலே வைத்து, பத்திரபுஷ்பங்களால சுவாமியை அருச்சித்து பாலினால் அபிஷேகஞ்செய்தார், பரமசிவன் அவ்விலிங்கத்தினின்று அவ்விசாரசருமர் அன்போடுசெய்யும் அருச்சனையை அங்கீகாரம்செய்தருளினார், விசாரசருமர் சிவபூசைக்கு அங்கமாகிய திருமஞ்சனம்முதலிய பொருள்களுள், கிடையாதவைகளை மானசமாகக் கிடைத்தனவாகக்கொண்டு நிறைவுசெய்து விதிப்படி அருச்சித்துவணங்கிவந்தார்,பசுக்கள் அபிஷேகத்தின்பொருட்டுஅவ்விசாரசருமர்கொண்டுவரும் குடங்கள்நிறையப்பாலைச்சொரிந்தும், பிராமணர்க்கும் முன்போலக் குறைவுதீரப் பாலைக் கொடுத்துவந்தன. இப்படி நெடுநாளாகப் பார்ப்பவர்களுக்கு விளையாட்டுப் போலத்தோன்றுகின்ற சிவார்ச்சனையைச் செய்து வரும்பொழுது, அதைக்கண்ட ஒருவன் அதின் உண்மையை அறியாதவனாகி, அதை அவ்வூர்ப்பிராமணர்களுக்குத் தெரிவித்தான், அவர்கள் அதைச் சபையாருக்குத்தெரிவிக்க, சபையார் எச்சதத்தனை அழைத்து, பிராமணர்கள் ஓமாகுதியின் பொருட்டுப் பால் கறக்கும் பசுக்களை எல்லாம் உம்முடைய புத்திரனாகிய விசாரசருமன் அன்புடனே மேய்ப்பவன்போலக் கொண்டுபோய்ப் பாலைக் கறந்து விருதாவாக மணலிலே சொரிந்து விளையாடுகின்றான் என்றார்கள்.

எச்சதத்தன் அதைக்கேட்டுப் பயந்து, சிறுபிள்ளையாகிய விசாரசருமன் செய்கின்ற இந்தச் செய்கையை இதற்குமுன் நான் சிறிதாயினும் அறிந்திலேன், அக்குற்றத்தை நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று குறையிரந்து வணங்கி இனி அவன் அப்படிச் செய்வானாயின அக்குற்றம் என்மேலதாகும் என்றுசொல்லி அச்சபையாரிடத்திலே அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போய்விட்டான.

மற்றநாட்காலையில் அந்தச் சமாசாரத்தைச் சோதித்தறிய விரும்பி; விசாரசருமர் பசுமேய்க்கப் போனபின்பு, அவர் அறியாதபடி அவர்பின்னே சென்றான். விசாரசருமர் பசுக்களை ஓட்டி மண்ணியாற்றின் மணற்றிடரிலே கொண்டுபோனதைக் கண்டு, எச்சதத்தன் அருகில் இருந்தஒருகுராமரத்தில் ஏறி, அங்கே நிகழ்வதை அறியும்படி ஒளிந்திருந்தான், விசாரசருமர் ஸ்நானம்பண்ணி முன்போல மணலினாலே கோயிலும் சிவலிங்கமுஞ்செய்து, பத்திரபுஷ்பங்களைப் பறித்துக்கொண்டுவந்து வைத்து, பின்பு பாற்குடங்களைக் கொண்டுவந்து தாபித்து அருச்சனைக்கு வேண்டியபிறவற்றையும் அமைத்து, மிகுந்த அன்பினோடு பூசைக்கு ஆரம்பித்து சிவலிங்கத்துக்குப் பத்திரபுஷ்பங்களைச் சாத்தி, பாற்குடங்களை எடுத்து அபிஷேகம் பண்ணினார். குராமரத்தில் ஏறியிருந்த எச்சதத்தன் அதைக்கண்டுமிகுந்தகோபங்கொண்டு, சீக்கிரமாக இறங்கிப்போய்த் தன்கையிலிருக்கின்ற தண்டினால் அவ்விசாரசருமருடைய முதுகிலே அடித்துக் கொடுஞ்சொற்களைச்சொல்ல அவருடைய மனம் பூசையிலேயே முழுவதும் பதிந்துகிடந்தபடியால் அது அவருக்குப்புலப்படவில்லை, பின்னும் எச்சதத்தன் கோபங்கொண்டு பலமுறையடிக்க, விசாரசருமர் அவ்வடியாலாகிய வருத்தந்தோன்றப் பெறாதவராகி, அபிஷேகந் திருத்தொண்டினின்றுந் தவறாதிருந்தார்.

அவருடைய உள்ளன்பை அறியாத எச்சதத்தன் மிகக்கோபித்து திருமஞ்சனப் பாற்குடத்தைக் காலினாலே இடறிச்சிந்தினான் உடனேவிசாரசருமர் அதைக் கண்டு, அதுசெய்தவன் பிதாவும் பிராமணனும் குருவுமாகிய எச்சதத்தனென்பதை அறிந்தும் அவன் செய்தது அபராதமாகிய சிவாபராதமாதலால் அவனை காலைத்துணிக்கக் கருதித் தமக்குமுன் கிடந்த ஒரு கோலை எடுக்க அது மழுவாயிற்று அதினாலே அவன் கால்களைவெட்டினார். சிவபூசைக்குவந்த அவ்விடையூறை நீக்கினவராகிய விசாரசருமர் முன்போல அருச்சனைசெய்ய பரமசிவன் உமாதேவியோடும் இடபாரூடராய்த் தோன்றியருளினார். விசாரசருமர் அதுகண்டு மனங்களித்து விழுந்துநமஸ்கரித்தார். பரமசிவன் அவரைத் தம்முடைய திருக்கரங்களினாலே எடுத்து, நீ நம்பொருட்டு உன்னைப்பெற்ற பிதாவை வெட்டினாய் இனி உனக்கு நாமே பிதாவென்று அருளிச்செய்து அவரை அணைத்து அவருடைய சரீரத்

தைத் தடவி உச்சிமோந்தருளினார். சிவனுடைய திருக்கரத்தினாலே தீண்டப்பட்ட அவ்விசாரசருமருடைய திருமேனி சிவமயமாகித் திவ்வியபிரகாசத்தோடு விளங்கிற்று. பரமசிவன் அவரை நோக்கி நாம் நம்முடைய தொண்டர்களுக்கெல்லாம் உன்னைத் தலைவனாக்கி, நாம் ஏற்றுக்கொண்ட அமுதும் பரிவட்டமும் புஷ்பமும் உனக்கே கிடைக்கும்படி சண்டேசுரபதத்தைத் தந்தோம் என்று திருவாய்மலர்ந்து, தம்முடைய சடையிலே தரித்திருக்கின்ற கொன்றைமாலையை எடுத்து அவருக்குச் சூட்டியருளினார். அவ்விசாரசருமர் சமஸ்தரும் ஆரவாரிக்கவும் எவ்விடத்தும் புஷ்பமழை பொழியவும் சிவகணங்கள் பாடியாடிக் களிகூரவும் வேதங்கள் கோஷிக்கவும் நானாபேத வாத்தியங்கள் முழங்கவும் சற்சமயமாகிய சைவசமயம் நிலைபெறும்படி பரமசிவனைக் கும்பிட்டு அவராலே தரப்பட்ட சண்டேசுரபதத்தை அடைந்தார். எச்சதத்தர் சிவத்துரோகம்செய்தும் சண்டேசுரநாயனாராலே தண்டிக்கப்பட்டு அக்குற்றம் நீங்கிச் சுற்றத்துடன் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

உக-வது-திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

திருநின்றசருக்கம்

இருபத்திரண்டாவது

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் புராணம்

போற்றுதிருவாமூரில்வேளாண்டொன்மைப்
பொருவில்கொறுக்கையரதிபர்புகழனார்பால்,
மாற்றருமன்பினிற்றிலகவதியாமாது
வந்துதித்தபின்புமருணீக்கியாருந்
தோற்றியமண்சமயமுறுதுயரநீங்கத்
துணைவருடரவந்தசூலைநோயாற்
பாற்றருநீளிடரெய்திப்பாடலிபுத்திரத்திற்
பாழியொழித்தரனதிகைப்பதியில்வந்தார்.

வந்துதமக்கையருளானீறுசாத்தி
வண்டமிழானோய்தீர்ந்துவாக்கின்மன்னாய்
வெந்தபொடிவிடம்வேழம்வேலைநீந்தி
வியன்சூலங்கொடியிடபம்விளங்கச்சாத்தி
யந்தமிலப்பூதிமகனரவுமாற்றி
யருட்காசுபெற்றுமறையடைப்புநீக்கிப்
புந்திமகிழ்ந்தையாற்றிற்கயிலைகண்டு
பூம்புகலூரான்பாதம்பொருந்தினாரே.

திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே திருவாமூரிலே வேளாளர் குலத்திலே கொறுக்கையர் குடியிலே புகழனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்மனைவியார்பெயர் மாதினியார் அம்மாதினியார் வயிற்றிலே திலகவதியார் என்கி

ன்ற புத்திரியாய்ப்பிறந்தார். அவர்பிறந்து சிலவருஷம் சென்றபின், சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி மருணீக்கியார் என்கின்ற புத்திரர் அவதரித்தார். அவருக்குத்தந்தையார் உரியபருவத்திலே வித்தியாரம்பம் செய்வித்தார் மருணீக்கியார் தந்தையாருக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி பலகலைகளையும் கிரமமாகக்கற்று வல்லராயினார் திலகவதியாருக்குப் பன்னிரண்டு வயசு ஆனபொழுது அப்புகழனார் மரபிற்கு ஒத்த மரபினை உடையவரும் சிவபத்தியிலே சிறந்தவரும், இராஜாவிடத்திலே சேனாபதியுத்தியோகம் செய்பவரும் ஆகிய கலிப்பகையார் என்பவர் அப்புகழனாரிடத்திலே சில முதியோர்களை அனுப்பி திலகவதியாருக்குந்தமக்கும் மணம் பேசுவித்தார் புகழனார் அதற்கு இசைந்தமைகண்டு அம்முதியோர்கள் மீண்டுசென்று கலிப்பகையாருக்குத் தெரிவித்தார்கள். கலிப்பகையார் தாம் விவாகஞ்செய்தற்குமுன் தம்முடைய அரசனது ஆஞ்ஞையினாலே சேனைகளோடும் சிலநாளிலே அவன்பகைஞராகிய வடதேசத்தரசர் இருக்குமிடத்தைச் சேர்ந்து அவர்களோடு நெடுநாள் யுத்தஞ்செய்தார். அங்கே அப்படி நிகழுங்காலத்திலே இங்கேபுகழனார் தேகவியோகம் அடைந்தார். அப்பொழுது அவர் மனைவியாராகிய மாதினியார் சககமனஞ்செய்தார். அவர்கள் பிள்ளைகளாகிய திலகவதியாரும் மருணீக்கியாரும், சுற்றத்தார்களோடு மிகமனக்கவலையுற்று சுற்றத்தாருள் அறிவால் அமைந்த பெரியோர்கள் ஒருவாறுதேற்ற, தேறி தந்தைதாயர்களுக்குச் செய்யவேண்டும் அந்தியகர்மங்களை முடித்தார்கள். இங்கே இப்படி நிகழ, அங்கே கலிப்பகையார் யுத்தகளத்திலே தம்முடைய பூதவுடம்பைவிட்டுப் புகழுடம்பைப் பெற்றுக்கொண்டார். அந்தச் சமாசாரம் திலகவதியாருடைய சுரோத்திரத்திலே திரியகருப் புலப்பட அவர் என்னுடைய பிதாமாதாக்கள் என்னை அவருக்கு மணஞ்செய்துகொடுக்க உடன்பட்டிருந்தமையால் இவ்வுயிர் அவருக்கே உரியது ஆதலால், இவ்வுயிரை அவருயிரோடு இசைவிப்பேன் என்று சாவத்துணிந்தார். அதுகண்ட மருணீக்கியார் வந்து அத்திலகவதியாருடைய இரண்டுபாதங்களிலும் விழுந்து அழுது, அப்படி எங்கள் பிதாமாதாக்கள் இறந்தபின்னும் உம்மையே அவர்களாகப் பாவித்துப் பூசிக்கலாம் என்றன்றோ உயிர்வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன் அடியேனைத் தனியே கைவிட்டிறப்பீராகில் அடியேன் உமக்கு முன்னமே இறந்துவிடுவேன் என்றார். திலகவதியார் அதைக்கேட்டு, தம்பியார் உயிரோடிருக்கவேண்டும் என்னும் ஆசையால்தமது கருத்தைத் தடுத்து உயிர்தாங்கி வேறொருவரையும் விவாகஞ்செய்துகொள்ளாமல் சிவகாருண்ணியம் உள்ளவராகி வீட்டிலே தவஞ்செய்துகொண்டு இருந்தார்

மருணீக்கியார் யாக்கைநிலையாமையையும், செல்வநிலையாமையையும் நினைந்து தருமஞ்செய்ய விரும்பி, அன்புடனே திரவியங்களைச் செல

வழித்து, அறச்சாலைகளையும், தண்ணீர்ப்பந்தர்களையும் அமைத்தார், சோலைகளை வைப்பித்தார், குளங்களைத் தோண்டுவித்தார், விருந்தினரை உபசரித்தார், புலவர்களுக்குக் கனகமாரிபொழிந்தார், பிரபஞ்ச வாழ்வினது அநித்தியத்துவத்தை அறிந்து இல்வாழ்க்கையிலே புகாமல் எல்லாவற்றையுந் துறந்தார். சகலசமயங்களுள் நல்ல சற்சமயம் இது என்று அறியுமறிவு அவருக்குத் தலைப்படவில்லை. அவர் பாடலிபுத்திரம் என்னும் நகரத்திற்சென்று சமணர்களுடைய பள்ளியையடைந்து அங்குள்ள சமணர்களுடைய போதனா சக்தியினாலே அவர்களை அனுசரிக்கின்ற ஆருகத சமயமே முத்தியை அடைதற்குத் தகுந்த நெறியென்று துணிந்து, அந்தச் சமயத்திலே பிரவேசித்தார். பிரவேசித்த அம்மருணீக்கியார் அந்தச் சமணசமய நூல்களெல்லாவற்றையும் கற்று அவைகளிலே மகா பாண்டித்தியம் உடையவராயினார் அதுகண்ட சமணர்கள் அவருக்குத் தருமசேனர் என்று பெயரிட்டு அவரைத் தங்கள்மதாசாரியராகக்கொண்டுவழிபட்டார்கள். அவர் தமது வித்தியாசாமர்த்தியத்தினாலே பௌத்தர்களை வாதிலே வென்று புகழ்பெற்று ஆருகத சமயாசாரியர்களுக்குள்ளே சிரேஷ்டராய் இருந்தார், அது நிற்க.

திருவாமூரிலே இருந்த திலகவதியார் சிவசந்நிதியிலே பத்தி மிகுந்த சிவபுண்ணியங்களைச் செய்ய விரும்பி கெடிலநதிக்கு வடகரையில் இருக்கின்ற திருவதிகை வீரட்டானம் என்னும் திருப்பதியிற்சென்று பரமசிவனை வணங்கி, சிவசின்னங்களைத் தரித்துத் தினந்தோறும் சூரியோதயத்துக்கு முன் கோயிலின் உள்ளும் புறமும் திருவலகிடுதல் கோமயத்தினாலேமெழுகுதல் நந்தவனங்களிற்சென்று புஷ்பங்களைப் பறித்துக்கொண்டுவந்து, மாலைதொடுத்துச் சுவாமிக்குச் சாத்தக்கொடுத்தல்முதலாகிய சிவபுண்ணியங்களைச் செய்துவந்தார். செய்துவரும்நாளிலே தம்முடையதம்பியாராகிய மருணீக்கியார் கபடமார்க்கமாகிய ஆருகதமதத்திலேபிரவேசித்தமையை நினைந்து துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தி வீரட்டானேசுரரை வணங்கி, சர்வாபீஷ்டவரதரே! தேவரீர் அடியேனை ஆட்கொள்பவர் என்பது சத்தியமாயின் தவமென்றுசொல்லிப் பாயை இடுக்கித் தலைமயிரைப் பறித்தெறிந்துவிட்டு நின்றுகொண்டே உண்கின்ற சமணர்களுடைய கபடமார்க்கமாகிய படுகுழியிலே விழுந்த என்னுடைய தம்பியை அதினின்றும் தூக்கிக்காப்பாற்றியருளவேண்டுமென்று பலமுறை விண்ணப்பஞ்செய்தார். பரமசிவன் திலகவதியாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தபோதனையே நீ உன மனக்கவலையைஒழி, உன்னுடைய தம்பி துறவியாகி நம்மை அடையும்பொருட்டு பூர்வஜென்மத்திலே தவஞ்செய்திருக்கின்றான். அந்தத் தவத்தின் அற்பக்குறைவினாலே அந்நியமதத்திலே பிரவேசித்தான். இனி அவனைச் சூலைநோயில்வருத்தி ஆட்கொள்வோம் என்று சொல்லிமறைந்தருளினார்.

பரமசிவன் சொல்லியருளியபடியே அவருடைய திருவருளினாலே, தருமசேனருடைய வயிற்றிலே கொடிய சூலைநோய் உண்டாகிக் குடலைக்

குடைதலுற்றது. அதனால் அவர் வருந்தி நடுக்கமுற்று சமண்பாழியறையில்விழுந்தார். தமக்குக் கைவந்த சமணசமைய மந்திரோச்சாரணத்தால் தடுக்கவும் அச்சூலைநோய் தடைப்படாமல் மேற்கொண்டது, மேற்கொள்ள வேசர்ப்பவிஷந் தலைக்கொண்டாற்போல மயங்கி மூர்ச்சை அடைந்தார். அதுகண்ட சமணர் பலர் வந்துகூடி இந்தச் சூலைநோய்போலக் கொடிய நோய் முன்னொருபோதும் கண்டறியோம இதற்கு யாதுசெய்வோம்என்று துக்கமுற்று பின் கமண்டலத்தில் இருக்கின்ற ஜலத்தை அபிமந்திரித்துக் குடிப்பித்தார்கள். அதனாலே தணியாமையால், மயிர்பீலிகொண்டு காலளவுந் தடவினார்கள். அதினாலுந் தணியாமல் சூலைநோய் முன்னிலும் அதிகப்பட தருமசேனர் அதைச்சகிக்கலாற்றாதவராய்த் துன்பப்பட்டார். சமணர்கள் அதுகண்டு ஐயோ, இதற்கு நாம்யாதுசெய்வோம் என்று மனங் கலங்கி, இந்த நோயை நீக்குதற்கு நாம் வல்லமல்லேம் என்று சொல்லிக் கொண்டு அவரைக் கைவிட்டுப் போயினார்கள். பின் தருமசேனர் தம்முடைய சகோதரியாராகிய திலகவதியாரை நினைந்து, அவரே தமக்கு உதவி செய்ய வல்லர் எனத்துணிந்து தம்முடைய சமாசாரத்தை அவருக்கு உணர்த்தும்பொருட்டு தம்முடைய பாகுகனை அவரிடத்திற்கு அனுப்பினார். அப்பாகுகன் திருவதிகையிற் சென்று அத்திலகவதியாரை ஒரு நந்தவனத்துக்குச் சமீபத்திலே கண்டுவணங்கி, நான் உம்முடைய தம்பியார் ஏவலினால் இவ்விடத்துக்கு வந்தேன் என்று சொல்ல திலகவதியார், தம்பியாருக்கு யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்றார். அதற்கு அவன் ஆம். அவர் கொடிய சூலைநோயினால் மிகவருந்துகின்றார். சமணர்கள் எல்லாரும் அந்நோயைத் தீர்த்தற்கு வன்மையின்மையால், அவரைக்கைவிட்டார்கள். அவர் அதுகண்டு என்னைநோக்கி அந்தச் சமாசாரத்தைச் சகோதரியாராகிய உமக்குத் தெரிவித்து தாம் உய்யும்நெறியைக் கேட்டுக்கொண்டு இரவிலே தமமிடத்துக்கு வரும்பொருட்டு என்னை ஏவினார் என்றான். திலகவதியார் பதிதராகிய சமணர்களுடையபள்ளிக்கு நான்வாரேன் இதைத் தம்பிக்குச் சொல்லு என்றார். அதுகேட்ட பாகுகன் மீண்டு தருமசேனரிடத்திற் சென்று, அதைத்தெரிவிக்க தருமசேனர் இனி இதற்கு யாது செய்வேன் என்று சோகித்தார்.

அப்பொழுது சிவனுடைய திருவருள் கூடுதலால் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் இந்தத் துர்ச்சமயமாகிய ஆருகதமாக்கப் 'பிரவேசத்தால் என்னைவருத்தும் இந்நோய் நீங்கும்படி சற்சமயமாகிய சைவசமயத்தை அனுசரிக்கின்ற திலகவதியாருடைய திருவடிகளை அடைவேன் என்று கருதினார். அக்கருத்துப் பிடித்தெழுப்ப எழுந்து சமணர்களுடைய ஸ்தானத்தைக் கடந்து உடுத்த பாவையும் உறியில் உறற கமண்டலத்தையும் மயிற்பீலியையும் நீக்கி வஸ்திரந்தரித்து, தமக்குப் பற்றுக்கோடாகக் கைதந்து வரு

கின்றவர்களைப் பற்றிக்கொண்டு, ஒருவரும் காணாதபடி இரவிலே ஆருகத மார்க்கப் பிரவேசத்தால் தமக்குக் கிடைத்தவைகளில் சூலைநோய் ஒன்று மாத்திரம் உடன்றொடர திருவதிகையிற்சென்று திலகவதியாருடைய திருமடத்தை அடைந்து அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்து எங்கள் குலத்தார் செய்த தவப்பயனெல்லாம் திரண்டு ஒரு வடிவெடுத்தாற்போலும் அம்மே அடியேன் கொடிய சூலைநோயைச் சகிக்கலாற்றாமையால், உம்மையே கதியென்று அடைந்தேன். இனி நான் உய்ந்து கடைத்தேறும்வழியை அருளிச்செய்யும் என்றுசொல்லி, பாதத்திலேவிழுந்து அயர்ந்தார். திலகவதியார் தம்பியாரைநோக்கி தமக்குச் சொப்பனத்திலே பரமசிவன் அருளிச்செய்தபடி முடித்ததை நினைந்து, மனங்கசிந்துருகி அவரை அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, அறியாமையினாலே பரசமயப் படுகுழியில் விழுந்து கொடுந்துயரத்தை அனுபவிக்கின்ற தம்பியாரே எழுந்திரும் என்றார். தம்பியார் சூலைநோயுடனே நடுக்கமுற்று எழுந்து, அஞ்சலிசெய்தார். திலகவதியார் இது பரமசிவனுடைய திருவருளே தம்முடைய திருவடிகளையடைந்த மெய்யன்பர்களுக்கு இன்னருள்புரியும் அக்கடவுளையேவணங்கி அவருக்கே திருத்தொண்டுசெய்யும் என உபதேசித்தார். உடனே மருணீக்கியார் அவ்வுபதேசத்தை ஏற்றுக்கொண்டு வணங்கிநிற்க, திலகவதியார் திருவருளை நினைந்து அவருக்கு விபூதியைப் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொடுத்தார். மருணீக்கியார் மிகுந்த ஆசையோடு வணங்கி, அவ்விபூதியைவாங்கி சரீரமுழுதிலும் அணிந்துகொண்டார்.

திலகவதியார் திருப்பள்ளியெழுச்சியிலே திருவலகும், திருமெழுக்குத் தோண்டியும் எடுத்துக்கொண்டு, கோயிலுக்குத் தம்பியாரை அழைத்துக்கொண்டுபோனார். மருணீக்கியார் திருவதிகை வீரட்டானேசுரரைப் பிரதட்சிணஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து,எழுந்துநின்று அவருடைய திருவருளினாலே தமிழ்ச்செய்யுள் பாடும் சத்தி உண்டாகப்பெற்று தம்முடைய சூலைநோய் நீங்கும்பொருட்டும் பிற்காலத்திலே அன்போடு ஓதுகின்ற யாவருடைய துன்பமும் நீங்கும்பொருட்டும், பரமசிவன்மேல் "கூற்றாயினவாறு விலக்கிலீர்" என்னும் வாக்கியத்தை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவதிகை வீரட்டானம்-பண்-கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றாயினவாறுவிலக்ககிலீர்கொடுமைபலசெய்தனநானறியேன்
ஏற்றாயடிக்கேயிரவும்பகலும்பிரியாதுவணங்குவனெப்பொழுதும்
தோற்றாதென்வயிற்றினகம்படியேகுடரோடுதொடக்கிமுடக்கியிட
வாற்றேனடியேனதிகைக்கெடிலவீரட்டானத்துறையம்மானே.

போர்த்தாயங் கோரானையினீருரிதோல் புறங்காடரங்காட மாடவல்லா
யார்த்தானரக்கன்றனை மால்வரைக்கீழடர்த்திட்டருள்செய்த வதுகருதாய்
வேர்த்தும்புரண்டும் விழுந்துமெழுந்தாலென் வேதனையான் விலக்கிடா
யார்த்தார்புனல்சூழ் திகைக்கெடில வீரட்டானத்துறையம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே சூலைநோய் நீங்கிற்று. அப்பொழுது மருணீக்கியார் தமக்கு உயிரையுந் தந்து முத்தி நெறியையுந் தந்த பரமசிவனுடைய திருவருளாகிய கடலில் அமிழ்ந்தி, திருமேனி முழுதிலும் உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள, இரண்டு கண்ணினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய நிலத்திலே விழுந்து புரண்டு சமணசமயப் படுகுழியிலே விழுந்து எழுமாறு அறியாது மயங்கிய பாவியேன் பரமசிவனுடைய திருவடியை அடைதலாகிய இந்தப் பேரின்பவாழ்வைப் பெறும்படி செய்த சூலைநோய்க்கு என்ன பிரதியுபகாரஞ்செய்வேன் என்றார். இப்படி நிகழும்பொழுது வீரட்டானேசுரருடைய திருவருளினாலும் அற்புத சின்மய மதுரமாகிய தேவாரப்பதிகத்தைப் பாடினபடியால், உனக்கு நாவுக்கரசு என்னும் பெயர் சததலோகங்களினும் வழங்குக என்று சமஸ்தருங்கேட்கும் ஒரு வியப்புத் தோன்றும்படி ஒரு அசரீரிவாக்கு ஆகாயத்திலே தோன்றிற்று. அதைக்கேட்ட திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவன் இத்தனை நெடுங்காலமாகத் தம்மை நிந்தித்த சிறியேனுக்கு இந்தப் பெருவாழ்வைத் தந்தருளினாரோ என்று களிகூர்ந்து, அத்தன்மையராகிய இராவணனுக்கு அருளிய கருணையின் மெய்த்தன்மையை அறிந்து துதிப்பதையே மேற்கொண்டு வணங்கினார். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சமணசமயம் பொய்மார்க்கம் என்பது யாவருக்கும் புலப்படும்படி சைவசமயத்திலே பிரவேசித்து அருள்பெற்றபடியால் உலகம் உய்ந்தது என்றுசொல்லி, திருவதிகையிலுள்ள சமஸ்தசனங்களும் களிப்புற்றார்கள். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் மனம் வாக்குக் காயம் என்னும் திரிகரணங்களாலும் திருத்தொண்டு செய்யவேண்டும் என்னும் ஆசை மிகுதலால், சிவசின்னங்களைத் தரித்துக்கொண்டு தியானமும் உணர்வும் தடையின்றி யெழுகின்ற ஸ்துதிரூபமாகிய வாசகமும் உழவாரப் பணிவிடையும் உடையவராயினார். திலகவதியார் தம்முடைய வேண்டுகோளின்படி பரமசிவன் தம்முடைய தம்பியாரை ஆட்கொண்ட பெருங்கருணைத் திறத்தை நினைந்து மகிழ்ந்து வணங்கினார்.

இந்தச் சமாசாரத்தைப் பாடலிபுரத்திலிருக்கின்ற சமணர்கள் கேள்வியுற்று பொறாமைகொண்டு மாறுபட்ட பலசமயங்களையும் வாதில்வென்று எங்கள்சமயத்தை ஸ்தாபித்த தருமசேனர் தமக்கு வந்த சூலைநோய் இங்கே ஒருவராலும் நீங்காமையால் உய்யும்நெறியை நாடித் திருவதிகையிற்சென்று முன்போலச் சைவத்திலே பிரவேசித்து அந்நோய் நீங்கி உய்ச்

துவிட்டார். இனி எங்கள் சமயம் அழிந்துபோயிற்று என்று துக்கித்து, தலையும் பீலியுந்தாழ ஓரிடத்திலே ஒருங்கு கூடினார்கள். கூடிய சமணர்கள் தருமசேனருக்கு வந்த சூலைநோய் எங்கள் ஒருவராலும் நீங்காமல் சைவமதப்பிரவேசத்தால் நீங்கிவிட்ட உண்மையை எங்கள் அரசன அறிந்தானுகில், எங்கள்மேற் கோபங்கொண்டு தானும் சைவனாகி எங்கள் விருத்தியையும் தவிர்ப்பான், இனி இதற்கு யாதுசெய்வோம் என்று சொலலித்தங்களுக்குள்ளே ஆலோசித்து, ஒரு சம்பிரதாயனை செய்துகொண்டு, பல்லவராஜனுடைய நகரத்திற்சென்று அரண்மனையினுள்ளே புகுந்து, அவ்வரசனைநோக்கி எங்களெல்லாருக்குந் தலைவராயிருந்த தருமசேனர், தம்முடைய சகோதரியாராகிய திலகவதியாா சைவசமயத்தில் நிற்கிறபடியால், தாமும் அவாபோலாக விருமபி, தமக்குச் சூலைநோய்வந்ததாகக்காட்டி, அது நம்மாலே தீர்ந்திலது என்று அவரிடத்திற்சென்று முன்போலச் சைவசமயத்திலே பிரவேசித்து, நம்முடைய கடவுளை நிந்தைசெய்தனர் என்றுசொன்னாகள். உடனே பல்லவராஜன் கோபங்கொண்டு, இதற்கு யாது செய்யலாம் என்றான். அதுகேட்ட சமணாகள், உத்தமமாகிய தங்கள் சமயமகிமையைக்கெடுத்து உம்முடைய ஆஞ்ஞையையும கடந்த அந்தத் தருமசேனனை நீர் அழைப்பித்துத் தண்டிககவேண்டும் என்றார்கள். அப்பொழுது அரசன் மந்திரிமாரை நோக்கி, இம்முனிவர்களாற் சுடடப்பட்ட தீயோனைப் பிடித்துக்கொண்டு வாருங்கள் எனறு ஆஞ்ஞாபித்தான்.

உடனே மந்திரிமார் சேனைகளோடும் புறப்பட்டு திருவதிகையை அடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளிடத்திற்சென்று, எங்கள் அரசன் இன்றைக்கு உம்மை அழைத்துக்கொண்டு வரும்படி எங்களை அனுப்பினான் வாரும் என்றார்கள். அதுகேட்ட திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவன் மேலே "நாமார்க்குங்குடியல்லோம்" என்னும வாக்கியததைமுதலிலுடையதிருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினார்.

மறுமாற்றத்திருத்தாண்டகத்தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நாமார்க்குங்குடியல்லோநமனையஞ்சோநரகத்திலிடர்ப்படோநடலையில்லோம
ஏமாப்போமபிணியறியோம்பணிவோமல்லோமின்பமேயெந்நாளுந்துன்பமில்லைத்
தாமார்க்குங்குடியல்லாத்தன்மையானசங்கரனற்சங்கவெண்குழையோர்காதிற்
கோமாற்கேநாமென்றுமீளாவாளாய்க்கொய்மலர்ச்சேவடியிணையேகுறுகினோமே.

நாவாரநம்பனையேபாடப்பெற்றோநாணற்றார்நள்ளாமேவிள்ளப்பெற்றோம
ஆவாவென்றெமையாள்வானமரர்நாதனயனொடுமாற்கறிவரியவனலாயநீண்ட
தேவாதிதேவன்சிவனெனன்சிந்தைசேர்ந்திருந்தானறெனறிசைககோன்றானேவந்து(மே
கோவாடிக்குற்றேவல்செய்கென்றாலுங்குணமாகக்கொள்ளோமெண்குணத்துளோமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாம் நீங்கள் அழைத்தபடியே வரக்கடவோமல்லேம் என்றார். அது கேட்ட மந்திரிமார்கள் அவரை வணங்கிப் பிரார்த்தித்து அழைக்க, அவர் அடியேனுக்குவரும் அபாயங்களுக்கெல்லாம் பரமசிவன் இருக்கிறார் என்று போதற்கு உடன்படடார், அவர்கள் அழைத்துக்கொண்டுபோய் அரசன் சமுகத்திற்சென்று அறிவித்தார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு, பக்கத்திலிருந்த சமணர்களைநோக்கி, இனி அவனுக்கு யாதுசெய்வோம்என்றுகேட்க, சமணர்கள் நீற்றறையில் விடவேண்டும்என்றார்கள். அரசன் சமீபத்தில்நின்ற பணிவிடைக்காரர்களை நோக்கி, அவனை இவர்கள் சொல்லியபடியே செய்யுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவர்கள் அந்நாயனாரைச் சூட்டினையுடைய நீற்றறையினுள்ளே விட்டுக் கதவைப் பூட்டினார்கள். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலைத் தலைக்கொண்டு சிவனடியார்களுக்கு இவ்வுலகத்திலே துன்பம் வருவதுண்டோ என்று அக்கடவுளைத்தியானித்துத் தொழுதுகொண்டு அந்நீற்றறையினுள்ளே இருந்தார்.

தனிக்குறுந்தொகைத்தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில்வீணையுமாலைமதியமும், வீசுதென்றலும்வீங்கிளவேனிலு
மூசுவண்டறைபொய்கையும்போன்றதே, யீசனெந்தை யிணையடிநீழலே.

விறகிற்றீயினனபாலிற்படுநெயபோன, மறையநின்றுளனமாமணிச்சோதியான்
உறவுகோலநட்டுணர்வுகயிற்றினால், முறுகவாங்கிக்கடையமுன்னிற்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்நாயனார் பரமசிவனுடைய திருவடிநீழலாகப் பாவித்த அந்நீற்றறையினுள்ளே வீணாகானமும் சந்திரனும் தென்றலும் இளவேனிலும் பொய்கையும் போலக் குளிர்ந்தது. எழுநாட் சென்றபின் பல்லவராஜன் சமணர்களை அழைத்து நீற்றறையைத்திறந்து பாருங்கள் என்று சொல்ல அவர்கள் நீற்றறையைத்திறந்து நாயனார் யாதொரு ஊனமும் இன்றிக் களிப்புற்றிருத்தலைக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து அரசனிடத்திற்சென்று இவன் முன்னே நம்முடைய சமயத்தில் இருந்துசெய்த மந்திரசாதகத்தினாலே வேவாமற்பிழைத்துக்கொண்டான். இனி இவனுக்கு நஞ்சு ஊட்டுவதே தகும் என்றார்கள். அரசன் அப்படியே செய்யுங்கள் என்றுசொல்ல அவர்கள் நாயனாருக்கு நஞ்சுகலந்த பாற்சோற்றை உண்ணக்கொடுத்தார்கள். நாயனார் அவர்களுடைய வஞ்சனையை அறிந்து நஞ்சை அமுதாகக்கொண்ட கடவுளுடைய அடியார்களுக்கு நஞ்சும் அமுதாம் என்று நஞ்சுகலந்த அந்தப்பாற்சோற்றை உண்டு இருந்தார். சமணர்கள் அதைக்கண்டு இவனுக்கு நஞ்

சும் அமுதமாயிற்று இவ்விடத்திலே இவன் பிழைப்பானாயில் நமக்கெல்லாம் நாசமுண்டாகும் என்று பயந்து அரசனிடத்திற்சென்று நாம்நஞ்சைச் சோற்றிலே கலந்து உண்பித்தும் நம்முடைய சமய நூல்களிலே கற்றுக்கொண்ட மந்திரவலியினாலே பிழைத்துவிட்டான். அவன் இறவாதிருப்பானாகில் எங்கள் உயிரும் உம்முடைய அரசாட்சியும் நீங்குவது திடம் என்றார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு இனி அவனைக் கொல்லுதற்கு உபாயம் யாது என்று கேட்க சமணர்கள் உம்முடைய யானையை அவனுக்கு எதிரே விடுவதே உபாயம் என்றார்கள். அரசனும் அப்படிச் செய்யும்பொருட்டு ஆஞ்ஞாபிக்க, துஷ்டர்களாகிய சைனர்கள நாயனாருக்கு எதிரேயானையைக்கொண்டுவந்து விட்டார்கள். நாயனார் சிறிதும்பயமின்றி, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்து அவ்வானையை நோக்கி "சுண்ணவெண் சந்தனச்சாந்து" என்னும்வாக்கியத்தை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தை எடுத்து ஒவ்வொரு செய்யுளின் இறுதியிலும் "கெடிலப்புனலு முடையாரொருவர் தமர்நா, மஞ்சுவ தியாதொன்றுமில்லை யஞ்சவருவதுமில்லை" என்பதை அமைத்துப்பாடினார்.

திருக்கெடிலவீரட்டானத்தேவாரம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுண்ணவெண சந்தனச் சாந்துஞ்சுடர்த்திங்கட்குளாமணியும
வண்ணவுரிவையுடையும்வளரும்பவளநிறமு
மண்ணலரணமுரணேறுமகலமவளாயவரவுந்
திணணென்கெடிலப்புனலுமுடையாரொருவாதமரநா
மஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சவருவதுமில்லை.

நரமபெழுகைகள்பிடித்துநங்கைநடுங்கமலையை
யுரங்களெல்லாங்கொணடெடுத்தானொன்பதுமொன்றுமலற
வரங்கள்கொடுததருள்செய்வானவளர்பொழில்வீரட்டஞ்சூழ்ந்து
நிரம்புகெடிலப்புனலுமுடையாரொருவர்தமர்நா
மஞ்சுவதியாதொன்றுமில்லையஞ்சவருவதுமிலலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யானையானது அந்நாயனாரை.வலஞ்செய்து எதிராக நிலத்திலேகாழ்ந்து இறைஞ்சி எழுந்து அப்புறம்போக அதன்மேலிருக்கின்ற பாகர்கள் அதனை அங்குசத்தினாலேத்திருத்திருப்பி அவரைக் கொல்லவேண்டும் என்கின்ற குறிப்பைக் காட்டினார்கள். அது அப்படிசசெய்யாமல துதிக்கையி

ஞல் அவர்களை எடுத்துவீசிக் கொன்றுவிட்டு வெவ்வேறிடங்களிலுள்ளசமணர்களைத் தேடித்தேடி ஓடி அவர்களைத் தள்ளிமிதித்துக் கிழித்தெறிந்து கொன்று அந்நகரத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லாரும் கலங்கும்படி அரசனுக்கு ஆகுலத்தை விளைவித்தது. அவ்வானைக்குத் தப்பிய சமணர்கள் எல்லாரும் மானமழிந்து மயங்கி மனம்வருந்தி அரசனையடைந்து தருமசேனன் எங்கள் சமயநூல்களிலே கற்றுக்கொண்ட மந்திரத்தின் பலத்தினலே நாங்கள்விட்ட யானையைக்கொண்டே எங்கள் வலிமையைச் சிதைத்தான் என்றுசொல்லிப் புலம்பினர்கள், அரசன் கோபங்கொண்டு இனி அவனுக்குயாதுசெய்யவேண்டும் என்றுகேட்க சமணர்கள் அவனைக் கல்லோடு சேர்த்துக் கயிற்றினலேகட்டிக் கடலிலே தள்ளவேண்டும் என்றார்கள் அரசன்கொலைத்தொழில் செய்வோரை நோக்கி தருமசேனனைக் காவலோடு கொண்டுபோய் ஒரு கல்லோடுசேர்த்துக் கயிற்றினலேகட்டி ஒருபடகில் ஏற்றிசமுத்திரத்திலே விழும்படி தள்ளிவிடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தான். கொலைத்தொழில் செய்வோர் அதைக்கேட்டு, சமணர்களும் உடன்செல்ல, அச்சம் சிறிதுமில்லாத திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக் கொண்டுபோய், அரசன்சொல்லியபடியே கடலிலே தள்ளிவிட்டுத் திரும்பினர்கள்.

சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிடப்பட்ட திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அடியேனுக்கு யாது நிகழினும் நிகழுக, அடியேன் சுவாமியை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவேன் என்று நினைந்து, "சொற்றுணைவேதியன்" என்பதை முதலிலுடைய நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப் பாடியருளினர்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம் பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர்கடலிற்பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே.

மாப்பிணை தழுவியமாதொர்பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக்கைதொழ
நாப்பிணை தழுவியநமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார்தமக்கிடுக்கணில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சமுத்திரத்திலே கல்லானது நாயனார்மேற பக்கத்திலிருக்கத்தெப்பமாய் மிதந்தது. கட்டிய கயிறு அறுந்துபோயிறறு, வருணபகவான் கல்லேசிவிகையாக அந்நாயனாரைத் தாங்கிக்கொண்டு திருப்பாதிரிப்புலியூர் என்னும சிவஸ்தலத்திலே சேர்த்தான். நாயனார் அந்தத் திருப்பதியினின்றும் அரகரவென்னுமோசையுடன தம்மை எதிர்கொண்ட சிவனடியார்களோடு ஆலயத்திறசென்று, சுவாமியையவணங்கித் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு, அங்கே சிலநாள இருந்தார்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈன்றாளுமாயெனக்கெந்தையுமாயுட னேதோன்றினராய்
மூன்றாயுலகம்படைத்துகந்தான்மனத்துளிருக்க
வேன்றானிமையவர்க்கன்பன்றிருப்பாதிரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத்துணையாயிருந்தனன்றன்னடியோங்களுக்கே.

திருந்தாவமணர்தந்தீநெறிப்பட்டுத்திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளிணைக்கேசரணம்புகுந்தேன்வரையெடுத்த
பொருந்தாவரக்கனுடல்நெரித்தாய்பாதிரிப்புலியூ
ரிருந்தாயடியேனினிப்பிறவாமைவந்தேன்றுகொளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின திருவதிகை வீரட்டானேசுரரைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்கின்ற ஆசையினால் அவவிடத்தினின்றும் புறப்பட்டு, திருமாணிக்குழியையும் திருத்தினை நகரையும வணங்கிககொண்டு திருக்கெடிலநதியைக் கடந்துசென்றார். அந்நாயனார் சமணர்கள்செய்த இடர்கள் அனைத்தையும் ஜயித்துவருதலைக் கேளவியுற்ற திருவதிகை வாசிகள் சமஸ்தரும் அவ்வூரை மிக அலங்கரித்து, மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க அவரை எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்தார்கள் விபூதியை உத்தூளனம்செய்த திருமேனியையும் தாழவடத்தையும் சிவனுடைய திருவடிகளை மறவாத சிந்தையையும் ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிகின்ற கண்களையும் திருப்பதிகங்கள் தோன்றுகின்ற திருவாயையுமுடைய நாயனார் தம்மை எதிர்கொண்ட சனங்களோடு ஆலயத்திற்சென்று சுவாமியை வணங்கித் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவீரட்டானம் - ஏழைத்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெறிவிரவுகூவிளநற்றொங்கலானை
வீரட்டத்தானைவெள்ளேற்றினானைப்
பொறியரவினானைப்புள்ளூர்தியானைப்
பொன்னிறத்தினானைப்புகழ்தக்கானை
யறிதற்கரியசீரம்மான்றன்னை
யதியரையமங்கையமர்ந்தானறன்னை
எறிகெடிலத்தானையிறைவனறன்னை
யேழையேனானபண்டிகழ்ந்தவாறே.

தொல்லைவான்சூழ்வினைகள்சூழப்போந்து
தூறறியேனறியேன்சுட்டாய்நின்று
வல்லையேயிடர்தீர்த்திங்கடிமைக்கொண்ட
வானவர்க்குந்தானவர்க்கும்பெருமான்றனைக்
கொல்லைவாய்க்குருந்தொசித்துக்குழலூதுங்
கோவலனுநான்முகனுங்கூடியெங்கும்
எல்லைகாணபரியானையெம்மான்றனை
யேழையேனான்பண்டிகழ்ந்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாயனார் வீரட்டானேசுரர்மேல திருப்பதிகங்களைப்பாடிப் பணிசெய்துகொண்டிருக்கும் நாளிலே சமணர்களுடைய துர்ப்போதனைக்கு இசைந்து தீங்குசெய்துகொண்டிருந்த பல்லவராஜன் அத்திருவதிகையிலேவந்து நாயனாரைவணங்கி சைவசமயத்திலே பிரவேசித்தான் சமணசமயம் பொய்யென்றும் சைவசமயமேமெய்யென்றும் அறிந்துகொண்ட காடவனென்பவனும் பாடலிபுரத்திலிருந்த சமணருடைய பள்ளிகளையும்பாழிகளையும் இடித்து, அவைகளின் கறகளைத் திருவதிகையிலே கொண்டுவந்து, பரமசிவனுக்குக் குணதர வீச்சரம் என்னும் கோயிலைக்கட்டினான். அந்நாடகளிலே திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றிற்குசென்றுசுவாமி தரிசனம்செய்து திருப்பதிகம்பாடவிரும்பி, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவெண்ணெய்நல்லூர் திருவாமாத்தூர் திருக்கோவலூர் முதலியதிருப்பதிகளை வணங்கிப் பதிகமபாடிக்கொண்டு, பெண்ணாடகத்திற்சென்று திருத்தூங்கானை மாடமென்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து, சுவாமியை வணங்கி, சுவாமீ! அடியேன் இழிவினையுடைய சமணசமயத் தொடக்குண்டு வருந்திய இத்தேகத்துடனே உயிர்வாழ்தற்குத் தரியேன் தரிக்கும்பொருட

டுத் தேவரீருடைய இலச்சினையாகிய சூலத்தையும் இடபத்தையும், என் மேற் பொறித்தருளவேண்டும் என்னுமகருத்தால் ஒருதிருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருத்தூங்கானைமாடம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னார்திருவடிக்கொன்றுண்டுவிண்ணப்பம்போற்றிசெய்யு
மென்னாவிகாப்பதற்கிச்சையுண்டேலிருங்கூற்றகல
மின்னாருமூவிலைச்சூலமென்மேற்பொறிமேவுகொண்டற்
றுன்னார்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடச்சுடர்க்கொழுந்தே.

கடவுந்திகிரிகடவாதொழியக்கயிலையுற்றான்
படவுந்திருவிரலொன்றுவைத்தாய்பனிமால்வரைபோ
லிடபம்பொறித்தென்னையேன்றுகொள்ளாயிருஞ்சோலைதிங்கள்
றடவுங்கடந்தையுட்டூங்கானைமாடத்தெந்தத்துவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உடனே பரமசிவனுடைய திருவருளினால் ஒருசிவபூதம் மற்றொருவருக்கும் தெரியாதபடி அவ்வாகீசருடைய தோளிலே சூலக்குறியையும்இடபக்குறியையும் பொறித்தது. நாயனார் தமமுடைய தோளிலேபொறிக்கப்பட்ட இலச்சினைகளைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, திருவருளைநினைந்து கண்ணீர் சொரியவிழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தார் அவர் அந்தஸ்தலத்தில் இருக்கின்ற நாளிலே திருவரத்துறைக்கும் திருமுதுகுன்றுக்கும்போய் சுவாமிதரிசனம்செய்து பதிகம்பாடி, நிவாவென்னும் நதிக்கரையின் வழியாகநடந்து சிதம்பரத்திலே சென்று, கனகசபையிலே ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்ற சபாநாயகரைத் தரிசித்து விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேலேறிக்குவிய இரண்டு கண்ணில் நின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிய அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெய்போல மனங்கசிந்துருக என்று வந்தாய் என்னுந் திருக்குறிப்போடு நிருத்தஞ்செய்கின்ற சுவாமியுடைய திருநயனத்தினின்றும் பொழிகின்ற திருவருளாலாகிய ஆநந்த மேலீட்டினாலே திருப்பதிகங்கள் பாடினார், அவர் சுவாமி தரிசனம்பண்ணி உழவாரப்பணி செய்துகொண்டு சிலநாள் அங்கே இருந்தார்.

கோயிற்றிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தனாய்ப்பாடமாட்டேன்பரமனேபரமயோகி
யெத்தினாற்பத்திசெய்கேனென்னைநீயிகழவேண்டா
முத்தனேமுதல்வாதில்லையம்பலத்தாடுகின்ற
வத்தாவின்னாடல்காண்பானடியனேன்வந்தவாறே

மண்ணுண்டமாலவனும்மலர்மிசைமன்னினானும்
விண்ணுண்டதிருவுருவம்விரும்பினார்காணமாட்டார்
திண்ணுண்டதிருவேமிக்கதில்லைச்சிற்றம்பலத்தே
பண்ணுண்டபாடலோடும்பரமநீயாடுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இத் திருப்பதிகத்தைப்பாடி மாணிக்கங்களின சோதிநிறைந்த முன்றிலிடத்தும் உயர்ந்த கொடிகளாடுகின்ற அழகியதேர்கள் நிறைந்தவீதியிடத்தும் தன்னாற்கூடுமான திருப்பணிகளைச் செய்கின்றவராகி திருப்பதிகங்களையும் பாடுந்தொழிலையுடையவராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு "அன்னம்பாலிக்கு" மென்னு முதலையுடைய திருக்குறுந்தொகை பாடியருளினார்

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

அன்னம்பாலிக்குந்தில்லைச்சிற்றம்பலம்
பொன்னம்பாலிக்குமென்னுமிப்பூமிசை
யென்னம்பாலிக்குமாறுகொண்டின்புற
வின்னம்பாலிக்குமோவிப்பிறவியே

மதுரவாய்மொழிமங்கையொர்பங்கினன்
சதுரனசிற்றம்பலவன்திருமலை
யதிரவார்த்தெடுத்தான்முடிபத்திற
மிதிகொள்சேவடிசென்றணைந்துய்ம்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்ஙனம் பொருந்திய பணிவிடைகளைச் செய்துவாழுநாளில் திருவேட்களத்துக்குச் சென்று விடைக்கொடியையுடைய பரமசிவத்தைப் பாடிவணங்கி நீலோற்பலம் போன்ற கண்டத்தையுடைய கடவுள்வாழுகின்ற திருக்கழிப்பாலை யென்னுந் திருப்பதியையடைந்துசுவாமிதரிசனஞ் செய்து வணங்கி "வனபவள வாய்திறந்து வானவர்க்குந் தானவனே யென்கின்றாள்" ளென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கழிப்பாலை - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வனபவளவாய்திறந்துவானவர்க்குந்தானவனேயென்கின்றாளாற்
சினபவளத்திரடோண்மேற்சேர்ந்திலங்குவெண்ணீற்றனென்கின்றாளா
லனபவளமேகலையொடப்பாலைக்கப்பாலானென்கின்றாளாற
கனபவளஞ்சிந்துங்கழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொலோ.

அடர்ப்பரியவிராவணனையருவரைக்கீழடர்த்தவனேயென்கின்றாளாற்
சுடர்ப்பெரியதிருமேனிச்சுண்ணவெண்ணீற்றவனேயென்கின்றாளான்
மடர்ப்பெரியவாலின்கீழறநால்வர்க்கன்றுரைத்தானென்கின்றாளாற்
கடற்கருவிசூழ்ந்தகழிப்பாலைச்சேர்வானைக்கண்டாள்கொலோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கழிப்பாலையென்னும் திருப்பதியைவிட்டு மீண்டு வழிக் கொண்டு வரும்போது நினைப்பவர்களது மனத்தைக்கோயிலாகக்கொண்ட ருளும்அம்பலத்தின்கண் ணெழுந்தருளிய நிருத்தனை நினைத்தனையாம் பொழுதுமறந்துய்வனேனெனப்பாடிக்கொண்டு சிதம்பரத்தை யடைந்தார்

கோயிற்றிருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பனைக்கைமும்மதவேழமுரித்தவ, னினைப்பவர்மனங்கோயிலாக்கொண்டவ
னனைத்தும்வேடவமாமம்பலக்கூத்தனைத், தினைத்தனைப்பொழுதுமமறந்துயவனே.

ஈங்குமால்வரைவேந்தலுற்றான்சிரம, வீங்குவிமமூறலூன்றியதாளினன
தேங்குநீரவயல்சூழ்தில்லைககூத்தனைப், பாங்கிலாததொணடனேன்மறந்துய்வனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியவருக் கெளியவனும் தன்னுள்ளத்தைவிட்டு நீங்காத வனுமாகிய சபாபதியை அரியானையென்றெடுத்து திருத்தாண்டகச் செந் தமிழ்பாடி அவரைப்பணிந்து அங்கு சிலநாளிருந்தார்.

கோயிற்பெரிய திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியானையந்தணர்தஞ்சிந்தையானையருமறையினகத்தானையணுவையார்க்கு
தெரியாததத்துவனைத்தேனைப்பாலைத்திகழொளியைத்தேவர்கடங்கோனைமற்றைக்
கரியானைநான்முகனைக்கனலைக்காற்றைக்கனைகடலைக்குலவரையைக்கலந்துநின்ற
பெரியானைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

காரொளியதிருமேனிச்செங்கண்மாலுங்கடிக்கமலத்திருந்தயனுங்காணாவண்ணஞ்
சீரொளியதழற்பிழம்பாயின்றதொல்லைத்திகழொளியைச்சிந்தைதன்னைமயக்கந்தீர்க்கும்
ஏரொளியையிருநிலனுமவிசும்பும்விண்ணுமேழுலகுங்கடந்தண்டத்தப்பாநின்ற
பேரொளியைப்பெரும்பற்றப்புலியூரானைப்பேசாதநாளெல்லாம்பிறவாநாளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் செஞ்சடைக்கற்றை முற்றத் திளநிலா வெறிக்குமென்னுஞ் சிறந்த வளமைபொருந்திய தமிழ்மாலையை யாவருக்கும் அதிசயமுண்டாகும்படி பாடி அன்புடனே மனமுருகக் கண்களினின்றும் ஆனந்த நீர் பொழியப் பிரியாத திருப்பணிகளைச்செய்து இருக்குநாளில்.

கோயிற்றிரு நேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செஞ்சடைக்கற்றைமுற்றத்திளநிலாவெறிக்குமென்னி
நஞ்சடைக்கண்டனாரைக்காணலாநறவநாறு
மஞ்சடைசோலைத்தில்லைமல்குசிற்றம்பலத்தே
துஞ்சடையிருள்கிழியத்துளங்கெரியாடுமாறே.

மதியிலாவரக்கனோடிமாமலையெடுக்கநோக்கி
நெதியன்றோழனரியவூன்றிநீடுநம்பொழில்கள்சூழ்ந்த
மதியஞ்சேர்தில்லைதன்னுண்மல்குசிற்றம்பலத்தே
யதிசயம்போலநின்றேயனலெரியாடுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருநாள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சீர்காழியிலே பரமசிவனது திருவருளினால் உமாதேவி ஞானப்பாலை ஊட்ட உண்டு வேதாந்தங்களைத் தமிழிலே தேவாரமாகப் பாடியருளுகின்ற திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய மகிமையை அடியார்கள்சொல்ல, கேள்வியுற்று,அவருடைய திருவடிகளை வணங்கல்வேண்டும் என்னும்ஆசை மிகுதியினால் சபாநாயகரைத்தொழுது அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு திருவீதியிலே அங்கப் பிரதட்சிணஞ்செய்து அத் திருப்பதியின் எல்லையைக்கடந்து, திருநாரையூரைப் பணிந்து பாடி சீர்காழிக்குச் சமீபித்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சீர்காழிக்குத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் வருதலைக்கேள்வியுற்று, அதிகியந்த ஆசையோடு அடியார்கள் பக்கத்திலேசூழ அவரை எதிர்கொண்டார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளிலே விழுந்துநமஸ்கரிக்க, அவர் தம்முடைய திருக்கரங்களினால் இவருடைய திருக்கரங்களைப் பிடித்து எடுத்து தாமும் அஞ்ச

லிசெய்து, அப்பரோ என்றார் அதற்குத் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அடியேன் என்றார் அவ்விருவரும் தாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் காணப்பெற்றதனால் மிக மனமகிழ்ந்து, ஆலயத்திற்சென்று சுவாமியை வலங்கொண்டு நமஸ்க ரித்து எழுந்தார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அப்பமூர்த்தி யைநோக்கி அப்பரே உம்முடைய சுவாமியைப் பாடுமென்றுசொல்ல, இவ ர்பதிகம்பாடி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடையதிருமடத்திற்செ ன்று அவரோடு அளவளாவிப் பலநாள் இருந்தார்.

திருக்கழுமலம்-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பார்கொண்டுமூடிக்கடல்கொண்டஞான்றுநின்பாதமெல்லா
நாலுந்துபுள்ளினமேந்தினவெண்பாநளிர்மதியங்
கால்கொண்ட வண்கைச்சடைவிரித்தாடுங்கழுமலவர்க்
காளன்றிமற்றுமுண்டோவெந்தனுழியகாலமே.

கரையார்கடல்சூழிலங்கையர்கோன்றன்முடிசிதறத்
துலையாமலரா யூனறலுமுள்ளம்விதிர்ந்ததுத்
தலையாய்க்கிடந்துயர்ந்தானதன்கழுமலங்காண்பதற்கே
மலையாப்பரிசிலைவாமோடாறுநந்தமையாள்வனவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒருநாள இவர் சோழ மண்டலத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவ ற்றையும் வணங்கவேண்டும் என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தேதோன்றி ய ஆசையைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தெரிவித்து அவரோடும் திருக்கோலக்காவிற்குச் சென்று சுவாமிதரிசனம் பண்ணினர். திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அவ்விடத்தினின்றும் மீண்டருளினார், அப் பமூர்த்தி கருப்பறியலூர்-புள்கூர்-நீடூர்-குறுக்கை-நின்றையூர - நனிபள்ளி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு காவேரியாற்றின் இருகரைவழி யாகவும் சென்று செம்பொன் பள்ளி-மயிலாடுதுறை - துருத்திவேள்விக் குடி-எதிர்கொள்பாடி-திருவாவடுதுறை இத்தலங்களை யடைந்து யானுய்ந் தேனென்று அளவற்ற திருத்தாண்டக மருளிசெய்து பின்னுந் திருக்கு றுந் தொகையும் நேரிசையும் சந்தவிருத்தங்களும் ஆகிய வெவ்வேறு பதி கங்கள்பாடி மிகுந்த அனபினோடு பூமியிலுள்ளார் பரவ அவ்விடத்துப் பல நாட்டங்கி கைத்தொண்டு செய்து இருந்தார்.

திருவாவடுதுறை திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பனைநால்வேதங்கரைகண்டானை
ஞானப்பெருங்கடலைநன்மைதன்னைக்
கம்பனைக்கல்லாலிருந்தான்றன்னைக்
கற்பகமாயடியார்கட்கருள்செய்வானைச்
செம்பொன்னைப்பவளத்தைத்திரள்முத்தைத்
திங்களைஞாயிற்றைத்தீயைநீரை
யம்பொன்னையாவடுதண்டுறையுள்மேய
வரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே.

தரித்தானைத்தண்கடனஞ்சுண்டான்றன்னைத்தக்கன்றன்
பெருவேள்விதகர்த்தான்றன்னைப்
பிரித்தானைப்பிறைதவழ்செஞ்சடையினானைப்
பெருவலியான்மலையெடுத்தவரக்கன்றன்னை
நெரித்தானைநேரிழையாள்பாகத்தானை
நீசனேனுடலுறுநோயானதீர
வரித்தானையாவடுதண்டுறையுள்மேய
வரனடியேயடிநாயேனடைந்துய்ந்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருவிடைமருதூர் திருநாகேச்சரம் பழையாறை என்கின்றஸ்தலங்களைப் பணிந்து பாடி திருச்சத்திமுற்றத்தைஅடைந்தார் அங்கே "கோவாய்முடுகியடுதிறற்கூற்றங் குமைப்பதன்முன்,,பூவாரடிச்சுவடென்மேற பொறித்துவை" என்று பதிகம்பாடவும், பரமசிவன் நல்லூருக்கு வா என்று அருளிச்செய்தார்.

திருச்சத்திமுற்றம் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோவாய்முடுகியடுதிறற்கூற்றங்குமைப்பதன்முன்
பூவாரடிச்சுவடென்மேற்பொறித்துவைபோகவிடின்
மூவாமுழுப்பழிமூடுங்கண்டாய்முழங்குந்தழற்கைத்
தேவாதிருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

பொரித்தேரரக்கன்பொருப்பெடுப்புற்றவன்பொன்முடிதோ
ளிறத்தாளொருவிரலூன்றிட்டலறவிரங்கியொள்வாள்
குறித்தேகொடுத்தாய்கொடியேன்செய்குற்றக்கொடுவினைநோய்
செறுத்தாய்திருச்சத்திமுற்றத்துறையுஞ்சிவக்கொழுந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரிலே சென்று சுவாமியை வணங்கி எழுந்தார். எழும்பொழுது சுவாமி உன்னுடைய நினைப்பை முடிக்கின்றோமென்றுசொல்லி, தம்முடைய திருவடிகளை அவர்சிரசின்மேலே சூட்டினர். அப்பமூர்த்தி "நனைந்தனைய திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தார் நல்லூரெம்பெருமானார் நல்லவாறே" என்னுந் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினர். இன்னும் திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொண்டு, சிலநாள் அங்கிருந்தார். இருக்கும் நாட்களிலே கருகாவூர் திருவாலம்பொழில் திருப்பாலைத்துறை முதலாகிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருநல்லூருக்குத்திரும்பிவிடுவார்.

திருநல்லூர்த்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நினைந்துருகு மடியாரை நைய வைத்தார்
நில்லாமே தீவினைகள் நீங்க வைத்தார்
சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
செழுமதியின் றளிர் வைத்தார் சிறந்து வானோ
ரினந்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற
வினமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி
நனைந்தனைய திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்லவாறே.

குலங்கிளரும் வருதிரைகளேழும் வைத்தார்
குருமணிசேர் மலைவைத்தார் மலையைக் கையா
லுலங்கிளர வெடுத்தவன்றன் முடியுந் தோளு
மொருவிரலா லுறவைத்தா ரிறைவா வென்று
புலம்புதலு மருளொடு பேர் வாளும் வைத்தார்
புகழ்வைத்தார் புரிந்தாளாக் கொள்ள வைத்தார்
நலங்கிளர் திருவடியென் றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார் நல்லவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின், அப்பமூர்த்தி திருநல்லூரினின்றும் நீங்கி, திருப்பழனத்தை வணங்கிக்கொண்டு, திங்களூரின் வழியாகச்சென்றார். செல்லும்பொழுது, அவ்வூரிலே அப்பூதிநாயனார் என்பவர் தம்முடையபுத்திரர்களுக்குத் திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயரைத்தரித்ததும், தம்முடைய அன்னசத்திரம் கிணறு குளம் தண்ணீர்ப்பந்தல் முதலியவற்றிலும் தனித்தனியே இது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய என்றுதீட்டியும், இருத்தலை

க்கேள்வியுற்று, அவருடைய வீடடுக்குச்சென்றார். அப்பூதிநாயனர் அப்ப மூர்த்தியைத் தம்முடைய மனைவியார் புத்திரர் முதலாயினேரோடும் அவ ரைவணங்கி, அங்கே திருவமுது செய்யும்படி பிரார்த்தித்து, அதற்கு இவ ர்உடன்பட்டதுகண்டு, அமுது சமைப்பித்து திருநாவுக்கரசு என்னும் பெ யர்பெற்ற தம்முடைய புத்திரரைநோக்கி தோட்டத்திற்சென்று வாழைக் குருத்து அரிந்துகொண்டுவா என்று சொல்லியனுப்பினர். அவர்விரைந்து வாழைக்குருத்து அரியப்புகுந்தபொழுது, ஒருபாம்பு அவரைத் தீண்டிற் று. அதை அவர் பேணுமல் அப்பமூர்த்தி திருவமுதுசெய்யும்படி குருத் தைஅரிந்துகொண்டு,விரைவிலே திரும்பிவந்துவிஷம் தலைகொள்கையால் மயக்கமடைந்து, வாழைக்குருத்தைத் தம்முடைய தாயாரகையிலே கொடுத்துவிட்டு தம்மைச் சர்ப்பந்தீண்டினதைச் சொல்லிக்கொண்டு, கீ ழேவிழுந்து இறந்தார். அதுகண்டு அப்பூதிநாயனரும் அவர்மனைவியாரும ஐயோ இனி நாயனர் அமுதுசெய்யாரோ என்று துக்கித்து, சவத்தைமறை த்துவைத்து சிறிதும் தடுமாற்றம் இன்றி அப்பமூர்த்தியிடத்திற்சென்று, சுவாமீ எழுந்துவந்து அமுதுசெய்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார் கள். அப்பமூர்த்தி அங்குநிகழ்ந்த உண்மையைத் திருவருளினல் அறிந் துகொண்டு அவர்களுடைய அன்பைநினைந்து அருள்சுரந்து, சவத்தைச் சிவாலயத்தின்முன் கொணர்வித்து "ஒன்றுகொலாம்,, என்கின்ற திருப்ப திகத்தைப் பாடியருளினர்.

விஷந்தீர்த்ததிருப்பதிகம்-பண்-இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றுகொலாமவர்சிந்தையுயர்வரை
யொன்றுகொலாமுயரு மதிசூடுவ
ரொன்றுகொலாமிடுவெண்டலைகையது
வொன்றுகொலாமவரூர்வதுதானே.

பத்துக்கொலாமவர்பாம்பின்கண்பாம்பின்பல்
பத்துக்கொலாமெயிறுநெரிந்துக்கன
பத்துக்கொலாமவர்காயப்பட்டான்றலை
பத்துக்கொலாமடியார்செய்கைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அப்புத்திரர் உணர்வுபெற்று, எழுந்தார். அப்பூதிநாயனர், தம்முடைய புத்திரர் பிழைத்ததைக்கண்டும், அதைக்குறித்துச் சந்தோஷி யாமல் அப்பமூர்த்தி அமுதுசெய்யாதிருந்தமையைக் குறித்துத் துக்கித்து

வருந்தினர். அவ்வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு, அப்பமூர்த்தி அவருடைய வீட்டிற்சென்று அமுதுசெய்து அங்கே இருந்தார். சிலநாட்சென்றபின் திங்களூரினின்றும் நீங்கி, திருப்பழனத்திற்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து அப்பூதிநாயனாரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருப்பழனம்-பண்-தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொன்மாலைபயில்கின்றகுயிலினங்காள்சொல்லீரே
பன்மாலைவரிவண்டுபண்மிழற்றும்பழனத்தான்
முன்மாலைநகுதிங்கள்முகிழ்விளங்குமுடிச்சென்னிப்
பொன்மாலைமார்பனென்புதுநலமுண்டிகழ்வானோ.

வஞ்சித்தென்வளைகவர்ந்தான்வாரானேயாயிடினும்
பஞ்சிக்காற்சிறகன்னம்பரந்தார்க்கும்பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க்கலிமெலியவழலோம்புமப்பூதி
குஞ்சிப்பூவாய்நின்றசேவடியாய்கோடியையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே இருக்கும்நாளிலே, திருச்சோற்றுத்துறைமுதலாகிய ஸ்தலங்களுக்கும்போய் வருவார் வெகுநாட்சென்றபின், திருநல்லூருக்குச்சென்று சிலநாள் அங்கேவசித்து, பின் திருவாரூருக்குப் போகக்கருதி, அதனை நீங்கி பழையாறை வலஞ்சுழி திருக்குடமூக்கு கும்பகோணம் நல்லூர் திருச்சேறை குடவாயில் நறையூர் திருவாஞ்சியம் பெருவேளூர் என்கின்ற ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருவாரூரை அடைந்தபோது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாரூரில் வந்ததைக் கேள்வியுற்ற அவ்வூரிலுள்ள அடியார்கள் வீதிகளையும் மாடமாளிகைகளையும் அலங்கரித்து சமணர்களுடைய மாயையைக்கடந்து கடலில் கல்லே மிதப்பாகவந்தவர் வந்தாரென்னுங் களிப்பால அளவற்ற தொண்டர்கள் மதிற்புறத்திற்சென்றெதிர்கொண்டு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை வணங்கித் திருப்பதியினுள் அழைத்துவந்தபோது திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவாரூர்த் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம்பாவருகுண்டர்முன்னேநமக்குண்டுகொலோ
வலம்பலம்பாவருதண்புனலாரூரவிர்சடையான்
சிலம்பலம்பாவருசேவடியான்றிருமூலட்டானம்
புலம்பலம்பாவருதொண்டர்க்குத்தொண்டராம்புண்ணியமே.

குற்றமுடையவமணர்திறமதுகையகன்றிட்
டுற்றகருமஞ்செய்துய்யப்போந்தேனுக்குமுண்டுகொலோ
மற்பொலிதோளானிராவணன்றன்வலிவாட்டுவித்த
பொற்கழலானடித்தொண்டர்க்குத்தொண்டராம்புண்ணியமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு தன்னைச்சூழ்ந்து வருகின்ற திருத்தொண்டர்களோடு தோரணவாயிலையடைந்து தேவாசிரியன் முன்வந்து வணங்கி, ஆலயத்துட் புகுந்து புற்றிடங்கொண்ட கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கி தேகம் புளகாங்கிதமாகக் கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பொழிய திருமூலட்டானரைத் துதித்துத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்ப்போற்றித் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றவர்களுண்ணுங்கனியேபோற்றிகழலடைந்தார்செல்லுங்கதியேபோற்றி
யற்றவர்கட்காரமுதமானாய்போற்றிஅல்லலறுத்தடியேனையாண்டாய்போற்றி
மற்றொருவரொப்பிலாமைந்தாபோற்றிவானவர்கள்போற்றுமருந்தேபோற்றி
செற்றவர்தம்புரமெரித்தசிவனேபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி

பிரமன்றன்சிரமரிந்தபெரியோய்போற்றிபெண்ணுருவோடாணுருவாய்நின்றாய்போற்
கரநான்குமுக்கண்ணுமுடையாய்போற்றிகாதலிப்பார்க்காற்றவெளியாய்போற்றி [றி
யருமந்ததேவர்க்கரசேபோற்றியன்றரக்கனைஞ்ஞான்குதோளுந்தாளுஞ்
சிரநெரித்தசேவடிகள்போற்றிபோற்றிதிருமூலட்டானனேபோற்றிபோற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு தூண்டுதலில்லா விளக்கையொத்த சோதிஸ்வரூபனாகிய கடவுண்முன்னின்று "காண்டலே கருத்தாயின" வென்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடி மனமுருகி ஆலயத்தை வலம்வந்து வணங்கி அன்புபொருந்திய மனத்தோடு திருவாயிலின் புறத்து வந்தார்.

திருவாரூர்-பண்-சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காண்டலேகருத்தாய்நினைந்திருந்தேன்மனம்புகுந்தாய்கழலடி
பூண்டுகொண்டொழிந்தேன்புறம்போயினாலறையோ
ஈண்டுமாடங்கணீண்டமாளிகைமேலெழுகொடிவானிளமதி
தீண்டிவந்துலவுந்திருவாரூரம்மானே.

நாடினார்கமலம்மலரயனோடிரணியனாகங்கீண்டவ
னாடிக்காணமாட்டாத்தழலாயநம்பானைப்
பாடுவார்பணிவார்பல்லாண்டிசைகூறுபத்தர்கள்சித்தத்துள்புக்குத்
தேடிக்கண்டுகொண்டேன்றிருவாரூரம்மானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவந்த மாணிக்கமணிகளி னொளி சூழ்ந்த திருவாயிலின் முன்வந்து "கொய்யுலாமலர்ச்சோலைக் குயில்கூவ மயிலாலுமாரூரரைக், கையினாற்றொழாதே முன் கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வனேனென்று" திருப்பதிக மருள்செய்து அங்கிருந்தனர்.

திருவாரூர்ப் பழமொழிப்பத்து-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்யெலாம்வெண்ணீறுசண்ணித்தமேனியான்றாடொழாதே
உய்யலாமென்றெண்ணியுறிதூக்கியுழிதந்தென்னுள்ளம்விட்டுக்
கொய்யுலாமலர்ச்சோலைக்குயில்கூவமயிலாலுமாரூரரைக்
கையினாற்றொழாதொழிந்துகனியிருக்கக்காய்கவர்ந்தகள்வனேனே.

மறுத்தானோர்வல்லரக்கனீரைந்துமுடியினொடுதோளுந்தாளு [ன்றை
மிறுத்தானையெழின்முளரித்தவிசின்மிசையிருந்தான்றன்றலையிலொ
யறுத்தானையாரூரிலம்மானையாலாலமுண்டுகண்டங்
கறுத்தானைக்கருதாதேகரும்பிருக்கவிரும்புகடித்தெய்த்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு மழைபொழியும் மாரியினையொத்த பெருகுகின்ற கண்ணீரும், தமது மதுரவாயினாற்பாடுகின்ற பெரிய தமிழ்ப்பாமலைகளும் வழிவதாற் திருவடியிலே பற்றியமனமும் உழவாரப்படையுங் கருவியாகத் திருவீதிப்பணிசெய்து வணங்கி புறப்பட்டுக்கொண்டார்க், காலங்கடோறும் தரிசித்து, "பாடிளம்பூதத்தினான்" என்னும் பதிகமுதலான பலபதிகங்களைப்பாடி அன்பினா லுருகிச் செல்வாராயினார்.

திருவாரூர்-பண்-காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடிளம்பூதத்தினானும்பவளச்செவ்வாய்வண்ணத்தானுங்
கோடிளமென்முலையாளைக்கூடியகோலத்தினானு
மோடிளவெண்பிறையானுமொளிதிகழ்சூலத்தினானு
மாடிளம்பாம்பசைத்தானுமாரூரமர்ந்தவம்மானே

பையருத்தசுடர்விடுநாகப்பள்ளிகொள்வானுள்ளத்தானுங்
கையஞ்சுநான்குடையானைக்காலவிரலாலடர்த்தானும்
பொய்யஞ்சிவாய்மைகள்பேசிப்புகழுமரிந்தார்க்கருள்செய்யு
மெய்யஞ்சினபற்றத்தானுமாரூரமர்ந்தவம்மானே

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு ஒருபதிகத்திலே நமிநந்தியடிகள் நீறு விளக்கேற்றினமையைச் சிறப்பித்தும் பாடினார். அந்தத் திருப்பதியில் இருக்கின்ற அரநெறியென்னும் ஆலயத்தையும் வணங்கிப் பதிகம்பாடினார். அங்கிருக்கும் நாட்களிலே, திருவலிவலம் கீழ்வேளூர் கன்றாப்பூர் என்னும் ஸ்தலங்களுக்குப் போய்ப் பதிகம்பாடிக்கொண்டு, அவ்விடத்திநின்றுந் திரும்பிவிட்டார். திருவாதிரைநட்சத்திரத்திலே வீதிவிடங்கப் பெருமானுடைய திருவிழாவை அடியார்களுடன் சேவித்து, மகிழ்ந்திருந்தார். அந்நாட்களிலே திருப்புகலூருக்குப் போம்படி கருதி, திருவாரூரினின்றும் நீங்கி, பலஸ்தலங்களையும் பணிந்துசென்றார், அந்நாளிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்புகலூருக்குவந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு முருகநாயனாருடைய திருமடத்தில் இருந்தார் ஒருநாள் அப்பமூர்த்தி திருவாரூரினின்றும் திருப்புகலூரைநோக்கி வருகின்றார் என்று கேள்வியுற்று, அடியார் கூட்டத்தோடுஞ்சென்று அவரை எதிர்கொண்டார் அப்பமூர்த்தி திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியைவணங்க, திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியை வணங்கி அப்பரே நீர்வருநாளிலே திருவாரூரிலே நடக்கின்ற பெருமையைச்சொல்லும் என்றார். அப்பமூர்த்தி திருவாதிரைச் சிறப்பைத் திருப்பதிகத்தினால் சொல்லியருளினார்.

திருவாரூர்த்திருவாதிரைதிருப்பதிகம்-பண்-குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முத்துவிதானமணிப்பொற்கவரி முறையாலே
பத்தர்களோடுபாவையர்சூழ்ப்பலிப்பின்னே
வித்தகக்கோலவெண்டலைமாலைவிரதிக
ளத்தனாரூராதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

பாரூர்ப்பவவத்தானைப்பத்தர்பணிந்தேத்தச்
சீரூர்பாடலாடலறாதசெம்மாப்பார்ந்
தோரூரொழியாதுலகமெங்கும்பணிந்தேத்து
மாரூரன்றனாதிரைநாளாலதுவண்ணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அதைக்கேட்டு நான் திருவாரூருக்குப் போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு இவ்விடத்திற்கு வருவேனென்றுசொல்லித் திருவாரூருக்குப் போக அப்பமூர்த்திதிருப்புகலூருக்குவந்து சுவாமிதரிசனம்செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருந்தார். செங்காட்டங்குடி திருநள்ளாறு, சாத்தமங்கை,திருமருகல் என்கின்ற ஸ்தலங்களுக்கும் போய், தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்புகலூருக்குத் திரும்பினர். சில நாட்சென்றபின் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி திருவாரூரினின்றும் நீங்கி திருப்புகலூருக்கு வந்தார். அப்பமூர்த்தி அவரை எதிர்கொண்டு அழைத்துவந்து, முருகநாயனருடைய திருமடத்தில் அவரோடும் இருந்தார். இருக்கும்நாளிலே சிறுத்தொண்டநாயனரும், திருநீலநக்கநாயனரும அவர்களிடத்திற்குவந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள். சிலநாளாயினபின், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியும் திருப்புகலூரினின்றும் நீங்கி, திருநீலநக்கநாயனரும, சிறுத்தொண்டநாயனரும், முருகநாயனரும் மற்றை அடியார்களும அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு போயவிட,திருவம்பர் என்னும் ஸ்தலத்தை அடைந்து வணங்கி, திருக்கடவூரிற்சென்று வீரட்டானேசுரரைப்பணிந்து குங்கிலியக்கலயநாயனரால்அவருடையதிருமடத்திலே அமுதுசெய்விக்கப்பட்டு திருக்கடவூர் மயானத்தையும் வணங்கி திருவாக்கூர் முதலிய திருப்பதிகளைத் தரிசித்து திருவீழிமிழலையை அடைந்தார். அது சமாச்சாரம் அத்தலத்திலுள்ள அடியார்கள் அறிந்து எதிர்கொண்டுபோய் வணங்க அவர்களும் அவர்களை வணங்கி, ஆலயத்துடசென்று கோயிலைவலம்வந்து வணங்கி திருவீழிமிழலை யானைச்சேராதார் தீநெறிக்கேசேர்கின்றார், எனதிருத்தாண்டகமொழிந்துசுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கேயிருந்தார்கள்.

திருவீழிமிழலைத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

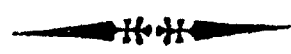
போரானையீருரிவைப்போர்வையானைப்
புலியதளேயுடையாடைபோற்றினானைப்
பாரானைமதியானைப்பகலானானைப்பல்லுயிராய்
நெடுவெளியாய்ப்பரந்துநின்ற
நீரானைக்காற்றானைத்தீயானானைநினையாதார்
புரமெரியச்செற்றதெய்வச்
சீரானைத்திருவீழிமிழலையானைச்
சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே.

அறுத்தானையயன்றலைகளஞ்சிலொன்றை
யஞ்சாதேவரையெடுத்தவரக்கன்றோள்கள்
இறுத்தானையெழுநரம்பினிசைகேட்டானை
யிந்துவினைத்தேய்த்தானையிரவிதன்பல்
பறித்தானைப்பகீரதற்காய்வானோர்வேண்டப்
பரந்திழியும்புனற்கங்கைபனிபோலாகச்
செறித்தானைத்திருவீழிமிழலையானைச்
சேராதார்தீநெறிக்கேசேர்கின்றாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின் சிலநாள் சென்றபின் மழையின்மையாலும் காவேரிப் பெருக்கு இல்லாமையாலும் பஞ்சம் உண்டாக அதனால் உயிர்கள் எல்லாம் வருத்தமுற்றன. அக்காலத்திலே பரமசிவன் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்கும் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுக்குந் தோன்றி, காலபேதத்தினாலே நீங்கள் மனவாட்டம் அடையீராயினும் உங்களை வழிபடுகின்ற அடியார்களுக்குக் கொடுக்கும்பொருட்டு, நாம் உங்களுக்குப் படிக்காசு தருகின்றோம் என்றுசொல்லி கோயிலின் கிழக்குவாயிற்படியிலும் மேற்குவாயிற்படியிலும், தினந்தோறும் படிக்காசு வைத்தருளினார். அவ்வடியார்களிருவரும்தாங்கள்பெற்ற படிக்காசுகளை அனுப்பிப் பண்டங்கள் வாங்குவித்து, அமுது சமைப்பித்து சிவனடியார்கள் எல்லாரும் வந்து போசனம் பண்ணக்கடவர்கள் என்று இரண்டுகாலங்களிலும் பறைசாற்றித் தெரிவித்து அன்னமிட்டார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் பரமசிவனுக்குக் குமாரராகையாலும் பாடற்றொண்டு மாத்திரம் செய்கையாலும் தாம்பெற்ற படிக்காசை வட்டங்கொடுத்து மாற்றப்பெறுவார் அப்பமூர்த்தியோ, தாம் அக்கடவுளுக்கு அடியாராகையாலும், பாடற்றொண்டோடுங்கைத்தொண்டும் செய்கையாலும் தாம்பெற்ற படிக்காசை வட்டங்கொடாது மாற்றப்பெற்றார்.

இருவருடையதிருமடங்களினும், நாடோறும் சிவனடியார்கள் போசனம்பண்ணி மகிழ்ந்திருக்கும் காலத்திலே, எங்கும் மழைபெய்து தானிய முதலியவைகள் மிக விளைந்தமையால், பஞ்சம் நீங்கிற்று. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியு, அப்பமூர்த்தியும் திருவீழிமிழலையினின்றும் நீங்கி திருவாஞ்சியமுதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, வேதாரணியத்தை அடைந்து ஆலயத்திலேயே பிரவேசித்து வலஞ்செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருக்காப்புச்செய்த அந்நாள்முதல் இந்நாள்வரைக்கும் அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற கதவுக்கு முன்வந்து வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட அக்கதவை அடியார்கள் நீக்கப்பெறாமையினால் வேறோர் பக்கத்திலே ஓர் வாயில் இட்டு அதன்வழியே செல்கின்றார்கள் என்பதைக் கேட்டறிந்தார்கள். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி அப்பமூர்த்தியை நோக்கி, அப்பரே நாம் எப்படியும் சுவாமியை அபிமுகத்திருவாயில் வழியேசென்று தரிசிக்கவேண்டும் ஆதலால் இந்தக்கதவுதிறக்கப்படும் பொருட்டு நீர் திருப்பதிகம் பாடும் என்றார். அப்பமூர்த்தி "பண்ணினேர் மொழியாள்" எனனுந் திருப்பதிகத்தைக் கதவுதிறக்கப்படும் பொருட்டுப் பாட, அது திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது. அதுகண்டு "இரக்கமில்லீர்" என்னுந் திருக்கடைக்காப்பைப்பாடி வணங்கினார் உடனே வேதாரணியேசுரருடைய திருவருளினால் கதவுதிறக்கப்பட்டது.

திருமறைக்காடு திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணினேர்மொழியாளுமைபங்கரோ, மண்ணினார்வலஞ்செய்மறைக்காடரோ
கண்ணினாலுமைக்காணக்கதவினைத், திண்ணமாகத்திறந்தருள்செய்மினே.

அரக்கனைவிரலாலடர்த்திட்டநீ, இரக்கமொன்றிலீரெம்பெருமானிரோ
சுரக்கும்புன்னைகள்சூழ்மறைக்காடரோ, சரக்கவிக்கதவந்திறப்பிமினே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அப்பொழுது நாயன்மார் இருவரும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் அடியார்கள் பல்லாரும் ஆனந்தகோஷஞ்செய்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் பேரின்பவெள்ளத்தில் அமிழ்ந்து எழுந்து உள்ளேபுகுந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள்பாடி அரிதில் வெளியேவந்தார்கள் அப்போது அப்பமூர்த்தி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியைநோக்கி, சுவாமியுடைய திருவருளினாலே இத்தக்கதவு திறக்கப்பட்டும் அடைக்கப்பட்டும் என்றும் வழங்கும்பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப்படும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளும் என்றார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி திருப்பதிகத்திலே முதற்பாட்டுப்பாடிய

மாத்திரத்தில் கதவு அடைக்கப்பட்டது, அதுகண்டு நாயன்மார் இருவரும் திருவருளைவியந்து களிப்புற்று வணங்கினார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாமெடுத்தபதிகத்தை முடித்தருளினார். அன்றுதொடுத்து அந்தக்கதவுதிறத்தலும்அடைத்தலுமாகியவழக்கம்என்றும் நிகழ்ந்தது. அங்கேநிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்ட அடியார்கள சமஸ்தரும்ஆச்சரியங்கொண்டு,உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள கண்ணீர்சொரிய நாயன்மார் இருவருடைய திருவடிகளிலும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். நாயன்மார இருவரும திருமடத்தை அடைந்தபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தாம் திருப்பதிக முழுதும் பாடியபின்னே கதவுதிறந்த அருமையையும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திமுதற்பாட்டைப்பாடியவுடனே கதவு அடைந்த எளிமையையும் நினைந்து, சுவாமியுடைய திருவுள்ளம் இதுவென்று அறியமாட்டாமல் அயர்கின்றேன் என்று கவன்று பின் அந்தத் திருமடத்தில் ஒருபக்கத்திலேபோய்க் கண்ணை மூடிக்கொண்டு வேதாரணியேசுரருடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அருநித்திரைசெய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்திற்சென்று நாம்வாய்மூரில் இருப்போம் அவ்விடத்திற்குத் தொடர்ந்துவா என்றுஅருளிச்செய்தார். அப்பமூர்த்தி திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு எழுந்து வேதாரணியத்தினின்றும் புறப்பட்டு விரைந்துபோக, சுவாமி அவருக்கு முன்னாகத்தாம் அவருக்கு முன் காட்டியருளிய திருக்கோலத்தோடும் நடந்தருளினார்.

திருவாய்மூர்த் திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எங்கேயென்னையிருந்திடந்தேடிக்கொண்
டங்கேவந்தடையாளமருளினா
ர்தெங்கேதோன்றுந்திருவாய்மூர்ச்செல்வனா
ரங்கேவாவென்றுபோனாரதென்கொலோ.

தீண்டற்கரியதிருவடியொன்றினால்
மீண்டற்குமிதித்தாரரக்கன்றனை
வேண்டிக்கொண்டேன்றிருவாய்மூர்விளக்கினைத்
தூண்டிக்கொள்வேனென்றலுந்தோன்றுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெடும்பொழுது பரமசிவனுக்குப் பின்னாகச்செல்கின்ற அப்பமூர்த்தி அவரைச் சமீபிக்கப் பெற்றிலர். சுவாமி சமீபத்திலே காட்சிகொடுப்பவர்போல ஒருகோயிலை எதிரே காண்பித்து, அதனுள்ளேபுகுந்தருள அப்ப

மூர்த்தியும் அவ்விடத்திலே விரைந்து தொடர்ந்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளும் அப்பமூர்த்தி திருவாய்மூருக்குப் போகின்றார் என்றுகேள்வியுற்று, வந்துசேர்ந்தார். அப்பமூர்த்தி சுவாமி மறைந்தமையைக் குறித்துத் துக்கித்து அடியார்களிற்சிறந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியே திறக்கவேண்டுமே என்பதை நினையாமல் திறந்து குற்றஞ்செய்த சிறியேனுக்கு ஒளிக்கலாம் ஒருபதிகத்தின் முதற்பாட்டிலேயே கதவை அடைப்பித்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி இங்கேவந்திருக்கிறார். அவருக்கு எப்படி ஒளிக்கலாம் என்றார். உடனே பரமசிவன் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்குக் காட்சி கொடுத்தருளினார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தரிசித்து ஸதோத்திரம்பண்ணி அப்பமூர்த்தியுங்காணும்படி காட்ட அப்பமூர்த்தியும் தரிசித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாய்மூர்த் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடவடியார்பரவக்கண்டேன்பத்தர்கணங்கண்டேன்மொய்த்தபூத
மாடல்முழவமதிரக்கண்டேனங்கையனல்கண்டேன்கங்கையாளைக் [டேன
கோடலரவார்சடையிற்கண்டேன்கொக்கிறகுகண்டேன்கொன்றைகண்
வாடற்றலையொன்றுகையிற்கண்டேன்வாய்மூரடிகளைநான்கண்டவாறே.

கலங்கவிருவர்க்கழலாய்நீண்ட காரணமுங்கண்டேன்கருவாய்நின்று
பலங்கடிந்துதக்கபண்புங்கண்டேன்பாடலொலியெலாங்கூடக்கண்டே
னிலங்கைத்தலைவன்சிரங்கள்பத்துமிறுக்கவனுக்கீந்தபெருமைகண்டேன்
வலங்கைத்தலத்துள்ளனலுங்கண்டேன்வாய்மூரடிகளைநான்கண்டவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் சுவாமி அப்பதிகத்தை ஏற்றுக்கொண்டு எழுந்தருளநாயன்மார் இருவரும் திருவாய்மூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு, சிலநாள் அங்கிருந்து பின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பி வந்து, அங்கேயிருந்தார்கள் இருக்கும் நாளிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் மதுரையிலிருக்கின்ற பாண்டியனுடைய மனைவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியாராகிய குலச்சிறையாரும் அனுப்பிய தூதர்களாலே பாண்டிநாட்டிலே ஆருகதசமயம்பரம்பச் சைவம் குன்றிய சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று சமணர்களைவென்று சைவஸ்தாபனம்செய்யும்பொருட்டு அவ்விடத்திற்குச் செல்ல எழுந்தார். அப்பொழுது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சமணர்களுடைய கொடுமையை நினைந்து மதுரைக்குப் போகாதிருக்கும்படி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியைத்தடுக்க, திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அத

ற்கு இசையாமல் பாண்டியநாட்டுக்கெழுந்தருளினார், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வேதாரணியத்திலே சிலநாள் இருந்து பின் அதனை நீங்கிநாகைக்காரோணம்முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையை அடைந்து சிலநாள் அங்கிருந்து, பின் திருவாவடுதுறையிற்சென்று திருஞானசம்பந்த மூர்த்திக்கு ஒரு திருப்பதிகத்தின்பொருட்டு ஆயிரம் செம்பொன் கொடுத்தருளிய திறத்தைப் புகழ்ந்துபாடி, பழையாறையிற்சென்றார்.

திருவாவடுதுறைத் திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாயிருஞாலமெல்லாமலரடி வணங்கும்போலும்
பாயிருங்கங்கையாளைப்படர்சடைவைப்பர்போலும்
காயிரும்பொழில்கள்சூழ்ந்தகழுமலவூரர்க்கம்பொன்
னாயிரங்கொடுப்பர்போலுமாவடுதுறையனாரே.

பார்த்தனுக்கருளர்போலும்படர்சடைமுடியர்போலு
மேத்துவாரிடர்கடீரவின்பங்கள்கொடுப்பர்போலும்
கூத்தராய்ப்பாடியாடிக்கொடுவலியரக்கன்றன்னை
யார்த்தவாயலறுவிப்பாராவடுதுறையனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே வடதளி எனனும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவனைச் சமணர்கள்மறைத்திருந்ததைக் கேள்வியுற்று மீ[illegible]மாகிய[illegible]த்திற்சென்று, அமுதுசெய்யாமல் சுவாமியைத்தியானித்து சுவாமீ அடியேன்தேவரீருடைய திருவுருவை மறைத்த சமணருடைய செய்கையைக் கெடுத்தருளும் எனறு சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார். சுவாமி அரசனுக்குச்சொப்பனத்திலே தோன்றி, நாம் சமணர்களால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம் நாவுக்கரசன் நம்மை வெளிப்படக்கண்டு கும்பிடவேண்டும் என்று சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்கின்றான். நீ அந்தச சமணர்களை அழித்து நமக்கு ஆலயஞ்செய்யவேண்டும் என்று அருளிச்செய்து தாம் இருக்கின்ற இடத்தின் அடையாளங்களைத் தெரிவித்து மறைந்தருளினார். அரசன் விழித்தெழுந்து ஆச்சரியமடைந்து மந்திரிமாரோடும் விரைவிலே கோயிலிற் சென்று சுவாமி அருளிச்செய்த அடையாளத்தின் வழிகண்டு சமணர்கள்செய்த வஞ்சனையை உணர்ந்து அப்பமூர்த்தியை வணங்கி அந்தச் சமணர்களையானைகளாலே மிதிப்பித்துக்கொன்று, பரமசிவனுக்கு விமானம்செய்து நிமிர்ந்தங்கள் அமைத்தான். அப்பமூர்த்தி உள்ளே புகுந்து சுவாமியைத்தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடி சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருப்பழையாறைவடதளித் திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையெலாம்பறிக்குஞ்சமண்கையரு, ளிலையினான்மறைத்தான்மறைகொண்ணுமே
யலையினார்பொழிலாறைவடதளி, நிலையினானடியேநினைந்துய்ம்மினே.

செருத்தனைச்செய்யுஞ்சேணரக்கனு, டெருக்கிறவ்விரலாலிறையூன்றிய
வருத்தனைப்பழையாறைவடதளித், திருத்தனைத்தொழுவார்வினைதேயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி திருவானைக்கா-எறும்பியூர்-திருச்சிராப்பள்ளி-கற்குடி-திருப்பராய்த்துறை யென்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, திருப்பைஞ்ஞீலியை நோக்கிச் சென்றார். செல்லும் வழியிலே பசியினாலும் தாகத்தினாலும் மிக வருந்தி இளைத்தார். இளைத்தும் சித்தமலையாமல் நடக்க, பரமசிவன் அவருடைய வருத்தத்தை நீக்கும் பொருட்டு வழியிலே ஒரு சோலையையும் குளத்தையும் உண்டாக்கி ஒரு பிராமணவடிவங்கொண்டு பொதிசோறு வைத்துக்கொண்டு இருந்தார். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவர் சமீபத்தில் வந்தவுடனே, ஐயர் அவரைநோக்கி, நீர் வழிநடந்து மிக இளைத்துப்போனீர். என்னிடத்திலே பொதிசோறு இருக்கின்றது புசித்து இத்தக்குளத்திலே சலபானம்பண்ணி இளைப்பு நீக்கிக்கொண்டுபோம் என்றுசொல்லி பொதிசோற்றைக் கொடுத்தார், அப்பமூர்த்தி அதை வாங்கிப் புசித்துச் சலபானம் பண்ணிக் கொண்டு இளைப்பு நீங்கியிருந்தார் சுவாமி அவரைநோக்கி நீரெங்கேபோகின்றீர் என்று கேட்க, வாகீசர் நான்திருப்பைஞ்ஞீலிக்குப் போகின்றேன் என்று சொல்லிப்போனார் சுவாமி நானும் அங்கேதானபோகின்றேன் என்றுசொல்லி அவருடனே கூடிச்சென்று திருப்பைஞ்ஞீலியைச் சமீபித்தவுடனே மறைந்தருளினார்.

அப்பமூர்த்தி அதுகண்டு திருவருளை வியந்து கண்ணீர் பொழிந்தழுது விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஆலயத்திற்சென்று சுவாமியைவணங்கிப் பதிகம்பாடி கைத்தொண்டு செய்துகொண்டு இருந்தார் சிலநாளாயினபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவண்ணாமலை திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓதிமாமலர்கடேவியுமையவள்பங்காமிக்க
சோதியேதுளங்குல்மெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினானே
ரதியேயமார்கோவேயணியணுமலையுளானே
தியாநின்னையல்லானினையுமாநினைவிலேனே.

இரக்கமொன்றியாதுமில்லாக்காலனைக்கடந்தவெம்மா
மபத்தினால்வரையையூக்கவொருவிரனுதியினாலே
ரக்கனைநெரித்தவண்ணாமலையுளாயமரரேறே
ரத்தினால்வணங்கியேத்தித்திருவடிமறப்பிலேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு தொண்டைநாட்டையடைந்து திருவோத்தூரென்னுந் தலத்தை வணங்கி, உலகமுய்ய நஞ்சுண்டமைந்த கடவுள்வாழும் பலபதிகளையும்வணங்கி, பார்வதி தழுவக்குழைந்த எம்பிரான்தங்கிய தெய்வப்பதியென்றுசொல்லும் காஞ்சிநகரத்தைச் சமீபித்தார், அந்நகரிலுள்ளார் இவ்வுலகத்தா ருய்யும்பொருட்டுதிருவதிகையிலெழுந்தருளிய பாமசிவன் பேரருளினால் சூலைநோயையளித்தாண்ட தொண்டர் வரப்பெற்றோமென்று மும்கிழ்ந்து நகரமெங்கு மலங்கரித்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கப்போய் ஆலயத்தைக்கண்டு வணங்கி கோயிலுட்சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்து “கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானை” யென்றெடுத்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்,

---

திருவேகம்பம் மனத்துள்வைத்ததிருப்பதிகம்-பண்-காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவாடும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானைக்கரவர்பால்
விரவாடும்பெருமானைவிடையேறும்வித்தகனை
யரவாடச்சடைதாழவங்கையினிலனலேந்தி
யிரவாடும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

அடுத்தானையுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாசுபதங்
கொடுத்தானைக்குலவரையேசிலையாகக்கூரம்பு
தொடுத்தானைப்புரமெரியச்சுனைமல்குகயிலாய
மெடுத்தானைத்தடுத்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்கச்சி மயானத்தை வலம்வந்து வணங்கி, அன்புறத்தொழுது பதிகங்கள் பாடித் தொண்டுசெய்திருந்து பின் திருமாற்பேறுமுதலிய பலபதிகளினுஞ் சென்று வணங்கிக் காஞ்சிநகரை வந்தடைந்து பதிகம் பாடியருளினர்.

திருவேகம்பம் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றுவன்காண் கூற்றுவனைக்குமைத்தகோன்காண்,
குவலயன்காண் குவலயத்தினீராளுன்காண்
காற்றவன்காண் கனலவன்காண் கலிக்குமின்காண்
கனபவளச்செம்மேனிகலந்தவெள்ளை
நீற்றவன்காணிலாவூருஞ்சென்னியான்காணிறை
யார்ந்தபுனற்கங்கைநிமிர்சடைமே
லேற்றவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

அறுத்தான்காணயன்சிரத்தையமரர்வேண்ட
வாழ்கடலினஞ்சுண்டங்கணிநீர்க்கங்கை
செறுத்தான்காண்தேவர்க்குந்தேவன்றன்காண்
திசையனைத்துந்தொழுதேத்தக்கலைமான்கையிற்
பொறுத்தான்காண்புகலிடத்தைநலியவந்து
பொருகயிலையெடுத்தவன்றன்முடிதோளைந்
திருத்தான்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பர் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரித்தவன்காணுரக்களிற்றையுமையாளொல்க
வோங்காரத்தொருவன்காணுரமெய்ஞ்ஞானம்
விரித்தவன்காண்விரித்தநால்வேதத்தான்காண்
வியனுலகிற்பலவுயிரைவிதியினாலே
தெரித்தவன்காண்சில்லுருவாய்த்தோன்றியெங்குந்
திரண்டவன்காண்டிரிபுரத்தைவேவவில்லா
லெரித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

பொன்னிசையும்புரிசடையெம்புனிதன்றான்காண்
பூதகணநாதன்காண்புலித்தோலாடை,
தன்னிசைய வைத்தவெழிலாவினான்காண்.
சங்கவெண் குழைக்காதிற்சதுரன்றான்காண்
மின்னிசையும்வெள்ளெயிற்றோன்வெகுண்டு
வெற்றைப்பெயெடுக்கவடியடர்த்தமீண்டவன்றன்வாயில்
இன்னிசைகேட்டிலங்கொளிவாளீந்தோன்கச்சி
யேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்கச்சிமேற்றளியைப் பணிந்தேத்தி பரமசிவன் வாழாநின்ற பலதலங்களையும் வணங்க நினைந்து அங்குநின்றுஞ்சென்று திருக்கழுக்குன்றத்திற்சென்று கழுக்குன்றநாதரைவணங்கி திருப்பதிகம்பாடி பக்கத்திலுள்ள பலபதிகளிலுஞ்சென்று கடவுளைவணங்கிக் கடலாற் சூழப்பட்ட திருவான்மியூரையடைய பரமசிவத்தைப் பணிந்து பதிகம்பாடி திருமயிலையைவந்தடைந்து கபாலீசரை வணங்கிப் பதிகம்பாடி அங்குநின்றுகடலோரமாகச்சென்று திருவொற்றியூர் வருதலைக் கேட்டு அந்நகரத்திலுள்ளார் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் வருதலைக்கேட்டு அநேகவிதங்களும அலங்கரித்து அடியார்களோடெதிர்கொண்டுவந்துவணங்கினார்கள், வாகீசர் அவ்வடியார்களோடுநகரினுட்பிரவேசித்து ஆலயத்தைக்கண்டு வணங்கியுள்ளேசென்றுவலம்வந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து பரவசமாகி "வண்டோங்கு செங்கமல" மெனவெடுத்துத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவொற்றியூர்த் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டோங்குசெங்கமலக்கழுநீர்மல்குமதுவார்ந்தசெஞ்சடைமேல்மதியஞ்சூடித
திண்டோளாயிரமும்வீசிநின்றுதிசைசேரநடமாடிச்சிவலோகனார்
உண்டார்நஞ்சுகந்தகோருருதிவேணடியொற்றியூர்மேயவொளிவண்ணனார் [டாரே.
கண்டேனவரடிகடிறகண்டேறகெனதகமேபண்புகொண்டுதொழுதுங்கைவிட்

வெருவுற்றமலைக்குழலிமடவாலஞ்சமலைதூங்கக்கச்சிலைநடுங்கச்செறுத்துநோக்கிச
செருவுற்றவாளரக்கன்வலிதானமாளத்திருவடியில்விரலொன்றுலைறவூன்றி
யுருவொற்றியங்கிருவரேடிககாணவோங்கினவவ்வெள்ளபூலாரிநசேவந்து
திருவொற்றியூரம்பமூரெனறபோனார்செறிவிளகளொன்றுரென்றுய்ச்சென்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு விளங்காநின்ற ஆலயத்தின் முன்றிலின் கண்பொருந்திய திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டு மனமகிழ்ச்சியோடு திருவிருத்தங்களும் தி

ருக்குறுந்தொகைகளும் திருநேரிசைகளுமாகிய பல திருப்பதிகங்களைப் பாடி சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பலநாளங்கிருந்தார்.

திருவொற்றியூர்த் திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செற்றுக்களிற்றுரிகொள்கின்றஞான்றுசெருவெண்கொம்பொன்
றிற்றுக்கிடந்ததுபோலுமிளம்பிறைபாம்பதனைச்
சுற்றிக்கிடந்ததுகிம்புரிபோலச்சுடரிமைக்கு
நெற்றிக்கண்மற்றதன்முத்தொக்குமாலொற்றியூரனுக்கே.

தருக்கினவாளரக்கன்முடிபத்திறப்பாதத்தன்று
லொருக்கினவாறடியேனைப்பிறப்பறுத்தாளவல்லா
னெருக்கினவானவர்தேவர்கள்கூடிக்கடைந்தநஞ்சைப்
பருக்கினவாறென்செய்கேனொற்றியூருறைபண்டங்கனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒற்றியூருமொளிமதிபாம்பினை, யொற்றியூருமப்பாம்புமதனையே
யொற்றியூரவொருசடைவைத்தவ, னொற்றியூர்தொழநம்வினையோயுமே.

வரையனாருயர்தோளுடைமன்னனை, வரையினால்வலிசெற்றவர்வாழ்விடந்
திரையினார்புடைசூழ்திருவொற்றியூர், உரையினார்பொலிந்தாருயர்ந்தார்களே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த் திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளத்தைச்சடையில்வைத்தவேதகீதன்றன்பாத
மெள்ளத்தானடையவேண்டின்மெய்தருஞானத்தீயாற
கள்ளத்தைக்கழியநின்றார்காயத்துக்கலந்துநின்று
வுள்ளத்துளொளியுமாகுமொற்றியூருடையகோவே.

வெறுத்துகப்புலன்களைஞ்சும்வேண்டிற்றுவேண்டுநெஞ்சே
மறுத்துகவார்வச்செற்றக்குரோதங்களானமாயப்
பொறுத்துகப்புட்பகத்தேருடையானையடாலூன்றி
யொறுத்துகந்தருள்கள்செய்தானொற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்த் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓம்பினேன் கூட்டைவாளாவுள்ளத்தோர்கொடுமைவைத்துக்
காம்பிலாமுழைபோலக்கருதித்தேமுகக்கமாட்டேன்
பாம்பின்வாய்த்தேரைபோலப்பலபலநினைக்கின்றேனை
யோம்பிநீயுய்யக்கொள்ளாயொற்றியூருடையகோவே.

மனமெனுந்தோணிபற்றிமதியெனுங்கோலையூன்றிச்
சினமெனுஞ்சரக்கையேற்றிச்செறிகடலோடும்போது
மதனெனும்பாறைத்தாக்கிமறியும்போதறியவொண்ணா
துனையுனுமுணாவைநல்காயொற்றியூருடையகோவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்தத்திருப்பதிகத்தி லிவ்விரண்டு தேவாரங்களே யிருக்கின்றன.

அங்கிருக்கின்றநாளில் அதற்குச் சமீபத்திலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத்தரிசிக்க விரும்பி பார்வதி சமேதராகிய பரமசிவன் வாழாநின்ற திருப்பாசூரென்னுந் தலத்தையடைந்து கடவுளைத் தொழுது "முந்திமூவெயிலெய்த முதல்வனொென" எடுத்தத திருகுறுந்தொகையுந்திருத்தாண்டகமும் பாடியருளினர்.

திருப்பாசூர்த் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முந்திமூவெயிலெய்தமுதல்வனார், சிந்திப்பார்வினைதீர்த்திடுஞ்செல்வனார்
அந்திக்கோன்றனக்கேயருள்செய்தவர், பந்திச்செஞ்சடைப்பாசூரடிகளே.

திரியுமூவெயில்செங்கணையொன்றினா,லெரியவெய்தனரேனுமிலங்கைக்கோ
னெரியவூன்றியிட்டார்விரலொன்றினார், பரியர்நுண்ணியர்பாசூரடிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாசூர்த் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்ணாகி நிலனாகி விசும்புமாகி வேலைசூழ்ஞாலத்தார் விரும்புகின்ற, வெண்ணாகி யெழுத்தாகி யியல்புமாகி யேழுலகுந்தொழுதேத்திக் காணநின்ற, கண்ணாகி மணியாகிக காட்சியாகிக் காதலித்தங்கடியார்கள்பரவநின்ற, பண்ணாகி யின்னமுதம்பாசூர்மேய பரஞ்சுடரைக்கண்டடியே னுய்ந்தவாறே.

வேந்தனெடுமுடியுடைய வரக்கர்கோமான் மெல்லியலாளுமைவெருவ விரைந்திட்டோடிச், சாந்தமெனநீறணிந்தான் கயிலைவெற்பைத்தடக்கையாலெடுத்திடலுந் தாளாலூன்றி, யேந்துதிரடிண்டோளுந்தலைகள்பத்துமிறுத்தவன்றனிசைகேட்டே யிரக்கங்கொண்ட, பாந்தளணிசடைமுடி யெனம்பாசூர்மேய பரஞ்சுடரைக் கண்டடியேனுய்ந்தவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அத்திருப்பதியை விட்டுநீங்கி அயலிலுள்ள திருப்பதிகளெல்லாம் சென்று வணங்கி உண்மை வழுவாத குடிகள் வாழாநின்ற பழையனூரென்னும் திருவாலங்காட்டை யடைந்து திருவாலங் காட்டுறையுஞ் செல்வர்தாமெனத் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருவாலங்காட்டுத் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்றாயுலகனைத்துமானார்தாமேயூழிதோறூழியுயர்ந்தார்தாமே
நின்றாகியெங்குநிமிர்ந்தார்தாமேநீர்வளிதீயாகாசமானார்தாமே
கொன்றாடுங்கூற்றையுதைத்தார்தாமேகோலப்பழனையுடையார்தாமே
சென்றாடுந்தீர்த்தங்களானார்தாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே

மாலைப்பிறைசென்னிவைத்தாதாமேவண்கயிலைமாமலையைவந்தி[illegible]த
நீலக்கடல்சூழிலங்கைக்கோனைநெரியவிரலாலடர்த்தார்தாமே
பாலொத்தமேனிநிறத்தார்தாமேபழனைப்பதியையுடையார்தாமே
சீலத்தாரேத்துந்திறத்தாதாமேதிருவாலங்காட்டுறையுஞ்செல்வர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருக்காரிக்கரை யென்னுந் திருப்பதியை வணங்கி அப்பாற் சென்று பல திருப்பதிகளையும் பலமலைகளையும் வணங்க விருப்பங்கொண்டு பலகாடுகளைக்கடந்து தென்கைலாயமாகிய திருக்காளத்தியை யடைந்து பொன்முகலியென்னுந் திருநதியில் ஸ்நானஞ் செய்து காளத்திமலையின் அடிவாரத்தில் வீழ்ந்து வணங்கி காளத்திநாதர் வசிக்கின்ற மலையின்மீதேறிவலம்வந்து கடவுளை வணங்கி "யென்கண்ணுள்ளானென்னுந்" திருத்தாண்டக மருளிச்செய்தார்.

திருக்காளத்தித் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விற்றானென்றில்லாத நல்கூர்ந்தான்காண்வியன்கச்சிக்கம்பன்காண் பிச்சையல்லான், மற்றாணென்றில்லாதமாசதூரன்காண் மயானத்துமைந் தன்காண் மாசொன்றில்லாப், பொற்றூண்காண் மாமணிநற்குன்றொப்பா ன்காண் பொய்யாதபொழிலேழுந்தாங்கிநின்ற, கற்றூண்காண் காளத்திகா ணப்பட்ட கணநாதனகாணவனெனகண்ணுளானே.

உண்ணாதவருநஞ்சமுண்டான்றான்கா ணூழித்தீயன்னான்காணுகப் பார்காணப், பண்ணாரப்பல்லியம்பாடினான்காண் பயின்றநால்வேதத்தின் பண்பினனகா, ணண்ணாமலையான்காணடியாரீட்ட மணிகள் தொழுதேத்த வருளுவான்காண், கண்ணாரக்காண்பார்க்கோர் காட்சியான்காண் காளத்தி யானவனெனகண்ணுளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மலைச் சிகரத்தி லெழுந்தருளிய பரமசிவனதுமருங்கில் முன் னேநிற்கும் வில்லைப் பெரியகையிலேயுடைய கண்ணப்ப நாயனாருடைய திருவடிகளை வணங்கிச் சிலநாளங்கிருந்து பின் உத்தரகைலாசத்திலே பர மசிவன் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கோலத்தைத் தரிசிக்க விரும்பி, திருக்கா ளத்திமலையினின்றும் நீங்கி உத்தரதிசையி லிருக்கின்ற ஸ்ரீ சைலத்தை அடைந்து வணங்கி, திருப்பதிகம்பாடி யருளினார்.

திருப்பருப்பதத் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கன்றினார்புரங்கள்மூன்றுங்கனலெரியாகச்சீறி
நின்றதோருருவந் தன்னைநீர்மையுநிறையுங்கொண்டு
ஒன்றியாங்குமையுந்தாமுமூர்ப்பலிதேர்ந்துபின்னும்
பன்றிப்பின்வேடராகிபருப்பதநோக்கினாரே.

அடல்விடையூர்தியாசியரக்கன்றோளடரவூன்றிக்
கடல்விடைநஞ்சமுண்டகறையணிகண்டனார்தாஞ்
சுடர்விடுமேனிதன்மேற்சுண்ணவெண்ணீறுபூசிப்
படர்சடைமதியஞ்சேர்த்திப்பருப்பதநோக்கினாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு காசியை வணங்கிக்கொண்டு அதற்கு அப்பால் இருக்கின்றக ற்சுரத்திலே சாகமூலபலங்கள் புசித்தலையும் ஒழுந்து, கைலாசதரிசனஞ் செய்யல் வேண்டு மென்னும் அத்தியந்த அபிலாஷையால் இராப்பகல்

விடாது நடந்தார் அதனால் அவருடைய கால்கள் பரடுவரைக்குந்தேய்ந்தன தேய்ந்தும் ஆசைமேலீட்டினால் தம்முடைய இரண்டு கைகளையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு தாவிச்சென்றார். அந்தக் கைகளும் மணிக்கட்டு அளவுந் தேய்ந்து கரைந்து சிதைந்தன பின்னும் ஆசை சிறிதுங் குன்றுதலின்றி மேலிடுதலால் கொடியநெருப்பை யொத்த வெவ்விய பருக்கைக்கற்கள் பொருந்திய மார்க்கத்தில் மார்பினால் நகர்ந்து போயினார் மார்பம் தசைசிதைந்து சிந்த எலும்புகளும் முறியலுற்றன பின் புரண்டு புரண்டு போயினார் அதனால் தேகம் முழுதும் அரைய நாயனார் கைலாசகிரியினிடத்தே பதிந்த அன்பின் உறுதியினால் மெல்ல நகருதற்குங் கூடாமையால வழியிலே கிடந்தார் அப்பொழுது பரமசிவன் அப்பமூர்த்தியை மீளவும் தமிழ்நாட்டிற் செலுத்தி அந்நாட்டிலுள்ளோர் உய்யும் பொருட்டுத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம் பாடுவித்தற்கும், அவ்வப்பமூர்த்தியுடைய கருத்தையும் மாயின்றி முடித்தற்கும், திருவுளங்கொண்டு அவ்விடத்தில் ஒரு தடாகத்தை உண்டாக்கி, ஒரு முனிவர் வடிவங்கொண்டு அந்நாயனார் முன் வந்து நின்று, நீர் இங்ஙனம் எவ்வளவு அழிந்துபோக வருந்துதற்கேது இந்தக் கொடிய காட்டில் எதன்பொருட்டு வந்தீரென்று கேட்டார்.

அப்பமூர்த்தி மாதவரியாருடைய யருந்தா வீரத்தையும் விழுநிலையையும் உடைய அந்த முனிவரைக் கண்ட பொழுது பேசுதற்கு அற்ப சக்தியுண்டாக அவரை நோக்கி, முனிவரே நமது நாயகராகிய பரமசிவன் உத்தர கைலாயத்திலே உமாதேவி சமேதராய் வீற்றிருக்கின்ற கோலத்தைத் தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு விரும்பிவந்தேன் என்றார் அதற்கு முனிவர், தேவர்களாலும் அடையப்படுதற்கு அரியதாகிய ஸ்ரீமத்கைலாசகிரி மனிதர்களால் அடையப்படுதற்கு எளியதாமோ இந்தக் கொடுஞ்சுரத்திலே வந்து என்செய்தீர் இனித்திரும்பி விடுதலே உத்தமம் என்றார், உடனே அப்பமூர்த்தி கைலாசகிரியில் இருக்கின்ற சுவாமியுடைய திருக்கோலத்தைத் தரிசித்தன்றி அநித்தியமாகிய இந்தத் தேகத்தைக் கொண்டு திரும்பேனென்று மறுத்தார். சுவாமி அவருடைய துணிவைக் கண்டு மறைந்தருளி, ஆகாயத்தில் அசரீரியாகி நின்று நாவுக்கரசனே எழுந்திரு என்றார் உடனே அப்பமூர்த்தி அழிந்த உறுப்புகளெல்லாம் முன்போல நிரம்பப்பெற்று சிறந்த தேகத்தோடும் எழுந்து சுவாமி தேவரீர் கைலாசகிரியில் இருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அடியேன் தரிசித்து வணங்கும்பொருட்டு அருள்செய்யும் என்று பிரார்த்தித்து நமஸ்காரம் பண்ணினார். அப்பொழுது பரமசிவன் நீ இந்தத் தடாகத்திலே முழுகித் திருவையாற்றை அடைந்து நம்மைக் கைலாசகிரியில் வீற்றிருக்கும் அந்தக் கோலத்திலே தரிசித்து வணங்கு என்று பணித்தார் அப்பமூர்த்தி அப்பணியைச் சிரமேற்கொண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதி தடாகத்திலே முழுகி திருவையாற்றில் விளங்குகின்

றதூர் வாவியின் மேலே தோன்றிக் கரையிலேறி வழியிலே அந்தத் திருப் பதியிலுள்ள சராசரங்கள் தங்கள் தங்கள் துணையோடும் பொலிதலைக்கண் டு அவைகளைச் சிவமும் சத்தியுமாகப் பார்த்து வணங்கிக்கொண்டு, ஆலய த்திற்கு முன்னே சென்றார். அவ்வாலயம் கைலாசகிரியாக, அதனிடத்தே வேதங்களும் சிவாகமங்களும் இருபக்கத்திலும் வாழ்த்தவும் தும்புருநாரத ரென்னும் இருவரும் யாழ்வாசிக்கவும், பிரமவிஷ்ணுக்களிருவரும் வஸ்தி ரத்தை ஒதுக்கி வாய்புதைக்கையினாலே பொத்திக்கொண்டு ஒதுங்கி நின்று தத்தங் குறைகளைச் சொல்லவும் பூதகணங்கள் கடைதோறுங் காக்கவும் தே வர் சித்தர் அசுரர் சாரணர் காந்தருவர் கின்னரர் இயக்கர் விஞ்சையர் முத லாகிய கணத்தவர்கள் துதிக்கவும் நந்திகேசுரர் கையிலே பிரம்பைத் தரித் துக்கொண்டு பணிசெய்யவும், காருண்ய ஸ்வரூபியாகிய பரமசிவன் ஒருதி வ்யாசனத்தின் மேலே அநந்தகோடி சூரியப்பிரகாசத்தோடும் பார்வதிசமே தராய் வீற்றிருந்தருளினார். அப்படி இருந்ததை அப்பமூர்த்தி கண்டமாத் திரத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து உடைதடுமாற உரோமஞ் சிலிர்ப்ப ஆன ந்த அருவிசொரிய கரையிறந்த அன்புபெருக [illegible] ச்செல்ல மிகுந்துபோய் தெவிட்டுதலில்லாத பிரமானந்தமாகிய சிவானந் தாமிர்தத்தைப்பருகி சந்நிதானத்திலே ஆனந்தக்கூத்தாடித் திருத்தாண் டகங்கள் பாடினார் கைலாசபதியாகிய கடவுள் தம்முடைய திருக்கோலத் தை இப்படி அப்பமூர்த்திக்குத்தரிசிப்பித்து பின்மறைந்தருள அவ்வப்பமூ ர்த்தி புலம்பவருந்தி பின் ஒருவாறுதெளிந்து திருப்பதிகங்கள் பாடிக்கொ ண்டு அந்தத் திருப்பதியில் இருந்தார்.

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரார்திரிபுரங்கணீறுநோக்குமனலாடியாரூரதேயென்றேனானே
கூரார்மழுவாட்படையென்றேந்திக்குறட்பூதப்பல்படையாயென்றேனானே
பேராயிரமுடையாயென்றேனானேபிறைசூடும்பிஞ்ஞகனேயென்றேனானே
யாராவமுதேயென்னையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே.

வில்லாடிவேடனேயென்றேனானேவெண்ணீறுமெய்க்கணிந்தாயென்றேனானே
சொல்லாயசூழலாயென்றேனானேசுலாவாயதொன்னெறியேயென்றேனானே
எல்லாமாமென்னுயிரேயென்றேனானேயிலங்கையர்கோன்றோளிறுத்தாயென்றேனா
யல்லாவினைதீர்க்குமையாறனேயென்றென்றேநானரற்றிநைகின்றேனே.[னே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓசையொலியெலாமானாய்நீயேயுலகுக்கொருவனாய்நின்றாய்நீயே
வாசமலரெலாமானாய்நீயேமலையான்மருகனாய்நின்றாய்நீயே
பேசப்பெரிதுமினியாய்நீயேபிரானாயடியென்மேல்வைத்தாய்நீயே
தேசவிளக்கெலாமானாய்நீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

ஆருமறியாவிடத்தாய்நீயேயாகாயந்தேரூரவல்லாய்நீயே
பேரும்பெரியவிலங்கைவேந்தன்பெரியமுடிபத்திறுத்தாய்நீயே
யூரும்புரமூன்றுமட்டாய்நீயேயொண்டாமரையானுமாலுங்கூடித்
தேருமடியென்மேல்வைத்தாய்நீயேதிருவையாறகலாதசெம்பொற்சோதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வாறு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ஆநந்தமடைய கைலாயத்தில் பார்வதியோடும் எழுந்தருளிய திருக்கோலத்தைத் திருவையாற்றில் பரம சிவனா ரிருந்து தரிசனங்கொடுத்து மறைய வாகீசருந் தரிசித்து ஆண் டவனார் தந்தருளிதுவோ வென்று பரவசமடைந்துதாம்கண்ட திருக்கோ லத்தைக் கண்டேனென்று பாடியருளினார்.

திருவையாறு-பண்-காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதர்ப்பிறைக்கண்ணியானைமலையான்மகளொடும்பாடிப்
போதொடுநீர்சுமந்தேத்திப்புகுவாரவர்பின்புகுவே
னியாதுஞ்சுவடுபடாமலையாறடைகின்றபோது
காதன்மடப்பிடியோடுங்களிறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

வளர்மதிக்கண்ணியினானைவார்குழலாளொடும்பாடிக்
களவுபடாததோர்காலங்காண்பான்கடைக்கணிக்கின்றே
னளவுபடாததோரன்போடையாறடைகின்றபோது
இளமணநாகுதழுவியேறுவருவனகண்டேன்
கண்டேனவர்திருப்பாதங்கண்டறியாதனகண்டேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவையாற்றி லெழுந்தருளிய கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து குறுந்தொகை நேரிசை விருத்த ம்திருத்தாண்டகமுதலிய பதிகங்களைப்பாடிக்கொண்டு திருத்தொண்டு செ ய்து அங்கு சிலநாளமர்திருந்தனர்.

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைவாய்தலுளான்வந்தசிரியன், பொந்துவாயபுலால்வெண்டலைக்கையி
முந்திவாயதோர்மூவிலைவேல்பிடித், தந்திவாயதோர்பாம்பனையாறரோ.[னன்

அரக்கின்மேனியனந்தளிர்மேனிய, வரக்கின்சேவடியாளஞ்சலஞ்சலென்
றரக்கனீரைந்துவாயுமலறவே, யரக்கினானடியாலுமையாறனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தைவண்ணத்தராய்த்திறம்பாவண, முந்திவண்ணத்தராய்முழுநீறணி
சந்திவண்ணத்தராய்த்தழல்போல்வதோ, ரந்திவண்ணமுமாவரையாறரே.

எடுத்தவாளரக்கன்றிறல்வண்ணமு, மிடர்க்கண்போற்பெரிதாகியவண்ணமு
கடுத்தகைக்கோம்பாலிசைவண்ணமு, மடுத்தவண்ணமுமாவரையாறரே. [ங்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவையாறு - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கங்கையைச்சடையுள்வைத்தார்கதிர்பொறியரவம்வைத்தார்
திங்களைத்திகழவைத்தார்திசைதொழுவும்வைத்தா
மங்கையைப்பாகம்வைத்தார்மான்மறிமழுவும்வைத்தா
ரங்கைபுள்ளனலும்வைத்தாரையனையாறனாரே.

இரப்பவர்க்கீயவைத்தாரீபவர்க்கருளும்வைத்தார்
கரப்பவர்தங்கட்கெல்லாங்கடுநரகங்களவைத்தா
பரப்புநீர்க்கங்கைதன்னைப்படர்சடைப்பாகம்வைத்தா
ரரக்கருக்கருளும்வைத்தாரையனையாறனாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டனாய்ச்சமணரோடேகூடிநான்கொண்டமாலைத்
துண்டனேசுடர்கள்சோதிதூநெறியாகிநின்ற
வண்டனேயமரரேறேதிருவையாறமர்ந்ததேனே
தொண்டனேன்தொழுதுன்பாதஞ்சொல்லிநான்றிரிகின்றேனே.

அறிவிலாவரக்கனோடியருவரையெடுக்கலுற்று
முழுகினன்முறுக்கங்கண்டுமூதறிவாளனோக்கி
நிறுவினன்சிறுவிரலானெரிந்துபோய்நிலத்தில்வீழ
வறிவினலருள்கள்செய்தான்திருவையாறமர்ந்ததேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தானலாதுலகமில்லைசகமலாதடிமையில்லை
கானலாலாடலில்லைகருதுவார்தங்களுக்கு
வானலாதருளுமில்லைவார்குழல்மங்கையோடு
மானலாலூர்தியில்லையையனையாறனார்க்கே.

மலையலாலிருக்கையில்லைமதித்திடவரக்கன்றன்னைத்
தலையலால்நெரித்ததில்லைதடவரைக்கீழடர்த்து
நிலையிலாபுரங்கள்மூன்றும்நெருப்பலால்விரித்ததில்லை
உலையினார்பொனனிமணனுமையனையாறனார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

குறுவித்தவாகுற்றநோய்வினைகாட்டிக்குறுவித்தநோ
யுறுவித்தவாவுற்றநோய்வினைதீர்ப்பானுகந்தருளி
யறிவித்தவாறடியேனையையாறனடிமைக்களே
செறிவித்தவாதொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கீழெனையே.

கறுசகமிட்டார்கண்டங்கங்கைசடைமேற்கரந்தருளி
யிறுத்துமிட்டாரிலங்கைக்கிறைதன்னையிருபதுந்தோ
ளறுத்துமிட்டாரடியேனையையாறனடிமைக்களே
பொறுத்துமிட்டார்தொண்டனேனைத்தன்பொன்னடிக்கீழெனையே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்திப்பரியனசிந்திப்பவர்க்குச்சிறந்துசெந்தேன்
முந்திப்பொழிவனமுத்திகொடுப்பனமொய்த்திரண்டு
பந்தித்துநின்றபழவினைதீர்ப்பனபாம்புசுற்றி
யந்திப்பிறையணிந்தாடுமையாறனடித்தலமே.

வலியான்றலைபத்துவாய்விட்டலறவரையடர்த்து
மெலியாவலியுடைக்கூற்றையுதைத்தவிண்ணோர்கண்முன்னே
பலிசேர்படுதலைபார்த்துப்பன்னாளும்பலரிகழ
வலியாகிநிற்குமையனையாறனடித்தலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்திவட்டத்திங்கட்கண்ணியனையாறமர்ந்துவந்தென
புந்திவட்டத்திடைப்புக்குநின்றானையும்பொய்யென்பனோ
சிந்திவட்டச்சடைக்கற்றையலம்பச்சிறிதலர்ந்த
நந்திவட்டத்தொடுகொன்றைவளாவியநம்பனையே.

பாடகக்கால்கழற்கால்பரிதிக்கருத்திக்கவரு
நாடகக்கானங்கைபூண்செங்கணேனத்தின்பின்போந்த
காடகக்கால்கணங்கைகொடுபூங்காலெல்கணாய்நின்றாட
லாடகச்சாலரிமான்றேர்வலவனையாறனவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின் திருவையாற்றினின்றும் நீங்கி நெய்த்தானம் மழபாடி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பூந்துருத்தியை அடைந்து சுவாமி தரிசனம் செய்து பதிகங்கள்பாடி அங்கே ஒரு திருமடங் கட்டுவித்துப் பலவகைத்தாண்டகம் தனித்தாண்டகம் - அடைவுதிருத்தாண்டகம் - திருவங்கமாலைமுதலிய திருப்பதிகங்களைப் பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருப்பூந்துருத்தித் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கென்றுமினியானை யெம்மான்றன்னை யெழிலாருமேகம்ப மேயான்றன்னை, மனக்கென்றும்வருவானை வஞ்சர்நெஞ்சிலில்லானை நின்றியூர் மேயான்றன்னைத், தனக்கென்றுமடியேனையாளாக்கொண்ட சங்கரனைச் சங்கவார் குழையான்றன்னைப், புனக்கொன்றைத்தாரணிந்த புனிதன்றன்னைப் பொய்யிலியைப்பூந்துருத்தி கண்டேனானே.

மறுத்தானை மலைகோத்தங் கெடுத்தான்றன்னை மணிமுடியோடிருபது தோளெரியக்காலா, லிறுத்தானை யெழுநரம்பினிசைகேட்டானை யெண்டிசைக்குங் கண்ணானைசிரமேலொன்றை, யறுத்தானை யமரர்களுக்கமுதீந்தானை யாவர்க்குந்தாங்கொணாநஞ்சமுண்டு, பொறுத்தானைப் புண்ணியனைப் புனிதன்றன்னைப் பொய்யிலியைப்பூந்துருத்திக்கண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தித் - திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொடிகொள்செல்வவிழாக்குணலையறாக்
கடிகொள்பூம்பொழிற்கச்சியேகம்பனா
பொடிகள்பூசியபூந்துருத்திக்கக
ரடிகள்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே

துடித்ததோள்வலிவாளரக்கனைப்
பிடித்தகைகளொரிகதுற்றனகண்ணெலாம்
பொடிக்கலூன்றியபூந்துருத்திக்கர்
படிக்கொள்சேவடிக்கீழ்நாமிருப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்துருத்தி - திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாலினைமாலுறநின்றான்மலைமகடன்னுடைய
பாலனைப்பான்மதிசூடியைப்பண்புணராமதின்மேற்
போலனைப்போர்விடையேறியைப்பூந்துருத்திமகிழும்
ஆலனையாதிபுராணனைநாமடிபோற்றுவதே.

படைக்கையும்பாந்திவிழிக்கையும்பாமபுரையிடையே
வைக்கையும்வாணிழிகங்கையுமங்கைகெடுக்குறமே
மாய்க்கையரக்கனையூன்றினன்பூந்துருத்தியுறையு
மேகநல்வேதவிகிர்தனைநாமடிபோற்றுவதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பல்வகைத் திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேர்த்தொருத்தியொரு பாகத்தடங்கக்கண்டு நிலைதளரவாயிரமாமுகத்தினோடு, பாய்ந்தொருத்தி படர்சடைமேற்பாயக்கண்டு படவரவும்பனிமதியும் வைத்தசெல்வன், தாந்திருத்தித்தம்மனத்தையொருக்காத்தொண்டர் தனித்தொருதண்டேன்றிமெய் தளராமுன்னம், பூந்துருத்திபூந்துருத்தியென்பீராகிற் பொல்லாப்புலாற்றுருத்தி போக்கலாமே.

தந்தைதாயா ருடன்பிறந்தார் தாரமார்புத்திரரார் தாந்தாமாரே, வந்தவாறெங்ஙனேபோமாறேதோ மாயமாமிதற்கேது மகிழவேண்டா, சிந்தையீருமக்கொன்றுசொல்லக்கேண்மின் றிகழரவும்வளர்மதியுந் திளைக்குஞ் சென்னி, யெந்தையார்திருநாம நமச்சிவாயவென்றெழுவார்க்கிருவிசும்பி லிருக்கலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பனீயம்மைநீயைய னுநீயன்புடையமாமனுமாமியுநீ
யொப்புடையமாதருமொண்பொருளுநீயொருகுலமுஞ்சுற்றமுமோரூருநீ
துய்ப்பனவுமுய்ப்பனவுந்தோற்றுவாய்நீதுணையாயென்னெஞ்சந்துறப்பிப்
பாயிப்பொன்னீயிம்மணிநீயிம்முத்துநீயிறைவனீயேறூர்ந்தசெல்வனீயே[பாய்நீ

சங்கநிதிபதுமநிதியிரண்டுந்தந்துதரணியொடுவானாளத்தருவரேனு
மங்குவாரவர்செல்வமதிப்போமல்லோமாதேவர்க்கேகாந்தரல்லாராகில்
அங்கமெலாங்குறைந்தழுகுதொழுநோயராயாவுரித்துத்தின்றுழலும்புலையரேனுங்
கங்கைவார்சடைக்கரந்தார்க்கன்பராகிலவர்கண்டீர்நாம்வணங்குங்கடவுளாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடைவுதிருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருப்பள்ளிவரைவில்லாப் புரமூன்றெய்து புகழ்ந்தரியச்சலந்தர னைப்பிளந்தான்பொற்சக், கரப்பள்ளிதிருக்காட்டுப்பள்ளிகள்ளார்கமழ்கொ ல்லியறைப்பள்ளிகலவஞ்சாரற், சிரப்பள்ளி சிவப்பள்ளி செம்பொன்பள் ளிசெழுநனிபள்ளி தவப்பள்ளிசீர், பரப்பள்ளியென்றென்று பகர் வோரெல்லாம் பரலோகத்தினிதாகப்பாலிப்பாரே.

கயிலாயமலையெடுத்தான் கரங்களோடுஞ் சிரங்களுரநெரியக்கால் வி ரலாற்செற்றோன், பயில்வாய்பராய்த்துறைதென்பாலைத் துறைபண்டெ ழுவர் தவத்துறைவெண்டுறைபைம்பொழிற், குயிலாலந்துறைசோற்றுத் துறை பூந்துறைபெருந்துறையுங்குரங்காடுதுறையினோடு, மயிலாடுதுறைகடம் பந்துறையாவடுதுறைமற்றுந்துறையனைத்தும்வணங்குவோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅங்கமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையேநீவணங்காய், தலை-மாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலேபலிதேருந்தலைவனைத், தலையேநீவணங்காய்.

தேடிக்கண்டுகொண்டேன், திரு-மாலொடுநான்முகனுந்.
தேடித்தேடொணாத்தேவனையென்னுளே, தேடிக்கண்டுகொண்டேன்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருக்கும் பொழுது பாண்டி நாட்டிற் சென்று சமணர்களை வாதில் வென்று சைவஸ்தாபனம் பண்ணி பாண்டியராஜனுடைய கூனை நிமிர்த்தருளிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் அந்நாட்டினின்றும் நீங்கி சோழமண்டலத்தை அடைந்து அப்பமூர்த்தி திருப்பூந்துருத்தியிலிருத்தலைக் கேள்வியுற்று அதற்குச் சமீபத்திலே வந்தருளினார். அதை அப்பமூர்த்தி அறிந்து மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படி சென்று, அவர் வரும் எல்லையை அடைந்து, திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக் கேட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படி சூழ்ந்த அடியார்களுடைய நெருக்கத்திலே தம்மை ஒருவரும் இன்னாரென்று அறியாதபடி உட்புகுந்து, அவர் ஏறிவரும் முத்துச் சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கிக்கொண்டு வந்தார் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி, திருப்பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே, அப்பர் எங்குற்றார் என்று வினவ அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி அடியேன் தேவரீரைத் தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப்பெற்று இங்குற்றேன் என்றார். உடனே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அதிசீக்கிரமாகச் சிவிகையினின்றும் இறங்கி, மனப்பதைப்போடு அப்பமூர்த்தியை வணங்க, இவரும் தம்மை அவர் வணங்குதற்குமுன் தாம் அவரை வணங்க அதுகண்ட அடியார்களெல்லோரும் வணங்கி ஆனந்த கோஷம் செய்தார்கள், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி வாகீசரோடும் திருப்பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திதாம் பாண்டிநாட்டிற்சென்று சமணர்களை வாதில்வென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூனை நிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியை வளர்த்ததையும், பாண்டிமாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் மந்திரியாராகிய குலச்சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும், வாகீசருக்குச்சொல்லியருளினார். வாகீசர் தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திக்கு சொல்லியருளினார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தொண்டை நாட்டுக்கு யாத்திரை செய்யவிரும்பித் திருப்பூந்துருத்தியினின்றும் புறப்பட வாகீசர் பாண்டிநாட்டுக்கு யாத்திரைசெய்ய விரும்பிப் புறப்பட்டு, அப்பாண்டிநாட்டை அடைந்து திருப்புத்தூரை வணங்கிக்கொண்டு மதுரையிற்சென்று சுவாமி தரிசனம்செய்து "முளைத்தானை யென்றெடுத்துத் திருத்தாண்டகமும், திருநேரிசையும் பாடியருளிப் பாண்டிமாதேவியாரும் கூனிமிர்ந்த பாண்டியரும் குலச்சிறையாரும் வணங்கித் துதிக்கச் சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருவாலவாய்த் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முளைத்தானையெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ்சடைமுடிமே
ன்முகிழ்வெண்டிங்கள், வளைத்தானைவல்லசுரர் புரங்கள்மூன்றும் வரைசி
லையாவாசுகிமா நாணாக்கோத்துத், துளைத்தானைச் சுடுசரத்தாற் றுவளநீ
றாத் தூமுத்தவெண்முறுவலுமையோடாடித், திளைத்தானைத் தென்கூடற்
றிருவாலவாய்ச் சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

தூர்த்தானைத்தோள்முடிபத்திறுதகான்றன்னைத்தொன்னநம்பினின்
னிசைகேட்டருள்செய்தானை, பார்த்தனைப்பணிகண்டு பரிந்தான்றன்னைப்ப
ரிந்தவற்குப் பாசுபதமீந்தான்றன்னை, யாத்தனையடியேனுக் கன்பன்றன்னை
அளவில்லாப்பல்லூழிகண்டுநின்ற, தீர்த்தனைத்தென்கூடற் றிருவாலவா
ய்ச்சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய்த் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரண்ணாவென்றென்
றோதியேமலர்கடூவியொருங்கிநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்சூடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனேயருள்செய்யாயே.

பொடிகொடுபூசிப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றுள்ளகென்றுமபிதறிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனேயாலவாயிலப்பனேயருள்செய்யாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மதுரையைநீங்கி, திருப்பூவணம் வந்து ஆலயத்துட்சென்றபோ
து சுவாமியெதிரில் காட்சிகொடுக்க தரிசித்து வணங்கி "வடிவேறுதிரிசூல"
மென்னுந் திருத்தாண்டகம் பாடியருளினார்.

திருப்பூவணந் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வடிவேறுதிரிசூலந் தோன்றுந்தோன்றும் வளர்சடைமேலிளமதியந்
தோன்றுந்தோன்றுங், கடியேறுகமழ்கொன்றைக் கண்ணிதோன்றுங் காதி
ல்வெண்குழைதோடு கலந்துதோன்றும், இடியேறுகளிற்றுரிவைப் போர
வைதோன்று மெழிறிகழுந்திருமுடியு நிலவித்தோன்றும், பொடியேறுதிரு
மேனி பொலிந்துதோன்றும் பொழிறிகழும்பூவணத்தெம்புனிதனார்க்கே.

ஆருருவவுள்குவா ருள்ளத்துள்ளே யவ்வுருவாய்நிற்கின்ற வருளுந் தோன்றும், வாருருவப்பூண்முலைநன்மங்கைதன்னை மகிழ்ந்தொருபால்வைத்துகந்த வடிவுந்தோன்றும், நீருருவக்கடலிலங்கையரக்கர்கோனை நெறுநெறெனவடர்த்திட்ட நிலையுந்தோன்றும், போருருவக்கூற்றுதைத்த பொற்புந் தோன்றும பொழிறிகழும்பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு ஸ்ரீராமனுக்குப பெரும்பாதகநீத்த கடவுளைத் தொழுதற்கு நினைந்து இராமீச்சரத்திற்சென்று சுவாமி தரிசனஞ் செய்து, திருநேரிசைகள் முதலானபதிகங்களைப்பாடித் தொண்டுசெய்து அங்கு இருந்தார்.

திருவிராமேச்சுரத் - திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாசமுங்கழிக்ககில்லாவரக்கரைப்படுத்தேதக்க
வாசமிக்கலர்கள்கொண்டுமதியினால்மால்செய்கோயி
னேசமிக்கன்பினாலேநினைமினீர்நின்றுநாளுந்
தேசமிக்கானிருந்ததிருவிராமேச்சரமே.

பரைகளொத்தேயுயர்ந்தமணிமுடியரக்கர்கோனை
விரையமுற்றவொடுக்கிமீண்டுமால்செய்தகோயி
லரைகளைமுத்தர்வணங்குந்திருவிராமேச்சரத்தை
யுரைகள்பத்தாலுரைப்பாருள்குவாரன்பினாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருநெல்வேலி திருக்கானப்பேர் முதலாகிய ஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு, சோழமண்டலத்துக்குத் திரும்பிவந்து திருப்புகலூரையடைந்தார். திருப்புகலூரிலே தினந்தோறும் சுவாமிதரிசனம் பண்ணி, திருமுன்றிலிலே கைத்தொண்டுசெய்துகொண்டு இருந்தார், இருக்கும நாட்களிலே நின்ற திருத்தாண்டகம் தனித்தாண்டகம் - க்ஷேத்திரக்கோவை-குறைந்த திருநேரிசை-தனிநேரிசை - நினைந்த திருநேரிசை - ஆருயிர்த்திருவிருத்தம்-தசபுராணத்தடைவு - பாவநாசப்பதிகம் - சரக்கறைத்திருவிருத்தம் முதலிய திருப்பதிகங்களைப் பாடியருளினர்.

நின்ற திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருநிலனாய்த்தீயாகி நீருமாகி யியமானனாயெறியுங்காற்றுமாகி
யருநிலயதிங்களாய்ஞாயிறாகி யாகாசமாயட்டமூர்த்தியாகிப்
பெருநலமுங்குற்றமும்பெண்ணுமாணும்பிறருருவுந்தம்முருவுந்தாமேயாகி
நெருநலையாயின்றாகிநாளையாகிநிமிர்புன்சடையடிகணின்றவாறே.

மாலாகிநான்முகனாய்மாபூதமாய மருக்கமாயருக்கமாய்மகிழ்வுமாகிப
பாலாகியெண்டிசைக்குமெல்லையாகிப்பரப்பாகிப்பரலோகந்தானேயாகிப்
பூலோகபுவலோகசுவலோகமாய்ப்பூதங்களாய்ப்புராணன்றானேயாகி
யேலாதனவெல்லாமேல்விப்பானாயெழுஞ்சுடராயெம்மடிகணின்றவாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆமயந்தீர்த்தடியேனையாளாக்கொண்டா ரதிகைவீரட்டானமாட்சி
கொண்டார், தாமரையோன்சிரமரிந்து கையிற்கொண்டார் தலையதனிற்ப
லிகொண்டார் நிறைவாந்தன்மை வாமனனார்மாகாயத்துதிரங்கொண்டார்மா
னிடங்கொண்டார் வலங்கைமழுவாட்கொண்டார், காமனையுமுடல்கொண்
டார் கண்ணானோக்கிக் கண்ணப்பர்பணியுங்கொண்டார்காபாலியாரே.

[illegible] டமேறக்கொண்டார் குடமுழநந்தீசனை
வாசகனாக்கொண்டார், [illegible] கொண்டார் வெ
ன்றலை [illegible] கொண்டார், [illegible] துதமது பே
ராக்கொண்டார் [illegible] கொண்டார் [illegible] பூதகணங்கள், இராவண
னென்பவனை [illegible] திருவடிகள் [illegible] சீரகத்தைனை பாட்
கொண்டார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

க்ஷேத்திரக்கோவைத் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைச்சிற்றம்பலமுஞ் செம்பொன்பள்ளிதேவன்குடி சிராப்பள்ளி
தெங்கூர், கொல்லிக்குளிரறைப்பள்ளிக் கோவல்வீரட்டங் கோகரணங்
கோடிகாவு, முல்லைப்புறவமுருகன்பூண்டி முழையூர்பழையாறைசத்திமுற்
றங், கல்லிற்றிகழ்சீரார்காளத்தியுங்கயிலாயநாதனையேகாணலாமே.

புலிவலம்புத்தூர்புகலூர்புன்கூர் புறம்பயம்பூவணம் பொய்கைநல்லூர், வலிவலமாற்பேறுவாய்மூர்வைகல்வலஞ்சுழிவாஞ்சியம் மருகல்வன்னி, நிலமலிநெய்த்தானத்தோடெத்தானத்து நிலவுபெருங்கோயில்பல கண்டாற்றொண்டீர், கலிவலிமிக்கோனைக்கால்விரலாற்செற்ற கயிலாயநாதனையே காணலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறைந்ததிருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வென்றிலேன்புலன்களைந்தும்வென்றவர்வளாகந்தன்னில்
சென்றிலேனாதலாலேசெந்நெறியதற்குச்சேயே
னின்றுளேனாளும்புகின்றேனீசனேனீசனேயோ
வின்றுளேனாளையில்லேனென்செய்வான்றோன்றினேனே.

வெட்டனவுடையனாகிவீரத்தான்மலையெடுத்த
துட்டனைத்துட்டுத்தீர்த்துச்சுவைபடக்கீதங்கேட்ட
வட்டமாமூர்த்தியாயவாதியையோதிநாளு
மெட்டனையெட்டுமாட்டேனென்செய்வான்றோன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தம்மானங்காப்பதாகித்தையலார்வலையுளாழ்ந்து
அம்மானையமுதன்றன்னையாதியையந்தமாய
செம்மானவொளிகொண்மேனிச்சிந்தையுளொன்றிநின்ற
வெம்மானைநினையமாட்டேனென்செய்வான்றோன்றினேனே.

வளைத்துநின்றைவர்கள்வர்வந்தெனைநடுக்கஞ்செய்யச்
தளைத்துவைத்துலையையேற்றித்தழலெரிமடுத்தநீரிற்
றிளைத்துநின்றாடுகின்றவாமைபோற்றெளிவிலாதே
னிளைத்துநின்றாடுகின்றேனென்செய்வான்றோன்றினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டனேன்பட்டதென்னே தூயகாவிரியினன்னீர்
கொண்டிருக்கோதையாட்டிக்குங்குமக்குழம்புசாத்தி
யிண்டைகொண்டேறநோக்கியீசனையெம்பிரானைக்
கண்டனைக்கண்டிராதேகாலத்தைக்கழித்தவாறே.

பெருவிரலிறைதானூன்றப்பிறையெயிறிலங்கவங்காந்
தருவரையனையதோளானரக்கனன்றலறிவீழ்ந்தா
னிருவருமொருவனாயவுருவமங்குடையவள்ளல்
திருவடிசுமந்துகொண்டுகாணானதிரியுமாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருளவாமனத்தனாகிமயங்கினேன்மதியிலாதே
னிருள்வாவறுக்குமெந்தையிணையடிநீழலென்னு
மருளவாப்பெறுதலின்றியஞ்சிநானலமந்தேற்குப்
பொருளவாத்தந்தவாறேபோதுபோயாயிற்றன்றே.

நடுவிலாக்காலன்வந்துநணுகும்போதறியவொண்ணா
தடுவனவஞ்சுபூதமவைதனக்காற்றலாகே
படுவனபலவுங்குற்றமபாங்கிலாமனிதவாழ்க்கை
கெடுவதிப்பிறவிசீசீகிளரொளிச்சடையினீரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தனித்திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடும்பகனட்டமாடிக்கையிலோர்கபாலமேந்தி
யிடும்பலிக்கில்லந்தோறுமுழிதருமிறைவனீரே
னெடும்பொறைமலையர்பாவைநேரிழைநெறிமென்கூந்தற்
கொடுங்குழைபுகுந்தவன்றுகோவணமரையதேயோ.

உய்த்தகாலுதயத்தும்பருமையவளடுக்கநீரா
வைத்தகாலரக்கனிகனவான்பழிதனக்குநேர்ந்தான
மொய்த்தகான்முகிழ்வெண்டிங்கண்மூர்த்தியென்னுச்சிமேல
வைத்தகால்வருந்துமென்றுவாடிநானொடுங்கினேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறுசீர்த்திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாந்திசைக்குமிருதிசைக்குமிறைவாமுறையென்
றிட்டாமரர்வெம்பூசலெனக்கேட்டெரிவிழியா
வொட்டாக்கயவர்திரிபுரமூன்றையுமோரம்பினா
லட்டானடிக்கீழ்க்கீழதன்றேயென்றனாருயிரே.

பழகவோரூர்தியானைப்பைங்கட்பாரிடம்பாணிசெய்யக்
குழலுமுழவொடுமாடமாடியுயரிலங்கைக்
கிழவனிருபதுதோளுமொருவிரலாலிறுத்த
வழகனடிநிழற்கீழதன்றோவென்றனாருயிரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தசபுராணம் பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பருவரையொன்றுசுற்றியரவங்கைவிட்டவிமையோரிரிந்துபயமாத்
திருநெடுமால்நிறத்தையடுவான்விசும்புசுடுவானெழுந்தவிடம்போய்
பெருகிடமற்றிதற்கோர்பிதிகாரமொன்றையருளாய்பிரானேயெனலு
மருள்கொடுமாவிடத்தையெரியாமலுண்டவவனண்டரண்டரசே.

கடுகியதேர்செலாதுகயிலாயமீதுகருதேலுனவீரமொழிநீ
முடுகுவதன்றுதன்மமெனநின்றுபாகன்மொழிவானைநன்றுமுனியா
விரைவிடுவென்றுசென்றுவிரைவுற்றரக்கன்வரையுற்றெடுக்கமுடிதோள்
நெடுநெடுவிற்றுவீழவிரலுற்றபாதநினைவுற்றதென்றன்மனனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாவநாசம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பற்றற்றார்சேர்பழம்பதியைப்பாசூர்நிலாயபவளத்தைச்
சிற்றம்பலத்தெந்திகழ்கனியைத்தீண்டற்கரியதிருவுருவை
வெற்றியூரில்விரிசுடரைவிமலர்கோனைத்திரைசூழ்ந்த
வொற்றியூரெம்முத்தமனையுள்ளத்துள்ளேவைத்தேனே.

முந்தித்தானேமுளைத்தானைமூரிவெள்ளேறூர்ந்தானை
யந்திச்செவ்வானப்படியானையரக்கனாற்றலழித்தானைச்
சிந்தைவெள்ளப்புனலாட்டிச்செஞ்சொன்மாலையடிசேர்த்தி
யெந்தைபெம்மானென்னெம்மானென்பார்பாவநாசமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சரக்கறைத் - திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

விடையும்விடைப்பெரும்பாகாவென்விண்ணப்பம்வெம்மழுவாட்
படையும்படையாய்நிரைத்தபல்பூதமும்பாய்புலித்தோ
லுடையுமுடைதலைமாலையும்மாலைப்பிறையொதுங்குஞ்
சடையுமிருக்குஞ்சரக்கறையோவென்றனிநெஞ்சமே.

விலவந்தாடியகழலெந்தாமென்விண்ணப்பமேலிலங்குந்
தவந்தானெடுக்கத்தலைப்பத்திறுத்தனைதாழ்புலித்தோல்
சிவந்தாடியபொடிநீறுஞ்சிரமாலைசூடிநின்று
தவந்தானிருக்குந்தஞ்சரக்கறைறம்பாவென்றனிநெஞ்சமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் பரமசிவன் அந்நாயனாருடைய வைராக்கியத்தை யாவருக்குங்காட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு, அவர் திருமுன்றிற் [illegible]கைத்தொண்டு செய்யும்பொழுது உழவாரம் நுழைந்தவிடங்களெங்கும் பொன்னும் நவரத்தினங்களும் பிரகாசித்துக் கிடக்கும்படி அருள்செய்தார், நாயனார் அவைகளைக்கண்டு அவைகளை அங்கேகிடக்கின்ற பருக்கைக்கற்களோடு சமமாக எண்ணி, உழவாரத்தில் ஏந்திக் குளத்திலே விழ எறிந்துவிட்டார், பின்பு கடவுளுடைய திருவருளினால் அரம்பையர்கள் சுவர்க்கத்தினின்றும் இறங்கிவந்து, நாயனார் முன்னின்று, இசைபாடியும், கூத்தாடியும், அவர்மேற் பூக்களைப் பொழிந்தும், அவரை அணைபவர்கள் போலச் சமீபித்தும் அளகம் அவிழ இடைநுடங்க ஓடியும், திரும்பியும், வஸ்திரம் அசைய நின்றும், இப்படி அவரை மோகிப்பிக்கத்தக்க யத்தனஞ்செய்தார்கள். செய்தும் சிவனுடைய திருவடிகளையே முன்னிட்டு ஒழுகுகின்ற வாகீசருடைய சித்தநிலை சிறிதும் வேறுபடாதபடி, தாம் செய்யுந் திருப்பணியிலே உறைத்துக்கொண்டு இருவினை முதலியவைகளை முன்னிலைப்படுத்தி நான் திருவாரூரில் வீற்றிருக்கின்ற சுவாமிக்கு ஆளானேன், உங்களாலே நான் ஆட்டுண்ணேன் நீங்கள் என்னை அலையன்மின் என்னுங்கருத்தால "பொய்ம்மாயப்பெருங்கடலுள்" என்னுந் திருத்தாண்டகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவாரூர்த் திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்ம்மாயப்பெருங்கடலிற் புலம்பாநின்ற புண்ணியங்காள்வினைகாளதிருவேநீங்க, ளிம்மாயப்பெருங்கடலையரித்துத்தின்பீர்க் கில்லையேகிடந்ததுதான்யானேல்வானோர், தம்மானைத்தலைமகனைத் தண்ணாரூர்த்தடங்கடலைத்தொடர்ந்தோரை யடங்கச்செய்யு, மெம்மான்றனடிக்கொடர்வானுழிதர்கின்றே னிடையிலேன்கெடுவீர்காளிடறேன்மின்னே.

சுருக்கமொடுபெருக்கநிலை நிற்றல்பற்றித் துப்பனையென்றுணவிரி வ்விலகையோடிச், செருக்கிமிகைசெலுத்தியுஞ்செய்கைவைகல் செய்கின றீர்க்கமையாதேயானேன்மிக்க, தருக்கிமிகவரையெடுத்த வரக்கனாகந்தளர வடியெடுத்தவன்றன்பாடல்கேட், டிரக்கமெழுந்தருளியவெம்பெருமான்பா தத்திடையிலேன்கெடுவீர்காளிடறேன்மின்னே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அரம்பையர்கள் தங்கள் கருத்து முற்றாமையால் அவரை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள், இந்த நிலைமையைச்சமஸ்தலோகத்தார்களும் அறிந்து துதிக்கலுற்றார்கள், வாகீசர் புகலூரார் என்னை இனி சிசேவடிக்கீழிருத்திடும் என்று எழுகின்ற பூர்வஞானத்தினால் திருவிருத்தங்கள் பலவற்றைப்பாடி ஒருசித்திரைமாசத்திலே சதயநக்ஷத்திரத்திலே "உன்னடிக்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவிய புண்ணியனே" என்னுந்திருத்தாண்டகத்தைச் சொல்லிச் சிவனுடைய திருவடியை அடைந்தார்.

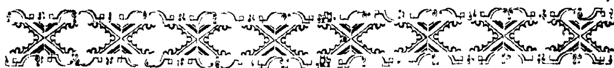
திருப்புகலூர்த் - திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுகேனென்சொல்லியெண்ணுகேனோ வெம்பெருமான்றிருவடியே யெண்ணினல்லாற், கண்ணிலேனமற்றோர்களைகண்ணில்லேன் கழலடியேகைதொழுதுகாணினல்லா, லொண்ணுளேயொன்பதுவாசல் வைத்தா யொக்கவடைக்கும்போதுணரமாட்டேன், புண்ணியனேயுன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

ஒருவனையுமல்லாதுணராதுள்ள புணர்ச்சித்தடுமாற்றத்துள்ளேநின்ற, விருவரையுமூவரையுமென்மேலேவி யில்லாத்தரவறுத்தாய்க்கில்லேனலக், கருவரைசூழ்கானலிலங்கைவேந்தன் கடுந்தேர்மீதோடாமைக்காலாற்செற்ற, பொருவரையாயுன்னடிக்கேபோதுகின்றேன் பூம்புகலூர்மேவியபுண்ணியனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

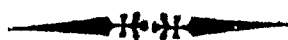
சிவமயம்.

இருபத்து மூன்றாவது

குலச்சிறை நாயனார் புராணம்.

கோதில்புகழ்த்திருமணமேற்குடியார் கோவண்குலச்சிறையாரதென்னர்குலவமைச்சர்குனறு, மாதவர்களடிபரவுமரபார்பாண்டி மாதேவியாரருள்வான்பயிர்க்குவேலி, காதன்மிகுகவுணியர்கோன்வாதிறற்றேற்ற கையனைவையைக் கரைசேர்கழுவிலேற்று, நீதிஞாலவாய்நிமலர்சேர்ந்த நின்மலனொன்மலங்கணீக்கினாரே.

பாண்டிநாட்டிலே மணமேற்குடியில் குலச்சிறைநாயனார் என்பவரொருவர் இருந்தார். அவர் விபூதி உருத்திராக்ஷம் தரிக்கின்றவர்களும் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரஞ் செபிக்கின்றவர்களுமாகிய சிவனடியார்களை உயர்குலம் இழிகுலங்களும் நற்குணம் தீக்குணங்களும் பாராமல் வணங்கித் துதிக்கின்றவர். அவ்வடியார்கள் பலர் கூடிவரினும், ஒருவர்வரினும், அன்பினோடு எதிர்கொண்டு அழைத்துத் திருவமுது செய்விக்கின்றவர். பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அநுதினமும், சிந்தித்துத் துதித்து வணங்குகின்றவர், நெடுமாறனென்னும் பெயரையுடைய பாண்டியனுக்கு முதன்மந்திரியாராயினவர் அந்தப்பாண்டியனுடைய மாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் செய்கின்ற திருத்தொண்டுக்குத் துணைசெய்கின்றவர் கீழ்மக்களாகிய சமணர்களுடைய பொய்ச்சமயத்தைக் கெடுத்துப் பாண்டிநாடெங்கும் திருநீற்றை வளர்க்கும் பொருட்டு, பரசமயகோளரியாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்கிய சிறப்பையுடையவர் வாதிலே அந்நாயனாருக்குத் தோற்ற சமணர்களைக் கழுவிலேற்றுவித்தவர்.

உ

சிவமயம்.

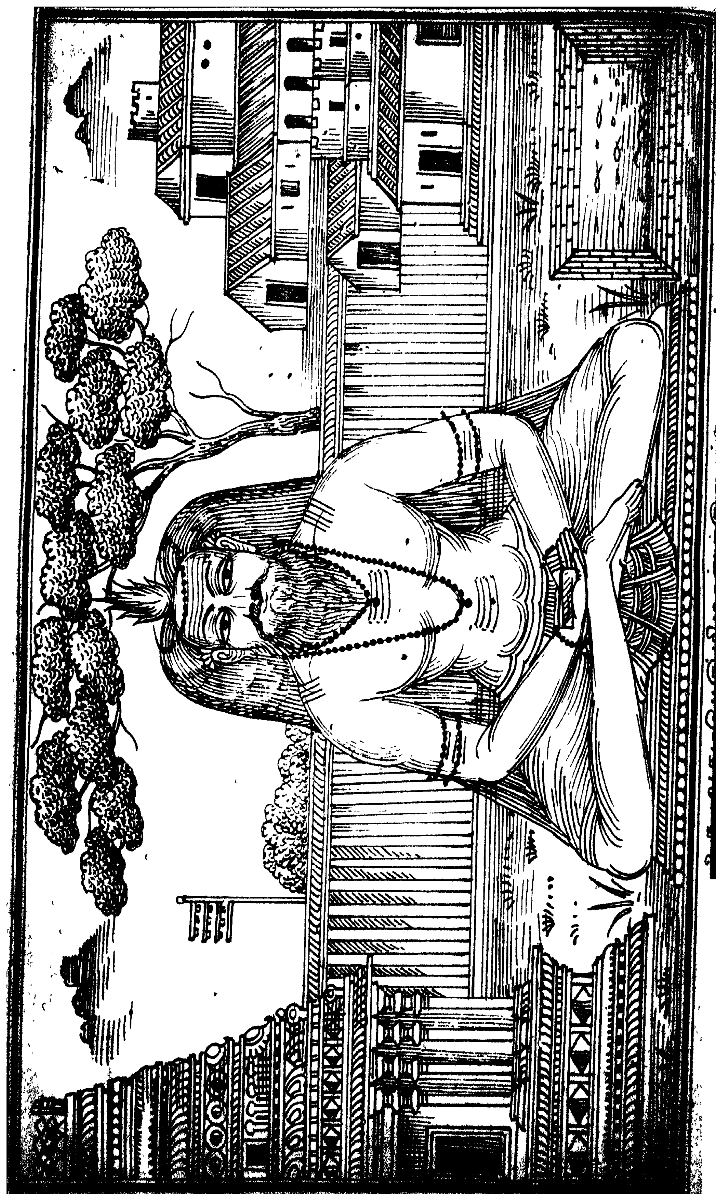
இருபத்து நான்காவது

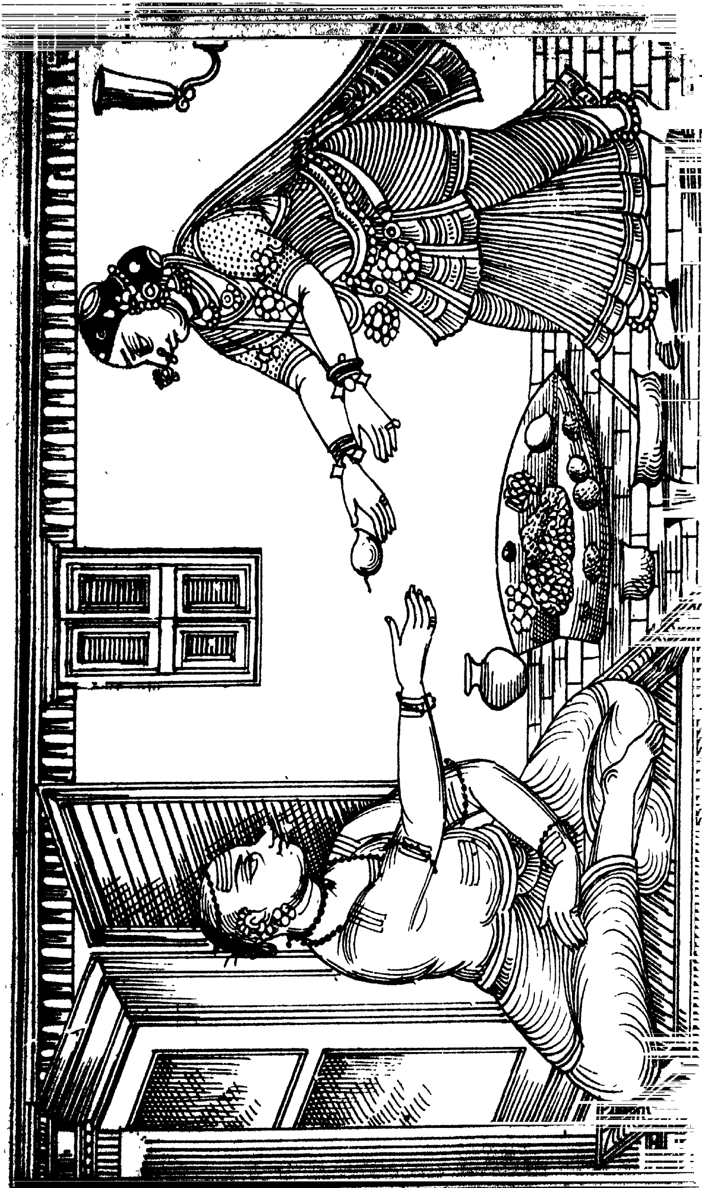
பெருமிழலைக்குறும்ப நாயனார் புராணம்.

கொண்டலானவளர் சோலைமிழலைநாடு கொண்டதில்புகழ்பெருமிழலைக்குறும்பனார்சீ, ரண்டர்பிரானடியவர்க்கடியாராகு மாதரவாலனுக்கவன்றொண்டாக்காளாய், மண்டெழுமெண் சித்திவாய்க்கப்பெற்றார்தாம் வன்றொண்டர்வடகயிலைமருவநாண்மு, னெண்டிகழுமனமுழலநெறியூடேகி யிலங்கொளிசேர்வடகயிலையெய்தினாரே.

மிழலைநாட்டிலே பெருமிழலையென்னும் ஊரிலே சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற்சிறந்த பெருமிழலைக்குறும்பநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய பெருமையை அறிந்து அவருடைய திருவடிகளை மனம்வாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்துத் துதித்து வணங்குதலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைதற்கு உரியநெறியென்று அ

ப்படிச் செய்துவந்தார் அதனால் அவர் அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் எனகின்ற அஷ்டமகாசித்திகளையும் அடைந்தார். அடைந்து, ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை ஜபித்துவந்தார். இப்படி நிகழுங்காலத்திலே திருவஞ்சைக்களத்திற்சென்று திருப்பதிகம் பாடும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுந்து பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே உத்தரகைலாசத்தை அடையும் வாழ்வு கிடைப்பதைத் தம்முடைய ஞானவிருந்துகொண்டு யோகப்பிரத்தியட்சத்தால் அறிந்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உத்தரகைலாசத்துக்கு நாளைக்கு அடையப் போகின்றார். அவரைப் பிரிந்து இங்கே வாழ மாட்டேன் என்று நினைந்து இன்றைக்கு யோகத்தினாலே சிவனுடைய திருவடியை அடைவேன் என்று துணிந்து யோகமுயற்சியினால் உடலினின்றும் பிரிந்து, திருக்கைலாசத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவனுடைய திருவடியை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தைந்தாவது

காரைக்காலம்மையார் புராணம்.

தங்குலக் கொடிக்காரைக்கால் வணிகன் மிக்க தனதத்தனருமபுதிசவதியாமாவின்
செங்கனிகடிருவருளாலழைப்பக்கண்டுசெழுங்கணவனஞ்சியிதழுக்கு தேசநீங்க
வங்கவுடலிழந்து புதுநடையாமேலியம்மையேயெனநாதனப்பாவென்று
பொங்குவடசயிலேபணிந்தாலங்காட்டுப்புரிநடனங்கண்டுவந்தம்பொற்றினரே.

காரைக்காலிலே வைசியர் குலத்திலே தனதத்தன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவனுக்குப் புனிதவதியாரென்கின்ற ஒருபுத்திரியார் பிறந்தார் அத்தனதத்தன் அப்புத்திரியாரை நாகபட்டணத்தில் இருக்கின்ற நிதிபதி என்பவனுடைய புத்திரனாகிய பரமதத்தனுக்கு விவாகஞ் செய்துகொடுத்து, தனக்கு வேறுபிள்ளை இன்மையால் அவனை நாகபட்டணத்திற்குப் போகவிடாமல் தன்னுடைய வீட்டுக்கு அருகிலே ஒருவீடுகட்டுவித்து அளவிறந்த திரவியங்களையுங் கொடுத்தான், கணவனோடும் அதிலிருந்தினன் பரமதத்தன் அந்தச் செல்வத்தை விருத்திசெய்து, இல்லறத்தை ஒழுங்குபெற நடத்திவந்தான் அவன் மனைவியாராகிய புனிதவதியார் பரமசிவனுடைய திருவடிகளிலே அன்பு மேன்மேலும்பெருக இல்லறத்திற்கு வேண்டிவ

வைகளை வழுவாது செய்வாராயினர். தம்முடைய வீட்டுக்குச் சிவனடியார்கள் வரின் அவர்களுக்கு அமுது ஊட்டி, அவரவர் வேண்டியபடி பொன்-இரத்தினம்-வஸ்திரம் முதலாயின உதவுவார். இப்படி நிகழுங்காலத்தில் ஒருநாள் பரமதத்தனிடத்திற் காரியமூலமாக வந்தவர்கள் சிலர் அவனுக்கு இரண்டு மாம்பழங்கொடுக்க அவன் அவைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் கருத்தை முடித்து அவைகளை மனைவியாரிடத்திற்கு அனுப்பிவிட்டான், மனைவியார் அவைகளை வாங்கி வைத்தபின்பு சிவனடியார் ஒருவர் பசியினால் வருந்தி, அவர் வீட்டிற் சென்றார். புனிதவதியார் அவ்வடியவருடைய நிலையைக்கண்டு திருவமுது வைத்துச் சோறுமாத்திரம் சமைத்து அந்நேரத்திலே கறியமுது பாகம்பண்ணப்படாமையால் சிவனடியவரோ பெறுதற்கு அரிய விருந்தினராய் வந்தபொழுதே அவரைக் கடப்பாட்டினும் பெறவேண்டியபேறு நமக்கு ஒன்றும் இல்லை என்று நினைந்து தம்முடைய கணவன் அனுப்பிய மாம்பழங்கள் இரண்டினுள் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டுவந்து படைத்து அவ்வடியவரை அமுதுசெய்வித்தார். அடியவர் சோறு மாங்கனியோடு உண்டு, புனிதவதியாருடைய செய்கையை வியந்துபோயினார். போயினபின் பரமதத்தன் நடுப்பகலிலே வீட்டிற்கு வந்து, போசனம்பண்ணும்பொழுது, மனைவியார் எஞ்சியிருந்த மாங்கனியைக்கொண்டுவந்து, கலத்திலேவைத்தார். பரமதத்தன் மிகமதுரமுள்ள அக்கனியை உண்டு. அதன் இனிய சுவையினாலே திருப்தியடையாமல் மனைவியாரை நோக்கி, மற்றக்கனியையுங் கொண்டுவந்து வை என்றான். மனைவியார் கொண்டுவரச் செல்பவர்போலப் போய் ஓரிடத்திலே நின்று தாம் விசுவசிக்கின்ற மெய்யன்பர்களுக்கு எளியராகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் தியானித்தார். உடனே அங்கே அவர் நினைந்தபடியே அதிமதுரமாகிய ஒருமாங்கனி அவர் கையில் வந்து இருந்தது, அவர் அதைக் கொண்டுவந்து, கணவனுடைய கலத்திலே இட்டார். அவன் அதனை உண்டு அதனுடைய சுவை தேவாமிர்தத்தைப் பார்க்கிலும் சிறந்ததாயிருந்தமையால், இது முன் நான் தந்த மாங்கனியன்று இது மூவுலகங்களிலும் பெறுதற்கு அரியது, இதனை நீ எங்கே பெற்றாய் என்றான், மனைவியார் அதைக்கேட்டு சிவபெருமான் திருவருள் உதவிய திறத்தை வெளிப்படுத்துவது தகுதியன்று என்று நினைந்தமையால் நிகழ்ந்ததைச் சொல்லமாட்டாதவராகி நம் கணவனுக்கு உண்மையை மறைத்துக்கூறுதலும் தகுதியன்று என்று நினைத்தமையால், அதனைச் சொல்லாது விடமாட்டாதவராய் வருந்திநின்று, பின் நிகழ்ந்தபடி சொல்வதே கடன் என்று துணிந்து. நீர் தந்தகனிகளில் ஒன்றை ஓர் அடியாருக்குக் கொடுத்துவிட்டமையால் அதற்குநான் யாது செய்வேன் என்று கவன்று பரமசிவனைத் தியானித்துக்கொண்டு நின்றேன் அவருடைய திருவருளினால் இந்தக்கனி என்கையில் வந்து இருந்தது என்றார், பரமதத்தன் அதை நம்பாதவனாகி, மனைவியாரைநோக்கி, இந்தக்கனி சிவனுடைய திருவருளினாலே கிடைத்

ததாயின், இன்னும் ஒருகனி அவருடைய திருவருளினாலே அழைத்துத்தா என்றான், புனிதவதியார் அவ்விடத்தை விட்டுப்போய் பரமசிவனைத் துதித்து, இன்னும் ஒருகனி தந்தருளீராகில் அடியேனுடைய வார்த்தை பொய்யாய்விடும் என்றுசொல்ல, சுவாமியுடைய திருவருளினாலே ஒரு மாங்கனி அவர்கையில்வந்து இருந்தது, அவர் அதைக்கொண்டுவந்து கணவன்கையிற்கொடுக்க அவன் ஆச்சரியமடைந்து வாங்கினான் வாங்கியபழத்தைப் பின் காணாதவனாகி மிகுந்த பயங்கொண்டு மனந்தடுமாறி, அப்புனிதவதியாரைத் தெய்வமெனநினைந்து அவரைப்பிரிந்து வாழவேண்டும் என்று துணிந்து, தன்கருத்தைப் பிறருக்குவெளிப்படுத்தாமல், அவரோடு தொடர்பின்றி ஒழுகினான் ஒழுகும்நாளிலே, ஒருமரக்கலம்செய்வித்து, தான் செல்லவிரும்பிய தேசத்திலே விரும்பப்படுகின்ற அரும்பண்டங்களை அதனிடத்து நிறையஏற்றி, சுபதினத்திலே சமுத்திரராஜனாகிய வருணனைத் தொழுதுகொண்டு, மாலுமிமுதலியாரோடும் ஏறி, அத்தேசத்தை அடைந்துவர்த்தகம்செய்து சிலநாளாயின பின்மீண்டும அம்மரக்கலத்தில் ஏறிபாண்டிநாட்டிலுள்ள ஓர்நகரத்தை அடைந்து அங்குள்ள ஒருவைசியனுடையமகளை விவாகம்செய்துகொண்டு மகா ஐசுவரியத்தோடும்வாழ்ந்து இருந்தான், அவனுக்கு அம்மனைவி வயிற்றிலே ஒரு பெண்குழந்தை பிறந்தது, அவன்தான் கூடிவாழ்தற்கு அஞ்சி நீக்கியமனைவியாரைத் தான்தொழும்தெய்வமாகக்கொண்டு அவருடைய புனிதவதியார் என்னும் பெயரையே அந்தப் பெண்ணிற்கு இட்டான். பரமதத்தன் இப்படியே இங்கே இருக்க புனிதவதியார் காரைக்காலிலே கற்பினோடு இல்லறத்தை வழுவாதுநடத்திக்கொண்டு வந்தார். அவருடைய ஞாதிகள் வர்த்தகத்தின் பொருட்டுச் சென்றபரமதத்தன பாண்டிநாட்டிலே ஓர்நகரத்திலே செல்வத்தை விருத்திசெய்துகொண்டுவாசஞ்செய்கின்றான்என்றுகேள்வியுற்று, அவனிடத்திற்சிலரை அனுப்பி, அவனுடையநிலையைஉணர்ந்து, கவலைகூர்ந்து புனிதவதியாரைத்தாமே அவனிடத்திற்குக்கொண்டுபோய்விடவேண்டுமென்று நினைந்து, சிவிகையில் ஏற்றிக்கொண்டுசென்று, அவனிருக்கிறநகரத்திற்குச்சமீபித்துத்தாம், புனிதவதியாரைக் கொண்டுவந்தமையை அவனுக்கு ஆள் அனுப்பித் தெரிவித்தார்கள், அவன் அதனை அறிந்து அச்சங்கொண்டு, தன்னுடைய இரண்டாம்மனைவியோடும் மகளோடும் புனிதவதியாரிடத்திற்கு வந்து அடியேன் உம்முடைய கருணையினாலே வாழ்கின்றேன் இந்தப்பெண்ணுக்கு உம்முடைய பெயரையே இட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவருடையபாதங்களிலே விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தான், உடனே புனிதவதியார் தம்முடைய ஞாதிகளிடத்திலே அச்சத்தோடும் ஒதுங்கிநிற்க அவர்கள் வெள்கி, பரமதத்தனை நோக்கி, நீ உன்னுடைய மனைவியை வணங்குவது ஏன் என்றார்கள், அதற்குப் பரமதத்தன், நான் இவரிடத்திலே ஒருபெரிய அற்புதத்தைக் கண்டபடியால் இவர்தெய்வப் பெண்ணேயன்றி மானிடப்பெண் அன்றுஎன்று துணிந்து இவரைப் பிரிந்தேன் இவரை நான்தொ

மூம் தெய்வம் என்றுகொண்டமையால், நான்பெற்ற இந்தக் குழந்தைக்கு இவர் பெயரைத் தரித்தேன் அதுபற்றியே இவருடைய திருவடியையும் வணங்கினேன் நீங்களும் இவரை வணங்குங்கள் என்றான், அதுகேட்ட ஞாதிகள், இதுஎன்ன ஆச்சரியம் என்று திகைத்து நின்றார்கள். புனிதவதியார் கணவன் சொல்லிய வார்த்தையைக் கேட்டு, பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்து, சுவாமி! இவனுடையகொள்கை இது இனி இவன்பொருட்டுத் தாங்கிய அழகுதங்கிய தசைப்பொதியை நீக்கி தேவரீரைச் சூழ்ந்து நின்று துதிக்கின்ற பேய்வடிவை அடியேனுக்குத் தந்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார், அந்தக்கணத்திலே, அப்படி அவருடைய திருவருளினாலே மாமிசம் முழுதையும் உதறி எற்புடம்பாக மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் வணங்கும் பேய்வடிவமாயினார், அதுகண்ட ஞாதிகளெல்லாரும் அஞ்சி அவரை நமஸ்கரித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள், புனிதவதியார், தமது உள்ளத்திலே சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட சிந்தைத்தெளிவினால், அற்புதத்திருவந்தாதியும், திருவிரட்டை மணிமாலையும் பாடியருளினார்.

அற்புதத்திருவந்தாதி

திருச்சிற்றம்பலம்

பிறந்துமொழிபயின்றபின்னெல்லாங்காதல்
சிறந்துநின்சேவடியேசேர்ந்தே-னிறந்திகழு
மைஞ்ஞான்றகண்டத்துவானோர்பெருமானே
யெஞ்ஞான்றுதீர்ப்பதிடர்.

உரையினிம்மாலையந்தாதிவெண்பா
கரைவினற்காரைக்காற்பேய்சொற்-பரவுவார்
ஆராதவன்பினோடண்ணலைச்சென்றேத்துவர்
பேராதகாதல்பிறந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரு-இரட்டைமணிமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கிளர்ந்துந்துவெந்துயர்வந்தடும்போதஞ்சிநெஞ்சமென்பாய்
தளர்ந்திங்கிருந்தழிவீர்நிகண்டாய்தளராதுவந்தி
வளர்ந்துந்துகங்கையும்வானத்திடைவளர்கோட்டுவெள்ளை
முளைத்திங்களுமெருக்குமிருக்குஞ்சென்னிமுக்கணர்க்கே.

வெண்பா.

உத்தமராய்வாழ்வாருலந்தக்காலுற்றார்கள்
செத்தமாமடக்கித்தீயாமுன்-உத்தமனைப்
நீளாழி நஞ்சுண்டசெய்யர்பதந்தீரமே
கேளாழிநெஞ்சேகிளார்ந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமத் கைலாயகிரிக்குப் போகவிரும்பி, புறப்பட்டு, மனசிலும்பார்க்க இருந்த வேகத்தோடு சென்று அந்தக் கைலாசகிரியின் பக்கத்தை அடைந்து அங்கே காலினால் நடத்தல் தகுதி அன்றென்று ஒழிந்து. தலையினாலே நடந்துபோய்மலையின்மேலேறினார். அப்பொழுது உமாதேவியார் அதைக்கண்டு எம்போலிகள் புனிதவதியாருடைய திடபத்தியைக் குறித்து உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரே ஆச்சரியம் அடைந்தாராயின் நாம் எவ்வளவு ஆச்சரியம் அடைதல்வேண்டும் என்று சிந்திக்கச்செய்யும் பொருட்டுத்தாமே ஆச்சரியமுடையவராகி அவரது பத்திமகிமையை உயர்வொப்பில்லாத பரமசிவனுடைய திருவாக்கினாலேயே நமக்கு உணர்த்துவித்து நம்மை உய்விக்கத் திருவுளங்கொண்டு அக்கடவுளை வணங்கி நின்று, சுவாமீ இங்கே தலையினாலே நடந்தேறி வருகின்ற எலும்புடம்பை உடையவரது அன்பின்மகிமை இருந்தவாறு என்னென்று சொல்ல, பரமசிவன் இங்கேவருகின்றவள் நம்மைப் பேணுகின்ற அம்மை என்றறி இந்தப் பெருமைபொருந்திய வடிவத்தையும் வேண்டிப்பெற்றாள் என்றார். பின் புனிதவதியார் சமீபத்தில் வந்தவுடனே உலகமெல்லாம் உய்யும்பொருட்டு அவரைநோக்கி அம்மையே என்று அழைத்தார். அதுகேட்ட புனிதவதியார் அப்பாஎன்றுசொல்லிக்கொண்டு அவருடைய திருவடிகளின்மேல் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்தார். சுவாமி அவரைநோக்கி உனக்குவேண்டும்வரம்யாதுஎன்று வினவ, புனிதவதியார் வணங்கி நின்று சுவாமீ, அடியேனுக்கு இனிப்பிறவாமை வேண்டும் பிறக்கினும் தேவரீரை ஒருகாலமும் மறவாமை வேண்டும். இன்னும்தேவரீர் திருநடஞ்செய்யும்பொழுது தேவரீருடைய திருவடியின் கீழே சிவானந்தத்தை உடையேனாகி தேவரீரைப் பாடிக்கொண்டு இருத்தல்வேண்டும் என்றார். சுவாமீ அவரைநோக்கி நீ தென்றிசையிலுள்ள ஆலங்காட்டிலே நம்முடைய நடனத்தைத் தரிசித்து பேரானந்தத்தோடு நம்மைப் பாடிக்கொண்டு இரு என்று அருளிச்செய்தார். அதுகேட்ட காரைக்காலம்மையார் சுவாமியை நமஸ்கரித்து அநுமதிபெற்றுக்கொண்டு திருவாலங்காட்டுக்குத் தலையினால் நடந்துசென்று சுவாமியுடைய திருநடனத்தைத் தரிசித்து, "கொங்கைதிரங்கி" என்பதை முதலிலுடைய மூத்ததிருப்பதிகத்தையும் "எட்டியிலவமீகை" என்பதை முதலிலுடைய திருப்பதிகத்தையும் பாடியருளினார்.

அம்மைமூத்ததிருப்பதிகம் - பண் - நட்டபாஷை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொங்கைதிரங்கிநரம்பெழுந்துகுண்டுகண்வெண்பற்குழிவயிற்றுப்
பங்கிசிவந்திருபற்கணீண்டுபரடுயர்நீள்கணைக்காலோர்பெண்பேய்
தங்கியலறியுலறுகாட்டிற்றாழ்சடையெட்டுத்திசையும்வீசி
யங்கங்குளிர்ந்தனலாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௧)

கள்ளிக்கவட்டிடைக்காலைநீட்டிக்கடைக்கொள்ளிவாங்கிமசித்துமையை
விள்ளவெழுதிவெடுவெடென்னநக்குவெருண்டுவிலங்குகாட்டிற்
றுள்ளித்துடித்துச்சுடுபிணத்தீச்சுட்டிடமுற்றுஞ்சுழிந்துபூழ்தி
யள்ளியவிக்கநின்றாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௨)

வாகைவிரிந்துவெண்ணெற்றொலிப்பமயங்கிருள்கூர்நடுநாளையாங்கே
கூகையோடாண்டலைபாடவாந்தைகோடதன்மேற்குதித்தோடிவீசி
யீகைபடர்தொடர்கள்ளிநீழலீமமிடுசுடுகாட்டகத்தே
யாகங்குளிர்ந்தனலாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௩)

குண்டிலோமக்குழிச்சோற்றைவாங்கிக்குறுநரிதின்னவதனைமுன்னே
கண்டிலோமென்றுகனன்றுபேய்கள்கையடித்தோடிடுகாடரங்கா
மண்டலநின்றங்குளாளமிட்டுவாதித்துவீசியெடுத்தபாத
மண்டமுறநிமிர்ந்தாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௪)

விழுந்தபிணத்தைவிழுக்கியிட்டுவெண்டலைமாலைவிரனிப்பூட்டிக்
கழுதுதனபிள்ளையைக்காளியென்றுபேரிட்டுச்சீருடைத்தாய்வளர்த்துப்
புழுதிதுடைத்துமுலைகொடுத்துப்போயினதாயைவரவுகாணா
தழுதுறங்கும்புறங்காட்டிலாடுமப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௫)

பட்டடிநெட்டுகிர்ப்பாறுகாற்பேய்பருந்தொடுகூகைபாண்டையாந்தை
குட்டியிட்டோட்டைகூகைபேய்கள்குறுநரிதின்றிணங்காடுகாட்டிற்
பிட்டடித்துப்புறங்காட்டிலிட்டபிணத்தினைப்போகப்புரட்டியாங்கே
யட்டமேபாயநின்றாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௬)

சுழலுமழல்விழிக்கொள்ளிவாய்ப்பேய்சூழ்ந்துதுணங்கையிட்டோடியாடித்
தழலுளெரியும்பிணத்தைவாங்கித்தானறடிதின்றினங்காடுகாட்டிற்
கழலொலியோசைச்சிலம்பொலிப்பக்காலுயர்வட்டணையிட்டுநட்ட
மழலுமிழ்ந்தோரிகதிக்கவாடுமப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௭)

நாடுநகருந்திரிந்துசென்றுநன்னெறிநாடிநயந்தவரை
மூடிடுதுபிணத்திட்டமாடேமுன்னியபேய்க்கணஞ்சூழச்சூழக்
காடுங்கடலுமலையுமண்ணும்விண்ணுஞ்சுழலவனல்கையேந்தி
யாடுமமரர்புயங்கனெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே. (௮)

துத்தங்கைக்கிளைவிளரிதாரமுழையிளியோசைபண்கெழுமப்பாடிச்
சச்சரிகொக்கரைதக்கையோடுதகுணிச்சந்துந்துபிதாளம்வீணை
மத்தளங்கரடிகைமுன்கைமென்றோறமருகங்குடமுழாமொந்தைவாசித்
தத்தனைவிரவினோடாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே (கூ)

புந்திகலங்கிமதிமயங்கியிறந்தவரைப்புறங்காட்டிலிட்டுச்
சந்தியில்வைத்துக்கடமைசெய்துதக்கவரிட்டசெந்தீவிளக்கா
முந்தியமரர்முழவினோசைதிசைகதுவச்சிலம்பார்க்க
வந்தியின்மாநடமாடுமெங்களப்பனிடந்திருவாலங்காடே (க0)

ஒப்பிணையில்லவன்பேய்கள்கூடியொன்றினையொன்றடித்தொக்கலித்துப்
பப்பிணையிட்டுப்பகண்டைபாடப்பாடிருந்தந்நரியாழமைப்ப
அப்பனையணிதிருவாலங்காட்டுளடிகளைச்செடிதலைக்காரைக்காற்பேய
செப்பியசெந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்சிவகதிசேர்ந்தின்பமெய்துவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்-பண்-இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டியிலவமீகைசூரைகாரைபடர்ந்தெங்குஞ்
சுட்டசுடலைசூழ்ந்தகள்ளிச்சோர்ந்தகுடர்கவ்வப்
பட்டபிணங்கள்பரந்தகாட்டிற்பறைபோல்விழிகட்பேய
கொட்டமுழவங்கூளிபாடக்குழகனாடுமே. (க)

நிணந்தானுருகிநிலந்தானனைப்பநெடும்பற்குழிகட்பேய்
சுணங்கையெறிந்துசூழநோக்கிச்சுடர்விளக்கேந்தி
கணங்கள்கூடிப்பிணங்கண்மாந்திக்களித்தமனத்தவா
யணங்குகாட்டிலனல்கையேந்தியழகனாடுமே ( )

புட்கள்பொதுத்தபுலால்வெண்டலையைப்புரட்டியோரிகவ்வ
வட்டென்றழைப்பவாந்தைவீசவந்தேசிறுகூகை
யுடகவிழிக்கவூமன்வெருட்டவோரிகதித்தெங்கும்
பிடகக்கம்பேணும்பிறைவன்பெயருடைபெருங்காடே. (ங)

செத்தபிணத்தைத்தெளியாதொருபேய்சென்றுவிரல்கூட்டிக்
கத்தியுறுமிக்கனல்விட்டெறிந்துகடக்கப்பாய்ந்துபோய்ப்
பத்தல்வயிற்றைப்பதைக்கமோதிப்பலபேயிரிந்தோடப்
பித்தவேடங்கொண்டுநட்டம்பெருமானாடுமே. (ச)

முள்ளிதீந்துமுளரிகருகிமூளைசொரிந்துக்குக்
கள்ளிவற்றிவெள்ளில்பிறங்குகடுவெங்காட்டுள்ளே
புள்ளியுழைமான்றோலொன்றுடுத்துப்புலித்தோல்பியற்கிட்டுப்
பள்ளியிடமதுவேயாகப்பரமனாடுமே. (௫)

வாளைக்கிளரவளைவாளெயிற்றுவண்ணச்சிறுகூகை
மூளைத்தலையும்பிணமும்விழுங்கிமுரலுமுதுகாட்டிற்
றாளிப்பனையினிலைபோன்மயிர்க்கட்டழல்வாயழல்கட்பேய்
கூளிக்கணங்கள்குழலோடியம்பக்குழகனாடுமே. (௬)

நொந்திக்கிடந்தசுடலைதடவிநுகரும்புழுக்கின்றிச்
சிந்தித்திருந்தங்குறங்குஞ்சிறுபேய்சிரமப்படுகாட்டின்
முந்திமுழவம்விழவினோசைமுறைமைவழுவாமே
யந்திநிருத்தமனல்கையேந்தியழகனாடுமே. (௭)

வேய்களோங்கிவெண்முத்துதிரவெடிகொள்சுடலையுள்
ஓயுமுருவிலுலறுகூந்தலலறுபகுவாய
பேய்களூடிப்பிணங்கண்மாந்தியணங்குபெருங்காட்டின்
மாயனாடமலையான்மகளுமருண்டுநோக்குமே. (௮)

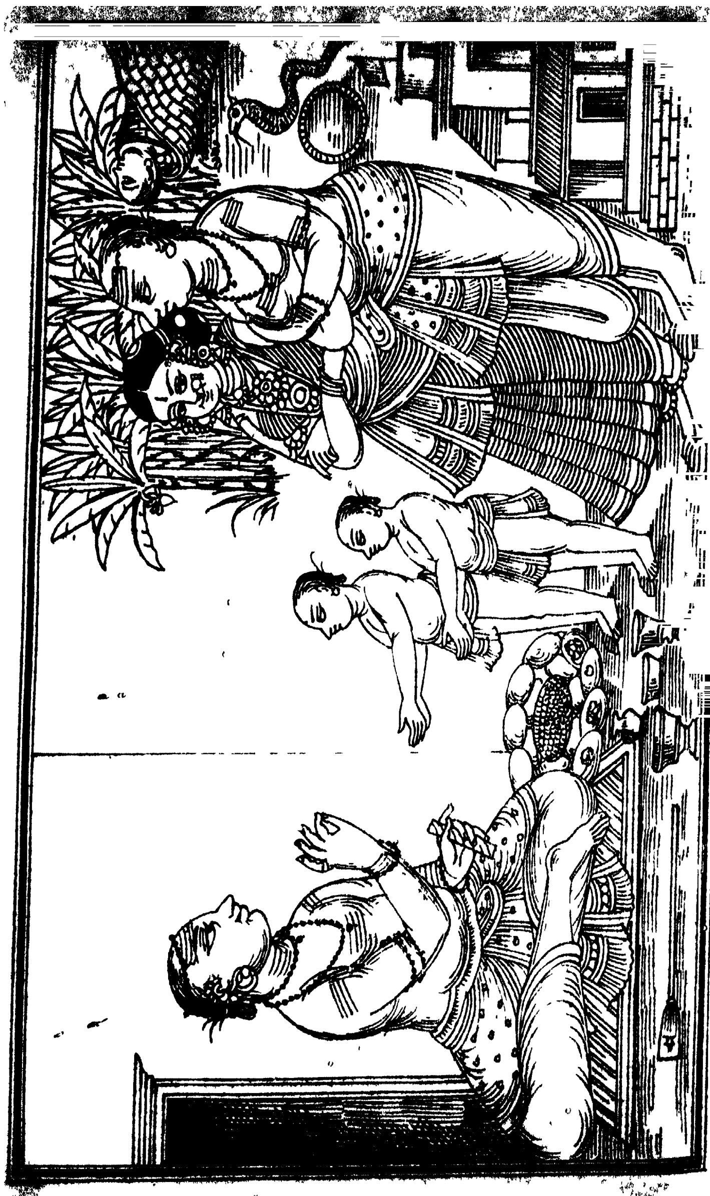
கடுவனுகளுங்கழைசூழ்பொதும்பிற்கழுகும்பேயுமா
ர்த்திடுவெண்டலையுமீமப்புகையுமெழுந்தபெருங்காட்டிற்
கொடுவெண்மழுவும்பிறையுந்ததும்பக்கொள்ளென்றிசைபாடப்
படுவெண்டுடியும்பறையுங்கறங்கப்பரமனாடுமே. (௯)

குண்டைவயிற்றுக்குறியசிறியநெடியபிறங்கற்பேய்
இண்டைபடர்ந்தவிருள்சூழ்மயானத்தெரிவாயெயிற்றுப்பேய்
கொண்டுகுழவிதடவிவெருட்டிக்கொள்ளென்றிசைபாட
மிண்டிமிளிர்ந்தசடைகடாழவிமலனாடுமே. (௧0)

சூடுமதியஞ்சடைமேலுடையார்சுழல்வார்திருநட்ட
மாடுமரவமரையிலார்த்தவடிகளருளாலே
காடுமலிந்தகனல்வாயெயிற்றுக்காரைக்காற்பேய்தன
பாடல்பத்தும்பாடியாடப்பாவநாசமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவர் சுவாமியுடைய தூக்கிய திருவடியின்கீழே சிவானந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு எக்காலமும் இருக்கின்றார்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்தாறாவது

அப்பூதிநாயனார் புராணம்

அந்திமினதிங்களூரருமப்பூதியருமறையோர்திருநாவுக்கரசினாமம
பந்தரிடையெழுதக்கண்டரசுமெய்த்தடணிந்துபரிசலநேடிப்படப்பையோந்த
மைந்தனுயிருபர்கதலியிலைமேற்றுஞ்சுமவாளரவுகவரவுடனமறைத்ததலகேட்டுச
சிந்தைமகிழ்ந்துயர்பதிகமருந்தாற்றீர்த்துத்திருவமுதுசெயவருளைச்சேர்ந்துளாரே

சோழமண்டலத்திலே திங்களூரிலே பிராமணர்குலத்திலே, பாவங்கள் என்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் நீங்கினவரும் புண்ணியங்களென்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாவற்றையும் தாங்கினவரும், கிருகஸ்தாசிரமத்தையுடையவரும் சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற்சிறந்தவரும், ஆகிய அப்பூதிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவானுபூதிமானாகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று அவர்மேலே மிக அன்புகூர்ந்து தம்முடைய வீட்டிலுள்ள அளவைகள்-பிள்ளைகள்-பசுக்கள்-எருமைகள் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் அந்நாயனாருடைய பெயரையே சொல்லிவருவார் இன்னும் அவர்மேலாசையினாலே திருமடங்கள் தண்ணீர்ப்பந்தர்கள்-குளங்கள்-நந்தவனங்கள்முதலியவற்றை அந்நாயனார் பெயரினாற் செய்துகொண்டு இருந்தார். இருக்குநாளிலே, அத்திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருப்பழனமென்னும் ஸ்தலத்தை வணங்கிக்கொண்டு. பிறதலங்களையும் வணங்கத்தம்பொருட்டு, அந்தத் திங்களூருக்குச் சமீபமாகியவழியே செல்லும்பொழுது, ஒரு தண்ணீர்ப்பந்தரை அடைந்து, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும் பெயர் எங்கும் எழுதப்பட்டிருத்தலைக்கண்டு, அங்கு நின்றவர்கள் சிலரைநோக்கி, இந்தத்தண்ணீர்ப்பந்தரை இப்பெயரிட்டுச் செய்தவர்யாவர் என்று வினவ, அவர்கள், இப்பந்தரை மாத்திரமன்று இவ்விடத்தெங்கும் உள்ள அறச்சாலைகள்குளங்கள் நந்தவனங்கள் எல்லாவற்றையும் அப்பூதிநாயனாரென்பவர் இத்திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் என்னும் பெயராலேயே செய்தனர் என்றார்கள். அதைத் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்கேட்டு இங்ஙனம் செய்ததற்குக் காரணம் யாதோ? என்று நினைந்து அவர்களை நோக்கி அவர்எவ்விடத்தில் இருக்கின்றவர், என்றுவினவஅவர்கள் இவ்வூரவரே இப்பொழுதுதான் வீட்டுக்குப்போயினார் அவ்வீடும் தூரமன்று சமீபமே என்றார்கள், உடனே திரு

நாவுக்கரசு சுவாமிகள் அப்பூதிநாயனாருடைய வீட்டுத்தலைக்கடைவாயிலிற்செல்ல, உள்ளிருந்த அப்பூதிநாயனார் சிவனடியார் ஒருவர்வாயிலில் வந்து நிற்கிறார் என்று கேள்வியுற்று விரைந்துசென்று அவருடைய திருவடிகளிலே நமஸ்கரிக்க அவரும் வணங்கினார். அப்பூதிநாயனார், சுவாமீ! தேவரீர் இவ்விடத்திற்கு எதுபற்றி எழுந்தருளினீர் என்று வினவ, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் நாம் திருப்பழனத்தை வணங்கிக்கொண்டு வரும்பொழுது, வழியிலே நீர் வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தரைக் கண்டும் அப்படியே நீர் செய்திருக்கின்ற பிறதருமங்களைக் கேட்டும் உம்மேலே சந்தோஷங்கொண்டு இங்கே வந்தோம் என்று சொல்லிப் பின்பு சிவனடியார்கள் பொருட்டு நீர் வைத்த தண்ணீர்ப்பந்தரிலே உம்முடைய பெயரை எழுதாது வேறொருபெயரை எழுதியதற்குக் காரணம் யாது என்று வினவ, அப்பூதிநாயனார் நீர் நல்வார்த்தையருளிச்செய்திலீர்; பாதகர்களாகிய சமணர்களோடு கூடிய பல்லவராஜன் செய்த விக்கினங்களைச் சிவபத்தி வலிமையினாலே ஜயித்த பெருந்தொண்டரது திருப்பெயரோ வேறொரு பெயர் என்று கோபித்துப் பின்னும், பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்தலால் இம்மையினும் பிழைக்கலாம் என்பதை எப்பொழுதும் அறிவிலிகளும் தெளியும்பொருட்டு அருள்புரிந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய திருப்பெயரை நான் எழுத நீர் இந்தக்கொடுஞ்சொல்லை நான் கேட்கும்படி சொன்னீர் கற்றோணியைக் கொண்டு கடல்கடந்த அந்தநாயனாருடைய மகிமையை இவ்வுலகத்திலே அறியாதார் யாருளர் நீர் சிவவேடங்கொண்டு நின்று இவ்வார்த்தை பேசினீர் நீர் எங்கே இருக்கிறவர், சொல்லும் என்றார். திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவ்வப்பூதியடிகளுடைய அன்பை அறிந்து, அருகதசமயப் படுகுழியிலே நின்றும் ஏறும்பொருட்டுச் சிவன் சூலைநோயை வருவித்து ஆட்கொள்ளப்பெற்ற உணர்விலாச் சிறுமைப்பேனயான் என்று சொன்னார். உடனே அப்பூதிநாயனார், இரண்டு கைகளும் சிரசின்மேலே குவிய, கண்ணீர் சொரிய, ஆனந்ததாரை உரோமஞ்சிலிர்ப்பப் பூமியிலே விழுந்து திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளுடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களைப் பூண்டார், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அப்பூதியடிகளை எதிர்வணங்கி எடுத்தருள அப்பூதியடிகள் மிக்க களிப்படைந்து கூத்தாடினார், பாடினார் சந்தோஷம் மீட்டினால் செய்வது இன்னது என்று அறியாமல் வீட்டினுள்ளே சென்று மனைவியாருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் பிறருக்கும் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் எழுந்தருளிவந்த சந்தோஷசமாசாரத்தைச் சொல்லி அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுவந்து நாயனாரை வணங்கும்படி செய்து அவரை உள்ளே எழுந்தருளுவித்துப் பாதப்பிரக்ஷாளனஞ்செய்தார். அங்ஙனம் செய்த தீர்த்தத்தை அவர்கள் எல்லாரும் தங்கள்மேலே தெளித்து உள்ளும் பூரித்தார்கள், நாயனாரை ஆசனத்தில் இருத்தி விதிப்படி அருச்சனைசெய்து சுவாமீ தேவரீர் இங்கே திருவமுதுசெய்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க அவரும் அதற்கு உடன்பட்டார் அப்பூதிநாயனார் திருவமுது சமைப்பித்துத் தங்கள் புத்திரராகிய மூத்

த திருநாவுக்கரசை வாழைக்குருத்து அரிந்துகொண்டு வரும்பொருட்டு அனுப்ப அவர் விரைந்து தோட்டத்திற்சென்று வாழைக்குருத்து அரியும்பொழுது, ஒருபாம்பு அவருடைய கையிலே தீண்டி அதனைச் சுற்றிக்கொண்டது அவர் அதை உதறி வீழ்த்தது பதைப்புடனே அதுபரவிய வேகத்தினாலே வீழுமுன் கொய்தகுருத்தை வேகத்தோடு கொண்டோடிவந்து விஷம்முறையே ஏறித்தலைக்கொண்ட ஏழாம்வேகத்தினாலே பல்லும் கண்ணும்சரீரமும் கருகித் தீய்ந்து உரைகுழறி மயங்கி குருத்தைத் தாயார் கையில்நீட்டி கீழேவிழுந்து இறந்தார், அதுகண்டு தந்தையாரும் தாயாரும் ஐயோ இதுதெரிந்தால் இனிநாயனார் அமுதுசெய்யாரோ, என்று துக்கித்து சவத்தை வீட்டுப்புறத்து முற்றத்தின் ஓர்பக்கத்திலே பாயினால் மறைத்துவைத்து விட்டு அப்பமூர்த்தியிடத்திற் சென்று சுவாமி எழுந்துவந்து அமுதுசெய்தருளவேண்டும் என்றுபிரார்த்தித்தார்கள். அப்பமூர்த்தி எழுந்து கைகால் சுத்திசெய்து கொண்டு வேறோர் ஆசனத்தில் இருந்து விபூதிதரித்து அப்பூதிநாயனாருக்கும் அவர் மனைவியாருக்கும் விபூதி கொடுத்து புதல்வர்களுக்கும் கொடுக்கும்போது அப்பூதிநாயனாரை நோக்கி நாம்இவர்களுக்கு முன்னே விபூதிசாத்தும்படி உம்முடைய சேட்டபுத்திரரை வருவியும் என்றார். அப்பூதிநாயனார் இப்போது அவன் இங்கே உதவான் என்றார், அப்பமூர்த்தி அதைக் கேட்டவுடனே சிவனுடைய திருவருளினாலே தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ஒரு தடுமாற்றந்தோன்ற அப்பூதிநாயனாரைநோக்கி அவன் என் செய்தான் உண்மை சொல்லும் என்றார். அப்பூதிநாயனார் அஞ்சி நடுக்குற்று வணங்கிநின்று நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொன்னார், அப்பமூர்த்தி அதைக்கேட்டு நீர்செய்தது நன்றாயிருக்கிறது இப்படிவேறியார் செய்தார், என்றுசொல்லிக் கொண்டு எழுந்து சிவாலயத்துக்கு முன்சென்று சவத்தை அங்கேகொணர்வித்து விஷத்தை நீக்கியருளும்பொருட்டு பரமசிவன்மேலே திருப்பதிகம்பாடினார், உடனே அப்புத்திரர் உயிர்பெற்று எழுந்து அப்பமூர்த்தியுடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரிக்க அப்பமூர்த்தி விபூதி கொடுத்தருளினார். அப்பூதிநாயனாரும் மனைவியாரும் தங்கள்புத்திரர் பிழைத்தமையைக்கண்டும் அதைக்குறித்துச் சந்தோஷியாமல் நாயனார் அமுதுசெய்யா திருந்தமையைக் குறித்துச் சிந்தை நொந்தார்கள், அப்பமூர்த்தி அதனை அறிந்து அவர்களோடும் வீட்டிற்சென்று அப்பூதிநாயனாரோடும் அவர் புத்திரரோடும் ஒருங்கிருந்து அமுதுசெய்தருளினார் அப்படியே சிலநாள் அங்கிருந்து பின் திருப்பழனத்திற்குப் போயினார். அப்பூதியடிகள் சைவசமயாசாரியராகிய திருநாவுக்கரசுசுவாமிகளுடைய திருவடிகளைத் துதித்தலே தமக்குப் பெருஞ்செல்வமெனக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்து சிலகாலம் சென்றபின், பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

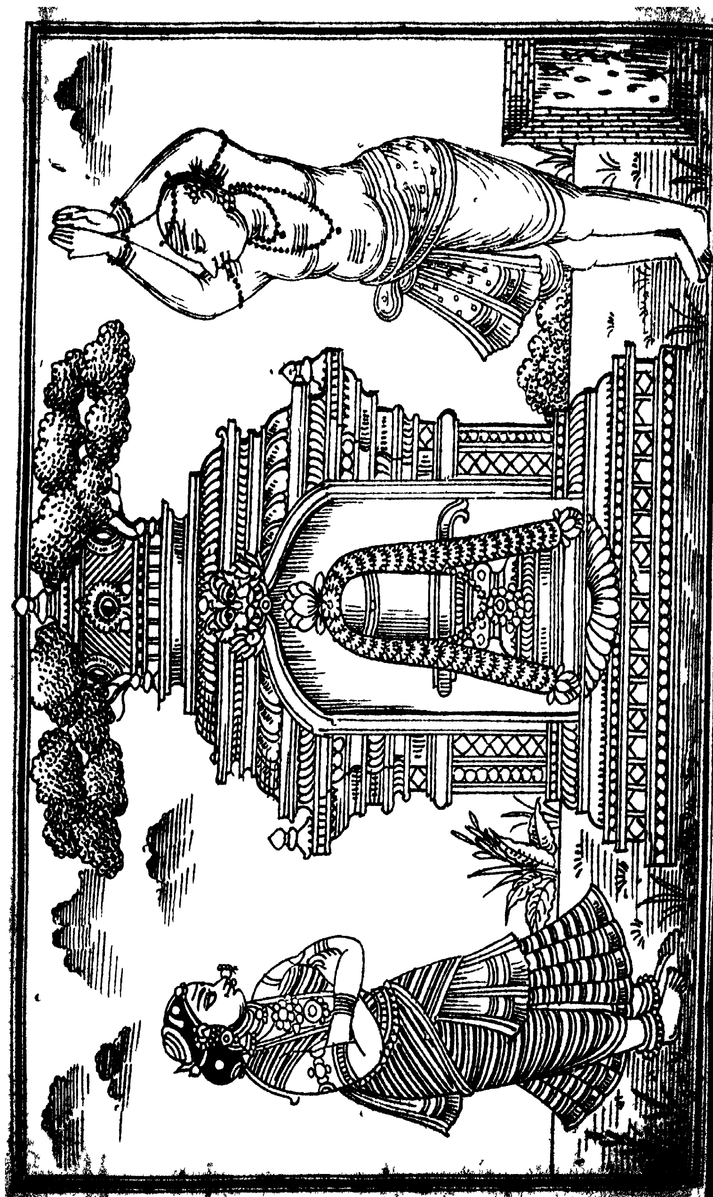
இருபத்தேழாவது

திருநீலநக்கநாயனார் புராணம்.

நீதிதருமறையோர்வாழ்சாத்தமங்கைநீலநக்கர்வந்திமலர்மேனி
யூதிவிழுசிலம்பிகடிந்தவளைநீத்தார்க்கும்யாதவிடாதனுறுநோய்காட்டக்
காதன்மிகுமனைவியையுமகிழ்ந்துமேவிக்காழியர்கோனமுதுசெய்யக்களித்துவாழ்ந்து
வேதிகையினரணனார்க்கிடமுநல்கிவிளங்குமெய்த்திருமணத்தானைமேவினாரே.

சோழமண்டலத்திலே, சாத்தமங்கையிலே பிராமண குலத்திலே, திருநீலநக்கநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் வேதத்தின் உள்ளுறையாவது பரமசிவனையும் அவருடைய அடியார்களையும் அன்பினோடு அருச்சித்து வணங்குதலே என்று துணிந்து, தினந்தோறும் சைவாகமவிதிப்படி சிவார்ச்சனை பண்ணி, சிவபத்தர்களுக்குத் திருவமுது செய்வித்தல் முதலாகிய பலவகைப்பட்ட பணிகளையும் செய்வார். அப்படிச் செய்யும் நாளிலே ஒருதிருவாதிரை நட்சத்திரத்திலே சிவபூசையை முடித்துக்கொண்டு அந்தஸ்தலத்திலுள்ள ஐவந்தி என்னும் ஆலயத்தில் விற்றிருக்கின்ற சுவாமியையும்அருச்சிக்கவிரும்பி தம்முடைய மனைவியார் பூசைக்குவேண்டும் உபகரணங்களைக் குறைவறக் கொண்டுவர அவ்வாலயத்திற் சென்று, பூசைபண்ணிப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து இருந்து கொண்டுவேதாகமாதி சமஸ்த சாஸ்திரங்களின் உண்மைப்பொருளாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்தார். ஜபிக்கும்பொழுது ஒருசிலம்பிமேலே நின்றுவழுவி சிவலிங்கத்தின்மேல் விழுந்தது. அதைச்சமீபத்திலேநின்ற மனைவியார்கண்டு அச்சமடைந்து விரைந்து குழந்தைமேல் விழுஞ்சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமிபவர்போல அன்புமிகுதியினாலே அந்தச் சிலம்பி நீங்கும்படி ஊதித்துமிந்தார். திருநீலநக்கநாயனார் அதைக்கண்டு தம்முடைய கண்ணைப்புதைத்து அறிவில்லாதவளே நீ இப்படிச்செய்ததென்ன என்றுசொல்ல மனைவியார் சிலம்பிவிழுந்தபடியால் ஊதித்து மிந்தேன் என்றார். நாயனார்மனைவியாருடைய அன்பின் செய்கையை நன்குமதியாமல் அது அநுசிதம் என்றுநினைத்து அவரை நோக்கி நீ சிவலிங்கத்தின மேலேவிழுந்த சிலம்பியை வேறொருபரிசினாலே நீக்காமல் முற்பட்டுவந்து ஊதித்துமிந்தாய். இந்த அநுசிதத்தைச்செய்த உன்னைநான் இனித்துறந்தேன் நீங்கிவிடு என்றார்.

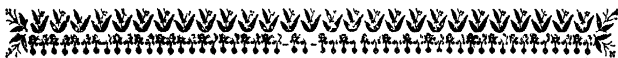

ப்பொழுது சூரியாஸ்தமானமாயிற்று மனைவியர் நாயகருடையஏவலினாலே ஒருவழிநீங்க நாயனார் பூசையை முடித்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் திரும்பி விட்டார். மனைவியார் அஞ்சுகின்ற உள்ளத்தோடும் அவரிடத்திற்செல்லமாட்டாதவராகி ஆலயத்தில் இருந்தார். நாயனார் நித்திரை செய்யும்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றித் தம்முடைய திருமேனியைக் காட்டி உன்மனைவி மனமவைத்து ஊதித்துமிந்த இடமொழிய இப்புறம் சிலம்பியின் கொப்புளம என்றுசொல்லியருளினார், நாயனார் அச்சத்துடனே அஞ்சலிசெய்துகொண்டு விழித்துஎழுந்து கூத்தாடினார் பாடினார் சிவனுடைய திருவருளை வியந்துநின்று அழுதார். விடிந்தபின் ஆலயத்துக்குப்போய் சுவாமியை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து மனைவியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினார், அதற்குப்பின்முன்னிலுமபார்க்க மிகுந்தமகிழ்ச்சியோடு சிவார்ச்சனையையும் மகேசுர பூசையையும் செய்துகொண்டு இருந்தார்.,

அப்படி இருக்கும்நாளில் பரமாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று இவருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்னும் அத்தியந்த ஆசையையுடையராயினார் அப்படி இருக்கும்பொழுது, திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் ஐவந்திநாதரை வணங்கும் பொருட்டுத் திருக்கூட்டத்தோடும சாத்தமங்கைக்குவர திருநீலநக்கநாயனார் கேள்வியுற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடும நடைப்பந்தரிட்டு வாழைகளையும் கமுகுகளையும் நாட்டிதோரணங்கள் கட்டி நிறைகுடங்களும் தூபதீபங்களும் வைத்து தம்முடைய ஞாதிகள் சமஸ்தரோடும அவரை எதிர்கொண்டு நமஸ்கரித்து தம்முடைய வீட்டிற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய திருவமுது செய்வித்தார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் அன்றிரவிலும அங்கேதானே திருவமுதுசெய்து திருநீலநக்கநாயனாரை அழைத்து திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருக்கும் விறலியாருக்கும இன்று தங்குதற்கு ஓரிடங் கொடும என்று சொல்லியருள திருநீலநக்கநாயனார் வீட்டுக்கு நடுவிலிருக்கின்ற வேதிகையின் பக்கத்திலே அவர்களுக்கு இடம்கொடுத்தார் திருநீலகண்டயாழ்ப் பாணர் அவ்விடத்திலே வேதிகையிலுள்ள நித்தியாக்கினி வலஞ்சுழித்து ஓங்கி முன்னையிலும் சிறந்து பிரகாசித்துவருணமன்று பத்திமேமகிமைதருவது என்பதைவிளக்கவும் அதுகண்ட திருநீலநக்கநாயனார் மகிழ்ச்சியடையவும விறலியாரோடு நித்திரைசெய்தார் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள விடிந்தபின் ஐவந்தி[illegible]ற்சென்று சுவாமிமேலே திருநீலநக்கநாயனாரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடி சிலநாள் அங்கிருந்துபின் திருநீலநக்க நாயனாருக்கு விடைகொடுத்து அந்தத்திருப்பதியினின்றும் நீங்கியருளினார் திருநீலநக்கநாயனார்திருஞானசம்பந்த மூர்த்திமேலே பதிந்த அன்பும் அவருடைய கேண்மையும்

அவ்வருக்குப்பின் சொல்லும்படி தம்மை வலிந்தன வாயினும் தாம் அவரு டைய ஆஞ்ஞையை வலியமாட்டாமையால் அந்தத் திருப்பதியிலே அவ ருடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தார். திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் செல்லுந் தலங்களிலே இடைநாட் டளிறசென்று, அவ ரோடிருந்து பின்திரும்பிவிடுவார். இப்படிநெடுநாட் சென்றபின் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருமணத்தைச் சேவித்துசிவபதமடை ந்தார.

உ

சிவமயம்.

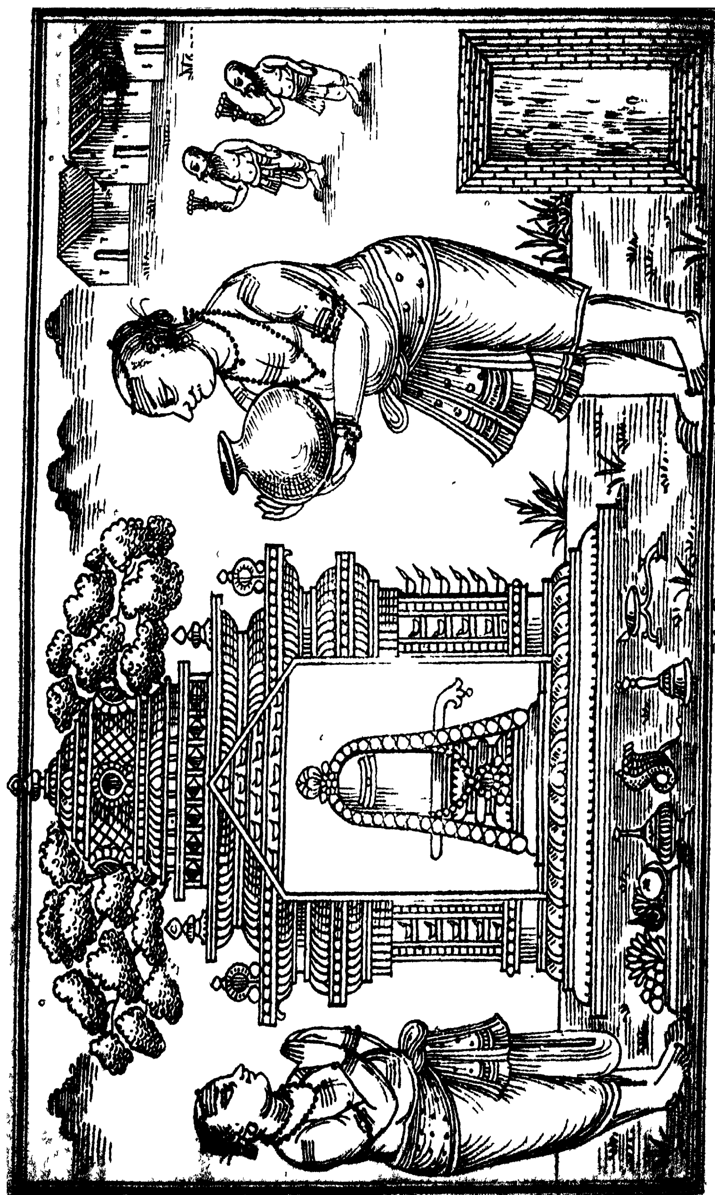
இருபத்தெட்டாவது

நமிநந்தியடிகணாயனார் புராணம்.

நண்ணுபுகழமறையோர்வாழேமப்பேனூர்நமிநந்தியடிகடிருவிளக்குநல்க
வெண்ணெயமணர்கள்விலக்கநீராலரூரிலங்குமரநெரியாருக்கேற்றுநாளிற
கண்ணமணர்கெடக்கண்பெற்றடிகள்வாழக்காவலனுனிமிந்தங்கட்டுவித்தே
யண்ணலருள்கண்டாரூரமர்ந்துதொண்டாககாணியெனுமரசினருளனடந்துளாரே.

சோழமண்டலத்திலே எம்பப்பேரூரிலே பிராமணர்குலத்திலே பரம சிவனுடைய திருவடிகளை மிகுந்த அன்போடும் ஒழியாத அகோராத்திரம் வழிபடுதலே இன்பமெனக்கொண்ட நமிநந்தியடிகள் என்பவர் ஒருவர்இரு ந்தார், அவர் பலநாளும் திருவாரூருக்குப்போய் வன்மீகநாதனை வணங்கி னர் ஒருநாள் வணங்கிக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருமுனறிலே அடைந்து ப க்கத்தில் இருக்கின்ற அரநெறி என்னும் ஆலயத்துட புகுந்து சுவாமியை நமஸ்கரித்து அங்கே செய்யவேண்டிய பலதொண்டுகளைச் செய்து இரவி லேஅங்கே எண்ணில்லாலதீபமேறறுத்றகு விரும்பி எழுந்தார் எழுந்தபொ ழுது மாலைக்காலமாதலைக் கண்டு அப்பாற்செல்விறபொழுது செலலும் எ ன்று நினைந்து சமீபத்திலே ஓர்வீட்டில் அதுசமணர் வீடென்று அறியா மையினலே புகுந்து சிவாலயத்தில் விளக்கேற்றுதற்கு நெய் தாருங்கள் எ ன்று கேட்டார் அதற்கு அவர்கள் கையிலே சுவாலிக்கின்ற அக்கினியையு டைய பரமசிவனுக்கு விளக்குமிகையன்றோ இங்கே நெய் இல்லை விளக் கெரிப்பீராகில் நீரைமுகந்து எரியும் என்றார்கள் நமிநந்தியடிகள் அந்த

சொல்லைப் பொறுதவராகி அப்பொழுது மிகுந்த மனவருத்தத்தோடும் திரும்பிப்போய் சுவாமி சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார் அப்பொழுது ஆகாயத்திலே நமிநந்தியே நீ உன்னுடைய கவலையை நீக்கி இதற்குச் சமீபத்தில் இருக்கின்ற குளத்திலே நீரை முகந்து கொண்டுவந்து விளக்கேற்று என்று ஒரு அசரீரி வாக்குத் தோன்றிற்று நமிநந்தியடிகள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து திருவருளை வியந்துகொண்டு எழுந்துபோய் குளத்தில் இறங்கி சிவநாமத்தை உச்சரித்து நீரை முகந்துகொண்டு கோயிலிலே வந்து அகலிலே முறுக்கிய திரியின்மேலே அந்நீரை வார்த்து விளக்கேற்றினார் அது சுடர்விட்டெழுந்தது அதைகண்டு அவ்வாலயம் முழுதிலும்சமணர்கள் எதிரே மிகுந்த களிப்புடனே நாட்டிய நீரினாலே விளக்கெரித்தார் திருவிளக்கு விடியுமளவும் நின்று எரியும்படி குறைகின்ற தகளிகளுக்கெல்லாம் நீர்வார்த்து இரவிலே தாமே தம்முடைய ஊருக்குப்போய்சிவார்ச்சனை பண்ணி அமுது செய்து நித்திரைகொள்வார் உதயகாலத்திலே பூசையை முடித்துக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து அரநெறி என்னும் ஆலயத்திற் சென்று சுவாமி தரிசனம் பண்ணி, பகன்முழுதிலும் திருத்தொண்டுகள் செய்து இரவிலே எங்கும் விளக்கேற்றுவார் இப்படி நிகழும் காலத்திலே தண்டியடிகளாலே சமணர்கள் கலக்கம் விளைந்து நாசமடைய, திருவாரூர் பெருமை யடைந்து விளங்கியது சோழமகாராஜா, நமிநந்தியடிகளை அத்தியட்சராக. வன்மீக நாதருக்குவேண்டும் நிமித்தங்கள் பலவற்றையும் வேதாகமவிதிவிளங்க அமைத்தான் நமிநந்தியடிகள் வீதிவிடங்கப் பெருமானுக்குப் பங்குனி மாதத்திலே மகோற்சவம் நடத்துவித்தார் நடத்துவிக்கும் பொழுது, சுவாமி ஒருநாள் திருமணலிக்கு எழுந்தருள சகல சாதியார்களும் ஒருங்குசேவித்துப் போனார்கள் நமிநந்தியடிகளும்சேவித்துப்போய் அங்கே சுவாமியுடைய திருவோலக்கத்தைக்கண்டு களிப்படைந்தார். பொழுதுபட சுவாமி திரும்பிக் கோயிலிலேபுக, நமிநந்தியடிகள் வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய ஊரையடைந்து, வீட்டினுள்ளே புகாமல்புறக்கடையிலே படுக்க, மனைவியார்வந்து உள்ளே எழுந்தருளிச் சிவார்ச்சனையையும் அக்கினி காரியத்தையும் முடித்துக்கொண்டு, பள்ளிகொள்ளும் என்றார், நமிநந்தியடிகள், இன்றைக்குச் சுவாமி திருமணலிக்கு எழுந்தருளியபோது நானும் சேவித்துப்போனேன் சகல சாதியும் கலந்துவந்தபடியால், ஆசௌசமுண்டு ஆதலால், ஸ்நானம்பண்ணிப் பிராயச்சித்தம்செய்துகொண்டே உள்ளேபுகுந்து சிவார்ச்சனையைத் தொடங்கல் வேண்டும் அதற்கு நீ ஜலம் முதலாயின கொண்டுவா என்று சொல்ல மனைவியாரும் கொண்டு வரும்பொருட்டு விரைந்துசென்றார். அப்பொழுது நமிநந்தியடிகள் சிறிதுறக்கம்வர, நித்திரை செய்தார். செய்யும்பொழுது, வீதிவிடங்கப் பெருமான் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி திருவாரூரிலே பிறந்த

வர்கள் எல்லாரும் நம்முடைய கணங்கள் அதை நீ காண்பாய்என்று சொல்லி மறைந்தருளினார் நமிநந்தியடிகள் விழித்தெழுந்து தாம் நினைத்ததுகுற்றமென்றுகருதி, எழுந்தபடியே சிவார்ச்சனையை முடித்து மனைவியாருக்குநிகழ்ந்ததைச்சொல்லி, விடிந்தபின் திருவாரூருக்குப்போனார். போனபொழுது அந்தத்திருப்பதியிலே பிறந்தவர்கள் எல்லாரும் சிவசாரூப முள்ளவர்களாய்ப் பிரகாசிக்கக்கண்டு, பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து அவர்கள்அவ்வுருவம் நீங்கி முன்போலாயினமையையுங்கண்டு, அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்தருளும் என்று சுவாமியைப் பிரார்த்தித்தார். பின்பு திருவாரூரிலேதானே குடிபுகுந்து தமமுடைய திருத்தொண்டுகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார். நெடுங்காலம் சிவனடியார்களுக்கு நியதியாக வேண்டுவன எல்லாவற்றையும் செய்துகொண்டிருந்தமையால், தொண்டர்களுக்கு ஆணிப்பொன் என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலே தேவாரப்பதிகத்தாலே சிறப்பித்துப் பாடப்பட்டார். இவர் இந்தப்பிரகாரம் சமஸ்தலோகங்களுந் தொழும்படி திருப்பணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாவது,

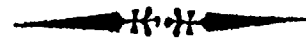
வம்பறாவரிவண்டுச்சருக்கம்.

இருபத்தொன்பதாவது

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்புராணம்

காழிநகர்ச்சிவபாதவிதயர்தந்தகவுணியர்கோனமுதுமையாள்கருதியூட்டு
மேழிசையினமுதுண்டுதாளம்வாங்கியிலங்கியநித்திலச்சிவிகையிசையவேறி
வாழுமுயலகனைநற்றிப்பந்தரோங்குவளர்சிறிபெற்றரவின்விடமருகற்றீர்த்து
வீழிநகர்க்காசெய்திமறைக்கதவம்பிணித்துமீனவனமேனியின்வெப்புவிடுவித்தாரே.

ஆரெரியிட்டெடுத்தவேடவைமுன்னேற்றியாற்றில்விடுமேடெதிர்போயணையவேற்றி
யோரமணரொழியாமேகழுவிலேற்றியோதுதிருட்டதிசததாலேடபேறதிக
காருகவுமிடிபுத்தன்றலையின்மேலற்றிக்காயாதபனையில்முதுகனிகளேற்றி
யீரமிலாவங்கமுயிரெய்தவேற்றியலர்குடைருமணத்தரனையெய்தினாரே.

சோழமண்டலத்திலே பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய். சிரபுரம், புறவம், சண்பை, சீர்காழி, கொச்சை. வயம் கழுமலம் என்கின்ற பன்னிரண்டு திருப்பெயர்களையுடைய சிவஸ்தலத்திலே, பிராமணர்குலத்திலே, வேதங்களிலே மகாபாண்டித்தியமுடைய கௌணியர் கோத்திரத்திலே, சிவபாதவிருதயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் மனைவியார் கற்பிலே தமக்கு உயர்வொப்பில்லாத பகவதியாரென்பவர். அவ்விருவருடைய தாய்மரபு தந்தைமரபு என்னும் இருமரபும் சைவநெறி வழிவந்தனவேயாம் அவர்கள் அநாதிமலமுத்தராகிய பரமசிவனையன்றி, அவிவேகிகளாலே பதிகளெனத் தரித்துணரப்பட்ட பசுக்களைத் தெய்வமென்று கருதாத மெய்யறிவினையும், உண்மாசை நீக்கும் பெருமையையுடையதென்று வேதத்தின் உட்பொருளாகிய உபநிடதங்களிலே துணிந்து அறுதியிடப்பட்ட அருமருந்தாகிய விபூதிமேல்வைத்த பேரன்பைப் பரிபாலிக்குந் தன்மையையும், உடையவர்களாகி, இல்லறத்திலே சிறந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள். அப்படியிருக்கும்பொழுது, சிவகாருண்ணியமே திரண்டு ஒரு

வடிவு எடுத்தாற்போல விளங்குகின்ற சிவபாதவிருதயர் தமிழ்நாடெங்கு ம்சமணரும் பௌத்தருமாகிய இவ்விருவகைப்பதிதர்கள் போதிக்கும் அ சத்திய போதனை சக்தியினாலே அவர்கள் அநுசரிக்கின்ற கூட மார்க்கமாகி ய ஆருகதமும் பௌத்தமுமே பெருக, பரமாப்தராகிய அநாதிமலமுத்தபதி வாக்காயுள்ள வேதாகமங்களிற் சற்சமயமாகிய சைவசமயம் அருகி, விபூதி சாதனவிளக்கம் குன்றுதலைக்கண்டு மனங்கொண்டு நிகழ்காலத்தும் எதிர் காலத்தும் உள்ள சர்வான்மாக்களும் உய்யப் [illegible] வேண்டுமென்பதைத் திருவு ளத்தடைத்து, [illegible] புத்திரலாபம் பெறல்வேண்டுமென்னும் ஆசையினா லே, இல்லறத்திலிருந்துகொண்டே சர்வாபீஷ்டவரதராகிய தோணியப்பரை யும் [illegible] பெரியநாயகியாரையும் [illegible] சைவசம ஸ்தாபனம் செய்யவல்ல [illegible] புத்திரனைப்பெறும் படி, [illegible] தவஞ்செய்ய [illegible] தோணியப்பருடைய பெருங்கருணையினாலே, உலகமெல்லாம் உய்யும்படி பகவதியாருடைய அருமைத்திருவயிற்றிலே கர்ப்போற்பத்தியாகிய பெரு ம்பேறு உளதாயிற்று. சிவபாதவிருதயர் அதனை உணர்ந்து திருவருளைத்து தித்து மூளுகின்ற மகிழ்ச்சியோடு தங்கள் வேதவிதிப்படி செய்யவேண்டும் சடங்குகளைப் பத்துமாசங்களிலும் [illegible] சிறப்பாகச்செய்து பெரி ன்பத்தைத் தருகின்ற நாளிலே சூரியன் முதலிய கிரகங்கள் அனைத்தும் உச்சங் களிலே மிக்கவலியுடனே நிற்க [illegible] எழ, திருவாதிரை நக்ஷத்திர த்திலே பரசமயத்தருக்கு [illegible] வைதிகமார்க்கமும் சைவமார்க்கமும் த ழைத்தோங்கவும் பிராமணர் [illegible] மொழிக ளினும் [illegible] பூமேலா கவும் [illegible] பிள்ளையார் [illegible] அவதரித்தருளினார். அவருக்கு [illegible] நாமகரண ம், அன்னப்பிராசனம், [illegible] உரிய காலங்களிலே [illegible] குந்த சிறப்போடு செய்யப்பட்டன. பிள்ளையார் மூன்றும் ஆண்டிலே தம் முடைய தந்தையாராகிய பரமசிவனை [illegible] சிவபாதவிருதயருக்குப் புத் திரராகத் தோன்றிய [illegible] ஆதலால். அப்பிள்ளை [illegible] அழுவர். இங்ஙன [illegible] வேறொருநாள் தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் ஸ்நான ம்பண்ண [illegible] பிள்ளையார் பரமசிவனுடைய திருவ [illegible] அழுதுகொண்டு பின்சென்றார். பின்சென் [illegible] தந்தையார் திரும்பிப்பார்த்து கோபமுடையவர்போல [illegible] பிள்ளையார் [illegible] தந்தையார் உன்செய்கை இதுவாயின் வாவென்று கொண்டுசென்று ஆலயத்துள்ளிருக்கின்ற தீர்த்த த்தை அடைந்து, அப்பிள்ளையாரைக் கரையிலே வைத்து, தாம் தீர்த்தத்து ளுள்ளே இறங்கி ஸ்நானஞ்செய்து, தர்ப்பித்து நியமங்களை பின்னையார்கா

னுமுன்செய்து அகமருஷண ஸநானம்பண்ணினார். பண்ணும்பொழுது பிள்ளையார் அவரைக்காணாது இறையளவாயினும் தரியார் என்னும்நிலைமைத்தலைக்கீடாக, பரமசிவனுடைய திருவடிகளை வழிப்பட்ட முன்னுணர்ச்சிமூளகையினின்று கண்களைக் கண்ணீர்ததும்பும்படி கைகளினாலே பிசைந்து அதரம் துடிக்க எவ்வுலகங்களும் குதுகுலிக்க பொருமி அழுதார் தம்முடைய முற்சார்பை அறிந்தோ பிள்ளைமையாலோ சுவாமியுடைய திருத்தோணிச் சிகரத்தைப் பார்த்து அம்மே அப்பா என்று அழைத்தழுதார்.

அப்பொழுது, சுத்தராடகுன்னிய பரிபூரணராகிய தோணியப்பர், அவருடைய புற்றிருத்தொண்டை நினைந்து, அவருக்கு அருள்செய்தற்குத் திருவுளங்கொண்டு, பார்வதிதேவியோடும் இடபாரூடராய் எழுந்தருளி, தீர்த்தக்கரையை அடைந்து, உலகமாதாவாகிய உமாதேவியாரை நோக்கி உன்னுடைய முலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்திலே கறந்து இவனுக்கூட்டு என்று அருளிச்செய்தார், ஆன்மாக்களிடத்திலே சகசமாயுள்ள மலத்தைநீக்கி முன்றடைப்பட்டிருந்த பேரறிவு பெருந்தொழிலாகிய சிவத்துவத்தை அருளுகின்ற பராசத்தியாகிய உமாதேவியார் சென்றணைந்து, தம்முடைய திருமுலைப்பாலைப் பொன்வள்ளத்திலே கறந்து, சிவஞானத்தைக் குழைத்து, பிள்ளையாருடைய கண்ணீரைத் துடைத்து கையிலே கொடுத்து ஊட்ட, சுவாமி அழுகைதீர்த்து அநுக்கிரகம் செய்தருளினார். அப்பிள்ளையார் சர்வான்மாக்களுக்கும் பரமபிதாமாதாக்களாகிய சிவன்சத்தி இருவராலும் ஆளப்பட்டமையால், ஆளுடைய பிள்ளையார் என்னும் பெயரும், அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் எட்டாத சத்தியநிர்மல சிவஞானத்தோடு சம்பந்தஞ்செய்தலால் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி என்னும்பெயரும் உடையராயினார். சிவபாதவிருதயர் சிறுபொழுதிலே தம்முடைய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு கரையிலேறி, பரஞானக்கண்ணினாலே சிவத்தைத்தரிசித்து அதில் அதீதப்பட்டு நின்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரை நோக்கி நீயார் தந்தபாலை உண்டாய் என்று கோபித்து, எச்சில்மயங்க உனக்கு இதனைத் தந்தவரைக்காட்டு என்றுசொல்லி, கையில் எடுத்த ஒருசிறியமாறு கொண்டு ஓச்ச, பிள்ளையார் ஆனந்தபாஷ்பம் சொரிய உச்சியின்மேல் எடுத்தருளிய ஒருதிருக்கை விரலினாலே சுட்டி, ஆகாயத்திலே இடபாரூடராகி உமாதேவியோடு நின்றருளிய பரமசிவனைக் காட்டி, உள்ளே நிறைந்து எழுந்த சத்தியஞானத் திருமொழியினாலே, எல்லையில்லாத வேதத்தினுட்சிறந்த தாற்பரியங்கள் எல்லாவற்றையும் ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டுத் தமிழினாலே திருவாய்மலர்ந்தருளத் திருவுளங்கொண்டு அவ்வேதத்திற்கு ஆதியாகிய அகாரத்தை மெய்யொடுபுணர்த்தி தம்முடைய பாடல் பரமசிவனுடைய திருச்செவியில் ஏறும் பொருட்டு முன்னர் அத்திருச்செவியையே சிறப்பித்து "தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண்மதிசூடி" என்றெடுத்துப் பாடத்தொடங்கியருளினார்.

திருப்பிரமபுரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவியன்விடையேறியோர்தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுடலைப்பொடிப்பூசியென்னுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமலரான்முன்னாள்பணிந்தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவனன்றே.

அருநெறியமறைவல்லமுனியகன்பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவியபெம்மானிவன்றன்னை
பொருநெறியமனம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினைதீர்தலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பரமசிவன் தமக்குப்பிழைசெய்த ஆன்மாக்களுக்கும் பின் தம்மைவணங்கிடின் அவர்களுக்கு அநுக்கிரகம் செய்வாரென்பதை விளக்கும்பொருட்டு, தம்மைமதியாமல் தாம்வீற்றிருக்கின்ற கைலாசத்தை எடுத்துத்தன்வலியிழந்த இராவணன்பின் தம்மேல் இசைபாட அவனுக்கு அருள்புரிந்த திறத்தை எட்டாந்திருப்பாட்டிலும், எவ்வகைப்பட்ட சிறப்பினரும் பரமசிவனை அன்போடுவழிபடினன்றி அவரை அடையார்கள் என்பதை விளக்குமபொருட்டு, பரமசிவன் தம்மை வணங்குகின்றவர்களுக்கே அருள்செய்பவர் எனத்தெளிந்து அவரை வணங்காது வழுவாகிய மானத்தை மேற்கொண்டுமயங்கிய பிரமவிட்டுணுக்கள் இருவராகிய பன்றியும் அன்னமுமாய்த் தேடியும் அடையாதவர்களாகிய பின் ஐந்தெழுத்தைத்துதித்தே உய்ந்ததிறத்தை ஒன்பதாந்திருப்பாட்டிலும், வேதகாரணராகிய கடவுளை அடையுநெறியை அறிந்து உய்யாத சமணரும் புத்தருமாகியவர்களுடைய சமயங்கள் கபடமார்க்கங்கள் என்னுந் திறத்தைப் பத்தாந்திருப்பாட்டிலும், அமைத்துப் பாடியருளினார். இங்ஙனந் திருப்பதிகத்தை நிறைவித்துத் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தித்தொழுதுகொண்டு நின்றார். பரமசிவனுடைய பெருங்கருணையைக் கண்டு ஆகாயத்திலே தேவர்கள் எல்லாரும் புஷ்பமழை பொழிந்தார்கள். பரமசிவன் தேவதுந்துபிகள்முழங்க கந்தருவர்களும் கின்னரர்களும் கீதம்பாடிச்செய்ய அரிபிரமேந்திராதிதேவர்கள் எல்லாரும் ஸ்தோத்திரம்பண்ண சிவகணநாதர்கள் ஹரஹர என்றுசொல்லும் ஓசைநிறைய, முனிவர்கள் வேதகோஷத்தோடு பக்கத்திலேசூழ, பார்வதியாரோடு திருத்தோணிக்கு எழுந்தருளினார். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் அவரைக்கண்டு அவரைத்தொடர்ந்து எழுகின்ற அன்புமேலீட்டினாலே தமதுடைய கண்வழியே சென்றகருத்து நீங்காமற் கலந்துசெல்லச் சுவாமி எழுந்தருளிய கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தார், அனந்தகோடி சிவபு

ண்ணியங்களைச்செய்து அப்பிள்ளையாருக்குப்பிதாவாயிருக்கப்பெற்றுக்கொண்ட சிவபாதவிருதயர் கைகுவித்து ஆனந்தக்கூத்தாடி வெருட்சியும் வியப்பும்விருப்பும் அடைந்து அவர் திருவாயமலர்ந்தருளிய திருப்பதிகத்தமிழின் பொருளை உணர்ந்தார் பரமசிவனைத் தனியேகண்டு தொடர்ந்த பிள்ளையாரைப்போலக் காணப்பெற்றிலராயினும் அங்குநிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்டு, அதுதோணியப்பருடைய திருவருளெனத் துணிந்து மகா சந்தோஷத்தோடும் முனசென்ற பிள்ளையாருக்குப் பின்சென்றார் அப்பொழுது அங்கே நிகழ்ந்ததைக் கேள்வியுற்ற பிராமணர் சமஸ்தரும் உரோமப்புளகங்கொண்டு இதற்கு ஒப்பாகிய அற்புதம் எங்கே நிகழ்ந்தது என்று சொல்லிக்கொண்டு கோயில் வாயிற்புறத்திலேவந்து சூழ்ந்தார்கள். பிள்ளையார்திருத்தோணியில் வீற்றிருந்த சுவாமியை அடைந்து திருப்பதிகம்பாடி கோயிலினின்றும் புறப்பட்டார், அதுகண்ட பிராமணர்களும் மற்றையோர்களும் எதிர்கொண்டு வந்து நின்று ஸ்தோத்திரம்பண்ணி பூமியிலே விழுந்து அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்து எழுந்தார்கள். சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை எடுத்து தோளின்மேலே வைத்துக்கொண்டு மங்கலவாத்தியங்களொலிக்க பிராமணர்கள் வேதகோஷம் செய்ய சிவனடியார்களெல்லாரும் ஸ்தோத்திரம்பண்ண சீர்காழியை வலஞ்செய்துகொண்டு தம்முடையதிருமாளிகையை அடைந்தார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் மற்றநாள்பிராதக்காலத்திலே ஆலயத்திற்சென்று தம்முடையபிதாமாதாவாகிய பரமசிவனையும் பார்வதியாரையும் வணங்கித்துதித்து அருளபெற்று திருக்கோலக்கா எனனும் திருப்பதியை அடைந்து கோயிலை வலஞ்செய்து முன்னின்று கையினாலே ஒற்றறுத்துத் திருப்பதிகம் பாடத்தொடங்கினர்.

திருக்கோலக்கா - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மடையில்வாளைபாயமாதரார், குடையும்பொய்கைக்கோலக்காவுளான்
சடையும்பிறையுஞ்சாம்பற்பூச்சுங்கீழ், உடையுங்கொண்டவுருவமென்கொலோ.

நலங்கொள்காழிஞானசம்பந்தன், குலங்கொள்கோலக்காவுளானையே
வலங்கொள்பாடல்வல்லவாய்மையா, ருலகங்கொள்வினைபோயோங்கிவாழ்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடும்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற பொற்றாளம் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்தே வந்திருந்தது பிள்ளையார் அதைக் கண்டு திருவருளை வியந்து களிகூர்ந்து ஏழிசையும் தழைத்தோங்கத் திருப்பதிகத்தைப் பாடிமுடித்து திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தி நின்றார். அவர் பாடும்பொ

ழுது விண்ணுலகமும் அதிசயிக்கும்படி ஓங்கிய அதிமதுர நாதத்தைநோக்கி. தும்புரு நாரதர் முதலாகிய சங்கீதவித்துவான்கள் ஸ்தோத்திரம்செய்து புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். வேதாகமங்கள் வாழும்படி திருவவதாரஞ்செய்த பிள்ளையார் மீண்டுஞ் சீர்காழிக்குப் போகும்படி நடந்தார், நடக்கும்பொழுது சிவபாதவிருதயர் தரித்தலாற்றாமையால் தோளின்மேலே தரித்துக்கொள்ளப்பிள்ளையார் அத்தோளின்மேல் எழுந்தருளிச் சீர்காழியிலிருக்கின்ற கோயிலை அடைந்து வலஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே நின்றுதிருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

சீகாழி - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார்கொன்றைப்புரிபுன்சடையீசா, காவாயெனநின்றேத்துங்காழியார்
மேவார்புரமூன்றட்டாரவர்போலாம், பாவாரின்சொற்பயிலும்பரமரே.

காரார்வயல்சூழ்காழிக்கோன்றனைச், சீரார்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பாரார்புகழப்பரவவல்லவ, ரேரார்வானத்தினிதாவிருப்பரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமலம்-திருத்தாளச்சதி - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தத்தால்வந்தெப்பால்பயின்றுநின்றவும்பர்ப் பாலேசேர்வாயேனோர்கான்பயில்கணமுனிவர்களுமே, சிந்தித்தேவந்திப்பச்சிலம்பின்மங்கைதன்னொடுஞ் சேர்வார்நாளுநீள்கயிலைத்திகழ்தருபரிசதெலாமே, சந்தித்தேயிந்தப்பார்சனங்கணின்றுதங்கணாற் றாமேகாணாவாழ்வாரத்தகவுசெய்வனிடங், கந்தத்தாலெண்டிக்குங்கமழ்ந்திலங்குசந்தனக் காடார்பூவார்சீர்மேவுங்கழுமலவளநகரே.

கஞ்சத்தேனுண்டிட்டேகளித்துவண்டுசெண்பகக் கானேதேனேபோராருங்கழுமலநகரிறையைத், தஞ்சச்சார்சண்பைக்கோன்சமைத்தநற்கலைத்துறைதாமேபோல்வார்தேனோரார்தமிழ்விரகன்மொழிக, ளெஞ்சத்தேயின்றிக்கேயிமைத்திசைத்தமைத்தகொண் டேழேயேழேநாலேமூன்றியலிசைச்சியில்வா, வஞ்சத்தேயின்றிக்கேமனங்கொளப்பயிற்றுவோர் மார்பேசேவாள்வானோர்சீர்மதிநுதன்மடவரலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு கடவுளை வணங்கிக்கொண்டு, தம்முடைய திருமாளிகையை அடைந்து, அந்தச் சீகாழியில் வாழுகின்றவர்கள் சமஸ்தர்களும் வாழும்

பொருட்டு தம்முடைய இளந்திருக்கோலக் காட்சியைக் கொடுத்து வீற்றிருந்தருளினார். அப்படி இருக்கும்பொழுது அவருடைய தாயாராகிய பகவதியார் பிறந்த திருநனிபள்ளியில் இருக்கின்ற பிராமணர்கள் எல்லாரும் பெருமகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்திற்கு வந்துசேர்ந்து அவரை வணங்கப் பெற்று இருந்தார்கள். பிள்ளையார் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி சிவஞானம்பெற்ற பெருவார்த்தையைக் கேள்வியுற்று, சமீபஸ்தலங்களிலிருக்கின்ற பிராமணர்களும் திருத்தொண்டர்களும் மற்றை அனைவரும் அதிசயித்துத் திரண்டுவந்து பிள்ளையாரை வணங்கி உய்ந்தார்கள். இங்ஙனம் நிகழும் நாளிலே திருநனிபள்ளியிற் பிராமணர்கள் பிள்ளையாரை வணங்கி அடியேங்கள் எல்லாரும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ் செய்தருளிய பரமகிருபாளுவாகிய சுவாமீ, அடியேங்களுடைய வாசஸ்தானமாகிய திருநனிபள்ளியில் வீற்றிருக்குஞ் சுவாமியை வணங்கும் பொருட்டு அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். சிவானுபூதிப் பெருவாழ்வாகிய பிள்ளையார் அதற்கு இசைந்து தோணியப்பரை வணங்கி, அருள்பெற்று பிறதலங்களையும் வணங்கச் சென்றார். செந்தாமரை மலரினும் சிறந்த அருமைத் திருவடிகள் தரையின்மேற் செல்லுவதையும் பிறரொருவர் தாங்குவதையும் பொறாத அன்பினையுடைய சிவபாதவிருதயர் வந்து எடுத்துத் தோளின்மேலே வைத்துக்கொண்டு சென்றார். திருநனிபள்ளிக்குச் சமீபித்தபொழுது பிள்ளையார், அந்தச் சோலை தோன்றும் பதியாது என்று வினாவியருள, தந்தையார் திருநனிபள்ளியென்றார். அதுகேட்டு திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு கோயிலை அடைந்து சுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு அந்தஸ்தலத்தில் இருந்தார்.

திருநனிபள்ளி பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காரைகள்கூகைமுல்லைகளவாகையீகைபடர்தொடரிகள்ளிகவினிச
சூரைகள்பம்மிவிம்முசுடுகாடமர்ந்தசிவன்மேயசோலைநகர்தான்
தேரைகளாரைசாயமிதிகொள்ளவாளைகுதிகொள்ளவள்ளைதுவள
நாரைகளாலவாரிவயன்மேதிவைகுநனிபள்ளிபோலுநமர்காள்.

சடையிடைப்புக்கொடுங்கியுளதங்கொர்வெள்ளம்வளர்திங்கள்கண்ணியயலே
யிடையிடைவைத்ததொக்குமலர்த்தொத்துமாலையிறைவன்றனிடங்கொணகர்தான்
மடையிடைவாளைபாயமுகிழ்வாய்நெரிந்துமணநாறுநீலமலரு
நடையுடையன்னம்வைகுபுனலம்படப்பைநனிபள்ளிபோலுநமர்காள்

கடல்வரையோதமல்குகழிகானல்பானல்கமழ்காழியென்றுகருதப
படுபொருளாறுநாலுமுளதாகவைத்தபதியானஞானமுனிவ
னிடுபறையொன்றவத்தர்பியன்மேலிருந்தினிசையாலுரைத்தபனுவ
னடுவிருளாடுமெந்தைநனிபள்ளியுள்கவினைகெடுதலாணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவவிடத்தினின்றுநீங்கி, தலைச்செங்காடு, வலம்புரம், பல்லவனீச்சரம், சாய்க்காடு, திருவெண்காடு, திருமுல்லைவாயல், என்னும் ஸ்தலங்களுக்குப்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ்செய்து, பதிகம்பாடிக்கொண்டு மீண்டு சீர்காழியை அடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருவலம்புரம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடியுடை மும்மதிலூடுருவக்குனிவெஞ்சிலைவாங்கி
யிடிபடவெய்தவமரர்பிரானடியாரிசைந்தேத்தத்
துடியிடையாளையோர்பாகமாகத்துதைந்தாரிடம்போலும்
வடிவுடை மேதிவயல்படியும்வலம்புரநன்னகரே.

நல்லியனுன்மறையோர்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
வல்லியந்தோலுடை யாடையினான்வலம்புரநன்னகரைச்
சொல்லியபாடல்கள்பத்துஞ்சொல்லவல்லவர்தொல்வினைபோய்ச்
செல்வன்சேவடி சென்றணுகிச்சிவலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாய்க்காடு - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்புகார்வான்புகுவர் மனமிளையார்பசியாலுங்
கண்புகார்பிணியறியாகற்றுருங்கோட்டாரும
விண்புகாவெனவேண்டாவெண்மாடநெடுவீதித்
தண்புகார்ச்சாய்க்காட்டெந்தலைவன்றாள்சார்ந்தாரே.

நொம்மைந்துபுடைத்தொல்குறூபுரஞ்சேர்மெல்லடியார்
அம்பந்தும்வரிக்கழலுமரவஞ்செய்பூங்காழிச்
சம்பந்தன்றமிழ்பகர்ந்தசாய்க்காட்டுப்பத்தையு
மெம்பந்தமெனக்கருதியேத்துவார்க்கிடர்கெடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சாய்க்காடு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நித்தலுந்நியமஞ்செய்துநீர்மலராதூவிச்
சித்தமொன்றவல்லார்க்கருளுஞ்சிவன்கோயின்
மத்தயானையின்கோடும்வண்பீலியும்வாரித்
தத்துநீர்ப்பொன்னிசாகரமேவுசாய்க்காடே

ஏனையோர்புகழ்ந்தேத்தியவெந்தசாய்க்காட்டை
ஞானசம்பந்தன்காழியர்கோனவில்பத்து
மூனமின்றியுரைசெயவல்லவாதாம்போய்
வானநாடினிதாள்வரிம்மாநிலத்தோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்காடு - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்காட்டுநுதலானுங்கனல்காட்டுங்கையானும்
பெண்காட்டுமுருவானும்பிறைகாட்டுஞ்சடையானும்
பண்காட்டுமிசையானும்பயிர்காட்டும்புயலானும்
வெண்காட்டிலுறைவானும்விடைகாட்டுங்கொடியானே.

பேயடையாபிரிவெய்தும்பிள்ளையினோடுள்ளநினை
வாயினவெலாம்பெறுவரையுறவேண்டாவொன்றும்
வேயனதோளுமைபங்கனவெண்காட்டுமுக்குளநீர்
தோய்வினையாரவர்தம்மைத்தோயாவாந்தீவினையே.

தண்பொழில்சூழ்சண்பையர்கோனற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
விண்பொலிவெண்பிறைச்சென்னிவிகிர்தனுறைவெண்காட்டைப்
பண்பொலிசெந்தமிழ்மாலைபாடியபத்திவைவல்லார்
மண்பொலியவாழ்ந்தவர்போய்வான்பொலியப்புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுலலவாயில் பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

துளிமண்டியுண்டுநிறம்வந்தகண்டமடைமன்னுதுன்னுசுடரோ
ளொளிமண்டியும்பருலகங்கடந்தவுமைபங்கனெங்களரனூர்
களிமண்டுசோலைகழனிக்கலந்தகமலங்கடங்குமதுவின்
றெளிமண்டியுண்டுசிறைவண்டுபாடுதிருமுலலவாயிலிதுவே.

அணிகொண்டகோதையவணன்றுமேத்தவருள்செய்தவெங்கணமருவார்
திணிகொண்டமூன்றுபுரமெய்தவில்லிதிருமுலலவாயிலதன்மேற்
றணிகொண்டசிந்தையவர்காழிஞானமிகுபந்தனொண்டமிழ்களி
னணிகொண்டபத்துமிசைபாடுபத்தாகல்வானமாள்வர்மிகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்படி இருக்கும் நாளிலே மயேந்திரப்பள்ளி, குருகாவூர் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமயேந்திரப்பள்ளி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திரைதரு பவளமுஞ் சீர்திகழ் வயிரமுங்
கரைதரு மகிலொடு கனவளை புகுதரும்
வரைவிலா லெயிலெய்த மயேந்திரப் பள்ளியுள்
ளரவனை யழகனை யடியிணை பணிமினே.

வம்புலாம் பொழிலணி மயேந்திரப் பள்ளியு
ளெம்பெரு மான்கழல் ஞானசம் பந்தன்சொ
னம்பரம் இதுவென நாவினுள் நவில்பவ
ரும்பரா ரெதிர்கொள வுயர்பதி யடைவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் ஆளுடைய பிள்ளையாரைத் தரிசிக்கும்பொருட்டு விறலியாரோடு யாழ்கொண்டு சீர்காழியிலே வந்தடைந்தார். பிள்ளையார் அவருடைய வரவை அறிந்து அவரை எதிர்கொள்ள, அவர் பிள்ளையாருடைய ஸ்ரீபாதங்களை நமஸ்கரித்து, ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார். பிள்ளையார் அவரை அழைத்துக்கொண்டு கோயிற்புறமுன்றிலிலே சென்று, தம்பிரானை அவரோடும் வணங்கி நின்று நீர் சுவாமிக்கு யாழ்வாசியுமென்றார். திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் பிள்ளையாரை வணங்கிக்கொண்டு, பரமசிவனாரோகாகிய பாணினியை விறலியாரோடும் பாடி யாழ்வாசிக்க பிள்ளையார் மகிழ்ச்சியடைந்தார். திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் யாழ்வாசித்தபின் பிள்ளையார் அவரைக் கொண்டுபோய் அவருக்கு உறைவிடமுங்கொடுத்து விருந்து செய்தார். திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் சுவாமிமேலே பிள்ளையார் பாடிய திருப்பதிகங்களைக் கேட்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு, அவைகளின் இசைகளை யாழிலே இட்டு வாசித்தார். பின் பிள்ளையாரை நோக்கிச் சுவாமி இன்றுமுதல் தேவரீர் அருளிச்செய்யுந் திருப்பதிகங்களின் இசையை அடியேன் யாழிலே இட்டு தேவரீரைப் பிரிவின்றிச் சேவிக்கப் பெறும்வண்ணமென்று பிரார்த்தித்துத் தொழுதார். பிள்ளையாரும் திருவுள்ளமகிழ்ந்து அதற்கிசைந்தருளினார். திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அன்றுமுதல் பிள்ளையார்பாடுந் திருப்பதிகத் திசைகளை யாழிலே இட்டு வாசித்துக்கொண்டு என்றுமகலாத நண்புடனிருந்தார். திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பூமிக்குச் சுழுமுனைநாடியாகிய தில்லையில் விளங்குகின்ற திருச்சிற்றம்பலத்திலே நிருத்தஞ்செய்தருளும் சபாநாயகரைத் த

ரிசனஞ்செய்தற்கு விரும்பி, தந்தையாரோடும் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரோடும் அடியார்கள் பக்கத்திலேசூழ சீர்காழியைக் கடந்துசென்று, சிதம்பரத்தினது திருவெல்லையை அடைந்து நமஸ்கரித்துக்கொண்டு, அந்தத்திருப்பதியைச்சூழ்ந்த மதிலினது தெற்குவாயிலை அடைந்து தில்லைவாழந்தணர்களும் மற்றையடியார்களும் மகா அலங்காரத்தோடும் எதிர்கொள்ளப்போய் திருவீதியைத்தொழுது ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுரத்தை நமஸ்கரித்து எழுந்து உள்ளே புகுந்து திருமாளிகையை வலஞ்செய்து பேரம்பலத்தை வணங்கிக்கொண்டு கனகசபையை அடைந்தார் ஆயிரம் ஆதித்தப்பிரகாசம்கூடிய மண்டலம்போலக் குறைவறநிறைந்த ஞானசபையிலே சத்திகாரியமாகிய திருமேனியைக்கொண்டு ஆனந்ததாண்டவஞ் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகரைத் தரிசனம்பண்ணினார் உடனே அவ்வநுபவத்திலே யாதொரு சேட்டையுமின்றி, வாசனையினாலே திருக்கரங்கள் சிரசின்மேலேறிக்குவிய உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள நாத்தழும்ப விழி நீர்த்தாரைகொள்ள சிவானந்தசாகரத்தில் அமிழ்ந்திநின்று "கற்றாங்கெரி" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்றாங்கெரியோம்பிகலியைவாராமே, செற்றார்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
முற்றாவெண்டிங்கண்முதல்வன்பாதமே, பற்றாநின்றாரைப்பற்றாபாவமே.

பறப்பைப்படுத்தெங்குஞ்சுவேட்டெரியோம்புஞ், சிறப்பர்வாழ்தில்லைச்சிற்றம்பலமேய
பிறப்பில்பெருமானைப்பின்றாழ்சடையானை, மறப்பிலார்கண்டீர்மையறீர்வாரே.

ஞாலத்துயர்காழிஞானசம்பந்தன், சீலத்தார்கொள்கைச்சிற்றம்பலமேய
சூலப்படையானைச்சொன்னதமிழ்மாலை, கோலத்தாற்பாடவல்லார்நல்லாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமாளிகையை வலஞ்செய்து புறப்பட்டு திருமுன்றிலிலே நமஸ்கரித்து எழுந்து கோபுரவாயிலைக்கடந்து பணிந்து நான்கு திருவீதிகளையும் தொழுது அங்கே இருத்தற்கு அஞ்சி திருவேட்களத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவேட்களம் - பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அந்தமுமாதியுமாகியவண்ணலாரழலங்கையமர்ந்திலங்க
மந்தமுழவமியம்பமலைமகள்காணநின்றாடிச்
சந்தமிலங்குநகுதலைகங்கைதண்மதியம்மயலேததும்ப
வெந்தவெண்ணீறுமெய்பூசும்வேட்களநன்னகராரே.

விண்ணியன்மாடம்விளங்கொளிவீதிவெண்கொடியெங்கும்விரிந்திலங்க
நண்ணியசீர்வளர்காழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பெண்ணினல்லாளொருபாகமமர்ந்துபேணியவேட்களமேன்மொழிந்த
பண்ணியல்பாடல்வல்லார்கள்பழியொடுபாவமிலாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்விடத்தி லிருந்துகொண்டே சிதம்பரத்துக்கும்வந்து சபாநாயகரைத் தரிசிப்பார். அப்படியிருக்கும்நாளிலே, திருக்கழிப்பாலைக்குப்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கழிப்பாலை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புனலாடியபுன்சடையாயரண, மனலாகவிழித்தவனேயழகார்
கனலாடலினாய்கழிப்பாலையுளாய், யுனவார்கழல்கைதொழுதுள்குதுமே.

கழியார்பதிகாவலனைப்புகலிப், பழியாமறைஞானசம்பந்தன்சொல்
வழிபாடிவைகொண்டடிவாழ்த்தவல்லார், கெழியாரிமையோரொடுகேடிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவர் பாடும் பதிகவிசைகளை யாழ்ப்பாணரும் யாழிலிட்டு வாசிப்பாராயினார். ஒருநாள் பிள்ளையார் திருவேட்களத்தைக் கடந்து சிதம்பரத்தை அடைந்தபொழுது சபாநாயகருடைய திருவருளினாலே தில்லைவாழந்தணர்மூவாயிரரும் சிவகணநாதராய்த் தோன்றக்கண்டு, அத்தன்மையைப் பெரும்பாணருக்குங் காட்டினார். தில்லைவாழந்தணர் பிள்ளையாரைக் கண்டவுடனே வணங்க, பிள்ளையார் அவர்கள் வணங்குமுன் தாமும் வணங்கி, கோயிலிற் பிரவேசித்து சபாநாயகரை வணங்கி "ஆடினாய்நறுநெய்யொடுபாறயிர்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடினார். அந்தத்திருப்பதிகத்தினோர் திருப்பாட்டிலே தில்லைவாழந்தணரைத் தாங்கண்டபடி கூறி, அவர்கள் தொழுதேத்தும் சிற்றம்பலம் என்று அருளிச்செய்தார்.

கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடினாய்நறுநெய்யொடுபாறயிரந்தணர்பிரியாதசிற்றம்பல
நாடினாயிடமாநறுங்கொன்றைநயந்தவனே
பாடினாய்மறையோடுபல்கீதமும்பல்சடைப்பனிகால்கதிர்வெண்டிங்களை
சூடினாயருளாய்சுருங்கவெந்தொல்வினையே.

நாறுபூம்பொழினண்ணியகாழியுண்மறைவல்லஞானசம்பந்த
னூறுமின்றமிழாலுயர்ந்தாருறைதில்லைமன்னு
னேறுதொல்புகழேந்துசிற்றம்பலத்தீசனையிசையாற்சொன்னபத்திவை
கூறுமாறுவல்லாருயர்ந்தாரொடுங்கூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்,

பின்கோயிலினின்றும் புறப்பட்டபொழுது, பெரும்பாணர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கி நின்று சுவாமி! அடியேனுடைய ஜன்மஸ்தலமாகிய திருவெருக்கத்தம்புலியூர் முதலாக நிவாவென்னும் நதிக்கரையில் இருக்கின்ற தலங்களை வணங்குதற்கு எழுந்தருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார் ஆளுடையபிள்ளையார் அதற்கிசைந்தருளி தந்தையார்முதலிய சமஸ்தரோடும் பெரும்பாணர் திருவவதாரஞ்செய்த திருவெருக்கத்தம்புலியூருக்கும் திருமுதுகுன்றுக்கும்போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருஎருக்கத்தம்புலியூர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படையார்தருபூதப்பகடாருரிபோர்வை, யுடையானுமையோடு முடனாயிடுகங்கைச
சடையானெருக்கத்தம்புலியூர்த்தகுகோயில், விடையானடியேத்தமேவாவினைதானே.

ஏராரெருக்கத்தம்புலியூருறைவானைச், சீராரகழ்காழித்திருவார்சம்பந்த
ஞாரவருந்தமிழ்மாலையிவைவல்லார், பாராரவரேத்தப்பதிவானுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்

மத்தாவரைநிறுவிக்கடல்கடைந்தவ்விடமுண்ட
தொத்தார்தருமணிநீண்முடிச்சுடர்வண்ணனதிடமாங்
கொத்தார்மலர்குளிர்சந்தகிலொளிர்குங்குமங்கொண்டு
முத்தாறுவந்தடிவீழ்தருமுதுகுன்றடைவோமே.

தழையார்வடவியவீதனிற்றவமேபுரிசைவ
னிழையாரிடைமடவாளொடுமினிதாவுறையிடமா
மழைவானிடைமுழவவ்வெழில்வளைவாளுகிரெரிகண்
முழைவாளரிகுமிறும்முயர்முதுகுன்றடைவோமே.

முகில்சேர்தருமுதுகுன்றுடையானைம்மிகுதொல்சீர்ப்
புகலிந்நகர்மறைஞானசம்பந்தன்னுரைசெய்த
நிகரில்லனதமிழ்மாலைகளிசையோடிவைபத்தும்
பகரும்மடியவர்கட்கிடர்பாவமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்றுமலர்தூவி - யின்றுமுதுகுன்றை - நன்றுமேத்துவீர்க் - கென்றுமின்பமே
நின்றமுதுகுன்றை-நன்றுசம்பந்த - னொன்றுமுரைவல்லா-ரென்றுமுயர்வோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுதுகுன்றம் - திருமுக்கால் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

முரசதிர்ந்தெழுதரு முதுகுன்றமேவிய, பரசமர்படையுடையீரே
பரசமர்படையுடையீருமைப்பரவுவா, ரரசர்களுலகிலாவாரே.

மூடியசோலைசூழ் முதுகுன்றத்தீசனை, நாடியஞானசம்பந்த
னாடியஞானசம்பந்தன செந்தமிழ், பாடியவவர்பழியிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பெண்ணாகடத்தை அடைந்து அங்கே திருத்தூங்கானைமாடம் என்னும் ஆலயத்தில் இருக்கின்ற சுவாமியைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினர்.

திருத்தூங்கானைமாடம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒடுங்கும்பிணிபிறவிகெடென்றிவையுடைத்தாயவாழ்க்கையொழித்தவ
மடங்குமிடங்கருதிநின்றீரெல்லாமடிகளடிநீழற்கீழாளாம்வண்ணங்
கிடங்குமதிலுஞ்சுலாவியெங்குங்கெழுமனைகடொறுமறையினொலி
தொடங்குங்கடந்தைத்தடங்கோயில்சேர்தூங்கானைமாடந்தொழுமின்களே

மண்ணார்முழவதிருமாடவீதிவயற்காழி ஞானசம்பந்தனல்ல [யான்
பெண்ணாகடத்துப்பெருங்கோயில்சேர்பிறையுரிஞ்சுந்தூங்கானைமாடமே
கண்ணார்கழல்பரவுபாடல்பத்துங்கருத்துணர்க்கற்றுருநங்கேட்டாரும்போய்
விண்ணோருலகத்துமேவிவாழ்வர்விதியாதுமேயாகும்வினையுமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருவரத்துறைக்குப்போக விரும்பி தந்தையாருடைய தோண்மேலிருத்தலை ஒழிந்து அவர்மனம் வருந்தாம்பர் பிராமணர்முதலியோர்சூழ்ந்துசெல்ல திருவடித்தாமரைகள் நோவ வையவையநடந்து மாறன்பாடி என்னும் பதிவந்தவுடனே வழிசென்ற வருத்தத்தினாலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அப்பதியிற் சென்றார், அப்பொழுது சூரியன்அஸ்தமயனமாயிற்று, அன்றிரவு பிள்ளையார் அடியார்களோடும்அந்தப்பதியிலேயே தங்கினார், திருவரத்துறையில வீற்றிருக்கின்ற கடவுள் தம்முடைய திருக்குமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வழிவருத்தத்தைத் திருவுளத்தடைத்து, அவர் ஏறுதற்கு முத்துச்சிவிகையும் அவருக்கு நிழற்றுதற்கு முத்துக்குடையும் ஊதுதற்கு முத்துச்சின்னங்களும்கொடுத்தருளநினைந்து அந்தஸ்தலத்திலிருக்கின்ற பிராமணர்களெல்லாருக்கும் தனித்தனியே சொப்பனத்திலேதோன்றி, ஞானசம்பந்தன்நம்மிடத்துக்குவருகின்றான் நீங்கள் முத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும்முத்துச்சின்னங்களும் நம்மிடத்தில் எடுத்து அவனிடத்திற்குக் கொண்டுபோய்க் கொடுங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார், உடனே பிராமணர்கள் விழித்தெழுந்து மகிழ்ந்து அற்புதமெய்திய சிந்தையோடு ஆலயத்திலேவந்துகூடி திருப்பள்ளியெழுச்சிக்காலம்வர, திருக்காப்பைநீக்கிமுத்துச்சிவிகையையும் முத்துக்குடையையும் முத்துச்சின்னங்களையுங்கண்டு, ஆனந்தங்கொண்டு துந்துமிமுதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிப்ப, சிவனடியார்களோடு அந்தச் சிவிகை முதலாயினவற்றைத் தாங்கிக்கொண்டு ஆளுடைய பிள்ளையாரிடத்திற்குப் போனார்கள், அதற்குமுன் பரமசிவன் ஆளுடைய பிள்ளையாருக்குஞ் சொப்பனத்திலே தோன்றி நாம் உனக்கு முத்துச்சிவிகையும் முத்துக்குடையும் முத்துச்சின்னங்களும் அனுப்புகின்றோம் நீ அவைகளை ஏற்றுக்கொள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து தாம்கண்ட சொப்பனத்தைத் தந்தையாருக்கும்அடியார்களுக்கும் அருளிச்செய்து வைகறையிலே விழித்தெழுந்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு எழுந்தருளினார், அப்பொழுது பிராமணர்கள் சிவனடியார்களோடு ஹரஹர வென்னும் ஓசையுடனே முத்துச்சிவிகை முதலியவைகளைக்கொண்டு எதிரேவந்து பிள்ளையாரை வணங்கிநின்று இவை திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள் தந்தருளினவைகள் ஏற்றருளும் என்றார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அக்கடவுளுடைய திருவருளைத் துதித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருநெல்வாயில் திருஅரத்துறை-பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தையீசனெம்பெருமானேறமர்கடவுளென்றேத்திச்
சிந்தைசெய்பவர்க்கல்லாற்சென்றுகைகூடுவதன்றால்
கந்தமாமலருந்திக்கடும்புனனிவாமல்குகரைமே
லந்தண்சோலைநெல்வாயிலரத்துறையடிகடம்மருளே.

கரையினார்பொழில்சூழ்ந்தகாழியுண்ஞானசம்பந்த
னுரையும்பூம்புனல்பரந்தவரத்துறையடிகடம்மருளை
முறைமையாற்சொன்னபாடன்மொழியுமாந்தர்தம்வினைபோய்ப்
பறையுமையுறவில்லைப்பாட்டிவைபத்தும்வல்லார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்வடிவாகிய முத்துச்சிவிகையை வலஞ்செய்து பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதிக்கொண்டு உலகமெல்லாம் உய்யும்படி அதில் ஏறியருளினார். அப்பொழுது சிவனடியார்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள், பிராமணர்கள் சமஸ்தரும் வேதகோஷஞ்செய்தார்கள். இந்திராதிதேவர்கள் ஆரவாரித்துப் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள், பலவகைப்பட்ட மங்களவாத்தியங்கள் ஒலித்தன, முத்துச்சிவிகையிலேறியருளிய திருமேதுங்கருணைசாலியாகிய திருஞானசம்பந்தபிள்ளையார்மேலே முத்துக்குடை நிழற்றவும், சிவனடியார்களும் பிராமணர்களும் நெருங்கி ஆனந்தமேலீட்டினாலே கூத்தாடித் தங்கள் கண்களினின்றும் பொழிகின்ற ஆநந்தவெள்ளத்தினுள்ளே முளிக்கவும், முத்துச்சின்னங்கள் சமஸ்தலோகங்களும் சிவனடியார்களும் வேதங்களும் உய்யும்படி சைவசிகாமணிவந்தார், சித்தரித்துப் பிரபஞ்சங்களெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற உமாதேவியார் ஞானப்பாலூட்டவுண்ட திருஞானசம்பந்தமூர்த்திவந்தார், வேதாகமாதி சமஸ்தசாத்திரங்களையும் ஓதாதுணர்ந்த முத்தமிழ்விரகர் வந்தாரென்றூதவும் சென்று திருவரத்துறையை அடைந்து கோபுரவாயிலுக்குத் தூரத்திலே போனபொழுது, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி நமஸ்கரித்து எழுந்து கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்து வலஞ்செய்து சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரித்து அருட்பதிகம்பாடி, சிலநாள் அந்தஸ்தலத்திலே இருந்தார் இருக்கும் நாளிலே நெல்வெண்ணெ என்னும் ஸ்தலத்துக்குப்போய்சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திரும்பினார்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சிலநாளாயினபின்,சீர்காழிக்குத்திரும்பும்படி திருவுளங்கொண்டு அத்திருவரத்துறையில் வீற்றிருக்கும் கடவுளை வணங்கி, விடைபெற்று முத்துச்சிவிகையில் ஏறிச்சென்று, பழுவூர், விசயமங்கை, வைகா, புறம்பயம் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்பழூர் திருவிராகம்-பண்-இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எண்ணுமோரொழுத்துமிசையின்கிளவிதேர்வார
கண்ணுமுதலாயகடவுள்கிடமென்பர்
மண்ணினமிமையாடிமலையாளாமதொழுதேத்திப்
பண்ணினொலிகொண்டுபயில்கின்றபழுவூரே.

அந்தணர்களானமலையாளரவரேத்தும்
பந்தமலிகின்றபழுவூரரனையாரச்
சந்தமிகுஞானசம்பந்தனுரைபேணி
வந்தவணமேத்துமவர்வானமுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிசயமங்கை - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இசைமுன்னிசைதரககிளரும்வீணையர், பூசமுனனியல்வுடைப்புகிதாபொன்னகா
கோதனம்வழிபடககுலவுநானமறை, வேதியாதொழுதெழுவிசயமங்கையே.

விண்ணவாதொழுதெழுவிசயமங்கையை, நண்ணியபுகலியுள்ஞானசம்பந்தன்
பண்ணியசொதமிழ்பததும்வல்லவா, புண்ணியாசிவகதிபுகுதறிண்ணமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகா திருவிராகம - பண - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோழைமிடறுககவிகோளுமிலவாகவிசைகூடும்வகையா
லேழையடியாரவாகளியாவைசொனசொன்மகிழுமீசனிடமாந்
தாழையிளநீர்முதியகாய்கமுகின்வீழநிறை காறுசிதறி
வாழையுதிரவீழ்கனிகளூறிவயல்செறுவில்செயும்வைகாவிலே.

முற்றுமைமையாளுடையமுக்கண்முதல்வன்றிருநல்வைகாவிலதனைச்
செற்றமலிஞர்சிரபுரத்தலைவன்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்
யுற்றதமிழ்மாலையீரைந்துமிவைவல்லவருருத்திரரெனப்
பெற்றமாலோகமிசவாழ்வர்பிரியாரவர்பெரும்புகழோடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புறம்பயம் திருவிராகம் பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறம்பயமலைந்தவர்மதிட்பரிசறுத்தனை
நிறம்பசுமைசெம்மையொடிசைந்துனதுநீர்மை
திறம்பயனுறும்பொருடெரிந்துணருநால்வர்க்
கறம்பயனுரைத்தனைபுறம்பயமமர்ந்தோய்.

கருங்கழிபொருந்திரைகரைக்குலவுமுத்தந்
தருங்கழுமலத்திறைதமிழ்க்கிழமைஞானன்
சுரும்பவிழ்புறம்பயமமர்ந்ததமிழ்வல்லோர்
பெரும்பிணிமருங்கறவொருங்குவர்பிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருச்சேய்ஞலூரின் எல்லையை அடைந்து, அது சண்டேசுரநாயனார் திருவவதாரஞ் செய்த திருப்பதி ஆதலால் முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி அப்பதியினுள்ளே நடந்துபோய் ஆலயத்தில் பிரவேசித்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருச்சேய்ஞலூர் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பீரடைந்தபாலதாட்டப்பேணுதவன்றாதை
வேரடைந்துபாய்ந்ததாளைவேர்தடிந்தான்றனக்குத்
தாரடைந்தமாலைசூட்டித்தலைமைவகுத்தவெந்தை
சீரடைந்தகோயின்மல்குசேய்ஞலூர்மேயவனே.

சேயடைந்தசேய்ஞலூரிற்செல்வனசீர்பரவித்
தேயடைந்தநண்வயல்சூழ்தோணிபுரத்தலைவன்
சாயடைந்தஞானமலகுசம்பந்தனுன்னுரைகள்
வாயடைந்துபாடவல்லார்தானுவகாள்பவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்பனந்தாள், பந்தணைநல்லூர், ஓமமாம்புலியூர், வாழ்கொளிபுத்தூர், கடம்பூர், நாரையூர், கருப்பறியலூர் எனனும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பனந்தாள்-திருத்தாடகையீச்சுரம்-பண்-பழம்பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்பொலிநெற்றியினான்றிகழ்கையிலோர்வெண்மழுவாள்
பெண்புணர்கூறுடையான்மிகுபீடுடைமான்விடையான்
விண்பொலிமாமதிசேர்தருசெஞ்சடைவேதியனூர்,
தண்பொழில்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையீச்சுரமே.

தண்வயல்சூழ்பனந்தாட்டிருத்தாடகையீச்சரத்துக்
கண்ணயலேபிறையானவன்றன்னைமுன்காழியர்கோ
னண்ணியசெந்தமிழ்மான்மிகுஞானசம்பந்தனல்ல
பண்ணியல்பாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பந்தணைநல்லூர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடறினார்கூற்றைப்பொடிசெய்தார்மதிலையிவைசொல்லியுலகொழுந்தேத்
கடறினாராவர்காற்றுளாராவர்காதலித்துறைதருகோயில் [தக்
கொடிறனார்யாதுங்குறைவிலார்தாம்போய்க்கோவணங்கொண்டுகூத்தாடும்
பாடினார்போலும்பந்தணைநல்லூர்நின்றவெம்பசுபதியாரே.

கல்லிசைபூணக்கலையொலியோவாக்கழுமலமுதுபதிதன்னி
னல்லிசையாளன்புல்லிசைகேளாநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பல்லிசைபகுவாய்ப்படுதலையேந்திமேவியபந்தணைநல்லூர்ச்
சொல்லிசைபாடல்பத்தும்வல்லார்மேற்றொல்வினைசூழகிலாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஓமாம்புலியூர் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூங்கொடிமடவாளுமையொருபாகம்புரிதருசடைமுடியடிகள்
வீங்கிருணட்டமாடுமெம்விகிர்தர்விருப்பொடுமுறைவிடம்வினவிற்
றேங்கமழ்பொழிலிற்செழுமலர்கோதிச்செறிதருவண்டிசைபாடு
மோங்கியமறையோரோமாம்புலியூருடையவர்வடதளியதுவே.

விளைதருவயலுள்வெயில்செறிபவளமெய்ந்நிகழ்மெய்புலத்திட றி
யொளிதரமல்குமோமாம்புலியூருடையசீர்வடதளியானைக்
களிதருநிவப்பிற்காணடகுசெல்வக்காழியுள்ஞானசம்பந்த
னளிதருபாடல்பத்துமவல்லார்கள்மாலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியுடைமார்பினர்போர்விடையேறிப்பூதகணம்புடைசூழக
கொடியுடையூர்திரிந்தையங்கொண்டுபலபலகூறி
வடிவுடைவாணெடுங்கண்ணுமைபாகமாயவன்வாழ்கொளிபுத்தூர்க்
கடிகமழ்மாமலரிட்டுக்கறைமிடற்றானடிகாண்போம்.

கல்லுயாமாக்கடலின் முழுங்குங்கரைபொருகாழியமூதூா
நல்லுயர்நான்மறைநாவினற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
வல்லுயாகூலமும்வெணமழுவாளும்வல்லவன்வாழ்கொளிபுத்தூா
சொல்லியபாடல்கள்வல்லார் துயாகெடுதலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாரையூா - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாம்பினைவென்ற மென்மொழிபாகங் கலந்தானலங்காழுகு, தேம்புனலசூழ் திகழ்மாமடி சிறந்திருநாரையூர்மேய, பூமபுனல்சேர் புரி புன்சடையான் புலியினுரிதோலமேற், பாமபினைவீக்கிய பண்டரங்கன்பாதம் பணிவோமே.

தண்மதிதாழ் பொழில்சூழ்புகலிக் தமிழ்ஞானசமபந்த, னொண்மதிசோ சடையானுறையுந் திருநாரையூர்தன்மேற, பண்மதியாற் சொன்னபாடல்பத்தும பயின்றார்வினைபோகி, மண்மதியாது போய்வான்புகுவா வானோரெதிர்கொளவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாரையூா - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கடலிடைவெங்கடுநஞ்சமுண்ட கடவுள்விடையேறி, யுடலிடையிற் பொடிப்பூசவல்லா னுமையோடொருபாக, னடலிடையிற் சிலைதாங்கியெய்த வம்மானடியார்மே, லடலைவினைத்தொகை தீர்த்தருளத் தானிடம் நாரையூர் தானே.

பாடியலுந் திரைசூழ்புகலித் திருஞானசமபந்தன், சேடியலும் புகழோங்குசெம்மைத் திருநாரையூரான்மேற, பாடியதண்டமிழ் மாலைபத்தும் பரவித் திரிந்தாக, வாடியசிந்தைபினோய்களுநீங்கு மவலக்கடறானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருப்பறியலூா் திருவிராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுற்றமொடுபற்றவை துயக்கறவறுத்துக, குற்றமில்குணங்களோடு கூடியதாகண்
மற்றவனைவானவா தமவானுலகமேற்றக, கற்றவனிருப்பது கருப்பறியலூரே

நலந்தருபுனற்புகலிஞானசமபந்தன், கலந்தவா கருப்பறியனமேயகடவுளைப்
பலந்தருதமிழ்க்கிளவிபத்துமிவைகற்று, வலந்தருமவர்க்குவினைவாடலெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அங்குநின்று புறப்பட்டு சீர்காழிக்குச் சமீபத்திலேபோனார் போம்பொழுது சீர்காழியிலிருக்கின்றபிராமணர்களெல்லாரும்அவருடைய வரவைக்கேள்வியுற்று மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு வீதிகளை அலங்கரித்து எதிர்கொள்ளும்படி திரண்டு சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை முத்துச்சிவிகையின்மேலேமுத்துக்குடை நிழலின்கீழே தரிசித்தார்கள், தரிசித்தவுடனே கைகள் சிரசின்மேலேறிக்குவிய கண்ணும் மனமும் களிக்க, அவரைச் சூழ்ந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள், பிள்ளையார் முத்துச்சிவிகையின்றும் இறங்கி, அவர்களோடுகூடச் சென்று, கோயிலை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு புறப்படுச் சென்றார்.

செல்லும்பொழுது திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் பின்னேவர, அவருக்கு வீட்டுக்குப்போம்படி விடைகொடுத்து, தாம் தம்முடைய திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினார், எழுந்தருளும்பொழுது பார்ப்பனிகள் நெருங்கி, நிறைகுடம் தீபம்முதலாயின ஏந்த, தாயாராகியபகவதியார்வந்து திருநீற்றுக்காப்புச்சாத்தி வணங்கித்துதிக்க, பிள்ளையார் அவருக்கு அருள்செய்து திருமாளிகையினுள்ளே பிரவேசித்தார், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்தினந்தோறும் தோணியப்பரைத் தரிசனஞ்செய்து பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருக்குநாளிலே உபநயனப்பருவம்வர, பிராமணர்கள் வேதவிதிப்படி உபநயனசடங்கு செய்ய, சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணமாகிய சிவத்துவம் பெற்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார தமக்கு அது வேண்டுவதன்றாயினும் உலகத்திலே வைதிககர்மத்தைஸ்தாபிப்பித்தல்வேண்டும் எனத்தமது திருவுளத்திலே முகிழ்த்த பெருங்கருணையினாலே அதற்கிசைந்து, யஞ்ஞோபவீததாரணம் செய்தருளினார். பின் பிராமணர்கள் உமக்கு நான்கு வேதத்திற்கும் அதிகாரம் தந்தோம் என்று சொல்லி மந்திரோபதேசம் செய்யப் புகும்பொழுது பிள்ளையார் எண்ணிறந்த வேதங்களையோதி, அவற்றிற்கு அங்கமாகிய பலகலைகளையும் எடுத்துச் சொல்லியருளினார். பிராமணர்கள் அவர்பரமசிவனுடைய திருவருள் பெற்றமையை நினைந்து வியந்து அவரை நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, தாங்கள் முன்பயின்ற வேதங்களை அவரிடத்திற்கேட்டு ஐயந்திரிபற உணர்ந்தார்கள், பரமாசாரியராகிய ஆளுடையபிள்ளையார் அந்தப்பிராமணருடைய சந்தேகந்தீரும்படி எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து பின் சகல மந்திரங்களுக்கும்மேலாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் என்பதை அவர்களுக்கும் மற்ற யாவருக்கும் விளக்கும்பொருட்டு, "மந்திரநான்மறையாகி" என்பதை முதலிலுடைய ஸ்ரீபஞ்சாட்சரப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருப்பஞ்சாக்கரப்பதிகம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சலுந்துஞ்சலிலாதபோழ்தினு, நெஞ்சகநைந்துநினைமினாடொறும்
வஞ்சகமற்றடிவாழ்த்தவந்தகூற, றஞ்சவுதைத்தனவஞ்செழுத்துமே.

மந்திரநான்மறையாகிவானவர், சிந்தையுணின்றவர்தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பியசெம்மைவேதியர்க், கந்தியுண்மந்திரமஞ்செழுத்துமே.

நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தனான்மறை, கற்றவன்காழியர்மன்னனுன்னிய
வற்றமிழ்மாலையீரைந்துமஞ்செழுத், துற்றனவல்லவரும்பராவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பிராமணர்க்ள் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவருடைய திருவருளைத் தலைமேற்கொண்டு வணங்கித் துதித்து உய்ந்தார்கள். பிள்ளையார் தினந்தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிப் பதிகம் பாடிக்கொண்டு அடியார்களோடும் இருக்குநாளிலே, திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அவருடைய மகிமையைக் கேள்வியுற்று அவரை வணங்குதற்கு நினைந்து சீர்காழிக்குச் சமீபத்திலே வந்தருளினார். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து அடியார்கூட்டத்தோடும் அவரை எதிர்கொள்ளப்போனார் எதிரேவந்த திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்க திருஞானசம்பந்த மூர்த்தியும் அவரைவணங்கி கோயிலுக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய் சுவாமிதரிசனம் செய்வித்து, தம்முடைய திருமாளிகையிற் கொண்டு சென்றுதிருவமுது செய்வித்தார், சிலநாள் ஆயினபின் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் பிறஸ்தலங்களை வணங்கும்படி செல்ல திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கோலக்காவரைக்கும் அவரோடுசென்று சீர்காழிக்குத் திரும்பினார் அங்கே தோணியப்பர்மேல் பலவகைப்பட்ட திருப்பதிகங்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார். அவைகள் எல்லாவற்றையும் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரை விறலியாரோடும்பாடி, யாழில் இட்டு வாசித்துக் கொண்டு பிள்ளையாரோடு சீர்காழியில் இருந்தார்.

திருப்பிரமபுரம் - மொழிமாற்று - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

* காடதணிகலங்காரரவம்பதிகாலதனிற்
றோடதணிகுவர்சுந்தரக்காதினிற்றூச்சிலம்பர்
வேடதணிவர்விசயற்குருவம்வில்லுங்கொடுப்பர்
பீடதணிமணிமாடப்பிரமபுரத்தாரே.

கலையுயர்கழுமலவிஞசியுணமேவியாடவுடனனை
நலமுயர்ஞானசம்பந்தனாநாதப் [illegible] ரனதுணாதவ
சொலலுகவசேட டலவ வலோரொலாலவானவா ரயகமேளாடுஞ
செலருவாசிர்களாறபொறவாருசவமே [illegible]

திருச்சிற்றம்பலம்.

* காட்டு பதி அணிமலம [illegible] வம காலதனி ற ராசிவமபா-தோ டதணிகுவா சுகதாகபா நினி வெ கணிவா ந நவமவிசயமரு விலவுங் கொடுபாவா இவவாறு மொழிந்தருளாநதது

ஸ்ரீ காழி - திருமாலைமாற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

யாமாமாநீயாமாமா யாழீகாமா காணாகா, காணாகாமா காழீயா மாமாயாநீ மாமாயா.

(தனிப்பொருள்)

யாமாமா என்பது என்பதகாபோத செடலு புர சநவிகளின சேடையும இவவாளால அவைஎனமாறெவவாறெனனின, நீயாமாம அறிவுகநிவாயதிறசிரநிநது டை பொருந்து வேறென்றற சற காரியமாயுளளவனே, மாயாழி ரது மிருதபாடு மோகாயிநதுளளநா தசொரூபமாயிராநினற பாழைபுராயானே அநதணமைமிருதபட்டு நல ஞுசிறநதுளள யாழை யிலட வி ராமப [illegible] விவாசிததவான மகா நலவ வீ ணை தடவியென்றுமபொருள சாதது இடை, மாசாறுகா எ-து. பர மாகாசததைக கிழபபடுதது மேலதிகமகெலலாநதலமலையாகியஸ்ரீக யிலாயததின கணணே வெ பூத நனியிருபபவனே, காணு எ-து ஏனனு ளளககணணுறுசுருக தோனறபபடடுளள திருமேனியையுடையானே, மாகா ழீயா எ-து சுரகிபொருந்தனசனெனும அருவினைமையாகிய மேனமையைப் பொருந்தியுளள சாகிமயுடையானே, மாமசை தா ராயதுணை நவபெறத பேரியபமையுடையாகிய ஏமனை, ஆயாசி ரி பவாகணங்களினகணணே எறிவதென்னககுபொயமைககலாபினசனனே வெளிபபடுடவனே, மாமா யா எது மாபாரையயாகிய குழலையுடையாரான சுததமாயையிலுளள தததுவங்களையுண்டாகசிக கணமடனபொருந்தகவு காரணமாகததிரோதாயிதது யாமேல மறைநதுளள மயககுமமயயுவாபபெதகததைச செலுததபபட டவனே, இடையே நிறுததினை, சாா து அதமமாயாமயமெ பனதவிவி றசெவியாமல ஒழிதது உனனை எனககுளளபடி தநது எனனை நீ நிகழாமற் கொணடு இவவாறு நீ யிரண்டறவாழநது இரட்சிபபாயாக—என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நேரகழாமிதயாசழிதா, யேனனியேனனிளாயுழிகா
காழியுளானினயேனினயே, தாழிசயாதமிழாகரனே.

(இதன்பொருள்.)

நேரகழாமிதயாசழிதா - என்பது மானைக்காட்டி மானைப்பிடிப்பது போல வெனற்பால திருமேனிகொண்டருளி யென்னை யொருகாலத்திலும் விட்டு நீங்கப்படாமல் என்னிடத்திலே மிருதியாகச் சீவிக்கப்பட்ட மலத்திரயங்களாகிய குற்றங்களை அழியாநின்றுள்ளவனே, எ-று. உனது பரிபூரணமான அனுபவநிலையில் எனக்குண்டான தாசோகநிலை யெல்லா நீயே, ஏனனிளாயுழி-எ-து. என்னிடத்திலே நின்று என்னையொழித்துக்கோடலாவதாக நீயேவாழப்பட்டு என்னைச் சிறிதும் தோன்றவிடாமல் இரட்சியாநின்றுள்ளவனே, காழியுளா-இத்தன்மையான பிரமசாயுச்சியத்தை அடியேற்குப் பிரசாதிப்பான்பொருட்டாக காழியென்னும் பதியைப் படைத்துளானே எனதொருவிண்ணப்பத்தைக் கேட்டருள்வாயாக, நினயேனினயே தாழிச-உன்னைச் செய்யுட்கருத்தாக வுடைய இம்மாற்றென்னும் பெயரையுடையதுமாய் விரித்துள்ள பாடலானது, ஆதமிழாகரனே-ஐயோ தமிழுக்குப் படுதுறையாகிய யான் எனதும்பாததாற்பாடிய பாடலென்று உலகத்தாருரைசெய்வதேயாதலால் நீயறிய யானபாடியதில்லை எனகின்றசெய்தி யுனக்கே நிகழும்ாதலால் இப்பாடலையேத்தத் தவஞ்செய்தாரு நீயே யடிமைகுலையாத சாயுச்சியத்தைப் பெறுவாரகள்—எ-று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பிரமபுரம் - வழிமொழித்திருவிராகம் - பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுரருலகுநரர்கள்பயில்தரணிதலமுரணழியவரணமதின்முப்
புரமெரியவிரவுவகைசரவிசைகொள்கரமுடையபரமனிடமாம்
வரமருளவரன்முறையினிறைநிறைகொள்வருசுருதிசிரவுரையினாற்
பிரமனுயரரனெழில்கொள்சரணவிணைபரவிவளர்பிரமபுரமே.

ஒழுகலரிதழிகலியிலுழியுலகுபழிபெருகுவழியைநினையா
முழுதுடலிலெழுமயிர்கடழுவுமுனிகுழுவினொடுகெழுவுசிவனைத்
தொழுதுலகிலிழுகுமலமழியுமவகைகழுவுமுரைகழுமலநகர்ப்
பழுதிலிறையெழுதுமொழிதமிழ்விரகன்வழிமொழிகண்மொழிதகையவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோமூத்திரி - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூமகனூர்புத்தேளுக்கிறைவனூர்குறைவிலாப்புகலிபூமேன்
மாமகளூர்வெங்குருநற்றோணிபுரம்பூந்தராய்வாய்ந்தவிஞ்சிச்
சேமமிகுசிரபுரஞ்சீர்ப்புறவநிறைபுகழ்ச்சண்பைகாழிகொச்சை
காமனைமுன்காய்ந்தநுதற்கண்ணவனூர்கழுமலநாங்கருதுமூரே.

அம்மான்சேர்கழுமலமாச்சிரபுரம்வெங்குருக்கொச்சைபுறவமஞ்சீர்
மெய்ம்மானத்தொண்புகலிமிகுகாழிதோணிபுரந்தேவர்கோனூ
ரம்மான்மன்னுயர்சண்பைதராயயனூர்வழிமுடக்குமாவின்பாச்ச
றம்மாதென்றிய ஞானசம்பந்தன்றமிழ்கற்போர்தக்கோர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுமலம் - திருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருண்மெய்யினையே
o கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழிகாய்வதுகாமனையே
o யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

o கற்றவர்காய்வது காமனையே-எ-து. உனதுசத்திய தரிசனத்தைய லேவறக் கற்றவர்கள் விடப்பட்டது பசுத்துவம் பொருந்திய க்ஷேத்திரமாகிய தேகாதி பிரபஞ்சமே. o அற்றமறைப்பது முன்பணியே-எ-து. உனதுதிருவாணத்தை மறைப்பது முன்தொங்கலான பாம்புகளே.

பருமதின்மதுரைமன்னவையெதிரேபதிகமதெழுதிலையவையெதிரே
வருநதியிடைமிசைவருகரனேவசையொடுமலர்கெடவருகரனே
கருதலின்மிசைமுரறருவருளேகழுமலமமரிறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகன்மொழியேவல்லவர்தம்மிடர்திடமொழியே.

(இதன்பொருள்.)

பருமதின் மதுரைமன்னவையெதிரே-எ-து. பருத்தமதில்சூழ்ந்த மதுரைக்குப் பதியாகியபாண்டியராசனது சபைக்குமுனபே, பதிகமதெழுது-எ-து. திருப்பதிக மெழுதப்பட்ட, இலையவை-ஏடுகளானவை வருநதியிடைமிசை வருகரனே-எ-து. வருகின்ற வைகையாற்றினடுவே எதிரிட்டுப் போம்வகை துணைசெய்து செலுத்திப் போக்கின்ற திருக்கரங்களை யுடையவனே, வசையொடும் அலர்கெட-எ-து. ஏடெதிர்போக விசயஞ்செய்து சமணரது புறனுரையும் பரிபவச் சொலலும கெடுவான்பொருட்டாக, அருகு-எ-து. சமணரை, அரனே-எ-து. கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலின்மிசை முரல் தருமருளே-எ-து. கேட்போரது கருத்தையழிக்கும் இசைத்தரத் துக் குரியாருமாய்த் தன்மசீலருமாகிய மறையோர் வாழ்கின்ற, கழுமலம்அமரிறை தருமருளே-எ-து. திருக்கழுமலத்தின்கண் வீற்றிருக்குந் தம்பிரான் பிரசாதத் திருவருளே, மருவிய தமிழ்விரகன் மொழியே-எ-து. இடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விரகனாகிய யான்பாடிய பாடலையே, வல்லவர் தம்மிடர் திடமொழியே-எ-து. செல்கின்றவர்களுடைய பிறவித்துன்பமானது விட்டுநீங்குவது சத்தியமே—என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீகாழி - திருவகபாதம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்
பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான், பிரமபுரத்துறைபெம்மானெம்மான்.

(இதன்பொருள்.)

"பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்" என்பது பிரமம்-ஞானாகாசமாகிய பராசத்தியை, புரத்து-அந்தப் பரிபூரணத்தைத், உறை - மிகுதியாகவியக்காட்ட, பெம்மான் பெருமான், எம்மான் - எங்கள்பெரியோன், (இனிப்பொழிப்பு) ஞானாகாசமாகிய பராசத்தியான பரிபூரணத்தை மிகவும் வியந்து அந்தப் பராசத்திக்கு அதிதமாகிய சுகமே வடிவாய் முதல்நடு விறுதி காணுதலரிது எங்கள்பெரியோன், "பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்" எ-து. பிரமம்-மேல், புரம்- நிலம், உறை-நீர், பெம்-விருப்பம் மான்-மான் போலும் விழியையுடையவன். எம்-எம்மை. நீங்காதநிலைமையையுடைய ஆன்-ஆத்மா, (இனிப்பொழிப்பு) ஆகாசத்தனைகலன்மேலை யோடுகின்ற கங்காதேவியை விரும்பித் திருமுடியின்மேல் வைத்தவன் என்னை நீங்காத நிலைமையையுடைய வனதுயிர, "பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்" பிரமம-என்பது. பிரமத்துவம், புரம்-சரீரம், உறை-ஒன்றுதல், பெம்-எ-து. ஆசை, ஆன-அமையாமை, எம்மான் என்னையொத்த வந்தவன், (இனிப்பொழிப்பு) பிரமரூபத்தின்மேல் பெண்ணாட்ட என்னை முத்தியின்ப விடுகைக்கு அமையாத இச்சையருகிவந்தவன் என்னையொத்த நன்மையன், "பிரமபுரத்துறை பெம்மானெம்மான்" எ-து. பிரமபுரமென்கின்ற திருப்பதியிலே யுறைகின்ற காதநாவானவன் என்னுடைய சுவாமி—என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை, கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை
கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை, கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை.

(இதன்பொருள்.)

"கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன்கட்டுரை" கழுமலமென்பது: மிகுதிப்பட்ட குற்றம், முது-எ-து. நீர், பதி-எ-து, விளைவிக்க, உணியன்-எ-து உள்ளநீ, பதி-எ-து. வருவாங்கண்டிண்டல், உரை-எ-து. தேய்தல், (இனிப்பொழிப்பு) மிகுதிப்பட்ட தோஷமாயுள்ள சஞ்சிலசுத்திராவிருதமாகிய விருநீரின்கண்பரந்து விளைநற்றுள்ள தந்தமைக்குலையாமலெங்கண்ணும் விட்டு விளங்குகிற, "கழுமலமுதுபதிக்கவுணியன் கட்டுரை" கழும்-என்பது.மயக்கம், அலம்-எ-து. அலக்கண்படுதல், அமுது-எ-து. அமுதம், பதி-எ-து.கர்த்தா, க-சிரசு, உணியன்-எ-து. உண்ணப்பட்டவன், கட்டு-எ-து, விளக்கும் உரை-எ-து. பொன், (இனிப்பொழிப்பு) மாயாமயக்கத்தின்கண்ணே மயங்கப் பெத்தமுத்தி யிரண்டுந்தெரியாமல் திண்டாடப்பட்ட மலபோதர்க்கு அ

மூதம்போன்ற சித்தாயுள்ளவனுமாய் விட்டு விளங்காநின்ற பொன்னுருவுடையவனுஞ் சிருட்டிக்குக் கர்த்தாவாகிய பிரமாவினது கபாலத்திலே பிச்சைகொண்டு நுகருங் கருணையாளன், "கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன்கட்டுரை" கீழ்ச்சொன்னபதியின்கண் கவுணியகோத்திரத்துவந்த மறையோனாகிய எனது கட்டு காட்டாகியபாடலை, உரை-உரைப்பீராக, காட்டு-எ-து. கட்டுஎனக் குறுகிநின்றது, (இனிப்பொழிப்பு) திருக்கழுமலமென்னு முதுவாய்ப்பழங்கிழமைப் பன்னிருபெயர்பெற்ற அநாதிமூலமாகிய பதியிடத்துக் கவுணியகோத்திரத்தில் உற்பவமான நான நிவேதிக்கப்படுங் காட்டாகிய இப்பாடலைக் கீழ்ச்சொன்னவற்றிலும் மலத்திரயங்களிலும் அழுந்தாநின்ற ஒருத்தராகிலும் பலராகிலும் உரைசெய்வார் உயர்ந்தோர்களாதலால் இப்பாடலை இடைவிடாமல் உரைசெய்வீராக—என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பிரமபுரம் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

அரணையுள்குவீர் பிரமனூருளெம் - பரனையேமனம்-பரவியுய்மினே.

தொழுமனத்தவா-கழுமலத்துறை - பழுதில்சம்பந்தன்-மொழிகள்பத்துமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓருருவாயினைமானாங்காரத்-தீரியல்பாயொருவிண் முதல்பூதல-மொன்றியவிருசுடருமபர்கள பிறவும் படைத்தளித்தழிப்பமும மூர்த்திகளாயினை-யிருவரோடொருவனாகி நின்றனை - யோரானீழலுண் கழலிரண்டு - முப்பொழுமேத்திய நால்வர்க் கொளிநெறிகாட்டினை-நாட்டமூன்றாகக்கோட்டினை-யிருநதியரவமோடொருமதிசூடினை-யொருதாளீரயின்மூவிலைச்சூல-நாற்கான்மான்மறி யைந்தலையரவ மேந்தினைகாய்ந்த நால்வாய் மும்மதத்திருகோட்டொருகரி யீடழித்துரித்தனை - யொருதனுவிரு காலவளையவாங்கி-முப்புரத்தோடு நானிலமஞ்சக்கொன்று தலத்துறவ வுணரையறுத்தனை-யைம்புலனாலாமந்தக் கரணமுக்குண மிருவளியொருங்கியவானோ-ரேத்தநின்றனையொருங்கியமனத்தோ டிருபிறப்போர்ந்து முப்பொழுதுகுறைமுடித்து - நான்மறையோதி யையவகைவேள்வி - யமைத்தாறங்கமுத லெழுத்தோதி - வரன்முறைபயின்றெழு வானறனை வளர்க்கும்-பிரமபுரம் பேணினை-யறுபதமுரலும் வேணுபுரமவிரும்பினை-யிகலிய மைந்துணர் புகலியமர்ந்தனை பொங்குநாற்கடல்சூழ வெங்குருவிளங்கினை பாணிமூவுலகும புதையமேன்மிதந்த-தோணிபுரத்துறைந்தனை தொலையாவிருநிதி - வாய்ந்த பூந்தராயேய்ந்தனை-வரபுரமென்றுணர் சிரபுரத்துறைந்தனை-யொருமலை யெடுத்த

த விருதிறலரக்கன்-விறல்கெடுத்தருளினை புரவம்புரிந்தனை - முந்நீர்த்துயி ன்றோனுன் முகனறியாப் பண்பொடுநின்றனை சண்பையமர்ந்தனை- யையு றுமமணரு மறுவகைத்தேரரு - மூழியுமுணராக் காழியமர்ந்தனை யெச்ச னெழிசையோன் கொச்சையை மெச்சினை -யாறுபதமுமைந்தமர்கல்வியு - மறைமுதனான்கு மூன்றுகாலமுந்-தோன்ற நின்றனை யிருமை யினொரு மையு- மொருமைதன்பெருமையு மறுவிலாமறையோர்-கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன்கட்டுரை-கழுமலமுதுபதிக் கவுணியனறியு - மனையதன்மையை யாதலினின்னை-நினையவல்லவரில்லை நீணிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பூந்தராய்-ஈரடிமேல்வைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தக்கன்வேள்விதகர்த்தவன்பூந்தராய், மிக்கசெம்மைவிமலன்வியன்கழற்
சென்றுசிந்தையில்வைக்கமெய்ப்பத்தி, நன்றதாகியநம்பன்றனை.

புந்தியான்மிகநல்லவர்பூந்தரா, யந்தமில்லெம்மடிகளைஞானசம்
பந்தன்மாலைகொண்டேத்தவல்லாரெலாம், பந்தமாயவினைபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீபுகலிநாலடிமேல்வைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இயலிசையெனும்பொருளின்றிறமாம், புயலனமிடறுடைப் புண்ணியனை
கயலனவரிநெடுங்கண்ணியொடு. மயலுலகடிதொழவமர்ந்தவனை.

கலனுவதுவெண்டலைகடிபொழிற்புகலிதன்னு
ணிலனுடையெழிலுறநிறைமதியருளினனே.

புண்ணியர்தொழுதெழுபுகலிநகர், விண்ணவரடிதொழவிளங்கினனை
நண்ணியஞானசம்பந்தன்வாய்மை, பண்ணியவருந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்.

நடலையவையின்றிப்போய்நண்ணுவார்சிவனுலக
மிடராயினவின்றிததாமெய்துவர்தவநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சண்பைநகர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்தமதுசிந்தைபிரியாத பெருமானெனவிறைஞ்சியிமையோர்
வந்துதுதிசெய்யவளர், தீபமொடுதூப மலிவாய்மையதனு
லந்தியமர் சந்திபலவர்ச்சனைகள்செய்யவமர்கின்றவழகன்
சந்தமலிகொந்தளனன் மாதினொடுமேவுபதிசண்பைநகரே.

வாரின்மலிகொங்கையுமை நங்கையொடுசங்கரன்மகிழ்ந்தமருமூர்
சாரின்முரல்தெண்கடல் விசும்புறமுழங்கொலிகொள்சண்பைநகர்மேல்
பாரின்மலிகின்றபுகழ் நின்றதமிழ்ஞானசம்பந்தனுரைசெய்
சீரின்மலிசெந்தமிழ்கள் செப்புமவர்சேர்வர் சிவலோகநெறியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரமாற்று - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளங்கியசீர்ப்பிரமனூர்வேணுபுரம் புகலிவெங்குருமேற்சோலை
வளங்கவருந்தோணிபுரம்பூந்தராய்சிரபுரம்வண்புறவமண்மேற்
களங்கமிலூர்சண்பைகமழ்காழிவயங்கொச்சைகழுமலமென்றின்ன
விளங்குமரன்றன்னைப்பெற்றிமையவர்தம்பகையெறிவித்திறைவனூரே.

அக்கரஞ்சேர்தருமனூர்புகலிதராயந்தோணிபுரமணிநீர்ப்பொய்கை
புக்கரஞ்சேர்புறவஞ்சீர்ச்சிலம்பனூர்புரமழக்காழி சண்பைதொல்லூர்
மிக்கரஞ்சேர்க்கழுமலமேகொச்சைவயம்வேணுபுரமயனூர்மேவிச்
சக்கரஞ்சீர்த்தமிழ்விரகனவன்சொன்னதமிழ்தரிப்போர்தவஞ்செய்தோரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தந்தையாரையும் மற்றைய பிராமணர்களையும் நோக்கி, இந்தத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் எங்குஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்து பதிகம்பாடிக் கொண்டு இங்கேவருவேன் என்றார், தந்தையார் நான் அருமையாக உம்மைப்பெற்றமையால் உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன் இருமைக்கும் இன்பம்பயக்கும யாகமும்நான் செய்யவேண்டும் ஆதலால் இன்னுஞ்சிலநாள் உம்முடனே யாத்திரைசெய்வேன் என்றார். பிள்ளையார் அதற்கு இசைந்து தோணியப்பரைவணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு தந்தையார் பின்வர முத்துச்சிவிகைமேற்கொண்டு முத்துக்குடைநிழற்ற திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரோடும் மற்றையடியார்களோடும்சென்றுகண்ணார்கோயிலை வணங்கிக்கொண்டு, காவேரிக்கு வடபாலிலே மேற்றிசை நோக்கிப்போய் புள்ளிருக்கும் வேளூர், நின்றியூர், நீடூர், புன்கூர், மண்ணிப்படிக்கரை, குறுக்கை, அன்னியூர், பந்தணைநல்லூர், மணஞ்சேரி, எதிர்கொள்பாடி, வேள்விக்குடி, கோடிகா, கஞ்சனூர் மங்கலக்குடி, வியலூர் திருந்துதேவன்குடி, இன்னம்பர், வடகுரங்காடுதுறை பழனம், திருவையாறு, பெரும்புலியூர், நெய்த்தானம், மழபாடி கானூர், அன்பிலாலந்துறை மாந்துறை என்னுந் தலங்கள்தோறும் போய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கண்ணார்கோயில் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தண்ணார்திங்கட்பொங்கரவந்தாழ்புனல்சூடிப்
பெண்ணாணாயபேரருளாளன்பிரியாத
கண்ணார்கோயில்கைதொழுவோர்கட்கிடர்பாவம்
நண்ணாவாகுநல்வினையாயநணுகும்மே.

காமருகண்ணார்கோயிலுளானைக்கடல்சூழ்ந்த
பூமருசோலைப்பொன்னியல்மாடப்புகலிக்கோ
னாமருதொன்மைத்தன்மையுள்ஞானசம்பந்தன
பாமருபாடல்பத்தும்வல்லார்மேற்பழிபோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளிருக்குவேளூர் பண் சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கள்ளார்ந்தபூங்கொன்றைமதமத்தங்கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்தசடைமுடியெம்பெருமானாருறையுமிடம்
தள்ளாயசம்பாதிசடாயென்பார்தாமிருவர்
புள்ளானார்க்கரையனிடம்புள்ளிருக்குவேளூரே.

செடியாயவுடறீர்ப்பான்றீவினைக்கோர்மருந்தாவான்
பொடியாடிக்கடிமைசெய்தபுள்ளிருக்குவேளூரைக்
கடியார்ந்தபொழிற்காழிக்கவுணியன்சம்பந்தன்சொன்
மடியாதுசொல்லவல்லார்க்கில்லையாமறுபிறப்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநின்றியூர் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூலம்படைசுண்ணப்பொடிசாந்தஞ்சுடுநீறு
பாலம்மதிபவளச்சடைமுடிமேலதுபண்டைக்
காலன்வலிகாலினொடுபோக்கிக்கடிகமழும்
நீலம்மலர்ப்பொய்கைநின்றியூரினிலையோர்க்கே.

குன்றம்மதுவெடுத்தானுடல்தோளுந்நெரிவாக
நின்றங்கொருவிரலாலுறவைத்தானின்றியூரை
நன்றார்தருபுகலித்தமிழ்ஞானம்மிகுபந்தன்
குன்றாத்தமிழ்சொல்லக்குறைவின்றிநிறைபுகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புன்கூர் - பண் தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முந்திநின்றவினைகளவைபோகச், சிந்திநெஞ்சேசிவனார்திருப்புன்கூ
ரந்தமில்லாவடிகளவர்போலுங், கந்தமல்குகமழ்புன்சடையாரே

மாடமல்குமலிசூழ்காழிமன்னன், சேடர்செல்வருறையுந்திருப்புன்கூர்
நாடவல்லஞானசம்பந்தன், பாடல்பத்தும்பரவிவாழ்மினே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமணஞ்சேரி பண் இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அயிலாருமம்பதனாற்புரமூன்றெய்து, குயிலாருமென்மொழியாளொருகூறாகி
மயிலாருமல்கியசோலைமணஞ்சேரி பயில்வானைப்பற்றிநின்றார்க்கில்லைபாவமே

கண்ணாருங் ... சோலைக்காழித் தண்ணார்சீர்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
மண்ணாருமாவூர்மணஞ்சேரி, பண்ணாரப்பாடவல்லார்க்கில்லைபாவமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துருத்தியுந் திருவேள்விக்குடியும் பண் சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓங்கிமேலுழிதருமொலிபுனற்கங்கையையொருசடைமேற
றாங்கினாரிடுபலிதலைகலனாக்கொண்டதம்மடிகள்
பாங்கினாலுமையொடுபகலிடம்புகலிடம்பைம்பொழில்சூழ்
வீங்குநீர்த்துருத்தியாரிரவிடத்துறைவர்வேள்விக்குடியே.

விண்ணுலாவியவிரிபொழில்விரைமணற்றுருத்திவேள்விக்குடிப்
பெண்ணுலாமொழிசெழுமலரடியவரிசைவைப்போடுணர்ந்தை
நண்ணுவார்புகலியுணம்மறைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணுலாமருந்தமிழ்பாடுவாராடுவார்பழியிலரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோடிகாத் திருவிராகம் பண் நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்றுநன்றுநாளைநன்றென்றுநின்றவிச்சையாற்
பொன்றுகின்றவாழ்க்கையைப்போகவிட்டுப்போதுமின்
மின்றயங்குசோதியான்வெண்மதிவிரிபுனற்
கொன்றைதுன்றுசென்னியான்கோடிகாவுசேர்மினே.

கொந்தணிகுளிர்பொழிறகோடிகாவுமேவிய
செந்தழலுருவனைச்சீர்மிகுதிறலுடை,
யந்தணர்புகலியுளாயகேள்விஞானசம்
பந்தன்தமிழ்வல்லாரபாவமானபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமங்கலக்குடி - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரினார்மணியுமகில்சந்துஞ்செறிவரை
வாரிநீர்வருபொன்னிவடமங்கலக்குடி
நீரின்மாமுனிவனெடுங்கைகொடுநீர்தனைப்
பூரித்தாட்டியர்ச்சிக்கவிருந்தபுராணனே.

மந்தமாம்பொழில்சூழ்மங்கலக்குடிமன்னிய
வெந்தையையெழிலார்பொழில்புகலியர்காவலன்
சிந்தைசெய்தடிசேர்த்திடுஞானசம்பந்தன்சொன்
முந்தியேத்தவல்லாரிமையோர்முதலாவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவியலூர் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரவங்கமழ்நறுமென்குழலரிவையவள்வெருவப்
பொருவெங்கரிபடவென்றதனுரிவையுடலணிவோ
னரவும்மலைபுனலும்மிளமதியுந்நகுதலையும்
விரவுஞ்சடையடிகட்கிடம்விரிநீர்வியலூரே.

விளங்கும்பிறைசடைமேலுடைவிகிர்தன்வியலூரைத்
தளங்கொண்டதொர்புகலித்தகுதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
றுளங்கில்தமிழ்பரவித்தொழுமடியாரவரென்றும்
விளங்கும்புகழதனோடுயர்விண்ணும்முடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்துதேவன்குடி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்துவேண்டிலிவைமந்திரங்களிவை
புரிந்துகேட்கப்படும்புண்ணியங்களிவை
திருந்துதேவன்குடித்தேவர்தேவெய்திய
வருந்தவத்தோர்தொழுமடிகள்வேடங்களே.

சேடர்தேவன்குடித்தேவர்தேவனறனை
மாடமோங்கும்பொழின்மல்குதண்காழியா
னாடவல்லஃதமிழ்ஞானசம்பந்தனற்
பாடல்பத்தும்வல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇன்னம்பர் திருமுக்கால் - பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்டிசைக்கும்புகழின்னம்பர்மேவிய, வண்டிசைக்குஞ்சடையீரே [ரே.
வண்டிசைக்குஞ்சடையீருமைவாழ்த்துவார், தொண்டிசைக்குந்தொழிலோ

ஏடமர்பொழிலணியின்னம்பரீசனை, நாடமர்ஞானசம்பந்த
னடமர்ஞானசம்பந்தனற்றமிழ, பாடவல்லார்பழியிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடகுரங்காடுதுறை - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கோலமாமலரொடுதூபமுஞ்சாந்தமுங்கொண்டுபோற்றி
வாலியார்வழிபடப்பொருந்தினார்திருந்துமாங்கனிகணுந்தி
யாலுமாகாவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறை
நீலமாமணிமிடற்றடிகளைநினையவல்வினைகள்வீடே.

தாழிளங்காவிரிவடகரையடைகுரங்காடுதுறைப்
போழிளமதிபொதிபுரிதருசடை முடிப்புண்ணியனை
யாழியானருமறைஞானசம்பந்தனசெந்தபாடல
கோழையாவழைப்பினுங்கூடுவார்நீடுவானுலகினூடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பழனம் - பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதமோதிவெண்ணூல்பூண்டுவெள்ளையெருதேறிப்
பூதஞ்சூழப்பொலியவருவார்புலியினுரிதோலார்
நாதாவெனவுநக்காவெனவுநம்பாவெனநின்று
பாதந்தொழுவார்பாவந்தீர்ப்பார்பழனநகராரே.

வேய்முத்தோங்கிவிரைமுன்பரக்குமெவேணுபுரந்தனு
ளுய்த்தனையதிறலால்மிக்கஞானசம்பந்தன்
பேசற்கினியபாடல்பயிலும்பெருமான்பழனத்தை
வாயிறபொலிந்தமாலைபத்தும்வல்லார்நல்லாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புலனைந்தும்பொறிகலங்கிநெறிமயங்கியறிவழிந்திட்டைம்மேலுந்தி
யலமந்தபோதாகவஞ்சேலென்றருள்செய்வானமருங்கோயில்
வலம்வந்தமடவார்கணடமாடமுழவதிரமழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தியலமந்துமரமேறிமுகில்பார்க்குந்திருவையாறே.

அன்னமலிபொழில்புடைசூழையாற்றெம்பெருமானையந்தண்காழி
மன்னியசீர்மறைநாவன்வளர்ஞானசம்பந்தன்மருவுபாடல்
இன்னிசையாலிவைபத்துமிசையுங்காலீசனடியேத்துவார்க
டன்னிசையோடமருலகிற்றவநெறிசென்றெய்துவார்தாழாதன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவையாறு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோடல்கோங்கங்குளிர்கூவிளமாலைகுலாயசீ
ரோடுகங்கையொளிவெண்பிறைசூடுமொருவனார்
பாடல்வீணைமுழவங்குழன்மொந்தைபண்ணாகவே
யாடுமாறுவல்லானுமையாறுடையையனே.

பலிதிரிந்துழல்பண்டங்கன்மேயவையாற்றினைக்
கலிகடிந்தகையான்கடற்காழியர்காவலனொலி
கொள்சம்பந்தனொண்டமிழ்பத்தும்வல்லார்கள்போய்
மலிகொள்விண்ணிடைமன்னியசீர்பெறுவார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெரும்புலியூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணுமோர்பாகமுடையார்மாலுமோர்பாகமுடையார்
விண்ணுமோர்பாகமுடையார்வேதமுடையவிமலர்
கண்ணுமோர்பாகமுடையார்கங்கைசடையிற்கரந்தார்
பெண்ணுமோர்பாகமுடையார்பெரும்புலியூர்பிரியாரே.

பிறைவளருமுடிச்சென்னிப்பெரும்புலியூர்ப்பெருமானை
நறைவளரும்பொழிற்காழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
மறைவளருந்தமிழ்மாலைவல்லவர்தந்துயர்நீங்கி
நிறைவளர்நெஞ்சினராகிநீடுலகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெய்த்தானம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையாடியகண்டன்மலைமகள்பாகமதுடையான்
கையாடியகேடிறகரியுரிமூடியவொருவன்
செய்யாடியகுவளைம்மலர்நயனத்தவளோடிந்
நெய்யாடியபெருமானிடநெய்த்தானமெனீரே.

தலமல்கியபுனற்காழியுட்டமிழ்ஞானசம்பந்தன்
நிலமல்கியபுகழான்மிகுநெய்த்தானனைநிகரில்
பலமல்கியபாடல்லிவைபத்தும்மிகவல்லார்
சிலமல்கியசெல்வன்னடிசேர்வார்சிவகதியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமழபாடி - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அங்கையாரழலன்னழகாசடைக், கங்கையான்கடவுள்ளிடமேவிய
மங்கையாருறையுமழபாடியைத், தங்கையாற்றொழுவார்தகவாளரே.

மந்தமுந்துபொழின்மழபாடியுள், எந்தைசந்தமினிதுகந்தேத்துவான்
கந்தமார்கடற்காழியுண்ஞானசம், பந்தன்மாலைவல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கானூர் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானார்சோதிமன்னுசென்னிவன்னிபுனக்கொன்றைத்
தேனார்போதுதானார்கங்கைதிங்களொடுசூடி
மானேர்நோக்கிகண்டங்குவப்பமாலையாடுவார்
கானூர்மேயகண்ணார்நெற்றியானார்செல்வரே.

கழுதுதுஞ்சுங்கங்குலாடுங்கானூர்மேயானைப்
பழுதில்ஞானசம்பந்தன்சொற்பத்தும்பாடியே
தொழுதுபொழுதுந்தொண்டர்களுக்குச்சொல்லித்துதித்துநின்
றழுதுநக்குமன்புசெய்வாரல்லலறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅன்பிலாலந்துறை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணைநீடெரிமாலரவம்வரைவில்லா, இணையாவெயில்மூன்றுமெரித்தவிறைவர்
பிணையாமயிலுங்குயில்சேர்மடவன்னம், அணையும்பொழிலன்பிலாலந்துறையாரே.

அரவார்புனலன்பிலாலந்துறைதன்மேற், கரவாதவர்காழியர்ஞானசம்பந்தன்
பரவார்தமிழ்ப்பத்திவைபாடவல்லார்போய், விரவாகுவர்வானிடைவீடெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாந்துறை - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெருகுசந்தனங்காரகில்பீலியும்பெருமரநிமிர்ந்துந்திப்
பொருதுகாவிரிவடகரைமாந்துறைப்புநிதனெம்பெருமானைப்
பரிவினாலிருந்திரவியுமதியமும்பார்மன்னர்பணிந்தேத்த
மருதவானவர்வழிபடுமலரடிவணங்குதல்செய்வோமே.

வரைவளங்கவர்காவிரிவடகரைமாந்துறையுறைவானைச்
சிரபுரம்பதியுடையவன்கவுணியன்செழுமறைநிறைநாவ
னரவெனும்பணிவல்லவன்ஞானசம்பந்தன்புறுமாலை
பரவிடுந்தொழில்வல்லவரல்லலும்பாவமுமிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் மழநாட்டிலே, காவேரிவடகரையே சென்று, பாச்சிலாச்சிராமத்துக்குச் சமீபிக்குமுன், அந்நகரத்திலே கொல்லிமழவன், தன்னுடைய புத்திரி முயலகனென்னும் நோயினால் வருந்துதலைக்கண்டு, கவலையுற்று வேறொருபரிசினாலும் நீங்காமைகண்டு தான் சைவபரம்பரையான ஆதலால் அவளைக் கோயிலினுள்ளே கொண்டுபோய் சுவாமி சந்நிதானத்திலே இட்டுவைத்தான். ஆளுடையபிள்ளையார் அந்நகரத்திற்கு சமீபிக்கும்பொழுது, திருஞானசம்பந்த சுவாமிவந்தார் என்று ஊதுகின்ற திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு, கொல்லிமழவன் புத்திரியைவிட்டு விரைந்து சென்று, அந்நகரத்தை மிக அலங்கரிப்பித்து பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு, ஆனந்தபாஷ்பஞ் சொரிய முத்துச்சிவிகைக்குமுன்னே அடியற்ற மரம்போலவிழுந்தான், அதுகண்டு பிள்ளையார் எழுக என்று அருளிச்செய்ய கொல்லிமழவன் எழுந்து மனமகிழ்ந்து, சிரசின்மேலே கைகுவித்துக்கொண்டு, பிள்ளையாருடன் சென்றான் பிள்ளையார் கோயிற்புறத்துச் சமீபித்தவுடனே முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி உள்ளே பிரவேசித்து வலஞ்செய்துகொண்டு, சந்நிதானத்திலே போனார் போனபொழுது அறிவுகெட்டு நிலத்திலே கிடக்கின்ற கன்னியைக்கண்டு இதுஎன்னென்றுவினாவ, மழவன் வணங்கிநின்று, இவள் அடியேனுடைய புத்திரி இவள் முயலகன் என்னும் நோயினால் மிக வருந்துகின்றமையால் இவளைச் சுவாமி சந்நிதானத்திலே கொணர்வித்தேன் என்றான், திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அருள்சுரந்து அவ்விடத்தில்நின்றே சுவாமியை நமஸ்கரித்து அவளுடைய நோயை

நீக்கும் பொருட்டு, "மணிவளர்கண்டரோ மங்கையைவாட மயல்செய்வ தோ விவர்மாண்பே" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். மழவன் மகளுக்குக் கண்டவியாதி குமரகண்டவலியென்றறிக.

திருப்பாச்சிலாச்சிராமம் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துணிவளர்திங்கள்துளங்கிவிளங்கச்சுடர்சடைசுற்றிமுடித்துப்
பணிவளர்கொள்கையர்பாரிடஞ்சூழவாரிமும்பலிதேர்வ
ரணிவளர்கோலமெலாஞ்செய்துபாச்சிலாச்சிராமத்துறைகின்ற
மணிவளர்கண்டரோமங்கையைவாடமயல்செய்வதோவிவர்மாண்பே.

அகமலியன்பொடுதொண்டர்வணங்கப்பாச்சிராமத்துறைகின்ற
புகைமலிமாலைபுனைந்தழகாயபுனிதர்கொலாமிவரென்ன
நகைமலிதண்பொழில்சூழ்தருகாழிநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
றகைமலிதண்டமிழ்கொண்டிவையேத்தச்சாரகிலாவினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது அந்தக் கன்னிநோய் நீங்கி, எழுந்துசென்று, தந்தையின் பக்கத்தை அடைந்தாள். அதுகண்ட மழவன் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு, அவளோடும் பிள்ளையாரை விழுந்து நமஸ்கரித்தான். பிள்ளையார் அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு சிலநாள் இருந்தார், அதன்பின் திருப்பைஞ்ஞீலியையும் ஈங்கோமலையையும் வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பைஞ்ஞீலி - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரிடம்பாடிலாடிகள்காடலா, லோரிடங்குறைவிலருடையர்கோவணந்
நீரிடஞ்சடைவிடையூர்திநித்தலும்,பாரிடம்பணிசெயும்பயில்பைஞ்ஞீலியே
கண்புனல்விளைவயற்காழிக்கற்பகம், நண்புணரருமறைஞானசம்பந்தன்
பண்பினர்பரவுபைஞ்ஞீலிபாடுவா, ருண்பினவுலகினிலோங்கிவாழ்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீங்கோய்மலை - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானத்துயர்தண்மதிதோய்சடைமேல்மத்தமலர்சூடித்
தேனொத்தனமென்மொழிமான்விழியாள்தேவிபாகமாக்
கானத்திரவிலெரிகொண்டாடுங்கடவுளுலகேத்த
வேனத்திரள்வந்திழியுஞ்சாரலீங்கோய்மலையாரே.

விழவொலியுமுழவுமோவாவேணுபுரந்தன்னு
ளழராவணைத்தடிகளருள்சேரணிகொள்சம்பந்
தனெழிலாகவினையும்பொழிலுயர்புடைசூழ்திருக்கோயில்மலையீசனை
கழல்சேர்பாடல்பத்துமவல்லார்கவலைகழல்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின் கொங்குதேசத்திலே காவேரிக்குத் தென்கரையிற்சென்று, கொடிமாடச்செங்குன்றூரை அடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தார், சிலநாளிலே, திருநணாவிற்குமபோய்ப் பதிகம்பாடி கொடிமாடச் செங்குன்றூருக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வெந்தவெண்ணீறணிந்துவிரிநூறிகழ்மார்பினல்ல
பந்தணவுமெல்விரலாளொருபாகமமர்ந்தருளிக்
கொந்தணவும்பொழில்சூழ்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்
நின்றவந்தணனைத்தொழுவாரவலமறுப்பாரே.

அலைமலிதண்புனல்சூழ்ந்தழகார்புகலிந்நகர்பேணுந்
தலைமகனாகிநின்றதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
கொலைமலிமூவிலையான்கொடிமாடச்செங்குன்றூரேத்து
[illegible] பாடல்வல்லார்வினையாயினநாசமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா - பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண்டேறதேறி
யந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்வண்டுபாடச்
செந்தேன்றெளியொளிரத்தேமாங்கனியுதிர்க்குந்திருநணாவே.

கலவிக்கரைக்கரிறைசூழ்கடற்காழிக்கவுணிசீரார்
நலவிச்சைத்தாலிலாத்துணை ஞானசம்பந்தனென்று
சொலவித்தகத்தாலிறைவனதிருநணாவைத்துப்பாடல்
வல்லித்தகத்தானமொழிவார்பழியிலர்மண்ணின்மேலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே யிருக்கும்பொழுது, மழைக்காலம்நீங்கிப் பனிக்காலம்வரகுளிர்மிகுந்தது பிள்ளையாருடைய பரிசனங்கள் தாம் பலநாளும் அந்நாட்டிலே

பயின்றதனால் குளிரினாலே தமக்குநோய்விளைவதைக்கண்டு பிள்ளையாரை வணங்கி அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள், பிள்ளையார் திருநீலகண்டப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருநீலகண்டம் - பண் வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவ்வினைக்கிவ்வினையாமென்றுசொல்லுமஃதறிவீ
ருய்வினைநாடாதிருப்பதுமுந்தமக்கூனமன்றே
கைவினைசெய்தம்பிரான்கழல்போற்றுதுநாமடியோஞ்
செய்வினைவந்தெமைத்தீண்டப்பெறாதிருநீலகண்டம்.

பிறந்தபிறவியிற்பேணியெஞ்செல்வன்கழலடைவா
னிறந்தபிறவியுண்டாகிலிமையவர்கோனடிக்கட்
டிறம்பயில்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்
நிறைந்தவுலகினில்வானவர்கோனொடுங்கூடுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே அந்நகரவாசிகளுக்குமாத்திரமேயன்றி அந்நாளிலே பனிப்பிணி அந்நாடுமுழுதும் தீர்ந்தது பிள்ளையார் சிலநாள் அங்கிருந்து பின் அவ்விடத்தைநீங்கி பாண்டிக்கொடுமுடி, வெஞ்சமாக்கூடல், கருவூர் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு கொங்குநாட்டைக்கடந்து சோழநாட்டை அடைந்தார்.

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி - பண் காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெண்ணமர்மாமேனியினாரும்பிறைபுல்குசெஞ்சடையாருங்
கண்ணமர்நெற்றியினாருங்காதமருங்குழையாரு
மெண்ணமருங்குணத்தாருமிமையவரேத்தநின்றாரும்
பண்ணமர்பாடலினாரும்பாண்டிக்கொடுமுடியாரே.

கலமல்குதண்கடல்சூழ்ந்தகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்
பலமல்குவெண்டலையேந்திப்பாண்டிக்கொடுமுடிதன்னைச்
சொலமல்குபாடல்கள்பத்துஞ்சொல்லவல்லார்துயர்தீர்ந்து
நலமல்குசிந்தையராகிநன்னெறியெய்துவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருவூர்த் திருவானிலை - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரொலாமலர்தூவியேத்தநஞ், சுண்டலாரும்பிராயதன்மையார்
கண்டனாகருவூருளானிலை, யண்டனாளருளீயுமன்பரே.

கந்தமார்பொழிற்காழிஞானசம், பந்தன்சேர்கருவூருளானிலை
யெந்தையைச்சொன்னபத்தும்வல்லவர், சிந்தையிற்றுயராயதீர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு சோழமண்டலத்திலே பராய்த்துறை, கற்குடிமலை, மூக்கீச்சரம், திருச்சிராப்பள்ளி, ஆனைக்காபாற்றுறை, எறும்பியூர், நெடுங்களம், மேலைக்காட்டுப்பள்ளி, ஆலம்பொழில், பூந்துருத்தி, கண்டியூர், சோற்றுத்துறை, வேதிகுடி, வெண்ணி, சக்கரப்பள்ளி, புள்ளமங்கை,பாலைத்துறை, நல்லூர், கருகாவூர், அவளிவணல்லூர், பருதிநியமம், பூவனூர், ஆவூரென்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு வலஞ்சுழியை அடைந்து திருப்பதிகங்கள்பாடி சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருப்பராய்த்துறை - பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுசேர்வதோர்மேனியர்நேரிழை, கூறுசேர்வதோர்கோலமாய்ப்
பாறுசேர்தலைக்கையர்பராய்த்துறை, யாறுசேர்சடையண்ணலே.

செல்வமல்கியசெல்வர்பராய்த்துறை, செல்வமேற்சிதையாதன
செல்வனஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், செல்வமாமிவைசெப்பவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கற்குடி - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வடந்திகழ்மென்முலையாளைப்பாகமதாகமதத்துத்
தடங்கொண்டதோர்வேழத்தினுரிபோர்த்தானைச்சடைமேல்
படந்திகழ்பாம்பினோடு பிறைசூடிய ... மெல்லாங்
கடந்தவன்காதல்செய்கோயில்கற்குடிமாமலைதானே.

காமருவார்பொழில்சூழுங்கற்குடிமாமலையானை
நாமருவும்புகழ்க்காழிநலந்திகழ்ஞானசம்பந்தன்
பாமருசெந்தமிழ்மாலைபத்திவைபாடவல்லார்கள்
பூமலிவானவரோடும்பொன்னுலகிற்பொலிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமூக்கீச்சரம் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சாந்தம்வெண்ணீறெனப்பூசிவெள்ளருசடைவைத்தவர்
காந்தளாரும்விரலேழையொடாடியகாரண
மாய்ந்துகொண்டாங்கறியநிறைந்தாரவரார்கொலோ
வேந்தன்மூக்கீச்சரத்தடிகள்செய்கின்றதோர்மெய்ம்மையே.

மல்லையார்மும்முடிமன்னாமூக்கீச்சரத்தடிகளைச்
செல்வராகநினையும்படி சேர்த்தியசெந்தமிழ்
நல்லராய்வாழ்பவர்காழியுண்ஞானசம்பந்தன
சொல்லவல்லாரவரானுலகாளவும்வல்லரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிராப்பள்ளி - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கைம்மகவேந்திக்கடுவனோடுங்கழைபாய்வான்
செம்முகமந்திகருவரையேறுஞ்சிராப்பள்ளி
வெம்முகவேழத்தீருரிபோர்த்தவிகிர்தாநீ
பைம்முகநாகம்மதியுடன்வைத்தல்பழியன்றே.

தேனயம்பாடுஞ்சிராப்பள்ளியானைத்தேனார்சூழ்க
கானல்சங்கேறுங்கழுமலவூரிற்கவுணியன்
ஞானசம்பந்தனலமிகுபாடலிவைவல்லார்
வானசம்பந்தத்தவரொடுமன்னிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவானைக்கா - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செங்கட்பெயர்கொண்டவன்செம்பியர்கோ, னங்கட்கருணைபெரிதாயவனே
வெங்கண்விடையாயெமவெண்ணாவலுளா, யங்கத்தவர்வாயினளாயிழையே.

வெண்ணாவலமர்ந்துறைவேதியனைக், கண்ணார்கமழ்காழியர்தந்தலைவன
பண்ணோடிசைபாடியபத்தும்வல்லார், விண்ணோரவரேத்தவிருமபுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கயிலாயமுந் திருவானைக்காவுந் திருமயேந்திரமுந்திருவாரூருங்கூடச்சதுக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணதுவுண்டரிமலரோன்காணு, வெண்ணாவல்விரும்புமயேந்திரருங்
கண்ணதுவோங்கியகயிலையாரு, மண்ணலாரூராதியானைக்காவே.

னமாலயனவர்காண்பரியார், கானமார்கயிலைநன்மலையெந்திரு
மானவாரூராதியானைக்காவை, ஞானசம்பந்தனதமிழ்சொல்லுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாற்றுறை - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காரார்கொன்றைகலந்தமுடியினர், சீரார்சிந்தைசெலச்செய்தார்
பாரார்நாளும்பரவியபாற்றுறை, யாராராதிமுதல்வரே.

பத்தர்மன்னியபாற்றுறைமேவிய, பத்துநூறுபெயரனைப்
பத்தன்ஞானசம்பந்தனதின்றமிழ், பத்தும்பாடிப்பரவுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெடுங்களம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையுடையாய்தோலுடையாய்வார்சடைமேல்வளரும்
பிறையுடையாய்பிஞ்ஞகனேயென்றுனைப்பேசினல்லாற்
குறையுடையார்குற்றமோராய்கொள்கையினாலுயர்ந்த
நிறையுடையாரிடர்களையாய்நெடுங்களமேயவனே.

நீடவல்லவார்சடையான்மேயநெடுங்களத்தைச்
சேடர்வாழ்மாமறுகிற்சிரபுரக்கோனலத்தால்
நாடவல்லபனுவன்மாலைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பாடல்பத்தும்பாடவல்லார்பாவம்பறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மேலைத்திருக்காட்டுப்பள்ளி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாருமன்னுமுலைமங்கையோர்பங்கினன்
ஊருமன்னும்பலியுண்பதும்வெண்டலை
காருமன்னும்பொழில்சூழ்ந்தகாட்டுப்பள்ளி
நீருமன்னுஞ்சடைநிமலர்தந்நீர்மையே.

பொருபுனல்புடையணிபுரவநன்னகர்மன்ன
னருமறையவைவல்லவணிகொள்சம்பந்தன்சொற்
கருமணிமிடற்றினன்கருதுகாட்டுப்பள்ளி
பரவியதமிழ்சொலப்பறையுமெய்ப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கண்டியூர்திருவீரட்டம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினவினேனறியாமையிலுரைசெய்மினீரருள்வேண்டுவீர்
கனைவிலார்புனற்காவிரிக்கரைமேயகண்டியூர்வீரட்டன்
றனமுனேதனக்கின்மையோதமராயினாரண்டமாளத்தான்
வனனில்வாழ்க்கைகொண்டாடிப்பாடியிவ்வையமாப்பலிதேர்ந்ததே.

கருத்தனைப்பொழில்சூழுங்கண்டியூர்வீரட்டத்துறைகள்வனை
யருத்தனைத்திறமடியர்பான்மிகக்கேட்டுகந்தவினாவுரை
திருத்தமாந்தமிழ்க்காழிஞானசம்பந்தன்செப்பியசெந்தமி
ழொருத்தராகிலும்பலர்களாகிலுமுரைசெய்வாருயர்ந்தார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சோற்றுத்துறை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செப்பநெஞ்சேநெறிகொள்சிற்றின்பந், துப்பனென்னாதருளேதுணையாக [மே.
வொப்பரொப்பாபெருமானொளிவெண்ணீற், றப்பர்சோற்றுத்துறைசென்றடைவோ

அந்தண்சோற்றுத்துறையெம்மாதியைச், சிந்தைசெய்மினடியீராயினீர்
சந்தம்பரவுஞானசம்பந்தன், வந்தவாறேபுனைதல்வழிபாடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேதிகுடி - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீறுவரியாடரவொடாமைமனவென்புநிரைபூண்பரிடப
மேறுவரியாவருமிறைஞ்சுகழலாதியரிருந்தவிடமாந்
தாறுவிரிபூகமலிவாழைவிரிநாறவிளைவார்மடுவில்
வேறுபிரியாதுவிளையாடவளமாரும்வயல்வேதிகுடியே.

கந்தமலிதண்பொழினன்மாடமிடைகாழிவளர்ஞானமுணர்சம்
பந்தன்மலிசெந்தமிழின்மாலைகொடுவேதகுடியாதிகழலே
சிந்தைசெயவல்லவர்கணல்லவர்களென்னநிகழ்வெய்தியிமையோ
ரந்தவுலகெய்தியரசாளுமதுவேசரதமாணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணி - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையானைச்சந்திரனொடுசெங்கண்ணரா
வுடையானையுடைதலையிற்பலிகொண்டூரும்
விடையானைவிண்ணவர்தாந்தொழும்வெண்ணியை
யுடையானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

மருவாருமல்குகாழித்திகழ்சம்பந்தன்
திருவாருந்திகழ்திருவெண்ணியமர்ந்தானை
யுருவாருமொண்டமிழ்மாலையிவைவல்லார்
பொருவாகப்புக்கிருப்பார்புவலோகத்தை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சக்கரப்பள்ளி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படையினார்வெண்மழுப்பாய்புலித்தோலரை
யுடையினாருமையொருகூறனூர்வதோர்
விடையினார்வெண்பொடிப்பூசியார்விரிபுனற்
சடையினாருறைவிடஞ்சக்கரப்பள்ளியே.

தண்வயல்புடையணிசக்கரப்பள்ளியெங்
கண்ணுதலவனடிகழுமலவளநகர்
நண்ணியசெந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொற்
பண்ணியலிசைசொலப்பறையுமெய்ப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புள்ளமங்கை - திருஆலந்துறை - பண் - நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாலுந்துறுதிரளாயினபரமன்பிரமன்றான்
போலுந்திறலவர்வாழ்தருபொழில்சூழ்புளமங்கைக்
காலன்றிறலறச்சாடியகடவுள்ளிடங்கருதி
லாலந்துறைதொழுவார்தமையடையாவினைதானே.

பொந்தின்னிடைத்தேனூறியபொழில்சூழ்புளமங்கை
யந்தண்புனல்வருகாவிரியாலந்துறையானைக்
கந்தம்மலிகமழ்காழியுட்கலைஞானசம்பந்தன்
சந்தம்மலிபாடல்சொலியாடத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டிரியவிண்டமலர்மல்குசடைதாழவிடையேறிப்
பண்டெரிகைகொண்டபரமன்பதியதென்பரதனயலே
நண்டிரியநாரையிரைதேரவரைமேலருவிமுத்தந்
தெண்டிரைகண்மோதவிரிபோதுகமழுந்திருநல்லூரே.

திரைகளிருகரையும்வருபொன்னிநிலவுந்திருநல்லூர்மேற்
பரசுதருபாணியைநலந்திகழ்செய்தோணிபுரநாத
னுரைசெய்தமிழ்ஞானசம்பந்தனிசைமாலைமொழிவார்போய்
விரைசெய்மலர்தூவவிதிபேணுகதிபேறுபெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லூர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கொட்டும்பறைசீராற்குழுமவனலேந்தி, நட்டம்பயினறுநல்லூர்ப்பெருமானை
முட்டின்றிருப்பாதமுனியாதெழுந்தன்பு, பட்டமனத்தார்களறியார்பாவமே

தண்ணம்புனற்காழிஞானசம்பந்த, னண்ணும்புகலவேவிநல்லூர்ப்பெருமானை
வண்ணம்புனைமாலைவைகலேத்தவார், விண்ணுநிலனுமாயவிளங்குமபுகழோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்காவூர் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திலங்குமுறுவலுமையஞ்சவே, மத்தயானைமறுகவ்வுரிவாங்கியக்
கத்தைபோர்த்தகடவுள்கருகாவூரெம், மத்தர்வண்ணமழலுமழல்வண்ணமே

கலவமஞ்ஞையுலவுங்கருகாவூர், நிலவுபாடலுடையான்றன்னீள்கழல்
குலவுஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், சொலவல்லாரவர்தொல்வினைதீருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅவளிவணல்லூர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொம்பிரியவண்டுலவுகொன்றைபுரிநூலொடுகுலாவித்
தம்பரிசினோடுசுடுநீறுதடவந்திடபமேறிக்
கம்பரியசெம்பொனெடுமாடமதில்கல்வரைவிலாக
அம்பெரியவெய்தபெருமானுறைவதவளிவணல்லூரே.

ஏனமொழியானதிறலோர்பரவுமவளிவணல்லூர்மேற்
ஞானமொழிநன்மொழிகளாற்புகழ்தோணிபுரவூரன்
ஞானமொழிமாலைபலநாடுபுகழ்ஞானசம்பந்தன
தேனமொழிமாலைபுகழ்வாரயர்வடையதிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருதிநியமம் - பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விண்கொண்டதூமதிசூடிநீடுவிரிபுன்சடைதாழப்
பெண்கொண்டமார்பில்வெண்ணீறுபூசிப்பேணாடலிதேர்ந்து
கண்கொண்டசாயலோடேர்கவர்ந்தகள்வர்க்கிடம்பாலும்
பண்கொண்டவண்டினம்பாடியாடும்பருதிநியமமே.

பையரவம்விரிகாந்தள்விம்முபருதிங்கியமத்துத்
தையலொர்பாகமமர்ந்தவனைத்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்,
பொய்யிலிமாலையுணர்ந்தபத்தும்பரவிப்புகழ்ந்தேத்த
வையுறவில்லைப்பிறப்பறுத்தவலம்மடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆவூர்ப்பசுபதீச்சரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புண்ணியர்பூதியர்பூதநாதர்புடைபடுவார்தம்மனத்தாரதிங்கட்
கண்ணியரென்றென்றுகாதலாளர்கைதொழுதேத்தவிருந்தவூராம்
விண்ணுயர்மாளிகைமாடவீதிவிரைகமழ்சோலைசூழ விளங்கும்
பண்ணியல்பாடலறாதவாவூர்ப்பசுபதீச்சரம்பாடுநாவே.

எண்டிசையாரும்வணங்கியேத்துமெம்பெருமானையெழில்கொளாவூர்ப்
பண்டுரியார்சிலர்தொண்டர்போற்றும்பசுபதீச்சரத்தாதிதன்மேற்
கண்டல்கள்மிண்டியகானற்காழிக்கவுணியன்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
கொண்டினிதாவிசைபாடியாடக்கூடுமவருடையார்கள்வானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலஞ்சுழி - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்னபுண்ணியஞ்செய்தனைநெஞ்சமேயிருங்கடல்வையத்து
முன்னைநீபுரிநல்வினைப்பயனிடைமுழுமணித்தரளங்கள்
மன்னுகாவிரிசூழ்திருவலஞ்சுழிவாணனைவாயாரப்
பன்னியாதரித்தேத்தியும்பாடியும்வழிபடுமதனாலே.

மாதொர்கூறனைவலஞ்சுழிமருவியமருந்தனைவயற்காழி
நாதன்வேதியன்ஞானசம்பந்தன்வாய்நவிற்றியதமிழ்மாலை
யாதரித்திசைகற்றுவல்லார்சொலக்கேட்டுகந்தவர்தம்மை
வாதியாவினைமறுமைக்குமிம்மைக்கும்வருத்தம்வந்தடையாவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்படியிருக்கும்நாளிலேவேனிற்காலம்வந்தது அவ்வேனிற்காலத்திலே பிள்ளையார் வலஞ்சுழியினின்றும் நீங்கி, பழையாறைக்குப்போதற்கு அடியார்கள் உடன்செல்ல சென்றருளி திருவாறைமேற்றளியை அடைந்து வணங்கி திருச்சத்திமுற்றத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு பட்டீச்சரத்துக்குப்போகப்புறப்பட்டார், அப்பொழுதுவெய்யில்

வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு பிள்ளையாருடைய திருமுடியின்மேலே சிவபூதம் முத்துப்பந்தலையெடுத்துப் பிடித்து எம்மை விடுத்தருளினார் என்று சொல்லிற்று அந்தச்சொலலும முத்துப்பந்தரும ஆகாயத்திலே தோன்றப்பிள்ளையார் திருவருளைத்துதித்து பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார் பிள்ளையாருடைய பரிசனங்கள் அந்த முத்துப்பந்தரைப் பரிவிலேபிடித்தார்கள் பிள்ளையார் அந்த முத்துப்பந்தர் நிழற்பச்சென்று பட்டீச்சரத்தை அடைந்து திருப்பதிகம்பாடி சுவாமி தரிசனம செய்து கொணடு இருந்தார்.

திருப்பட்டீச்சரம் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாடன்மறைசூடன்மதிபல்வளையொர்பாகமதின்மூன்றொர்கணையாற்
கூடவெரியூட்டியெழிற்காட்டிநிழற்கூட்டுபொழில்சூழ்பழசையுண்
மாடமழபாடியுறைபட்டிசரமேயகடி[illegible]நவினார்
வேடநிறைகொண்டவரைவீடுநெறிகாட்டிவினைவீடுமவரே

மந்தமலிசோலைமழபாடிநகர்நீடுபழையாறையகனிற்ப
பந்தமுயர்வீடுநலபட்டிசரமேயபடர்புன்சடையனை
யந்தண்மறையோரிசைதொகுப்பவிறல்ஞானசம்பந்தனணிபாட
செந்தமிழ்கள்கொண்டினிதுசெப்பவலதொண்டர்வினைநிற்பதிலவே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அவ்விடத்தினின்றும நீங்கி, திருவலஞ்சுழி, வடதளி, திருஇரும்பூளை அரதைப்பெரும்பாழி, சேறை, நாலூர்மயானம, குடவாயில், நறையூர், அரிசிற்கரைப்புத்தூர், சிவபுரம, [illegible], குடந்தைக்கீழ்க்கோட்டம, குடந்தைக்காரோணம், நாகேச்சரம, திருவிடைமருதூர், குரங்காடுதுறை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடி திருவாவடுதுறையை அடைந்தார்.

திருஇரும்பூளை [illegible] பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சீராகழலேதொழுவீரிதுசெப்பீர், வாரார்முலைமங்கையொடும்முடனாகி
யேராரிரும்பூளையிடங்கொண்டவீசன், காரார்கடனஞ்சமுதுண்டகருத்தே

எந்தையிரும்பூளையிடங்கொண்டவீசன, சந்தம்பயில்சண்பையுண்ஞானசம்பந்தன
செந்தண்டமிழ்செப்பியபத்திவைவல்லார், பந்தமறுத்தோங்குவர்பான்மையினாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரதைப்பெரும்பாழி - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைத்தபாம்போடரைக்கோவணம்பாய்புலி
மொய்த்தபேய்கண்முழக்கமுதுகாட்டிடை
நித்தமாகந்நடமாடிவெண்ணீறணி
பித்தர்கோயிலரதைப்பெரும்பாழியே.

நீரினார்புன்சடைநிமலனுக்கிடமெனப்
பாரினார்பரவரதைப்பெரும்பாழியைச்
சீரினார்காழியுண்ஞானசம்பந்தன்செய்
பேரினார்தமிழ்வலார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சேறை திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முறியுறுநிறமல்குமுகிழ்முலைமலைமகள்வெருவமுன
வெறியுறுமதகரியதள்படவுரிசெய்தவிறலினர்
நெறியுறுமிதழியினலரொடுநிமிர்மதிநிருதலை
செறியுறுசடைமுடியடிகடமிடமெனுசேறையே

கறுநன்மறைபயிலருபவரடிதொழுநவினுறு
சிறப்பினையவமொடுமிடமெனவுன்றவ்தோர்சேறைமேற
குறமில்புகலியுளிகலறுஞானசம்பந்தன்
சொற்றகவுறமொழிபவர்பழிவிலர்துயர்தீருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாலூர்த்திருமயானம் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாலூருமலைப்பாம்பும்பனிமதியுமத்தமு
மேலூருஞ்செஞ்சடையான்வெண்ணூல்சேர்மார்பினா
னாலூர்மயானத்துநம்பான்றனடிநினைந்து
மாலூருஞ்சிந்தையர்பால்வாராவருவினையே.

ஞாலம்புகழ்காழிஞானசம்பந்தனல்
நாலுமறையோதுநாலூர்மயானத்தைச்
சீலம்புகழாற்சிறந்தேத்தவல்லார்க்
கேலும்புகழ்வானத்தின்பாயிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடவாயில் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இகழுந்திருமாலொடுநான்முகனும், புகழும்பெருமானடியார்புகல
மகிழும்பெருமான்குடவாயின்மன்னி, நிகழும்பெருங்கோயினிலாயவனே.

கடுவாய்மலிநீர்குடவாயிறனி, நெடுமாபெருங்கோயினிலாயவனைத்
தடமார்புகலித்தமிழார்விரகன், வடமார்தமிழ்வல்லவர்நல்லவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநறையூர் - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நேரியனாகுமல்லனொருபாலுமேனியரியானமுனையவொளிபா
னீரியல்காலுமாகிநிறைவானுமாகியுறுதீயுமாயநிமல
னூரியல்பிச்சைபேணியுலகங்களேத்தநலகண்டுபண்டுசுடலை
நாரியோர்பாகமாகநடமாடவல்லநறையூரினம்பனவனே.

கானலுலாவியோதமெதிர்மல்குகாழிமிகுபந்தன்முந்தியுணர
ஞானமுலாவுசிந்தையடிவைத்துகந்தநறையூரினம்பனவனை
யீனமிலாதவண்ணமிசையாலுரைத்ததமிழ்மாலைபத்துமிவைவா
வானநிலாவவல்லார்நிலமெங்குநின்றுவழிபாடுசெய்யுமிகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத்தூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்விம்முவெறியார்பொழிற்சோலைத், திங்களோடுதிளைக்குந்திருப்புத்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலும், மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே. [தூர்

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன், செல்வர்சேடருறையுந்திருப்புத்தூர்
சொல்லல்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று, மல்லல்திருமலையுடையாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிவபுரம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்குரலிசைகெழுமியாழ்முரலத், தன்கரமருவியசதுரனகர்
பொன்கரைபொருபழங்காவிரியின், றென்கரைமருவியசிவபுரமே.

சிவனுறைதருசிவபுரநகரைக், கவுணியர்குலபதிகாழியர்கோன்
றவமல்குதமிழிவைசொல்லவல்லார், நவமொடுசிவகதிநண்ணுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடமூக்கு - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவிரிகோடனீட லணிகாவிரியாற்றயலே
மரவிரிபோது மௌவன் மல்லிகைகள்ளவிழுங்
குரவிரிசோலைசூழ்ந்த குழகன்குடமூக்கிடமா
யிரவிரிதிங்கள்சூடி யிருந்தானவனெம்மிறையே.

வெண்கொடிமாடமோங்கு விரல்வெங்குருநன்னகரா
னண்பொடுநின்றசீரான் றமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
தண்குடமூக்கமர்ந்தானை யேத்தியபத்தும்வல்லார்
விண்புடைமேலுலகம் வியப்பெய்துவர்வீடெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குடந்தைக்காரோணம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரார்கொங்கைமாதோர்பாகமாகவார்சடை
நீரார்கங்கைதிங்கள்சூடிநெற்றியோர்கண்
காரார்மழுவொன்றேந்தியகண்குழகன்குடமூக்கிற்
றாரார்கண்டத்தெண்டோளெந்தைகாரோணத்தாரே.

கருவார்பொழில்சூழ்ந்தழகார்செல்வக்குடந்தைக்காரோணத்தானைத்
திருவார்செல்வமல்குசண்பைத்திகழ்ஞானசம்பந்த
னுருவார்செஞ்சொன்மாலையிவைபத்துமுலகத்துக்
கருவாரிடம்பைப்பிறப்பறுத்துக்கவலைக்கழிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாகேச்சரம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னேர்தருமேனியனேபுரியும், மின்னேர்சடையாய்விரைகாவிரியி
னன்னீர்வயனாகேச்சரநகரின், மன்னேயெனவல்வினைமாய்ந்தறுமே.

கலமார்கடல்சூழ்தருகாழியர்கோன், தலமார்தருசெந்தமிழின்விரக
னலமார்தருநாகேச்சரத்தரனைச், சொலமாலைகள்சொல்லநில்லாவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடைமருது - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓடேகலனுண்பதுமூரிடுபிச்சை, காடேயிடமாவதுகல்லாலநிழற்கீழ்
வாடாமுலைமங்கையுந்தானுமகிழ்ந், தீடாவுறைகின்றவிடைமருதீதோ.

கண்ணார்கமழ்காழியுண்ஞானசம்பந்த, னெண்ணார்புகழெந்தையிடைமருதின்மேற்
பண்ணோடிசைபாடியபத்தும்வல்லார்கள், விண்ணோருலகத்தினில்வீற்றிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிடைமருதூர் - திருவிராகம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரிதருபுலியுரிவிரவியவரையினர், திரிதருமெயிலவைபுனைகணையினிலெய்த
வெரிதருசடையினரிடைமருதடைதொடல், புரிதருமனமவை புகழ்மிகவளரே.

பொருகடலடைதருபுகலிய தமிழ்விரகன், விரைகமழ்விரிதருபொழிலிடைமருதினைப்
பரவியவொருபதுபயிலவலரிடர், விரவிலர்வினையொடுவியனுலகுறவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நடைமருதிரிபுரமெரியவுண்ணகைசெய்த, படைமருசழலெழமழுவலபடையவன்
புடைமருதிளமுகைவளமமாபொதுளிய, விடைமருதடையநமிடர்கெடலெளிதே.

நடமலிபுகலியர் தமிழ்கெழுவிரகன், னிடமலிபொழிலிடைமருதினையிசைசெய்த
படமலிதமிழிவைபரவவல்லாவினை, கெடமலிபுகழொடுசனநெறியினரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருந்தவன்வானவர்தானவர்க்கும், பெருந்தகைப்பிறவிநோய்தீர்ப்பமைந்தன்
அருந்தவமுனிவரோடால்நிழற்கீழ், இருந்தவன்வளநகரிடைமருதே.

இலைமலிபொழிலிடைமருதிறைஞ்சு, நலமிகுஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பலமிகுதமிழிவைபத்தும்வல்லா, ருலகுறுபுகழினோடோங்குவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குரங்காடுதுறை - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பரவக்கெடும்வல்வினைபாரிடஞ்சூழ, விரவிற்புறங்காட்டிடைநின்றெரியாடி
யரவச்சடையந்தணன்மேயவழகார், குரவம்பொழில்சூழ்குரங்காடுதுறையே.

நல்லார்பயில்காழியுண்ஞானசம்பந்தன், கொல்லேறுடையான்குரங்காடுதுறைமேல்
சொல்லார்தமிழ்மாலைபத்துந்தொழுதேத்த, வல்லாரவர்வானவரோடுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் நாளிலே சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை நோக்கி, நான் யாகஞ்செய்தற்கு வேண்டுங் காலஞ் சமீபித்தது அதுசெய்யும்படி போதுமான பொருள் தரல்வேண்டு மென்றார் பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு கோயிலிற்சென்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாவடுதுறைநாலடிமேல்வைப்பு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடரினுந்தளரினுமெனதுறுநோய், தொடரினுமுனகழறொழுதெழுவேன்
கடறனிலமுதொடுகலந்தநஞ்சை, மிடறினிலடக்கியவேதியனே.

இதுவோவெமையாளுமாறீவதொன்றெமக்கில்லையே
லதுவோவுனதின்னருளாவடுதுறையானே.

அலைபுனலாவடுதுறையமர்ந்த, இலைநுனைவேற்படையெம்மிறையை
நலமிகுஞானசம்பந்தன்சொன்ன, விலையுடையருந்தமிழ்மாலைவல்லார்
வினையாயினநீங்கிப்போய்விண்ணவர்வியனுலகம்
நிலையாகமுன்னேறுவர்நிலமிசைநிலையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது பரமசிவனுடைய திருவருளினாலே, ஒருபூதம்விரைந்துவந்து பீடத்தினமேலே ஆயிரம் பொன்பொருந்திய கிழி ஒன்றுவைத்து, முன்னே நின்று, இந்தக்கிழி பொன்னுலவாக்கிழி, இது பரமசிவனால் உமக்கு அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று சொல்லபிள்ளையார் திருவருளை நினைந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துகும்பிட்டு, பீடத்தின்மேலே வைக்கப்பட்ட பொற்கிழியை எடுத்துக்கொண்டு, தந்தையார் கையிற்கொடுத்து, பரமசிவனையே தலைவராக நினைந்து வேதவிதிப்படி செய்யப்படும் யாகத்தை நீரும் சீர்காழியில் இருக்கின்ற மறைப்பிராமணர்கள் சமஸ்தரும்செய்ய இக்கிழிகுறையாது மிகும் என்றுசொல்லி, சீர்காழிக்குப்போகும்படி அவருக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பி தாம் திருவாவடுதுறையில் இருந்தார், சிலநாட்சென்றபின் அவ்விடத்தை அகன்று, கோழம்பம், வைகன்மாடக்கோயில், நல்லம், அழுந்தூர், துருத்தி, மாயூரம், செம்பொன்பள்ளி, விளநகர் பறியலூர், வேட்டக்குடி என்னுமன்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருப்பதிகங்கள் பாடி தருமபுரத்தை அடைந்தார்

திருக்கோழம்பம் - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறுற்றனைநீளசடைமேனிறைவிளமதா, ராதரனையழகமாமென்முலையாளையோர்
கூற்றனைகுளிர்பொழிற்கோழம்பமேவிய, வேற்றனையேறமிறுமிடர்கவே.

தண்புனலோங்குதண்ணநதாய்மாநகா, நணபுடைஞானசம்பந்தனம்பானுறை
விண்பொழிற்கோழம்பமேவியபத்திவை டணகொளப்பாடவல்லார்க்கிலலைப்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவைகல்மாடக்கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துளமதியுடைமறிதோன்றுகையின, ரிளமதியணிசடையெந்தையாரிட
முளமதியுடையவர்வைகலோங்கிய, வளமதிதடவியமாடக்கோயிலே.

[ணசம்
மைந்தனதிடம்வைகன்மாடக்கோயிலைச், சந்தமர்பொழிலணிசண்பைஞா
பந்தனதமிழ்கெழுபாடல்பத்திவை, சிந்தைசெய்பவர்சிவலோகஞ்சேர்வரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநல்லம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கல்லானிழல்மேயகறைசேர்கண்டாவென்
றெல்லாமொழியாலுமிமையோர்தொழுதேத்த
வில்லாலெயின்மூன்றும்வெந்துவிழவெய்த
நல்லானமையாள்வானல்லநகரானே.

நலமார்தருமறையோர்வாழ்நல்லநகர்மேய
கொலைசேர்மழுவானைக்கொச்சையமர்ந்தோங்கு
நலமார்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
கலைகளிவைவல்லார்கவலைகழிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅழுந்தூர் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொழுமாறுவல்லார்துயர்தீரநினைந், தெழுமாறுவல்லாரிசைபாடவிம்மி
யழுமாறுவல்லாரழுந்தைம்மறையோர், வழிபாடுசெய்மாமடமன்னினையே.

[வனை

அருஞானம்வல்லாரழுந்தைம்மறையோர், பெருஞானமுடைப்பெருமான
திருஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்கள், உருஞானமுண்டாமுணர்ந்தார்தமக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்துருத்தி - திருவிராகம் பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரைத்தலைப்பசும்பொனோடருங்கலன்களுந்திவந்
திரைத்தலைச்சுமந்துகொண்டெறிந்துலாவுகாவிரிக்
கரைத்தலைத்துருத்திபுக்கிருப்பதேகருத்தினா
யுரைத்தலைப்பொலிந்துனக்குணர்த்துமாறுவல்லமே.

கற்றுமுற்றினார்தொழுங்கழுமலத்துணற்றமிழ்
சுற்றமுற்றுமாயினானவன்பகர்ந்தசொற்களாற்
பெற்றமொன்றுயர்த்தவன்பெருந்துருத்திபேணவே
குற்றமுற்றுமின்மையிற்குணங்கள்வந்துகூடுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமயிலாடுதுறை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கரவின்றிநன்மாமலர்கொண், டிரவும்பகலுந்தொழுவார்கள்
சிரமொன்றியசெஞ்சடையான்வாழ், வரமாமயிலாடுதுறையே.

நயர்காழியுள் ஞானசம்பந்தன், மயல்தீர்மயிலாடுதுறைமேற்
செயலாலுரைசெய்தனபத்து, முயர்வாமிவையுற்றுணர்வார்க்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்செம்பொன்பள்ளி - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்குழலி மாதோர்பாகமாய்த், திருவார்செம்பொன்பள்ளிமேவிய
கருவார்கண்டத் தீசன்கழல்களை, மருவாதவர்மேன் மன்னும்பாவமே.

நறவார்புகலி ஞானசம்பந்தன், செறுவார்செம்பொன்பள்ளிமேயானைப்
பெறுமாறிசையாற் பாடலிவைபத்து, முறுமாறுசொல்லவோங்கிவாழ்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளமர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தகமணிபெறமலர்வதொர்மதிபுரைநுதல்கர
மொத்தகநகமணிமிளிர்வதொரரவினொளிகிள
ரத்தகவடிதொழவருள்பெறுகணனொடுமுமையவள்
வித்தகருறைவதுவிரிபொழில்வளநகர்விளமரே.

வெந்தவெண்பொடியணியடிகளைவிளமருள்விகிர்தனைச்
சிந்தையுளிடைபெறவுரைசெய்கமிழ்விரகனதுரை
யந்தணர்புகலியுளழகமரருமறைஞானசம்
பந்தனமொழியிவையுரைசெயுமவர்வினைபறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பரியலூர்வீரட்டம் - பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருத்தன்கடவுள்கனலேந்தியாடு, நிருத்தன்சடைமேனிரம்பாமதியன
திருத்தம்முடையார் திருப்பரியலூரில், விருத்தனெனத்தகுவீரட்டத்தானே.

நறுங்குருங்காழி ஞானசம்பந்தன், வெறிநீர்த்திருப்பரியல்வீரட்டத்தானைப்
பொறிபடரவணிந்தபாடல்வல்லார், பறிகிடவலம்பெறப்பக்கத்தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேட்டக்குடி - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டிரைக்கும்மலர்க்கொன்றைவிரிசடைமேல்மதியரவங்
கண்டிரைக்கும்பிறைச்சென்னிக்காபாலியினைகழல்க
டொண்டிரைத்துத்தொழுதிறைஞ்சத்துளங்கொளிநீர்ச்சுடர்ப்பவளத்
தெண்டிரைக்கள்கொணர்ந்தெறியுந்திருவேட்டக்குடியாரே.

நெல்லுரைமேசேர்வயலுடுத்த திருமேவு தருமபுர நடு யாழைத்
தண்டலைசூழ்கலிக்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்த
ரொண்டமிழ்நூலினைவழித்தருமுணர்த்திச்செய்வ போ
யுண்டுடுப்பில்வானவர்களாடியர்வானத்தருளினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத் தருமபுரம் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருடைய தாயாருடைய ஜனனஸ்தானமாதலால் அங்குள்ள அவருடைய சுற்றத்தார்கள்வந்து எதிர்கொண்டுவணங்கித் துதித்தார்கள், அதுகண்டு பெரும்பாணர் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த அருமையாகிய திருப்பதிகங்களின் இசையைத் தாம் யாழில் இட்டு வாசிக்கப்பெற்ற பெரும்பேற்றை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்தார், அவர்கள் அதைக்கேட்டு நீர் திருப்பதிகவிசையை அளவுபெறயாழிலே அமைத்து வாசித்தமையாலே உலகமெங்கும் இசைவிளங்குகின்றதென்றார்கள், உடனே பெரும்பாணர் மனம்நடுங்கிப் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கிநின்று சுவாமீ திருப்பதிகவிசை அளவுபடாத தன்மையை இவர்களையன்றி உலகத்திலுள்ள மற்றையாவரும் அறிந்து உண்மையை உணர்ந்துய்யும்பொருட்டுத் தேவரீர் ஒரு திருப்பதிகம்பாடியருளுவீராகில் அடியேன் அதனையாழிலே அடங்காமையைக் காட்டப்பெறுவேன் என்றார், அப்பொழுதுபிள்ளையார் பாணரை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகத்தின் உண்மையைப் பூமியிலுள்ளோர் தமையன்றி யாழிலும் இசைநூலிற்கூறப்பட்ட வரையறைகளினுள் அடங்காமையைக் காட்டும்பொருட்டு "மாதர்மடப்பிடி" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

யாழ்மூரி - திருத்தருமபுரம் பண் வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதர்மடப்பிடியும் மடஅன்னமும் அன்னதோர் நடையுடைமலைமகள் துணையெனமகிழ்வர், பூதவினப்படை நின்றிசை பாடவுமாடுவர் அவர்படர்சடைநெடுமுடியதோர் புனலர், வேதமொடேழிசைபாடுவ ராழ்கடல்வெண்டிரை யிரைந்நுரைகரைபொருது விம்மிநின்றயலே, தாதவிழ்புன்னைதயங்குமலர்ச்சிறைவண்டறை யெழில்பொழில்குயில்பயில் தருமபுரம்பதியே.

பொன்னெடுநன்மணிமாளிகை சூழ்விழவார்மலி பொருபுனல்வமர புகலியென்றுலகிற, றன்னெறிக் கோர்பிறவில் பதிநாளைய பலகலைத்துறை செந்தமிழ்த்தடங்காழித் தருமபுரம்பதியை, பின்னெடுவார்சடையிற் பிறையும் அரவும்முடைப் பெருமான்பிணைதுணைகழல்கள் பேணுதலுரியர், தென்னுலகெய்துவர் செய்தியம்போகமும் உறுவர்களிடர்பிணிதுயரணைவிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பெரும்பாணர் அப்பதிகவிசையைத் தம்முடைய யாழ்நரம்பிலே முன்போல இட்டு வாசிக்கப்புக அது அதனிடத்தே அடங்கிற்றில்லை அப்பொழுது பெரும்பாணர் அதனைவிட்டு அச்சங்கொண்டு பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து சுவாமி அருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தினிசையை யாழிலே ஏற்றுவேன் என்று சொல்லப்பண்ணியது இந்த யாழ் அன்றோ என்று அதனை முரிக்கும்படி ஓங்கினார். உடனே பிள்ளையார் தடுத்தருளி ஐயரே இந்தயாழைத் தாரும் என்று வாங்கிக்கொண்டு ஐயரே நீர் இந்த யாழை முரிப்பது என்னை. சிவனும் பார்வதியம்மையும் அருளிச்செய்த திருவருளின் பெருமையெல்லாம் இந்தக்கருவியில் அளவுபடுமோ மனசினாலும் அளவுபடாததை நீர் இந்த யாழைக்கொண்டே சுவாமியுடைய திருப்பதிகவிசையை யென்றளவு இதில் அமைத்துவாசியும் என்று சொல்லிப் பெரும்பாணர் கையிலே யாழைக்கொடுத்தார். பெரும்பாணர் பிள்ளையாரைத் தொழுது, யாழை வாங்கி சிரமேற்கொண்டார். சிலநாட் சென்றபின் பிள்ளையார் தருமபுரத்தை அகன்று திருநள்ளாற்றையடைந்து கோயிலிற் பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கி, "போகமார்த்தபூண்முலையாள்" என்னும் திருப்பதிகத்தை யாழ்நரம்பிலே இசைகூடும்படிப்பாடி முடித்து பிறகு நீலகண்டப் பெரும்பாணரைக்கொண்டு யாழில் இட்டு வாசிக்கும்படி பணித்து கரந் திருத்தாளங்கொண்டு பாடியருளினார்.

திருநள்ளாறு - பண் பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

போகமார்த்தபூண்முலையாள் தன்னோடும்பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி
யாகமார்த்ததோலுடையன்கோவணவாடையின்மேல்
நாகமார்த்தநம்பெருமான்மேய நள்ளாறே.

தண்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
நண்புநல்லார்மன்னுகாழி ஞானசம்பந்தனல்ல
பண்புநள்ளாறேத்துபாடல்பத்திவைவல்லார்
நண்புநீங்காவானவரோடுலகிலுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு பெரும்பாணர் அப்பதிகவிசையை யாழில் இட்டு வாசித்தார். அதுகேட்டுப் பிள்ளையார் திருவுளமகிழ்ந்தருளினார், பின் பிள்ளையார் திருநள்ளாற்றினின்றும் நீங்கி சாத்தமங்கைக்குச் சமீபித்து, அந்தத் திருப்பதியினின்று வந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய திருநீலநக்கநாயனை

ரோடு சென்று அயவந்தி என்னும் ஆலயத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருநீலநக்கநாயனாருடைய வீட்டுக்குப்போய்த் திருவமுது செய்து அன்றிரவு அங்கே பள்ளிகொண்டார், மற்றநாள் பிராதக்காலத்தில்திருநீலநக்கநாயனாரோடும் அயவந்தியிற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருநீலநக்கநாயனாரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருச்சாத்தமங்கை - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமலர்க்கொன்றைமாலைதிளைக்குமதிசென்னிவைத்தீர்
இருமலர்க்கண்ணிதன்னொடுடனாவதுமேற்பதொன்றே
பெருமலர்ச்சோலைமேகமுரிஞ்சும்பெருஞ்சாத்தமங்கை
யருமலராதிமூர்த்தியயவந்தியமர்ந்தவனே.

மறையினார்மல்குகாழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மன்னு
நிறையினார்நீலநக்கனெடுமாநகரென்றுதொண்டர்
அறையுமூர்சாத்தமங்கையயவந்திமேலாய்ந்தபத்து
முறைமையாலேத்தவல்லாரிமையோரிலுமுந்துவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாளாயினபின் திருநீலநக்கநாயனாருக்கு விடைகொடுத்து, சாத்தமங்கையைநீங்கி நாகைக்காரோணம், கீழ்வேளூர் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு பிறதலங்களையும் வணங்கும்படியெழுந்தருளினார்.

திருக்கடனாகைக்காரோணம் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூனற்றிங்கட்குறுங்கண்ணிகான்றநெடுவெண்ணிலா
வேனற்பூத்தராங்கோதையொடும்விரவுஞ்சடை
வானநாடனமரர்பெருமாற்கிடமாவது
கானல்வேலிகழிசூழ்கடனாகைக்காரோணமே.

மல்குதண்பூம்புனல்வாய்க்கொழுகும்வயற்காழியா
னல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்முன்
வல்லாறேபுனைந்தேத்துங்காரோணத்துவண்டமிழ்
சொல்லுவார்க்குமிவைகேட்பவர்க்குந்துயரில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கீழ்வேளூர் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னுலாவிய சடையினர்விடையினர்மிளிர்தருமரவோடும்
பன்னுலாவியமறையொலிநாவினர்கறையணிகண்டத்தர்
பொன்னுலாவியகொன்றையந்தாரினர்புகழ்மிகுகீழ்வேளூ
ருன்னுலாவியசிந்தையர்மேல்வினை யடையாவிடாமே.

குருண்டவார்குழற்சடையுடைக்குழகனையழகமர்கீழ்வேளூர்த்
திரண்டமாமறையவர்தொழும்பெருந்திருக்கோயிலெம்பெருமானை
யிருண்டமேதியினமிதிவயலுடைக்காழிஞானசம்பந்தன
றெருண்டபாடல்வல்லாரவர்சிவகதிபெறுவதுதிடமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது திருச்செங்காட்டங்குடியில் இருக்கின்ற சிறுத்தொண்டநாயனார் ஓடிச்சென்று பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு தம்முடைய திருப்பதியில் அழைத்துக்கொண்டுபோனார். பிள்ளையார் அப்பதியிலிருக்கின்ற கணபதீச்சரமென்னுங் கோயிலை வணங்கி சிறுத்தொண்டரைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம்பாடி சிறுத்தொண்டர் வீட்டிலே போய்த் திருவமுதுசெய்தார்.

திருச்செங்காட்டங்குடி - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைங்கோட்டுமலர்ப்புன்னைப்பறவைகாள்பயப்பூரச்
சங்காட்டந்தவிர்த்தென்னைத்தவிராநோய்தந்தானே
செங்காட்டங்குடிமேயசிறுத்தொண்டன்பணிசெய்ய
வெங்காட்டுளனலேந்திவிளையாடும்பெருமானே.

செந்தண்பூம்புனல்பரந்தசெங்காட்டங்குடிமேய
வெந்தநீற்றமார்பன்சிறுத்தொண்டனவன்வேண்ட
வந்தண்பூங்கலிக்காழியடிகளையேயடிபரவுஞ்
சந்தங்கொள்சம்பந்தன்றமிழுரைப்போர்தக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே இருக்கும் நாளிலே திருமருகலுக்குப்போய், சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கிருந்தார். அந்நாளிலே ஒருவணிகன் பதிகனாகி ஒரு கன்னியையுடன்கொண்டு கோயிலுக்குப்புறத்திலே ஒருமடத்தில் இராத்திரியில் நித்திரை செய்யும்போது பாம்பினாலே தீண்டப்பட்டு மாண்டான். அதுகண்டு அக்கன்னியானவள் தளர்ந்து அவனைப் பாம்புதீண்டியும் தான்தீண்டாமல் சமீபத்திலே வீழ்ந்துபுரண்டு அழுதாள். அப்பொழுதவி

ஷவைத்தியர் வந்து தீர்க்கவும் தீராதாயிற்று விடியற்காலத்திலே அக்கன்னிகை மிகஅயர்ந்து புலம்பி கோயிலின்வாயிற் றிக்கைநோக்கி கைதொழுது தேவர்கள் உய்யும்பொருட்டு நஞ்சை அமுதாக்கிய கடவுளே வெந்து பொடியாகிய மன்மதனுடைய உயிரை அவன் மனைவியாகிய இரதிவேண்ட அருளிச்செய்த கருணாநிதியே மார்க்கண்டர்பொருட்டு இயமனை உதைத்த திருவடித்தாமரைகளையுடையவரே, திருமருகலில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனே தேவரீர் இந்தக்கொடிய விஷம் நீங்கும்பொருட்டும் அடியென்துக்கசாகரத்தினின்று கரையேறும் பொருட்டும் அருள் செய்யும் என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினாள். அவ்வோசையைச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்யும்படி எழுந்தருளிவருகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் கேட்டு திருவுளம் இரங்கி அவளுக்கு அருள்செய்யும் பொருட்டு அடியார்களோடு எழுந்தருளி நின்று அவளைநோக்கி பயப்படேல், நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொல்லென்று வினவியருளினார். கன்னிகை கண்ணீர் சொரிய பிள்ளையாருடைய திருவடியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று வைப்பூரில் இருக்கின்ற என்பிதாவுக்குப் புத்திரிகள் எழுவர். அவர்களில் என்னையொழிய மூத்தோர் அறுவரையும் தன் மருமகனாகிய இவனுக்கே விவாகஞ்செய்து கொடுப்பேன் என்று சொல்லி பிறரிடத்திலே திரவியம் வாங்கிக்கொண்டு அவர்களுக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டான் அதுகண்டு மனம்வருந்தமுற்று இவனுக்கே நான் மனைவியாதல் வேண்டுமென நினைந்து, என் பிதாமாதாக்களை மறந்து இவனையே சார்ந்துவந்தேன் இவனும் பாம்பினிலே தீண்டப்பட்டு இறந்தான். அடியேன் கடலிலே கலங்கவிழப் பெற்றார்போல திகைக்கின்றேன் தேவரீர் எழுந்தருளிவந்து அடியேனுடைய துன்பமெல்லாம் நீங்க அருள் செய்தீரென்றாள். பிள்ளையார் விஷம் நீங்கும்பொருட்டு திருமருகற்கடவுள்மேல் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருமருகல்விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம் - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையாயெனுமால் சரணீயெனுமால், விடையாயெனுமால் வெருவாவிழுமால்
மடையார்குவளை மலரும்மருகல், லுடையாய்தகுமோவிவளுண்மெலிவே.

வயஞானம்வல்லார் மருகற்பெருமா, னுயர்ஞானமுணர்ந் தடியுள்குதலா
லியன்ஞானசம்பந் தன்பாடல்வல்லார், வியன்ஞாலமெல்லாம் விளங்கும்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடனே வணிகன் விடந்தீர்ந்து எழுந்து பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்தான். அதுகண்ட திருத்தொண்டர்களெல்லாரும் ஆரவாரித்தார்கள் கன்னிகை மனமகிழ்ந்து பிள்ளையாருடைய திருவடியிலே விழுந்துவணங்கினாள்

பிள்ளையார் அக்கன்னிகையையும் வணிகனையும் மணம்புணரும்படிசெய்து அவர்களுக்கு விடைகொடுத்து அங்கே இருந்தார். இருக்குநாளிலே சிறுத்தொண்டநாயனார் பிரார்த்திக்க, பிள்ளையார் மீண்டும் செங்காட்டங்குடிக்கு எழுந்தருள விரும்பி அடியாரொடும் அத்திருமருகற் கோயிலிற்சென்று வணங்க, பரமசிவன் தாம செங்காட்டங் குடியிலிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அவருக்குக் காட்டியருளினார். பிள்ளையார் அதைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து பதிகம்பாடி அந்தத் திருப்பதியிலே தங்கியிருந்தார்.

திருமருகலுந் திருச்செங்காட்டங்குடியும் வினவுரை பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கமும்வேதமுமோதுநாவரந்தணர்நாளுமடிபரவ
மங்குல்மதிதவழ்மாடவீதிமருகல்நிலாவியமைந்தசொல்லாய்
செங்கயலார்புனற்செல்வமல்குசீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட்
கங்குல்விளங்கெரியேந்தியாடுங்கணபதியீச்சரங்காமுறவே.

நாலுங்குலைக்கமுகோங்குகாழிஞானசம்பந்தனலந்திகழு
மாலின்மதிதவழ்மாடமோங்கும் மருகலின்மற்றதன்மேல்மொழிந்த
சேலுங்கயலுந்திளைத்தகண்ணார்சீர்கொள்செங்காட்டங்குடியதனுட்
சூலம்வல்லான்கழலேத்துபாடல்சொல்லவல்லார்வினையில்லையாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட்சென்றபின், அப்பதியை நீங்கி, தம்மைத்தொடர்ந்த சிறுத்தொண்டநாயனாருக்கு விடைகொடுத்து சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புகலூருக்குச் சமீபித்து அப்பதியினின்று வந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய முருகநாயனார் முதலிய அடியார்களோடுசென்று கோயிலை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து முருகநாயனாருடைய திருமடத்திலேபோய் அவர் உபசரிக்க வீற்றிருந்தார். இருக்குநாளிலே வர்த்தமானீச்சரத்தை வணங்கி முருகநாயனாருடைய திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்புகலூர் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்ந்தநாளுமினிவாழுநாளுமிவையறிதிரேல்
வீழ்ந்தநாளெம்பெருமானையேத்தாவிதியில்லிகாள்
போழ்ந்ததிங்கட்புரிசடையினான்றன்புகலூரையே
சூழ்ந்தவுள்ளமுடையீர்களுங்கடுயர்தீருமே.

புகலியார்தம்பெரியோர்கடாந்தும்புகலூர்தனுள்
வெந்தசாம்பற்பொடிப்பூசவல்லவிறையூர்தனைய
யந்தமில்லாவன்பொடவர்பணிஞானசம்
பந்தன்சொன்னதமிழ்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புகலூர்வர்த்தமானீச்சரம் - பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈசனேறமர்கடவுளின்னமிர்தெந்தைஎம்பெருமான்
பூசுமாசில்வெண்ணீறர்பொலிவுடைப்பூம்புகலூரின்
மூசுவண்டறைகொன்றைமுருகன்முப்போதுஞ்செய்முடிமேல்
வாசமாமலருடையார்வர்த்தமானீச்சரத்தாரே.

பொங்குதண்புனல்சூழ்ந்துபோதணிபொழிற்புகலூரின்
மங்குன்மாமதிதவழும்வர்த்தமானீச்சரத்தாரைத்
தங்குசீர்புகழ்ஞானசம்பந்தன்றண்டமிழ்பத்து
மெங்குமேத்தவல்லார்களெய்துவரிமையவருலகே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கேயிருக்குங்காலத்தில் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திருவாரூரை வணங்கிக்கொண்டு திருப்புகலூரை வணங்குதற்கு அடியார்களோடும் எழுந்தருளும் செய்தியைக் கேட்டு அத்தியந்த ஆசையோடு அவரை எதிர்கொள்ளும்பொருட்டுத் திருக்கூட்டத்தோடும் திருப்புகலூரின் எல்லையைக் கடந்து சென்றார். திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் பிள்ளையாருக்கு எதிரேவந்தார். இருவரும் பரஸ்பரம் நமஸ்காரம்பண்ணி நல்வரவு சொல்லி மகிழ்ந்தார்கள். அப்போது பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே நீர் வரும்நாளில் திருவாரூரில் நிகழ்ந்த சிறப்பைச் சொல்லும் என்று சொல்ல அப்பமூர்த்தி திருவாதிரைச் சிறப்பைத் திருப்பதிகத்தினாலே சொல்லியருளினார். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டுத் திருவாரூருக்குப் போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு மீண்டு இவ்விடத்தில் வந்து உம்முடன் இருப்பேன் என்றுசொல்லி அப்பமூர்த்தி திருப்புகலூருக்குப் போகத் தாம் சென்று விற்குடியை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பதிகம்பாடி அப்பதியில் இருந்தார்.

திருஆரூர் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடலனான்மறையன்படிபட்டகோலத்தன்றிங்கள
சூடலன்மூவிலைபசூலம்வலனேந்திக்
கூடலர்மூவெயிலுமெரியுணக்கூரெரிகொண்டெல்லி
யாடலனாதிரையனாரூரமர்ந்தானே.

நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
வல்லிமலர்க்கழனியாரூரமர்ந்தானை
வல்லதோரிச்சையினால்வழிபாடிவைபத்தும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லார்துன்பந்துடைப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்குடி வீரட்டானம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிகொண்மேனியர்வானமாமதியினர்நதியினர்மதுவார்ந்த
கடிகொள்கொன்றையஞ்சடையினர்கொடியினருடைபுலியதளார்ப்பர்
விடையதேறுமெம்மானமர்ந்தினிதுறைவிற்குடிவீரட்ட
மடியராகிநின்றேத்தவல்லார்தமையருவினையடையாவே.

விலங்கலேசிலையிடமெனவுடையவன்விற்குடிவீரட்டத்
திலங்குசோதியையெம்பெருமான்றனையெழிறிகழ்கழல்பேணி
நலங்கொள்வாழ்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தனறமிழ்மாலை
வலங்கொடேயிசைமொழியுமின்மொழிந்தக்கான்மற்றீதுவரமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உள்ளமோரிச்சையினாலுகந்தேத்தித்தொழுமின்றொண்டர்மெய்யே
கள்ளமொழிந்திடுமின்கரவாதிருபொழுதும்
வெள்ளமோர்வார்சடைமேற்கரந்திட்டவெள்ளேற்றான்மேய
வள்ளறுகன்கழனியாரூரடைவோமே.

நல்லபுனற்புகலித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்ல
வல்லிமலர்க்கழனியாரூரமர்ந்தானை
வல்லதோரிச்சையினால்வழிபாடிவைபத்தும்வாய்க்கச்
சொல்லுதல்கேட்டல்வல்லார்துன்பந்துடைப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்த் திருவிராகம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பருக்கையானைமத்தகத்தரிக்குலத்துகிர்ப்புகர்
நெருக்கிவாயநித்திலநிரக்குநீள்பொருப்பனார்
கருக்கொள்சோலைசூழநீடுமாடமாளிகைக்கொடி
யருக்கன்மண்டலத்தளாவுமந்தணாரூரென்பதே.

வல்லிசோலைசூழ்தரு மென்னுயிர் பொன்னுலா
வல்லிமாதமர்ந்திருந்தவந்தனை நாடியை
நல்லசொல்லுஞானசம்பந்தனை வினையுரை
வல்லதொண்டர்வானமாளவல்லர்வாய்மையாகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தந்தெளிவீர்கா, ளத்தனாரூரைப், பத்திமலர்தூவ, முத்தியாகுமே.
சீரூர்சம்பந்த, ஞானசம்பந்தன், பாரூர் பாடலார், பேரார்இன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தமாயுலகாதியுமாயினார், வெந்தவெண்பொடிப்பூசியவேதியன்
சிந்தைதெய்வப்புகுந்தான் திருவாரூரம்மான், மைந்தனைக்காலனைப் பறிகொளுங்கொலோ.

வன்னிகொன்றைமதமத்தமெருக்கொடு கூவிளம், பொன்னியன்றசடையிற் பொலிவித்தபிரான் திருவாரூரை
மன்னுகாழியுள் ஞானசம்பந்தன்வாய், பன்னுபாடல்வல்லார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அங்குள்ள அநேகவிடங்களிலும் ஆலயத்தையும் காலந்தோறும் பணிந்தார். அங்கு நின்றும் திருவலிவலம், கோளிலிமுதலிய ஸ்தலங்களுக்குப்போய் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவலிவலம் திருவிராகம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவியல்புரிகுழல்வரிசிலைநிகர்நுதல், வேயியல்தோளுமைபங்கனெழில் விழியுமையவண்
மேவியதிருவுருவுடையவன்விமலன், மாவியலுமைபொழிலிவலமுறையிறையே.

மானியல்வலிவலநகருறையிறைவனை, யிசையியல்பழுநகர்ஞானசம்பந்தன்மறை
தன்னியல்கலைவலதமிழ்விரகனதுரை, யுரைபுகழொருபதுமுயாபொருடருமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோளிலி - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாளாயபோகாமே நஞ்சணியுங்கண்டனுக்கே
யாளாயவன்புசெய்வோம் மடநெஞ்சே யரனாமங்
கேளாய்நங்கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத்திறமருளிக்
கோளாயநீக்குமவன் கோளிலியெம்பெருமானே.

நம்பனைநல்லடியார்கணாமுடைமாடென்றிருக்குங்
கொம்பனையாள்பாகனெழிற்கோளிலியெம்பெருமானை
வம்பமருந்தண்காழிச்சம்பந்தன்வண்டமிழ்கொண்
டின்பமரவல்லார்களெய்துவர்களீசனையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவனமாய்ச்சோடையாய்நாவெழாப்பஞ்சுதோயச்சட்டவுண்டு
சிவனதாட்சிந்தியாப்பேதைமார்போலநீவெள்கினாயே
கவனமாய்ப்பாய்வதோரேறுகந்தேறியகாளகண்ட
னவனதாரூர்தொழுதுய்யலாமையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே.

பல்லிதழ்மாதவியல்லிவண்டியாழ்செயுங்காழியூர
னல்லவேநல்லவேசொல்லியஞானசம்பந்தனாரு
ரெல்லியம்போதெரியாடுமெம்மீசனையேத்துபாடல்
சொல்லவேவல்லவார்தீதிலரோதநீர்வையகத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மீண்டும் அத்திருவாரூரில் வந்து இருந்தார். சிலநாளாயினபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைக் காணுதற்கு விரும்பி திருவாரூரை நீங்கி பனையூரிற்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்பனையூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவச்சடைமேல்மதிமத்தம், விரவிப்பொலிகின்றவனூரா
நிரவிப்பலதொண்டர்கணாளும், பரவிப்பொலியும்பனையூரே.

பாரார்விடையான்பனையூர்மேற், சீரார்தமிழ்ஞானசம்பந்த
னாறசொன்னமாலைகள்பத்து, மூரார்நின்னைவாருயாவாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருப்புகலூருக்குச் சமீபித்து அப்பதியினின்று வந்து தம்மை எதிர்கொண்ட அப்பமூர்த்தி, முருகநாயனார் முதலாகிய திருத்தொண்டர்களோடும்போய் சுவாமி தரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்புகலூர் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குறிகலந்தவிசைபாடலினனசையாலிவ்வுலகெல்லா
நெறிகலந்ததொருசீர்மையனுயெறுதேறும்பலிபேணி
முறிகலந்ததொருதோலரைமேலுடையானிடமொய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழிலசூழ்ந்தயலேபுயலாரும்புகலூரே.

புற்றில்வாழுமரவமமரையார்த்தவன்மேவும்புகலூரைக்
கற்றநல்லவர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
பற்றியென்றும்மிசைபாடியமாந்தாபரமன்னடிசேர்ந்து
குற்றமின்றிக்குறைபாடொழியாப்புகழோங்கிப்பொலிவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு முருகநாயனுருடைய திருமடத்தை அடைந்து அங்கே இருந்தருளினர். இருக்கும் நாளிலே திருநீலநக்கநாயனரும் சிறுத்தொண்டநாயனரும் அவ்விடத்திற்குவந்து அவர்களோடு இருந்தார்கள். சிலதினஞ்சென்றபின் பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தியும் பிறதலங்களை வணங்க விரும்பிப் புறப்பட்டு முருகநாயனுரை அங்கே இருக்கவும் திருநீலநக்கநாயனரையும் சிறுத்தொண்டநாயனரையும் தங்கள் தங்கள் ஊருக்குச்செல்லவும் ஏவினராகள் பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியைவிட்டுப் பிரியாமல் முத்துச்சிவிகைபின்வர வழிக்கொள்ளும்பொழுது அப்பமூர்த்தி பிள்ளையாரை நோக்கி பரமசிவன் தேவரீருக்கு அருளிச்செய்த இம்முத்துச்சிவிகையின்மேலே எழுந்தருளும் என்றுசொல்ல பிள்ளையார் நீர் அடியார்களோடும் எங்கே முன்போவீரோ அங்கே நான் பின்வருவேன் என்றார். அப்பமூர்த்தி தேவரீர் அருளிச்செய்தபடியே செய்வேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு அன்றுமுதல அவருடன் செல்லுநாள் எல்லாம் அப்படியே செய்வாராகி சென்று முன்னே அடியாரோடும திருவம்பருக்குச் சென்றார். பிள்ளையார் பரமசிவனுடைய திருவருள் வழியே நிற்பாராகி முத்துச்சிவிகையில் ஏறி திருப்புகலூரைக்கடந்துசென்று, அப்பமூர்த்தி எங்கே சென்றார என்று வினவிப் போய், திருவம்பரை அடைந்து மாகாளத்தில் இருக்கின்ற சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம்பாடி அப்பமூர்த்தியோடும், அந்தத்திருப்பதியில்இருந்தார்.

திருஅம்பர்மாகாளம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடையார்புரமூன்றுமனலாய்விழவெய்து,,மடையாரபுனலம்பர்மாகாளம்மேய[னே·
விடையார்கொடியெந்தைவெள்ளைப்பிறைசூடு,சடையான்கழலேத்தச்சாராவினைதா

வெருநீர்கொளவோங்குவேணுபுரந்தன்னுட், டிருமாமறைஞானசம்பந்தன்சேணுர்
பெருமான்மலியம்பர்மாகாளம்பேணி, யுருகாவுளைசெய்வாருயர்வானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅம்பர்மாகாளம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படியுளார்விடையினர்பாய்புலித்தோலினர்பாவநாசர்
பொடிகொண்மாமேனியர்பூதமார்படையினர்பூணநூலர்
கடிகொண்மாமலர் [illegible] யினார் [illegible] மாலையோடு
மடிகளார் [illegible] திருப்பயில் அம்பர்மாகாளத்தாரே.

செய்யபொன்மாமணிக்கொழிக்கும் [illegible] அரிசில்சூழ்ந்த
வையமாகாளமேமேயவனைத் [illegible] நகமோனைக்
கமயினார் [illegible] சம்பந்தன்சொன்ன
நம்பிநாவின்மொழிபவர் [illegible] வினையிலர் [illegible].

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அங்கே கோச்செங்கட்சோழராஜா செய்த கோயிலை அடைந்து, சுவாமி தரிசனஞ்செய்து அவ்விராஜாவைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினர்.

திருஅம்பர்மாகாளம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

புல்குபொன்னிறம்புரி [illegible] பொன்னிறம்திகழ்ப்
பில்குதேனுடைநறுமலர் கொன்றையும் [illegible] செஞ்சடையர்மேய
மல்குதண்டுறை [illegible] மாகாளம்
மல்குநண்ப [illegible] வினையடையாவே.

மாறுதன்னின்றெண்ணாத [illegible] மாகாளத்
திருமாயும் [illegible]
நாறுபூம்பொழில் [illegible] மாலே
கூறுவார்வினை [illegible] குறைவிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅம்பர்பெருந்திருக்கோயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மையகண்மலைமகள்பாகமாயிருள், கையதோர்கனலெரிகனலவாடுவே
ரையநன்பொருபுனலம்பாச்செய்யபா, செய்யகணிறைசெய்தகோயில்சேர்வரே.

அழகரையடிகளையம்பர்மேவிய நீழுதிசழ்சடைமுடிநீலகண்டரை
யுமிழ்திரையுலகினிலோங்குசீர்கொண் [illegible] தமிழ்வசழுவிரகினன்றமிழ்செய்மாலையே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாட் சென்றபின் திருவம்பரை நீங்கி அப்பமூர்த்தியோடு திருக்கடவூருக்குச் சமீபித்து அங்குநின்று வந்து எதிர்கொண்டு வணங்கிய குங்கிலியக் கலயநாயனாருடனாகிய அடியார்களோடும், திருவீரட்டானத்திற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி அக்குங்கிலியக் கலயநாயனார் வீட்டில் திருவமுதுசெய்து திருமயானத்தையும் வணங்கிக்கொண்டிருந்தார்.

திருக்கடவூர்த் திருவீரட்டம் பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சடையுடை யானு நெய்யாடலானுஞ் சரிகோவண
வுடையுடை யானு மையார்ந்தவொண்கண் ணுமைகேள்வனும்
கடையுடை நன்னெடுமாட மோங்கு கடவூர்தனுள்
விடையுடை யண்ணலும் வீரட்டானத் தரனல்லனே

வெந்தவெண் ணீறணி வீரட்டானத் துறைவேதனை
யந்தணர் தங்கடவூருளானை யணியாரியான
சந்தமெல்லா மடிச்சாத்தவல்ல மறைஞானசம்
பந்தன செந்தமிழ் பாடியாடக் கெடும்பாவமே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடவூர்மயானம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வரியமறையார் பிறையார் மலையோர் சிலையா வணங்கி
யெரியமதில் செற்றெய்தா ரெறியுமுசலப் படையார்
கரியமிடறு முடையார் கடவூர்மயான மமர்ந்தார்
பெரியவிடைமேல் வருவா ரவரெம்பெருமா னடிகளே.

மரவம்பொழில்சூழ் கடவூர் மன்னுமயான மமர்ந்த
வரவமசைத்த பெருமா னகல மறியலாகா
பரவுமுறையே பயிலும்பந்தன செஞ்சொன்மாலை
யிரவும்பகலும் பரவிநினைவார் வினையிலரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருக்கடவூரை நீங்கி ஆக்கூர், மீயச்சூர், பாம்புரம் என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவீழிமிழலையை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார்.

திருஆக்கூர் - தான்தோன்றிமாடம் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அக்கிருந்தவாரமுமாடரவுமாமையுந்
தொக்கிருந்தமார்பினன்றோலுடையான்வெண்ணீற்றான்
புக்கிருந்ததொல்கோயில்பொய்யிலாமெய்ந்நெறிக்கே
தக்கிருந்தாராக்கூரிற்றான்றோன்றிமாடமே.

ஆடலமர்ந்தானையாக்கூரிற்றான்றோன்றி
மாடமமர்ந்தானைமாடுஞ்சேர்தண்காழி
நாடற்கரியசீர்ஞானசம்பந்தன்சொற்
பாடலிவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமீயச்சூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காயச்செவ்விக்காமற்காய்ந்துகங்கையைப், பாயப்படர்புன்சடையிற்பதித்தபரமேட்டி
மாயச்சூரனன்றறுத்தமைந்தன்றாதைதன், மீயச்சூரேதொழுதுவினையைவீட்டுமே.

வேடமுடையபெருமானுறையுமீயச்சூர், நாடும்புகழார்புகலிஞானசம்பந்த
பாடலாயதமிழீரைந்துமொழிந்துள்கி, யாடுமடியாரகல்வானுலகமடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாம்புரம் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீரணிதிகழ்திருமார்பில்வெண்ணூலர்திரிபுரமெரிசெய்தசெல்வர்
வாரணிவனமுலைமங்கையோர்பங்கர்மான்மறியேந்தியமைந்தர்
காரணிமணிதிகழ்மிடறுடையண்ணல்கண்ணுதல்விண்ணவரேத்தும்
பாரணிதிகழ்தருநான்மறையாளர்பாம்புரநன்னகராரே.

பார்மலிந்தோங்கிப்பருமதில்சூழ்ந்தபாம்புரநன்னகராரைக்
கார்மலிந்தழகார்கழனிசூழ்மாடக்கழுமலமுதுபதிக்கவுணி
நாமலிந்தோங்குநான்மறைஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்வல்லார்
சீர்மலிந்தழகார்செல்வமதோங்கிச்சிவனடிநண்ணுவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவீழிமிழலை - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரையார்விரிகோவணவாடை, நரையார்விடையூர்திநயந்தான்
விரையார்பொழில்வீழிமிழலை, யுரையாலுணர்வாருயர்வாரே.

நளிர்காழியுண் ஞானசம்பந்தன், குளிரார்சடை யானடிகூற
மிளிரார்பொழில்வீழிம்மிழலை, கிளர்பாடவல்லார்க்கில்லைகேடே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவீழிமிழலை - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சடையார்புனலுடையானொருசரிகோவணமுடையான்
படையார்மழுவுடையான்பலபூதப்படையுடையான்
மடமான்விழியுமைமாதிடமுடையானெனையுடையான்
விடையாரகொடியுடையானிடம்வீழிம்மிழலையே.

வீழிம்மிழலைம்மேவியவிகிர்தன்றனைவிரைசேர்
காழிந்நகர்க்கலைஞானசமபந்தன்றமிழ்பத்தும்
யாழின்னிசைவல்லார்சொலக்கேட்டாரவரெல்லா
மூழின்வலிவினைபோயிடவுயர்வானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அக்கோயிலின் புறத்தணைந்து அப்பமூர்த்தி ஒருமடத்தை அடைய தாம் வேறொரு மடத்திலே போயிருந்தார். அவ்விருவரும் பெருந்துறை திலதைப்பதியென்னும் ஸ்தலங்களுக்குப்போய்த் தரிசனம் செய்து கொண்டு மீண்டும திருவீழிமிழலையில் வந்திருந்தார்கள். இருக்குமநாளிலே சீர்காழியிற் பிராமணர்கள் திருஞானசமபந்த மூர்த்தி சுவாமிகளைக்காணல்வேண்டும் என்னும் ஆசைசெலுத்த, திருவீழிமிழலையை அடைந்து தங்களை எதிர்கொண்ட அவ்வூர்ப்பிராமணர்களோடு கோயிலிலேபோய்ச்சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, அந்நாயனார் இருக்கும் திருமடத்திற் சென்று, அவரை நமஸ்கரித்து சுவாமீ தேவரீர் அடியேங்களோடு சீர்காழிக்கு எழுந்தருளல்வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். பிள்ளையார் அதுகேட்டு நன்று இன்றுகழிந்து திருவீழிம்மிழலையில் வீற்றிருக்குங் கடவுளுடைய அருளைப் பெற்றுக்கொண்டு திருத்தோணியப்பரை வணங்குதற்கு உங்களோடு வருவேன் என்றார். சீர்காழிப் பிராமணர்களுக்குத் திருவீழிமிழலைப் பிராமணர்கள் விருந்துசெய்தார்கள். தோணியப்பா அன்றிரவு பிள்ளையாருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நாம் திருத்தோணியில் வீற்றிருக்குங் கோலத்தை இத்திருவீழிம்மிழலையிலே உள்ளவிண்ணிழிந்த விமானத்திலே காட்டுவோம்காண் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார். பிள்ளையார் விழித்து எழுந்து கோயிலிற்சென்று அங்கே சுவாமியைதாம் முன்னே திருத்தோணியிற் கண்டபடியே கண்டு திருவுளமகிழ்ந்து வினாவுரைப்பதிகம் பாடியருளினார்.

ஸ்ரீபுகலியுந் திருவீழிமிழலையும் - வினவுரை - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மைம்மரு பூங்குழற் கற்றைதுற்ற வாணுதல் மான்விழி மங்கையோடும்
பொய்ம்மொழியா மறையோர்களேத்தப் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே
யெம்மிறையே யிமையாத முக்கணீசவென் னேசவி தென்கொல் சொல்லாய்
மெய்ம்மொழி நான்மறையோர் மிழலை விண்ணிழி கோயில் விரும்பியதே.

விண்ணிழி கோயில் விரும்பிமேவிய வித்தக மென்கொலி தென்று சொல்லிப்
புண்ணியனைப் புகலி நிலாவு பூங்கொடியோடிருந் தானைப்போற்றி
நண்ணிய கீர்த்தி நலங்கொள் கேள்வி நான்மறை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பண்ணியல் பாடல்வல்லார்க ளிந்தப் பாரொடு விண்ணுப் பரிபாலகரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்ஙனம் போந்து சீகாழிப்பிராமணர்களை நோக்கி திருத்தோணியப்பர் தாம் விரும்பியிருக்கும் தலங்களெங்கும் சென்று தரிசித்துப் பதிகம்பாடி வருதலின் மேற்கொண்ட மனவிருப்பத்தைக் கண்டு தாம் அங்கே அமர்ந்த திருக்கோலத்தை இங்கே எனக்குக் காட்டியருளினார் நீங்கள் சீர்காழிக்குப் போங்கள் என்றார்.

அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் சீர்காழிக்குப் போய்விட்டார்கள். பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியோடும் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருவீழிமிழலையில் இருக்கும்நாளிலே மழையின்மையால் காவிரிப்பெருக்கு இன்மையாலும் பஞ்சம் உண்டாக அதனால் உயிர்களெல்லாம் வருத்தமுற்றன. சிவனடியார்களையும் பசிநோய் வருத்திற்று. அதுகண்டு பாலறாவாயராகிய பிள்ளையாரும் அப்பமூர்த்தியும் பரமசிவனது விபூதியைத்தரித்த அடியார்களுக்கும் இவ்வருத்தம் வருமோ வெனத் திருவுளமிரங்கி பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அன்றிரவு துயின்றார்கள் துயிலும்போது பரமசிவன் அவ்விருவருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி, காலபேதத்தினாலே நீங்கள் மனவாட்டம் அடையீர்களாயினும் உங்களை வழிபடுகின்ற அடியார்களுடைய வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு இப்பஞ்சம் நீங்கும் வரைக்கும் நாம் தினந்தோறும் கோயிலின் கிழக்கு வாயிற்படியிலும் மேற்குவாயிற்படியிலும் வெவ்வேறுகாசு உங்களுக்குத் தருகின்றோம் என்று சொல்லி மறைந்தருளினார். பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து திருவருளைத் துதித்து அப்பமூர்த்தியோடு கோயிலிற் புகுந்தபோது கிழக்கு வாயிற்படியிலே காசு இருத்தலைக்கண்டு விருப்பத்தோடுந் தொழுது அதனை எடுத்து நாடோறும் சிவனடியார்கள் எல்லாரும் வந்து அமுது செய்யக்கடவர்கள் என்று இரண்டுகாலங்களிலும் பறைசாற்றித்தெரிவித்து தம்முடைய திருமடத்தில்

வரும் அடியார்களுக்குக் கறி, நெய், பால், தயிரோடு அன்னம் இட்டுக் கொண்டு இருந்தார். அப்பமூர்த்தியும் மேற்கு வாயிற்படியில் வைக்கப்படு ங் காசையெடுத்து அப்படியே அடியார்களைத் திருவமுது செய்வித்தார். இப்படி நிகழும்நாளிலே பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியுடைய திருமடத்திலே அடியார்கள் காலம்பெறத் திருவமுது செய்தலைக்கண்டு தமமுடைய திருமடத்திற் பாகுகர்களை நோக்கி நீங்கள்காலம்பெற அமுதுபாகம்பண்ணி இங் கேவரும் அடியார்களுக்குக் கொடாமைக்குக் காரணம்யாது என்றுவினவி யருளினார். பாகுகர்கள் பாலறுவாயரை வணங்கிநின்று சுவாமீ தேவரீர்க் கு அளித்திற் பெறும்படிக்காசைத் தினந்தோறும் பண்டம் வாங்குதற்குக் கொண்டுபோனால் அதற்கு வாசிகேட்கின்றார்கள். அப்பமூர்த்தி பெறுங்கா சையோ வாசியின்று ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். இதனாலே காலந்தாழ்க்கி ன்றது என்றார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு அப்பமூர்த்தி கைத்தொண் டு செய்தலால் அவர்பெறும் காசு வட்டமின்றி ஏற்கப்படுகின்றது என்றுசி ந்தித்து இனிவரும் நாட்களிலேதரும் காசு வாசிதீரும்பொருட்டுப் பாடு வேன் எனத்திருவுளங்கொண்டார் மறுநாள் கோயிலிலே புகுந்துவாசி தீர் த்தருளும் என்று திருப்பதிகம்பாடி நற்காசுபெற்றார்.

திருவீழிமிழலை - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாசிதீரவே, காசுநல்குவீர், மாசின்மிழலையீ, ரேசலில்லையே.

காழிமாநகர், வாழிசம்பந்தன், வீழிமிழலைமேற், றாழுமொழிகளே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தக்காசைப் பாகுகர்கள் கொண்டுபோய் ஆவணத்திலே காட்ட அங்குள்ளோர் இக்காசு மிகநன்று வேண்டுவனவற்றை நாம்தருவோம் என்றுகொடுத்தார்கள் அன்று தொடங்கிப் பாகுகர்கள் அடியவர்களைக் காலம் பெற அமுது செய்வித்தார்கள் இவருடைய திருமடங்களினும் நாடோறு ம் எண்ணிறந்த சிவனடியார்கள் வந்து திருவமுது செய்து மகிழ்ந்திருக்கு ங் காலத்திலே எங்கும் மழைபெய்து, தானிய முதலியவைகள்மிக விளைந் தமையால் உயிர்கள் எல்லாம் துன்பம் நீங்கி இன்பமுற்றன. திருஞானசம் பந்தமூர்த்தியும் அப்பமூர்த்தியும் சிலநாட் சென்றபின் திருவீழிமிழலை அகன்று திருவாஞ்சியம், தலையாலங்காடு, பெருவேளூர், கரவீரம், விள மர், திருவாரூர், காறாயில், தேவூர், நெல்லிக்கா, கைச்சினம், தெங்கூர், கொ ள்ளிக்காடு, கோட்டூர், வெண்டுறை, தண்டலை, நீணெறி, திருக்களர், முத லிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாஞ்சியம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னிகொன்றைமதமத்தமெருக்கொடுகூவிளம்
பொன்னியன்றசடையிற்பொலிவித்தபுராணனா
தென்னவென்றுவரிவண்டிசைசெய்திருவாஞ்சிய
மென்னையாள்வுடையானிடமாகவுகந்ததே.

தென்றனாறுபொழில்சென்றணையுந்திருவாஞ்சியத்
தென்றுநின்றவிறையானையுணர்ந்தடியேத்தலா
னன்றுகாழிமறைஞானசம்பந்தன்செந்தமி
ழொன்றுமுள்ளமுடையாரடைவாருயர்வானமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பெருவேளூர் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அண்ணாவுங்கழுக்குன்றுமாயமலையவைவாழ்வா
விண்ணோருமண்ணோரும்வியந்தேத்தவருள்செய்வார்
கண்ணாவாருலகுக்குக்கருத்தானார்புரமெரித்த
பெண்ணாணாம்பெருமானார்பெருவேளூர்பிரியாரே.

பைம்பொன்சீர்மணிவாரிப்பலவுஞ்சேர்கனியுந்தி
யம்பொனசெய்மடவரலாரணிமல்குபெருவேளூர்
நம்பன்றன்கழல்சேரநவில்கின்றமறைஞான
சம்பந்தன்றமிழ்வல்லார்க்கருவினைநோய்சாராவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கரவீரம் - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரியும்நமவினையுள்ளனவாசற, வரிகொள்மாமணிபோற்கண்டங்
கரியவன்றிகழுங்கரவீரத்தெம், பெரியவன்கழல்பேணவே.

வீடிலான்விளங்குங்கரவீரத்தெஞ், சேடன்மேற்பரிவாற்றமிழ்
நாடிஞானசம்பந்தன்சொல்லிவை, பாடுவார்க்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிளமர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மத்தகமணிபெறமலர்வதோர்மதிபுரைநுதல்கர
மொத்தநகமணிமிளிர்வதோரரவினரொளிகிள
ரத்தகவடிதொழவருள்பெறுகணனொடுமுமையவள்
வித்தகருறைவதுவிரிபொழில்வளநகர்விளமரே.

வெந்தவெண்பொடியணியடிகளைவிளமருள்விகிர்தனைச்
சிந்தையுளிடைபெறவுரைசெய்ததமிழிவைகெழுமிய
வந்தணர்புகலியுளழகமருமறைஞானசம்
பந்தன்மொழியிவையுரைசெயுமவாவினைபறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காறாயில் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரானேநீள்சடைமேலொருநிரைகொன்றைக, தாரானேதாமரைமேலயனுரன்றொழு
சீரானேசீர்திகழுந்திருக்காறாயி, லூரானேயெனவல்வினையிலாதாரே. [௫

வாய்ந்தசீரொழிறிகழுந்திருக்காறாயி, லாய்ந்தசீரானடியேயடியருளபெற்ற
பாய்ந்தநீர்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல, வாய்ந்தவாறேத்துவாரவானுலகாள்வாரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர் - பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்ணிலாவியமொழியுமைபங்கனெம்பெருமான்
விண்ணில்வானவர்கோனவிமலனவிடையூர்தி
தெண்ணிலாமதிதவழ்தருமாளிகைத்தேவூ
ரண்ணல்சேவடியடைந்தனமல்லலொன்றிலமே

அல்லலின்றிவிண்ணாளவர்கள்காழியர்க்கதிப
னல்லசெந்தமிழ்வல்லவன்ஞானசம்பந்த
னெல்லையில்புகழ்மல்கியவெழில்வளர்தேவூர்த்
தொல்லைநம்பனைச்சொல்லியபத்தும்வல்லாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தேவூர் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்

கார்டெயில்விடுமுடையோடுகனைமுடுமுடையாடை புலிதோ
றேடுபலியூணதுடைவேடமிகுவேதியதிருந்துபதிதா
னாடகமதாடமகிழ்பாடல்வரிகோடல்கைமறிப்பலமார்
சேடுமிகுவேடையெனமுடிமகிழ்மாடமிசைதேவூரதுவே.

துங்கமிகுபொங்கரவுதங்குசடைநங்களிறைதுன்றுகுழலா
செங்கயல்கண்மங்கையுமைநங்கையொருபங்கனமர்தேவூரதன்மேற்
பைங்கமலமங்கணிகொண்டிண்புகலிஞானசம்பந்தனுரைசெய்
சங்கமலிசெந்தமிழ்கள்பத்துமிசைவல்லவர்கள்சங்கையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்லிக்கா - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறத்தாலுயிர்காவலமர்ந்தருளி,மறத்தான்மதின்மூன்றுடன்மாண்பழித்த
திறத்தாறமெறிவெய்தியதீவெண்டிங்க,ளிறத்தானெல்லிக்காவுள்ளிலாயவனே

புகரேதுமில்லாதபுத்தேளுலகி, னிகராநெல்லிக்காவுள்ளிலாயவனை
நகராநலஞானசம்பந்தனசொன்ன, பகர்வாரவர்பாவமிலாதவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கைச்சினம் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தையலோர்கூறுடையான் றண்மதிசேர்செஞ்சடையான
மையுலாமணிமிடற்றன்மறைவிளங்குபாடலா
னெய்புலாமூவிலைவேலேந்திவெங்கொளிசேர்
கையுடையான்மேவியுறைகோயில்கைச்சினமே.

தண்வயல்சூழ்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
கண்ணுதலான்மேவியுறைகோயில்கைச்சினத்தைப்
பண்ணிசையாலேத்திப்பயின்றவிவைவல்லார்
விண்ணவராயோங்கிவியனுலகமாள்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தெங்கூர் - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புரைசெய்வல்வினைதீர்க்கும்புண்ணியர்விண்ணவர்போற்றக்
கரைசெய்மாகடனஞ்சையுண்டவர்கருதலர்புரங்க
ளிரைசெய்தாரழலூட்டியுழல்பவரிடுபலிக்கெழில்சேர்
விரைசெய்பூம்பொழிற்றெங்கூர்வெள்ளியங்குன்றமர்ந்தாரே.

வெந்தநீற்றினர்தெங்கூர்வெள்ளியங்குன்றமர்ந்தானைக்
கந்தமார்பொழில்சூழ்ந்தகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்
சந்தமாயினபாடறண்டமிழ்பத்துமவல்லார்மேல்
பந்தமாயினபாவம்பாறுதறேறுதல்பயனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கொள்ளிக்காடு - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிணம்படுசுடலையினீறுபூசிநின், றிணங்குவர்பேய்களோடிடுவர்மானட [ரோ.
முணங்கல்வெண்டலைதனிலுண்பராயினுங், குணம்பெரிதுடையர்நங்கொள்ளிக்காட

நற்றவர்காழியுண்ஞானசம்பந்தன், குற்றமில்பெரும்புகழ்க்கொள்ளிக்காடரைச்
சொற்றமிழின்னிசைமாலைசோர்வின்றிக், கற்றவாகழலடிகாணவல்லரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோட்டூர் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமார்தருகண்டனேநெற்றியோர்கண்ணனேயொற்றைவிரிசடைச்
சூலமார்தருகையனேதுன்றுபைம்பொழில்கள்சூழ்ந்தழகாய்
கோலமாமலர்மணங்கமழ்கோட்டூர்நற்கொழுந்தேயென்றெழுவார்கள்
சாலநீள்தலத்திடைப்புகழ்மிகத்தாங்குவர்பாங்காலே.

பந்துலாவிரற்பவளவாய்த்தேன்மொழிப்பாவையோடுருவாருங்
கொந்துலாமலர்விரிபொழிற்கோட்டூர்நற்கொழுந்தினைச்செழும்பவளம்
வந்துலாவியகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்வாய்ந்துரைசெய்த
சந்துலாந்தமிழ்மாலைகள்வல்லவர்தாங்குருவர்புகழாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்டுறை - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியனாதிரையன்னனலாடியவாரழகன்
பாதியோர்மாதினொடும்பயிலும்பரமாபரன்
போதியலும்முடிமேற்புனலோடரவம்புனைந்த
வேதியன்மாதமையாலவிரும்புமிடம்வெண்டுறையே.

திண்ணமரும்புரிசைத்திருவெண்டுறைமேயவனைத்
தண்ணமரும்பொழில்சூழ்தருசண்பையர்தந்தலைவ
னெண்ணமர்பல்கலையானிசைஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணமர்பாடல்வல்லார்வினையாயினபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தண்டலைநீணெறி - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விரும்புந்திங்களுங்கங்கையும்விம்மவே, சுரும்புந்தும்பியுஞ்சூழ்சடையாகிடங்
கரும்புஞ்செந்நெலுங்காய்கமுகின்வளர், நெருங்குந்தண்டலைநீணெறிகாண்மினே.

நீற்றர்தண்டலைநீணெறிநாதனைத், தோற்றமேன்மையர்தோணிபுரத்துறை
சாற்றுஞானசம்பந்தன்றமிழ்வல்லார்மாற்றில்செல்வர்மறப்பர்பிறப்பையே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்களர் - பண் - சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீருளார்கயல்வாவிசூழ்பொழினீண்டமாவயனீண்டுமாமதிற்
றேறினார்மறுகில்விழாமல்குதிருக்கள
ரூருளாரிடுபிச்சைபேணுமொருவனையொளிர்செஞ்சடைம்மதி
யாரநின்றவனையடைந்தார்கருளாயே.

இந்துவந்தெழுமாடவீதியெழில்கொள்காழிநகர்க்கவுணியன்
செந்துநேர்மொழியாரவர்சேருந்திருக்களரு
ளந்தியன்னதோர்மேனியானையமரர்தம்பெருமானைஞானசம்
பந்தன்சொல்லிவைபத்தும்பாடத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு வேதாரணியத்தை அடைந்து கோயிலிற்பிரவேசித்து, வலஞ்செய்து வேதங்கள் அருச்சித்துத் திருக்காப்புச்செய்த அந்நாள்முதல் இந்நாள்வரைக்கு அடைக்கப்பட்டே இருக்கின்ற திருவாயிலுக்கு முன்வந்து வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட அக்கதவை அவ்வேதங்களை ஓதும் அடியார்கள் நீக்கப் பெருமையினால் வேறோர்பக்கத்தில் ஓர்வாயிலிட்டு அதன்வழியே செல்கின்றார்கள் என்பதைக்கேட்டறிந்தார்கள் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி அப்பமூர்த்தியை நோக்கி அப்பரே நாம் எப்படியும் சுவாமியைத் திருமுகத் திருவாயில் வழியேசென்று தரிசிக்கவேண்டும் ஆதலால் இந்தக்கதவு திறக்கப்படும்பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம்பாடும் என்றார். அப்பமூர்த்தி திருப்பதிகத்தைக் கதவுதிறக்கப்படும் பொருட்டுப் பாட அது திறக்கப்படாமல் தாழ்த்தது. அதுகண்டு "இரக்கமொன்றிலீர்" என்றுதிருக்கடைக் காப்பிலே பாடி வணங்கினார். உடனே வேதாரணியேசுரருடைய திருவருளினால் கதவுதிறக்கப்பட்டது. அப்பொழுது நாயனமார் இருவரும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். அடியார்களெல்லாரும் ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் பேரின்பவெள்ளத்திலே அமிழ்ந்து எழுந்து உள்ளே புகுந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகங்கள்பாடி அரிதில் வெளியே வந்தார்கள். அப்பொழுது அப்பமூர்த்தி திருஞானசம்பந்தசுவாமியைநோக்கி சுவாமியுடைய திருவருளினாலே இந்தக்கதவுதிறக்கப்பட்டும் அடைக்கம்பட்டுமே என்றும் வழங்கும்பொருட்டு தேவரீர் இது அடைக்கப்படும்படி திருப்பதிகம் பாடியருளும் என்றார். திருஞானசம்பந்த சுவாமி திருப்பதிகத்திலே "சதுரமமறை" என்னும் முதற்பாட்டுப் பாடியமாத்திரத்தில் கதவு அடைக்கப்பட்டது.

திருமறைக்காடு - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சதுரம்மறைதான்றுதிசெய்துவணங்கும்
மதுரம்பொழில்சூழ்மறைக்காடுறைமைந்தா
விதுநன்கிறைவைத்தருள்செய்கவெனக்குன்
கதவந்திருக்காப்புக்கொள்ளுங்கருத்தாலே.

காழிந்நகரான்கலைஞானசம்பந்தன்
வாழிம்மறைக்காடனைவாய்ந்தறிவித்த
வேழின்னிசைமாலையீரைந்திவைவல்லார்
வாழியுலகோர்தொழவானடைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகண்டு நாயன்மார் இருவரும் திருவருளை வியந்து களிப்புற்று வணங்கினார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி தாம் எடுத்த திருப்பதிகத்தை முடித்தருளினார். அன்றுதொடுத்து அந்தக்கதவும் திறத்தலும் அடைத்தலுமாகிய வழக்கம் ஒன்றும் நிகழ்ந்தது அங்கே நிகழ்ந்த அற்புதத்தைக்கண்ட அடியார்கள் சமஸ்தரும் ஆச்சரியங்கொண்டு உரோமாஞ்சிதங்கொள்ளக்கண்ணீர்சொரிய நாயன்மார் இருவருடைய திருவடிகளிலும் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள் நாயன்மார் இருவரும் திருமடத்தை அடைந்தபின் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் பரமசிவன் ஆதியிலே அருளிச்செய்த முதனூலாகிய வேதங்களின் தாற்பரியங்களை அமைத்துத் தமிழ்வேதம் செய்தருளும் சுத்தசாட்குண்ணியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்தாமே அக்கடவுளைப்போல அருட்செயகை செய்யவல்லவர் அவரொழிந்த எனபோலும் அடியார்களுக்கும் அவ்வேதங்களோடு இடைஈடு பெரிதாகும் அவ்வேதங்களாலே திருக்காப்புச் செய்யப்பட்ட கதவு எனபாடலினால் அரிதிற் திறக்கப்பட்டதும், அவர்பாடலினால் எளிதில் அடைக்கப்பட்டதும் இதனால் அன்றோ என்று சிந்தித்து அருநித்திரைசெய்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்திற சென்று நாம் வாய்மூரிலே இருப்போம் அவ்விடத்திற்குத் தொடர்ந்துவா என்று அருளிச்செய்துபோக அப்பமூர்த்தி அவருக்குப்பின் விரைந்து சென்றார். நெடும்போதுசென்றும் அவரைச் சமீபிக்கப் பெற்றிலர் சுவாமி சமீபத்திலே காட்சிகொடுப்பவர்போல ஒரு கோயிலை எதிரேகாண்பித்து அதனுள்ளே புகுந்தருள அப்பமூர்த்தியும் அவ்விடத்திலே விரைந்துதொடர்ந்தார் பிள்ளையாரும அப்பமூர்த்தி திருவாய்மூருக்குப் போகின்றார் என்று கேள்வியுற்று வந்துசேர்ந்தார் அப்போது பரமசிவன் பார்வதியாரோடு ஆடல்காட்ட பிள்ளையார் தரிசித்துப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாய்மூர் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளியுமைபாடத்தாளமிடவோர்கழல்வீசிக்
கிளரிளமணியரவரையார்த்தாடும்வேடக்கிறிமையார்
விளரிளமுலையவர்க்கருணல்கிவெண்ணீறணிந்தோர்சென்னிமேல்
வளரிளமதியமொடிவராணீர்வாய்மூரடிகள்வருவாரே.

திங்களோடருவரைப்பொழிற்சோலைத்தேனலங்கானலந்திருவாய்மூ
ரெங்குமேட்டருமறையொலிபாடலழலினவண்ணர்தம்மடிபரவி
நங்கடம்வினைகெடமொழியவல்லஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
தங்கியமனத்தினாற்றொழுதெழுவாதவநெடுயுலகுக்கோர்தவநெறியே

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அப்பமூர்த்தியோடு வாய்மூருக்குப் போய் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, இருந்து சிலநாளாயினபின் வேதாரணியத்துக்குத் திரும்பி வந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம் பாடியங்கிருந்தார்.

திருமறைக்காடு - பண் பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொங்குவெண்மணற்கானற்பொருகடற்றிரைதவழ்முத்தங்
கங்குலாரிருள்போழ்க்குங்கலிமறைக்காடமர்ந்தார்தாந்
திங்கள்சூடினரேனுந்திரிபுரமெரித்தனரேனு
மெங்குமெங்கள்பிரானார்புகழலதிகழ்பழியிலமே

மையுலாம்பொழில்சூழ்ந்தமாமறைக்காடமர்ந்தானைக்
கையினாற்றொழுதெழுவான்காழியுண்ஞானசம்பந்தன
செய்தசெந்தமிழ்பத்துஞ்சிந்தையுட்சேர்த்தவல்லார்
பொய்யில்வானவரோடும்புகவலர்கொளவலர்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க. பாண்டிநாட்டிலே பாண்டியராஜன்தான் பூர்வஜன்மத்திலே செய்த தீவினையினால் உலகமெல்லாம் இப்படியே நித்தியமாய் இருக்கும் அருகேசுரன் குருத்துவமாத்திரத்தில் கருத்தாவாய் இருப்பன் எனப் பிதற்றுகின்ற கபடிகளாகிய சமணர்களுடைய துர்ப்போதனையை மெய்யென்று துணிந்து சத்தியமார்க்கமாகிய சைவத்தைவிட்டு அவர்களுடைய அசத்திய மார்க்கமாகிய ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தான் அரசன் அவ்

வாருயினமையால் 'மன்னனெப்படி மன்னுயிரப்படி' என்னும் பழமொழிப்படி குடிகளும் அவ்வூருயின மயிர் பறிக்கப்பட்ட தலையையும் ஊத்தை வாயையும் உறிபொநிகலனும் மயிற்பீலியும் பொருந்தியகையையும் பாயுடையையும் மனம்போல மாசுண்ட சரீரத்தையும் நின்றுண்டலையும் வெற்றரையையும் உடைய சமணப்பதிதர்களை எங்கும் பார்த்தார்கள். இங்ஙனம் பாண்டிநாடெங்கும் வைதிகமார்க்கமும் சைவமார்க்கமும் ஆகிய இரண்டும் குன்றி சமணசமயமே விருத்தியாகியும் அப்பாண்டியனுடைய மனைவியாரும் சோழமகாராஜாவுடைய புதல்வியாரும் ஆகியமங்கையர்க்கரசியார் அவ்வரசனுடைய புதன் மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனார் என்கின்ற இருவரும் தாங்களும் அப்பாண்டியனும் பாண்டிநாட்டாரும் மற்றயாவரும் செய்தபுண்ணியத்தினாலே சைவர்களாயே இருந்தார்கள். அவர்கள் அப்பாண்டி நாட்டுள்ளோர் பொருட்டுக் கவலைகொண்டு தாங்கள் சைவவொழுக்கத்தில் நிற்குந்தன்மை அரசனுக்கு விளங்காவண்ணம் ஒழுகினார்கள். இங்ஙனம் ஒழுகும்நாளிலே உலகம் எல்லாம் உய்யும்படி திருவவதாரம் செய்தருளிய உயர்வொப்பில்லாத சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய அளவிறந்த மகிமைகளையும் அவர் வேதாரணியத்திற் சென்று இருந்ததையும் பாண்டிநாடு செய்த பெருந்தவத்தினாலே கேள்வியுற்றார்கள் கேள்வியுற்றபொழுதே அளவிறந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு சிலபரிசனங்களை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திற்குச் செல்லும்பொருட்டு ஏவினார்கள் அவ்வேவற்பரிசனங்கள் பாண்டிநாட்டைக் கடந்துசென்று வேதாரணியத்தை அடைந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் இருந்தருளுகின்ற திருமடத்தை அடைந்து தங்கள் கருத்தைவாயிற் காவலாளருக்குத் தெரிவிக்க அவர்கள் உள்ளேபோய் நாயனாரை வணங்கி நின்று சுவாமீ பாண்டிமாதேவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியாராகிய குலச்சிறை நாயனாரும் ஏவுதலால் தேவரீருடைய ஸ்ரீபாதாரவிந்தங்களை வணங்குதற்குச் சிலர் புறத்துவந்து நிற்கின்றனர் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் பிள்ளையார் திருவருள்சுரந்து அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய வாயிற் காவலாளர்கள் அவர்களைக் கூவ அவர்கள் உள்ளேபுகுந்து பிள்ளையாரை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலியத்தர்களாகி நின்றார்கள் பிள்ளையார் அவர்களை நோக்கி மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் க்ஷேமமாய் இருக்கிறார்களா என்று வினவியருள அவர்கள் ஆம் என்று சொல்லி பின் ஏழுலகமும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ்செய்தருளிய பரமகிருபாநிதியே சைவசமயாசாரியமூர்த்தியே பாண்டியனும் பாண்டிநாட்டாரும் சமணர்களுடைய துர்ப்போதனையினாலே விபூதிசாதனங்களை விட்டு ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தமையால் மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் மிக்க கவலைகொண்டிருந்தார்கள், பின்பு தேவரீருடைய மகிமையைக் கேள்வியு

ற்று அந்தச் சமாசாரத்தைத் தேவரீருக்குத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு அடியேங்களை அனுப்பினார் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். அதுகேட்டு சிவனடியார்கள் சமஸ்தரும் பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்று சுவாமீ தேவரீர் பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளி எங்கள் கடவுளாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடையாத அதிபாதகர்களாகிய சமணர்களை வாதிலே வென்று மெய்யதாகமோக்ஷமாகிய சைவசமயத்தை ஸ்தாபனம்பண்ணி பாண்டியனையும் விபூதியிடுவித்து உய்விக்கும்பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டருளவேண்டும் என்றார்கள். பிள்ளையார் அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து அப்பமூர்த்தியோடு கோயிலிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு திருக்கோபுரத்துள்ளிருந்து பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் சொல்லியனுப்பிய வார்த்தையை அவருக்குச் சொல்லி பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளுகைக்குத் துணிந்தார். அப்பொழுது அப்பமூர்த்தி தேவரீர் சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறீர். அச்சமணர்களுடைய வஞ்சனைக்கோ ஓர் எல்லையில்லை. தேவரீருக்கு இப்போது கோள்கள் வலியில ஆதலால் தேவரீர் அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளுதற்கு உடன்படுவது ஒண்ணாது என்றுசொல்ல பிள்ளையார் பரமசிவன் நம்முடைய சிந்தையே கோயில்கொண்டு வீற்றிருத்தலினால் நமக்குத் தீங்குவராது என்றுசொல்லி பரமசிவனுடைய திருவடிகளைத் துதித்து 'வேயுறுதோளி' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

வேயுறுதோளி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன்விடமுண்டகண்டன்மிகநல்லவீணைதடவி
மாசறுதிங்கள்கங்கைமுடிமேலணிந்தெனுளமேபுகுந்தவதனால்
ஞாயிறுதிங்கள்செவ்வாய்புதன்வியாழம்வெள்ளிசனிபாம்பிரண்டுமுடனே
யாசறுநல்லநல்லவைநல்லநல்லவடியாரவர்க்குமிகவே.

தேனமர்பொழில்கொளாலைவிளைசெந்நெறுன்னிவளர்செம்பொனெங்குநிக
நான்முகனாதியாயபிரமாபுரத்துமறைஞானஞானமுனிவன் [ழ
றானுறுகோளுநாளுமடியாரைவந்துநலியாதவண்ணமுரைசெ
யானசொன்மாலையோதுமடியார்கள்வானிலரசாள்வராணைநமதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத் திருப்பதிகத்தைக் கேட்டதன்பின், அப்பமூர்த்தியும் அதற்குடன்பட்டு தாமும் அவர் முன்னே எழுந்தருள அமைந்தபொழுது பிள்ளையார் அப்பரே நீர் இந்தச்சோழமண்டலத்திலே தானே எழுந்தருளியிரும் என்றுசொல்லி கைகுவித்து வணங்கி தடுக்க அப்பமூர்த்தியும்வணங்

கிஅதற்கு ஒருவாறு அருமையாக உடன்பட்டார் பிள்ளையார் வேதத்தை வளர்த்தற்கும் சைவத்தை விளக்குதற்கும் எழுந்து வேதாரணியேசுரரை மீண்டும்போய் நமஸ்கரித்துப் பாடித்துதித்து அனுஞ்ஞைபெற்றுக்கொண்டுபுறப்பட்டு அப்பமூர்த்தி மருதவண்ணம் அவரைவணங்கி விடைகொடுத்துநீங்கி முத்துச்சிவிகையில் ஏறி ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதி சுவாமியுடையவிபூதியணிந்த திருமேனியைச் சிந்தித்துக்கொண்டு சென்றார். அகத்தியான்பள்ளி கோடிக்குழகர்கோயில் கடிக்குளம் இடும்பாவனம், உசாத்தன முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார்.

திருஅகத்தியான்பள்ளி - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாடியவெண்டலைமாலைசூடி மயங்கிரு
ணீடுயர்கொள்ளிவிளக்குமாகநிவந்தெரி
யாடியவெம்பெருமானகத்தியான்பள்ளியைப்
பாடியசிந்தையினார்கட்கில்லையாம்பாவமே.

ஞாலமல்குந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்மாமயிலாலுஞ்
சோலைபுடைசூழகத்தியான்பள்ளியுட்
சூலநல்லபடையானடிதொழுதேத்திய
மாலைவல்லாரவர்தங்கள்மேல்வினைமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கடிக்குளம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடிகொண்மேனிவெண்ணூலினர்தோலினர்புலியுரியதளாடை
கொடிகொளேற்றினர்மணிகிணினெனவருகுரைகழல்சிலம்பார்க்
கடிகொள்பூம்பொழில்சூழ்தருகடிக்குளத்துறையுங்கற்பகத்தைத்தம்
முடிகள்சாய்த்தடிவீழ்தருமடியரைமுன்வினைமூடாவே.

தனமலிபுகழ்தயங்குபூந்தராயவர்மன்னனற்சம்பந்தன்
மனமலிபுகழ்வண்டமிழ்மாலைகண்மாலதாய்மகிழ்வோடும்
கனமலிகடலோதம்வந்துலவியகடிக்குளத்தமர்வானை
யினமலிந்திசைபாடவல்லார்கள்போயிறைவனோடுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇடும்பாவனம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மனமார்தருமடவாரொடுமகிழ்மைந்தர்கண்மலர்த்தூய்த்
தனமார்தருசங்கக்கடல்வங்கத்திரளுந்திச்
சினமார்தருதிறல்வாளெயிற்றரக்கன்மிகுகுன்றில்
இனமாதவரிறைவர்க்கிடமிடும்பாவனமிதுவே.

கொடியார்நெடுமாடக்குன்றளூரிற்கரைக்கோல
விடியார்கடலடிவீழ்தருமிடும்பாவனத்திறையை
அடியாயுமந்தணர்காழியுளணிஞானசம்பந்தன்
படியாற்சொன்னபாடல்சொலப்பறையும்வினைதானே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஉசாத்தானம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீரிடைத்துயின்றவன்றம்பிநீள்சாம்பு, வான்பொடருடைச்சுக்ரீவனநுமன்றொழக்
காருடைநஞ்சுண்டுகாத்தருள்செய்தவெஞ், சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே.

வரைதிரிந்திழியுநீர்வளவயற்புகலிமன், திரைதிரிந்தெறிகடற்றிருவுசாத்தானனை [ரே
யுரைசெரிந்துணருஞ்சம்பந்தனொண்டமிழ்வல்லார்நரைதிரையின்றியேநன்னெறிசேர்வ

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சோழநாட்டைக் கடந்து பாண்டிநாட்டை அடைந்து கொடுங்குன்றத்திற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருப்பதிகம்பாடி மதுரைக்குச் சமீபித்தார்.

திருக்கொடுங்குன்றம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானிற்பொலிவெய்தும்மழைமேகங்கிழித்தோடிக்
கானற்பிறைதவழுங்குளிர்சாரற்கொடுங்குன்றம்
ஆனிற்பொலிவைந்துமமர்ந்தாடியுலகேத்தத்
தேனிற்பொலிமொழியாளொடுமேயான்றிருநகரே.

கூனற்பிறைசடைமேன்மிகவுடையான்கொடுங்குன்றைக்
கானற்கழுமலமாநகர்த்தலைவன்னலகவுணி
ஞானத்துயர்சம்பந்தனலங்கொள்தமிழ்வல்லார்
ஊனத்தொடுதுயர்தீர்ந்துலகேத்துமெழிலோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுநிற்க எட்டுமலைகளிலும் வசிக்கின்ற சமணர்கள் எல்லாரும் துர்நிமித்தங்களுந் துர்ச்சொப்பனங்களும் மதுரையிலே ஒருங்குவந்து கூடி தாம் தாம்கண்ட சொப்பனங்களை ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லி பாண்டியனுக்குந் தெரிவித்து தங்களுக்குத் தீங்கு விளைவது திடமெனக் கருதி, உணவின்றி கவலைகொண்டு இருந்தார்கள். சைவர்களாகிய பாண்டியமாதேவியாரும குலச்சிறை நாயனாருமோ அளவில்லாத மகிழ்ச்சியைக் காட்டுகின்ற நன்னிமித்தங்களைக் கண்டு சமணசமயங் குன்றிச் சைவசமயம் விருத்தியாதல் திடமெனக் கருதிமகிழ்ந்து இருந்தார்கள். இருக்கும்பொழுது சர்வலோகங்களும் உய்யும்படி திருவவதாரஞ் செய்தருளிய பரமசாரியராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்திசுவாமிகள் எழுந்தருளிவருகின்றார் என்று சிலர் அவர்களுக்குப் போய்ச்சொன்னார்கள். மங்கையர்க்கரசியார் அதைக்கேட்டு அவ்வார்த்தையைச் சொல்லியவர்களுக்கு அளவிறந்த திரவியங்களைக்கொடுத்து எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சியுடையாராகி தம்மை வணங்கிநின்ற குலச்சிறையாரை நோக்கி எங்கள தம்பிரானாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளை எதிர்கொள்ளும் என்றார் குலச்சிறையார் பாண்டிமாதேவியாரை வணங்கிப் போந்து அரசனுக்கும் உறுதியேயென்று விரைந்து மதுரைக்குப் புறத்திலேபோய், பிள்ளையாரை எதிர்கொள்ளுதற்குச் செல்ல பாண்டிமாதேவியாரும் தம்முடைய பரிசனங்கள் சூழ, ஆலயத்திற் சென்று சொக்கநாத சுவாமியை நமஸ்கரித்து பிள்ளையாருடைய நல்வரவை எதிர்நின்றார். ஆருகதம் பௌத்தமுதலிய பரசமய இருளை நீக்குகின்ற ஞானதிநத்தராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி எனனும நால்வகை வாத்தியங்களும் ஒலிக்க எண்ணிறந்த பிராமணர்கள் உதாத்த அநுதாத்த ஸ்வரிதப் பிரசயங்களோடு வேதகோஷஞ்செய்ய அடியார்கள் ஹர ஹர என்று சொல்லும் ஓசையினாலே திக்குகள் எல்லாஞ் செவிடுபட செந்தமிழ் மாருதமாகிய தென்றல் எதிர்கொண்டு எமமருங்கும் சேவிக்க விபூதியைத் தரித்த திருமேனியையுடைய திருக்கூட்டம் சர்வலோகத்தாரும் செய்த சிவபுண்ணியங்களின் படையெழுச்சி போலப் பொலிந்து விளங்க சமணசமயம் பாழ்பட சைவசமயம தழைத்தோங்க தம்முடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் ஊதுகின்ற முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் "பரசமயகோளரி வந்தார்" "பரசமயகோளரிவந்தார்" என்று பணிமாற அடியார்கள் பலர் உரோமோத்தர்ஷணங்கொள்ள ஆனந்தபாஷ்பம சொரிந்து எங்கும் பெருகி அலைப்புத் தம்முடையமகிமைகள் எல்லாவற்றையும் பாடி ஆட இவற்றைக்கண்ட கேட்ட சமணப்புல்லர்கள் எல்லாரும் ஓட்டம்பிடிக்க அற்புத சின்மயத் திருவருள்வடிவாகிய முத்துச் சிவிகையின் மேலே முத்துக்குடை நிழற்ற எழுந்தருளிவந்தார்.

சத்தியநிர்மல சிவஞானானந்த வடிவாகிய பிள்ளையார் இப்படி எழுந்தருளி வரும்பொழுது ஒப்பில்லாத முத்துச்சின்னம் உலகமெல்லாம் உய்யும்படி ஊதுகின்ற அதிமாதுரியமாகிய பேரொலியானது குலச்சிறைநாயனாருடைய திருச்செவிகளிலே திவ்வியாமிர்தம் போலப் புகுந்து சுவைக்கவுடனே அந்நாயனார் பூமியிலே விழுந்து நமஸ்கரித்து அளத்தற்கரிய பெருங் களிப்பினையுடையராகி எழுந்து இரண்டுகைகளும் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய உரோமாஞ்சிதங்கொள்ள எதிரே கடுகி நடந்தார் பிள்ளையாரோடு கூடி வருகின்ற அடியார்கள் திருக்கூட்டத்தை நெடுந்தூரத்திலே கண்டு வணங்கி எழுந்து விரைந்து சமீபத்திற்சென்று ஆனந்தபரவசராகிய அடியற்ற மரம்போல நிலத்திலே விழுந்துகிடந்தார். அக்குலச்சிறை நாயனாரோ எதிரே வந்த அடியார்கள் பலர் வணங்கி அவர் பூமியினின்று எழாமையைக்கண்டு திரும்பித் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளை அடைந்து வணங்கி வாய்பொத்தி நின்று சுவாமீ பாண்டியனுடைய மந்திரியாகிய குலச்சிறையார் திருமுன்னேவந்து அடியற்ற மரம்போல விழுந்து கிடக்கின்றனர் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் சர்வசீவதயாநிதியாகிய பிள்ளையார் அதுகேட்டு திருமுகத்தாமரை மலர்ந்து முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி விரைந்து சென்று அவரை அணைந்து தம்முடைய அருமைத் திருக்கரங்களினாலே பற்றி எடுக்க அத்திருக்கரங்கள் தீண்டுதற்குப் பூர்வஜன்மங்களிலே அனந்தகோடி சிவபுண்ணியங்களைச் செய்திருந்த குலச்சிறைநாயனார் அப்பிள்ளையாருடைய திருமுகமண்டலம் பொழியாநின்ற பெருங்கருணை வெள்ளத்திலும் தம்முடைய கண்களில் நின்று பொழியாநின்ற ஆனந்தவெள்ளத்திலும் முழுகி உரைதடுமாற உரோமஞ் சிலிர்ப்ப சரீரம் நடுங்க எழுந்து கைகளைச் சிரமேற் குவித்து நின்றார் பிள்ளையார் அவரைக்கடாட்சித்து அன்பரே பாண்டிமா தேவியாருக்கும் உமக்கும் நமது கடவுளாகிய பரமசிவனது திருவருள் பெருகும் நன்மைதான் வாலிதே என்று சொல்லியருள, அம்மதுர வாசகத்தைக் கேட்ட குலச்சிறைநாயனார் வணங்கிநின்று அடியேங்கள் செய்த தவப்பயனே அருட்குன்றே, சிவஞானதீபமே, அடியேங்களுக்குப் பூதகாலத்திலே பழுதடையாத் திறமும் பௌஷிய காலத்திலே தேவரீர் இந்த நாட்டில் எழுந்தருளுதலினாலே பெற்ற பேறும் அதனால் அடியேங்கள் எக்காலத்துந் திருவருளுடையேம் அஃதன்றியும் பொய்ச்சமயமாகிய சமண சமயத்தில் அமிழ்ந்தி இந்நாடும் அரசனும் வெற்றி பொருந்திய விபூதிப்பிரகாசத்தாலே விளங்கும் மேன்மையையும் பெற்றேம் பாண்டிமாதேவியார் தேவரீர் இங்கெழுந்தருளுதலைக் கேட்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு எங்கள் பெருவாழ்வு எழுந்தருளியது நீர்போய் எதிர்கொண்டு திருவடிபணிவீர் என்று அடியேனை ஏவினார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து மிகக்களிப்பினாலே மீளவும் பணிந்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்.

பிள்ளையார் அங்ஙனம்பணிந்து துதித்த குலச்சிறைநாயனாருக்கு அருண்மொழிகூறியருளும்பொழுது மதுராபுரி தோன்றுதலும் அடியாரை நோக்கி எங்கள் பரமசிவனுடைய திருவாலவாய் எம்மருங்கினது என்று வினவியருள அவ்வடியவர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கித் திருமுன்னே நின்று கையினாலே காட்டி இங்கேகோபுரந் தோன்றுகின்றது திருவாலவாய இதுஎன்றார். அதுகண்டு பிள்ளையார் கைகுவித்து மிகுந்த அன்போடு பூமியின்மேலே விழுந்து நமஸ்கரித்து "மங்கையர்க்கரசி" என்று எடுத்து மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் ஆகிய இருவருடைய திருத்தொண்டுகளைக் கொண்டமையைச் சிறப்பித்துசெய்யுள்தோறும் இறுதியிலே "ஆலவாயாவதுமிதுவே" என்பதை அமைத்து திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருஆலவாய் - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமானி
பங்கயச்செல்விபாண்டிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூதநாயகனால்வேதமும்பொருள்களுமருளி
அங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்ந்தவாலவாயாவதுமிதுவே.

வெற்றவேயடியாரடிமிசைவீழும்விருப்பினன்வெள்ளைநீறணியுங்
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயகுலச்சிறைகுலாவிநின்றேத்து
மொற்றைவெள்விடையனும்பரார்தலைவனுலகினிலியற்கையையொ [ழித்திட்
டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே.

பன்னலம்புணரும்பாண்டிமாதேவிகுலச்சிறையெனுமிவர்பணியு
மன்னலம்பெறுசீராலவாயீசன்திருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அடியார்களோடும் திருவாலவாயை அணைந்து கோபுரத்தை வணங்கி உள்ளேபுகுந்து வலஞ்செய்து மந்திரியாரோடு சந்நிதானத்தைஅடைந்தார் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசித்து அட்டாங்கபஞ்சாங்கமாகப் பலமுறை நமஸ்கரித்து உரோமப்புளகிதங் கொள்ள ஆனந்த அருவிசொரியநின்று திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார்.

திருஆலவாய் - திருவிருக்குக்குறள் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற், றாலவாயிலான், பாலதாயினார் ஞாலமாள்வரே.

அடிகளாலவாய், படிகொள்சம்பந்தன், முடிவிலின்றமிழ், செடிகணீக்குமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு திருமுன்றிலை அடைந்தார் முன்னே சுவாமிதரிசனம் செய்யும்பொருட்டுப் பிள்ளையார் உள்ளணையும்போது எதிர்செல்லாமல் ஒருபக்கத்திலே ஒதுங்கிநின்ற பாண்டிமாதேவியார் முன்னேவர குலச்சிறையார் பிள்ளையாரை வணங்கி நின்று சுவாமி இங்கே சிரசின்மேற் கைகுவித்துக்கொண்டு வருகின்றவரே பாண்டிமாதேவியார் என்று சொல்ல பிள்ளையார் பெருங் களிப்பொடு விரைந்து அவரெதிரே சென்றார், பாண்டிமாதேவியார் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வீழ்ந்து நமஸ்கரித்தார் பிள்ளையார் திருவருள் சுரந்து அவரைத் திருக்கரத்தினால் எடுத்தருளினார். பாண்டிமாதேவியார் தம்முடைய மனக்கருத்து முற்றியது என்று நினைந்து கண்ணீர்சொரிய வாய்குழறி அடியேனும் அடியேனுடையபதியும் செய்ததவம் என் என்று சொல்லி வணங்கினார். பிள்ளையார் பரசமயத்தார்களுள்ளிருந்தும் சைவநெறியிலே வாழும் அன்பரே உம்மைக்காணுதற்கு வந்தோம் என்றுசொல்லி அவரை விடைகொடுத்து அனுப்பிக்கொண்டு அடியார்கள்சூழ எழுந்தருளினார் எழுந்தருளும்பொழுது திருவாலவாயிலே திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருக்கின்ற அடியார்கள் எல்லாரும் வந்து பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து ஞானத்தராகிய சுவாமி! சமணர் நள் நீங்கும்படி தேவரீர் இங்கே எழுந்தருளிவந்ததற்கு அடியேங்கள் அளவிறந்த தவங்களைச் செய்திருந்தோம் என்றார்கள். பாலறாவாயர் அவர்களுக்கு அருள்செய்து புறத்தணைந்து குலச்சிறையார் திருமடங்காட்ட பரிசனங்களோடும் அதில்வீற்றிருந்தருளினார், பாண்டிமாதேவியாருடைய ஆஞ்ஞையின்படி குலச்சிறையார் பிள்ளையாருக்கும் பரிசனங்களுக்கும் விருந்தளித்தார். பகலிலே பிள்ளையார் அடியார்களோடு எழுந்தருளிவரக்கண்ட சமணர்கள் எல்லாரும் மனங்கலங்கி சூரியன் அஸ்தமயமானபின் ஒருங்குகூடினார்கள் பிள்ளையார் வீற்றிருக்கின்ற திருமடத்திலே திருத்தொண்டர்கள் ஓதுகின்ற திருப்பதிகவிசையின் பேரொலி செவிப்புலப்பட்ட சமணர்கள் அது பொறாராகிய பாண்டியராஜனிடத்திற் சென்று சொல்லுவோம் என்று துணிந்து அப்பாண்டியராஜனை அடைந்தார்கள் பாண்டியன் அவர்களுடைய மனத்துயரத்தைக்கண்டு நீங்கள் இங்ஙனந் திரண்டுவருதற்குக் காரணம் யாது என்று பரிந்து பரிந்து வினவ சமணர்கள் மஹாராஜனே உன்னுடைய மதுரையிலே சைவப்பிராமணர்கள் வருதலால் இன்றைக்கு நாங்கள்கண்டு முட்டு என்றார்கள் உட

னே அரசன் நானும்கேட்டு முட்டு என்று சொல்லி கோபித்து அந்தச்சிவன டியார்கள் இன்றைக்கு இந்நகரத்திற்கு வருதற்குக் காரணம்யாது அவர்க ள்யாவர் என்றான் அதற்குச் சமணர்கள் சோழநாட்டிலே சீர்காழியிலிருக் கின்ற ஓர்பிராமணப்பாலன் சிவனிடத்தே ஞானம்பெற்றவனென்று முத் துச்சிவிகை மேற்கொண்டு, எங்களைவாதிலே வெல்லும்பொருட்டு அடியா ர்களோடு வந்திருக்கின்றான் என்றார்கள். பாண்டியன மிகக்கோபித்து இதற் கு நாம யாதுசெய்வோம் என்றுசொல்ல உபஜாபகராகிய சமணர்கள் நாங் கள் அந்தப்பிராமணப்பிள்ளை இருக்கின்ற மடத்திலே மந்திரவித்தையினா லே அக்கினிபற்றச் செய்வோமாயில் அவன இந்நகரத்திலே இராமல் போய்விடுவான் என்றார்கள் பாண்டியன அதைக்கேட்டு விரைந்து சென்று அங்ஙனம் செய்யுங்கள் என்றுசொல்லி அவர்களைப்போக்கி யாதொரு பே ச்சுமின்றி மனக்கவலையோடு சயனத்திற் புக்கான் பாண்டிமாதேவியாரும் புகுந்தார். பாண்டியனொன்றும் பேசாதிருக்க மாதேவியார் என் பிராணநா யகரோ! நீர் முன் உள்ளமகிழ்ச்சியின் முகம்புலர்ந்து இருக்கின்றீர், உம்மு டைய மனசிலே வந்தகவலையாது சொல்லியருளும் என்றார். பாண்டியன தேவியாரை நோக்கி என் அதிபிரியமுள்ள பிராணநாயகியே! சோழநாட்டி லே சீர்காழியிலிருக்கின்ற ஒரு பிராமணப்பாலியன சிவனுடைய அருளைப் பெற்று எங்கள் ஆசாரியர்களை வாதிலே வெல்லும்பொருட்டு அடியார்க ளோடு இங்கேவந்திருக்கின்றான் ஆசாரியர்கள் அவர்களைக்கண்டு முட்டு நா ன்கேட்டு இதுவே என்கவலைக்குக்காரணம் என்றான். மங்கையர்க்கரசியார் என் பிராணநாயகரோ! நீர் கோபிக்கவேண்டுவதில்லை இருபக்ஷத்தாரும் வா துசெய்தால் வென்றவர்பக்கஞ்சேர்ந்து அவர் அனுசரிக்குஞ்சமயத்தையே அனுசரித்தல் உறுதியாகும் என்றுசொல்லி பெருமகிழச்சியோடு தம்மு டைய மாடத்திற்சென்று இருந்தார். குலச்சிறையார் அங்கே எய்த பாண் டிமாதேவியார் இந்தச் சமாசாரத்தை அவருக்குச் சொல்லினார். குலச்சி றையார் கைகுவித்து நின்று இன்றைக்குத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசு வாமிகள் இங்கே எழுந்தருளிவரப்பெற்றுக் கொண்டோம் இனிச் சமணர் கள்செய்யும் வஞ்சனையை அறியேன் என்றார். பாண்டிமாதேவியாரும் அ ஞ்சிவஞ்சகப்புலையராகியசமணர்கள்தீத்தொழில்செய்யவல்லவர்கள்என்செ ய்வோம் என்று நினைந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு யாதாயி னும் ஒருறுவருமாயின் நாமும் உயிர் துறந்துவிடுவோமென்றார் அறநிற்க.

தவமறைந்து அல்லனசெய்யுஞ் சமணர்கள் பிள்ளையார் இருக்கின் றதிருமடத்திலே அக்கினி பற்றும்படி மந்திரம் செபித்தார்கள். உயர்வொ ப்பில்லாத ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதும் மகான்கள் பார்க்குந்திசையிலும் ம ற்றைமந்திரங்கள் பலிக்குமோ பலியா அடியாருடைய திருமடத்திலே தங் கள் மந்திரசாதனைகள் பலியாமையைக்கண்ட சமணர்கள் மனந்தளர்ந்து

அரசன் இதனை அறியின் நம்மைச் சிறிதும் நன்குமதியான் நம்முடைய விருத்தியையும் ஒழித்துவிடுவான் என்று நினைந்து பயந்து அக்கினியைக் கொண்டுபோய் திருமடப்புறச்சுற்றிலே கொளுத்தினார்கள் அத்தொழில் வெளிப்படுதலும் பரிசனத்தவர்கள் மறுகிப் பதைப்பானே சிதைத்துநீக்கி அது செய்தவர்கள் பாதகர்களாகிய சமணரென்பதை உணர்ந்துசென்று, பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து நின்று சமணர்கள்செய்த தீங்கை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். உடனே பிள்ளையார் சிவனடியார்கள் துயில்கின்ற இந்தத் திருமடத்திலே பாவிகள் பழுதுசெய்யலாமோ என்று பரிந்தருளி அவர்கள் என்பொருட்டுச்செய்த தீங்காயினும் சிவனடியார்களுக்கு இப்படிவருமோஎன்று பின்னும் அச்சுற்று மகா கோபங்கொண்டு இத்தீங்கு அரசனால் வந்தது எனத் திருவுளங்கொண்டு, "செய்யனேதிருவாலவாய்" என்னும் திருப்பதிகத்தை "அமணர்கொளுவுஞ் சுடர்பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே" என்று திருப்பதிகம் பாடியருளினார்

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

செய்யனேதிருவாலவாய்மேவிய, வையனேயஞ்சலென்றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர், பையவேசென்றுபாண்டியற்காகவே.

அப்பனாலவாயாதியருளினால், வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பஞானசம்பந்தனுரைபத்துஞ், செப்பவல்லவர்தீதிலாச்செல்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பின்பு சிவபத்தியிற் சிறந்த பாண்டிமாதேவியாருடைய திருமங்கிலியத்தைப் பாதுகாத்தல் வேண்டினமையாலும், மந்திரியாராகிய குலச்சிறைநாயனாருடைய அன்பினாலும் அரசனிடத்தில் அபராதம் உறுதலாலும், அவனுக்கு மீண்டு சைவமார்க்கத்தை அடையும் விதி உண்மையாலும் அவன் வெப்புநீங்கும்படி தம்முடைய அருமைத் திருக்கரங்களினாலே தீண்டி விபூதி சாத்தும் பெரும்பேற்றை உடையனாதலாலும் தீப்பிணியைப் பையவே செல்க என்று அருளிச்செய்தார் திருப்பதிகம் பாடியவுடனே அக்கினி வெம்மைப்போய்ப் பாண்டியனை அடைந்தது. சூரியன் உதித்தபின் பாண்டிமாதேவியார் இரவிலே சமணர்கள்செய்த தீங்கைக் குலச்சிறையாரோடு கேள்வியுற்று திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாரை இந்தப்பாதகர்களுடைய நாட்டிலே வர அழைத்தநாங்கள் இறப்பதே திண்ணம் என்று மனமயங்கி அச்சுற்று பதைபதைத்தார். பின்பு திருமடத்திலே தீதின்மையைத் தெளிந்து சமணர்கள் செய்த தீங்கு இறுதியில் எப்படி முடியுமோஎன்று

னைக்கும்பொழுது அரசனுக்கு வெப்புநோய் அடுத்தது என்று கஞ்சுகிக
ள்வந்து சொல்ல மாதேவியார் பதைபதைத்து சென்றார். குலச்சிறையா
ரும் விரைந்துபோனார் பாண்டியன்வெப்புநோயினாலே மிகவருந்தி வைத்தி
யர்கள் வந்து பல வைத்தியங்களைச் செய்தும் அந்நோய் சிறிதும் நீங்காம
ல்மேற்பட அறிவிழந்து பேச்சின்றிக்கிடந்தான் சமணர்கள் அதனைக் கேள்
வியுற்று வெய்துயிர்த்து ஓடிவந்து அந்நோயின்மூலம் இது என்று அறியா
மல் தங்கள் மந்திரங்களைச் சொல்லி மயிர்ப்பீலியினாலே தடவ பீலிகள் பிர
ம்பினோடு தீந்து பொரிசிதறி வீழ்ந்தன அவவெப்பின் அதிசயத்தைநோக்கி
தங்கள் கையிலே தூங்குகின்ற குண்டிகையிலுள்ள ஜலத்தை அருகனே
காவாய் அருகனேகாவாய் என்று சொல்லி பாண்டியன்மேலே தெளிக்கஅந்
தஜலம் மிகசுவாலிக்கின்ற அக்கினியிலே சொரிந்த நெய்போலாக பாண்டி
யன் மிகவருந்தி சமணர்களை நோக்கி நீங்கள் ஒருவரும் இங்கே இராமல்
போய்விடுங்கள் என்றுசொல்லி அறிவு சோர்ந்தான் பாண்டிமாதேவியார் ப
யமெய்தி குலச்சிறைநாயனாரை நோக்கி இராத்திரியிலே திருஞானசம்பந்
தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குச் சமணர்கள்செய்த தீங்கு இப்படி முடிந்ததோ
என்றுசொல்ல குலச்சிறையார் வணங்கிநின்று அசுரர்களுடைய முப்புரத்
தையும் எரித்த பரமசிவனுடைய அடியாராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி
சுவாமிகளுக்கு இவர்கள் செய்த தீங்கே அரசனிடத்திலே பலித்தது இவர்
கள் தீர்க்கப்புகில் அது முதிர்வதேயாகும் என்றார் மாதேவியாரும் மந்திரி
யாரும் அரசனை வணங்கிநின்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு
ச்சமணர்கள் செய்த தீங்கினாலே உமக்கு இந்த வெப்புநோய் அடுத்தது ஆ
தலால் இந்தப்பாதகர்கள் செய்யும் மாயம் இந்நோயை வளர்ப்பதேயன்றி
த்தீர்ப்பதில்லை. அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவுளமிரங்
கிக் கடாட்சிப்பாராயின் இந்த வெப்புநோய் மாத்திரமா எவர்களாலும் நீங்
குதற்கரிய பிறவிநோயும் நீங்கிவிடும் இது சத்தியம் என்றார்கள் பாண்டி
யன் தன்செவியிலே மெய்யறிவினையுடைய அவ்விருவரும் சொல்லி "திரு
ஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்" என்கின்ற திருமந்திரம் புகுந்தவுடனே
அயர்வுநீங்க, இந்தச் சமணர்கள்செய்யும் செய்கைகள் எல்லாம இந்நோய்
க்கு ஏதுவாயே இருக்கின்றன என்று நினைந்து, அவ்விருவரையும் நோக்கி
அந்தத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை இங்கே அழையுங்கள் என்
னுடைய நோயைநீக்கி வென்றவர் எவரோ அவர்பக்கஞ் சேர்வேன் என்று
ன்மங்கையர்க்கரசியார் அதுகேட்டு பெருங்களிப்புடையவராகி சிவிகையி
லேறி பெண்கள்சூழ குலச்சிறைநாயனார் குதிரையிலேறிக்கொண்டு முன்
னேசெல்லசென்று திருமடத்தை அடைந்தார், குலச்சிறைநாயனார் குதி
ரையினின்றும் இறங்கி பரிசனங்களைநோக்கி அடியேங்கள்வந்து நிற்றலைச்
சுவாமிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யவேண்டும் என்றார், அவர்கள் உள்ளேபுகு

ந்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்கி நின்று சுவாமீ பாண்டிமாதேவியாருங் குலச்சிறைநாயனாரும் வந்து நிற்கின்றனர் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பிள்ளையார் அவர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அருளிச்செய்தார், பரிசனங்கள் மீண்டுபோய் அழைக்க அவர்கள் இருவரும் உள்ளே பிரவேசித்து திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைக் கண்களிக்கக்கண்டு சமணர்கள் செய்த கொடுந்தொழிலை நினைந்து நெடிதுயிர்த்து சோகபாஷ்பம் சொரிய ஸ்ரீ பாதங்களின் கீழே விழுந்தார்கள், உரைகுழற சரீரம் நடுங்க ஒன்றும் அறிகிலராகி நிலத்திலே புரண்டு அயர்ந்து திருவடிகளைப்பற்றிக்கொண்டு சவலைப்பட்ட ஓர்கனா பற்றினார்போன்று மெய்யன்பினாலே விடாது கிடந்தார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு அவ்விருவரையும் திருக்கரத்தினால் எடுத்தருளித் தேற்றவும், அவர்கள் தெளியாராக அவர்களை நோக்கி அன்பர்களே உங்களிடத்திலே யாதாயினும் தீங்கு உண்டா என்று வினவியருளினார், அதற்கு அவர்கள் அடியேங்கள் சமணர்கள் முன்செய்த வஞ்சனைக்கு மிக அஞ்சி வருந்தினோம் அது திருமேனிக்கு அடாது என்றுணர்ந்து அது தீர்ந்தோம் அவ்வஞ்சகர்கள் செய்த தீத்தொழில் வெப்புநோயாகி அரசனை அடைந்து மிக வருத்துகின்றது சமணர்கள் அதனைத்தீர்க்கப்புக, அது வளர்கின்றது ஆதலால் தேவரீர் அவ்வரசன் முன் அவர்களை வென்றருளில் அவனுயிரும் எங்களுயிரும் உய்யும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் அப்பொழுது கருணாகரராகிய பிள்ளையார் நீங்கள் சிறிதும் அஞ்சவேண்டாம், நாம் மெய்யுணர்வு இல்லாத சமணர்களை இன்றைக்கு நீங்கள் மகிழும்படி சமண்தருங் காண வாதிலே வென்று பாண்டியனை விபூதியணிவிப்போம் என்று சொல்லியருளினார், அவ்விருவரும் அதைக் கேட்டு தேவரீர் அடியேங்களைத் துன்பக்கடலினின்றும் எடுத்தருளும்பொருட்டு இவ்விடத்துக்கு எழுந்தருளிவரப் பெற்றுக்கொண்ட நாங்கள் என்பெறோம் என்றுசொல்லி வணங்கினார்கள் பிள்ளையார் பாவிகளாகிய சமணர்களை நோக்கி வாதுசெய்து வெல்லுதற்குச் சொக்கநாத சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை அறிவோம் என்று திருமடத்தினின்றும் நீங்கி திருக்கூட்டம் சூழச்சென்று திருவாலவாயிலே புகுந்து நோக்கவிதியில்லாத சமணர்களை நோக்கி வாதுசெய்தற்குத் திருவுள்ளமோ என்பதை அறியும்பொருட்டு "காட்டுமாவதுரித்து" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித்துரித்துப்போர்த்துடை, நாட்டமூன்றுடையாயுரைசெய்வனான்
வேட்டுவேள்விசெய்யாவமண்கையரை, யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே

செந்தெனுமுரலுந்திருவாலவாய், மைந்தனேயென்றுவல்லவமணசறச்
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம், பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமியுடைய திருவுள்ளத்தை அறிந்து பின்னும் சமணர்களை வாதில் வென்று அழிக்கும் பொருட்டும் சிவாகமத்தையே பரப்பும்பொருட்டுமே "வேதவேள்வியை" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - நாலடிமேல்வைப்பு - பண் - பழம்பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ, லாதமில்லியமணொடுதேரரை
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே, பாதிமாதுடனாயபரமனே.

ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டுந்தென், னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

கூடலாலவாய்க்கோனைவிடைகொண்டு, வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிச்சம்பந்தன்மதித்தவிப், பாடல்வல்லவர்பாக்கியவாளரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருள்பெற்று திருவுளமகிழ்ந்து விடைகொண்டு கோபுரவாயிலைக்கடந்து முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறி முத்துக்குடைநிழற்ற அடியார்கள் சூழ பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்கள் தொனிக்க, முத்துச்சின்னங்கள் ஊத, மங்கையர்க்கரசியார் முத்துச்சிவிகைமேலேறிக்கொண்டு பின்னாகவர குலச்சிறையார் முன்னே அடியார் கூட்டத்திற்செல்ல பாண்டியனுடைய கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார், குலச்சிறைநாயனார் முன்னே விரைந்து பாண்டியனிடத்திற் சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வரவைச் சொல்ல பாண்டியன்தன்னுடைய துயரம சிறிதுநீங்கி தன முடியின் பக்கத்திலே இரத்தினாசனத்தை இடுவித்து குலச்சிறைநாயனாரைப் பின்னும் எதிர்செல்லும்பொருட்டு ஏவினான் குலச்சிறைநாயனார் மனமகிழ்ந்து எதிர்கொளச்சென்றார். சமணர்கள் அரசனுடைய தன்மையைக்கண்டு மகாராஜனே! நம்முடைய சமயத்தைஸ்தாபிக்குமநெறி இதுவோ என்று பின்னும்

உம்முடைய தருமநெறியை நீரே காத்தருளவேண்டும், ஆயில் அவரை இங்கே அழைத்தீர், உம்முடைய நோயை அவரும் நாங்களும் ஒருங்கு தீர்க்கும்படி சொல்லி, முழுமையும் அவராலேயே தீர்க்கப்பட்டதாயினும் எங்களாலும் தீர்க்கப்பட்டதாகச் சொல்லும் என்றார்கள். அதுகேட்ட அரசன் தான் பூர்வஜன்மத்திலே செய்த தவப்பயனை அடையும்சமயம சமீபித்தலால், சமணர்களை நோக்கி நீங்கள் இருபக்ஷத்தீரும் உங்கள் உங்கள் தெய்வச்சார்பினாலே தீருங்கள், நான் வஞ்சகம் பேசேன் என்றான். அதைக்கேட்டசமணர்கள் என்செய்வோம் என்று கவலைகொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது தமிழ்நாடுசெய்த தவக்கொழுந்துபோலும் திருஞானசமபந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அரண்மனைவாயிலுள் அணைந்து, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி, குலச்சிறையார் முன்செல்ல பாண்டிமாதேவியாரும் சிவிகையினின்றும் இறங்கி உள்ளேஎழுந்தருளினார். பாண்டியன் பிள்ளையாரைக் கண்டவுடனே அஞ்சலிசெய்து அவர் சமீபத்தில்வர, அவரை நோக்கி தனமுடியின் பக்கத்தில் இருக்கின்ற இரத்தினாசனத்தைக்காட்ட அவர் அதிமேல வீற்றிருந்தருளினார். சமணர்கள் எல்லாரும் அச்சங்கொண்டார்கள். பாண்டியன் பிள்ளையாருடைய திருமேனியைத் தரிசிக்கப்பெற்றதனால் வெப்புநோய் சிறிது நீங்கி சுவாமீ தேவரீருடைய ஊர்யாது என்று வினவ, பிள்ளையார் "கழுமலநாங்கருதுமூரே" என்று திருப்பதிகத்தினாலே உத்தரங்கொடுத்தருளினார்.

திருப்பிரமபுரம் திருச்சக்கரமாற்று - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமனூர்வேணுபுரம்புகலிவெங்குருப்பெருநீர்த்தோணி
புரமன்னுபூந்தராய்பொன்னஞ்சிரபுரம்புறவஞ்சண்பை
யரன்மன்னுதண்காழிகொச்சைவயமுள்ளிட்டங்காதியாய
பிரமனூர்பன்னிரண்டாய்நின்றதிருக்கழுமலநாம்பரவுமூரே.

காவிமலர்புரையுங்கண்ணார்கழுமலத்தின்பெயரைநாளும்
பாவியசீர்ப்பன்னிரண்டுநன்னூலாப்பத்திமையாற்பனுவன்மாலை
நாவினலம்புகழ்ச்சீர்நான்மறையான்ஞானசம்பந்தனசொன்ன
மேவியிசைமொழிவார்விண்ணவரினெண்ணுதலைவிரும்புவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் இரத்தினாசனத்தில் இருந்தபொழுது சமீபத்தில இருந்தசமணர்கள் பொறாமைகொண்டு தங்கள் உள்ளத்திலுள்ள அச்சத்தை மறைத்து கோபாக்கினி சொலிக்கக் கண்கள் சிவந்து பாலசூரியனைச் சூழ்கி

ன்ற கருமுகிற்குழாங்கள்போலப் பிள்ளையாரைச் சூழ்ந்து அவரை வாதினால்வெல்லக்கருதி, தங்கள் சமய நூல்களை எடுத்துச்சொல்லிக் குரைத்தார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு உங்கள் சமய நூற்றுணிவை உள்ளபடி கிரமமாகப் பேசுங்கள் என்று சொல்லியருள சமணர்கள் தள்ளி எழுந்து அநேகர்களாய்ச் சூழ்ந்து பதறிக் கதறினார்கள். பாண்டிமாதேவியார் அதுகண்டு பொருளாகி மனம் நடுங்கி பாண்டியனை நோக்கி சுவாமிகள் சிறுபாலர் இச்சமணர்களோ எண்ணில்லாதவர்கள் என் பிராணநாயகரே! எங்கள்சுவாமிகள் உம்முடைய நோயை நீக்குக, பின்பு இச்சமணர்கள் பேசவல்லரேல்பேசுக என்றார், பாண்டியன் தேவியாரை நோக்கி நீ வருந்தேல் என்று சொல்லி சமணர்களைநோக்கிநீங்களும் இந்தச்சிவபத்தரும்உங்களுங்கள்தெய்வத்தன்மையை என்னுடைய வெப்புநோயை நீக்குதலினாலே தெரிவியுங்கள் என்றான் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் பாண்டிமாதேவியாரை நோக்கி மாதேவியே என்னை நீ பாலன் என்று அஞ்சவேண்டாம திருவாலவாயரன் நிற்க நான் சமணர்களுக்கு எளியேன் அல்லேன் என்னுங்கருத்தினையுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடே
லானைமாமலையாதியாயவிடங்களிற்பலவல்லல்சே
ரீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

எக்கராமமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயச்
சொக்கனென்னுளிருக்கவேதுளங்குமுடித்தென்னன்முன்னிவை
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்றமிழ்நாதன்ஞானசம்பந்தன்வா
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவாக்கிடரில்லையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதுகேட்ட அரசன் பிள்ளையாரையும குரைத்தல் ஒழியாத சமணர்களையும் நோக்கி நீங்கள் என்னுடைய நோயை இகலித்தீருங்கள். தீர்த்தவர்எவரோ அவரே வாதில்வென்றவர்என்றுசொல்ல சமணர்கள மகாராஜரே. உம்முடைய இடப்பாகத்துநோயை நாங்கள் எங்கள் சமயமந்திரத்தினாலேதீர்ப்போம் அவர் வலப்பாகத்து நோயைத் தீர்க்கக்கடவர் என்றுசொல்லி அரசனுடைய இடப்பாகத்தைப் பீலியினாலேதடவினார்கள் அதினாலேவெ

ப்புநோய்வளர பாண்டியன் அதைப் பொறுக்கலாற்றாதவனாகி பிள்ளையாரைப்பார்த்தான். பிள்ளையார் அரசனுடைய நோக்கத்தைக்கண்டு "மந்திரமாவதுநீறு" என்னுந் திருநீற்றுப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் - திருநீற்றுப்பதிகம் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்திருவாலவாயான்திருநீறே.

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான்திருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும்பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித்தென்னனுடலுற்றதீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும்வல்லவர்நல்லவர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அவனுடைய வலப்பாகத்தை விபூதி கொண்டு திருக்கையினாலே தடவியருள அவ்வலப்பாகம் வெப்புநோய் நீங்கிப் பொய்கைபோலக் குளிர்ந்தது. இடப்பாகத்து வெப்புநோய் முன்னையிலும் இருமடங்காய் மிகுந்து பொங்க, சமணர்கள் மனம் நடுங்குற்று மயிற்பீலி தீய, அவ்வெப்புத்தீ தம்மேலும்தாவ சரீரமுங்குன்றி நெருக்குற்று அழிந்து அருகுவிட்டுத் தூரத்திலேநின்றார்கள். பாண்டியன் சமணர்களைநோக்கி சமணர்களே! நீங்கள்தோற்றுப்போனீர்கள் என்னைவிட்டு அப்பாற்போய்விடுங்கள் என்று சொல்லி பின் பிள்ளையாரை நோக்கி அடியேனை ஒரு பொருளெனக்கொண்டுஉய்வித்த காருண்ணிய சாகரமாகிய சுவாமி இடபாகத்து வெப்பையுந் தேவரீரே நீக்கியருளும் என்று, மனசினால் வணங்கி பிரார்த்தித்தான். பிள்ளையார் இடப்பாகத்தையும் முன்போல விபூதிகொண்டு தடவியருள பாண்டியன்வெப்புநோய் முழுதும்நீங்கி உய்ந்தான் அதுகண்ட பாண்டிமாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை விழுந்து நமஸ்கரித்து எங்கள் அரசர் பிறவாமேன்மை பெற்றனர் என்று களிப்படைந்தார்கள். பாண்டியர் சயனத்தைவிட்டெழுந்து இரண்டுகைகளையும் சிரசின்மேலே தக்குவித்து, 'பொய்யராகியசமணர்கள் முன் அடியேனுடைய நோயை நீக்கியருளியதிருஞானசம்பந்த சுவாமியுடைய ஸ்ரீபாதங்களைஅடைந்து உய்ந்தேன் என்றார் சமணர்கள் பிள்ளையாருடைய சொல்வெற்றியை அவர் தமிழ்ப்பதிகத்தினாலேபாண்டியனுடைய வெப்புநோயை நீங்கினமையால் அறிந்தபின்தருக்கம்

பேசி அவரை வெல்லுதல் கூடாது அக்கினியினாலும் ஜலத்தினாலும் வெல்லவேண்டும் என்று தங்களுள்ளே சிந்தித்தார்கள் பிள்ளையார் சமணர்களை நோக்கி இனி உங்கள் சமய நூற்றுணிவைப் பேசுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய சமணர்கள் தருக்கம்பேசி வெல்லவேண்டுவதில்லை நாங்கள் இருபக்ஷத்தேரும் எங்கள் எங்கள் சமயஉண்மையை உள்ளபடி பிரத்தியக்ஷமாகக்காட்டி வெல்லுவோம் என்று ஓட்டினார்கள். அப்பொழுது பாண்டியராஜர் என்னுடைய வெப்புநோயை நீங்கள் ஒழித்திலீர்கள் உங்களுக்கு என்னவாது என்று சொல்ல சமணர்கள் அரசர் உங்களுக்கு என்னவாது என்றதையே வினவாகக்கொண்டு நாங்கள் இருபக்ஷத்தேரும் எங்கள் எங்கள் சமயக்கருத்தை எட்டிலே தீட்டி, அக்கினியில் இடக்கடவோம் வேவப்பெருமையே வெற்றி என்றார்கள், அப்போது அரசர் ஒன்றும் சொல்லுமுன் பிள்ளையார் நீங்கள் சொல்லியது நன்று அரசன் சமக்ஷத்தில் அப்படியே செய்வோம் வாருங்கள் என்று சொல்லியருளினார். பிள்ளையாருடைய ஆஞ்ஞையினாலே பாண்டியர் சபைமுன்னே அக்கினி அமைக்கும்படி வேலைக்காரரை ஏவ, அவர்களும் அக்கினி அமைத்தார்கள், பிள்ளையார் சமீபத்திலே எழுந்தருளி வந்து பரமசிவனே மெய்ப்பொருள் என்று தாம் பாடியருளிய தமிழ்வேதத் திருமுறையைத் தோத்திரஞ்செய்து எங்கள் பரமசிவனே பரம்பொருள் என்று சொல்லி வணங்கி, திருக்கரத்தினால் எடுத்து சிரசின்மேற்கொண்டு திருக்காப்பிட்ட கயிற்றை அவிழ்த்து அத்திருமுறையைத்தமது திருக்கரத்தினாலே மறிக்க திருநள்ளாற்றின்மேலதாகிய "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" என்னும் திருப்பதிகம் வந்து சேர்ந்தது.

திருநள்ளாறு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

போகமார்த்தபூண்முலையாள்தன்னோடும்பொன்னகலம்
பாகமார்த்தபைங்கண்வெள்ளேற்றண்ணல்பரமேட்டி
யாகமார்த்ததோலுடையன்கோவணவாடையின்மேல்
நாகமார்த்தநம்பெருமான்மேயதுநள்ளாறே.

தண்புனலும்வெண்பிறையுந்தாங்கியதாழ்சடையன்
நண்புநலலார்மல்குகாழிஞானசம்பந்தனல்ல
பண்புநள்ளாறேத்துபாடல்பத்துமிவைவல்லார்
நுண்புநீங்கிவானவரோடுலகிலுறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் அத்திருப்பதிகத்தையே விரும்பி, திருநள்ளாறரை வணங்கி, அது எழுதப்பட்ட திருவேட்டைக்கழற்றி, திருக்கரத்திலே கொண்டு

பரமசிவனே மெய்ப்பொருள் என்பதைச் சமஸ்தருக்கும் உணர்த்தும்பொருட்டு, இவை அக்கினியில் இடப்படுமாயிற் பழுதில்லை இது சத்தியம், என்னும் கருத்தை யுடைய "தளிரிளவளரொளி" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருநள்ளாறு திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தளிரிளவளரொளிதனதெழில்தருதிகழ்மலைமகள்
குளிரிளவளரொளிவனமுலையிணையவைகுலவலி
னளிரிளவளரொளிமருவுநள்ளாறர்தந்நாமமே
மிளிரிளவளரெரியிடிலிவைபழுதிலைமெய்ம்மையே.

சிற்றிடையரிவைதன்வனமுலையிணைபொடுசெறிதரு
நற்றிறமுறுகழுமலநகர்ஞானசம்பந்தன்
கொற்றவனெதிரிடையெரியினிலிடவிவைகூறிய
சொற்றெரியொருதமிழறிபவர்துயரிலர்தூயரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாரஷதர்கள் சமஸ்தருங்காண சமணர்களுடைய சிந்தைவேவ அவ்வக்கினியிலே அவ்வேட்டை இட்டருளினார். இட்ட ஏட்டில் எழுதப்பட்ட திருப்பதிகம் பரஞானம் அபரஞானம் என்கின்ற இருதனங்களையுடைய உமாதேவி பாகராகிய பரமசிவனே பொருள் என உடைமைபால் மிகச் சுவாலிக்கின்ற அக்கினியிலே பச்சையாய் விளங்கிற்று, சமணர்களும் தங்கள் நாற்பொருளை எழுதிய ஏட்டை இது உய்யுமோ என்கின்ற கவலையோடு நடுங்கிநின்று அக்கினியில் இட்டார்கள். அது தகிக்கப்பட்டொழிந்தது, அதுகண்டு பயத்தினாலே மனஞ்சோர்ந்து நின்றார்கள். திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் அக்கினியில் இட்ட ஏட்டைக்குறித்த நாழிகையிலே ஊனமின்மைகண்டு யாவரும் வியக்கும்படி எடுத்தார் அது முன்னையிலும் பசுமையும் புதுமையும் உடைத்தாய் விளங்கிற்று பிள்ளையார் அவ்வேட்டைச் சபைமுன்னேகாட்டி திருமுறையிலே முன்போலக் கோத்தருளினார் அரசர் அத்தியந்த ஆச்சரியம் அடைந்து சமணர்களை நோக்கி நீங்கள் இட்ட ஏட்டைக்காட்டுங்கள் என்றார். சமணர்கள் தாங்கள் இட்ட ஏட்டை எடுக்கும்படி சென்றணையும்போது அக்கினி மிகச்சுவாலித்தமைகண்டு திரும்பிவிட்டார்கள். அதுகண்ட அரசர் ஜலத்தினாலே அக்கினியைத் தணிப்பித்தார், சமணர்கள் அங்கே சாம்பலுங் கரியுமன்றி மற்றொன்றுங் காணார்களாகி செய்வதொன்றறியாது திகைப்பினாலே திரண்ட சாம்பரைக் கையினா

லே பிசைந்து தூற்றிப் பார்த்தார்கள் அதுகண்ட அரசர் புன்முறுவல் செய்து ஏட்டை இன்றும் அரித்துப்பாருங்கள் பொய்நெறியையே மெய்ந்நெறியாகக் கொண்டு உழலுகின்றவர்களே போங்கள் முன் நான் வெப்பாகிய தீயினின்றும் உய்ய நீங்கள் அப்பொழுது தோற்றீர்கள் ஆதலால் அதுவே வழியாக இப்பொழுது அக்கினியில் இடப்பட்ட ஏடு உய்ந்ததில்லை என்றால் நீங்கள் தோற்றிலீர்போலும் என்றார். சமணர்கள் பாண்டியர் நகை உட்கொண்டு சொல்லிய சொற்பொருளை அறியாராகித் திரித்துணர்ந்து முன்னே இரண்டுதரம் வாதுசெய்தோம் இன்னும் ஒருதரம் செய்யவேண்டும் மூன்றுதரத்தில் ஒருதரமாயினும் வெற்றி பெறுவோம் என்றார்கள், பாண்டியர் இது என்னவார்த்தை என்று மறுத்தபின்னும்பிள்ளையார் சமணர்களை நோக்கி இனி என்னவாது செய்வோம் என்று வினவியருள சமணர்கள் நாங்கள் இருபட்சத்தேமும் எங்கள் எங்கள் சமய உண்மையை எழுதிய ஏட்டை ஓடுகின்ற வையையாற்றிலே இடுவோம் எதிர்ந்து செல்லும் ஏடே மெய்ப்பொருளை உடையது என்றார்கள், பிள்ளையாரும் அப்படியே செய்வோம் என்று அருளிச்செய்தார்.

அப்பொழுது குலச்சிறைநாயனார் சமீபத்தில் வந்து இனிச்செய்யப்படும் இவ்வாதிலே தோற்றவர்கள் செய்வதுயாது என்றார் அதைக்கேட்ட சமணர்கள் அவர்மேற் கோபங்கொண்டு பொறாமை காரணமாக தங்கள் வாய்சோர்ந்து நாங்கள் வாதிலே தோற்றோமாகில் எங்களை இவ்வரசர் கழுவில் ஏற்றுக என்றார்கள். அதைக்கேட்ட அரசர் வையையாற்றிலே ஏடு இடும்பொருட்டுப் புறப்படுங்கள் என்று சொல்ல முன்னே பிள்ளையார் இரத்தினாசனத்தினின்றும இறங்கிப்போய் முத்துச்சிவிகைமேற்கொண்டு சென்றார் அவர் பின்னே பாண்டியர் குதிரைமேற்கொண்டுசென்றார் சமணர்கள் மயக்கமேற்கொண்டு சென்றார்கள் சமுத்திரத்தைநோக்கித் திரை எறிந்து அதிவேகத்துடன் பாய்கின்ற வையையாற்றின் கரையை அடைந்தவுடனே பாண்டியர் இருபக்ஷத்தாரும் தங்கள் தங்கள் சமய உண்மையை எழுதிய ஏட்டை இடக்கடவர் என்றார் அரிசியாகிய உள்ளீடில்லாத நெற்பதர்போல அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லாத மக்கட்பதராகிய சமணர்கள் "அத்திநாத்தி" என்று எழுதிய ஏட்டை அது அதிவேகத்துடன் பாய்தலைக்கண்டும், அவாவின்மேலீட்டினால் இடவும் அது விரைந்துகொண்டு கடலைநோக்கிஓடிற்று. சமணர்கள் ஆறுகொண்டோடும் ஏட்டைத்தொடர்ந்து எதிரே அணைப்பவர்போலக் கரைமேல் ஓடிப்போனார்கள். அவ்வேடு நூறுவிற்கிடைக்கு அப்பாற்சென்றமையால் அதைக்காணுதற்கும் கூடாதவர்களாகி வேறொரு செயலுமின்றி தங்களுக்கு நாசகாலம் வந்தது என்று அஞ்சி நடுநடுங்கி அரசருக்கு எதிரேவந்து தங்கள் நெஞ்சில் அச்சம் வெளிப்பட ஒளிப்பார்போல பிள்ளையாரை நோக்கி நீரும் உம்முடைய ஏட்டை இட்டால் அ

றியலாம் என்றார்கள் பாண்டியராஜர் அவர்களை விட்டு பிள்ளையாருடைய திருக்குறிப்பைநோக்க தம்மை அடைந்த அன்பர்களுடைய சனனமரணங்களுக்கு ஏதுவாய் இருக்கின்ற மலமாயாகர்மங்களை நீக்கியருளும் தேசிகோத்தமராகிய திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டியராஜர் தம்முடைய அருளமத்திருக்கரத்தினாலே தீண்டி விபூதி பூசப்பெற்று மலபரிபாக கர்மசமத்துவம் உற்பவிற்றபால், அவருக்கும் அவர்போலப் பக்குவப்படும்சமஸ்த ஆன்மாக்களுக்கும் சைவசமயத்துண்மைப்பொருளை விளக்கும் உபதேச மொழியாகிய "வாழ்கவந்தணர்" என்னும் திருப்பாசுரத்தைப்பாடி ஏட்டில்எழுதி, அத்திருவேட்டைத் தமது திருக்கரத்தினாலே வையைநதியில் இட்டருளினார்.

திருப்பாசுரம் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமமே
சூழ்கவையகமுந்துயர்தீர்கவே.

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசே
ரெரியரேறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரறிவாரவர்பெற்றியே.

வெந்தசாம்பல்விரையெனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலர்தம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினைதீர்ப்பரா
லெந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ.

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமாதிமாண்புங்
கேட்பான்புகிலளவில்லைகிளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவும்வினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பாலவணங்கித்தலைநின்றிவைகேட்கதக்கார்.

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்கநீங்கலுறுவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கள்மிக்கீரிறையேவந்துசார்மின்களே.

ஆடும்மெனவும்மருங்கூற்றுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவும்புகழல்லதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்பும்மறுக்கும்மெனக்கேட்டவராகி
நீடுந்திறத்தார்க்கருளல்லதுநாட்டலாமே.

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டுநல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடத்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
யடிசேர்ந்தவண்ணமறிவார்சொலக்கேட்டுமன்றே.

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளக்கிவையம்
மேதப்படாமையுலகத்தவரேத்தல்செய்யப்
பூதமுதல்வன்முதலேமுதலாகப்பொலிந்த
சூதன்னொலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே.

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாடவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவர்க்குப்
போராழியீந்தப்புகழும்புகழுற்றதன்றே.

மாலாயவனும்மறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதூட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்கடைந்தார்க்கரிதாயெழுந்த
வாலாலமுண்டங்கமரர்க்கருள்செய்ததாமே.

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினானும்
தெற்றென்றுதெய்வந்தெளியார்கரைக்கோலைத்தெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப்பாங்கெதிர்வினவும்பண்புநோக்கிற்
பெற்றொன்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே.

நல்லார்கள்சேர்புகலிஞானசம்பந்தனல்ல
வெல்லார்களும்பரவுமீசனையேத்துபாடல்
பல்லார்களும்மதிக்கப்பாசுரஞ்சொன்னபத்தும்
வல்லார்கள்வானோருலகாளவும்வல்லரன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தத் திருவேடு நதியிலே எதிர்ந்து ஜலத்தைக்கிழித்துக்கொண்டு, சர்வான்மாக்களுக்கும் இதுவே மெய்ப்பொருள் என்று காட்டிக்கொண்டு சென்றது பரமசிவனே எல்லாப்பொருளும் என்று எழுதியதிருவேட்டிலே "வேந்தனும்வெல்க" என்று பாடியருளியபடியால் பாண்டியராஜருடைய

கூன்நிமிர்ந்தது ஏடு எதிர்ந்து செல்லும்பொழுது தேவர்கள் எல்லாரும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பமாரி பெய்தார்கள் பாண்டியர் அற்புதங்கொண்டு நின்றார். சமணர்கள் எல்லாரும் அஞ்சிப் பதைபதைத்து தலைகுனிந்துநின்றார்கள் குலச்சிறைநாயனார் அத்திருவேட்டைத்தொடர்ந்து எடுத்தற்கு விரும்பி காற்றைப்போல அதிவேகத்தோடு செல்கின்ற குதிரைமேல் ஏறிக்கொண்டு பின் சென்றார் பிள்ளையார் அவ்வேடு தங்கும்பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருவேடகம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வன்னியுமத்தமுமதிபொதிசடையினன், பொன்னியதிருவடிபுதுமலரதுகொடு
மன்னியமறையவர்வழிபடவடியவ, ரின்னிசைப்பாடலரோடகத்தொருவனே.

கோடுசெந்தனமகில்கொண்டிழிவைகைநீ, ரோடுசென்றணைதருமேடகத்தொருவனை
நாடுதென்புகலியுண்ஞானசம்பந்தன், பாடல்பத்திவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு குலச்சிறைநாயனார் சிவாலயத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற நீர் நடுவிலே புகுந்து, அங்கே தங்கிய ஏட்டை எடுத்துச் சிரமேற்கொண்டு பெருமகிழ்ச்சி பொங்க கரையில் ஏறி திருவேடகத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளை வணங்கித் துதித்து பாண்டியர் முன்னே கொண்டுவந்து சமஸ்தருக்குங்காட்ட அடியார்கள் எல்லாரும் அத்தியந்த ஆனந்தத்துடனே ஹரஹர என்று ஆரவாரித்தார்கள். பாண்டியராஜர்கண்டு குலச்சிறையாரை நோக்கி வாதிலே ஒட்டித்தோற்ற இந்தச்சமணர்கள் முன்னே எங்கள் பரமாசாரியராகிய சுவாமிகளிடத்திலே அநுசிதம செய்தவர்கள் ஆதலால் இவர்களைக் கழுவிலே ஏற்றுக என்றார். கருணாகரராகிய பிள்ளையார் அதைக்கேட்டு தாம் அவர்கள்மேற் சிறிதும் பகையிலராயினும் அவர்கள் சிவனடியார்கள் வாழும் திருமடத்திலே செய்த தீங்கு அதிபாதகம் ஆதலாலும் அதிபாதகம் செய்தார் யாவராயினும் அவரைக்கொல்லல் வேண்டும் என்பது சைவாகமத்துணிவாதலாலும் பாண்டியருடைய குற்றமற்ற செய்கையை விலக்காதிருந்தார் திடபத்தியையுடைய குலச்சிறைநாயனார் கழுத்தறிகளை நிரையாகநாட்டுவித்து அவைகளில் ஏற்ற அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள் எண்ணாயிரரும் ஏறினார்கள் பிள்ளையார் பாண்டியராஜருக்கு விபூதிகொடுக்க அவர் அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களை விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்துவாங்கி அணிந்து நின்றார் பாண்டியநாட்டுள்ள சமஸ்தரும் விபூதி அணிந்து கொண்டார்கள் அரசர் சைவராயினமையால் சமணசமயம் பாழாக சைவசமயமே தழைத்தோங்கிற்று. திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருப்புகழை எ

ங்கும் பார்த்து பிள்ளையார் சொக்கநாதசுவாமியைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்றுஎழுந்துசென்று, முத்துச்சிவிகைமேற் கொண்டுபோனார். பாண்டியரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் அவரை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு உடன் சென்றார்கள். அடியார்கள் சமஸ்தரும் பெருமகிழ்ச்சிபொங்க, பிள்ளையாரைத்துதித்துக்கொண்டு கூடிப்போனார்கள் பிள்ளையார் கோயிலை அணைந்து, முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி பாண்டியராஜரும் மாதேவியாரும் மந்திரியாரும் தம்மை ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு உடன்புகப் புகுந்து, வலஞ்செய்து சந்நிதானத்தை அடைந்து, சொக்கநாத சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருவாலவாய் திருவிராகம் - பண் ; கௌசிகம்.

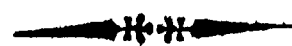
திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கணின்கழற்
பாடலாலவாயிலாய்பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே.

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பினோ
லாயசொல்லின்மாலைகொண்டலாலவாயிலண்ணலைத்
தீயதீரவெண்ணுவார்கள்சிந்தையாயதேவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாண்டியர் சொக்கநாதசுவாமியை நமஸ்கரித்து நின்று, திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கும் சுவாமீ சமணர்களுடைய மாயையினாலே மயங்கித் தேவரீரை அறியாதிருந்த சிறியேனைச் சனனமரணத் துன்பங்களை நீக்கி ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளை தந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னென்று பேசுவேன் என்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார் பிள்ளையார் சுவாமியை வணங்கி அருள்பெற்று அங்கு நின்று அரிதில் நீங்கி, திருமடத்திற்சென்று வீற்றிருந்தருளினார். பாண்டியரும்மாதேவியாரும் பிள்ளையாரை வணங்கி அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு தங்கள் மாளிகைக்குப்போனார்கள் பிள்ளையார் திருவியமதத்தில் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருக்கு அருளிய திறத்தையும் துதித்து அவரோடும் அளவளாவிஇருந்தார்.

திருவாலவாய் - திரு இயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையேயான்பாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாளொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதகுபூதனேகோதிலார்மனமேவியபூதனே
ஆலநஞ்சமுதுண்டகளத்தனேயாலவாயுறையண்டர்களத்தனே.

ஈனஞானிகடம்மொடுவிரகனேயேறுபல்பொருண்முத்தமிழ்விரகனே
யானகாழியுண்ஞானசம்பந்தனேயாலவாயினின்மேயசம்பந்தனே
யானவானவர்வாயிலுளத்தனேயன்பரானவர்வாயிலுளத்தனே
நானுரைத்தனசெந்தமிழ்ப்பத்துமேவல்லவர்க்கிவைநற்றமிழ்ப்பத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிள்ளையார் பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் தினந் தோறும்வந்து தம்முடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதிக்க தாம் சொக்கநாதசுவாமியை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டு இருக்கும்நாளிலே சீர்காழியிலிருந்த சிவபாதவிருதயர் சமணர்களுடன் வாதுசெய்து வெல்லுதற்கும் பாண்டிநாடெங்கும் விபூதியைப் பரப்புதற்கும் போயருளிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை அறிவேன் என்று புறப்பட்டு, மதுரையை அடைந்து திருவாலவாயிற்சென்று சொக்கநாதசுவாமியை வணங்கிக்கொண்டு பிள்ளையார் வீற்றிருக்கின்ற திருமடத்தை அணைந்தார். பிள்ளையார் தந்தையார் வந்தமையை அடியார்கள் சொல்லக்கேட்டு திருவுள மகிழ்ந்து எழுந்தருள சிவபாதவிருதயர் தொழுதுகொண்டு முன் சென்றணைய பிள்ளையார் அவரை எதிர்தொழுது தமக்குச் சிவஞானம் அருளிய திருத்தோணியப்பரை நினைந்து சீர்காழிமேலே திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருக்கழுமலம் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்ணினல்லவண்ணம்வாழலாம்வைகலு
மெண்ணினல்லகதிக்கியாதுமோர்குறைவிலைக்
கண்ணினல்லஃதுறுங்கழுமலவளநகர்ப்
பெண்ணினல்லாளொடும்பெருந்தகையிருந்ததே.

கருந்தடந்தேன்மல்குகழுமலவளநகர்ப்
பெருந்தடங்கொங்கையொடிருந்தவெம்பிரான்றனை
யருந்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ்
விரும்புவாரவர்கள்போய்விண்ணுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் ஆயினபின் பிள்ளையார் அடியார்களோடு பிறதலங்களையும் வணங்கும் பொருட்டுப் புறப்பட்டு பாண்டியனும் மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் பிறவாற்றுமையால் உடன்செல்லசென்று திருப்பரங்குன்றம். ஆப்பனூர், திருப்புத்தூர், திருப்பூவணம், கானப்பேர், திருச்சுழியல், திருக்குற்றாலம், குறும்பலா திருநெல்வேலி என்னுந் தலங்களை வணங்கிப் பதிகம்பாடியருளினார்.

திருப்பரங்குன்றம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடலர்சோதிவெண்பிறையோடுநிறைகொன்றைச்
சூடலனந்திச்சுடரெரியேந்திச்சுடுகானி
லாடலனஞ்சொலணியிழையாளையொருபாகம
பாடலன்மேயநன்னகர்போலும்பரங்குன்றே.

தடமலிபொய்கைச்சண்பைமன்ஞானசம்பந்தன்
படமலிநாகமரைக்கசைத்தான்றன்பரங்குன்றைத்
தொடைமலிபாடல்பத்துமவல்லார்தந்துயர்போகி
விடமலிகண்டனருள்பெறுதன்மைமிக்கோரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆப்பனூர் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றுஞ்சடைமுடிமேன்முதிராவிளம்பிறைய
னொற்றைப்படவரவமதுகொண்டரைக்கணிந்தான்
செற்றமிகுசீரானைத்திருவாப்பனூரானைப்
பற்றுமனமுடையார்வினைப்பற்றறுப்பாரே.

அந்தண்புனல்வைகையணியாப்பனூர்மேய
சந்தமலர்க்கொன்றைசடைமேலுடையானை
நந்தியடிபரவுநலஞானசம்பந்தன்
சந்தமிவைவல்லார்தடுமாற்றமறுப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புத்தூர் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெங்கள்விம்மூவெறியார்பொழிற்சோலைத், திங்களோடுதிளைக்குந்திருப்புத்தூர்
கங்கைதங்குமுடியாரவர்போலு, மெங்களுச்சியுறையுமிறையாரே.

நல்லகேள்விஞானசம்பந்தன், செல்வர்சேடருறையுந்திருப்புத்தூர்
சொல்லல்பாடல்வல்லார்தமக்கென்று, மல்லல்தீருமவலமடையாவே.

திருச்சிற்றம்பல

திருப்பூவணம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

அறையார்புனலும்மாமலருமாடரவார்சடைமேற்
குறையார்மதியஞ்சூடிமாதோர்கூறுடையானிடமா
முறையால்முடிசேர்தென்னர்சேரர்சோழர்கடாம்வணங்குந்
திறையாரொளிசேர்செம்மையோங்குந்தென்றிருப்பூவணமே.

திண்ணார்புரிசைமாடமோங்குந்தென்றிருப்பூவணத்துப்
பெண்ணார்மேனியெம்மிறையைப்பெரியவின்றமிழால்
நண்ணாருட்கக்காழிமல்குஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்ணார்பாடல்பத்தும்வல்லார்பயில்வதுவானிடையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கானப்பேர் - பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடியெலாம்பின்செலப்பெருங்கைமாமலர்தழுவி
விடியலேதடம்புகுகிவிதியிலுலவாப்பொழி
கடியுலாம்பூம்பொழிற்கானப்பேரண்ணலி
னடியலாலடைசரணுடையமோவடியமே.

காட்டகத்தாடலுங்கருதியகானப்பேர்
கோட்டகத்துளவாய்க்குருகொடுங்காழியா
ஞாட்சரதோங்குசீர்ஞானசம்பந்தன
பாட்டகத்திவைவல்லார்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குற்றாலம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வம்பார்குன்றநீடுயர்சாரல்வளர்வேங்கைக்
கொம்பார்சோலைக்கோலவண்டியாழ்செய்குற்றால
மம்பானெய்யோடாடலமர்ந்தானலர்கொன்றை
நம்பான்மேயநன்னகர்போலுநமரங்காள்.

மாடவீதிவருபுனற்காழியார்மன்னன்
கோடலீன்றுகொழுமுளைகூம்புங்குறும்பலா
நாடவல்லநற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்பாடநம்பாவம்பறையுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறும்பலா - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருந்தமதிசூடித்தெண்ணீர்சடைகரந்துமாதேவிபாகம்
பொருந்திப்பொருந்தாதவேடத்தாலாடுதல்புரிந்தசெல்வ
ரிருந்தவிடம்வினவிலேலங்கமழ்சோலையின்வண்டியாழ்செய்
குருந்தமணநாறுங்குன்றிடஞ்சூழ்தண்சாரற்குறும்பலாவே.

கொம்பார்பூஞ்சோலைக்குறும்பலாமேவியகொல்லேற்றண்ண
லம்பானடிபரவுநான்மறையான்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்பாயபாடலிவைபத்தும்வல்லார்விரும்பிக்கேட்பார்
தம்பாலதீவினைகள்போயகலநல்வினைதளராவன்றே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநெல்வேலி - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மருந்தவைமந்திரமறுமைநன்னெறியவைமற்றுமெல்லா
மருந்துயர்கெடுமவர்நாமமேசிந்தைசெய்நன்னெஞ்சமே
பொருந்துதண்புறவினிற்கொன்றைபொன்சொரிதரத்துன்றுபைம்பூஞ்
செருந்திசெம்பொன்மலர்திருநெல்வேலியுறைசெல்வர்தாமே.

பெருந்தண்மாமலர்மிசையயனவனனையவர்பேணுகல்வித்
திருந்துமாமறையவர்திருநெல்வேலியுறைசெல்வர்தம்மைப்
பொருந்துநீர்த்தடமல்குபுகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வருந்தமிழ்மாலைகள்பாடியாடக்கெடுமருவினையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு இராமேச்சரத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடி அங்கே இருந்தருளினார்.

திருவிராமேச்சரம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அலைவளர்தண்மதியோடயலேயடக்கியுமை
முலைவளர்பாகமுயங்கவல்லமுதல்வன்முனி
யிலைவளர்தாழைகள்விம்முகானலிராமேச்சரந்
தலைவளர்கோலநன்மாலையன்றானிருந்தாட்சியே.

பகலவன்மீதியங்காமைக்காத்தபதியோன்றனை
யிகலழிவித்தவனேத்துகோயிலிராமேச்சரம்
புகலியுண்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்புந்தியா
லகலிடமெங்குநின்றேத்தவல்லார்க்கில்லையல்லலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கிருந்தே ஈழமண்டலத்திலுள்ள திருக்கோணமலை, திருக்கேதீச்சரம்என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித்திருப்பதிகம்பாடினார்.

திருக்கோணமாமலை - பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிரைகழலரவஞ்சிலம்பொலியலம்புநிமலர்நீறணிதிருமேனி
வரைகெழுமகளோர்பாகமாப்புணர்ந்தவடிவினர்கொடியணிவிடையர்
கரைகெழுசந்துங்காரகிற்பிளவுமளப்பருங்கனமணிவரன்றிக்
குரைகடலோதநித்திலங்கொழிக்குங்கோணமாமலையமர்ந்தாரே.

குற்றமிலாதார்குரைகடல்சூழ்ந்தகோணமாமலையமர்ந்தாரைக்
கற்றுணர்கேள்விக்காழியர்பெருமான்கருத்துடைஞானசம்பந்
னுற்றசெந்தமிழார்மாலையீரைந்துமுரைப்பவர்கேட்பவருயர்ந்தோர்
சுற்றமுமாகித்தொல்வினையடையார்தோன்றுவார்வானிடைப்பொலிந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதீச்சரம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விருதுகுன்றமாமேருவினாணரவாவனலெரியம்பாற்
பொருதுமூவெயில்செற்றவன்பற்றிநின்றுறைபதியெந்நாளுங்
கருதுகின்றவூர்கனைகடற்கடிகமழ்பொழிலணிமாதோட்டங்
கருதிநின்றகேதீச்சரங்கைதொழக்கடுவினையடையாவே.

மாடெலாமணமுழவொலிசெனக்கடலினொலிதொலிகடன்மாதோட்டத்
தாடலேறுடையண்ணல்கேதீச்சரததடிகளையணிகாழி
நாளொர்க்கிறைஞானசம்பந்தன்சொனவின்றமிழ்பாமாலை
பாடலாயினபாடுமின்பத்தர்கள்பரகதிபெறலாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலநாள் சென்றபின், இராமேசுரத்தை நீங்கி திருவாடானை, திருப்புனவாயில் என்னுந் தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருஆடானை - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதோர்கூறுகந்தேறதேறிய, வாதியானுறையாடானைப்
போதினார்புனைந்தேத்துவார்தமை, வாதியாவினைமாயுமே.

வீடினார்மலிவெங்கடத்துநின், றாடினானுறையாடானை
நாடு ஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், பாடநோய்பிணிபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்புனவாயில் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடைவெண்பிறையன்விரிநூலினன்
பன்னியநான்மறைபாடியாடிப்பலவூர்கள்போ
யன்னமன்னநடையாளொடுமமருமிடம்
புன்னைநன்மாமலர்பொன்னுதிர்க்கும்புனவாயிலே.

பொற்றொடியாளுமைபங்கன்மேவும்புனவாயிலைக்
கற்றவர்தாந்தொழுதேத்திநின்றகடற்காழியா
னற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்னதமிழ்நன்மையா
லற்றமில்பாடல்பத்தேத்தவல்லாரருள்சேர்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் குலச்சிறைநாயனாருடைய ஊராகிய மணமேற்குடியை அடைந்து சிலநாள் அங்கிருந்து பின் மதுரையைச்சேர்ந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார் சிலதினங் கடந்தபின் சோழநாட்டுக்கு மீண்டு செல்லுதற்குத் திருவுளங்கொள்ள பாண்டியரும் மாதேவியாரும் குலச்சிறையாரும் அவருடைய திருவடிகளைப் பிரியலாற்றாமையால் அவருடன் போதற்கு ஒருப்பட்டார்கள் பிள்ளையார் அதுகண்டு அன்பர்களே நீங்கள்

நம்முடைய சொல்லைமறாமல் சைவசமயத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொண்டு இங்கேதானே இருங்கள் என்று அருளிச்செய்தார். அவர்கள் பிள்ளையாருடைய ஆஞ்ஞையை மறுத்தற்கு அஞ்சி அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களை நமஸ்கரித்து அனுமதிபெற்று, அவரை ஒருபொழுதும் மறவாத சிந்தையுடன் சிவசமயபரிபாலனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்கள், பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு பாண்டிநாட்டைக் கடந்து சோழநாட்டை அடைந்து திருக்களர் பாதாளீச்சுரம் முதலிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருப்பதிகம்பாடி முள்ளிவாய்க்கரையை அணைந்தார்.

திருப்பாதாளீச்சுரம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மின்னியல்செஞ்சடைமேல்விளங்கும்மதிமத்தமொடுநல்ல
பொன்னியல்கொன்றையினொடுபுனல்சூடிப்பொற்பமரு
அன்னமனநடையாளொருபாகத்தமர்ந்தருளிநாளும்
பன்னியபாடலினானுறைகோயில்பாதாளே.

பன்மலர்வைகுபொழிற்புடைசூழ்ந்தபாதாளைச்சேர்ப்
பொன்னியன்மாடமல்குபுகலிந்நகர்மன்னன்
றன்னொளிமிக்குயர்ந்ததமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
வின்னிசைபத்தும்வல்லாரெழில்வானத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே ஆறு மிகப்பெருகுதலால் நீர் வாணர்கள் ஓடங்களுக்குக்கோல் நிலையில்லாமை பற்றிக் கரையிலே நிறுத்திப் போய்விட்டார்கள். பிள்ளையார் அதனைக் கரையிலே எழுந்தருளி நின்றபோது கொள்ளம்பூதூர் மதில் தோன்ற அங்கே சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்தற்குத் திருவுளம் விரும்புதலால் அதிசீக்கிரமாக ஓடத்தின் கட்டை அவிழ்த்து சிவனடியார்களை அதிலே ஏற்றி, நாவலனே கோலாக அதன்மேல் நின்று, "கொட்டமே கமழும்" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருக்கொள்ளம்பூதூர்-அடிமேல்வைப்பு-பண்-காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொட்டமேகமழுங்கொள்ளம்பூதூர், நட்டமாடியநம்பனையுள்கச்
செல்லவுந்துகசிந்தையார்தொழ, நல்குமாறருணம்பனே.

கொன்றைசேர்சடையான்கொள்ளம்பூதூர், நன்றுகாழியுள்ஞானசம்பந்த
னின்றுசொன்மாலைகொண்டேத்தவல்லார்போ, யென்றும்வானவரோடிருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரமசிவனுடைய திருவருளினால் ஓடம் சென்று மற்றகரையை அடைந்து, பிள்ளையார் அடியார்களுடனே இறங்கி கோயிலை அடைந்துசுவாமிதரிசனஞ்செய்து அங்கே யிருந்தார் சிலநாள் ஆயினபின் வாதின்மேல் அக்கினியில் வேவாததிருப்பதிகத்தை யுடைய கடவுளை வணங்கி விநம்பி கொள்ளம்பூதூரை நீங்கி திருநள்ளாற்றை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து விரவுரைப்பதிகம்பாடி சிலநாள் அங்கிருந்தார்.

திருநள்ளாறுந் திருஆலவாயும் - விரவுரை - பண் நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடகமெல்லடிப்பாவையோடும்படுபிணக்காடிடம்பற்றிநின்று
நாடகமாடுநள்ளாறுடையநம்பெருமானிதுவென்கொல்சொல்லாய்
சூடகமுன்கைமடந்தைமார்கள்துணைவரொடுந்தொழுதேத்திவாழ்த்த
வாடகமாடநெருங்குகூடலாலவாயின்கணமர்ந்தவாறே.

அன்புடையானையரனைக்கூடலாலவாய்மேவியதென்கொலென்று
நன்பொனைநாதனைநள்ளாற்றானைநயம்பெறப்போற்றிநலங்குலாவு
பொன்புடைசூழ்தருமாடக்காழிப்பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
இன்புடைப்பாடல்கள்பத்தும்வல்லாரிமையவரேத்தவிருப்பர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் திருத்தெளிச்சேரியை அடைந்து சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம்பாடியருளினார்.

திருத்தெளிச்சேரி - பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவலர்ந்தனகொண்டுமுப்போதும்பொற்கழ
றேவர்வந்துவணங்குமிகுதெளிச்சேரியீர்
மேவருந்தொழிலாளொடுகேழற்பின்வேட்டனாம்
பாவகங்கொடுநின்றதுபோலுநம்பான்மையே.

திக்குலாம்பொழில்சூழ்தெளிச்சேரியெஞ்செல்வனை
மிக்ககாழியுள்ஞானசம்பந்தன்விளம்பிய
தக்கபாடல்கள்பத்தும்வல்லார்கட்டமுடி
தொக்கவானவர்சூழவிருப்பவர்சொல்லிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு செல்லும்போது பௌத்தர்கள் இருக்கின்ற போதிமங்கை சமீபிக்க அதனை அறிந்த அடியார்கள் எல்லாரும் கடலொலிபோலச் சங்கு தாரைமுதலிய பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களையும் முழக்கி ஆரவாரித்தார்கள். முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் பரசமயகோளரி வந்தார் என்றுஊதின. பௌத்தர்கள் ஒருங்குகூடி, பிள்ளையார் தங்கள் எல்லையில் எழுந்தருளும்போது அடியார்கள் எடுத்த ஆரவாரத்தினாலும் திருச்சின்ன வொலியினாலும் பொறாமை கொண்டு, தங்கள் சமய நூலிலே மகா பாண்டித்தியமுடைய புத்தநந்தி முதலியோருக்குச்சொன்னார்கள்.

அவர்களுடைய சொல்லும் பிள்ளையார் முன் வருகின்ற திருச்சின்னஒலியும், அடியார்களுடைய ஆரவாரமும் காதினுள்ளே புகுந்திய நாராசம்போலப் புகுந்தபோது,புத்தநந்தி மிகக்கோபித்து எழுந்து பௌத்தர்கூட்டம் சூழச்சென்று அடியார்களை அணைந்து நீங்கள் எங்களைத் தருக்கத் தருக்கத்தில் வென்றன்றோ வெற்றிச்சின்னங்கள் ஊதல் வேண்டும் என்று கோபங்கொண்டு விலக்கினான், அப்பொழுது திருத்தொண்டர்கள்மிகக்கோபித்து இந்தக் கொடுஞ்செயலுக்கு இவர்களைக்கொல்லாது பொறுக்கில் இவர்கள் தங்கள் நிலைவிடுப்பார்கள் என்று முத்துச்சிவிகைமேல் வீற்றிருக்கின்ற திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை அடைந்து வணங்கி நிகழ்ந்ததை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள், பிள்ளையார் நாம் வருமிடத்திலே இது நமக்கு அழகிதாய் இருக்கின்றது, புத்தநந்தி மற்றவர்கள் தங்கள் சமய நூற்பொருணிலைமை மறுதவண்ணம் வாதுசெய்யப் புகுமிடத்து அவனுடைய பொய்மமேற்கோளை அறக்கின்றோம் என்று அருளிச்செய்தார் அதற்கு முன்னே தேவாரத்திருமுறை எழுதும் அடியவர்பொறாமல் ஆளுடையபிள்ளையாரது திருவாக்காலே இடியிடித்துவிழ இப்புத்தனுடைய சிரம் விழக்கடவது என்று சொல்லியருளினார். அவ்வாக்கினாலே இடியிடித்துப் புத்தநந்தியுடைய சரீரத்தையும் தலையையும் வேறாகக் கூறுபடுத்த பௌத்தர்கூட்டம் அஞ்சிக் குலைந்தோடிற்று, பௌத்தர்களுடையநிலைமையையும் புத்தநந்தியுடைய சரீரமும் தலையும் அகற்றுவிழும்படி தமிழ்வேதமேலகர்சொல் அம்பினால் அறுத்ததையும் கண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் ஓடிப்போய், பிள்ளையாருக்கு விண்ணப்பம் செய்தார்கள். பிள்ளையார் அங்ஙனம் எதிர்ந்த விலக்கை நீக்கும்முறை அதுவேயாம் நீங்கள் எல்லீரும் ஹர ஹர என்று ஆரவாரியுங்கள் என்று அருளிச்செய்ய அவ்வொலி மிக்கோங்கிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புத்தர்சமண்கழுக்கையர்பொய்கொளாச், சித்தத்தவர்கடெளிந்துதேறின
வித்தகநீறணிவார்வினைப்பகைக், கத்திரமாவனவஞ்செழுத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு அஞ்சி ஓடிய பௌத்தர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியங்கொண்டு மீண்டும் ஒருங்குகூடி இச்செய்கை வஞ்சனையோ அவர்களுடைய சைவசமயத்து உண்மையோ எனமருண்டு நீங்கள் எங்களோடு மந்திரவாதம் இன்றி எதிர்ந்து தருக்கம்பேசவாருமென்று தங்களுக்குள்ளே தலைவராகிய சாரிபுத்தனையே முற்கொண்டு பின்னும் வந்தார்கள். பிள்ளையார் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமிகமகிழ்ந்து விரைந்துசென்று முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி ஒரு சத்திரமண்டபத்தின்மேல் ஏறி சைவர்கள் சூழ வீற்றிருந்து திருமுன்னேநின்ற அடியார் சிலரைநோக்கி தருக்கம்பேச விரும்பிய பௌத்தர்களை இங்கே அழையுங்கள் என்று அஞ்ஞாபித்தருளினார். அவ்வடியார்கள் அவ்வாஞ்ஞையைச் சிரமேற்கொண்டு பௌத்தர் கூட்டத்தை அணைந்து வேதாகமாதி சமஸ்தசாஸ்திரங்களையும் ஓதாதுணர்ந்தவரும், முத்தமிழ்வேந்தரும், பரசமயகோளரியும், எங்கள் பரமாசாரியரும் ஆகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் உங்கள் விருப்பத்தின்படி வாதுசெய்தற்கு உங்களை மகிழ்ச்சியோடு அழைக்கின்றார் வாருங்கள் என்றார்கள். அதுகேட்ட சாரிபுத்தன் பௌத்தர்களோடு வந்து மண்டபத்திலே பிள்ளையாருக்குச் சமீபத்தில்நின்றான். அப்பொழுது திருச்சின்னத்தைத்தடுத்த புத்தநந்தியினுடைய சிரசைப் பொடிபடுத்திய தமிழ்விரகர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து சாரிபுத்தனோடு வாதுசெய்து, பௌத்தசமயத்தை நிராகரணம்பண்ணி அவனைவென்று பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார். பௌத்தர்கள் தோற்று தங்கள் சமயம் பொய்ந்நெறி என்றுகண்டு, பிள்ளையாரை விழுந்து நவஸ்கரித்தார்கள். பிள்ளையார் சைவசமயமே சற்சமயம் என்பதை அவர்களுக்கு ஐயந்திரிபற உணர்த்தியருள அவர்கள் அவருடைய கருணைநோக்கம் பெற்றமையால் அதனை இனிதுணர்ந்து அவரை வணங்கி சைவர்கள் ஆயினார்கள். பிள்ளையார் அவ்விடத்தை நீங்கி திருக்கடவூரிலேசென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டு அங்கே இருந்தார்.

சிலநாளாயினபின் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள பூந்துருத்தியில் இருத்தலைக் கேள்வியுற்று அவரைக் காணவிரும்பி புறப்பட்டுச்சென்று பூந்துருத்திக்குச் சமீபித்தார், அதைத் திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவரை எதிர்கொண்டு வணங்கும்படி சென்று அவர்வரும் எல்லையை அடைந்து திருச்சின்னத்தின் ஓசையைக்கேட்டு அவரைத் தரிசிக்கும்படி சூழ்ந்த சனங்களுடைய நெருக்கத்தினாலே தம்மை ஒருவரும் காணாதபடி உட்புகுந்து அவர் ஏறிவரும் முத்துச்சிவிகையைத் தாங்குகின்றவர்களோடு தாமும் ஒருவராய்த் தாங்கிக்கொண்டு வந்தார். பிள்ளையார் பூந்துருத்திக்கு மிகச்சமீபித்தவுடனே அப்பர் எங்குற்றார் என்று வினவ, அதைக்கேட்ட அப்பமூர்த்தி அடியேன் தேவரீரைத்தாங்கிவரும் பெருவாழ்வைப் பெற்

று இங்குற்றேனென்றார். உடனே பிள்ளையார் சிவிகையினின்றும் இறங்கி மணப்பதைப்போடும் அப்பமூர்த்தியை வணங்க, அப்பமூர்த்தியும் தம்மை அவர் வணங்குதற்கு முன்தாம் அவரைவணங்க அதுகண்ட அடியார்கள் எல்லாரும் வணங்கி ஆனந்தகோஷம் செய்தார்கள் பிள்ளையார் அப்பமூர்த்தியோடும் பூந்துருத்தியிற் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார். பிள்ளையார் தாம்பாண்டி நாட்டிற் சென்று சமணர்களை வாதில்வென்றதையும், பாண்டியனுடைய கூனை நிமிர்த்ததையும், அந்நாடெங்கும் விபூதியைவளர்த்ததையும் மங்கையர்க்கரசியார் குலச்சிறையார் என்கின்ற இருவருடைய பெருமையையும் அப்பமூர்த்திக்குச் சொல்லியருளினார். அப்பமூர்த்தி தாம் தொண்டைநாட்டுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கியதைப் பிள்ளையாருக்குச் சொல்லியருளினார் அப்பமூர்த்திவிடைபெற்றுக்கொண்டு பாண்டிநாட்டுக்குப் புறப்பட பிள்ளையார் நெய்தானம், திருவையாறு, திருப்பழனம்முதலிய தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு சீர்காழியை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடிக்கொண்டு இருந்தார்.

திருக்கழுமலம் திருவியமகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

உற்றுமைசேர்வதுமெய்யினையேயுணர்வதுநின்னருண்மெய்யினையே
கற்றவர்காய்வதுகாமனையேகனல்விழிகாய்வதுகாமனையே
யற்றமறைப்பதுமுன்பணியேயமரர்கள்செய்வதுமுன்பணியே
பெற்றுமுகந்ததுகந்தனையேபிரமபுரத்தையுகந்தனையே.

"உணர்வதுநின்னருள் மெய்யினையே"

(இதன்கருத்து.) நின் அருளாகிய சத்தியத்தையே யானுணர்ந்துகொண்டிருப்பது.

"கற்றவர்காய்வது காமனையே"

(இ-து.) கற்றுணர்ந்தவர்களால்விடப்பட்டது. பசுத்துவம்பொருந்திய க்ஷேத்திரமாகிய தேகாதிபிரபஞ்சமே.

"அற்றமறைப்பது முன்பணியே"

(இ-து.) உனது நிருவாணத்தைமறைப்பது முன் தொங்கலாகிய பாம்புகளே மற்றவை வெளிப்படை.

பருமதின்மதுரைமன்னவையெதிரேபதிகமதெழுதிலையவையெதிரே
வருநதியிடைமிசைவருகரனேவசையொடுமலர்கெடவருகரனே
கருதலின்இசைமுரறருமருளேகழுமலமமர்இறைதருமருளே
மருவியதமிழ்விரகன்மொழியேவல்லவர்தம்மிடர்திடமொழியே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"பதிகமதெழுதிலையவை"

(இ-து.) திருப்பதிகம் எழுதப்பட்ட ஏடுகளவை-வருநதியிடைமிசை-வருகின்ற வைகையாற்றினிடத்திலே, எதிர்வருகரனே-எதிரிட்டுப்போம்படி துணைசெய்த ஸ்ரீஅத்தங்களையுடையவனே, வசையொடும் - சமணருடைய வசைச்சொல்லும், அலர்-பரிபவச்சொல்லும், கெட-கெடும்பொருட்டாக, அருகு-அரனே, சமண்குலத்தைக் கெடுக்கப்பட்டவனே, கருதலில்-கேடபோர்கள் கருத்தை அழிக்கத்தக்க, இசைமூரல் - இசைக்குரியோருமாய், தருமர்உள் - தருமசீலருமாகிய பிராமணர்கள், வாழ்கின்ற - உள் எனற்பாலது - விகாரவகையால்-உள்-எனநின்றது.

"கழுமலமமரிறைதரும் அருளே. மருவியதமிழ்விரகன்"

(இ-து.)திருக்கழுமலத்தி லிராநின்ற தம்பிரானார் பிரசாதித்தருளியதிருவருளை யிடைவிடாமற் பொருந்திய தமிழ்விரகனாகிய யான் - மற்றவை வெளிப்படை.

நெடுநாள்சென்றபின் பிள்ளையார்தொண்டைமண்டலத்துக்கு யாத்திரைசெய்யத் திருவுளங்கொண்டு தோணியப்பரை வணங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு, அடியார்களோடு புறப்பட்டு தம்மோடு உடன்வருதற்குத்துணிந்த தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயரை நோக்கி அப்பரே நீர் இங்கேதானே யாகஞ்செய்து சிவதரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு இரும் என்று சொல்லிச்சென்று சிதம்பரம, தினைநகர், மாணிகுழி, பாதிரிப்புலியூர், வடுகூர், வக்கரை, இரும்பைமாகாளம், திருவதிகை ஆமாத்தூர், கோவலூர், அறையணி, நல்லூர், திருவண்ணாமலை என்னும் ஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு தொண்டைநாடடை அடைந்தார்.

திருமாணிகுழி. - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னியல்பொருப்பரையன்மங்கையொருபங்கர்புனற்குசடைமேல்
வன்னியொடுமத்தமலரைவைத்தவிறல்வித்தகர்மகிழ்ந்துறைவிடங்
கன்னியிளவாளைகுதிகொள்ளவிளவள்ளைபடரள்ளல்வயல்வாய்
மன்னியிளமேதிகழ்படிந்துமனைசேருதவிமாணிகுழியே.

உ நதிவருதண்கெடிலமோடுபுனல்சூழுதவிமாணிகுழிமே
லந்திமதிசூடியவெமானையடிசேருமணிகாழிநகரான
சந்தநிறைதண்டமிழ்தெரிந்துணருஞானசம்பந்தனதுசொன்
முந்தியிசைசெய்துமொழிவார்களுடையார்களெடுவானநிலனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முன்னநின்றமுடக்கால்முயற்கருள்செய்துநீள்
புன்னைநின்றுகமழ்பாதிரிப்புலியூருளான்
றன்னைநின்றுவணங்குந்தனைத்தவமில்லிகள்
பின்னைநின்றபிணியாக்கையைப்பெறுவார்களே.

அந்தணல்லாரகன்காழியுள்ஞானசம்
பந்தனல்லார்பயில்பாதிரிப்புலியூர்தனுட்
சந்தமாலைத்தமிழ்பத்திவைதரித்தார்கள்மே
வந்துதீயவ்வடையாமையால்வினைமாயுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவடுகூர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

கடுகூரெரிமாலையணிவர்சுடர்வேலர், கொடுகூர்மழுவாளொன்றுடையார்விடையூர்வர்
கடுகூர்பசிகாமங்கவலைபிணியிலார், வடுகூர்புனல்சூழ்ந்தவடுகூரடிகளே.

படிநோன்பவையாவர்பழியில்புகழான, கடிநாண்கமழ்சோலைகமழும்வடுகூரைப்
படியானமுந்தைமொழியார்சம்பந்த, னடிஞானம்வல்லாரடிசேர்வார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவக்கரை - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கறையணிமாமிடற்றான்கரிகாடரங்காவுடையான்
பிறையணிகொன்றையினானொருபாகமும்பெண்ணமர்ந்தான்
மறையவன்றன்றலையிற்பலிகொள்பவன்வக்கரையி
லுறைபவனெங்கள்பிரானொளியார்கழலுள்குதுமே.

தண்புனலும்மரவுஞ்சடைமேலுடையான்பிறைதோய்
வணபொழில்சூழ்ந்தழகாரிறைவனுறைவக்கரையைச்
சண்பையர்தந்தலைவன்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்புனைபாடல்வல்லாரவர்தம்வினைபற்றறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇரும்பைமாகாளம் - பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்

மண்டுகங்கைசடையிற்கரந்துமதிசூடிமான்
கொண்டகையாற்புரமூன்றெரித்தகுழகன்னிட
மெண்டிசையும்புகழ்போய்விளங்குமிரும்பைதனுள்
வண்டுகீதமுரல்பொழில்சுலாநின்றமாகாளமே.

எந்தைபெம்மானிடமெழில்கொள்சோலையிரும்பைதனுண்
மந்தமாயபொழில்சூழ்ந்தழகாருமாகாளத்து
லந்தமில்லாவனைப்பாடுவானையணிஞானசம்
பந்தன்சொன்னதமிழ்பாடவல்லாபழிபோகுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅதிகைவீரட்டானம் - பண் - தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

குண்டைக்குறட்பூதங்குழுமவனலேந்திக்
கெண்டைப்பிறழ்தெண்ணீர்க்கெடிலவடபக்கம்
வண்டுமருள்பாடவளர்பொன்விரிகொன்றை
விண்டதொடையலானாடும்வீரட்டானத்தே.

ஞாழல்கமழ்காழிஞானசம்பந்தன்
வேழம்பொருதெண்ணீரதிகைவீரட்டானத்துச்
சூழுங்கழலானைச்சொன்னதமிழ்மாலை
வாழுந்துணையாகநினைவார்வினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஆமாத்தூர் - பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குன்றவார்சிலைநாணராவரிவாளிகூரெரிகாற்றின்மும்மதில்
வென்றவாறெங்ஙனேவிடையேறும்வேதியனே
தென்றலார்மணிமாடமாளிகைசூளிகைக்கெதிர்நீண்டபெண்ணைமே
லன்றில்வந்தணையுமாமாத்தூரம்மானே.

வாடல்வெண்டலைமாலையார்த்துமயங்கிருள்ளெரியேந்திமாநட
மாடன்மேயதென்னென்றுமாத்தூரம்மானைக்
கோடலுங்கமரும்புபைம்பொழிற்கொச்சையாரிறைஞானசம்பந்தன்
பாடல்பத்தும்வல்லார்பரலோகஞ்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம.

திருக்கோவலூர்வீரட்டம் திருவிராகம்-பண்-நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

படைகொள்கூற்றம்வந்துமெய்ப்பாசம்விட்டபோதின்க
ணிடைகொள்வாரெமக்கிலையெழுகபோதுநெஞ்சமே
குடைகொள்வேந்தன்மூதாதைகுழகன்கோவலூர்தனுள்
விடையதேறுங்கொடியினான்வீரட்டானஞ்சேர்துமே.

கழியோடுலவுகானல்சூழ்காழிஞானசம்பந்தன்
பழிகடரச்சொன்னசொற்பாவநாசமாதலா,
வழிவிலீர்கொண்டேத்துமினந்தண்கோவலூர்தனில்
விழிகொள்பூதப்படையினான்வீரட்டானஞ்சேர்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅறையணிநல்லூர் பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பீடினாற்பெரியோர்களும்பேதைமைகெடத்தீதிலார்
வீடினாலுயர்ந்தார்களும்வீடிலாரிளவெண்மதி
சூடினார்மறைபாடினார்சுடலைநீறணிந்தாரழ
லாடினாரறையணிநல்லூரங்கையாற்றொழுவார்களே.

கழியுலாங்கடற்கானல்சூழ்கழுமலமமர்தொல்பதிப்
பழியிலாமறைஞானசம்பந்தனல்லதோர்பண்பினார்
மொழியினாலறையணிநல்லூர்முக்கண்மூர்த்திதன்றாடொழக்
கெழுவினாரவர்தம்மொடுங்கேடில்வாழ்பதிபெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅண்ணாமலை - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமுலையுமையாளொடுமுடனாகியவொருவன்
பெண்ணாகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தனவருவித்திரண்மழலைம்முழவதிரு
மண்ணாமலைதொழுவார்வினைவழுவாவணமறுமே.

வெம்புந்தியகதிரோனொளிவிலகும்விரிசார
லம்புந்திமூவெயிலெய்தவண்ணாமலையதனைக்
காம்புநதுவகுயிலாலுவகுளிர்காழியுள்ஞான
ம்பந்தன்தமிழ்வல்லவரடிபேணுதல்தவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅண்ணாமலை - பண் - தக்கேசி.

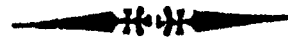
திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார்புகழ்வானோர்கள்
மூவார்புரங்களெரித்தவனன்றுமூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிரவெருவித்தொருவின்னிரையோடு
மாமாம்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணாமலையாரே.

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான்காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லால்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வானோர்வணங்கமன்னிவாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அங்கே திருவோத்தூரிற்சென்று சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார். இருக்குநாளிலே அந்தஸ்தலத்திலே உள்ள சிவனடியார் ஒருவர் வந்து பிள்ளையாரை வணங்கி நின்று பரசமயங்களைப் பற்றிச்சைவஸ்தாபனம்செய்யும் சுவாமி மெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்கு அடியேனாகிய நான் ஆக்கும் பனைகளெல்லாம்மிக உயர்வாகவளர்ந்தும் ஆண்பனைகளாகி காயாவாயின அதுகண்ட சமணர்கள் நீர் ஆக்கும் ஆண்பனைகள் எல்லாவற்றையும் காய்க்கப்பண்ணுதல் கூடுமோ என்று நகைசெய்து இகழ்ந்து சொன்னார்கள். தேவரீர் அருளசெய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். பிள்ளையார் அதுகேட்டு பரிந்தருளி எழுந்துவிரைந்து கோயிலிற் சென்று சுவாமியை வணங்கி திருப்பதிகம்பாடி அப்பதிகத்தின் திருக்கடைக் காப்பிலே "குரும்பை யாண்பனையீன் குலையோத்தூர்" என்று பாடியருளினார்.

திருவோத்தூரண்பனை பெண்பனையானது - பண் : பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

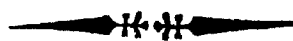
பூத்தேர்ந்தாயனகொண்டுநின்பொன்னடி, யேத்தாதாரில்லையெண்ணுங்கா
லோத்தூர்மேயவொளிமழுவாளங்கை, கூத்தீருமகுணங்களே.

குரும்பையாண்பனையின்குலையோத்தூ, ரரும்புகொன்றையடிகளைப்
பெரும்புகலியுள்ஞானசம்பந்தன்சொல், விரும்புவார்வினை வீடே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதனால் ஆண்பனைகள் எல்லாம் குரும்பைக் குலைகளை யுடையனவாய்ப் பெண்பனைகளாயின அதனைக்கண்டவர்கள் எல்லாரும் ஆச்சரியங்கொண்டார்கள் பிள்ளையார் ஆண்பனைகள் காய்த்துப்பழுக்கும்படி அன்பருக்கு அருள்செய்து சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு அங்கே இருந்தார். சமணர்கள் பரசமய கோளரியாராகிய பிள்ளையாருடைய செய்கையைக் கண்டு அந்நாட்டைவிட்டு ஓடினார்கள் அவர்களிற்சிலர் பரமசிவனே மெய்க்கடவுள் என்று துணிந்து சைவராகி உய்ந்தார்கள். பிள்ளையாருடைய திருவாக்கிலே பிறத்தலால், அப்பனைகள் எல்லாம் தங்கள் காலத்தைக்கழித்து ஒழியாப் பிறவியை ஒழித்து சிவத்தை அடைந்தன. பிள்ளையார்சில நாளாயினபின், அப்பதியை நீங்கி மாகறல், குரங்கணி, முட்டம், கச்சியேகம்பம்,

கச்சிநெறிக்காரைக்காடு, அனேகதங்காவதம், கச்சிமேற்றளி, மாற்பேறு, வலம், இலம்பையங்கோட்டூர், திருவிற்கோலம், திருவூறல் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு பதிகம்பாடி, பழையனூர் திருவாலங்காட்டுச் சமீபத்திலே போனார்.

திருமாகறல் - திருவிராகம் - பண் - சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்.

விங்குவிளைகழனிமிகுகடைசியர்கள்பாடல்விளையாடலரவ
மங்குலொடுநீள்கொடிகண்மாடமலிநீடுபொழின்மாகறலுளான்
கொங்குவிரிகொன்றையொடுகங்கைவளர்திங்களணிசெஞ்சடையினான்
செங்கண்விடையண்ணலடிசேர்பவர்கடீவினைகடீருமுடனே.

கடைகணெடுமாடமிகவோங்குகமழ்வீதிமலிகாழியவர்கோ
னடையும்வகையாலடைவதரனைமுடிகூடுசம்பந்தனுரையான்
மடைகொள்புனலோடுவயல்கூடுபொழின்மாகறலுளானடியையே
யுடையதமிழ்ப்பத்துமுணர்வாரவர்கடொல்வினைகணல்குமுடனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குரங்கணின்முட்டம் - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

விழுநீர்மழுவாட்படை யண்ணல்விளங்குங், கழுநீர்குவளைமலரக்கயல்பாயுங்
கொழுநீர்வயல்சூழ்ந்தகுரங்கணின்முட்டந், தொழுநீர்மையர்தீதுறுதுன்பமிலரே.

கல்லாமதிற்காழியுள்ஞானசம்பந்தன, கொல்லாமழுவேந்திகுரங்கணின்முட்டஞ்
சொல்லாதமிழ்மாலைசெவிக்கினிதாக, வல்லார்களெளிதாம்பிறவாவகைவீடே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையானைமாசிலாப்புன்சடைமல்குவெண்
பிறையானைப்பெண்ணொடாணாகியபெம்மானை
யிறையானையேர்கொள்கச்சித்திருவேகம்பத்
துறைவானையல்லதுள்காதென்னுள்ளமே.

அந்தண்பூங்கச்சியேகம்பனையம்மானைக்
கந்தண்பூங்காழியூரன்கலிக்கோவையாற்
சந்தமேபாடவல்லதமிழ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பம் - திருஇயமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயுமால்விடைமேலொருபாகனேபாவைதன்னுருமேலொருபாகனே
தூயவானவர்வேதத்துவனியேசோதிமாலெரிவேதத்துவனியே
யாயுநன்பொருணுண்பொருளாதியேயாலநீழலரும்பொருளாதியே
காயவன்மதன்பட்டதுகம்பமேகண்ணுதற்பரமற்கிடங்கம்பமே.

„பாயுமால்விடைமேலொருபாகனே" இதன் கருத்து. வானளவுயர்த்தப்பட்ட பெரிய ரிஷபத்தின் மேலேறிச் செலுத்துகைக்கு ஒப்பில்லாத பாகனையுள்ளவனே. "பாவைதன் உருமேல் ஒருபாகனே" இ-து. பரமேசுவரியினுடைய திருமேனியினை-உனது திருவடிவின் ஒருபாதியிலே வைத்தவனே. 'தூயவானவர் வேதத்துவனியே' இ-து நின்மலரானவானவரது - துதியாகிய வேதங்களினுடைய நாதசொரூபமாயிருக்கின்றவனே. "சோதிமால் எரிவு ஏது அத்துவனியே" இ-து, பிரகாசத்தை யுடைத்தாய் மிகுதிப்பட்டு அச்சத்தியினுடையபிரகாசம் எப்படியிருக்கும்-அப்படித்தானவழியாயுள்ளவனே. "ஆயுநன்பொருள் நுண்பொருளாதியே" இ-து. மனபோததா லுணரப்பட்ட அத்தங்களுக்கெல்லாங் கிட்டுதற்கரிதாகிய சூனியமாயுள்ள மூலவத்துவாயிருப்பவனே "ஆலநீழலரும் பொருளாதியே" இ-து கீழ்ச்சொன்ன பொருளை - வடவிருக்ஷத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து ஆத்மபோதத்தால் உணர்தற்கரிய பொருளென வுணர்த்தி யப்பொருளைத் தெருட்சிபட ஆயாநின்றனையே. "காயவன்மதன் பட்டது கம்பமே" இ-து உனது நெற்றிவிழியாலே தகனஞ்செய்ய-யாவராலுஞ் செயித்தற்கரிய காமன்பட்டவாறு அங்கமொடாத நடுக்கமே. "கணணுதற்பரமற் கிடங்கம்பமே" இ-து. இவ்வாறு காமன்வடிவு அழியநுதற்கண்விழித்த கருணையாளனாகிய சிவனுக்கிடமேதென்னில-திருவேகம்பமெனனுந் திருப்பதியேயென்க.

கந்தமாரபொழில்சூழ்தருகம்பமேகாதல்செய்பவர்தீர்த்திடுகம்பமே
புந்திசெய்துவிரும்பிப்புகலியேபூசுரன்றன்விரும்பிப்புகலியே
யந்தமில்பொருளாயினகொண்டுமேயண்ணலினபொருளாயினகொண்டுமே
பந்தனின்னியல்பாடியபத்துமேபாடவல்லவராயினபத்துமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

"கந்தம் ஆர்பொழில் சூழ்தருகம்பமே" இ-து. மணல்பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த திருவேகம்பத்தை. "காதல்செய்பவர் தீர்த்திடுகம்பமே' இ-து. இடைவிடாமற் காதலித்து நினைப்பவரது சன்மநடுக்கத்தையொழிக்கப்பட்டவனே. "புந்திசெய்துவிரும்பிப்புகலியே" இ-து. இத்தன்மை காதலித்தாரது சென்மநடுக்கத்தை யொழிப்பை யென்பதை யானுமுணர்ந்து கனகமாடங்கள் சூழப்பட்ட புகலியெனகின்றபதியினகண் வாழ்கின்ற

இந்த மறையோனாகிய யான் - அத்தன்மை கருணையாளனாகிய தன்னை-யானுங் காதலித்துரைத்த தமிழ்மாலையை. அந்த மில்பொருளாயின கொண்டுமே" இ-து. முடிவில்லாத அத்தங்களில் எனக்குத் தோன்றின மதியாதியைக்கொண்டு "அண்ணநின்பொருளாயின கொண்டுமே" பந்தன்னியல் பாடியபத்துமே" இ-து. கர்த்தாவாகிய நினது சிவானந்தாது அறிவினுள்ளே தோன்றப்பட்ட சிவானந்தம் ஏகமாகிய விசேடத்தையுடைய நின்னை இரண்டறத் தழுவப்பட்ட ஞானசம்பந்தனானவன் இனிய தமிழாகப்பாடிய இம்மாலைபத்துமே. "பாடவல்லவராயினபத்துமே" இ - து. இம்மாலையைக் கொண்டு நின்னைப்பாடுவார்க்கு ஆகுவதென்னில் அழகாகிய பத்திஞானவைராக்கியங்கள் என்க.

திருவேகம்பம் திருவிருக்குக்குறள் - பண் கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவார்கச்சித், திருவேகம்பத், தொருவாவென்ன, மருவாவினையே.
கோச்சைவேந்தன், கச்சிக்கம்ப, மெச்சுஞ்சொல்லே, நச்சும்புகழே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கச்சிநெறிக்காரைக்காடு - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரணவுமுலைமங்கைபங்கினராயங்கையிற்
போரணவுமழுவொன்றங்கேந்திவெண்பொடியணிவார்
காரணவுமணிமாடங்கடைநவின்றகலிக்கச்சி
நீரணவுமலர்ப்பொய்கைநெறிக்காரைக்காட்டாரே.

கண்ணாருங்கலிக்கச்சிநெறிக்காரைக்காட்டுறையும்
பெண்ணாருந்திருமேனிப்பெருமானதடிவாழ்த்தி
தண்ணாரும்பொழிற்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பண்ணாருந்தமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாற்பேறு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஊறியார்தருநஞ்சினையுண்டுமை, நீறுசேர்திருமேனியர்
சேறுசேர்வயற்றென்திருமாற்பேற்றின், மாறிலாமணிகண்டரே.

மன்னிமாலொடுசோமன்பணிசெயு, மன்னுமாற்பேற்றடிகளை
மன்னுகாழியுண்ஞானசம்பந்தன்சொற், பன்னவேவினைபாறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவல்லம் - பண - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எரித்தவன்முப்புரமெரியின்மூழ்கத், தரித்தவன்கங்கையைத்தாழ்சடைமேல்
விரித்தவன்வேதங்கள்வேறுவேறு, தெரித்தவனுறைவிடந்திருவல்லமே.

கற்றவர்திருவல்லங்கண்டுசென்று, நற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
குற்றமில்செந்தமிழ்கூறவல்லார், பற்றுவரீசன்பொற்பாதங்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇலம்பையங்கோட்டூர் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலையினார்பருப்பதந்துருத்திமாற்பேறுமாசிலாச்சீர்மறைக்காடுநெய்த்தானம்
நிலையினானெனதுரைதனதுரையாகநீறணிந்தேறுகந்தேறியநிமலன்
கலையினார்மடப்பிணைதுணையொடுந்துயிலக்கானல்வம்மெடைபுல்கிக்கணமயிலாலு
மிலையினார்பைம்பொழிலிலம்பையங்கோட்டூரிருக்கையாப்பேணியென்னெழில்கொள்
[வதியல்பே.

கந்தனைமலிகனைகடலொலியோதங்கானலங்கழிவளர்கழுமலமென்னு
நந்தியாருறைபதிநான்மறைநாவனற்றமிழ்க்கின்றுணைஞானசம்பந்த[போய்
னெந்தையார்வளநகரிலம்பையங்கோட்டூரிசையொடுங்கூடியபத்தும்வல்லார்
வெந்துயர்கெடுகிடவிண்ணவரொடும்வீடுபெறின்மையின்வீடெளிதாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிற்கோலம் - பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உருவினாருமையொடுமொன்றிநின்றதோர்
திருவினான்வளர்சடைத்திங்கள்கங்கையான்
வெருவிவானவர்தொழவெகுண்டுநோக்கிய
செருவினானுறைவிடந்திருவிற்கோலமே.

கோடல்வெண்பிறையனைக்கூடுசேவிய
சேடனைசெழுமதிற்றிருவிற்கோலத்தை
நாடவல்லஃதமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பாடல்வல்லார்களுக்கில்லைபாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஊறல் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாறிலவுணரரணம்மவைமாயவோர்வெங்கணையாலன்று
நீறெழவெய்தவெங்கணிமலனிடம்வினவிற்
றேறலிரும்பொழிலுந்திகழ்செங்கயல்பாய்வயலுஞ்சூழ்ந்த
ஊறலமர்ந்தபிரானொலியார்கழலுள்குதுமே.

கோடலிரும்புறவிற்கொடிமாடக்கொச்சையர்மன்மெச்ச
வோடுபுனல்சடைமேலணிந்தான்றிருவூறல்
நாடலரும்புகழான்மிகுஞானசம்பந்தனசொன்னநல்ல
பாடல்கள்பத்தும்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அது காரைக்காலம்மையார்திருத்தலையாலே நடந்த திருப்பதி ஆதலால் அதை மிதிக்க அஞ்சி, அதற்குச் சமீபத்திலே உள்ள ஓரூரிலே அன்றிரவு பள்ளிகொண்டார். திருவாலங்காட்டில் வீற்றிருக்குங்கடவுள் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, நம்மைப் பாடுதற்கு மறந்தனையோவென்றுஅருளிச்செய்ய பிள்ளையார் உடனே விழித்து எழுந்து திருவருளைத்தித்து திருப்பதிகம் பாடியருளினார்.

திருப்பழையனூர் - திருவாலங்காடு - பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சவருவாருந்தொழுவிப்பாரும்வழுவிப்போய்
நெஞ்சம்புகுந்தென்னைநினைவிப்பாருமுனைநட்பாய்
வஞ்சப்படுத்தொருத்திவாணாள்கொள்ளும்வகைகேட்
டஞ்சும்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளே.

போழம்பலபேசிப்போதுசாத்தித்திரிவாரும்
வேழம்வருமளவும்வெயிலேதுறந்திரிவாரும்
கேழல்வினைபோகக்கேட்பாருங்கேடிலா
வாழ்வர்பழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளே.

சாந்தங்கமழுமறுகிற்சண்பைஞானசம்பந்த
னேந்தணிபழையனூராலங்காட்டெம்மடிகளை
வேந்தனருளாலேவிரித்தபாடலிவைவல்லார்
சேர்ந்தவிடமெல்லாந்தீர்த்தமாகச்சேர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றநாள் உதயத்திலே திருக்கூட்டம் தம்மை அணைந்தபொழுது இரவிலே நிகழ்ந்ததை அவர்களுக்குச் சொல்லியருளினார். பின்பு பாசூர், வெண்பாக்கம் காரிகரை முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருக்காளத்திமலைக்குச் சமீபித்து அதன்மேல் கண்ணப்பநாயனாருடைய திருத்தொண்டைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு சென்று மலைமேலேறி சந்நிதானத்தை அடைந்து சுவாமியை வணங்கினார்.

திருப்பாசூர் - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிந்தையிடையார்தலையினமிசையார்சொன்சொல்லார்
வந்துமாலைவைகும்போழ்தென் மனத்துள்ளார்
மைந்தாமணாளாவென்னமகிழ்வாரூர்போலும்
பைந்தண் மாதவிசோலைசூழ்ந்தபாசூரே.

ஞானமுணர்வான்காழி ஞானசம்பந்தன்
றேனும்வண்டுமின்னிசைபாடுந்திருப்பாசூர்க்
கானமுறைவார்கழல்சேர்பாடலிவைவல்லா
ரூனமிலராயும்பர்வானத்துறைவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வானவர்கடானவர்கள்வாதைபடவந்ததொருமாகடல்விடந்
தானமுதுசெய்தருள்புரிந்தசிவன்மேவுமலைதன்னைவினவி
னைமினமானினொடுகிள்ளைதினைகொள்ளவொழிலார்கவணினா
னவர்தமாமகளிர்கனகமணியிலகுகாளத்திமலையே.

காடிடமாகநடமாடுசிவன்மேவுகாளத்திமலையை
மாடமொடுமாளிகைகணீடுவளர்கொச்சைவயமன்னுதலைவ
னுடுபலநீடுபுகழ்ஞானசம்பந்தனுரைநல்லதமிழின்
பாடலொடுபாடுமிசைவல்லவர்கணல்லவர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் அவ்வணக்கத்தார்பெற்றபயனைக் காண்பார்போல அன்புருவமாகிய கண்ணப்பநாயனாரைக்கண்டு ஆனந்த அருவிசொரிய விழுந்து நமஸ்கரித்தார் பின்மலையினின்று இரங்கி ஒரு திருமடத்தில் வீற்றிருந்தருளினார் காலந்தோறும் காளத்தியப்பரை வணங்கிக் கொண்டு அங்கே இருக்குநாளிலே வடதிசையிலும் மேற்றிசையிலும் தமிழ்மொழி வழக்கு இன்மையால் உத்தரகைலாசம் திருக்கேதாரம், கோகர்ணம், திருப்பருப்பதம், இந்திரநீலப் பருப்பதம் முதலிய ஸ்தலங்களை அங்கிருந்தே வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி சிலதினங் கழிந்தபின் திருக்காளத்தியை நீங்கி வேற்காடு, வலிதாயம் முதலிய ஸதலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவொற்றியூரை அடைந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

ஸ்ரீகயிலாயம் - பண் - தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடிகொளுருவர்புலியினதளர்புரிநூறிகழ்மார்பிற்
கடிகொள்கொன்றைகலந்தநீற்றர்கறைசேர்கண்டத்த
ரிடியகுரலாலரியுமடங்கறொடங்குமுனைசாரற்
கடியவிடைமேற்கொடியொன்றுடையார்கயிலைமலையாரே.

போரார்கடலிற்புனல்சூழ்காழிப்புகழ்வார்சம்பந்தன்
காரார்மேகங்குடிகொள்சாரற்கயிலைமலையார்மேற்
றேராதுரைத்தசெஞ்சொன்மாலைசெப்புமடியார்மேல்
வாராபிணிகள்வானோருலகில்மருவுமனத்தாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கேதாரம். பண் - செவ்வழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொண்டரஞ்சுகளிறுமடக்கிச்சுரும்பார்மல
ரிண்டைகட்டிவழிபாடுசெய்யுமிடமென்பரால்
வண்டுபாடமயிலாலமான்கன்றுதுள்ளவ்வரி
கெண்டைபாயச்சுனைநீலமொட்டலருங்கேதாரமே.

வாய்ந்தசெந்நெல்விளைகழனிமல்கும்வயற்காழியா
னேய்ந்தநீர்க்கோட்டிமையோருறைகின்றகேதாரத்தை
யாய்ந்துசொன்னவ்வருந்தமிழ்கள்பத்துமிசைவல்லவர்
வேந்தராகியுலகாண்டுவீடுகதிபெறுவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோகரணம். திருவிராகம் - பண் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

என்றுமரியானயலவர்க்கியலிசைப்பொருள்களாகியெனதுள
னன்றுமெளியானொளிசிறந்தபொன்முடிக்கடவுணண்ணுமிடமா
மொன்றியமனத்தடியார்கூடியிமையோர்பரவுநீடரவமார்
குன்றுகணெருங்கிவிரிதண்டலைமிடைந்துவளர்கோகரணமே.

கோடலரவீனுமவிரிசாரன்முனெருங்கிவளர்கோகரணமே
யீடமினிதாகவுறைவானடிகள்பேணியணிகாழிநகரா
னாடியதமிழ்க்கிளவியின்னிசைசெய்ஞானசம்பந்தன்மொழிகள்
பாடவலபத்தரவரெத்திசையுமாள்வர்பரலோகமெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஇந்திரநீலப்பருப்பதம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலவுபாரிடம்போற்றவீற்றிருங், திலகுமான்மழுவேந்துமங்கையர்
நிலவுமிந்திரநீலபர்ப்பதத், துலவினானடியுள்கநல்குமே.

கந்தமார்பொழில்சூழ்ந்தகாழியா, னிந்திரன்றொழுநீலபர்ப்பதத
தந்தமில்லியையேத்துஞானசம், பந்தன்பாடல்கொண்டோதிவாழ்மினே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருப்பதம் - பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடுமணியுமிழ்நாகஞ்சூழ்தரவரைக்கசைத்தா
னிடுமணியெழிலானையேறலனெருதேறி
விடமணிமிடறுடையான்மேவியநெடுங்கோட்டுப்
படுமணிவிடுசுடரார்பருப்பதம்பரவுதுமே.

வெண்செநெல்விளைகழனிவிழவொலிகழுமலத்தான்
பண்செலப்பலபாட்டிசைமுரல்பருப்பதத்தை
நண்சொலிற்பரவுஞானசம்பந்தனல்ல
வொண்சொலினிவைவல்லாருருவெணத்தவமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவனேகதங்காபதம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீடல்மேவுநிமிர்புன்சடைமேலோர்நிலாமுளை
சூடல்மேவுமறையின்முறையாலோர்சுலாவழ
லாடன்மேவுமவர்மேயவனேகதங்காபதம்
பாடல்மேவுமனத்தார்வினைபற்றறுப்பார்களே.

தொல்லையூழிப்பெயர்தோன்றியதோணிபுரத்துறை
நல்லகேள்வித்தமிழ்ஞானசம்பந்தனல்லார்கண்மு
னல்லல்தீரவுரைசெய்தவனேகதங்காபதஞ்
சொல்லநல்லவடையும்மடையாசுடுதுன்பமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்காளத்தி - பண் - கொல்லி,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சந்தமராகிலொடுசாதிதேக்கம்மர, முந்துமாமுகலியின்கரையினிலுமையொடு
மந்தமார்பொழில்வளர்மல்குகாளத்தி, யெந்தையாரிணையடியென்மனத்துள்ளவே.

அட்டமாசித்திகளணைதருகாளத்தி, வட்டவார்சடையனை வயலணிகாழியான்
சிட்டன்மறைவலஞானசம்பந்தன்சொ, லிட்டமாப்பாடுவோர்க்கில்லையாம்பாவமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேற்காடு - பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒள்ளிதுள்ளக்கதிக்காமிவனொளி, வெள்ளியானுறைவேற்கா
டுள்ளியாருயர்ந்தாரிவ்வுலகினிற், றெள்ளியாரவர்தேவரே.

விண்டமாம்பொழில்சூழ்திருவேற்காடு, கண்டநம்பன்கழல்பேணிச்
சண்பைஞானசம்பந்தன்செந்தமிழ், கொண்டுபாடக்குணமாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவலிதாயம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தரோடுபலரும்பொலியம்மலரங்கைப்புனல்தூவி
யொத்தசொல்லியுலகத்தவர்தாந்தொழுதேத்தவுயர்சென்னி
மத்தம்வைத்தபெருமானபிரியாதுறைகின்றவலிதாயஞ்
சித்தம்வைத்தவடியாரவர்மேலடையாமற்றிடர்நோயே.

வண்டுவைகும்மணமலகியசோலைவளரும்வலிதாயத்
தண்டவாணனடியுள்குதலாலருமாலைத்தமிழாகக்
கண்டல்வைகுகடற்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்பத்துங
கொண்டுவைகியிசைபாடவல்லார்குளிர்வானத்துயர்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர் - பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

விடையவன்விண்ணுமண்ணுந்தொழநின்றவன்வெண்மழுவாட்
படையவன்பாய்புலித்தோலுடைகோவணம்பல்கரந்தைச்
சடையவன்சாமவேதனெச்சிதங்கியசங்கவெண்டோ
டுடையவனூனமிலலியுறையும்மிடமொற்றியூரே.

ஒண்பிறைமல்குசென்னியிறைவனுறையொற்றியூரைச்
சண்பையாதந்தலைவன்றமிண்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
பண்புனைபாடல்பத்தும்பாவிப்பணிந்தேத்தவல்லா
விண்புனைமேலுலகம்விருப்பெய்துவர்வீடெளிதே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அதன்பின்பு திருமயிலாப்பூரிலே வைசியர் குலத்திலே சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்தவரும், பரசமயங்களைப் பாற்றல்வேண்டும் என்னும் சிந்தையுள்ளவரும், பெருஞ்செல்வரும் ஆகிய சிவநேசர் என்பவர் ஒருவர் உளர். அவர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் ஞானப்பால் உண்டமையையும், உலகம் உய்யும்பொருட்டுச் செய்த திருப்பதிகங்களிலே அற்புதத்தையும் பௌத்தத்தையும் பிறசமயங்களையும் வென்ற பாவம் சொல்லக் கேள்வியுற்று மனமிகமகிழ்ந்து அவர் திருவடிகளிலே மெய்யன்புடையராகி, அகோராத்திரம் அவர் திருவடிகளை நினைத்து அவர் புகழைப் பேசல் கேட்டல் ஆகிய தொழிலினராயினார். அவர் மகா சுவாமிபத்தியும் திரவியமும் உடையாராயினும் பிள்ளைப்பேறு இல்லாமையால் தவமுயன்று, சிவபூசை அடியார் பூசைகள்செய்து பெண் பிள்ளையைப் பெற்றுப் பூம்பாவை என்று பெயரிட்டார். அந்தப் பெண் செந்தாமரை ஆசனியாகிய இலக்குமியோ என்னும்படி பேரழகுடையளாதலால், அவளுக்குப் பூம்பாவை என்று பெயரிட்டு வளர்த்தார். அவளுக்குப் பெதும்பைப் பருவம் வந்தபோது அவளைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுப்பேன் என்று அவள் விவாகஞ் செய்யாதிருந்தார். அக்காலத்திலே திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் பாண்டிநாட்டுக்கு எழுந்தருளிச் செய்த அற்புதங்கள் எல்லாவற்றையும் அடியவர்கள் வந்து சிவநேசருக்குச் சொன்னார்கள். சிவநேசர் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவர்கள் எல்லாருக்கும் அளவிறந்த திரவியங்களைக் கொடுத்து, பிள்ளையார் இருக்குந்திக்கு நோக்கி நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் சமஸ்தரும் கேட்க, அடியேன் என்னுடைய புத்திரியாகிய பூம்பாவையையும் திரவியங்களையும் என்னையும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன் என்றுசொல்லி அத்தியந்த ஆனந்தம் அடைந்தார். ஒருநாள் பூம்பாவை சேடியரோடு கன்னிமாடத்தருகே உள்ள பூஞ்சோலையிலே சென்று பூக்கொய்யும்பொழுது ஒரு பாம்பு மாதவிப்பந்தரிலே மறைந்திருந்து அவளுடைய விரலிலே காளி காளாத்திரி யமன் யமதூதி என்னும் நாலு தந்தங்களும் அழுந்தும்படி கடித்தது, நச்சுப் பையை உகுத்து மேலே படத்தைவிரித்து நின்றுபடி அடங்கிற்று. பூம்பாவை மயங்கிவிழ சேடியர்கள் அச்சுற்று அவளைத்தாங்கி கன்னிமாடத்துள்ளே கொண்டுபோனார்கள். சிவநேசர் சுற்றத்தாரோடு மனங்கலங்கி அழுதார். விஷவைத்தியர்கள் அனேகர் தனித்தனியே மந்திரமான பாவங்கள் செய்தும் எண்ணிறந்த ஔஷதங்களைப் பிரயோகித்தும் விஷம் நீங்காமல் எழுவேகமும் முறையேபொங்கித் தலைக்கொண்டது. ஆவி தங்குதற்கு உரிய குறிகள் இல்லாமையால் விஷவைத்தியர்கள் கைவிட, சுற்றத்தார்கள் அவள்மேல்விழுந்து அலறிஅழுதார்கள். சிவநேசர் ஒருவாறுதெளிந்து இந்த விஷத்தைநீக்கினவர்களுக்கு என்னுடைய அளவிறந்த திரவியங்களைக் கொடுப்பேன் என்றுபறை அறைவித்

தார் மூன்றுநாள் அளவும் அரசரிடத்துள்ளோர் முதலாகிய மந்திரவாதிகள் சமஸ்தரும் வந்துதங்கள் செய்கையினாலே தீராமையால் திரும்பிவிட்டார்கள் சிவநேசர் அதுகண்டு மயங்கி பின்பு இவளைப்பிள்ளையாருக்கு என்று சொல்லியதனால் நான் துன்புறவேண்டுவது இல்லை என்று துன்பம்நீங்கி பிள்ளையார் வருமளவும் இவ்வுடலைத் தகனஞ்செய்து எலும்பையும் சாம்பலையும் சேமித்துவைப்பேன் என்று துணிந்து அப்படியே தகனஞ்செய்து எலும்பையும் சாம்பலையும் ஓர் குடத்தில் இட்டு கன்னிமாடத்திலே வஸ்திரஞ்சாத்தி ஆபரணங்கள் அணிந்து பஞ்சணைமேலே வைத்தார். தினந்தோறும் தவறாமல் மஞ்சனம் மாலை சந்தனம் அன்னம் விளக்கு முதலியவைகளை அமைத்தார் அதனை அறிந்த யாவரும் வியப்புற்றார்கள்.

இப்படி நிகழும் நாளிலே பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு திருவொற்றியூரில் வந்து சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு இருக்கின்றார் என்று அவ்வூரவர்கள் பலர்வந்து சிவநேசருக்குச் சொன்னார்கள் அவர் அவர்களெல்லாருக்கும் வஸ்திரங்களையும் பொன்களையும் கொடுத்து, பெருங்களிப்புடையராகி திருவொற்றியூர் வரைக்கும் நடைப்பந்தல் இட்டு வஸ்திரங்களால் விதானித்து கமுகுகளும் வாழைகளும் நாட்டி தோரணங்கள் நிறைத்து கொடிகள்கட்டி மாலைகள் தூக்கி அலங்கரிப்பித்தார். பின்பு திருவொற்றியூரிற் சென்று திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் என்று எழுந்து அம்மயிலாப்பூரில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களும் உடன்செல்லச் சென்று, திருவொற்றியூருக்குச் சமீபித்தார். அப்பொழுது பிள்ளையாரும் திருவொற்றியூரை அகன்று மயிலாப்பூரைநோக்கி அடியார்கூட்டத்தோடு எழுந்தருளிவந்தார். சிவநேசரும் சிவனடியார்களும் அடியார் திருக்கூட்டத்தைத் தூரத்திலேகண்டு சிவகுமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் எழுந்தருளிவருகின்றார் என்று அளவில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டு விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். பிள்ளையார் அவர்களை எதிர்தொழுது சிவநேசருடைய செய்கையை அடியார்கள் சொல்லக்கேட்டு மயிலாப்பூரை அடைந்தார் சிவநேசரிடத்து நிகழ்ந்ததைத் திருவுளத்தடைத்து, அவருடைய கருத்தை முற்றுவித்தற்கும் சமணரும் பௌத்தரும் ஆகிய புறச்சமயிகளுடைய இழிப்புரைகளை ஒழித்தற்கும் திருவுளங்கொண்டு கபாலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து பரமசிவனை நமஸ்கரித்து, ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு கோயிலுக்குப் புறத்திலே வந்து சிவநேசரை நோக்கி உம்முடைய மகளினது எலும்பை நிறைத்தகுடத்தைக் கோயிற்புறமதிற்றிருவாயிலே கொண்டுவாரும் என்று அருளிச்செய்தார். சிவநேசர் பெருங்களிப்புடையராகி விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து தம்முடைய வீட்டை அடைந்து கன்னிமாடத்திலே புகுந்து வெந்தசாம்பரும் எலும்பும் நிறைத்தகுடத்தை எடுத்து மூடுகின்ற இரத்தினச்சிவிகையினுள்ளே

த்து சேடியர்கள் சூழ்ந்து செல்லும்படி எடுப்பித்துக் கொண்டுவந்து கோபுரத்துக்கு எதிரே சிவிகையை நீக்கி அக்குடத்தை எடுத்து சுவாமிக்கு அபிமுகத்திலே வைத்து நமஸ்காரம் பண்ணினார். மயிலாப்பூரில் இருக்கின்றவர்களும் மற்றை ஊர்களில் உள்ளவர்களும் சமணர்முதலாகிய புறச்சமயிகளும் பார்க்கும் பொருட்டுப் பக்கத்திலேவந்து சூழ்ந்தார்கள் தேவர்கள் முதலியோர் ஆகாயத்திலேவந்து நெருங்கினார்கள் பசுகரணமின்றிச் சிவகரணமுடைய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் சர்வான்மாக்களுக்கும் உறுதி பயப்பித்தற் பொருட்டு அடியார் திருக்கூட்டம் பக்கத்திலே தம்மைச் சூழ்ந்துவரும்படி கோபுரவாயிலின் நேரேவந்து பூம்பாவையினது அத்தியிருக்கின்ற மட்குடத்தைக் கண்டு சுத்தசாட்குண்ணிய சொரூபியாகிய பரமசிவனுடைய திருவருளின் பெருமையைச் சிந்தித்து இப்பூமியிலே இறந்தவர்களுடைய எலும்பைப் பின்னும் நன்னெறிப்படுத்த அந்நன்மை அவ்வெலும்போடு தொடர்ச்சியாகும் என்று அருணோக்கினாலே பூம்பாவாய் என்று விளித்து பூமியிலே மானுடப்பிறப்பு எடுத்தவர்கள் பெறும் பயன் அன்புடனே பரமசிவனுடைய அடியார்களை அமுதுசெய்வித்தலும் சைவாகமவிதிப்படி செய்யப்படுகின்ற அவருடைய திருவிழாவைத் தரிசித்து ஆனந்தம் அடைதலுமே என்பது சத்தியமாயில் நீ உலகர் முன்வருவாய் என்று "மட்டிட்டபுன்னை" என்னும் திருப்பதிகத்தை எடுத்தருளினார்.

திருமயிலாப்பூர்-பூம்பாவைத்திருப்பதிகம் -பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

கானமர் சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான
தேனமர் பூம்பாவைப் பாட்டாகச் செந்தமிழான்
ஞானசம்பந்தனலம் புகழ்ந்த பத்தும் வல்லார்
வானசம்பந்தத் தவரோடும் வாழ்வாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

அதிலே அருளிச்செய்யப்பட்ட "போதியோ" என்னும் திருவாக்காகிய அமிர்தம் அவயவங்கத்திலே பொருந்த அது குடத்தினுள்ளே சரீரமாய்ப் பரிணமித்தது. பூம்பாவை முதற்பாட்டிலே வடிவுபெற்று வேறெட்டுப் பாட்டிலே பன்னிரண்டு வயசடைந்து குடத்தினுள் அடங்கியிருந்தனள். பின்பு பிள்ளையார் சமணர்களும் பௌத்தர்களும் இச்செய்கையை ஏற்றதன்று என்று எடுத்துச்சொல்வார்கள் என்னுங்கருத்தினால் பத்தாந்திருப்பா

ட்டை அருளிச்செய்தார். அப்பொழுது பூம்பாவை தன்கை வெளியேதோன்ற குடம் உடைந்து எழுந்தாள். அங்ஙனம் எழுந்துநின்ற பூம்பாவையைக் கண்டவர்கள் எல்லாரும் அற்புதம் எய்தினார்கள் சிவனடியார்கள் எல்லாரும் ஹர ஹர என்று சொல்லும் ஓசைமிக்கோங்கிற்று தேவர்களும் முனிவர்களும் திருவருட்சிறப்பைநோக்கி புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பூமியில் உள்ளவர்கள் இது எங்கள் பரமசிவனுடைய பெருங்கருணையே என்று கைகளைச் சிரசின்மேல் எடுத்துக்குவிய [illegible] விழுந்தார்கள் அவ்வற்புதத்தைக் கண்ட சமணர் முதலிய புறசமயிகள் எல்லாரும் ஏங்கித்தள்ளாடி விழுந்தார்கள். [illegible] வயதுள்ள பிரமதேவர் தமமாலே படைக்கப்பட்ட [illegible] அவளிடத்து அழகின் வெள்ளத்தை நான்கு முகத்தினாலும் [illegible] திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் [illegible] தரியதையுடைய மதமமாலே படைக்கப்பட்ட பூம்பாவையினிடத்தில் பரமசிவனது பெருங்கருணை வெள்ளத்தை [illegible] கண்டார். பூம்பாவையைக் கண்ட தந்தையாராகிய சிவநேசர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பூம்பாவையும் பரமசிவனை வணங்கி பின்பு பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்றாள். பிள்ளையார் சிவநேசரை நோக்கி [illegible] ய புத்திரியை விட்டு [illegible] என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் சிவநேசர் பிள்ளையார் [illegible] கேட்டு சுவாமி [illegible] புண்ணியசெய் [illegible] அவரை நோக்கி நீர் [illegible] உடம்பை [illegible] விளங்குமெய் நடுவே [illegible] தருளினார். அதுகேட்ட [illegible] பிள்ளையாருடைய திருவடிகளில் [illegible] தணியும் [illegible] பொழிந்தருளினார். [illegible] நீங்கினார்கள். பிள்ளையார் [illegible] எழுந்தருளினார். சிவநேசர் பூம்பாவையை மெய்யொருவருக்கும் [illegible] தொண்டுசெய்பவள் என்று கன்னிமாடத்தில் வைத்தார் அவள் சிவத்தை அடைந்தனள். கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளிய பிள்ளையார் சுவாமியை வணங்கி திருவுளத் தரித்து திருப்பதிகம்பாடியபின்னர் புறம்போந்து வீற்றிருந்தருளினார்.

சிலநாளாயினபின் பிள்ளையார் திருமயிலாப்பூரை அகன்று அங்குள்ள திருத்தொண்டர்கள் விடைகொள்ள சிவநேசருக்கு வருத்தம் நீங்கும்படி மதுரமொழி அருளி விடைகொடுத்துச்சென்று வான்மியூர், இடைச்

சுரம், திருக்கழுக்குன்று, அச்சிறுபாக்கம், அரசிலி, புறவார், பனங்காட்டூர் முதலாகிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சிதம்பரத்தை அடைந்து காலந்தோறும் சபாநாயகரைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார்.

திருவான்மியூர் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கரையுலாங்கடலிற்பொலிசங்கம்வெள்ளிப்பிவன்
றிரையுலாங்கழிமீனுகளுந்துந்திருவான்மியூ
ருரையுலாம்பொருளாயுலகாளுடையீர்சொலீர்
வரையுலாமடமாதுடனாகியமாண்பதே.

மாதொர்கூறுடைநற்றவனைத்திருவான்மியூ
ரீசனையெம்பெருமானருள்செய்யவினவ்வுரை
போதியன்றெழுகாழியுள்ஞானசம்பந்தன்சொன்ன
நீதியாரிசைவார்நெடுவானுலகாள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிடைச்சுரம் - பண் - குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

வரிவளரவிரொளியரவரைதாழவார்சடைமுடிமிசைவளர்மதிசூடிக்
கரிவளர்தருகழல்காலவலனேந்திக்கனலெரியாடுவர்காடரங்காக
விரிவளர்தருபொழிலிளமயிலாலவெண்ணிறத்தருவிகடிண்ணெனவீழு
மெரிவளரினமணிபுனமணிசாரலிடைச்சுரமேவியவிவர்வணமென்னே.

மடைச்சுரமறிவனவாளையுங்கயலுமருவியவயறனில்வருபுனற்காழிச்
சடைச்சுரத்துறைவதோர்பிறையுடையண்ணல்சரிதைகள்பரவிநின்றுருகுசம்பந்தன்
புடைச்சுரத்தருவரைப்பூக்கமழ்சாரற்புணர்மடநடையவர்புடையிடையார்ந்த
விடைச்சுரமேத்தியவிசையொடுபாடலிவைசொலவல்லவர்பிணியிலர்தாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கழுக்குன்றம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்,

தோடுடையானொருகாதிற்றூயகுழைதாழ
வேடுடையான்றலைகலனாகவிரந்துண்ணு
நாடுடையானள்ளிருளேமநடமாடுங்
காடுடையான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றே.

கண்ணுதலான்காதல்செய்கோயில்கழுக்குன்றை
நண்ணியசீர்ஞானசம்பந்தன்றமிழ்மாலை
பண்ணியல்பாடியபத்துமிவைவல்லார்
புண்ணியராய்விண்ணவரோடும்புகுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅச்சிறுபாக்கம் - பண் - குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்றிரண்டன்ன புரிசடைபுரளப் பொருகடற்பவளமொடழனிறம்புரையக், குன்றிரண்டன்ன தோளுடையகலங்குலாய வெண்ணூலொடு கொழும்பொடியணிவார், மின்றிரண்டன்ன நுண்ணிடையரிவை மெல்லியலாளையோர்பாகமாப்பேணி, யன்றிரண்டுருவமாயவெம்மடிக ளச்சிறுபாக்கம தாட்சிகொண்டாரே.

மைச்செறிகுவளைதவளை வாய்நிறையமதுமலர்ப்பொய்கையிற்புது மலர்கிழியப், பச்சிறவெறிவயல்வெறிகமழ்காழிப்பதியவாதிபதி கவுணியர் பெருமான், கைச்சிறுமறியவன்கழலலாற்பேணாக் கருத்துடை ஞானசம்பந்தன்றமிழ்கொண், டச்சிறுபாக்கத்தடிகளையேத்துமன்புடையடியவ ரருவினையிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஅரைசிலி - பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடல்வண்டறைபான்மதிபாய்புனற்கங்கை
கோடல்கூவிளமாலைமத்தமுஞ்செஞ்சடைக்குலாவி
வாடல்வெண்டலைமாலைமருவிடவல்லியுந்தோண்மே
லாடன்மாசுணமசைத்தவடிகளுக்கிடமரைசிலியே.

அலர்கிளர்வயல்சூழ்ந்தவரசிலியடிகளைக்காழி
நல்லஞானசம்பந்தனற்றமிழ்பத்திவைநாளுஞ்
சொல்லவல்லவர்தம்மைச்சூழ்ந்தமரர்தொழுதேத்த
வல்லவானுலகெய்திவைகலுமகிழ்ந்திருப்பாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவபாதவிருதயரும் சீர்காழியில் உள்ள மற்றப்பிராமணர்களும் அடியார்களும் பிள்ளையார் சிதம்பரத்தில்வந்து இருக்கின்றார். என்று கேள்வியுற்று வந்துசேர்ந்தார்கள். பிள்ளையார் அவர்களோடு சபாநாயகரை வணங்கி அருள்பெற்று சிதம்பரத்தை அகன்று சீர்காழியை அடைந்து காலந்தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிக்கொண்டு இருந்தார். இருக்கும் நாளிலே முருகநாயனார் திருநீலநக்கநாயனார் முதலாகிய திருத்தொண்டர்கள் சுற்றத்தார்களோடு சீர்காழியில் வந்து பிள்ளையாரைச் சேவித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

திருவேணுபுரம் - பண் - நட்டபாடை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வண்டார்குழலரிவையொடுபிரியாவகைபாகம்
பெண்டான்மிகவானபிறைச்சென்னிப்பெருமானூர்
தண்டாமரைமலராளுறைதவளநெடுமாடம்
விண்டாங்குவபோலும்மிகுவேணுபுரமதுவே.

வேதத்தொலியானமிகுவேணுபுரந்தன்னைப்
பாதத்தினின்மனம்வைத்தெழுபந்தனுரைபாடல்
ஏதத்தினையில்லாவிவைபத்துமிசைவல்லார்
கேதத்தினையிலலார்சிவகெதியைப்பெறுவாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசிகாழி - திருவிராகம் - பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நம்பொருணமக்களென்றுநச்சியிச்சைசெய்துநீ
ரம்பரவடைந்துசாலவல்லலுய்ப்பதன்முன
மும்பர்நாதனுத்தமனொளிமிகுத்தசெஞ்சடை
நம்பன்மேவுநன்னகர்நலங்கொள்காழிசேர்மினே.

நக்கனார்தலையறிந்தசங்கரன்றனக்கமை
யக்கினோடரவசைத்தவந்திவண்ணர்காழியை
யொக்கஞானசம்பந்தனுரைத்தபாடல்வல்லவர்
மிக்கவின்பமெய்திவீற்றிருந்துவாழ்தன்மெய்ம்மையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின்பு சிவபாதவிருதயரும் அவர்பந்துக்களும் ஒருங்குகூடி திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருமணஞ் செய்தருளுதற்கு இதுவே பருவம் என்றெண்ணி பிள்ளையாரை அணுகி சுவாமி தேவரீர் வைதிகச்சடங்கைப் பிறருக்குக் காட்டும்பொருட்டு ஓர்கன்னியை விவாகம் செய்தருளல் வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள். பிள்ளையார் அதுகூடாது என்று மறுத்தருள பிராமணர்கள் பின்னும் கைதொழுது தேவரீர் இப்பூமியின்கண்ணே வேதநெறியை ஸதாபிக்கப் புகுந்தீர் ஆதலால் அவ்வேதவிதிப்படி திருமணஞ் செய்தருளுதற்குத் திருவுளஞ் செய்தல்வேண்டுமென்றார்கள் பிள்ளையார் வேதநெறி நிலைப்படும்பொருட்டு அதற்குடன்பட்டருளினார். அதுகண்ட தந்தையாரும் மற்றப்பிராமணர்களும் இது பரமசிவனுடைய திருவருள் என்று உருகி மனமகிழ்ந்து திருநல்லூரில் இருக்கின்ற பிராமணருள் நம்பாண்டார்நம்பி என்பவருடைய புத்திரியே திருஞானசம்

பந்தபிள்ளையாருக்கு மனைவியாதற்குயோக்கியதை உடையவள் என்று எண்ணினார்கள். தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் பிராமணர்களோடும் திருத்தொண்டர்களோடும் விவாகம் பேசுதற்குத் திருநல்லூரைச் சமீபித்து அங்குநின்று சுற்றத்தாரோடு வந்துதம்மையெதிர்கொண்டு வணங்கிய நம்பாண்டார் நம்பியோடு அவர் வீட்டை அடைந்தார்.

நம்பாண்டாரநம்பி சிவபாதவிருதயரையும் மற்றையோரையும் சற்காரஞ்செய்து நீங்கள் இங்கே எழுந்தருளிவந்தது என் என்று வினவ அவர்கள் நம்பாண்டார் நம்பியை நோக்கி நாங்கள் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையாருக்கு உம்முடைய புத்திரியை விவாகம் பேசவந்தோம் என்று சொல்ல நம்பாண்டார் நம்பி பெருங்களிப்புடையராகி சிவபாதவிருதயரை நோக்கி சுவாமீ தேவரீருடைய பெருந்தவத்தினால் திருவவதாரஞ்செய்த நம் உலகமாதாவாகிய உமாதேவியுடைய திருமுலைப்பாலை உண்டவரும் ஆகிய திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு அடியேன் யானும் என்குலமும் உய்யும் பொருட்டு என்குலக்கொழுந்தை விவாகஞ்செய்து கொடுத்தற்கு என்னதவஞ் செய்தேனோ என்றார். தந்தையார் மறையவர்களோடு மகிழ்ச்சியுடன் சீர்காழிக்கும் மீண்டுசென்று பிள்ளையாருக்கு அதனைத் தெரிவித்து சோதிடர்களைக் கொண்டு விவாகத்திற்குச் சுபதினமும் சுபமுகூர்த்தமும் நியமிப்பித்து எங்கும் விவாகபத்திரிகை பெருஞ் சிறப்பினோடு அனுப்பி விவாகத்துக்கு வேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார். நம்பாண்டார் நம்பியும் விவாகத்துக்கு வேண்டும் முயற்சிகளைச் செய்வித்தார். பிள்ளையார் விவாகதினத்துக்கு முதற்றினத்திலே சமாவர்த்தனம் பண்ணி ரக்ஷாபந்தனஞ் செய்து மற்றநாள் காலையில் நித்தியகர்மங்களைச் செய்து திருத்தோணியப்பரை வணங்கிக் கொண்டு முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறித் திருக்கல்யாணந் தரிசிக்கவந்த சமஸ்தரும் சூழ மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க குடைகள் சாமரங்கள் ஆலவட்டங்கள் முதலியன நெருங்க முத்துக்குடை நிழற்ற மகா அலங்காரத்தோடுசென்று திருநல்லூரைச் சமீபித்து அங்கிருந்துவந்து அநேகர் எதிர்கொள்ளப்போய் அங்குள்ள திருப்பெருமணம் என்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு பிராமணர்களுடைய வேண்டுகோளின்படி கோயிலுக்குப்புறத்தில் இருக்கின்ற ஒருமடத்திலே புகுந்தருளினார். பிராமணர்கள் பிள்ளையாரைப் பத்துத்துவரையும் ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டும் விரை ஐந்தும் ஆகிய இருவகை வாசனைத் திரவியங்களையும் வெவ்வேறு சேர்த்து அரைத்துத் திருமேனியிலே பூசி திருமஞ்சன நீர் ஆட்டி விலைமதிப்பில்லாத வஸ்திராபரணங்களாலே கோலஞ்செய்தார்கள். பின்பு பிள்ளையார் பரமசிவனது திருக்கண்ணினின்றும் உதிக்கும் திருவருட்குறியாகிய உருத்திராக்ஷமாலையைச் சர்வலோகத்தாரும் துதிக்கும்படி வணங்கி தாமே எடுத்துத் தரித்து பசுமலநீக்கத்துச் சிவத்துவக் குறியாகி அழகுக்கு அணியாய் விளங்குகின்ற திருவெண்ணீற்றைத் திருவைக்

தெழுந்தோதிச் சாத்திக்கொண்டு மிக அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதியிலே எழுந்தருளிவந்து பரமசிவனை வணங்கி முத்துச்சிவிகைமேல் ஏறியருளினார். அப்பொழுது பலவகைப்பட்ட வாத்தியங்களும் ஒலித்தன. ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் கற்பகப்பூமாரிபெய்தார்கள். பிராமணர்கள் வேதகோஷஞ் செய்தார்கள். பிள்ளையார் முத்துக்குடை நிழற்ற, முத்துச்சின்னங்கள் எல்லாம் தம்முடைய எண்ணில்லாத் திருநாமங்களை எடுத்து ஊத எழுந்தருளி வந்தார். நம்பாண்டாருக்குமுன் வந்தவுடனே முத்துச்சிவிகையினின்றும் இறங்கி பூக்களும் பொற்சுண்ணமும் பரந்த பாவாடைமேல் நடந்து திருக்கல்யாண மண்டபத்துட் சென்று இரத்தினாசனத்தின் மேல் வீற்றிருந்தருளினார். அப்பொழுது நம்பாண்டார்நம்பி தம்முடைய மனைவியார் பசுப்பாலும் சுத்தஜலமும் எந்திப்பின் வரவந்து பிள்ளையாரைப் பரமசிவனாகப்பாவித்து தம்முடைய மனைவியார் கரநீரை வார்க்க அவருடைய ஸ்ரீபாதங்களை விளக்கி அங்ஙனஞ்செய்த தீர்த்தத்தைத் தம்முடைய சிரசின்மேலே புரோக்ஷித்து உள்ளம் பூரித்து சுற்றத்தார்கள் மேலும் தெளித்தார். பிள்ளையாருடைய திருக்கரத்திலே ஜலத்தை வார்த்து தம்முடைய கோத்திரத்தைச்சொல்லி, என்னுடைய புத்திரியைத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குக் கொடுத்தேன் என்றார். விவாக முகூர்த்தம்வர மணமகளைக் கொண்டுவந்து பிள்ளையாருக்கு வலப்பக்கத்தில் இருத்தினார்கள். திருநீலநக்க நாயனார் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருமுன்பே பரமசிவனைத் தியானித்துக்கொண்டு வேதவிதிப்படி சடங்குசெய்ய வேதங்கள் ஒலிக்க திருஞான சம்பந்தபிள்ளையார் திருமங்கலியத்தைச் சாத்தி பாணிக்கிரகணமும் பண்ணி பொரியை அக்கினியில் இட்டு பரமசிவனைத் துதித்து அக்கினியை வலஞ்செய்ய வேண்டி அக்கினியாவார் பரமசிவனே என்று திருவுளங்கொண்டு திருப்பெருமணம் என்னும் சிவாலயத்திற் செல்லக்கருதி வேத விதிப்படி வளர்க்கப்பட்ட அக்கினியை வலஞ்செய்து இந்த இல்லொழுக்கம் வந்து சூழ்ந்ததே நான் இவளோடு பரமசிவனது திருவடியை அடைவேன் என்று நினைந்து சமஸ்தரும் சூழும்படி மனைவியாரோடு சென்று அச்சிவாலயத்திற் பிரவேசித்து தம்முடைய திருமணத்தைத் தரிசித்தவர்களுடைய பாசத்தை நீக்கத் திருவுளங்கொண்டு திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் வீற்றிருக்குங் கடவுளை தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும் பதம் இது என்று "கல்லூர்ப்பெருமணம" என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

திருநல்லூர்ப்பெருமணம் - பண் - அந்தாளக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லூர்ப்பெருமணம்வேண்டா கழுமலம், பல்லூர்ப்பெருமணம்பாட்டுமெய்யாய்த்தில
சொல்லூர்ப்பெருமணஞ்சூடலரேதொண்டர், நல்லூர்ப்பெருமணமேயாம்பாலே. 1

நிறம்பொழிற்காழியுண்ஞானசம்பந்தன், பெரும்பதநல்லூர்ப்பெருமணத்தானை
யுரும்பொருளாற்சொன்னவொண்டமிழ்வல்லார்க், கறும்பழிபாவமலமிலரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பொழுது கருணாநிதியாகிய பரமசிவன் நீயும் உன்மனைவியும் உன்னுடையவிவாகத்தைக்காணவந்தவர்கள்சமஸ்தரும் இந்தச்சோதியினுள்ளேவந்து நம்மை அடையுங்கள் என்று அருளிச்செய்து சுத்தசோதிவடிவமாகிகோயிலுட்பட மேலோங்குந் தன்மையால் அச்சோதிக்குள் ஒருவாயிலைவருந்துக் காட்டியருளினார். கிருபா சமுத்திரமாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிசோதிவடிவாய் நின்ற கடவுளை வணங்கித் துதித்து உலகம் உய்யும்பொருட்டு அதனை அடையும் நெறியை அருளிச்செய்யத் திருவுளங்கொண்டு யாவருக்கும்ஞானமெய்ந்நெறி நமச்சிவாய என்கின்ற மந்திரம் என்னும் கருத்தையுடைய நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைச் சமஸ்தருங்கேட்க அருளிச்செய்தார்.

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம் - பண் - கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

காதலாகிக்கசிந்துகண்ணீர்மல்கி, யோதுவார்தமைநன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்கினுமெய்ப்பொருளாவது, நாதநாமநமச்சிவாயவே.

நந்திநாமநமச்சிவாயவென்னுஞ், சந்தையாற்றமிழ்ஞானசம்பந்தன்சொற்
சிந்தையின்மகிழ்ந்தேத்தவல்லார்கள்மேற், பந்தபாசமறுக்கவல்லார்களே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இக்கலியாணங் காணவந்த எல்லீரும்உங்கள்சனனநோய் தீரும்பொருட்டு இந்தச் சோதியினுள்ளே பிரவேசியுங்கள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். பிறவிக்கடலிலே கரைகாணாது அழுந்தி அறிவின்றி மயங்குகின்றவர்கள் பிள்ளையாருடைய திருமணத்தைச் சேவிக்கப்பெற்றமையால் அந்தச் சோதியினுள்ளே புகுந்தார்கள். திருநீலநக்கநாயனார் முருகநாயனார் சிவபாதவிருதயர் நம்பாண்டார்நம்பி திருநீலகண்டப்பெரும்பாணர் முதலிய திருத்தொண்டர்கள் தங்கள் தங்கள் மனைவியாரோடும் சுற்றத்தாரோடும் புகுந்தார்கள் பிள்ளையாருடைய முத்துச்சிவிகை முதலியவற்றைத் தாங்கிச்சென்றவர்களும் மற்றைப்பரிசனங்களும் தொழுது புகுந்தார்கள் சைவர் பாசுபதர் மகாவிரதர் காளாமுகர் வாமர் வைரவர் என்கின்ற அறுவகை உட்சமயிகளும் வைதிகசைவர்களும் சைவசித்தாந்திகளும் ஆகிய சமஸ்தரும் அந்தச் சுத்தசோதியினுள்ளே புகுந்தபின் சர்வான்மாக்களையும் உய்விக்கும்பொருட்டுத் திருவவதாரம் செய்தருளிய சைவசித்தாந்த சம்பிரதாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தம்முடைய மனைவியாரா

உகூ-வது-ஏயாகோனகலிக்காமநாயனர்

க்கைப்பற்றிக்கொண்டு அந்தச் சோதியை வலஞ்செய்து அதனுள்ளேபுகுந்து சிவசாயுச்சியம் அடைந்தார். அதன்பின் அந்தச்சோதி மறைந்துவிட திருப்பெருமணமாகிய கோயில் தோன்றுதலும் உலகத்திலே பேறில்லாதவர்கள் எல்லாரும் கவலை கொண்டார்கள் பிள்ளையார் சோதியுட்புகுந்தமையைத் தூரத்தே கண்டு நணுகப்பெறாத அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களும் முனிவர்களும் கவலைநீங்க எடுத்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள்.

உ

சிவமயம்.

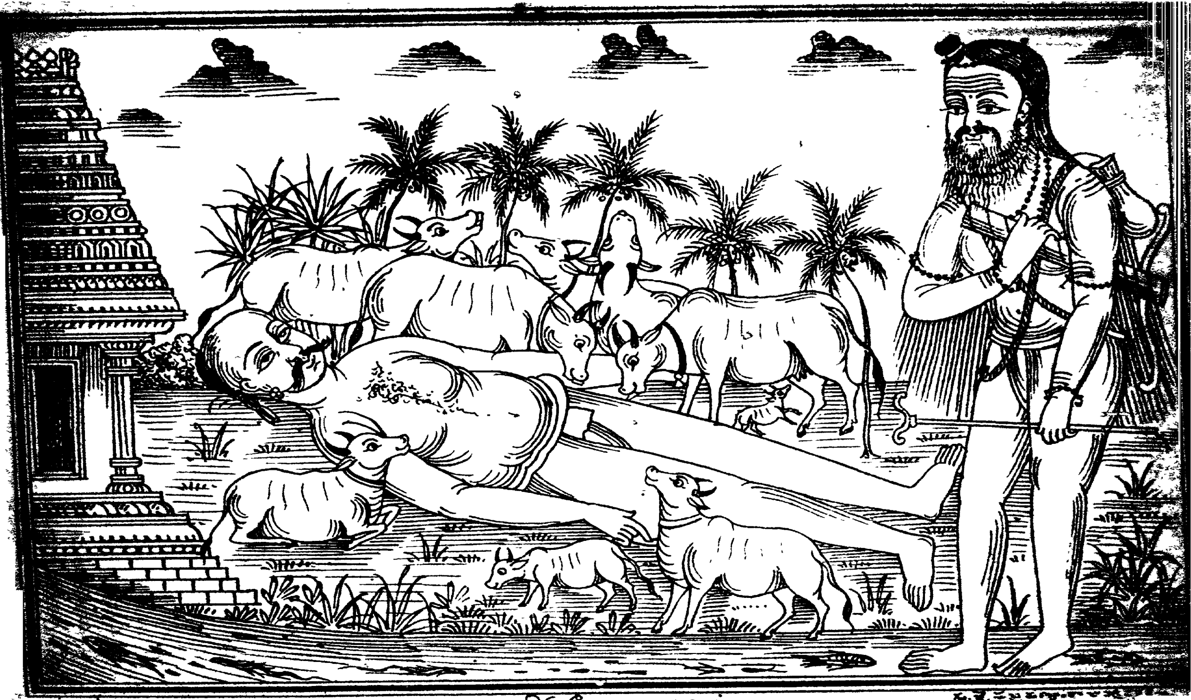
முப்பதாவது

ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார் புராணம்.

ஏதமில்வேளாளர் பெருமங்கலத்துளேயர்கோன் கலிக்காமரிறையை நேரோ, தூதுகொளுமவனனுகிலென்னுமென்னுந்துணிவினர் பாலிறைவனருஞ் சூலையேவி, வேதனைவன்றொண்டன்வரிநீங்குமென்ன வெகுண்டுடல்வாள்கொடுதுறந்துமேயாவற், போதகமுமுடனிகழ வெழுந்துதாழ்ந்து போற்றியதுவிலக்கியருள்பொருந்தினாரே.

சோழநாட்டிலே திருப்பெருமங்கலத்திலே வேளாளர் குலத்திலே சோழராஜாக்களிடத்திலே பரம்பரையாகச் சேனாபதி உத்தியோகம் செய்கின்ற ஏயர்குடியிலே கலிக்காமநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்குருலிங்க சங்கமபத்திகளிலே சிறந்தவர் திருப்புன்கூரிலுள்ள சிவாலயத்திலே அனேகந்திருப்பணிகள் செய்தவர் அவர் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் பரமசிவனைப் பரவையாரிடத்திற்குத் தூதாக அனுப்பிய சமாசாரத்தைக் கேள்வியுற்று வெம்பி மிகக்கோபித்து நாயனே அடியான் ஏவுங்காரியம் மிகநன்று இப்படிச்செய்பவன் தொண்டனும் இது என்னபாவம் பொறுக்கவொண்ணாத இந்தப் பெரும்பாதகத்தைக் கேட்டும் உயிரோடு இருக்கின்றேனே என்றார். ஒருவன் பெண்ணாசைமேலீட்டினால் ஏவ ஒப்பில்லாத கடவுள் தூதராய் ஓர் இரவுமுழுதும் போக்குவரவு செய்து உழன்றாராம் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களாலும் அறியப்படாத கடவுள் இசைந்தாராயினும் அவன் அவ்வாறு ஏவலாமா இதற்கு மனம் நடுங்காத அந்தத்துரோகியை நான் காணுங்கால் எங்ஙனே பெண்பொருட்டுக் கடவுளை இரவிலே தூதனுப்பிய

பாதகனைக் காண்பேனாயின் என்ன சம்பவிக்குமோ என்று சொல்லி மிகச் செற்றங்கொண்டு இருந்தார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இதனைக் கேள்வியுற்று அதனைக் குறித்துப் பரமசிவனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய பரமசிவன் இருவரையுங் கூட்டுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு கலிக்காமநாயனாரிடத்திலே சூலைநோயை ஏவ அது அக்கினியிலே காய்ச்சப்பட்ட வேல் குடைதல்போலமிக்க வேதனை செய்ய கலிக்காமநாயனார் அதனால் மிகவருந்தி வீழ்ந்து உயிர்த்துணையாகிய பரமசிவனுடைய திருவடிகளைச் சிந்தித்துத் துதித்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் அவரிடத்தில் எழுந்தருளி சுந்தரனால் அன்றி இந்நோய் தீராது என்று அருளிச்செய்ய அவர் சுவாமீ பரம்பரையாகத் தேவரீரே மெய்க்கடவுள் என்று துணிந்து தேவரீருக்குத் திருத்தொண்டுகள் செய்துவருகின்ற குடியிலுள்ளேனாகிய என்னை வருத்துகின்ற சூலைநோயை நூதனமாய் ஆண்டுகொள்ளப்பட்ட ஒருவனாலவனது தீர்ப்பான அவனாலே தீர்க்கப்படுதலினும் தீராதொழிந்து என்னை வருத்துதலே நன்றுதேவரீர் செய்யும் பெருமையை அறிந்தவராயினவனொருவனுக்கு ஆகும் உறுதியைச் செய்வீர் என்று உடனே பரமசிவன் அவர் முன்மறைந்து சுந்தரமூர்த்தியிடத்திற் சென்று நம்முடைய சேவகனாகிய கலிக்காமனை வருத்துகின்ற சூலையை நீ போய்த் தீர்ப்பாயென்றார். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் அதைக்கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து கலிக்காமநாயனாரிடத்திற்குப் போம்படி புறப்பட்டுச் சூலைதீர்க்கும்படி வருகிறதாகச் சொல்லி அவருக்குத் தெரிவித்தற்கு முன்னே ஆளனுப்பினார். அவ்வாளினாலே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய வரவை அறிந்த கலிக்காமநாயனார் [illegible] கவலைத்து தம்பிரானாரையே தூதராக ஏவின அவன் செய்வதென் என்றும் அவன் இங்கே வந்து தீர்க்கு முன்னமே இச்சூலையை வயிற்றினோடு கிழிப்பேன் என்று உடைவாளினால் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்து போனார். அதுகண்ட அவர் மனைவியார் தாமும் அநுமரணஞ் செய்யப் புகும்போது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் வந்தார் என்று முன்வந்தோர் சொல்ல, [illegible] நல்லதென்று சொல்லி [illegible] கம்புடையநாயகர [illegible] சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை எதிர்கொள்ளும்பொருட்டுச் சுற்றத்தார்களை ஏவ அவர்களும்போய் எதிர்கொண்டு வணங்கினார்கள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அவர்களுக்கு அருள்செய்துவந்து கலிக்காமநாயனார் வீட்டிற் புகுந்து ஆசனத்தில் இருந்து தமக்குச் செய்யப்பட்ட அருச்சனைகளை அங்கீகரித்து கலிக்காமநாயனாருடைய சூலையை நீக்கி அவருடன் இருத்தற்கு மிகவருந்துகின்றேன் என்றார். அப்பொழுது மனைவியாரது ஏவலால் வீட்டுவேலைக்காரர் வணங்கி நின்று சுவாமீ அவருக்குத் தீங்கு ஒன்றும் இல்லை உள்ளே பள்ளிகொள்கின்றார் என்று சொல்லச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தீங்கு ஒன்றும் இல்லையென்றீர் ஆயினும் என்மனம் தெளிகிறதில்லை ஆதலால் அவரைக் காணவேண்டும் என்றார். [illegible]

௫௰-வது - திருமூலநாயனார்.

அவ்விடத்தில் கலிக்காம நாயனாரைக் காட்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் இரத்தம் சோரக் குடர் சொரிந்து உயிர்பொன்றிக் கிடந்தவரைக்கண்டு புகுந்தவாறு நன்று நானும் இவர்போல் இறந்துபோவேன் என்றுசொல்லி உடைவாளை எடுத்தார். உடனே பரமசிவனது திருவருளினால் கலிக்காம நாயனார் உயிர்த்து எழுந்து அவர்கையில் வாளைப்பிடித்துக்கொள்ள அவர்விழுந்து நமஸ்கரித்தார். கலிக்காமநாயனாரும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நமஸ்கரித்தார் அப்பால் இருவரும் அதிக நண்புள்ளவர்களாகித் திருப்புன்கூருக்குப் போய் சுவாமிதரிசனம் செய்து சிலநாட் சென்றபின்பு திருவாரூரை அடைந்தார்கள் கலிக்காம நாயனார் சிலநாள் அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்து பின்பு சுந்தரமூர்த்திகளிடத்திலே அனுமதி பெற்று தம்முடைய ஊருக்குத் திரும்பிவந்து திருத்தொண்டு செய்துகொண்டு இருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

௨

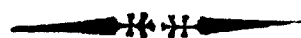
சிவமயம்.

முப்பத்தோராவது.

திருமூல நாயனார் புராணம்.

கயிலாயத் தொருசித்தர் பொதியிற் சேர்வார் காவிரிசூழ் சாத்தனூர்க் கருதுமூலன், பயிலாநோயுடன் வியர்த்துப் பாநீடும் பசுக்களைக் கண்டவனுடலிற் பாய்ந்துபோத, வயலார்கம் பண்டையுடல் அருளான மேவியாவடுதுறையில் ஆண்டுக்கொருபாவாக், குயிலாருமரசடியிலிருந்து கூறிக் கோதிலா வடகயிலை குறுகினாரே.

திருக்கயிலாசத்திலே பரமசிவனது ஆலயத்துக்கு முதற்பெருநாயகராகிய திருநந்திதேவருடைய திருவருளைப்பெற்ற மாணாக்கர்களாகிய சிவயோகிகளில் ஒருவர் அகஸ்தியமகாமுனிவரிடத்தே பொருந்திய நண்பினாலே அவருடன் சிலநாள் இருத்தற்கு அவர் வீற்றிருக்கும் பொதிகமலையை அடைதற்பொருட்டு, திருக்கைலாசத்தை அகன்று வழிக்கொண்டு திருக்கேதாரம், பசுபதிநேபாளம், காசி, திருக்காளத்தி, திருவாலங்காடு, காஞ்சிபுரம், திருவதிகை, சிதம்பரம் என்னுந் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருக்கும்போது ஒருநாள் அத்தலத்தை அகன்று செல்லும்பொழுது காவிரிய

ற்றங் கரையிலுள்ள புறவிலே பசுக்கூட்டங்கள் அழுதலை எதிரே கண்டார்
சாத்தனூரில இருக்கின்ற இடையனாகிய மூலன் என்பவன் ஒருவன் அ
வைகளை மேய்க்கின்றவன் அவன் அத்தினத்திலே அவ்விடத்தில் இறந்துகி
டந்தான் அப்பசுக் கூட்டங்கள் அவனுடைய சரீரத்தை வந்தணைந்து சுற்
றி மிகக்கதறிச்சுழன்று மோப்பனவாக சிவயோகியார் கண்டு பரமசிவனது
திருவருளினாலே இப்பசுக்களுடைய துயரத்தை நீக்கல்வேண்டும் என்று
ஆலோசித்து இவ்விடையன உயிர்பெற்று எழின் அன்றிப் பசுக்கள் துயர
ம்நீங்கா என்று திருவுளங்கொண்டு தம்முடைய சரீரத்துக்கு அரண்செய்
து தாம் அவ்விடையனுடைய சரீரத்தினுள்ளே பிரவேசித்து திருமூலராய்
எழுந்தார் எழவும் பசுக்கள் எல்லாம் நாத்தழும்ப நக்கிமோந்து கனைத்துமி
குந்த களிப்பினாலே வாலெடுத்துத துள்ளிப் பின்புபோய் மேய்ந்தன திரு
மூலநாயனார் அதுகண்டு திருவுளமகிழ்ந்து அவைகள் மேயுமிடத்திற் செ
ன்று அவைகளை நன்றாகமேய்த்தார். சூரியன் அஸ்தமயனமாக பசுக்கள் த
த்தங்கன்றுகளை நினைந்து தாமேமுன் பையநடந்து சாத்தனூரை அடைந்
தன சிவயோகியார் அப்பசுக்களுக்கு பின்சென்று அவைகள் எல்லாம் வீடு
கள்தோறும் புகநின்றார் மூலனுடைய மனைவி நாயகர் இன்றைக்கு மிகதா
ழ்த்தார். என்று பயங்கொண்டு சென்று சிவயோகியார் நின்ற இடத்தைஅ
டைந்து இவருக்கு ஈனம அடுத்ததுபோலும் என்று அவருடைய சரீரத்
தைத் தீண்ட அவா அதறகு இசையாராயினர் அவள் அசசுறறு மயங்கி எ
ன்செய்நீர் எனறுதளர திருமூலநாயனா உனக்குஎன்னோடு யாதொரு சம்
பந்தமும் இல்லை என்று மறுத்து ஒரு பொதுமடத்தி னுள்ளே புகுந்துசிவ
யோகத்தில் இருநதார் மனைவி அவ்விரவு முழுதிலும நித்திரைகொள்ளாது
கவலைகொண்டு இருந்து மற்றநாள் அதனைவிவேகிகள் பலருக்குத் தெரிவிக்
க அவர்கள் வந்துபார்த்து அவளைநோக்கி இதுபைத்தியம் அன்று வேறுசா
ர்பு உள்ளதும் அன்று இவர்கருத்துச் சிவயோகத்தினிடத்தேயாம் இனிஇ
வர் உங்கள் கூறறவியல்போடு கூடார். என்றார்கள் அவள் அதுகேட்டுத் து
யரம எய்தி மயஙக அவர்கள் அவளைகொண்டு அகன்றார்கள். சிவயோகத்
தில் இருந்த திருமூலநாயனார் எழுந்து முதனாளிலே பசுக்கள வந்தவழியே
சென்று தாம்சேமித்த சரீரத்தைக்காணாது மெஞ்ஞானத்தையுடைய சிந்
தையினால ஆராய்ந்து பரமசிவன் ஆதிகாலத்திலே தம்முடைய பஞ்சவத்
திரத்தினின்றுமதோற்றுவித்த காமிகம் முதலிய சைவாகமஙகளிலே பேச
ப்பட்ட மெய்ப்பொருளைத் தமிழ்நாட்டில் உள்ளவர்களுக்கு உபயோகமா
கும் பொருட்டுத் தம்மைக்கொண்டு தமிழினாலே ஒருநூல் செய்வித்தற
பொருட்டு அச்சரீரத்தை மறைத்தருளினார் என்று தெளிந்து திருவருளை
த் துதித்து திருவாவடுதுறையை அடைந்து அங்குள்ள சிவாலயத்திலேபி
ரவேசித்து பரமசிவனைவணங்கி அதற்குப் புறக்கடைப் பக்கத்தில் இருக்கி
ன்ற அரசின் கீழேபோய் சிவயோகத்தில் இருந்தார். அவர் மூவாயிரம் வரு

கூக-வது-தண்டியடிகணாயனார்

ஷமளவு அங்கனம் இருந்து ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கு ஒவ்வொருதிருப்பாட்டாக மூவாயிரம் திருப்பாட்டினால் சைவாகமங்களிலே பிரதிபாதிக்கப்பட்ட ஞானம், யோகம், கிரியை, சரியை, என்னும் நான்கு பாதங்களையும் பேசுகின்ற திருமந்திரம் என்னும் தமிழ்நூலைப் பாடியருளி பின்திருக்கைலாசத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

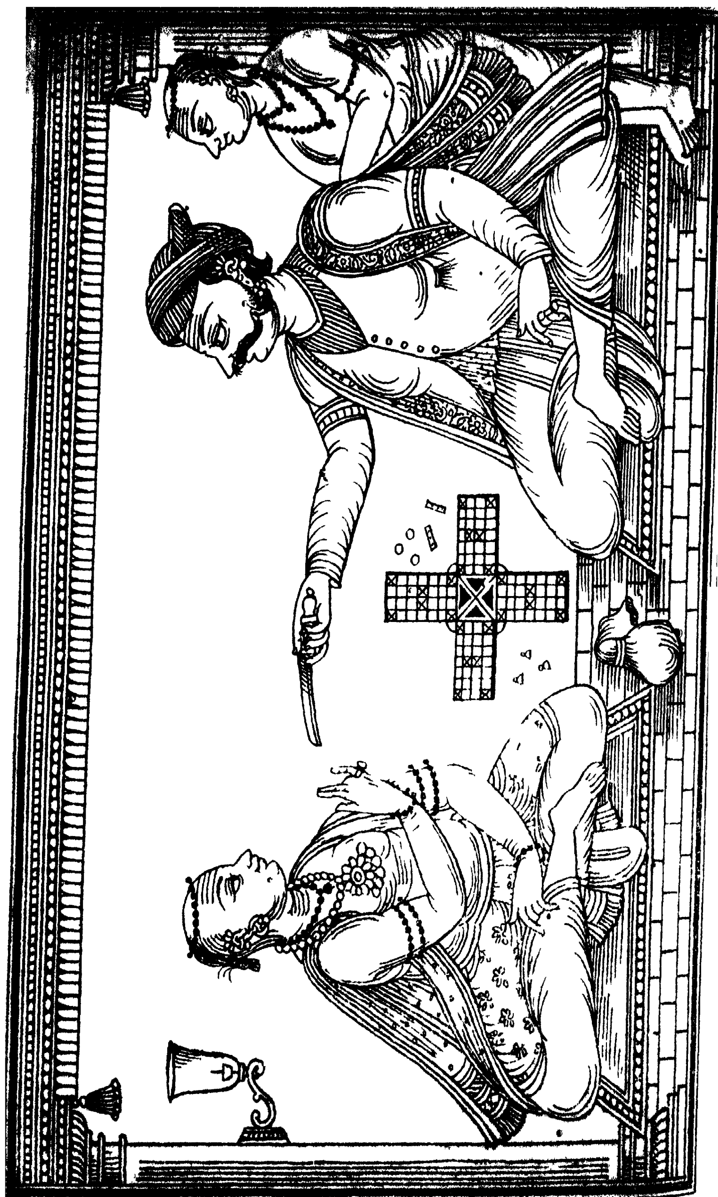
முப்பத்திரண்டாவது,

தண்டியடிகணாயனார் புராணம்

திருவாரூர்வருந்தண்டியடிகள்காட்சிசேராதாராகுளந்தொட்டற்கமணர்சிறிகுருடாநீமுன்செவிடுங்கூடிற்றென்றுகுறித்தறியைப்பறித்தெறியக்கொதித்துத்தங்கணருளாலேவிழித்தெவருமந்தராகவமணராகலக்கம்பலகண்டவர்கள்பாழிப்பருவானகற்பறித்தாவிக்கரையுங்கடிப்பரனருளாலமருகலம்பற்றினாரே.

சோழநாட்டிலேதிருவாரூரிலேதண்டியடிகணாயனார்என்பவர்ஒருவர்இருந்தார்அவர்பிறவிக்குருடர்அவர்தம்முடையஅகக்கண்ணினாலேபரமசிவனைத்தரிசித்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகின்றவர் எப்பொழுதும்ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைமிகுந்த அன்பினோடு ஜபிக்கின்றவர் அந்தத் திருப்பதியிலுள்ள பூங்கோயிலைக் காலந்தோறும் வலஞ்செய்கின்றவர் இப்படி இருக்குநாளிலே அவ்வாலயத்துக்கு மேற்றிசையில் இருக்கின்ற திருக்குளப்பக்கம் எங்கும் சமணர்களுடைய பாழிகளாகி இடத்தினாலே குறைவு,எய்தினமையால் தண்டியடிகள் அதனை அறிந்து அத்திருக்குளத்தைத் தாம்பெருக்க கல்லல்வேண்டுமென்று நினைந்து அவ்விடத்திற்சென்று குளத்தினுள்ளே கல்லுமிடத்தில் ஒரு தறிநட்டு அதிலே கயிறுகட்டி கரையிலும் தறிநட்டு அக்கயிற்றினுனியைஅதனில இசைக் கட்டி மண்வெட்டியையுங் கூடையையும் எடுத்து அக்கயிற்றிலே தடவிக்கொண்டு சென்று மண்ணைக் கல்லிக் கூடையில் எடுத்துக்கொண்டு மீண்டும் அக்கயிற்றைத் தடவிப்போய்க் கரையிலே போடுவார் இப்படித் தினந்தோறும் மிகுந்த விருப்பத்துடன் திருக்குளங் கல்லுமபொழுது சமணர்கள் பொறாமைகொண்டு அவரை அணைந்து மண்ணைக்கல்லில் பிராணிகள் இறந்துபோம் வருத்தல் வேண்டாம் என்றுசொல்ல தண்டியடிகள் அவிவேகிகளே இதுமெய்க்கடவுளாகிய பரமசிவனுக்குச் செ

யையும் குற்றமற்றபுண்ணியம் இதன் அருமை உங்களுக்கு விளங்குமா என்றார். அதுகேட்ட சமணர்கள் நாம்சொன்ன தருமமுறையைக் கேட்டாயில்லை நீ கண்ணையன்றிக் காதினையும் இழந்தனையோ என்றுசொல்ல தண்டியடிகள் மந்தபுத்தியும் காணுக்கண்ணும் கேளாச்செவியும் உங்களுக்கே உள்ளன என்றுசொல்லி திரிபுரதகனஞ் செய்தகடவுளுடைய திருவடிகளையன்றி வேறொன்றையும் நான காணேன் அதனையறிதற்கு நீங்கள்யார் அக்கடவுளுடைய திருவருளினால் உலகம் எல்லாம் அறியும்படி என் கண்காணவும் உங்கள்கண் குருடாகவும பெற்றால் நீங்கள் யாது செய்வீர்கள் என்றார் சமணர்கள் நீ உன்கடவுளது அருளினால கண்பெற்றாயாகில் நாங்கள் இவ்வூரில் இரோம என்றுசொல்லி அவருடைய மண்வெட்டியைப் பறித்து குறித்தறிகளைப் பிடுங்கி எறிந்தார்கள் தண்டியடிகள் மிகக் கோபங்கொண்டு கோயில் வாயிலே சென்று நமஸ்கரித்து சுவாமீ இன்றைக்குத் தேவரீரை நிந்தனைசெயயும் அதிபாதகர்களாகிய சமணர்கள் திருக்குளங் கல்லுதலாகிய சிவபுண்ணியத்தையும் அதனைச்செய்யப் பெற்ற அடியேனையும் அவமானஞ்செய்தமையால் அடியேன் அதுபொறாது மிகவருந்துகின்றேன் சர்வசாமர்த்தியம் உள்ள தேவரீர் இவ்வருத்தத்தை நீக்கியருளல் வேண்டும்என்று பிரார்த்தித்து நமஸ்காரஞ்செய்து தம்முடைய திருமடத்திற்சென்று அழுதுகொண்டு இருந்தார். அன்றிரவு அவர் நித்திரைசெய்யும்பொழுது பரமசிவன் அவருக்குச் சொப்பனததிலே தோன்றி தண்டியே உன்கவலையை ஒழி நாளைக்கு உன்கண்காணவும் அந்தச் சமணர்களுடைய கண்கள் மறையவும அருள்செய்வோம பயப்படாதொழி என்று அருளிச்செய்து சோழராஜாவுக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி தண்டிஎன்பவன் நமக்குக் குளங்கல்ல சமணர்கள் அதுகண்டு பொறாது அப்பணிக்கு விக்கினஞ்செய்தனர் நீ அவனிடத்திலே சென்று அவன்கருத்தை முடிப்பாய் என்று ஆஞ்ஞாபித்து மறைந்தருளினார். சோழராஜா விழித்து எழுந்து பரமசிவனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சூரியன் உதித்தபின தண்டியடிகளை அடைந்து தான்கண்ட சொப்பனத்தைச்சொல்ல தண்டியடிகள் மகாராஜனே நான்திருக்குளங் கல்லும்போது சமணர்கள வந்து அதுதருமம் அன்றென்று பலசொல்லி நான் நட்ட குறித்தறிகளைப்பிடுங்கி என்னை வலிசெய்து மண்வெட்டியைப் பறித்துக்கொண்டார்கள் இன்னும் நீ கண்ணையன்றிக் காதினையும் இழந்தனையோ என்றார்கள் அதற்கு நான்எங்கள் பரமசிவனது திருவருளினால் என்கண்காணவும் உங்கள் கண்கள் மறையவும் பெற்றால் நீங்கள் யாது செய்வீர்கள் என்றுகேட்க நாங்கள் இந்த ஊரில் இரோம் என்று ஓட்டினார்கள் இனி நிகழ்வதைக்கண்டு நீர் இத்தவழக்கை முடித்தல் வேண்டும் என்றார். அப்பொழுது அரசன்சமணர்களை அங்கே அழைத்து [illegible] கேட்க அவர்கள் அதற்கு உடன்பட்டார்கள். அதுகண்டு தண்டியடிகள் முன் செல்ல அரசன் பின்சென்று திருக்குளக்கரையிலே [illegible]

நோக்கி சிவபத்தரோ நீர் பரமசிவனது திருவருளினாலே கண் பெறுதலைக்காட்டும் என்று சொல்ல தண்டியடிகள் பரமசிவனை மெய்க்கடவுளும் சிறியேன் அவருக்கு அடியேனும் ஆயில் இவ்வரசருக்கு முன்னே நான் கண்பெற்றுச் சமணர்கள் கண் இழப்பார்கள் என்றுசொல்லி ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு திருக்குளத்திலே முழுகிக்கண்பெற்று எழுந்தார். சமணர்களோ கண் இழந்து தடுமாறினார்கள். அதைக்கண்ட அரசன் தன் ஏவலாளரை நோக்கி தண்டியடிகளுடனே ஒட்டிக்கெட்ட சமணர்களைத் திருவாரூரினின்றும் அகன்றுபோம்படி துரத்துங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள் அவ்வாறே துரத்தவும் சமணர்கள் கண்காணாமையால் மனங்கலங்கி குழியிலே விழுவார்கள். கோலும் இல்லையே என்பார்கள். இது வழி என்று தூற்றை அடைவார்கள். பொய்ப்பொருளை மெய்ப்பொருளெனக்கொண்டு அழிந்தோம் என்பார்கள் பாய்களை இழப்பார்கள் பீலிகளைத் தடவிக்காணாமல் திரும்புவார்கள் மயங்கி நிற்பார்கள் தூணும் கையும் முட்டிக் கற்களின் மேல் இடறி விழுவார்கள் மிகவும் நெருங்கி ஒருவரை ஒருவர் முட்டிக் கொள்வார்கள். ஓடுதற்கு வழியறியாது மயங்குவார்கள் இந்தப்பிரகாரம் சமணர்கள் கலக்கங்கண்டு ஓடத்துரத்திய பின்னர் சோழராஜா சமணர்களுடைய பாழிகளையும் பள்ளிகளையும் பறித்து திருக்குளத்துக்குக் கரைகட்டி மனமகிழ்ந்து தண்டியடிகளை வணங்கிக்கொண்டு போயினான். அவர் பரமசிவனைத் தியானித்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்து திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

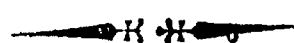

உ

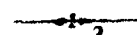
சிவமயம்.

முப்பத்து மூன்றாவது.

மூர்க்க நாயனார் புராணம்.

தொண்டவள நாட்டுவேளாளர்வேற் காட்டூர்வாழ் சொல்லுழவர் நற்சூதர் சூதுவென்று, கொண்டபொருள் கொண்டன்பர்க் கமுதளிக்குங்கொள்கையினார் திருக்குடந்தை குறுகியுள்ளார், விண்டவரைச் சுரிகையுழறு மொழியினர் மாள வெகுண்டடலான் மூர்க்கரெனவிளம்பு நாமம், மண்டிசையும்ப டையாரண்டர் போற்றுமேலுலகு முடனாளும் வியப்பினாரே.

தொண்டைநாட்டிலே திருவேற்காட்டிலே வேளாளர் குலத்திலே தலைமைபெற்ற ஒருவர் தினந்தோறும் சிவனடியார்களைச் சிவனென வணங்கித் துதித்து அமுது செய்வித்துப் பின் தாம் உண்பவரும் அவர்கள் விரும்பும் பொருள்களையும் கொடுப்பவருமாய் இருந்தார். இப்படி இருக்குங்கா

ளிலே அடியார்கள் அனேகர் வருகின்றமையால் அவர் தம்மிடத்துள்ள திரவியங்கள் எல்லாம் செலவாகிவிட அடிமை நிலம் முதலியனவற்றை விற்றும் மகேசுரபூசையை வழுவாதுமனமகிழ்ச்சியோடு செய்துவந்தார். அதன்பின் மகேசுரபூசைச்செலவுக்கு பொருள் இன்மையால் கவலைகொண்டு தாம்முன்னே பயின்ற சூதினாலே பொருள் சம்பாதிக்க நினைந்து அவ்வூரிலே சூதாடுவோர் இல்லாமை பற்றி அவ்வூரை அகன்று சிவஸ்தலங்கள் தோறும்சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து சூதாடலால் வரும் பொருளினாலே தம்முடைய நியமத்தை முடித்து சிலநாளிலே கும்பகோணத்தை அடைந்தார். அங்கே சூதாடி பொருளீட்டி மகேசுரபூசைசெய்தார், சூதிலே முதலாட்டத்திலே தாம்தோற்று பின் ஆட்டங்களிலே பலமுறையும் வென்று அதனாலே பொருள் ஆக்கி சூதிலே மறுத்தவர்களை உடைவாளை உருவிக் குத்தி மூர்க்கநாயனார் என்னும் பெயரைப் பெற்றார். சூதினாலே வரும்பொருளைத் திருவமுது ஆக்குவோர்களை கொள்ளத் தாம் தீண்டார் அடியார்கள் அமுதுசெய்தபின் தாம் கடைப்பந்தியிலே அமுதுசெய்வாராயினார். இவர் இப்படிச் சிலகாலம் மகேசுரபூசை செய்துகொண்டிருந்து அந்த மகத்தாகிய சிவபுண்ணியத்தினாலே சிவபதம் அடைந்தார்.

௳

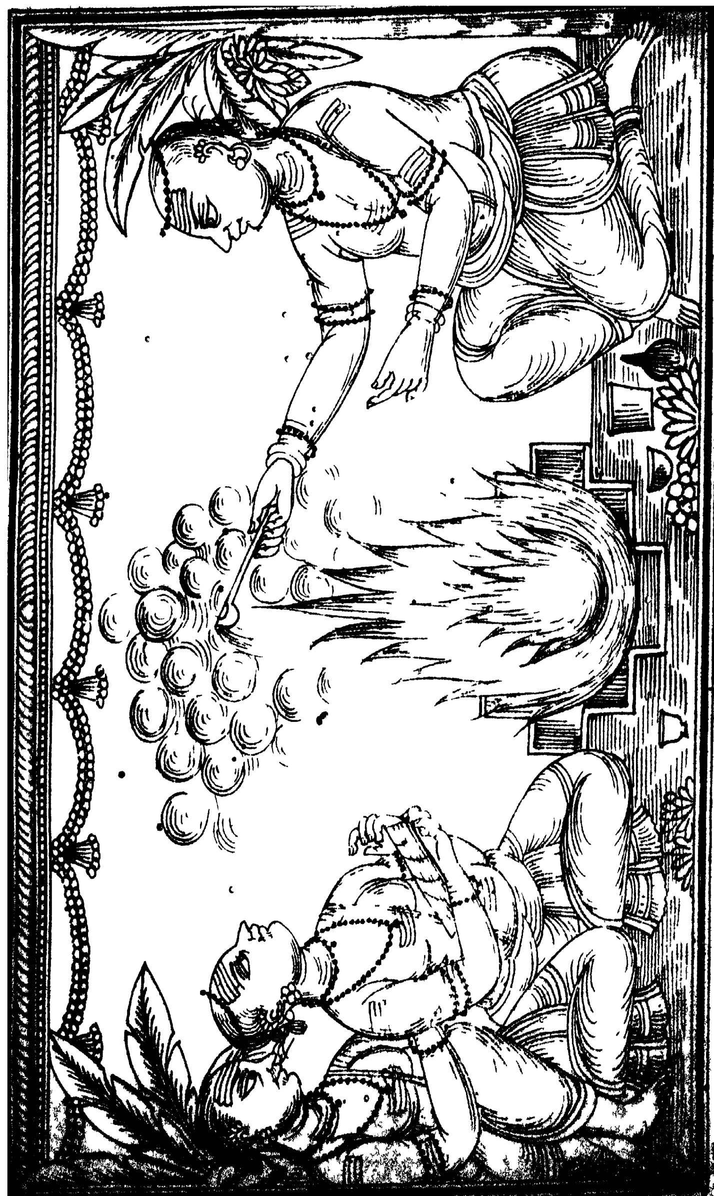
சிவமயம்

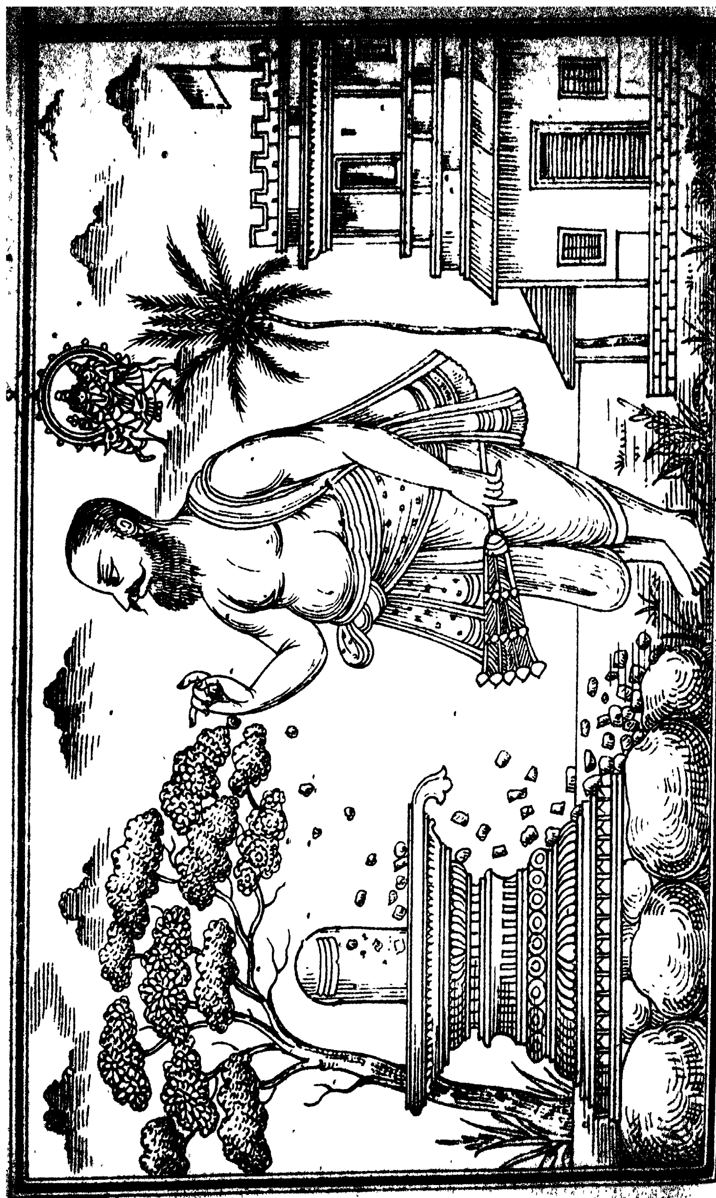
முப்பத்து நான்காவது

சோமாசிமாறநாயனார் புராணம்.

அம்பர்நகரத்தவர் சோமாசிமாறர் அன்பர்களாயவர்க்கு அன்பின முதலியர், நம்பர்திருவுளை யாகம்பலவுஞ் செய்புண்மையினோர் செழுத்துமோவாதவர், நம்பர்திருவாரூர் தோழர்தொழுநாவலர் கோனடிபரவுதனமையாலே, யிம்பரின்பரவுமுயர் பேரின்பத்துமேலே யேழுலகுமுடனாக்கினார்.

சோழமண்டலத்திலே திருவம்பரிலே பிராமணகுலத்திலே சோமாசிமாறநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனது ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை மிகுந்த அன்பினோடு ஜபித்தலை நித்திய நியமம் எனக்கொண்டவர் எந்த குலத்தினராயினும் எந்த குணத்தினராயினும் பரமசிவன்மேல் அன்புடையவர்களாயின் அவர்களை நம்மை ஆளுபவர் என்னும் மெய்யறிவினை உடையவர். அவர்கள் தம்முடைய வீட்டுக்கு வந்தால் அவர்களை எதிர்கொண்டு வணங்கித் திருவமுது செய்விப்பவர் பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாகிய யாகங்களை புகழ்பயன் முதலியன கருதாது நிஷ்காமியமாக வேதவிதிப்படி செய்பவர் அவர் திருவாரூரிற் சென்று சைவசமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை அடைந்து அவருடைய திருவடிகளைப் புக [illegible] பெற்றார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது,

வார்கொண்டவனமுலையாள் சருக்கம்.

முப்பத்தைந்தாவது

சாக்கியநாயனார் புராணம்.

சங்கமங்கைவரும் வேளாண்டலைவர் காஞ்சிச்சாக்கிய ரோடியைந்த
வர்தங்கவற்றின் சைவத், துங்கமலிபொருளே முணர்ந்தகவேடந்துறவாதே
சிவலிங்கக் தொழுவோர்கண்டோ, ரங்கணமலர்திருமேனி யழுங்கச்சாத்திய
மருநாண்மறக் கொருநாளருந்தாதோடிச், செங்கமெறிந்தடு மளவின்மகிழ்
ந்தநாதன் றிருவருளாலமருலகஞ் சேர்ந்தாரே.

திருச்சங்கமங்கையிலே வேளாளர்குலத்திலே உதித்தஒருவர் ஜனன மரணத் துன்பங்களை நினைந்து நினைந்து கவலைகொண்டு அவைகளினின்று நீங்கும் நெறி யாதென்று ஆராய்வாராயினார். அந்நாளிலே காஞ்சிபுரத்தை அடைந்து பௌத்தர்களை அணுகி அவர்கள் அநுசரிக்கும் பௌத்தசமயத்திலே பிரவேசித்து அச்சமயநூல்களை ஓதி அவற்றின் பொருள்களை ஆராய்ந்தார். ஆராய்ந்தபொழுது அச்சமயம் சற்சமயம் அன்று என்பது அவருக்குத் தெள்ளிதிற்புலப்பட்டது அதுபோல மற்றைச் சமயநூல்களையும் ஆராய்ந்து அவைகளும் மெய்அன்று எனத்தெளிந்து பரமசிவனது திருவருள் கூடுதலால் அறிவிக்க அறியும் சித்தாகிய ஆன்மாக்களும் அவ்வான்மாக்களினாலே செய்யப்படும் ஜடமாகிய புண்ணியம்பாவம் என்னும் கர்மங்களும் அக்கர்மங்களாலே பெறப்படும் சுகம் துக்கம் என்னும் பலங்களும் அப்பலங்களைப் கொடுக்கின்ற தானே அறியும் சித்தாகியபதியும் என்பொருள்கள் நான்கு என்றும் அவைகளைப் பூர்வாபர விரோதமின்றி யதார்த்தமாக உணர்த்தும் நூல்சைவசமயநூலே என்றும் அந்நூல் உணர்த்தும் மெய்ப்பரம் சிவனே என்றும் அறிந்துகொண்டார் எந்த நிலையிலே நின்றாலும் எந்த வேஷத்தை எடுத்தாலும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறவாமையே பொருளென்று கருதி தாம் எடுத்த பௌத்த வேஷத்தைத் துறவாமல் பரமசிவனிடத்து மிகுந்த அன்பினோடு இடைவிடாது தியானஞ் செய்வாராயினார் சிவ

சாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியம் கர்மசாதாக்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களுள் கர்மசாதாக்கியமாகிய சிவலிங்கத்தின் மகிமையையுணர்ந்து தினந்தோறும் சிவலிங்கதரிசனம் செய்துகொண்டே போசனம் பண்ணல் வேண்டும் என்று விரும்பி சமீபத்தில் ஓர் வெள்ளிடையிலிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து அத்தியந்த ஆனந்தம் உள்ளவராகி தாம் செய்யுஞ்செயல் இது என அறியாது அருகிலேகிடந்த ஒருசெங்கல்லைக்கண்டு அதைப்பதைப்பினுடனே எடுத்து அச்சிவலிங்கத்தின் மேல் எறிந்தார். சிறுபிள்ளைகள் செய்யும் இகழ்வாகிய செய்கைகளும் தந்தையார்களுக்குப் பிரீதியாமாறுபோல அந்தச் சாக்கிய நாயனாருடைய செய்கையும் பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாயிற்று அந்நாயனார் அன்றுபோய் மறுநாள் அந்நியமத்தை முடித்தற்கு அணைந்தபொழுது முதனாளிலே தாம்சிவலிங்கத்தின்மேற் கல்லெறிந்தகுறிப்பை நின்று ஆலோசித்துநேற்று எனக்கு இவ்வெண்ணம் வந்தது பரமசிவனது திருவருளே என்று துணிந்து அதனையே திருத்தொண்டாக நினைந்து எப்பொழுதும் அப்படியே செய்துவருகின்றார். எல்லாச் செயல்களும் சிவன்செயல் என்றதெளிந்தமையால் அந்நியதியைத் தினந்தோறும் வழுவாமல் அன்பினுடனே செய்ய அது ஆன்மாக்கள் தோறும் வியாபித்திருந்து எல்லாவற்றையும் உணரும் பரமசிவனுக்கு மிகச்சிறந்த திருத்தொண்டாகி முடிந்தது ஒருநாள் அந்நாயனார் சிவனருளினாலே மறந்து போசனஞ் செய்யப்புகும்பொழுது இன்றைக்கு எங்கள் சுவாமியைப் பாராமல் மறந்துவிட்டேன் என்று எழுந்து அத்தியந்த ஆசையுடனே மிகவிரைந்து புறப்பட்டு சிவலிங்கத்தை அணைந்து ஒருகல்லை எடுத்து அதன்மேல் எறியப்புகுதலும் வலையிற்படுவாராகிய பரமசிவன் உமாதேவியோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றி அவரைத் தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

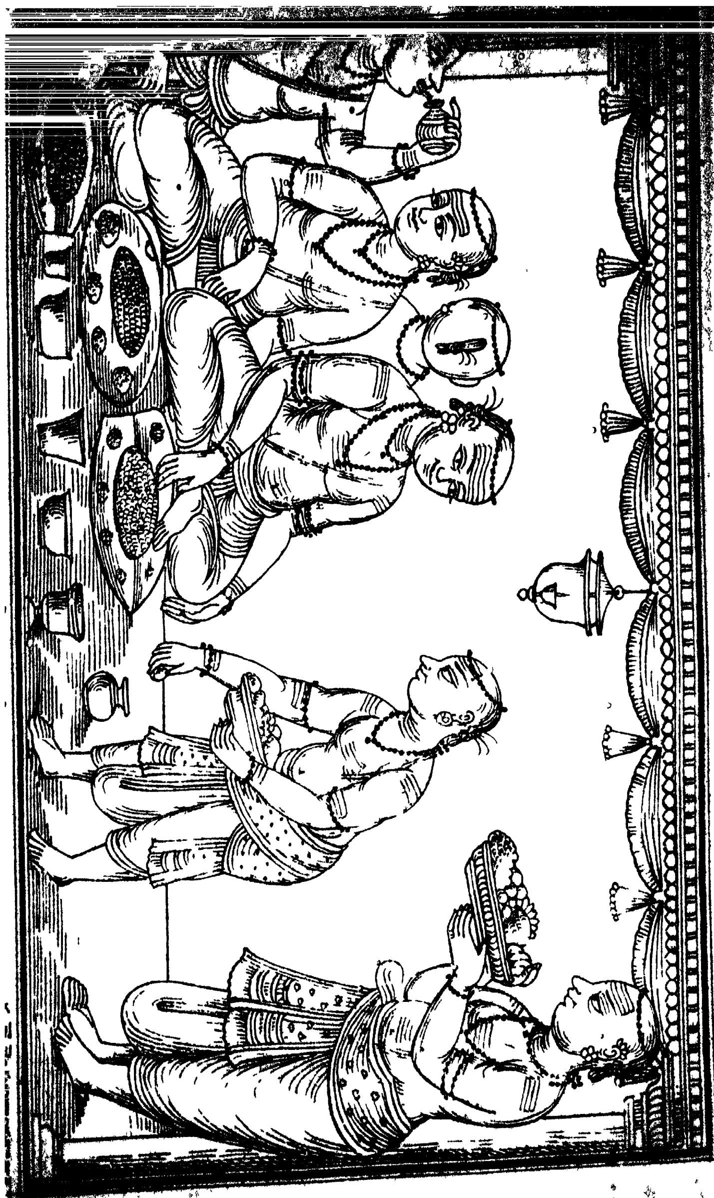
உ

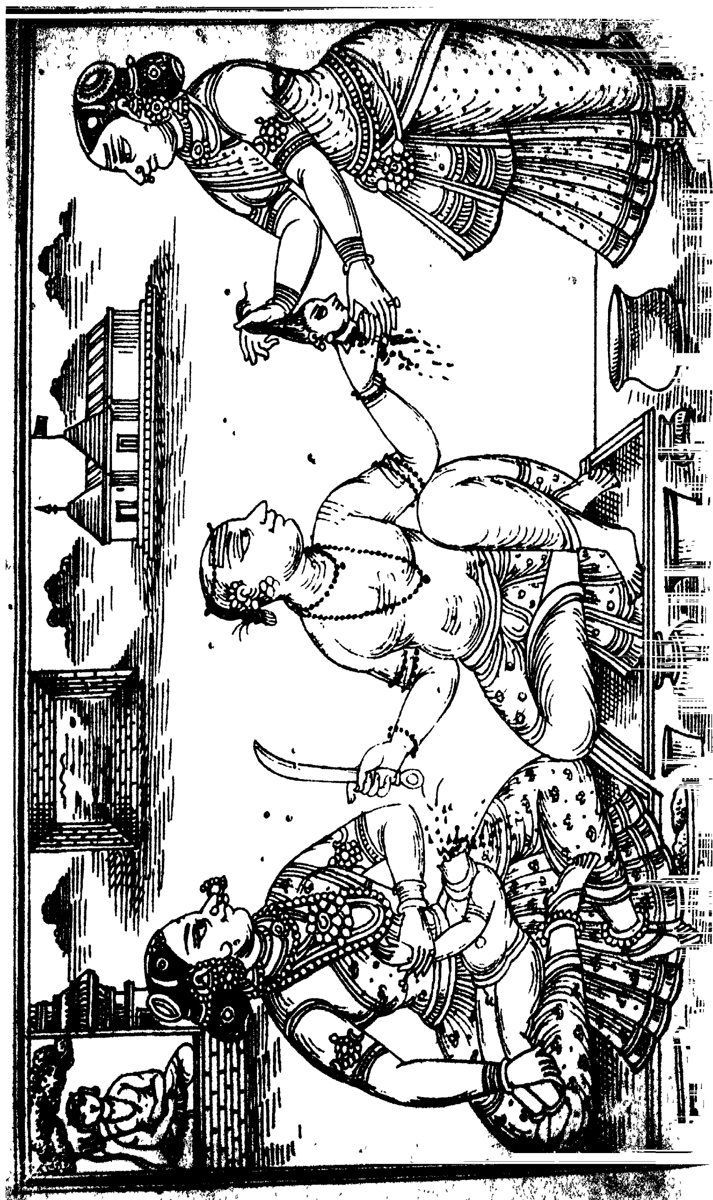
சிவமயம்.

முப்பத்தாறாவது

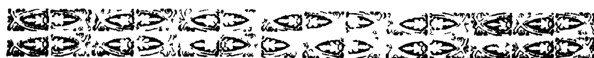
சிறப்புலிநாயனார்புராணம்.

திருவாக்கூருமறையோருலகமேத்துஞ் சிறப்புலியார் மறப்புலியாருரிமேற்செங்கணரவார்த்தாதருமேற்றூர்க்கன் பரானார்க்கமுதளிப்பாரொளிவெண்ணீறணிந்தமார்பர், பெருவாக்கான் மறைபரவியாகம் போற்றும் பெற்றியினாரெழுத்தஞ்சிறழாதோதிக், கருவாக்காவினைவன்றளையினைகள்சேர்ந்த கருத்தினொரெனயாவுந்திருத்தினாரே.

சோழநாட்டிலே திருவாக்கூரிலே பிராமணர் குலத்திலே சிறப்புலி நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் சிவனடியார்கள் வந்தபொழுது அவர்களை நமஸ்கரித்து இன்சொற்களைச் சொல்லி அவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுக்கு வேண்டும் திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுக்கின்றவர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை அன்பினோடு ஜபிக்கின்றவர் பரமசிவனைக்குறித்து யாகங்கள் செய்கின்றவர் அவர் இன்னும் பல சிவபுண்ணியங்களைச்செய்துகொண்டு இருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தேழாவது.

சிறுத்தொண்டநாயனார் புராணம்.

பல்குமருத்துவ ரதிபர்செங்காட்டங் குடிவாழ்படைத்தலைவ ரமுதளிக்கும்பரஞ்சோதியார்மெய்ச்,செல்வமிகுசிறுத்தொண்டர்காழிநாடன் றிருவருள் சேர்ந்தவர்வளருஞ் சீராளன்றனையை, நல்குதிருவெண்காட்டு நங்கை சமைத்திடப் பினனன்பதிச் சந்தனத் தாதிதலைக்கறியிட்டுதவப், புல்கவரும் வயிரவர்தாமகிழ்ந்து மகவருளப்போற்றிபவர் சிவனருளே பொருந்தினாரே.

சோழமண்டலத்திலே திருச்செங்காட்டங் குடியிலே ஆமாத்தியர் குலத்திலே பரஞ்சோதியார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஆயுள்வேதங்களிலும் படைக்கலத் தொழில்களிலும் குதிரையேற்றம் யானையேற்றங்களிலும், மிகச்சிறந்தவர் வேதாகமங்களை மெய்ப்பொருளை அறிதல் வேண்டும் என்னும் அவாவினோடு திருவருளை முன்னிட்டுப் பரிட்சித்தமையால் பரமசிவனே மெய்க்கடவுள் என்றும் அவருடைய திருவடிகளை அடைதலே முத்திநெறியென்றும் தெளிந்து அவருடைய திருவடிகளை அகோராத்திரம் இடைவிடாது அன்பினோடு தியானிப்பவர் சிவனடியார்களுக்கு எக்காலமுந்திருத்தொண்டு செய்பவர் அவர் அரசனிடத்திலே அணுக்கராகி அவன் பொருட்டு யானை செலுத்திக் கொண்டுசென்று அவனோடு மாறுபட்ட பல அரசர்களைவென்று அவர்கள் தேசங்களைக் கைபற்றி அவனால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர் ஒருமுறை உத்தரதேசத்திலே வாதாவி என்னும் நகரத்திற்சென்று அதனைவென்று பலவகைஇரத்தினங்களும் நிதிக்குவைகளும்யா

யானைக்கூட்டங்களும் குதிரைக்கூட்டங்களும் அரசனுக்கு முன்கொண்டுவந்தார். அதுகண்டு அரசன் அவருடைய யானையேற்றத்தின் வலிமையை அதிசயித்துப் புகழ்ந்துபேச அவரை அறிந்த மந்திரிகள் அரசனைநோக்கி மகாராஜரே இவர் பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்கையால் இவ்வுலகத்திலே இவருக்கு எதிராவார் ஒருவருமில்லை என்றார்கள். அரசன் அதைக்கேட்டு அஞ்சி நடுநடுங்கி இரண்டு கண்களினின்றும் சோகபாஷ்பஞ் சொரிய இவர்களை ... வளாகிய பரமசிவனுடைய திருத்தொண்டர் என்பதை உணராது கொடிய போர்முனையிலே விட்டிருந்தேன் ஐயையோ இது எவ்வளவு கொடியபாவம் என்றுசொல்லி பின்பு பரஞ்சோதியாரை நோக்கி சுவாமீ இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து நமஸ்கரித்தான். பரஞ்சோதியார் அரசன் தம்மை நமஸ்கரித்ததற்கு முன்றாம் அவனை நமஸ்கரித்து மகாராஜரே நான் என்னுடைய உரிமைத் தொழிற்கு அடுத்ததைத்தான் செய்தேன் அதனாலே என்ன தீங்கு என்றார். அரசன் அவருக்கு நிறைந்த நிதிக்குவைகளையும் விருதுகளையும் கொடுத்து நீர் உம்முடைய நிலைமையை நான் அறியாவண்ணம் நடத்திக்கொண்டுவந்தீர் இனி என் மனக்கருத்துக்கு இசைந்து எனக்குப் பணிசெய்தலை ஒழிந்து நீர் விரும்பியவாறே உமக்குஞ் சிவனடியார்களுக்கும் வெளிப்பட்டத் திருத்தொண்டு செய்யும் என்று விடைகொடுத்தான். பரஞ்சோதியார் விடைபெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய திருப்பதியிற் சென்று கணபதீச்சரத்தில் வீற்றிருக்கின்ற கடவுளை வணங்கி அவருக்குத் திருத்தொண்டுகளை வழுவாது செய்வாராயினார். திருவெண்காட்டு நங்கையார் என்னும் மங்கையாரோடுகூடி இல்லறத்தில் வாழ்ந்து நாடோறும் முன்போலச் சிவனடியார்களைத் திருவமுது செய்வித்து பின்னர் தாம் உண்பார். சிவனடியார்களை மிகுந்த அன்பினோடு வழிபட்டு அவர்கள் திருமுன்பே மிகச் சிறியராய் ஒழுகின்றமையால் அவருக்குச் சிறுத்தொண்டர் என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. கணபதீச்சுரருடைய திருவருளினாலே அவருக்குத் திருவெண்காட்டு நங்கையாரிடத்திலே சீராளதேவர் என்னும் புத்திரர் அவதரித்தார். அப்பிள்ளைக்கு ஐந்துவயசிலே வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்தார். அந்நாளிலே அத்திருப்பதிக்கு எழுந்தருளிவந்த திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரை எதிர்கொண்டு அழைத்து அவரை வணங்கித் துதித்து அவருடைய திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்றார்.

பரமசிவன் சிறுத்தொண்டநாயனாருடைய மெய்யன்பை நுகர்ந்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு உட்சமயங்கள் ஆறனுள் ஒன்றாகிய வைரவத்துக்கு உரிய திருவேடங்கொண்டு திருக்கைலாசத்தினின்றும் நீங்கி திருச்செங்காட்டங்குடியை அடைந்து சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய வீட்டுவாயிலிற் சென்று சிறுத்தொண்டர் வீட்டில் இருக்கின்றாரோ என்று வினவ தாதியராகிய சந்தன நங்கையார் முன்வந்து வணங்கி சுவாமீ அவர் சிவ

னடியார்களைத்தேடிப் புறத்தே போய்விட்டார். தேவரீர் உள்ளே எழுந்தருளும் என்றார். அதற்கு வைரவர் பெண்கள் இருக்கும் இடத்தில் நாம் தனியே புகோம் என்று அருளிச்செய்ய திருவெண்காட்டு நங்கையார் அதைக் கேட்டு இவ்வடியவர் போய்விடுவார் போலும் என்று பயந்து விரைந்துவந்து சுவாமீ அடியேனுடைய நாயகர் எப்போதும் சிவனடியாரை அமுது செய்விப்பவர் இன்றைக்கு ஒருவரையுங் காணாமையால் தேடப்போயினார் தேவரீருடைய திருவேடத்தைக் கண்டாராயின் மிகமகிழ்வர் தரியாமல் இப்பொழுதே வந்துவிடுவார் எழுந்தருளியிரும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் நாம் உத்தரதேசத்திலுள்ளேம் சிறுத்தொண்டரைக் காணவந்தோம் எப்படியும் அவர் இல்லாதபோது நாம் இங்கே இரோம் கணபதீச்சரத்தில் உள்ள திருவாத்திமரத்தின் கீழ் இருக்கின்றோம் அவர் வந்தமாத்திரத்தே அவருக்குத் தெரிவியுங்கள் என்று சொல்லி திருவாத்தியை அணைந்து அதன் கீழ் இருந்தருளினார் சிறுத்தொண்டநாயனார் சிவனடியார்களைத் தேடி எங்குங் காணாது வீட்டுக்குத் திரும்பிவர மனைவியாருக்குச் சொல்லித் துக்கித்தார். மனைவியார் உத்தரதேசவாசியாகிய ஒரு வைரவர் இங்குவந்து நாங்கள் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கும்படி சொல்ல அதைக்கேளாது கணபதீச்சரத்தில் உள்ள திருவாத்தியின் கீழ்ப்போய் இருக்கின்றனர் என்றார் உடனே சிறுத்தொண்டர் மிகுந்த விருப்பத்தோடு விரைந்துசென்று அவரைக்கண்டு வணங்கி நிற்க அவர் பெரிய சிறுத்தொண்டர் நீரோ என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் சிறுத்தொண்டர் அவரை வணங்கி சுவாமீ சிவனடியார்கள் தங்கள் கருணைமேலீட்டினாலே அடியேனைப் அப்படி அருளிச் செய்வார்கள். அதுநிற்க இன்றைக்குத் திருவமுது செய்விக்கிறதற்குச் சிவனடியார்களை நாடியுங் காணேன் இப்போது அடியேன் செய்த புண்ணியத்தினாலே தேவரீரைக் கண்டேன் தேவரீர் அடியேன் வீட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருவமுது செய்யவேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் அன்பரே நாம் உத்தரதேசத்தில் உள்ளேம் உம்மைக் காணவந்தோம் நம்மை அமுது செய்வித்தல் உம்மால் முடியாது அது மிக அருமை என்றார் சிறுத்தொண்டர் தேவரீர் அமுது செய்யும் இயல்பை அருளிச்செய்யும் சீக்கிரமாகப் பாகம்பண்ணுவிப்பேன் சிவனடியார்கள் தலைப்படின் தேடுதற்கு அரியனவும் எளியனவாம் என்று சொல்ல வைரவர் நாம் ஆறுமாசத்துக்கு ஒருமுறை பசுவைக்கொன்று உண்போம் அதற்கு உரியநாளும் இந்நாளேயாம் அப்படி ஊட்டுதல் உம்மால் இயலாவது என்றார். சிறுத்தொண்டர் மிகநன்று அடியேன் அனேகம் பசுக்களை உடையேன் தேவரீருக்குப் பிரியமாகிய பசு இன்னது என்று அருளிச்செய்வீராகில் அடியேன் விரைந்து சென்று பாகம்பண்ணுவித்துக் காலந்தாழ்க்காமல் வருவேன் என்று சொல்ல வைரவர் நாம் உண்பது நரபசு அது ஐந்து வயசினை உடையதாயும் அவயவப்பழுதில்லாததாயும் ஒருகுடிக்குத்தா

ன் ஒன்றேயாயும் இருக்கவேவேண்டும் அப்படிப்பட்ட சிறுவனை மனமகிழ்
ச்சியோடு தாய்பிடிக்கத் தந்தை அரிதல்வேண்டும் இப்படிசமைக்கப்பட்டக
றியே நாம் இட்டு உண்பேம் என்றார் சிறுத்தொண்டர் தேவரீர் அமுதுசெ
ய்வீராகில் அடியேனுக்கு இதுவும் அரிதன்று என்றுசொல்லி அவரைவண
ங்கி விடை பெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குப் போயினார் சிறுத்தொண்டரு
டைய வரவைநோக்கி நின்றமனைவியார் அவருடைய மலர்ந்த முகத்தைக்க
ண்டு அவரைவணங்கி அடியாருடைய செய்கையை வினவி அவர் மனை
வியாரை நோக்கி ஒருகுடிக்கு ஒரேசிறுவனாகி ஐந்துவயசு உடையனுமாய்
அவயவப் பழுதில்லாதவனுமாய் இருக்கும் பிள்ளையை மனமகிழ்ச்சியோ
டு தாய்பிடிக்கத் தந்தையரிந்து சமைத்தால் அமுதுசெய்தற்கு உடன்பட்ட
னர் என்றார். அப்பொழுது மனைவியார் அவ்வடியவர் விரும்பியபடி அமுது
செய்விக்கும் பொருட்டு ஒருகுடிக்கு ஒருவனாஞ் சிறுவனைப் பெறுமாறு எ
ங்ஙனம் என்றுசொல்ல சிறுத்தொண்டர் என் பிராணநாயகியே இத்திறத்து
ச் சிறுவனை வேண்டிய திரவியங்களைக் கொடுத்தால் தருவாருளராயினும்
நோகின்று அச்சிறுவனை அரியத்துணியுந் தந்தையரோ இல்லை இனித்தா
முமல் நாம்பெற்ற சிறுவனையே அழைப்போம் என்றார்மனைவியார் அதற்
கு இசைந்து எங்களைக் காக்கும் பொருட்டு அவதரித்த புதல்வனைப் பள்
ளிக்கூடத்தி னின்றும் அழைத்துக்கொண்டு வாரும்என்றுசொல்ல சிறுத்
தொண்டர் மனமகிழ்ச்சியோடு பள்ளிக்கூடத்துக்கு விரைந்து சென்று
தம்முடைய புதல்வராகிய சீராளதேவரை எடுத்துத் தோண்மேல் வை
த்துக்கொண்டு வீட்டிற்குத் திரும்பிவந்தார். மனைவியார் எதிர்வந்து புதல்
வரைவாங்கி திருமஞ்சனமாட்டிக்கோலஞ்செய்து நாயகர் கையிற்கொடுத்
தார். அவர் அடுக்களையிற் செல்லாது உலகத்தவர்கள் அறியாவண்ணம் ஒ
ர் மறைவிடத்திற் கொண்டுபோனார். அப்பிள்ளையைப் பெற்ற தாயார் பா
த்திரங்களைக் கழுவிக்கொண்டு வந்தார் தந்தையார் புதல்வரை எடுத்து அ
வருடைய தலையைப்பிடிக்க தாயார் அப்புதல்வருடைய இரண்டுகால்களை
யும் தம்முடைய மடியிலே யிடுக்கி அவர்கைகள் இரண்டையும் தம்முடை
ய கைகளினாலே பிடிக்க அப்புதல்வர்தம்முடைய தந்தைதாயார்மிகமகிழ்கின்
றனர் என்றுமகிழ்ந்துநகைசெய்ய தந்தையார் மனமகிழ்ச்சியோடு ஆயுத
த்தினாலே அவருடைய தலையை அரிதலாகிய அரிய செய்கையைச் செய்
தார் அறுத்த தலையின் இறைச்சி திருவமுதுக்கு ஆகாது என்று கழித்து,
அதனைமறைத்து நீக்கும்பொருட்டு சந்தனநங்கையார் கையில்கொடுத்தும
ற்றை யுறுப்புகளின் இறைச்சிகள் எல்லாவற்றையும் அறுத்துப் பாகம்ப
ண்ணி, வேறுகறிகளும் அமைத்து சோறும் சமைத்து நாயகருக்குத் தெரி
வித்தார், நாயகராகிய சிறுத்தொண்டர் பெருங்களிப்புடையராகி, விரைந்து
சென்று திருவாத்தியின்கீழ் இருந்த வைரவரை வணங்கி சுவாமி தேவரீர்
பிரியப்படி பாகம்பண்ணுவித்தேன் எழுந்தருளிவந்து திருவமுதுசெய்தரு

ளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்து அவரை வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய், ஆசனத்தில் இருத்தி அவருடைய திருவடிகளை ஜலத்தினால்விளக்கி அந்தத் தீர்த்தத்தைத் தங்கள் சிரசின்மேலே தெளித்து வீடெங்கும் புரோக்ஷித்து, தூபதீபங்களாலே அருச்சித்து வணங்கினார் மனைவியாராகிய திருவெண்காட்டு நங்கையார் பரிகலந்திருத்தி, அன்னமும் கறியமுதும்படைத்தார் வைரவர் அதைப்பார்த்து நாம் சொல்லிய முறையே கொன்ற பசுவினது உறுப்புகள் எல்லாவற்றையும் பாகம்பண்ணினீரா? என்றவுடனே திருவெண்காட்டுநங்கையார் தலை இறைச்சி மாத்திரம் திருவமுதுக்கு ஆகாது என்று கறிக்கவில்லை என்றார், வைரவர் அதுவும்நாம் உண்பது என்றார் அதுகேட்டு சிறுத்தொண்டர் மனைவியாரோடும் திகைத்து அயர சந்தனநங்கையார் நான் அதற்கே இறைச்சியை அடியவர் அமுதுசெய்யும்பொழுது நினைக்கவரும் என்று முன்னமே பாகம்பண்ணிவைத்தேன் என்று எடுத்துக்கொடுக்க திருவெண்காட்டு நங்கையார் முகமலர்ந்து வாங்கிப்படைத்தார் அதன்பின் வைரவர் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி நாம் தனியே உண்ணோம் சிவனடியார்களை அழைத்து வாரும் என்று அருளிச்செய்ய சிறுத்தொண்டர் ஏங்கி ஐயோ அடியவர் திருவமுதுசெய்வதற்கு இடையூறு இதுவோ என்று நினைந்து வீட்டுக்குப் புறத்திலேபோய் சிவனடியார்களைத் தேடிக்காணாது துக்கத்தோடு திரும்பிவந்து வைரவரை வணங்கி சுவாமி சிவனடியார்களைக்காணேன் அடியேன் திருநீறு இடுவாரைக்கண்டு அன்னங்கொடுப்பேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய வைரவர் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி உம்மைப்போலத் திருநீறு இட்டார் உளரோ நீர் இருந்து உண்ணும் என்று சொல்லி பின் திருவெண்காட்டு நங்கையாரைநோக்கி, இவருக்குச் சோறுங்கறியும்படையும் என்று அருளிச்செய்ய அவரும்படைத்தார் சிறுத்தொண்டர் வைரவரை ஊட்டவேண்டி உண்ணப்புகலும் வைரவர் தடுத்தருளி ஆறுமாசத்துக்கு ஒருமுறை உண்ணுகின்ற நாம் உண்ணுமளவும் தரியாமல் எப்பொழுதும் உண்கின்ற நீர் முன் உண்பது என் உம்முடன் உண்ணும் பொருட்டு உமக்குப் புத்திரன் உண்டேல் அழையும் என்றார் சிறுத்தொண்டர் இப்போது அவன் உதவான் என்றுசொல்ல வைரவர் அவன்வந்தாற்றான் நாம் உண்போம் தேடி அழையும் என்றார் சிறுத்தொண்டர் தரியாது எழுந்து மனைவியாரோடு விரைந்து வீட்டுக்குப்புறத்திலே போய் புதல்வனே வா என்று அழைக்க மனைவியாரும் நாயகர்துணையில் நிற்பாராகி சீராளனே சிவனடியார் அடியேங்கள் உய்யும்பொருட்டு உண்ணுணை உன்னை அழைக்கின்றார் வா என்று அழைத்தார் அப்பொழுது அப்புதல்வர் பரமசிவனது திருவருளினாலே பள்ளிக்கூடத்தினின்று ஓடிவருபவர்போலவந்தார்.

தாயார் அவரை எடுத்துத்தழுவி நாயகர்கையிற்கொடுக்க அவர் இனிச் சிவனடியார் அமுதுசெய்யப்பெற்றோம் என்று மனமிகமகிழ்ந்து அப்புதல்வரை வாங்கிக்கொண்டு அடியவரை அமுதுசெய்வித்தற்கு உள்ளேவ

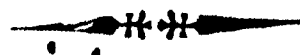
ந்தார் அதற்குமுன் வைரவர் மறைந்தருள சிறுத்தொண்டர் அவரைக்கா
ணாமையால் மனங்கலங்கித்திகைத்து விழுந்தார் கலத்திலே இறைச்சிக்கறி
யமுதைக் காணாமையால் அச்சமுற்றார் வைரவர் அடியேங்கள் உய்யும்
பொருட்டுத் திருவமுதுசெய்யாமல் எங்கொளித்தனரோ என்று தேடி மய
க்கங்கொண்டு புறத்திற்செல்ல அச்சிறுத்தொண்டர் செய்தது நிஷேதானு
ட்டானமாயினும் அவர் சிவானந்தானுபவமேலிட்டு நிறைகையால கருவிக
ரணங்கள் தற்போதச்சிவிப்பாய் நின்றுசெய்யாது சிவபோதச்சிவிப்பாய் எ
ழுந்து செய்தமைபற்றி அதனை விகிதானுட்டானமாகவே கொண்டருளிய
பரமசிவன் அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலாயினோர்சேவிக்
க உமாதேவியோடும் சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியோடும் இடபாரூடராய் ஆ
காயத்திலே தோன்றியருளினார். சிறுத்தொண்டரும் மனைவியாரும் புதல்
வரும் தாதியாரும் ஆகிய நால்வரும் அவர்களைத்தரிசித்து, ஆனந்த அரு
விசொரிய எலும்பும் மனமும் நெக்கு நெக்குருக பரவசமாய் விழுந்து நம
ஸ்கரித்து எழுந்து அஞ்சலியஸ்தர்களாகி நின்று ஸ்தோத்திரம் பண்ணினா
ர்கள் பின்பு பரமசிவனும் பார்வதியம்மையும் சுப்பிரமண்ணிய சுவாமியும்
அவர்கள் நால்வரையும் தங்களை எக்காலமும பிரியாது வணங்கிப் பேரின்ப
த்தை நுகர்ந்துகொண்டு இருக்கும்பொருட்டு உடன்கொண்டு திருக்கை
லாசத்தை அடைந்தார்கள்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தெட்டாவது

கழற்றறிவார்நாயனார் புராணம்.

காவலர்மகோதையார் கொடுங்கோளூர்க் கோக்கழறியவையறிந்த
கோச்சிலம் போசைக்கருத்தார், நாவலர்கோனன்பரடிச் சேரனென்றேந
வின்றுவரும் வண்ணானயந்தவீரநற், பாவலர்கோப்பாணபத்திரனல்வா
ய்ந்தபரமர்திருமுகம்வாங்கிப்பணிகோவெற்பின், மேவியசோவானைக்குக்கு
திரைவைத்தவீரர்கோ வெள்ளையானைச்சேரர்கோவே.

மலைநாட்டிலே இராஜதானியாகிய மகோதை என்னும் பெயரையு
டைய கொடுங்கோளூரிலே சேரர்குடியிலே பெருமாக்கோதையார் என்
னும் பெயரையுடைய ஒரு சற்புத்திரர் சைவநெறிவாழும்படி அவதரித்
தார். அவர் பாலியதசையிலேதானே வியாதி பீடையினால் வரும் சனன
வைராக்கியம் தன்னுடைய தேகதோஷத்தைக்கண்டு வரும் தேகவைராக்
கியம் சகல சம்பத்துக்களையும் குறைவற அனுபவித்து இனிப்போதும் எ-

ன்று வரும் ஐசுவரியவைராக்கியம் ஆன்மிக தைவிக உற்பௌதிகங்களினுலேவரும் பிரபஞ்சவைராக்கியம் அருத்தத்தைத் தேடுதலினாலும் காத்தலினாலும் கள்ளர்கொண்டு போதலினாலும் உண்டாகும் துக்கம் பற்றிவரும் திரவியவைராக்கியம் மாதாபிதா ஸ்திரீபுத்திர இஷ்டபந்து சிநேகிதர்களைப் பிரிந்த துக்கத்தினாலே கூட்டமெல்லாம் பிரிந்தகாலத்திலே துக்கத்தாக்குளதுவென்று வரும் சங்கவைராக்கியம் காமுகனாயிருக்கிறவன் தான் மோகிக்கப்பெற்ற ஸ்திரீயினிடத்திலே குணத்தினாலாயினும், தேகத்தினாலாயினும் வைராக்கியத்துக்கேதுவாகிய ஒரு தோஷத்தைக்கண்டபோது வரும் ஸ்திரீவைராக்கியம் அன்னபானாதிகள் ஒருபொழுது இல்லாதிருக்கினும் தேகம்நில்லாது எத்தனைநாள் எந்தவகையாகப்புசித்தாலும் திருத்திப்படையாது என்றுவரும் போசன வைராக்கியம் தானத்துக்குப்போய்த் தள்ளுண்டதனால் வரும் பிரதிக்கிரக வைராக்கியம் இகத்திலே இப்படிப்பட்டதொரு ஏதுவும் இன்றிப் பூர்வஜன்ம சிவபூஜாபுண்ணிய பலத்தினாலே தேகாதியாகிய சர்வவஸ்துக்களிலும்வரும் வைராக்கியம் என்னும் பத்துவகை வைராக்கியங்களுள் இறுதியில்நின்ற நிருகேதுகமாகிய உத்தம வைராக்கியத்தை உடையராகிய பரமசிவனுடைய திருவடியை அடைதல்வேண்டும் எனக்கருதி இராஜபுத்திரருக்குரிய தொழில்களைச்செய்தல் இன்றி திருவஞ்சைக்களம் என்னும் சிவஸ்தலத்தை அடைந்து பரமசிவன் ஸ்வதந்திரர் நாம் பரதந்திரர் என்று உணர்ந்து சிவாதீனமாய் நின்று தினந்தோறும் பிராமமுகூர்த்தத்தில் எழுந்து ஸ்நானம்பண்ணி அனுஷ்டானஞ்செய்துகொண்டு திருநந்தனவனம் வைத்தல், பூககள்பறித்தல், திருமாலைகட்டல், திருவலகிடல், திருமெழுக்கிடல், திருப்பாட்டுப்பாடல் முதலிய திருத்தொண்டுகளைச்செய்வாராயினர்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே செங்கோற்பொறையன் என்னும் சேரமகாராசனுக்கு இது நித்தியம் இது அநித்தியம் என்கின்ற பகுத்தறிவும் அநித்தியமாகிய இம்மை மறுமை யின்பங்களில் வெறுப்பும் பிறவித் துன்பங்களும் அவன்செய்த புண்ணிய பலத்தினாலே தோன்றின, அவை தோன்றவே நித்தியமாகிய மோக்ஷத்திலே ஆசை உண்டாயிற்று அதனால் அவன் பிறவிக்குக் காரணமாகிய வீணப்பற்றுகளை விட்டு மோக்ஷத்துக்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சியைச் செய்யல்வேண்டும் என்று தெளிந்து அரசியற்றுதலினின்றும் நீங்கி தவஞ்செய்யும்பொருட்டுத் தபோவனத்தை அடைந்தான். மந்திரிமார்கள் சிலநாள் ஆலோசித்துத்தெளிந்து திருவஞ்சைக்களத்திலே திருத்தொண்டு செய்துகொண்டு இருக்கின்ற அச்சேரர் மரபிற்கு முதல்வராகிய பெருமாக்கோதையாரிடத்திலேபோய் அவரை வணங்கிநின்று இம்மலைநாட்டை நீர் முடிசூடி அரசியற்றல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெருமாக்கோதையார் இவர்கள்வார்த்தை இன்பமயமாகிய திருத்தொண்டுக்கு இடையூறாய் இருக்கின்றது சிவபத்தியிலே சிறிதும்வழுவாது அரசியற்றுதற்குத் திருவருள் உளதாயில் இதனைச் சுவாமிக்குவிண்ணப்பஞ்செய்து அறிவேன்என்று ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்து சுவாமியைவணங்கிவிண்ணப்பஞ்செய்து அவருடையதிருவருளினாலே அவ

டத்தே வைத்தபடி வழுவாது அரசியற்றும் சத்தியையும் யாரும் யாவும் கழ
னைவைகள் அனைத்தையும் அறியும் அறிவையும் நாசமில்லாத மகாபராக்கிர
மத்தையும் பெருங்கொடையையும் அரசருக்கு உரியபடை வாகனம் முத
லிய எல்லாவற்றையும் கைவரப்பெற்று நமஸ்கரித்துக்கொண்டு புறத்தணை
ந்து மந்திரிமார்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டார். மந்திரிமார்க
ள் பெருங்களிப்புடையர்களாகி அவரை நமஸ்கரித்தார்கள். கழறிற்றறிவா
ராகிய அப்பெருமாக் கோதையார் ஆன்மாக்கள் எல்லாம் உய்யும்பொருட்
டுச் சுபதினத்திலே சுபமுகூர்த்தத்திலே முடிசூடி சிவாலயத்தை வலஞ்செ
ய்து சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து யானைமேற்கொண்டு
கொற்றக்குடையும் வெண்சாமரமும் உரியவர்கள் தாங்க மகா அலங்காரத்
தோடு நகரிவலஞ்செய்தார். செய்யும்பொழுது ஒருவண்ணான் தோளிலே உ
வர்ப்பொதி சுமந்துகொண்டு தமக்கு முன்னே வரக்கண்டு அவனுடைய சரீர
ம் மழையினாலே கரைந்த உவர் ஊறப்பெற்று வெளுத்திருத்தலால் விபூதி
யை உத்தூளனம்செய்த சிவனடியாரது திருவேடம் போலுதலை உணர்ந்து
அந்தக்ஷணத்திலே தாமே யானையினின்றும் இறங்கி, அத்தியந்த ஆசையோ
டு விரைந்துசென்று அவனுடைய காலகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார். உ
டனே இவ்வண்ணான் மனங்கலங்கி அவர் நமஸ்கரித்தற்குமுன் அவரை நம
ஸ்கரித்து அடியேனை யாரென்று கொண்டது அடியேன் அடிவண்ணான் எ
ன்றுசொல்ல சேரமான்பெருமாணாயனார் அடியேன் அடிச்சேரன் தேவ
ரீர் திருநீற்றுவேடத்தை நினைப்பித்தீர் வருந்தாதே போம் என்று சொல்லி
நமஸ்காரமும் பண்ணினார். மந்திரிமார் முதலிய சமஸ்தரும் சேரமான்பெருமா
ணாயனாருடைய [illegible] மேலீட்டைக்கண்டு ஆச்சரியம் பயந்து சிரசி
ன்மேலே அஞ்சலிசெய்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினார்கள். சேரமான் பெரு
மாணாயனார் யானையேறி நகரிவலங்கொண்டு மாளிகைவாயிலிலே பு
குந்து யானையினின்றும் இறங்கி மண்டபத்தினின்றும் இறங்கி மண்டபத்
தை அடைந்து இரத்தினசிங்காதனத்தில் ஏறி வெண்கொற்றக்குடை நிழ
ற்ற வெண்சாமரம் வீச அரசர்கள் மலர்தூவி வணங்கித் துதிக்க வீற்றிருந்
தருளினார். இங்ஙனம் இருந்து மநுநீதிநெறியை நடத்தி எண்ணிறந்த அர
சர்கள் திறைகொணர அகத்தும் புறத்தும் பகையை அறுத்து சைவசமய
ம் அபிவிர்த்தியாகும்படி அரசியற்றுவாராயினார். தில்லையின்கணுள்ள திரு
ச்சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்தத்தாண்டவம் செய்தருளுகின்ற சபாநாயகரு
டைய ஸ்ரீபாதமே தாமந்தேடும் பொருளும் தமக்குஉரிய பெருந்துணையும் எ
ன்றுதெளிந்து மெய்யறிவினாலே, அத்திருவடியை மிகுந்த அன்பினோடு சை
வாகமவிதிப்படி எந்நாளும் அருச்சிப்பார் அருச்சனைமுடிவிலே சபாநாயகர்
அவரைத் தமது திருச்சிலம்பொலியைக் கேட்பிப்பார், சேரமான் பெருமா
ணாயனார் சிவனடியார்களுக்கும் தரித்திரர்களுக்கும் கனகமாரி பொழிகின்
றவராகி பரமசிவனுக்கு உரிய பல யாகங்களைச் செய்தார்.

இப்படி நிகழுங்காலத்திலே பாண்டிநாட்டிலே மதுரையில் வீற்றிருக்கும் சொக்கநாத சுவாமியானவர் தம்மை அன்பினோடும் இசைப்பாட்டினாலே துதிக்கின்ற பாணபத்திரருக்குப் பெருஞ்செல்வத்தைக் கொடுத்தருளுதற்குத் திருவுளங்கொண்டு இரவில் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி, உனக்குப் பொன் இரத்தினம் பட்டாடை முதலியவைகள் எல்லாவற்றையும் நீ வேண்டியபடி குறைவின்றித் தரும்பொருட்டு நம்மேல் எப்பொழுதும் அன்புடையனாகிய சேரனுக்கு ஓலை தருவோம் தாழாமல் போய்வா என்று அருளிச் செய்து "மதிமலிபுரிசை மாடக்கூடற், பதியினிலவும் பானிறவரிச்சிறகன்னம்பயில் பொழிலாலவாயின்மன்னியசிவன்யான்மொழி தருமாற்றம் பருவக்கொண் மூப்படியெனப் பாவலர்க்குரிமையினுரிமையி னுதவியொளிதிகழ் குருமாமணி குலவியகுடைக்கீழ்ச் செருச்செருமாவுகைக்குஞ் சேரலன்காண்க, பண்பாலியாழ்பயில பாணபத்திரன் றன்போலென் பாலன்பன் றன்பாற் காண்பதுகருதிப் போந்தனன் மாண்பொருள்கொடுத்துவர விடுப்பதுவே"

என்னும் திருப்பாசுரத்தை வரைந்த திருமுகத்தைக் கொடுத்தருளினார். பாணபத்திரர் அத்திருமுகத்தைத் தலைமேற்கொண்டு அப்பொழுதே புறப்பட்டு கொடுங்கோளூரை அடைந்து மாளிகைக்கு முன்வந்து சேரமான்பெருமாணாயனாருக்கு அறிவித்தார். உடனே அவர் சிரசின்மேலே கைகுவித்து மிகுந்த அன்பினோடும் கண்ணீர்சொரிய எழுந்து மாளிகைக்குப்புறத்தில் வந்து பாணபத்திரரைப் பலமுறை வணங்கி சுவாமி தேவரீர் அடியேனை ஒருபொருள் எனமதித்துத் திருமுகங்கொண்டு வந்தீர் என்றார். அப்பொழுது பாணபத்திரர் சுவாமிதந்தருளிய திருமுகத்தைக் கையிலே கொடுத்து வணங்க சேரமான் பெருமாணாயனார் அதனை முடிமேற்கொண்டு கூத்தாடி மொழிதழற ஆனந்த அருவிசொரிய பரவசமாய்ப் பூமியிலே பலமுறை விழுந்தார். திருமுகத்தைப் பலதரம் வணங்கி அதனை வாசித்துத் திருவருளைத் துதித்து மாளிகையினுள்ளே புகுந்து மந்திரிமார்களை நோக்கி நம்முடைய குலமாளிகையில் இருக்கின்ற பண்டாரம் முழுதையும் பொதிசெய்து ஆளின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள் ஏற்றிக்கொண்டுவந்து வணங்கினார்கள். சேரமான் பெருமாணாயனார் பாணபத்திரருக்கு அந்தத்தனங்களை வெவ்வேறாகக்காட்டி சுவாமி தேவரீர் இவைகளையும் யானை குதிரை தேர் காலாள் என்னும் சதுரங்கங்களையும் அடியேனுடைய அரசையும் கைக்கொண்டருளும் என்றுசொல்ல பாணபத்திரர் தமக்குச்சேரமான் பெருமாணாயனார் தந்த தனங்களெல்லாவற்றையும் கண்டு மனமகிழ்ந்து அதிசயித்து அவரை நோக்கி சுவாமீ அடியேன் எனக்கு வேண்டுவனவற்றை மாத்திரம் கொள்ளும்பொருட்டே சிவாஞ்ஞை அரசையும் அரசுறுப்பையும் தேவரீரே கைக்கொண்டருளும் என்று சொல்லி வணங்கினார். சேரமான் பெருமாணாயனாரும் சிவாஞ்ஞையை மறுத்தற்கு

அஞ்சி அதற்கு உடன்பட்டார். பாணபத்திரர் தனங்கள் எல்லாவற்றையும் யானை குதிரை உள்ளிட்டனவற்றுள் வேண்டுவனவற்றையும் கொண்டு ஓர் யானைமேல் ஏறிப்போனார். சேரமான் பெருமாணாயனார் பாணபத்திரருக்குப் பின் கண்ணீர்சொரிய கைதொழுதுகொண்டு செல்ல பாணபத்திரர் நகரப்புறத்தில அவரிடத்திலே விடை பெற்றுக்கொண்டுபோய் அடைந்தார்.

சேரமான் பெருமாணாயனார் ஒருநாள் முன்போலப் பூஜாந்தத்திலே சபாநாயகருடைய திருச்சிலம்பொலி தமக்குக்கேளாதொழிய மனமயங்கி அடியேன் என்னபிழைசெய்தேனோ என்றுபொருமி இனிஇந்தத் தேகத்தினால் அடையும் வேறின்பம் யாது என்று உடைவாளை உருவி தமது மார்பிலே நாட்ட சபாநாயகர் விரைந்து திருச்சிலம்பொலியைக் கேட்பித்தார். உடனே நாயனார் உடைவாளை அகற்றி நமஸ்காரம்பண்ணி ஸ்தோத்திரம் செய்து சுவாமி இத்திருவருளை முன் செய்யாதொழிந்தது என் என்றார் அப்பொழுது சபாநாயகர் சைவசமயாசாரியராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை நினைப்பிக்கும்பொருட்டு எதிர்நின்றருளாது வன்றொண்டனாகிய சுந்தரன்கனகசபையின்கண்ணே நமது ஆனந்த நிருத்தத்தை வந்து வணங்கிப்பதிகம் பாடுதலால் நாம் நின்று அதனைக்கேட்டுவரத் தாழ்த்தோம் என்னுந் திருவாக்கை அருளிச்செய்தார், சேரமான்பெருமாணாயனார் அடியார்களுக்கு இவர் அருளுங்கருணை இருந்தவாறு என் என்று கனகசபையை வணங்கிய வன்றொண்டரையும் தரிசித்தல்வேண்டும் என்று விரும்பி சுபதினத்திலேதிருவஞ்சைக்களத்தில் வீற்றிருக்கும் கடவுளை வணங்கி சேனைகளோடு புறப்பட்டுப்போய்ச் சிதம்பரத்தை அடைந்து கனகசபையிலே நிருத்தம் செய்கின்ற சபாநாயகரை வணங்கி சிவானந்தக்கடலுள் அமிழ்ந்தி பொன்வண்ணத்தந்தாதி பாடியருளினார். சபாநாயகர் அதற்குப் பரிசிலாகத் தமது குஞ்சிதபாதத்தினது திருச்சிலம்பின் ஓசையை எதிரே கேட்பித்தார். சேரமான் பெருமாணாயனார் காலந்தோறும் சபாநாயகரைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு அப்பதியில் இருந்தார்.

சிலநாளாயினபின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைத் தரிசித்து வணங்குதற்கு விரும்பிப் புறப்பட்டு இடையில் உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்து, தம்மை எதிர்கொண்ட சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நமஸ்கரித்து அவரோடு கோயிலிற் சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கி, திருமும்மணிக்கோவைபாடி, பரவையார் வீட்டிலேபோய்சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளோடு திருவாரூரை அகன்று வேதாரணியத்தை அடைந்து சுவாமிதரிசனம் செய்து திருவந்தாதி பாடினார் அதன்பின் பாண்டிநாட்டிற்சென்று அங்குள்ள மதுரை முதலாகிய திருப்பதிகளை வணங்கிக்கொண்டு சுந்தரமூர்த்தியோடும் திருவாரூருக்குத் திரும்பிவந்து, அவரோடு சுவாமிதரிசனம் செய்துகொண்டு இருந்தார், பலநாட்சென்றபின் சுந்தரமூர்த்தியைத் தம்முடைய ஊருக்குவரும்படி பிரார்த்தித்து அழைத்துக்கொண்டு சே

ன்று தம்முடைய கொடுங்கோளூரை அடைந்து அவரோடும் இருந்தார், ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்திசுவாமி வன்மீகநாதரை நினைந்து உருகி திருவாரூருக்குப் போம்படி எழுந்துசெல்ல சேரமான்பெருமாணாயனார் பிரிவாற்றாதவராகி எழுந்து அவரைப் பின்றொடர்ந்து போகாதபடி தடுத்து, அதற்கு அவர் உடன்படாமை கண்டு மந்திரிகளைக்கொண்டு தம்முடைய மாளிகையில் இருக்கின்ற பண்டாரம் முழுதையும் பொதிசெய்து ஆட்களின்மேலே ஏற்றுவித்து சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு முன் செல்லும்படி அனுப்பி அந்தச் சுவாமிகளை விழுந்து நமஸ்கரித்தார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சேரமான்பெருமாணாயனைத் தழுவி விடைகொடுத்துச் சென்று திருவாரூரை அடைந்தார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளிடத்திலே விடைபெற்ற சேரமான் பெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளை மறவாத சிந்தையோடு கொடுங்கோளூரிலே அரசுசெய்துகொண்டு இருந்தார்.

நெடுநாள் ஆயினபின் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பின்னும் கொடுங்கோளூருக்கு வந்து சேரமான்பெருமாணாயனாரோடு இருக்தார் பலநாளாயினபின் ஒருநாள் சேரமான்பெருமாணாயனார் ஸ்நானம்பண்ணும்பொழுது சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய் சுவாமிதரிசனம்செய்து திருக்கைலாசத்தில்இருந்து பரமசிவனால் அனுப்பப்பட்ட வெள்ளையானையின்மேல்ஏறி தமமுடைய தோழராகிய சேரமான்பெருமாணாயனாரை நினைத்துக்கொண்டு சென்றார் சேரமானபெருமாணாயனார் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடையசெயலை அறிந்து அந்தக்ஷணத்தில் அருகில்நின்ற ஓர் குதிரையில் ஏறிக்கொண்டு திருவஞ்சைக்களத்துக்குப்போய் வெள்ளையானையின் மேற்கொண்டு ஆகாயத்திற்செல்லும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைக்கண்டு தாம் ஏறிய குதிரையின்செவியிலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை ஓதியருளினார் உடனே அந்தககுதிரையானது ஆகாயத்திலே பாய்ந்து சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய வெள்ளையானையை அடைந்து அதனைவலஞ்செய்துஅதற்குமுன்னாகச்சென்றது சேரமான்பெருமாணாயனாருடைய படைவீரர்கள் குதிரையிற்செல்லும் அந்நாயனாரை தங்கண்ணுக்குப் புலப்படும் எல்லைவரைக்கும் ஆகாயத்திலே கண்டு பின்காணாமையால் மிகுந்த திடபத்தியினாலே உருவிய உடைவாட்களினால் தங்கள் தங்கள் தேகத்தைவீழ்த்தி வீரயாக்கையைப் பெற்றுப்போய் சேரமான்பெருமாணாயனாருக்கு முற்பட்டு அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு சென்றார்கள சேரமான்பெருமாணாயனாரும் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளும் திருக்கைலாசத்தின தெற்குவாயிலுக்கு முன்போன உடனே குதிரையினின்றும் யானையினின்றும் இறங்கி பலவாயில்களையும் கடந்து திருவணுக்கன்றிருவாயிலை அடைந்தார்கள், அங்கே சேரமான்பெருமாணாயனார் தடைபட்டு நிற்க சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் உள்ளேபோய்ச் சுவாமி சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம்பண்ணிசுவாமீ தேவரீருடைய திருவடிகளை அடையும்பொருட்டு சேரமான்பெருமான் திருவணுக்கன் றிருவாயிலின் புறத்திலே வந்து நிற்கின்றார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பரமசிவன் சேரமானபெருமாணாயனாரை உள்ளே அழைப்பிக்க அவர் விரைந்துவந்து சந்நிதானத்திலே நமஸ்கரிதது ஸ்தோத்திரம்பண்ணினார், பரமசிவன் திருமுறுவல்செய்து இங்கே நாம் அழையாதிருக்க நீவந்தது என் என்று அருளிச்செய்ய சேரமான் பெருமாணாயனார் அஞ்

சலிசெய்து நின்று சுவாமி சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய திருவடிகளைத் துதித்து அவர் ஏறிய வெள்ளையானைக்குமுன் அவரைச் சேவித்துக்கொண்டு வந்தேன் தேவரீர் பொழிகின்ற பெருங்கருணைவெள்ளம் முன்கொண்டு புகுதலால் திருமுன்பு வரப்பெறுகிறேன் இனி ஒருவிண்ணப்பம உண்டு அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களாலு முனிவர்களாலும் வேதங்களாலும் துதிக்கப்படுதற்கு அரியபெருமையை உடைய தேவரீர்மேல் அன்பினலே தேவரீர திருவருள்கொண்டு திருவுலாப்பாடினேன் அதனைத் தேவரீர கேட்டருளல்வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்தார அப்பொழுது பரமசிவன் பஞ்சபாசத்தடை நீங்கும்படி வன்றொண்டனை அடைந்த சேரனே அவ்வுலாவைச்சொல்லு என்று திருவாய்மலர்ந்தருள சேரமான் பெருமாணுயனாரும் அதனைக் கேட்பித்தார் பரமசிவன் அதற்கு அருள்செய்து நம்முடையகணங்களுக்கு நாதராய் இருமென்று சொல்லியருளினர், சேரமான்பெருமாணுயனர் சிவகணநாதராகி சுவாமியை சேவிப்பாராயினர் அவர் அருளிச்செய்த திருக்கைலாச ஞானவுலாவைக் கைலாசகிரியிலே அன்றுகேட்ட மாசாத்தனாவர் அதனைத்தரித்து இந்தத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருக்கடவூரிலே வெளிப்படச்சொல்லி இப்பூமியிலே விளங்கும்பொருட்டு நாட்டியருளினர்.

உ

சிவமயம்.

முப்பத்தொன்பதாவது

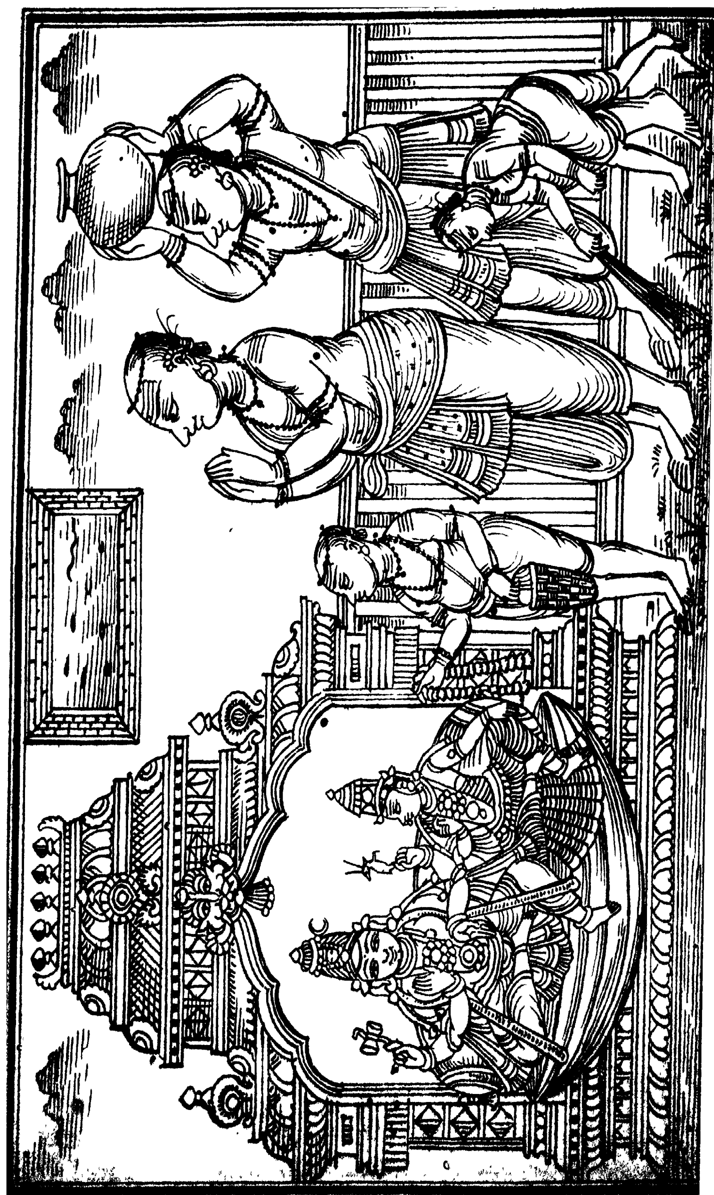
கணநாதநாயனர் புராணம்.

கந்தமலிவயற்காழிமறையோரேத்துங் கணநாதர்திருத்தோணிக்கடவுளார்க்கு, நந்தவனம்பலவமைத்துமலருங்கொய்து நற்றுமஞ்சொற்றுமணையுஞ்சாத்தி, வந்தவரைத்தொண்டாக்கிப்பணிகள்பூட்டி வாதுசெய்தவாரணத்தைமகிழ்ந்துவாழ்த்தி, புந்திமகிழ்ந்தானருநாடகயிலைமேவிப் பொருவில்கணத்தவர்காவல்பொருந்தினரே.

சீர்காழியிலே பிராமணர்குலத்திலே கணநாதநாயனர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் திருத்தோணியப்பருக்கு மிகுந்த அன்பினோடு தினந்தோறும் திருப்பணிகள்செய்பவர் தம்மை விரும்பிவந்து அடைபவர்களை நந்தவனம அமைத்தல் பூக்கொய்தல் திருமாலைக்கட்டல் திருமஞ்சனம் எடுத்தல் திருவலகிடுதல் திருமெழுகிடுதல் திருவிளக்கேற்றல் திருமுறை எழுதல்திருமுறைவாசித்தல் முதலாகிய திருத்தொண்டுகளுள் அவரவருக்கு ஏற்ற திருத்தொண்டுகளிலே பயில்வித்து அவர்களைச் சிவனடியார்கள் ஆக்குவார் கிருகஸ்தாச்சிரமத்தில் இருந்து சிவனடியார்களை வழிபடுவார் சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளைத் தினந்தோறும் முப்பொழுதிலும் அத்தியந்த ஆசையோடு விதிப்படி பூசைசெய்தார் அந்தப் பூசாபலத்தினலே திருக்கைலாசமலையை அடைந்து சிவகணங்களுக்கு நாதரானார்

சிவமயம்.

நாற்பநாவது

கூற்றுவநாயனார்புராணம்

குன்றாதபுகழாளர்களந்தைவேந்தர் கூற்றுவனார்மாற்றலர்மண்கொண்டுசூடப், பொன்றாழமுடிவேண்டப்புலியூர்வாழும் பூசுரர்கள்கொடாதகலப்புநிதனீந்த, மன்றாடுந்திருவடியேமுடியாச்சூடி மாநிலங்காத்திறைவனுறைமாடகோயிற், சென்றுசையுள்வணங்கிப்பணிகள்செய்து திருவருளாலமருலகஞ்சேர்ந்துளாரே.

களந்தைவேந்தராகிய கூற்றுவநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார், அவர் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பவர், சிவனடியார்களுக்குத்திருத்தொண்டு செய்பவர், அவர் திருவருள் வலியினால் மகா ஐசுவரியம் உடையவராகி கஜரததுரகபதாதி என்னும் சதுரங்கங்கள் நிறைந்த வீரச்செருக்கில் மேலாயினார், பல அரசர்களோடு யுத்தமசெய்து அவர்களையும்ஜயித்து அவர்களுடைய நாடுகள் எல்லாவற்றையும் கவர்ந்து அரசர் திருவில் முடி ஒன்று தவிர மற்றவைகள் எல்லாவற்றையும் உடையராயினார் உலகத்தை ஆளுதற்குத் தமக்கு முடிசூட்டும பொருட்டு தில்லைவாழந்தணர்களை வேண்ட அவாகள் நாங்கள சோழகுலத்தாருக்கே அன்றி மற்றவர்களுக்கு முடி சூட்டோம் என்று மறுத்து தங்களுள் ஒருகுடியை முடியைக் காத்துக் கொள்ளும்படி இருத்தி சேரமண்டலத்துக்குப் போயினார்கள். கூற்றுவநாயனார் ஐயுறவினாலே மனந்தளர்ந்து சபாநாயகரைப் பணிந்து அற்றைநாள் இரவிலே அடியேனுக்குத் திருவடியையே முடியாகத் தந்தருளல் வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு நித்திரை செய்ய சபாநாயகர் அவருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி தம்முடைய திருவடிகளைக் கொடுத்தருளினார். கூற்றுவநாயனார் அவைகளையே முடியாகச்சூடி பூமிமுழுதையும் பொதுநீக்கி ஆண்டார். பரமசிவன் வீற்றிருக்கின்ற முக்கிய ஸ்தலங்கள் எங்கும்சென்று வணங்கி திருப்பணிகள் செய்து சிவபதம் அடைந்தார்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது,

பொய்யடிமையில்லாத

சருக்கம்.

நாற்பத்தோராவது

பொய்யடிமையில்லாதபுலவர்புராணம்.

பொய்யறியாக்கபிலரொடுபரணராதிப் புலவோர்பொருளார்கலைகள் பொருந்தவோதிச், செய்யுளிடைவளராசுமதுரகவிர சித்திரவித்தாரமெனத் தெரிக்குஞ்செம்மை, மெய்யுணர யதொகைகளெல்லாமன்றுளாடன்மே லியம்பொனிருதாளில்விரவச்சாத்திக், கையுடையருளியுமையாடனான்மை யேக் கருதரியவமருலகுங்கைக்கொண்டாரே.

பாண்டிநாட்டிலே சிறந்து விளங்குகின்ற துவாதசாந்தபுரமாகிய மதுராபுரியிலே சொக்கநாத சுவாமியின் திருவருளினாலே சதுரமாய் இரண்டுசாண் அளவினதாகி மெய்ப்புலவர்களுக்கெல்லாம் முழம் வளர்ந்து இருக்கத்தக்க இடங்கொடுக்கின்ற சங்கப்பலகையைப் பெற்று அதனில் இருந்து தமிழ்மொழியை வளர்த்த கடைச்சங்கப்புலவர்கள் கபிலர், பரணர், நக்கீரர், முதலாக நாற்பத்தொன்பதின்மர். அவர்கள் விபூதிருத்திராக்ஷ தாரணர்களாய் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரஜபமுடையர்களாகி அகத்தியம், தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூல்களின்படி ஆசு - மதுரம் - சித்திரம் - வித்தாரம் என்னுநாற்கவியினாலும் அத்தியந்த மெய்ப்பத்தியோடு பரமசிவனையே பாடி பொய்யடிமையில்லாத புலவர்கள் எனப்பெயர் பெற்று சிவபதம் அடைந்தார்.

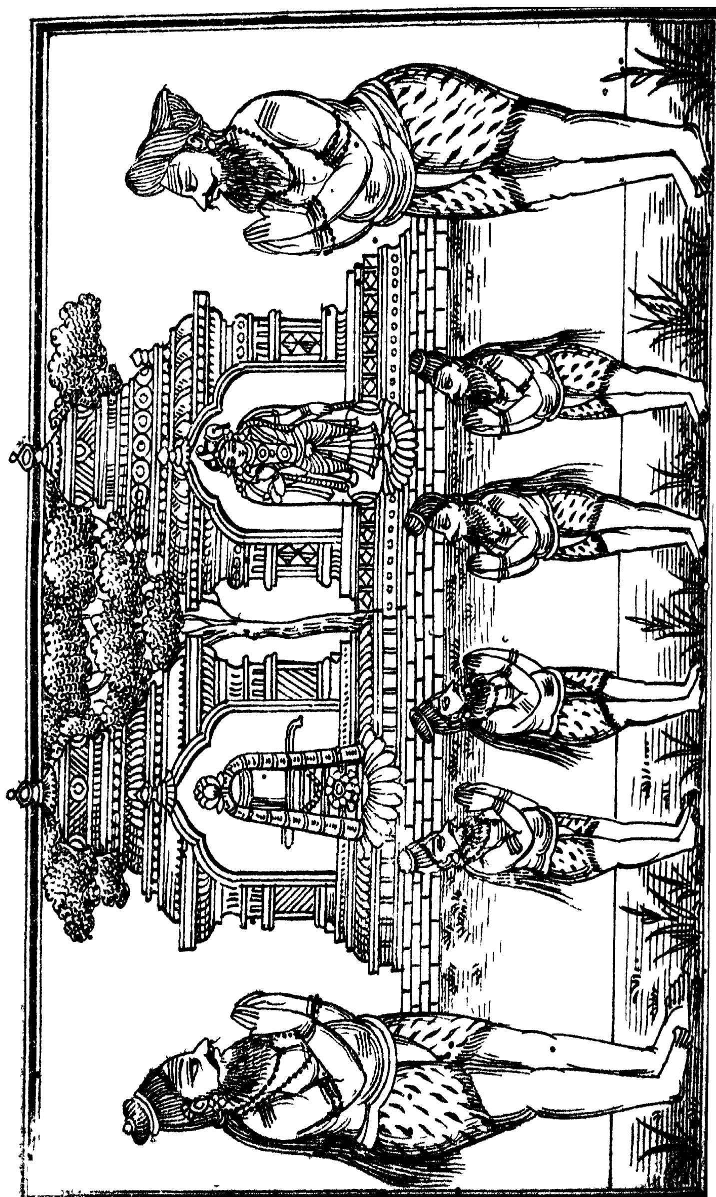
உ

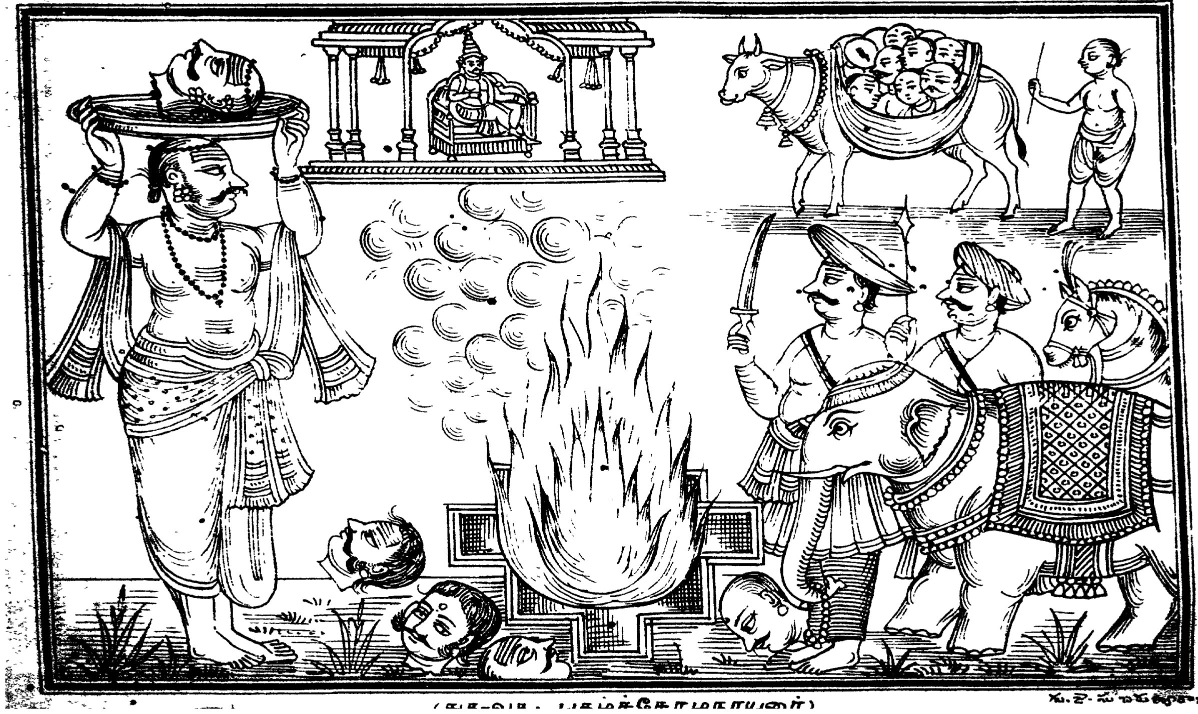
சிவமயம்.

நாற்பத்திரண்டாவது

புகழ்ச்சோழநாயனார் புராணம்.

பொழின்மருவுங்கருவூர்வாழ்புகழார்சோழர் போதகம்போலென்னுயிரும்போக்குமென்றே, யழலவிராவாள்கொடுத்தபிரானதிகைமான்மேவட

ர்ந்த பெரும்படையேவ அவர்கொண்டெய்ந்த, தழல்விழிகொடலைகாண்பார் கண்டதோர்புன் சடைத்தலையைமுடித்தலைபால் தாழ்ந்துவாங்கிக், கழல்பரவி யதுசிரத்தினேந்திவாய்ந்த தழன்மூழ்கியிறைவனடிகைக்கொண்டாரே.

சோழநாட்டிலே உறையூரிலே புகழ்ச்சோழநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மற்றை அரசர்கள் பணிகேட்க உலகம் தம்முடைய செங்கோலின்முறை நிற்க சைவசமயம் தழைக்க, அரசியற்றினார். சிவாலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் நித்திய நைமித்திகங்களை வழுவின்றி நடத்துவிப்பார். சிவனடியார்களுக்கு வேண்டுவனவற்றைக் குறிப்பறிந்துகொடுப்பார். இப்படியிருக்கும் நாளிலே கொங்குமுதலிய குடதேசங்களின் அரசர்கள் தரும் திறையை வாங்கும்பொருட்டு தங்கள் குலத்தார்களுக்கு உரிய கருவூர் என்னும் இராஜதானியிலே அரசுரிமைச் சுற்றத்தோடு வந்தணைந்தார். அங்குள்ள ஆனிலை என்னும் கோயிலில் இருக்கின்ற பரமசிவனை வணங்கி, மாளிகையிலே புகுந்து அத்தாணிமண்டபத்திலே சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து குடதேசத்து அரசர்கள் கொணர்ந்த திறைகளைக் கண்டு அவர்களுக்கு அருள்புரிந்து மந்திரிமாரை நோக்கி நம்முடைய ஆஞ்ஞாசக்கரத்துக்கு அமையாத அரசர்கள் இருக்கின்ற அரணங்கள் உளவாகில் தெரிந்துசொல்லுங்கள் என்றார். இப்படி நிகழும் நாளிலே சிவகாமியாண்டார் கொணர்கின்ற புஷ்பங்களைச் சிதறிய தம்முடைய யானையையும் ஆதோரணர்களையும் கொன்ற எறிபத்த நாயனாரை அணைந்து என்னையுங் கொன்றருளும் என்று தமது வாளைக்கொடுத்து திருத்தொண்டிலே மிகச்சிறந்து விளங்கினார். மந்திரிமார்கள் புகழ்ச்சோழ நாயனாரை வணங்கி திறைகொணராத அரசன் ஒருவன் உளன் என்றுசொல்ல புகழ்ச்சோழர் வியப்பினாலே புன்முறுவல் செய்து அவன் யாவன் என்று வினவ மந்திரிமார் அவன் அதிகன் என்பவன் அவன் சமீபத்திலே மலையரணத்துள்ளே இருப்பவன் என்றார்கள். அதுகேட்ட புகழ்ச்சோழர் நீங்கள் படைகொண்டு சென்று அவ்வரணத்தைத் துகளாகப் பறுநூறுக்கி வாருங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபிக்க மந்திரிமார் சேனையோடு சென்று அம்மலையரணைப் பொடிபடுத்து அதிகனுடைய சேனைகளை வதைத்தார்கள். அதிகன் அஞ்சி ஒடிப்போய்ச் சுரத்தில் ஒளித்துவிட்டான். புகழ்ச்சோழருடைய படைவீரர்களிற்பலர் அதிகனுடைய படைவீரர்களின் தலைகளையும் மற்றவர்கள் நிதிக்குவைகளையும் யானை குதிரைகளையும் கொண்டு மந்திரிமாரோடு கருவூரிலே வந்து சேர்ந்தார்கள். புகழ்ச்சோழநாயனார் தமக்கு முன்னே படைவீரர்கள் கொண்டுவந்த தலைக்குவைகளுள் ஒருதலையின் நடுவிலே ஒரு புன்சடையைக் கண்டார். கண்டபொழுதே நடுங்கி மனங்கலங்கி கைதொழுது பெரும் பயத்தினுடனே எதிர்சென்று அத்தலையிற் சடையைத் தெரியப்பார்த்து கண்ணீர்சொரிய அழுது நான் சைவநெறியைப் பரிபாலித்து அரசியற்றியபடி மிக அழகிது சடைமுடியையுடையவர் பரமசிவன் அருளிச்செய்த மெய்ந்நெறியைக் கண்டவர் அவருடைய சடைத்தலையைத் தாங்கிவரக் கண்டும் அதிபாதகனாகிய நானா பூமியைத் தாங்குதற்கு இருந்தேனே என்றுசொல்லி ஒன்றுசெய்யத் துணிந்து மந்திரிமாரை நோக்கி பூமியைக் காத்து அரசளித்துப் பரமசிவனுக்கு வழித்தொண்டு செய்யும்பொருட்டு என்னுடைய குமாரனுக்கு முடிசூட்டுங்கள் என்று வி

த்து அதனைக்கேட்டு அயரும் மந்திரிகளைத்தேற்றி அக்கினிவளர்ப்பித்து விபூதியை உத்தூளனஞ்செய்து சடைச்சிரத்தையொருபொற்கலத்தில் ஏந்தி தம்முடைய திருமுடியிலே தாங்கி அவ்வக்கினியை வலஞ்செய்து உயிர்த்துணையாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை எடுத்து ஓதி அதனுள்ளே புகுந்து பரமசிவனது திருவடிநிழலிலே அமர்ந்து இருந்தார்.

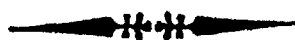

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்துமூன்றாவது

நரசிங்கமுனையரையநாயனார் புராணம்.

நாடுபுகழ் முனைப்பாடிநாடுமேய நரசிங்கமுனையர்புவிநயந்துமன்று,ளா
மெவராகிலுமொருநாளடியாராகக்கம்பொ ன முதளிப்பாரொளிவெண்ணீறணிந்து
தூர்த்த, வேடமுடையவர்க்கிரட்டிச்செம்பொனீந்து விடுத்தமுகாராலயங்க
ள்விளங்கச்செய்து, தோடலாதா நடையபிரானருளையாளத் தோன்றினரொ
னையருளினான்றனமே.

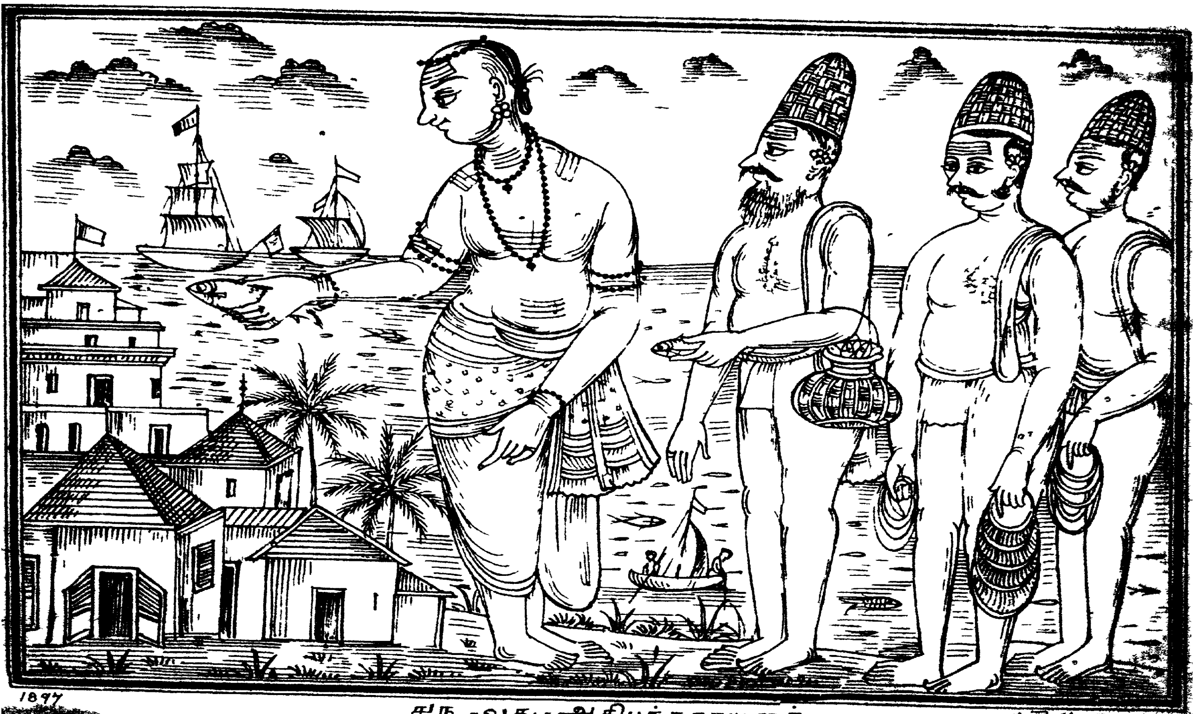
திருமுனைப்பாடி நாட்டிலே நரசிங்கமுனையரைய நாயனார் என்பவரொருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனது திருவடியை அடைதலே தமக்குப் பெரும்பேறு எனத்துணிந்தவர் அநித்தியமும் துக்கமுமாகிய அரசியற்கையில் வைத்தவிருப்பத்தாலன்று சர்வான்மாக்களும் சற்சமயமாகிய சைவத்தைக் கைக்கொண்டு முத்தியின்பத்தை அடைதல்வேண்டும் என்னும் பெருங்கருணையினாலே பலசத்துருக்களைக்கடந்து சைவநெறி வாழும்படி திருவாணை முன்னிட்டு நின்று அரசாள்வார். சிவாலயங்கள்தோறும் நித்திய நைமித்திகங்களை ஒழுங்குபெற நடத்துவிப்பார். திருவாதிரைநக்ஷத்திரந்தோறும் விசேஷபூசை செய்வித்து தம்மிடத்தில் வரும் சிவனடியார்களைத் திருவமுது செய்வித்து அவர்களுக்குத் தனித்தனியே நூறுபொன் கொடுப்பார். ஒரு திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே அப்படியே அடியார்களுக்குப் பொன்கொடுக்கும் பொழுது தூர்த்தவேடமுள்ள ஒருவர் விபூதி அணிந்துகொண்டு வந்தார். அவருடைய வடிவு இருந்தபடியைக் கண்டுபக்கத்தில் உள்ளவர்கள் இகழ்ந்து ஒதுங்க நரசிங்கமுனையரையர் அதுகண்டு எதிரே சென்று அவரை அஞ்சலிசெய்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவரைமிக உபசரித்து சீலம் இல்லாதவர்களாயினும் விபூதியை அணிந்தவர்களை உலகத்தார் இகழ்ந்து நரகத்தில் வீழாவண்ணம் அவருக்கு இரட்டிப்பொன்கொடுத்து அவரை வணங்கி இன்சொற்சொல்லி விடைகொடுத்து அனுப்பினார். இந்தப்பிரகாரம் அருமையாகிய திருத்தொண்டுகள் பலவற்றைச் செய்து சிவபதப்பிராப்தியானார்.

௪௨-வது-நரசிஙகமுஉணயரையநாயகா)

௪௫-வது-அதிபத்தநாயனார்

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்துநான்காவது

அதிபத்தநாயனார் புராணம்.

அலையாருங்கடனாகைநகருள்வாழமதிபத்தர்பரதவர்களதிபர்வேலை
வலைவாரிவருமீனிற்றலைமீனீசன்வார்கழற்கேயென்றுவிடுமரபார்பொன்னாட்
டலையானதொருமீனேசாரநாளுந்தந்தொழிலால்விடுத்துமிடிசாரச்செம்பொன்
னிலையாருமணிநயந்தமீனொன்றெய்தநீத்தருளாலிறைவனடிசேர்ந்துளாரே.

சோழமண்டலத்திலே நாகப்பட்டணத்திலே சமுத்திர தீரத்திலே உள்ள நுளைப்பாடியிலே பரதவர் குலத்திலே அதிபத்தநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவர் பரதவர்களுக்குத் தலைவராகி அவர்கள் வலைப்படுத்துக் குவிக்கும் மீன்குவைகளைப் பெறறு வாழ்வார் சிவபத்தியில் மிகச் சிறந்தவராதலால் அகப்படும் மீன்களிலே ஒருதலைமீனை இது பரமசிவனுக்கு என்று மிகுந்த அன்பினோடு எப்பொழுதும் விட்டு வந்தார். ஒருநாளிலே ஒருமீனை வரினும் அதனைப் பரமசிவனுக்கு என்றே விடுவார். இப்படி ஒழுகும் நாட்களிலே அடுத்தடுத்து அநேகநாட்களிலே ஒவ்வொரு மீனே அகப்பட அதனைக்கடலிலே விட்டுவந்தார் மீன் விலையினாலே மிகுஞ்செல்வம் மறுத்தமையால் தம்முடைய கிளைகள் உணவின்றி வருந்தவும தாம் வருந்தாது பட்ட மீனைப் பரமசிவனுக்கு என்றேவிட்டு மகிழ்ந்தார். இப்படிநெடுநாள் வர உணவின்மையால் திருமேனி தளரவும் தமமுடைய தொழிலிலே நிலைநின்றமையைப் பரமசிவன் அறிந்து அவரது அன்பெனும் அமுதை உண்பாராயினார். இபபடி நிகழும்நாளிலே வேறு ஒருநாள் பரதவர்கள் அவவொரு மீனையும் அவ்வாறேவிட்டு விலைமதிப்பில்லாத மகா திவ்வியப் பிரகாசங்கொண்ட நவரத்தினங்களாலே உறுப்பமைந்த அறபுத மயமாகிய ஒருபொன்மீனை வலைப்படுத்து கரையில்ஏறியபோது அம்மீன சூரியன் உதித்தாற்போல உலகமெல்லாம் வியக்கும்படி மிகப் பிரகாசிக்கக் கண்டு அதனை எடுத்து ஒருமீன் படுத்தோம் என்றார்கள, அதிபத்தநாயனார் அம்மீனைக் கண்டு இது இரத்தினங்களால் உறுப்பமைந்த பொனமீனாதலால என்னை ஆட்கொணடருளிய பரமசிவனுக்கு ஆகும் என்று கடலிலேவிட்டார அப்பொழுது பரமசிவன் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றியருள அதிபத்தநாயனார் ஆனந்தஅருவிசொரிய மனங்கசிந்துருகி நமஸ்கரித்து சிரசினமேல் அஞ்சலிசெயதார். சுவாமி தமது உலகத்திலே அடியார்களோடு இருக்கும்படி அவருக்கு அருள்செய்தார.

உ

சிவமயம்.

நாற்பதைந்தாவது

கலிக்கம்பநாயனார் புராணம்.

கடவுளருட்கண்ணார்கள் பயிலுந்தொலலைக் கடந்தைநகர் வணிகர்கலி
க்கம் பரன்பர்க், கடிமையுறவமுதளிப் பாரடியானீங்கியருளுரு வாயன்புருட
னணையவேத்தி, யிடையிலவரடியினையும் விளக்காநிற்பவிகழ் மனைவிகரக

மணியிரண்டுகையும், படியில்விழவெறிந்தவள் செய்பணியுந்தாமே பரிந்து புரிந்தாரருளேபற்றினோரே.

சோழமண்டலத்திலே பெண்ணாகடத்திலே வைசியர்குலத்திலே கலிக்கம்பநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அந்தத் திருப்பதியில் உள்ள தூங்கானைமாடம் என்னுங் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பரமசிவனுக்குத் திருத்தொண்டு செய்பவர் சிவலிங்கத்தைவழிபடினும் சிவனடியார்களை வழிபடாதொழியில் அவ்வழிபாடு நிஷ்பலமாம் என்று சிவாகமம் செப்புதலால் தினந்தோறும் சிவனடியார்களை அத்தியந்த ஆசையோடு திருவமுதுசெய்வித்து அவர்களுக்கு வேண்டுந் திரவியங்கள் எல்லாவற்றையுங் கொடுப்பார். இப்படி ஒழுகும் நாளிலே ஒருநாள் தமது வீட்டிலே அமுது செய்யவந்த சிவனடியார்களெல்லாரையும் பழைமைமுறைப்படி அமுதுசெய்யத் தொடங்குவித்தற்கு அவர்களை முன்பு அழைத்து தமது மனைவியார் கரகநீர்வார்க்க அவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கும்பொழுது முன்பு தமக்குப் பணிவிடைக்காரராய் இருந்து பணிவிடையை வெறுத்துச்சென்ற ஒருவர் சிவவேடந் தாங்கிவர அவருடைய திருவடிகளையும் விளக்கப்புகுந்தார். மனைவியார் இவர் நம்மிடத்திலே பணிவிடைக்காரராய் இருந்துபோனவர்போலும் என்று சிந்தித்தலால் கரகநீர்வார்க்கத்தாழ்க்க கலிக்கம்பநாயனார் அதுகண்டு இவள் இந்தச்சிவனடியாருடைய முந்தைநிலையைக் குறித்து வெள்கி நீர்வாராதொழிந்தாள் என்று துணிந்து வாளையெடுத்து அம்மனைவியார் கையிற் கரகத்தைவாங்கி அக்கையைத் தறித்து அக்கரகநீரையெடுத்துத்தாமே அவருடைய திருவடிகளை விளக்கி அத்தியந்த ஆசையோடுதாமே வேண்டுவனவெல்லாஞ் செய்து அவ்வடியார்களை அமுதுசெய்வித்தார். அந்நாயனார் பின்னும் சிலகாலம் திருத்தொண்டின் வழிநின்று சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தாறாவது

கலியநாயனார் புராணம்

தடமதில்சூழொற்றியூர் நகருள்வாழுஞ்சக்கரப் பாடியர்குலமெய்த்தவமாயுள்ளார், படாப்புகழார் கலியனார்நலியுங் கூற்றையுதைப்பாய்ந்தவர்க்கு விளக்கெரிக்கும் பரிவான்மன்றோ, ருடலிலராய்ச் செக்குழல்வார்க்கதுவு கோதுயர்மனைவியைக் கொள்வாருளருமின்றி, மிடறுதிரமகனிறைய வரியாத வியன்கைகொடு பிடிப்பவருண்மேனினரே

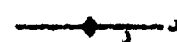

(சுரு- வது,-கலியநாயனார்.)

௪௰-வது-சத்திநாயனர்

தொண்டைமண்டலத்திலே திருவொற்றியூரிலே உள்ள சக்கரப்பாடியிலே செக்கார்குலத்திலே கலியநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்பெருஞ்செல்வராகி செல்வநிலையாமையையும் யாக்கைநிலையாமையையும் உணர்ந்து சிவபுண்ணியம் செய்தல் வேண்டும் எனத்தெளிந்து அந்தத் திருப்பதியில் உள்ளசிவாலயத்தின் உள்ளும் புறம்பும் அலலும் பகலும்எண்ணிறந்ததிருவிளக்கு ஏற்றுவாராயினர். பரமசிவன்நெடுங்காலம் இத்தொண்டைச் செய்துவரும் அவ்வடியாருடைய பத்திவலிமையைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தும் பொருட்டு அவரிடத்து உள்ளசெல்வம் எல்லாம் குன்றும்படி அருள்செய்தார். அவர் தாம் வருமை எய்தியும் தமது மரபில் உள்ளோர்தரும் எண்ணெயை வாங்கிக் கூறி விற்றுக்கொணர்ந்து கூலிபெற்று தாம்செய்யும்திருத்தொண்டை வழுவாது செய்தார். சிலநாளாயினபின் அவர்கள்கொடாதொழிய அவர் மனந்தளர்ந்து தலைவினை செய்யும் இடத்திற்சென்று தொழில்செய்து கூலிவாங்கி திருவிளக்கிட்டார். பின்பு அத்தொழில் செய்வோர்கள் பலராய்ப் பெருகினமையால்அத்தொழிலால்வரும்பேறும்கிடையாது முட்ட ஒருநாள் கவலைகொண்டு தம்முடைய மனைவியாரை விற்பதற்கு நகரெங்கும் கூறிவாங்குவார் இன்மையால் மனந்தளர்ந்து ஆலயத்தை அடைந்து திருவிளக்கு ஏற்றும் சமயத்திலே திருவிளக்குப் பணிமாறில் நான் இறந்துவிடுவேன் என்று துணிவுகொண்டு திரி இட்ட அகல்களைப்பரப்பி எண்ணெய்க்குப் பிரதியாகத் தமது இரத்தத்தை நிறைக்கும் பொருட்டு ஆயுதத்தினாலே கழுத்தை அரிந்தார். அப்பொழுது கிருபாசமுத்திரமாகிய பரமசிவன் நேர்வந்து அவருடைய கையைப்பிடித்து அவருக்கு முன்னே இடபாரூடராய்த் தோன்றியருள அவர்தாம் உற்ற ஊறுநீங்கிசிரசின்மேல் அஞ்சலிசெய்துகொண்டு நின்றார் சுவாமி அவரைத் தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினார்.

உ

சிவமயம்.

நாற்பத்தேழாவது

சத்திநாயனார் புராணம்

விரிதருகாவிரிநாட்டு வரிஞ்சியூர்வாழ்வேளாளர் சத்தியார்விமலர்பாதத்து துரியவர்களடிபரவு மொருமையார் நாவோ வாமையைந் தெழுத்துமுழக்குநீரா, ரிருளின்மிடறுடைய பிரானடியார்தம்மை யிகழ்வார்நாத்தண்

டாய்த்திடுக்கிவாங்கி, யரியுமதுதிருத்தொழிலா வுடையார்மன்றுளாடியசே வடிநீழலடைந்துளாரே.

சோழநாட்டிலே வரிஞ்சி யூரிலே வேளாளர் குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறத்தல் சிறிதும் இல்லாத பெரும்பத்தர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்சிவனடியார்களை இகழ்ந்துபேசும் அதிபாதகிகளுடைய நாக்கைக் கைத்தண்டாயத்தால் இடுக்கித் தமது கையுற் சத்தியினால் அரிதலாகிய அப்பெருமைத்திருத்தொண்டை நெடுங்காலம் அன்பினோடு செய்துகொண்டு இருந்து சத்திநாயனார் என்னும் பெயரைப்பெற்று பரமசிவனுடையதிருவடி நீழல் அடைந்தார்.

௳

சிவமயம்.

நாற்பத்தெட்டாவது

ஐயடிகள்காடவர்கோநாயனார் புராணம்.

வையநிகழ்பல்லவர் தங்குலத்து வந்தமாமணிமா நிலமுழுதுமகிழ்ந் துகாக்கு, மையடிகள்காடவர் கோனருளானூல்க ளறிந்தரசுபுரிந்திடு தலைமையுமென்றே, பொய்யனையவுடல் வாழ்வுகழியுமாறு பொருந்தியிடும்புகழ் வெண்பாபுலியூர்மேவுஞ், செய்யதிருவடி முதலாப்பதிகடோறுஞ் செப்பினரொன்வினைகடப்பினாமே.

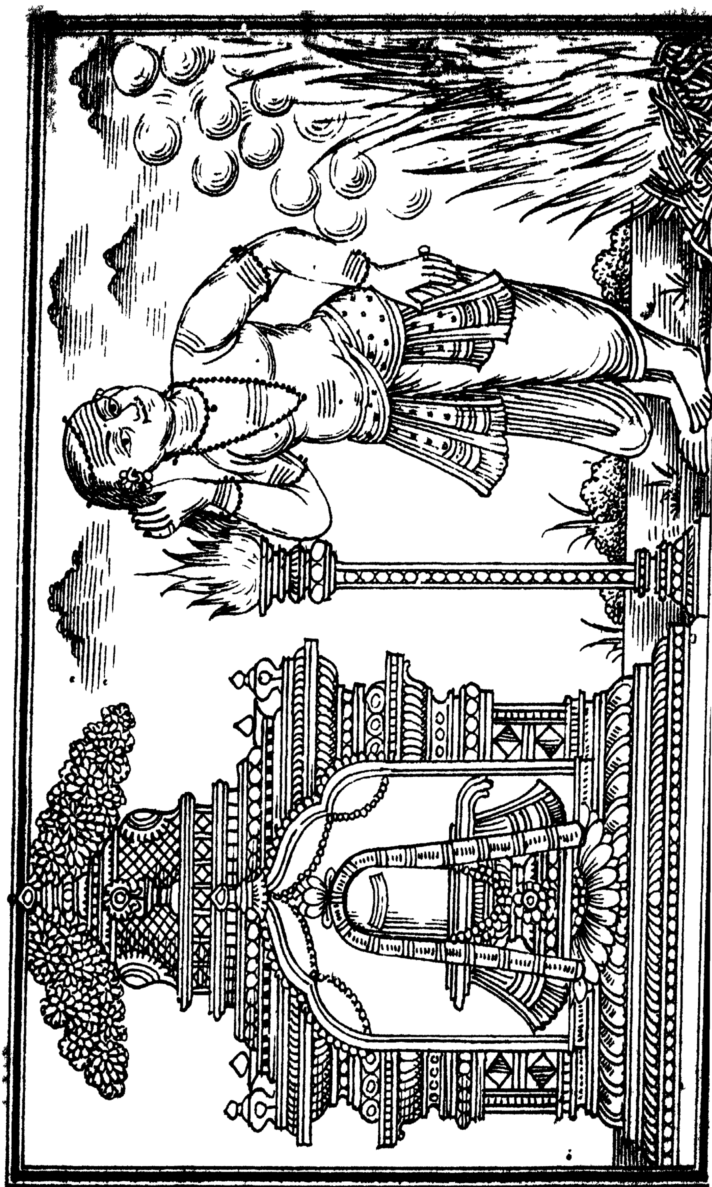

தொண்டை மண்டலத்திலே காஞ்சிபுரத்திலே பல்லவர் குலத்திலே சைவத்திருநெறி வாழும்படி அரசியற்றும் ஐயடிகள் காடவர்கோனாயனார்என்பவர் ஒருவர்இருந்தார். அவர் எவ்வுயிர்களும் இம்மை மறுமை இன்பங்களையும் முத்தியையும் அடைதல்வேண்டும் என விரும்பி பிறதேசங்களையும் தமக்கு அதீனப்படுத்தி சைவம் தழைத்தோங்க அரசர்களும் பணிசெய்ய அரசியற்றினார். சிலகாலம் சென்றபின் அரசாட்சி துன்பமயம் எனக்கருதி அதனை வெறுத்து அப்பாரத்தை இறக்கித் தம்முடைய புத்திரன்மேல் ஏற்றி பூமியிலுள்ள சிதம்பரம் முதலாகிய சிவஸ்தலங்கள் தோறும் சென்று சுவாமி தரிசனம்பண்ணி திருப்பணிசெய்து ஒவ்வொரு திருவெண்பாப் பாடினார். இந்தப்பிரகாரம் நெடுங்காலம் திருத்தொண்டு செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

௪௭-வது-ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனார்.)

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எட்டாவது,

குறைக்கண்டன் சருக்கம்

நாற்பத்தொன்பதாவது

கணம்புல்லநாயனார் புராணம்.

இலகுவட வெள்ளாற்றுத் தென்பாலவாழ் இருக்குவேளூரதிபொழில் லார்செல்வக், கலைநிலைவாரடிபரவுங் கணம்புல்லர்தில்லைக்கருது புலீச்சரத் தாற்குக்காதற்றிட நிலைதரத்தாமிடமிடியா லொருநாட்புல்லா னீடுவிளக்கி டவதுமுந்நாதாகத், தலைமயிரி னெரிகொளுவு மன்னினுகன்றுவாதவாழ் வருந்தன்மையாரே.

வடவெள்ளாற்றிற்குத் தென்கரையில் உள்ள இருக்குவேளூரிலே சிவபத்தியிற் சிறந்தவரும் பெருஞ்செல்வருமாகிய ஒருவர் இருந்தார் அவர் செல்வம் பெற்றதினால் அடையும்பயன் இதுவே என்று சிவாலயத்தினுள்ளே திருவிளக்கேற்றி ஸ்தோத்திரம் பண்ணுவாராயினார் நெடுங்காலஞ்சென்றபின் வறுமை எய்திச் சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு தம்முடைய வீட்டில் உள்ளபொருள்களை விற்று அங்குள்ள திருப்புலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்தில் திருவிளக்கேற்றிவந்தார் இப்படி ஒழுகும் நாளிலே வீட்டுப்பொருள்களும் ஒழிந்துவிட கணம் புல்லுக்களை அரிந்துகொண்டுவந்து விற்று நெய்வாங்கித் திருவிளக்கெரித்தார். அதனால் அவருக்குக் கணம்புல்லநாயனார் எனனும் பெயர் உண்டாயிற்று. ஒருநாள் தாம்அரிந்து கொண்டுவந்த புல்லு விலைப்படாதொழியவும் தம்முடைய பணிதவறாது அப்புல்லையே மாட்டிவிளக்கெரித்தார். முன்பு விளக்கெரிக்கும் யாமம் அளவும் எரித்தற்கு அப்புல்லும் போதாமையால் அடுத்தவிளக்கிலே தம்முடைய திருமுடியை மடுத்து எரித்தார். அப்பொழுது பரமசிவன் பெருங்கருணை செய்தருள கணம்புல்லநாயனார் சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பதாவது

காரிநாயனார்புராணம்.

ர்வருமுரவோர்காரியாராந் திகழ்தொண்டர்வண்டமிழ்நூறிருந்தவோதி, விருப்பொடுதம்பெயராற்பாவிளம்பி மும்மைவேந்தரையுமுறைமுறையேமேவியங்க, ணுரைத்தவுரைகயமாக்கியவர்பாலெய்ந்தவொண்பொருளாலயங்களோங்கச்செய்து, தரைக்குளருந்தவர்க்கேவறகமுன்போற்றுந் தன்மையாலருள்சேர்ந்தநன்மையாரே.

திருக்கடவூரிலே தமிழ்மொழியிலே மகா பாண்டித்தியம் உள்ள காரிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார், அவர் தம்பெயரால் தமிழ்க்கோவைபாடி தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரிடத்திலும சென்று அவர்கள் மகிழும்படி உரைத்த உரைகளை நயமோக்கி அவர்களிடத்திற் பெற்ற திரவியங்களைக்கொண்டு சிவாலயங்கள் பலவற்றைக் கட்டுவித்தும், சிவனடியார்களுக்கு வேண்டும் திரவியங்களைக் கொடுத்து திருக்கைலாயமலையை மறவாத கருத்தினராகி உலகம் எங்கும் தம்முடைய சிவகீர்த்தியை நிறுத்தி பரமசிவனது திருவருளைப் பெற்று மனம்போல உடம்பும் திருக்கைலாசமலையை அடையப்பெற்றார்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தோராவது

நின்றசீர்நெடுமாறநாயனார் புராணம்.

கன்னன்மலிநெல்வேலிக்கவினார்மாறர் கவுரியர்கோனமணருறுகலக்கமெல்லாம், பொன்னெயில்சூழ்சிரபுரக்கோனணையமாற்றிப்புநிதமிகுநீறணிந்துபோற்றிசெய்து, மன்னுபுகழ்மங்கையருக்கரசியாரா மலர்மாதுமணிமார்பமகிழ்ந்துமாற்றா, வெந்நிடுதல்கண்டரசுபுரிந்துகாழி வேந்தருள்சேர்ந்தபெருவிறலினாரே.

பாண்டிநாட்டிலே மதுராபுரியிலே கூன் பாண்டியர் என்பவர் ஒருவர்இருந்தார். அவர் சமணர்களுடைய துர்போதனையினாலே பொய்ம்மார்க்கமாகிய் ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தும், சோழராஜாவுடைய புத்திரியாரும் சைவசிகாமணியுமாகிய மங்கையர்க் கரசியாரை மனைவியாராகவும் குலச்சிறைநாயனாரை மந்திரியாராகவும் பெற்றிருந்தமையால் சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கரத்தினாலே தீண்டி விபூதிசாத்தப்பட்டு அவர் அருளிய மெய்யுபதேசத்தைப்பெற்று கூன்நிமிர்ந்து நெடுமாறநாயனார் எனப்பெயர் பெற்றார் தம்மோடு பொரவந்த வடபுலத்து அரசர்களோடு திருநெல்வேலிப் போர்க்களத்திலே யுத்தம் செய்துவென்று சைவசமயம் அபிவிர்த்தியாகும்படி நெடுங்காலம் அரசியற்றிக்கொண்டிருந்து சிவபதம் அடைந்தார்.

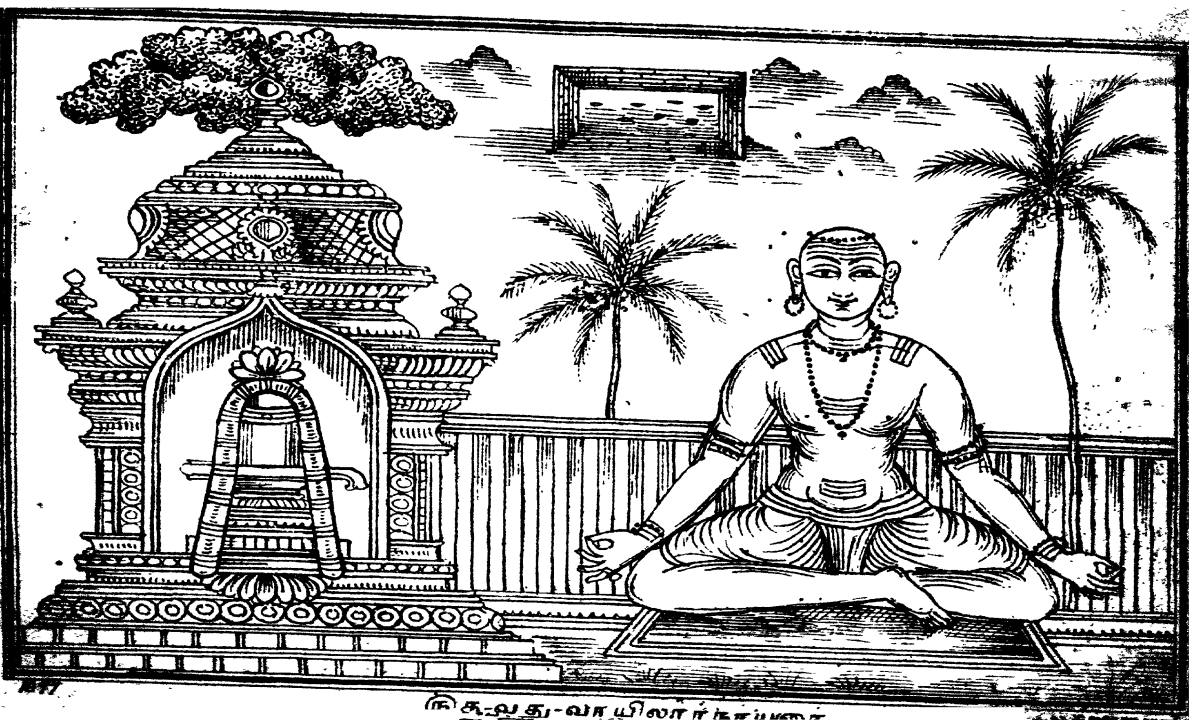
௪௰-வது-காரிநாயனர்.

௫௰-வது-நெடுமாறநாயனார்.

-வது- முனையடுவார்நாயனர்

௫௰௮-து-வாயிலார்நாயனார்

உ

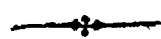
சிவமயம்.

ஐம்பத்திரண்டாவது

வாயிலார்நாயனார்புராணம்.

ஞாயிலார்மதிற்றொண்டைநாட்டுமேன்மை நண்ணுமயிலாபுரியின் வேளாண்டொன்மை, வாயிலார்மலைவில்லானடியேபோற்றி மறவாமைதலைநின்றமனமேசெம்பொற், கோயிலாவுயர்ஞானம்விளக்காநீராக் குலவியவானந்தமன்பேயமுதாக்கொண்டு, தாயிலானிருசரணநிகழவைத்துத் தனமையாரருள்சேர்ந்தநன்மையாரே.

தொண்டைநாட்டிலே மயிலாப்பூரிலே வேளாளர்குலத்திலே வாயிலார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனை ஒருபொழுதும் மறவாத மனமாகிய ஆலயத்துள் இருத்தி ஞானமாகிய திருவிளக்கை ஏற்றி ஆனந்தமாகிய திருமஞ்சனம் ஆட்டி அன்பாகிய அமுதத்தை நைவேதனம் பண்ணுதலாகிய ஞானபூசையைநெடுங்காலம் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்துமூன்றாவது

முனையடுவார்நாயனார்புராணம்.

பொன்னிவளந்தருநாட்டுப்புகழுநீடூர்ப் பொருவிறிருமலிவேளாண் டொன்மைமிக்கர், முன்னியவர்முனையடுவாரிகலார்போரின் முரணழிவா தமக்காமொழிந்தகூலி, மன்னுநிதிகொண்டுசெயங்கொடுத்துவந்த வளபொருளாலிறைவனடிவழுவாவன்பர், கன்னமவர்நசையின்மிகமிசையநல்கு மன்பர்தீண்டமவையாவுமகன்றுளாரே.

சோழநாட்டிலே திருநீடூரிலே வேளாளர்குலத்திலே சிவனடியார்களிடத்தே மிகுந்த பத்திஉள்ள ஒருபெரியவர் இருந்தார். அவர் சத்துருக்களுடைய போர்முனையிலே தோற்றவர்கள தம்மிடத்தில் வந்து கூலிபேசினால் அவர்களுக்காகப் போய்ப் போர்செய்து வென்று பொருள்சம்பாதித்து சிவனடியார்களுக்குச் சொன்னபடியே நிரம்பக்கொடுத்து அவர்களைத் திருவமுதுசெய்வித்துக்கொண்டு இருந்தார். அதனால் அவருக்குமுனையடுவார்நாயனார் என்னும் திருநாமம் உண்டாயிற்று அவர் நெடுங்காலம் இவ்வருமையாகிய திருத்தொண்டைச் செய்துகொண்டிருந்து சிவபதம் பெற்றார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது,

கடல்சூழ்ந்த சருக்கம்.

ஐம்பத்து நான்காவது

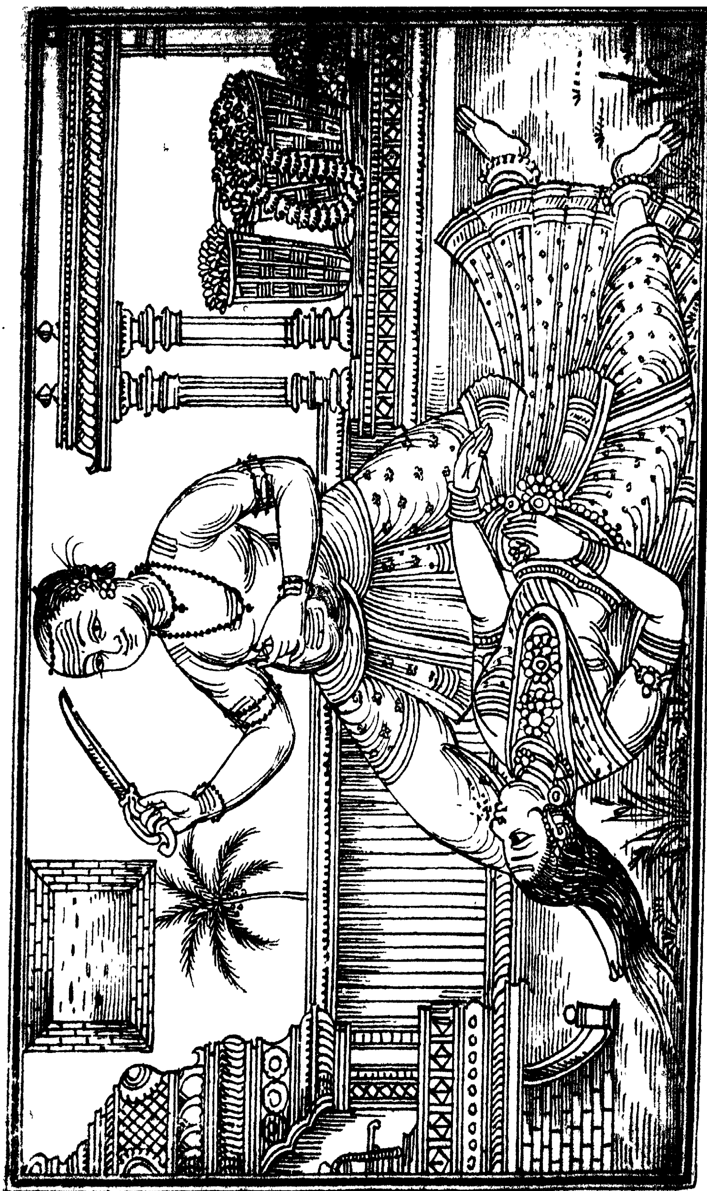
கழற்சிங்கநாயனார்புராணம்.

காடவர்தங்குலமுவந்தகழற்சிங்கர் காதன்மிகுதேவியுடன்காவலா
ரூ, ராடவல்பெருமானைப்பணிவாரங்கோ ரகன்றமலர்தனைமோந்தவரிவை
மூக்கைச், சேடுடையசெருத்துணையாரரியக்கேட்டுத் திறலரசர்மலரெடுத்
தசெங்கையன்றே, சூடகமுன்கைதடித்துஞாலங்காத்த தூய்மையாரருள்
சேர்ந்தவாய்மையாரே.

காடவர் குலத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளையன்றி மற்றொன்றையும் அறியாத கழற்சிங்கநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்பரமசிவனது திருவருள் வலிமையினால் வடபுலத்தரசர்களைப் போரிலே வென்று அவர்கள் நாடுகளைக் கவர்ந்து எங்கும் சைவசமயம் தழைத்தோங்கும்படி அரசாண்டார் இப்படி ஒழுகுநாளிலே மாதேவியோடு சிவஸ்தலங்கள் தோறுஞ்சென்று சுவாமிதரிசனம்பண்ணித் திருத்தொண்டு செய்வாராகித் திருவாரூரை அடைந்து கோயிலிலே பிரவேசித்து சுவாமியை வணங்கினார். அப்பொழுது அவருடைய மாதேவி கோயிலை வலஞ்செய்து அங்குள்ள சிறப்புகள்எல்லாவற்றையுந்தனித்தனியேபார்த்துக்கொண்டுவந்துதிருமாலைகட்டும் மண்டபத்தின்பக்கத்திலே விழுந்துகிடந்தஒரு புதுப்பூவைஎடுத்துமோந்தாள். உடனே செருத்துணைநாயனார் இதனைப்புஷ்பமண்டபத்துள்எடுத்துமோந்தாள் என்று நினைத்து விரைந்து ஓடிவந்து அவளைக் கூந்தலிலேபிடித்து இழுத்து வீழ்த்தி அவளுடைய மூக்கைப் பிடித்து, கத்தியினாலே அரிந்தார் அவள் சோர்ந்து புலம்பினாள். அப்பொழுது கழற்சிங்கநாயனாரும் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அவளுக்குச் சமீபத்தில்வந்து அவளைப்பார்த்து மிகக்கோபித்து சிறிதும் அஞ்சாமல் இந்தக்கொடுஞ்செய்கையைச் செய்தவர் யாவர் என்றுவினவ செருத்துணைநாயனார் இவள் சுவாமிக்குச் சாத்தற்பாலதாகிய புஷ்பத்தை எடுத்து மோந்தமையால்நானே இப்படிச் செய்தேன் என்றார். அப்பொழுது கழற்சிங்கநாயனார் அவரை நோக்கி புஷ்பத்தை எடுத்தகையை யன்றோ முன் துணிக்கவேண்டும் என்றுசொல்லி கட்டிய உடைவாளை உருவித் தம்முடைய மாதேவினதுபுஷ்பமெடுத்த கையைத் துணித்தார். அதுகண்டு தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள் இவ்வரிய திருத்தொண்டைச்செய்த கழற்சிங்கநாயனார் நெடுங்காலம் சைவநெறி தழைத்தோங்க அரசியற்றி பரமசிவனுடைய திருவடிநிழலை அடைந்தார்.

௫௯-வது-கழற்சிங்கநாயனர்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தைந்தாவது

இடங்கழிநாயனார் புராணம்.

கோனாட்டுக்கொடும்பாளூரிருக்கும்வேளிர் குலத்தலைவரிடங்கழியார்கொங்கிற்செம்பொ, னானேற்றார்மன்றின்முகடம்பொன்மேய்ந்த வாதித்தன்மரபோர்நெற்கலர்ந்தோரன்பர், போனாட்பணிகளின்கட்காவலாளர் புரவலர்முன்கொணரவவர்புகலக்கேட்டு, மானேற்றாரடியாரேகொள்கவென்று வழங்கியரசாண்டருளின்மன்னினாரே.

கோனாட்டிலே கொடும்பாளூரிலே வேளிர்குலத்திலே கனகசபையின் முகட்டைக் கொங்கிற்செம்பொனால்வேய்ந்த ஆதித்தன்குடியிலே இடங்கழிநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சைவநெறியும் வைதிக நெறியும் தழைக்க சிவாலயங்கள் எங்கும் நித்திய நைமித்தியங்கள் சிவாகமவிதிப்படி நடக்க அரசியற்றுங் காலத்திலே சிவனடியார்களைத் திருவமுது செய்விக்கும் ஓரடியவர் ஒருநாள் திருவமுது செய்வித்தற்குப் பொருள் எங்கும் அகப்படாமையால் மனந்தளர்ந்து மகேசுரபூசைமேல் வைத்த அத்தியந்த ஆசையினால் விழுங்கப்பட்டமையால் செயற்பாலது இதுவென்பது தெரியாமல் அவ்விடங்கழிநாயனாருடைய பண்டாரத்திலே நெற்கூட்டுநிரைகள் நெருங்கிய கோட்டகாரத்தில் அர்த்தராத்திரியிலே புகுந்து முகந்து எடுத்தார். காவலாளர்கள் அதைக்கண்டு அவரைப்பிடித்து இடங்கழி நாயனாருக்குமுன் கொண்டுவந்தார்கள் இடங்கழி நாயனார் அவ்வடியாரைப்பார்த்து நீர் என் நம்முடைய நெற்பண்டாரத்தைக் கவர்ந்தீர் என்றுவினாவ அவ்வடியவர் நான் சிவனடியார்களை அமுதுசெய்வித்தற்குப் பொருள் இன்மையால் இங்ஙனம் செய்தேன் என்றார் இடங்கழி நாயனார் அதுகேட்டு மிக இரங்கி எனக்கு இவரன்றோ பண்டாரம் என்றுசொல்லி சிவனடியார்கள் எல்லாரும் நெற்பண்டாரத்தை மாத்திரம் அன்றி மற்றை நிதிப்பண்டாரங்களையும் எடுத்துக்கொள்க என்று எங்கும் பறை அறைவித்தார், பின்னும்நெடுங்காலம் திருநீற்றின் நெறி தழைக்கும்படி தண்ணளியோடு அரசியற்றிக் கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

ஐம்பத்தாறாவது

செருத்துணைநாயனார் புராணம்.

இரைத்தணியார்புனற் பொன்னிமருதநன்னாட்டெழிலாருந்தஞ்சை நகருழவரோத்துஞ், செருத்துணையார் திருவாரூர்சேர்ந்துவாழ்வார் செல்வமிகும்பல்லவர்கோன்றேவிவீழ்ந்த, மருத்துணையார்மலரெடுத்து மோப்பக்

கண்டுவளமலிபூங்கத்தி யாலவண்மூக்கரிந்த, கருத்துணையார் விறற்றிருத் தொண்டினையே செய்துகருதலருமமருலகங்கைக்கொண்டாரே

சோழமண்டலத்திலே மருகநாட்டிலே தஞ்சாவூரிலே வேளாளர்குலத்திலே சைவசிரோமணியாகிய செருத்துணைநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்திருவாரூரை அடைந்து காலந்தோறும் வன் மீகநாதரை வணங்கி திருத்தொண்டுகள். செய்துகொண்டு இருந்தார், இருக்குநாளிலே அங்கே சுவாமிதரிசனம் செய்யவந்த கழற்சிங்கநாயனாருடைய மாதேவி பூமாலைகட்டும் மண்டபத்தின் பக்கத்திலே விழுந்துகிடந்த ஒருபூவை எடுத்துமோந்ததைக்கண்டு அம்மண்டபத்திற்பூவை எடுத்துமோந்தாள்என்று நினைந்து கத்தியினாலே அவளுடைய மூக்கை அரிந்தார். பினனும்நெடுங்காலம் திருத்தொண்டின் வழிநின்று சிவபதத்தை அடைந்தார.

உ

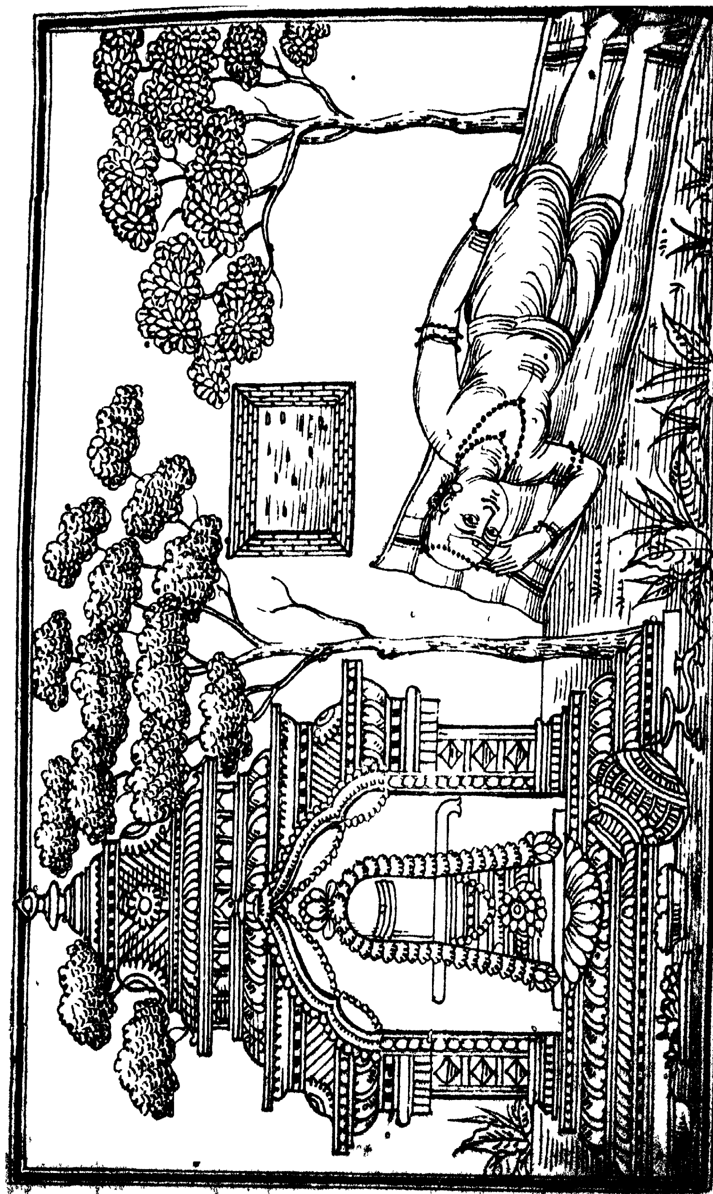
சிவமயம்.

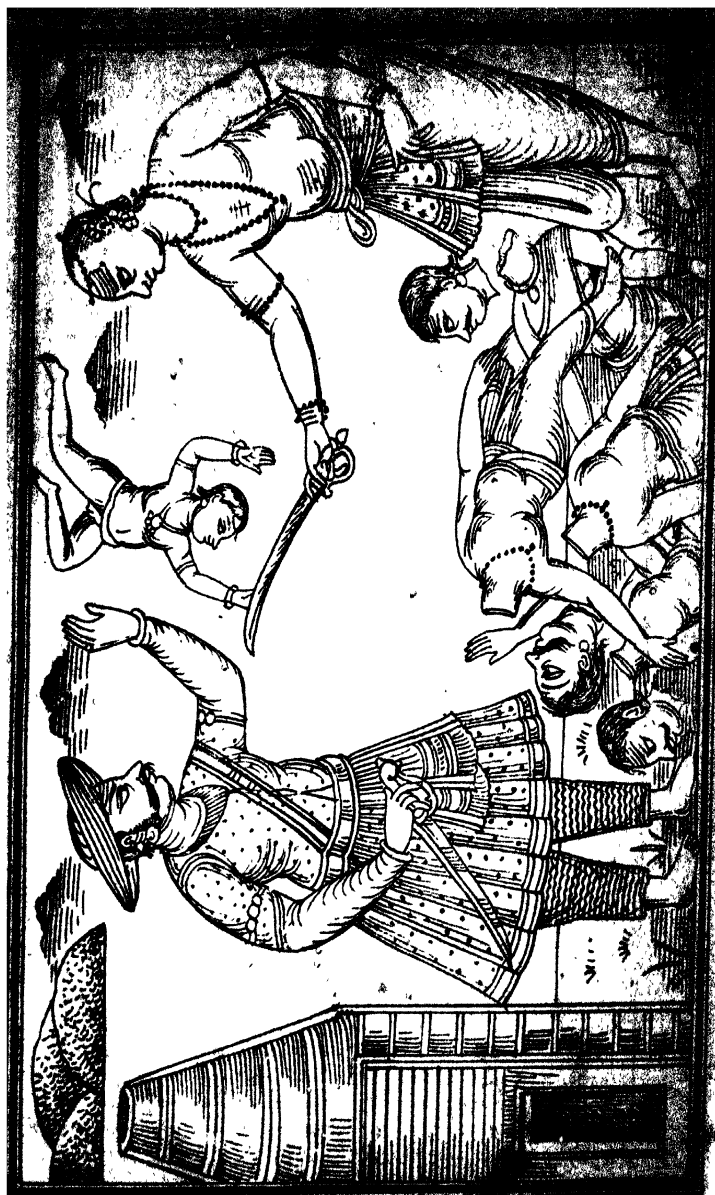
ஐம்பத்தேழாவது

புகழ்த்துணைநாயனார்புராணம்.

புண்ணியர்கள்புகழ்புகார் திருப்புத்தூர்வாழ் புகழ்த்துணையாரகத்தடிமைப்புரிந்தர்சினனாண், மண்ணிகழுமழைபொழியா வற்காலத்தால் வருந்துடலநடுங்கிடவுமணிநீரேந்தி, யண்ணன்முடி பொழிகலச முடிமேல்விழவயர்ந்தொருநாட புலம்பவானருளாலீந்த, நணணலருமொரு காசப்படியால் வாழ்ந்துநலமலி சிரமநலநண்ணினாரே.

செருவிலிபுத்தூரிலே ஆதிசைவர் குலத்திலே புகழ்த்துணைநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர்சிவாகமப்படி பரமசிவனை அருச்சனைசெய்துவருங் காலத்திலே பஞ்சம உண்டாயினமையால் பசிபிணிப் பெற்றும்அருச்சனையை விடுவேன அல்லேன என்று அலலுமபகலும அருச்சிப்பார். ஒருநாள் திருமஞ்சனம ஆட்டும்பொழுது மிகுந்த பசிநோயினால் கைசோர்ந்துகலசம திருமுடிமேல்விழ தாம் திருவடியிலே விழுந்துஅயர்ந்து திருவருளினாலே நித்திரை அடைந்தார. அப்பொழுது பரமசிவன அவருக்குச்சொப்பனத்திலே தோன்றி பஞ்சமநீங்கும் வரைக்கும உனக்குத் தினந்தோறும் இங்கே ஒவ்வொரு காசுவைப்போம் என்று அருளிசசெய்தார, புகழத்துணைநாயனார விழித்து எழுந்து பீடத்தின் கீழே ஒருகாசு இருக்கக்கண்டு அதனைக் கைக்கொண்டு வாழ்ந்தார. அந்நாளைப்போல எந்நாளிலும்அப்படியே ஒவ்வொரு காசுபெற்று பஞ்சநீங்கிய பின்னும் நெடுங்காலம் மெய்யடிமைத் தொழில்செய்து பரமசிவனது திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

சிவமயம்.

ஐம்பத்தெட்டாவது

கோட்புலிநாயனார்புராணம்.

குலவுபுகழ்நாட்டியத் தானகுடிவேளாளர் கோடபுலியார்குவித்துயர்த்தசெந்நெற்கூடு, நிலவணிவார்க்கமைத்தானை நிறுத்தியொன்னார் நேர்மலைவார்திருவாணை மியாளைதேநெற்,சிலமிடியாலழித்தபடியரிந்துவாளார்சேர்ந்தபெருங்கிளைஞருடல்சிதறவீசி, யிலகுமொருகுழவியையுமெறிந்துநாதனெண்ணரியகருணைநிழலெய்தினாரே.

சோழநாட்டிலே நாட்டியத்தான் குடியிலே வேளாளர் குலத்திலே சிவபத்தியிற் சிறநத கோட்புலி நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் அரசனிடத்தில் சேனாதிபதி யுத்தியோகஞ்செய்து அதனாலே தமக்குக் கிடைக்கும் வேதனத்தைக் கொண்டு சிவாலயஙகளுக்குத் திருவமுதினபொருட்டு நெல்லுவாங்கிக் கட்டுதலாகிய திருப்பணியை நெடுங்காலம செயதுவந்தார். இப்படி ஒழுகும்நாளிலே அரசனது ஏவலினால் போர்முனையிற் செல்லவேண்டி சுவாமிக்குதிருவமுதின் பொருட்டுத் தாம் திரும்பிவரும் வரைக்கும் வேண்டும் நெல்லைக்கட்டி தமமுடைய சுற்றத்தாாகள் எல்லாருக்கும் தனித்தனியே அதில் எடுத்துச் செலவழியாதிருக்கும்படி ஆணையிட்டு போருக்குப் போயினார். சிலநாளிலே பஞசம் வந்ததமையால் அந்தச்சுறறத்தாாகள் நாங்கள் உணவின்றி இறப்பதிலும் சுவாமிக்குத் திருவமுதின் பொருட்டுக் கட்டப்பட்ட இந்நெல்லைக் கொண்டாயினும் பிழைத்து பின் கொடுப்போம்என்று நெல்லைக் கொண்டாயினுப்பிழைதது பின்கொடுப்போம் என்று நெல்லைக்கூடுகுலைத்து எடுத்துச் செலவழித்தார்கள். கோட்புலி நாயனார் அரசனுடைய பகைஞரைப் போர்முனையிலே வென்று அவனிடத்திலே நிதிக்குவைபெற்று தமமுடைய ஊரை அடைந்துதம்முடையசுறறத்தார்கள் அதிபாதகம் செய்தமையை உணர்ந்து ஒனறுசெய்யத் துணிந்து தம்முடைய வீட்டிலேபுகுந்து அவர்கள் எல்லாரையும் அழைப்புதது தம பேரோர் கடைக்காக்க சிவத்திரவியத்தை எடுத்துச் செலவழித்த அதிபாதகிகளாகிய தந்தைதாய் உடன்பிறந்தார் மனைவி முதலிய சுறறத்தார்சமஸ்தரையும் பணிவிடைக்காரரையும்வாளினாலே துணித்தார். அப்பொழுது தம பேரோர் அங்கே பின மூத்த ஒருஆண்பிளளையைப்பார்த்து இப்பிள்ளை அவ்வன்னத்தை உண்டதன்று இது இக்குடிக்கு ஒருபிள்ளை இதனைக்கொல்லாதருள்செய்யும் எனறுவேண்ட கோட்புலிநாயனார் இது இந்நெல் உண்டவளுடைய முலைப்பாலை உண்டது என்று அதை எடுத்து எறிந்துவாளினாலே துணித்தாா. உடனே பரமசிவன் கோட்புலிநாயனாருக்குத தோன்றி அன்பனே உன் கைவாளினாலே தங்கள் பாவத்தினின்றும் நீங்கிய உன் சுற்றத்தார்கள் சுவர்க்கத்தை அடைய நீ இந்தப்படியே நம்முடன வருவாய் எனறுகருணைசெய்து எழுந்தருளினார்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது,

பத்தராய்ப்பணிவார் சருக்கம்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது.

பத்தராய்ப்பணிவார்புராணம்.

தொண்டரடித்தொழல பூசைத்தொழின்மகிழ் தலமுகார்துளங்கியவ ர்ச்சனைபுரிதலெருகுதிநியமங்கள், கொண்டபணிதிருவடிக்கே கொடுத்தலீச ன்குணமருவுமருங்கதையைக் குலவிக்கேட்டு, மண்டிவிழிதுளும்பன் மயிர் சிலும்பலுன்னன்மருவு திருப்பணிகாட்டிவருபவாங்கி, யுண்டிகொளாதொ ழிதலெனவிவையோரெட்டு முடையவர்பத்தரெனவுரைத்துளாரே.

சிவனடியார்களைக் கண்டால் அவர்களுடைய சாதியை விசாரியாமல் அவர்களைச் சிவன்எனப் பாவித்து நமஸ்கரித்து குதுகுதுத்துகொண்டாடி மனமகிழ்ந்து அத்தியந்த ஆசையுடன் பசுவிக்குபபின் கன்று அணைதல் போல அணைந்து அவர்களுடன் பேசுங்காலத்து அவர்களைப் பேசும்பூச்சியவசனமும் நைச்சியவசனமும் தம்புமோஎன்னும் கூச்சத்துடனேபேசிஅவர்களுக்கு வேண்டும்கருமமே தங்களுக்குவேண்டும் கருமமாகச்செய்தலு பரமசிவனைக்குறித்த அன்பினோடுஎவ்விடத்தும்பாவர்களும்விதிப்படி அருச்சித்தலைக்கண்டால்மனமகிழ்தலும்பரமசிவனையும்அவருடைய அடியார்களையும் தெவிட்டாத விருப்பத்தோடு சைவாகமவிதிப்படி ருச்சித்தலும்தங்கள் உடம்பினலே செய்யும் புண்ணியங்கள் எல்லாவற்றையும்பரமசிவனதுதிருவடிக்கே கொடுத்தலும் சிவசரித்திரங்களையே அன்பினோடு!கேட்டலும், பரமசிவனையேவணங்கி மனம் நெக்குநெக்குருகிச் சரீரம் நடுக்குற்று உரோமப்புளகிதம் உண்டாக மதகினிற் புறப்படும் ஜலம்போல ஆனந்தபாஷ்பம்பொழியாத்தமும் பப்பரவசமாதலும் நின்றாலும் இருந்தாலும கிடந்தாலும் நடந்தாலும் உண்டாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் பரமசிவனை ஒருபோதுமமறவாதிருத்தலும் சிவவேடம தரித்துத்திருத்தொண்டர்போல்நடித்து அதனல் சீவனம் செய்யாமையும் ஆகிய இவ்வெட்டினையும் உடையவர்களே பத்தராய்ப்பணிவாா என்று செல்லப் படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபதாவது

பரமனையேபாடுவார்புராணம்.

அருந்தமிழால்வடகலையாலுலருளாதொன்று லறிவுநெறிமருவுமரும் கவிகள்யாவுந், திருந்தியவானவர்பணிய மன்றுளாடுந்தேவர்பிரான் கழலிணை

யேசேரவேர்தி, விருந்திடுநாவுடையபயன்மேவினேர்தாமேலாஞேமெனமகிழ்ந்துவிழிநீர்சோராப், பரிந்தருளாற்பரமனேயே பாடவல்லபிரான் மையர்ரெமையாளுமேன்மையாரே.

சமஸ்கிருதம் தமிழ் என்னும் பாஷைகளைக்கற்று அவைகளுக்கு உரிய இலக்கணங்களிலே மகா பாண்டித்தியம் உடையவர்களாகி ஜனனமரணப்பட்டு உழல்கின்ற பசுக்களாகிய பிரம விட்டுணு முதலிய தேவர்களையும் மனிதர்களையும் மதித்து அவர்களுக்குக் கர்மானு குணமாகக்கிடைத்த அநித்தியமும் துக்கமுமாகிய வாழ்வைமெய்யென்றெண்ணி அவர்களைப்பாடிவாணுளை வீணுளாகப் போக்காது பதியாகிய பரமசிவனது மகிமையை வேதாகம புராணவழியால் உள்ளபடி அறிந்து அவருடைய திருவடிகளை அடைந்து மனங்கசிந்துருக உரோமம் சிலிர்ப்ப ஆனந்த அருவிசொரிய அவரை மெய்யன்போடுபாடி நாம் சுவதந்திரராகிய பரமசிவனுக்கே ஆளாயினேம் பரதந்திரராகிய மற்றுள்ளோர்களில் ஒருவருக்கும் குடியல்லேம் அவர்கள் எல்லாருக்கும் மேலானேம் என்று இறுமாப்பு அடைந்துதிரிகின்றவர்களே பரமனேயே பாடுவார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தோராவது

சித்தத்தைச்சிவன்பாலேவைத்தார்புராணம்.

பாரணவும்புலனத்தக் கரணமொன்றும்படராமேகடுநாடிபயிலுணர்தங் காரணபங்கயன்முதலாமைவர் வாழ்வுங்கழியுநெறி வழிபடவுங்கருதிமேலைப் பூரணமெய்ப்பரஞ்சோதிப் பொலிவுநோக்கிப் புணர்ந்தணைந்தசிவாநுபவபோகமேவுஞ், சீரணவுமவரன்றேவெம்மை யாளுஞ்சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்துளாரே.

உச்சுவாச நிச்சுவாச இரண்டையும் அடக்கி சுழுமுனைமார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி விஷயங்களின் வழி மனதைப் போகவொட்டாமல் திருப்பி ஒரு குறிப்பிலே நிறுத்தி மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம்மணிபூரகம் அநாகதம் விசுத்தி ஆக்கினை என்னும் ஆறுதாரங்களின் அந்தர்மாதிருக்காக்கிரமத்தை அறிந்து அவ்வவதாரங்களினும் அதிதேவதைகளைத் தியானித்து அவ்வாறுதாரங்களினும் அசபாசத்தி சிவான்மிகையாய் நிற்கும் முறைமையைப்பார்த்து மூலாதாரந்தொடங்கி விநாயகர்முதலாகிய தேவதைகளைப்பொருந்தி அபிமுகம பண்ணிக்கொண்டு ஆறுதாரத்துக்கும் மேலாகியபிரமரந்திர மளவும் அசபையுடன் சென்றணைந்து அந்தப்பிரமரந்திரத்திலே அதோமுகமாய்ச் சகஸ்ரதளமாய் இருக்கிற தாமரை முகையை ச்சோதிசோதிபதோச்சாரணத்தாலே உதிக்கும் சிவார்க்கனுலே அலரச்செய்து அந்தத் தாமரைப்பூவின் கேசராக்கிரத்திலே உள்ள சந்திரமண்டலத்தை ஆகுஞ்சனஞ் செய்தலினுலே மூலாக்கினியை அக்கினிபீசாக்கர உச்சாரணத்தினுலே எழுப்பி நாடி சக்கரத்தைப் பேதித்து அவ்வக்கினியிஞ

லே சந்திரமண்டலத்தை இளகப்பண்ணி அந்த அமிர்தத்தைச் சர்வாங்கவ்யாபியாக நிரப்பி, அவ்விடத்தில் உண்டாகிய சுகோதயத்தில் அந்தமயமான ஞானாமிர்த அவத்தை அடைந்து நின்று, சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசாதிகளாகிய பிரத்தியேகப் பிரகாசங்கள் எல்லாம் சூரியோதயத்திலே நக்ஷத்திராதிப் பிரகாசங்கள் அடங்கினாற்போலத் தன்னிடத்தடங்கச் சர்வதோமுகமாய் ஸ்வயபரப்பிரகாசகமாய் இருக்கின்ற பூரணப் பிரகாசத்தைப் பாவிக்கின்றவர்களே சித்தத்தைச் சிவன்பாலேவைத்தார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்திரண்டாவது

திருவாரூர்ப்பிறந்தார் புராணம்.

பொங்கியமாதவமுடையார்வருணநான்கிற்பொருந்தினரகளல்லாதபுகழினுள்ளார்
ரங்கையிலாவருந்தவமுன்புரிந்தாரிங்குச்சார்விலாரிறைவனருளசாாதலாலே
கங்கைவாழ்சடைமுடியாரருளினீங்காக்கணநாதரெனவாழுங்கருத்தர்கன்னிச்
செங்கண்வரால்வளர்வாவிதிகழுமாரூர்ச்சிறந்துளாரெமையாளப்பிறந்துளாரே.

பூர்வஜன்மத்திலே செய்த புண்ணியத்தினாலே திருவாரூர் என்னும் சிவஸ்தலத்திலே சைவமரபினராய்ப் பிறந்தவர்கள் பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நான்குவருணத்தாராயினும் சங்கராசாதியாராயினும் பரமசிவனுடைய திருவருளை அடைதலால் சிவகணநாதர்களாய் இருப்பர்கள் திருவாரூர்ப்பிறந்தார் எல்லாரும் சிவகணநாதர்கள்என்று சிவனே நமிநந்தியடிகணாயனாருக்கு அருளிச்செய்தனர். அந்நாயனாரும்அவர்கள் எல்லாரும் சிவகணநாத வடிவினராயத் தோன்றக்கண்டனர்.

உ

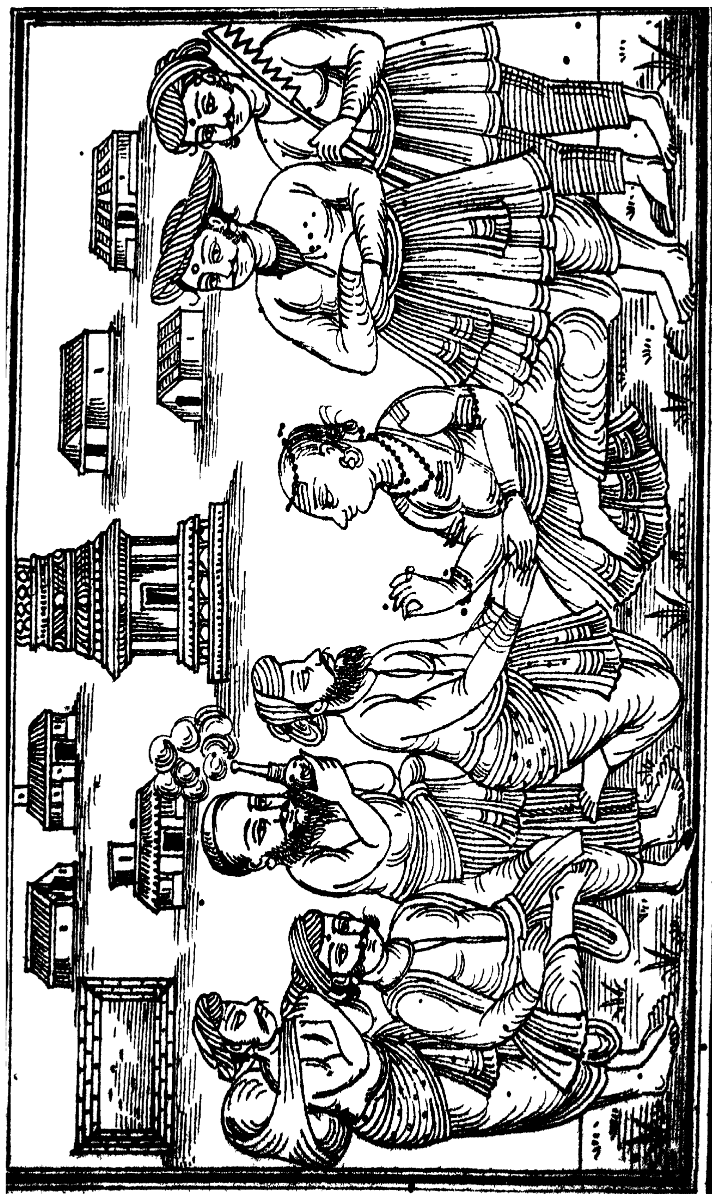
சிவமயம்.

அறுபத்துமூன்றாவது

முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார் புராணம்.

செப்பலருந்தவமுடையசெம்மையாளாசிறுகாலேமலர்வாவிதிகமழமூழ்கி
யொப்பிறிருநீறணிந்துநியதியாற்றியேயாவாமேயைந்தெழுத்துமுறைதத்துவமேன்மை
தப்பில்சிவாகமவிதியாலின்பாலனபாந்தன்மையாநன்மையாந்தகையாரொன்று
முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டவல்லமுறைமையார்பிறவிதெறுந்திறமையாரே.

சிருட்டிகாலத்திலே அநாதிசைவராகிய சதாசிவமூர்த்தியுடைய சத்தியோசாதகம் வாமதேவம அகோரம்தற்புருடம், ஈசானம் என்னும்பஞ்சவத்திரத்தினின்றும் தோன்றிய கௌசிகர், காசிபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் பஞ்சரிஷிகோத்திரத்திலே ஜனித்த சிவப்பிராமணர்கள் ஆதிசைவர் என்று சொல்லப்படுவார்கள். அவர்களுள் சமயதீக்ஷை

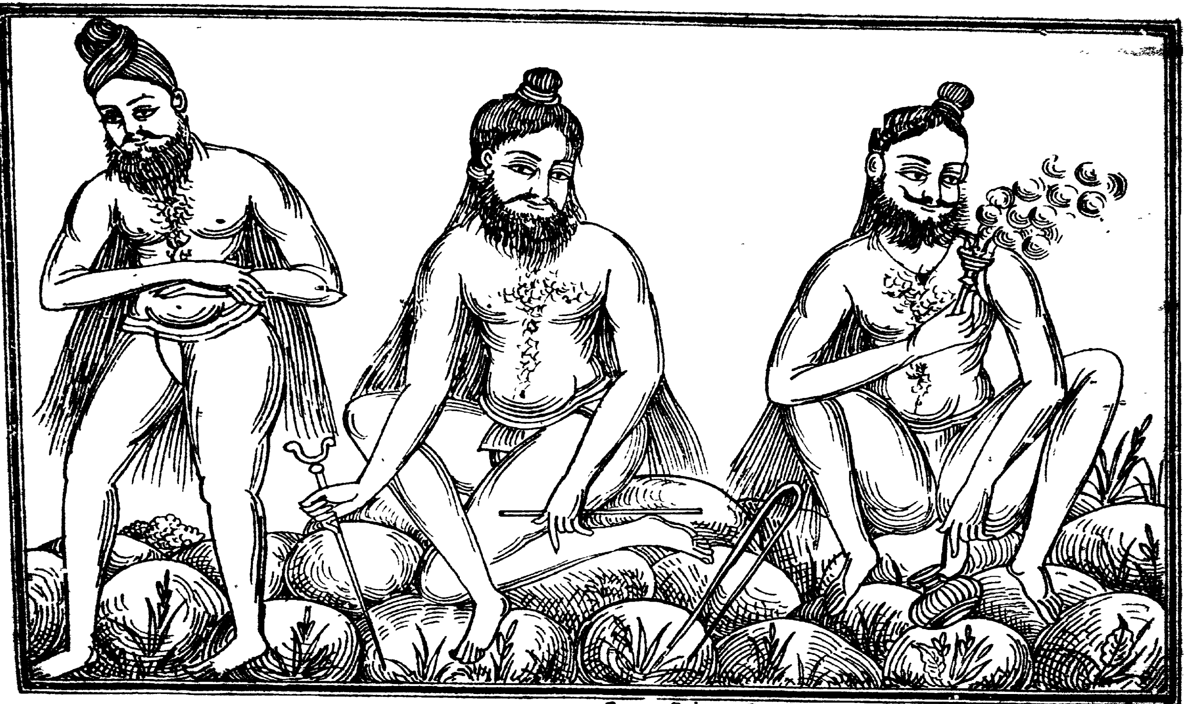

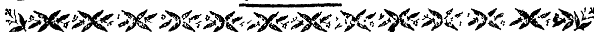
.சாஉ- வது-முப்பொழுதுந்திருமேனிதீண்டுவார்.

௬௬வது, அப்பாலும்அடிச்சார்ந்தார்.

விசேஷதீக்ஷை நிர்வாணதீக்ஷை ஆசாரியாபிஷேகங்களைப்பெற்றவர்களே சர்வாதிகாரிகள் என்றும் உத்தமோத்தமசிவாசாரியர்கள் என்றும் சிவாகமங்கள் செப்பும் பரார்த்தபிரதிட்டை பரார்த்தபூசைகள் செய்தற்கு அவர்களே உரியவர்கள். மற்றையர்கள் உரியர்கள் அல்லர் அதனால் அவர்களே சிவாகமவியுற்பன்னர்களாய், நித்தகிர்த்தியமாம் முப்பொழுதினுஞ்சிவலிங்கத்தை அருச்சிப்பார்கள் ஆதலால் அவர்களே முப்பொழுதுந் திருமேனிதீண்டுவாரென்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்து நான்காவது

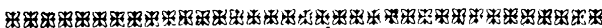
முழுநீறுபூசியமுனிவர் புராணம்.

கற்பமனுகற்பமுபகற்பமென்றிக்கடனணிந்ததிருநீறுங்கனற்கணிநீறும்
பொற்புடையவாகுசானங்கியாறுபொல்லாதபூமியெதிர்புனைதலாகா
வற்புதமாந்திரிபுண்டமறியின்பாதியகிலாங்கந்தீடமிகுமழகார்வட்ட
முற்பொலியவுடலணியுமுறையாரனேருமுழுநீறுபூசவல்லமுனிவர்தாமே.

உற்பத்தியினாலே கற்பம் அனுகற்பம் உபகற்பம் எனமூவகைப்படும் விபூதியை ஆயினும் நித்தியாக்கினியில் எடுத்த விபூதியை ஆயினும் சிவன்முன்னும் அக்கினிமுன்னும் குருமுன்னும் அசுத்தநிலத்திலும் வழிநடக்கும்போது பூசாது உத்தூளனம் திரிபுண்டரம் பிறைவடிவம் முக்கோணவட்டம் ஆகச் சிவாகமவிதிப்படி அன்போடு பூசுகின்றவர்கள் முழுநீறுபூசிய முனிவர் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தைந்தாவது

அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார் புராணம்.

தாராருமூவேந்தர்பயிலுந்தொல்லைத் தமிழ்நாட்டப்புறத்திறைவன்
சரணஞ்சார்ந்த, சீராருந்தொண்டர்களுமண்டரேத்துந் திருத்தொண்டத்
தொகையருளாறசெப்புங்காலத், தேராருந்தொடையிலுறுநப்பாலப்பாலெ
ந்தைபிரானடியடைந்தவியலபினோரு; மாராதகாதலுடையவர்களன்றேவப்
பாலுமடிசார்ந்தவடியார்தாமே.

சேரசோழபாண்டியர் என்னும் மூவேந்தருக்கும் உரிய தமிழ்நாட்டுக்கு அப்புறத்திலே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருத்தொண்டத் தொகையிலே சொல்லப்பட்ட திருத்தொண்டர்களுடைய காலத்துக்கு முன்னும்பின்னும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தவர்களும் அப்பாலுமடிச்சார்ந்தார் என்று சொல்லப்படுவார்கள்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது,

மன்னியசீர்ச் சருக்கம்.

அறுபத்தாறாவது

பூசலார்நாயனார்புராணம்

பொருவருந்தன்மைகாட்டுநின்றவூர்வாழ் பூசுரர்கோப்பூசலார்புந்தியாலே, யிருநிதியந்தேடியாலயமமைத்தி யெழுந்தருளப்பண்ணுவதாவெண்ணுங்காலே, யரனைதனைக்காடவர்கோற்கருளமன்னனைநகரமணைந்தவ்வாறறிந்துதாழ, விரவுமனக்கோயிலுறவிருத்தியங்கண் வேண்டுவகொண்டிறைஞ்சியருண்மேவினரே.

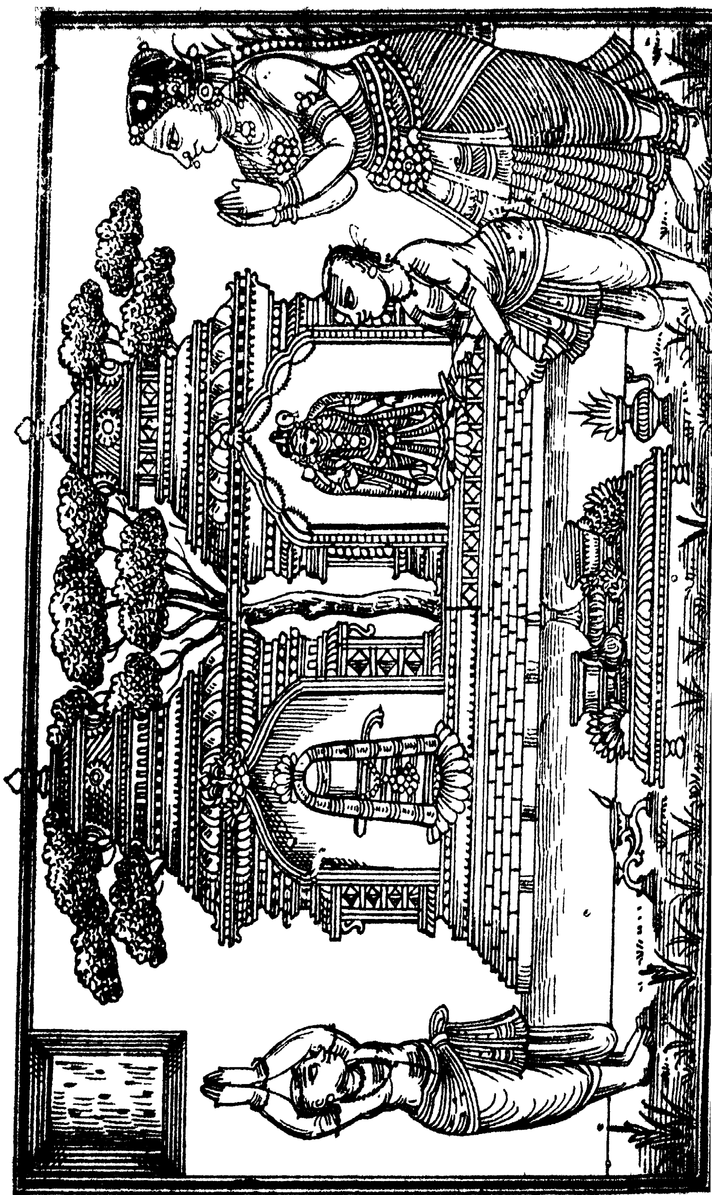
தொண்டை மண்டலத்திலே திருநின்றவூரிலேபிராமணகுலத்திலே பூசலார்நாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார்களுக்குவேண்டுவனவற்றை எப்படியும் தேடிக்கொடுத்து, பரமசிவனுக்கு ஓர் ஆலயம் கட்டுதற்கு விரும்பி எங்கும் வருந்திப்பொருள்தேடியும் அப்பொருள் கிடையாமையால் நைந்து இதற்கு யாதுசெய்வேன் என்று ஆலோசித்து மனோபாவனையினாலே ஆலயங்கட்டத் துணிந்து மனதினாலே அதற்கு வேண்டும் திரவியங்களையும் உபகரணங்களையும் சிற்பிகளையும் தேடி சுபதினத்திலே அடிநிலை பாரித்து இரவிலும் நித்திரை இன்றி நெடுநாட் கூடக்கோயில் கட்டிமுடித்து பிரதிட்டை செய்தற்கு உரிய சுபதினத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அதுநிற்க காடவராஜர் காஞ்சிபுரத்திலே ஒரு சிவாலயம் கட்டுவித்தார். அதிலே பிரதிட்டைசெய்ய நியமித்த சுபதினத்துக்கு முதற்றினத்திலே பரமசிவன்பூசலார் நாயனாருடைய அன்பை விளக்கும்பொருட்டு அவ்வரசருக்குச் சொப்பனத்திலே தோன்றி நின்றவூரில் இருக்கின்ற பூசலன் என்பவன்நமக்கு ஒருகோயில் கட்டியிருக்கின்றான் அதிலேநாளைக்கு நாம்போவோம் உன்கோயிலில் பிரதிட்டையை நாளை ஒழிந்துபின் கொள்வாய் என்றுஅருளிச்செய்து மறைந்தருளினார். காடவராஜர் விழித்து எழுந்து அந்தப் பூசலார்நாயனாரை வணங்குதற்கு விரும்பிநின்றவூரை அடைந்து அங்குவந்தார் சிலரைநோக்கி பூசலார் நாயனார் கட்டியகோயில் எவ்விடத்தது என்று வினவஅவர்கள் அவர் இங்கே கோயில்கட்டிற்றிலர் என்றார்கள் உடனேகாடவராஜர் அவ்வூர்ப் பிராமணர்களை அழைப்பித்து பூசலார்நாயனார்என்பவ

சஅ-வது-பூசலார்நாயனர்-

சாள-வது-நேசநாயனார்-

ர்யாவர் என்று வினவ அவர்கள் எல்லாரும் அவர் பிராமணர் இவ்வூரார் என்றுசொல்லி அவரை அழைத்தற்குப் புறப்பட்டவர்கள் அப்பொழுதே காடவராஜர் அவரை அழைக்கவொட்டாமல் தாமே அவரிடத்திற்சென்று அவரை வணங்கிசுவாமீ நீர் ஒருசிவாலயம் கட்டியிருக்கிறீர் என்றும் பிரதிட்டைசெய்யும்நாள் இன்று என்றும் பரமசிவனால் அறிந்து உம்மைத் தரிசித்துவணங்குதற்கு வந்தேன் அவ்வாலயம் யாது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பூசலார்நாயனார் மருண்டுநோக்கி பரமசிவன் என்னைஒருபொருளாகக்கொண்டு அருளிச்செய்தது நானதிரவியம் இல்லாமையால் மனோபாவனையினாலேகட்டிய கோயிலையேஎன்று நினைந்து நிகழ்ந்ததை எடுத்துச்சொன்னார் காடவராஜர் அதைக்கேட்டு வியந்து அவரைச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து ஸ்தோத்திரம்செய்து அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு தமது ஊருக்குத் திரும்பிவிட்டார். பூசலார் நாயனார் தாம் மனசினாலே கட்டியகோயிலிலே சுபமுகூர்த்தத்திலே பரமசிவனைப் பிரதிட்டைசெய்து நெடுங்காலம் பூசைசெய்து கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தேழாவது

மங்கையர்க்கரசியார்புராணம்.

மங்கையர்க்குத்தனியரசி வளவர்குலக்கொழுந்துமன்னவர்சூழ்தென்னவர்க்குமாதேவியார்மண், சங்கைகெடவமண்சமயஞ்சாடவல்ல சைவசிகாமணிஞானத்தமிழ்க்கோத்த, பொங்குதிருவருளுடையபோதவல்லிபொருவினெடு மாறனார்புயமேல்வாழுநு, செங்கலசமுலையாடனருளா லின்பஞ்சேர்ந்தவரைப் புகழ்ந்தடியென்வாழ்த்தவாறே.

மதுரையில் இருந்த நெடுமாறநாயனாருக்கு மனைவியார் சோழராசாவுடைய புத்திரியாராகிய மங்கையர்க்கரசியார் அவர் சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் திருப்பதிகத்திலே சிறப்பித்துப்பாடப்பட்டவர் அந்தப் பரமாசாரியருடைய திருவருளினாலே நெடுங்காலம் தம்முடைய நாயகருக்குச் சைவவழித்துணையாகி பாண்டிநாடெங்குமசைவத்திருநெறியைப் பரிபாலனம் செய்துகொண்டிருந்து அந்நாயகரோடு சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தெட்டாவது

நேசநாயனார்புராணம்.

சாலியர்கோக்காம்பீலித்தலைவர்மேன்மைதாவாதபுகழ்நேசர்தஞ்சொலென்றுங்,கோலியவைந்தெழுத்தோதிச் சிந்தையுன்னிக்கொண்ட பொருளை

ன்பர்களைக்கொடுத்துவாழ்வர், சிலம்பிகூர்திருத்தொண்டர்க் குடையுங் கிளர்ந்திருந்திய வெண்கோவணமுஞ்சேரவிந்து, பாலனையவெள்ளி நீற்றன்பாரமேத்திப்பாரலோக முழுதாண்டபான்மையாரே.

காம்பீலிநகரத்திலே சாலியர்குலத்துக்குத் தலைவராகியநேசநாயனார் என்பவர் ஒருவர்இருந்தார் அவர்தம்முடைய மனத்தின்செய்கையைப் பரமசிவனுடைய திருவடிக்கு ஆக்கிவாக்கின்செய்கையைஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்துக்கு ஆக்கி கையின்செய்கையைச் சிவனடியார்களுக்கு ஆக்குவாராகிவஸ்திரமும் கீளும் கோவணமும்செய்து தம்மிடத்தில் வரும் சிவனடியார்களுக்குக் குறைவறக்கொடுத்து நாடோறும் அவர்களை வணங்கித் துதித்துக்கொண்டிருந்து சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

அறுபத்தொன்பதாவது

கோச்செங்கட்சோழநாயனார்புராணம்.

வெண்ணாவலின்மிசைக்கொளிநூற் பந்தர்செய்தவியன்சிலம்பியது வழித்தவெள்ளானைக்கை, யுண்ணாடிக்கடித்த வுடலொழியச்சோழனுயர் குலத்துச்சுபதேவன் கமலத்தோங்கும், பெண்ணாகியவள்வயிற்றில்வைகிச் செங்கட்பெருமானாய்த்தென்னவராய்ப்பெருங்கோவில்பலவுங், கண்ணார்வித்துயர்தில்லைமறையவர்க்குமுறையுள் கனகமயமாக்கியருள் கைக்கொண்டாரே.

சோழமண்டலத்திலே சந்திரதீர்த்தத்தின் பக்கத்திலே ஒருசோலை இருந்தது அதிலே நின்ற ஒருவெண்ணாவல் மரத்தின்கீழே ஒரு சிவலிங்கம்வெளிப்படலும் ஒருவெள்ளானை அதைக்கண்டு நாடோறும் புழைக்கையினாலே தீர்த்தம் முகந்துஆட்டி புஷ்பங்களைச்சாத்தி வழிபட்டு ஒழுகும் அதனால் அந்த ஸ்தலத்துக்குத்திருவானைக்கா என்று பெயராயிற்று அறிவினையுடைய ஒருசிலந்தி அந்தச்சிவலிங்கத்தின்மேல் சருகு உதிராவண்ணம் தன்வாய் நூலினாலே மேற்கட்டி செய்தது சிவலிங்கத்தை வணங்கவந்தவெள்ளானை அதைக்கண்டு அது அநுசிதம் என்று நினைந்து அதைச்சிதைக்க சிலந்திமீளவும் மேற்கட்டிசெய்தது வெள்ளானை மற்றநாள் அதையும் சிதைத்தது அதுகண்டு சிலந்தி எங்கள் சுவாமிமேல் சருகு உதிராவண்ணம் நான்வருந்திச்செய்தமேற்கட்டியை இது அழிக்கலாமா என்றுகோபித்து வெள்ளானையினது புழைக்கையினுள்ளே புகுந்துகடிக்க வெள்ளானை கையை நிலத்திலே மோதிக்கொண்டு விழுந்து இறந்தது கையைமோதியபோது அதனுள்ளேபுகுந்தசிலந்தியும் இறந்தது சுபதேவன் என்னும்சோழ மகாராஜன் தன்மனைவியாகிய கமலவதியுடன் சிதம்பரத்தை அடைந்து சபாநாயகரை உபாசனை செய்துகொண்டு இருக்கும் நாளிலே கமலவதி புத்திரபாக்கியம் இன்மையால்வரம்வேண்ட அந்தச்சிலந்தி திருவருளினாலே அவளுடையவயிற்றிலே மகவாய்வந்து அடைந்தது கமலவதிக்குப் பிரசவகாலம் அடுத்தபொழுது சோதிடர்கள் இப்பிள்ளை ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்குமாகில் முப்புவன

[illegible] அ-வது-கோச்செங்கட்சோழநாயனார்-

ங்களையும் அரசாளும் என்றார்கள் கமலவதி என்பிள்ளை இப்போது பிறவாமல் ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்கும்படி என்னைத் தலைகீழாகத் தூக்குங்கள் என்றுசொல்ல அங்குள்ளவர்கள் அங்ஙனங் கட்டித் தூக்கிசோதிடர்கள் குறித்த காலமடையக் கட்டவிழ்த்துவிட்டார்கள் கமலவதி இறவாதொழிக பெற்றெடுத்தேன் கோச்செங்கண்ணனே என்று சொல்லி பிள்ளையைப்பெற்று இறந்தாள் சுபதேவன் அப்புதல்வனை வளர்த்து முடிசூட்டி அரசை அவரிடத்தில் ஒப்பித்து தான் தவஞ்செய்து சிவலோகத்தை அடைந்தான் கோச்செங்கட்சோழர் பரமசிவனது திருவருளினாலே பூர்வசன்மவுணர்ச்சியோடுபிறந்து சைவநெறிதழைக்க அரசியற்றுவாராகி சிவாலயங்கள் பலவற்றைக்கட்டுவிக்கத்தொடங்கினார். திருவானைக்காவிலே தாம்முன்னை அருள்பெற்றதை அறிந்து அங்கே வெண்ணாவலுடன் பரமசிவனுக்குக் கோயில் கட்டுவித்தார் மந்திரிகளை ஏவி சோழநாட்டில் வெவ்வேறிடங்களிலே சிவாலயங்கள்கட்டுவித்து அவ்வாலயங்கள் தோறும் நிமிந்தங்கள் அமைத்தார். பின்பு சிதம்பரஸ்தலத்தை அடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசித்து வணங்கி தில்லைவாழந்தணர்களுக்குத் திருமாளிகைகள் கட்டுவித்துப் பின்னும் பலதிருத்தொண்டுகளைச் செய்துக்கொண்டிருந்து சபாநாயகருடைய திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

எழுபதாவது

திருநீலகண்டயாழ்ப்பாண நாயனார் புராணம்.

பிறங்கெருக்கத்தம்புலியூர் வாழும்பெரியர்யாழ் பேணுதிருநீலகண்டப் பெரும்பாணனார்சீர், நிறந்தருசெம்பொற் பலகையாலவாயினி லன்பாற் பெற்றாரூர்நேர்ந்துசிவன்வாயில், றிறந்தருளும்வடதிசையே சேர்ந்துபோய்த் திருஞானசம்பந்தர் திருத்தாள்வாழ்த்தி, யறந்திகழுந்திருப்பதிகம்யாழிலேற்றியாசிறிருப்பெருமணஞ் சேர்ந்தருள்பெற்றாரே.

சோழநாட்டிலே திருவெருக்கத்தம் புலியூரிலே திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பரமசிவனுடைய திருப்புகழை யாழில் இட்டுப் பாடுவாராகி சோழநாட்டில் உள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சென்று பாண்டிநாட்டை சேர்ந்து மதுரையில் இருக்கின்ற சொக்கநாதசுவாமியினுடைய கோயில்வாயிலை அடைந்துநின்று பரமசிவன் மேலனவாகிய பாணிகளை யாழில் இட்டு வாசித்தார் சொக்கநாதசுவாமி அதனைத் திருவுள்ளத்துக்கொண்டு அன்றிரவிலே தம்முடைய அடியார்கள் எல்லாருக்கும் சொப்பனத்திலே தோன்றி ஆஞ்ஞாபிக்க அவர்கள் மறுநாள் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணனாரைச் சுவாமிக்குத் திருமுன்னே கொண்டுவந்தார்கள் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதுசுவாமியுடைய ஆஞ்ஞையென்று தெளிந்து திருமுன்பே இருந்து யாழ்வாசித்தார். அப்பொழுது இந்தப்பாணர் அன்பினோடு பாடுகின்ற யாழ் பூமியிலே உள்ள சீதம்தாக்கினால் வீக்கு அழியும் ஆதலால் இவருக்குப் பொற்பலகை இடுங்கள்என்று ஆகாயத்தினின்றும் ஓர் அசரீரிவாக்கு எழுந்தது அதைக்கேட்ட அடியா

...ந்தன் பொற்பலகையிட திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதில் ஏறியாழ்வாசித்தார். பின்பு பலதலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூரிற்சேர்ந்துகோயில்வாயிலை அடைந்து யாழ்வாசிக்க பரமசிவன் வடதிசையிலே ஒருவாயில்வகுக்க் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் புகுந்து வன்மீகநாதரை வணங்கினார் நெடுநாள் ஆயினபின் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி சீகாழியில் வீற்றிருக்கின்ற சமயகுரவராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளுடைய திருவடிகளை அடைந்து வழிபட்டு அவரை ஒருபொழுதும் பிரியாது அவர் பாடியருளும் திருப்பதிகங்களை யாழில் இட்டு வாசிக்கும் பெரும்பேற்றைப் பெற்று திருநல்லூர்ப் பெருமணத்திலே அவருடனே சிவபதத்தை அடைந்தார்.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்தோராவது

சடையநாயனார் புராணம்.

சங்கையிலாவரன்மறையோர் நாவலூர்வாழ்தவாதிபர் தம்பிரான்றோழராய வெங்கள்பிரான்றவ நெறிக்கோரிலக்கு வாய்த்தவிசைஞானியார் தநயரெண்ணார்சிங்க, மங்கையர்கடொழும் பரவைமணவாளநம்பிவந்துதிக்கமாதவங்கள்வருந்தச்செய்தார், வெங்கணராவிளங்கு மிளம்பிறைசேர் சென்னிவிடையினாருள் சேர்ந்தசடையனாரே.

திருநாவலூரிலே ஆதிசைவர்குலத்திலே சடையநாயனார் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் உலகம் எல்லாம் மெஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று உய்யும்படி சமயகுரவராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைப் புத்திரராகப் பெற்ற பெரும்பேற்றை உடையவர்.

உ

சிவமயம்.

எழுபத்திரண்டாவது

இசைஞானியார் புராணம்.

நாவற்றிருப்பதிக்கோர்செல்வச்சைவநாயகமாஞ்சடையனாநயந்தவின்பப்
பூவைக்குலமடந்தைபொற்பாகொம்புபுரிதமிகுகரணர்துபோற்றிசெய்தே
யாவிற்றிகழுந்தலைவனவலியவாண்டவாரூரரவதரிக்கவருந்தவங்கள்புரிந்தாரா
யாவர்க்குமெட்டாதவிசைந்தவினபவிசைஞானியெனஞானவெளிதாமன்றே.

சடையநாயனாருடைய மனைவியார் இசைஞானியார் என்பவர் எம்பிரான்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப்பெற்றருளிய அவருடையபெரும்புகழைச்சிறியேனுடையபுன்மொழியினாலே புகழமுடியுமோ முடியாது.

திருத்தொண்டர் புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.